ISSN 1977-1061

Europeiska unionens officiella tidning

C 225

Svensk utgåva

femtiofemte årgången

27 juli 2012

Meddelanden och upplysningar

Informationsnummer | Innehållsförteckning | Sida

I *Resolutioner, rekommendationer och yttranden*

YTTRANDEN

Regionkommittén

95:e plenarsessionen den 3 och 4 maj 2012

2012/C 225/01 Yttrande från Regionkommittén om ”Strategi för utvidgningen och huvudfrågor 2011–2012” 1

2012/C 225/02 Yttrande från Regionkommittén om ”Grönbok om familjeåterförening” 7

2012/C 225/03 Yttrande från Regionkommittén om ”Översynen av EU:s politik i fråga om luftkvalitet och utsläpp” 11

2012/C 225/04 Yttrande från Regionkommittén om ”Lagstiftningsförslag om reformen av den gemensamma fiskeripolitiken” 20

2012/C 225/05 Yttrande från Regionkommittén om ”Aktivt åldrande: Innovation – Smart hälsa – Bättre liv” 46

2012/C 225/06 Yttrande från Regionkommittén om ”Energieffektivitet i städer och regioner – Fokus på skillnaderna mellan landsbygdsområden och städer” 52

SV

Pris:
8,50 EUR

(forts. på nästa sida)

III *Förberedande akter*

REGIONKOMMITTÉN

95:e plenarsessionen den 3 och 4 maj 2012

2012/C 225/07 Yttrande från Regionkommittén om ”Förslag till allmän förordning för de fonder som omfattas av den gemensamma strategiska ramen” 58

2012/C 225/08 Yttrande från Regionkommittén om ”Förslag till förordning om Europeiska regionala utvecklingsfonden” 114

2012/C 225/09 Yttrande från Regionkommittén om ”Förslag till förordning om Europeiska socialfonden” 127

2012/C 225/10 Yttrande från Regionkommittén om ”Förslag till förordning om sammanhållningsfonden” 143

2012/C 225/11 Yttrande från Regionkommittén om ”Översyn av lagstiftningen om transeuropeiska nät” 150

2012/C 225/12 Yttrande från Regionkommittén om ”Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (2014–2020)” 159

2012/C 225/13 Yttrande från Regionkommittén om ”Europeiska unionens program för social förändring och social innovation” 167

2012/C 225/14 Yttrande från Regionkommittén om ”Lagstiftningsförslag om reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken och landsbygdsutvecklingen efter 2013” 174

2012/C 225/15 Yttrande från Regionkommittén om ”Erasmus för alla” 200

2012/C 225/16 Yttrande från Regionkommittén om ”Transeuropeiska telekommunikationsnät” 211

2012/C 225/17 Yttrande från Regionkommittén om ”Ett konsumentprogram 2014–2020” 217

2012/C 225/18 Yttrande från Regionkommittén om ”Program för hälsa och tillväxt: Det tredje fleråriga programmet för EU-åtgärder på hälsoområdet för perioden 2014–2020” 223

SV

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

YTTRANDEN

REGIONKOMMITTÉN

95:E PLENARSESSIONEN DEN 3 OCH 4 MAJ 2012

Yttrande från Regionkommittén om ”Strategi för utvidgningen och huvudfrågor 2011–2012”

(2012/C 225/01)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

— Kommittén vill påminna om att samtliga länder ([1]) som omfattas av utvidgningsstrategin officiellt har ratificerat Europarådets konvention om mänskliga rättigheter och Europarådets stadga om lokalt självstyre. Kommittén vill uppmuntra länderna att fullfölja och implementera dessa åtaganden.

— Kommittén vill rikta uppmärksamheten på den verkliga betydelsen av en framväxt och utveckling av flernivåstyre, oberoende media och ett civilsamhälle i kandidatländerna, och uppmuntrar dem till att ytterligare understödja respekten för de medborgerliga friheterna och de demokratiska förfarandena i det politiska livet.

— ReK vill understryka betydelsen av ett formaliserat samrådsförfarande mellan nationellt ansvariga myndigheter och lokala och regionala myndigheter i varje skede av EU:s utvidgningsprocess. Detta ökar det samhälleliga deltagandet och främjar tillämpningen av subsidiaritetsprincipen och ett närmande mellan medborgarna. Det underlättar också implementeringen av lagstiftning och bidrar till ett bättre tillvaratagande av IPA-medel om företrädare för lokal och regional nivå är väl informerade om integrationsprocessen.

— Regionkommittén anser att man bör skapa eller stärka organisationer som för samman lokala och regionala myndigheter samt förbättra organisationernas samarbete med sina motsvarigheter i EU-medlemsstater. Detta kan leda till utbyte av erfarenheter och bidra till integrationsprocessen.

— Kommittén ställer sig positiv till den pågående integrationsprocessen i kandidatländerna, som samtidigt bör tillvaratas som ett led i en decentraliseringsprocess byggd på transparens i genomförandet.

— Kommittén vill understryka den centrala betydelsen av respekten för principen om goda grannskapsförbindelser mellan EU:s medlemsländer, kandidatländer och övriga länder, samt den roll och betydelse som utvecklingen av det gränsöverskridande och regionala samarbetet mellan dessa länder har.

([1]) Med undantag av Kosovo, enligt FN:s resolution 1244/1999.

Föredragande	Stanisław SZWABSKI (PL–EA), stadsfullmäktiges ordförande i Gdynia
Referensdokument	Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet – Strategi för utvidgningen och huvudfrågor 2011–2012 COM(2011) 666 final

I. **POLITISKA REKOMMENDATIONER**

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Allmänna rekommendationer

1. Regionkommittén vill erinra om att målet med unionens utvidgning är att vidga området för fredlig utveckling och samarbete i Europa. Europeiska unionen är därför öppen för alla europeiska länder som vill ansluta sig, som respekterar och verkar för demokratiska värderingar och som uppfyller medlemskapskriterierna. Kommittén vill understryka att en utvidgning endast är möjlig om man säkerställer att kandidatlandet integreras framgångsrikt i Europeiska unionen.

2. Kommittén vill påminna om att samtliga länder ([2]) som omfattas av utvidgningsstrategin officiellt har ratificerat Europarådets konvention om mänskliga rättigheter och Europarådets stadga om lokalt självstyre. Kommittén vill uppmuntra länderna att fullfölja och implementera dessa åtaganden.

3. Kommittén välkomnar kommissionens förslag att i ökad utsträckning använda IPA-medel för att främja och påskynda ett resultatorienterat reformarbete. Genom att när så är relevant involvera lokala och regionala myndigheter kan mottagarlandets absorptionsförmåga och kapacitetsutveckling främjas och IPA-medel därmed nyttjas effektivare.

4. Kommittén understryker att utvidgningsprocessen ska leda till en stabilisering och ökat välstånd bland medborgarna i EU och kandidatländerna samt ett solidariskt ansvar för utvecklingen i ett stadigt växande område med fred, frihet, säkerhet och rättvisa samt en inre marknad där man strävar efter att uppnå målen om ekonomisk, social och territoriell sammanhållning, icke-diskriminering, tolerans, rättvisa, solidaritet och jämställdhet.

5. Kommittén påminner om att ett lyckat och hållbart reformarbete innebär inkluderande av alla samhällsnivåer. God samhällsstyrning – inklusive en modernisering av den offentliga sektorn som synkroniseras på nationell, regional och lokal nivå – skapar bättre förutsättningar för en allomfattande och fördjupad demokrati, ökad transparens och system som är mindre präglade av korruption och nepotism. Ett decentraliserat system ger medborgarna möjlighet att utkräva ansvar och underlättar också deras involvering i beslutsprocesser.

6. Kommittén vill rikta uppmärksamheten på den verkliga betydelsen av en framväxt och utveckling av flernivåstyre, oberoende media och ett civilsamhälle i kandidatländerna, och uppmuntrar dem till att ytterligare understödja respekten för de medborgerliga friheterna och de demokratiska förfarandena i det politiska livet.

7. ReK vill understryka betydelsen av ett formaliserat samrådsförfarande mellan nationellt ansvariga myndigheter och lokala och regionala myndigheter i varje skede av EU:s utvidgningsprocess. Detta ökar det samhälleliga deltagandet och främjar tillämpningen av subsidiaritetsprincipen och ett närmande mellan medborgarna. Det underlättar också implementeringen av lagstiftning och bidrar till ett bättre tillvaratagande av IPA-medel om företrädare för lokal och regional nivå är väl informerade om integrationsprocessen.

8. Regionkommittén anser att man bör skapa eller stärka organisationer som för samman lokala och regionala myndigheter samt förbättra organisationernas samarbete med sina motsvarigheter i EU-medlemsstater. Detta kan leda till utbyte av erfarenheter och bidra till integrationsprocessen.

9. Kommittén ställer sig positiv till den pågående integrationsprocessen i kandidatländerna, som samtidigt bör tillvaratas som ett led i en decentraliseringsprocess byggd på transparens i genomförandet.

10. Utvidgningsprocessens framsteg och framgång beror i huvudsak på om kandidatländerna lyckas göra verkliga framsteg när det gäller att genomföra de reformer som krävs för att Köpenhamnskriterierna ska uppfyllas.

11. Kommittén vill peka på vikten av att påskynda Europeiska rådets godkännande av den makroregionala strategin för regionen Adriatiska havet – Joniska havet, eftersom den medför ett mervärde genom att göra anslutningsprocessen för kandidatländerna och de potentiella kandidatländerna i EES-området smidigare och lättare. Den utgör dessutom en möjlighet att konsolidera de demokratiska processerna i områden som ingår i det större Medelhavsområdet.

12. Kommittén vill understryka den centrala betydelsen av respekten för principen om goda grannskapsförbindelser mellan EU:s medlemsländer, kandidatländer och övriga länder, samt den roll och betydelse som utvecklingen av det gränsöverskridande och regionala samarbetet mellan dessa länder har.

([2]) Med undantag av Kosovo, enligt FN:s resolution 1244/1999.

13. Kommittén uppmanar myndigheterna i de länder som ansöker om EU-medlemskap att i samarbete med administrativa organ på lokal och regional nivå skapa enhetliga bestämmelser och nationella strategier samt anslå tillräckliga medel till de lokala och regionala myndigheterna för genomförandet av strategier för integreringen av marginaliserade grupper.

14. ReK vill understryka behovet av utförlig och balanserad information i kandidatländerna om EU, dess institutioner och integrationsprocessen, samt de förändringar denna process medför för enskilda länder, och samtidigt visa på utmaningar och möjligheter för invånarna. Denna information, som i stor utsträckning bör tillhandahållas av myndigheterna i kandidatländerna, är mycket viktig för att medborgarna aktivt ska kunna bidra till sitt lands integration i EU och inse fördelarna med det eventuella medlemskapet.

15. Kommittén uppmanar alla kandidatländer att med utgångspunkt i de formella möjligheterna delta i utvecklingen och stärkandet av EU och dess institutioner.

16. Regionkommittén vill rikta uppmärksamheten på behovet och betydelsen av att EU tydligt och klart bekräftar sitt engagemang beträffande utvidgningsprocessen och inbegriper alla kandidatländer som uppfyller kraven för medlemskap.

KROATIEN

Kroatiens framsteg i anslutningsprocessen

17. Välkomnar med tillfredsställelse undertecknandet av Kroatiens anslutningsfördrag, vilket är en viktig händelse i den europeiska integrationens historia. I avvaktan på ett framgångsrikt slutförande av ratificeringsförfarandena ser Regionkommittén fram emot att få välkomna Kroatien som ny medlem från och med den 1 juli 2013.

18. Regionkommittén vill uttrycka sin stora tillfredsställelse med de framsteg som Kroatien har gjort när det gäller att uppfylla kriterierna för medlemskap i Europeiska unionen, från det att ansökan om medlemskap lämnades in år 2003 fram till det att förhandlingarna avslutades framgångsrikt i juni 2011 och att kommissionen i oktober 2011 yttrade sig positivt om Kroatiens anslutning till EU.

19. Vi ser positivt på att Slovenien och Kroatien har kommit överens om att överlämna den ouppklarade gränsfrågan till en skiljedomstol, och ser fram emot att det bilaterala skiljeavtalet om gränsfrågan genomförs.

20. Kommittén understryker den höga nivån på Kroatiens beredskap inför medlemskapet, men uppmanar samtidigt Kroatien att ytterligare stärka och fullt ut genomföra EU-lagstiftningen, särskilt i fråga om rättsväsendet, kampen mot korruption, genomförandet av antidiskrimineringslagstiftning, konkurrenspolitiken samt mediernas frihet och mångfald.

21. Kommittén välkomnar det positiva resultatet av folkomröstningen om Kroatiens EU-medlemskap i januari 2012.

ISLAND

Kandidatlandets framsteg

22. Regionkommittén ser positivt på framstegen i anslutningsförhandlingarna med Island. Vi vill understryka det mycket goda samarbetet mellan Island och EU vad gäller EES och Schengenområdet.

23. Kommittén anser att Island skulle kunna ansluta sig till EU inom kort i enlighet med principen om egna meriter, och uppmanar landet att snabbt föra vidare anpassningen inom de kvarvarande politikområdena.

24. Vi ser positivt på att Island i viss utsträckning har åtgärdat sina ekonomiska problem framgångsrikt, och har fortsatt genomföra nödvändiga reformer.

25. ReK anser att det är oroväckande att det bland allmänheten saknas starkt stöd för integrationsprocessen.

F.D. JUGOSLAVISKA REPUBLIKEN MAKEDONIEN

Framstegen för kandidatlandet på västra Balkan

26. Regionkommittén ser positivt på de ansträngningar som f.d. jugoslaviska republiken Makedonien har gjort i anslutningsprocessen.

27. Regionkommittén ser positivt på de åtgärder som regeringen i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien har vidtagit för att främja landets anslutning till EU, men ser med oro på de bristande insatserna för att finna en tillfredsställande lösning på den formella frågan om landets namn. Det är av grundläggande betydelse att bevara de goda grannförbindelserna, inbegripet förhandlingar om att nå en ömsesidigt godkänd lösning på namnfrågan, inom ramen för FN.

28. Kommittén ser positivt på den successiva anpassningen av de nationella rättssystemen till EU:s lagstiftning. Vi vill emellertid uppmärksamma behovet av att fortsätta reformarbetet när det gäller rättsväsendet, kvinnors och etniska minoriteters grundläggande rättigheter samt offentlig förvaltning.

29. Vi vill rikta uppmärksamheten på behovet av att bekämpa korruption på hög nivå och säkra mediernas frihet.

30. Kommittén ser positivt på framstegen när det gäller samarbetet mellan regeringens organ, förvaltningarna på olika styresnivåer och icke-statliga organisationer.

31. Kommittén välkomnar framstegen beträffande genomförandet av språklagen, decentraliseringen och en rättvis representation, och uppmuntrar till fortsatta insatser för att komma till rätta med aktuella utmaningar, t.ex. utbildning och harmoniska relationer mellan alla befolkningsgrupper.

MONTENEGRO

Framstegen för kandidatlandet på västra Balkan

32. Mot bakgrund av att rådet planerar att inleda anslutningsförhandlingar i juni 2012 ser Regionkommittén positivt på Montenegros arbete med att förändra och anpassa lagstiftningen när det gäller reformen av den offentliga förvaltningen, sammanställning av nationell statistik, fria medier samt kampen mot korruption och organiserad brottslighet. Vissa förbättringar har också skett när det gäller respekt för mänskliga rättigheter, jämställdhet för kvinnor samt respekt för minoriteternas rättigheter.

33. Regionkommittén ser positivt på de initiativ som har vidtagits för att minska korruptionen och rekommenderar ytterligare åtgärder i kampen mot korruption, särskilt i samband med privatisering, fysisk planering, utbildning och hälsovård samt inom de lokala och regionala myndigheterna.

34. Kommittén välkomnar framstegen när det gäller skyddet av minoriteternas rättigheter och deras representation i alla lagstadgade organ och lokala och regionala organ.

35. Regionkommittén ser med tillfredsställelse på beslutet att inrätta en gemensam rådgivande kommitté som forum för dialog mellan EU:s regionkommitté och de lokala myndigheterna i Montenegro.

TURKIET

Kandidatlandets framsteg

36. Regionkommittén ser positivt på förändringarna i riktning mot en demokratisering av det politiska livet och samhället i Turkiet. Vi noterar att Turkiet har åtagit sig att upprätthålla goda grannförbindelser, och uppmanar landet att undvika alla former av åtgärder som riktas mot ett medlemsland och dess suveräna rättigheter, enligt Köpenhamnskriterierna och förhandlingsramen EU–Turkiet av den 3 oktober 2005. Kommittén är missnöjd med Turkiets uttalanden om att landet tänker frysa sina förbindelser med EU:s ordförandeskap under andra halvåret 2012 och hoppas på en utveckling av det regionala samarbetet.

37. Kommittén är besviken över att Turkiet inte har lyckats uppfylla sina åtaganden enligt tilläggsprotokollet till associeringsavtalet mellan EU och Turkiet, och uppmanar Turkiet att uppfylla dessa åtaganden fullt ut.

38. Kommittén noterar med oro den låga nivån vad gäller genomförandet av den lagstiftning som antagits i enlighet med Köpenhamnskriterierna. ReK beklagar bristen på tydliga framsteg när det gäller utvecklingen av lokalt självstyre och uppbyggnaden av det civila samhället. Kommittén hoppas dock att den pågående konstitutionella reformprocessen kommer att leda till betydande framsteg. Inrättandet av en gemensam rådgivande kommitté mellan Regionkommittén och de turkiska lokala och regionala myndigheterna borde kunna bidra till att EU:s krav på decentralisering beaktas.

39. Kommittén oroas av de otillräckliga framstegen avseende yttrandefrihet, fria medier, religionsfrihet, kvinnors rättigheter, respekt för minoriteternas rättigheter samt bristen på framsteg mot en rättvis lösning av Cypernfrågan. ReK uppmanar den turkiska regeringen att ge sitt aktiva stöd till de pågående förhandlingarna och att vidta åtgärder för att nå en fullständig lösning av Cypernfrågan.

40. Vi ser med stor oro på Turkiets bristande respekt för de grundläggande rättigheterna och friheterna både i lagstiftningen och i praktiken, och uppmanar landet att vidta åtgärder i detta avseende. Restriktionerna mot yttrandefrihet i medierna, domstolsärendena mot författare, journalister, akademiker, demokratiskt folkvalda och människorättsförsvarare och de ofta förekommande stängningarna av webbplatser har gett anledning till allvarlig oro och måste åtgärdas av de turkiska myndigheterna.

41. Kommittén uppmanar Turkiet att intensifiera reformeringen av den lokala sektorn (Local Administrative Reform) för en ökad decentralisering och en effektivare användning av de lokala och regionala nivåerna. Viktiga element är en ökande och rättvis finansiering av den lokala sektorn, former för samråd mellan de olika nivåerna i enlighet med principerna för flernivåstyre och ett ökat stöd till den lokala sektorns EU-integration.

42. Vi följer med oro den nedgång som kan noteras i allmänhetens och mediernas intresse för och tilltro till Turkiets anslutning till EU. Därför uppmanar vi EU att fortsätta förhandlingsprocessen genom den ”positiva dagordning” som ska leda till att Turkiet respekterar anslutningsvillkoren.

43. Regionkommittén ser positivt på kommissionens förslag om att utvidga samarbetet mellan EU-ländernas lokala och regionala myndigheter och deras motparter i Turkiet.

44. Vi vill understryka ReK:s intresse för en användning av de befintliga mekanismerna för samarbete mellan EU och Turkiet, gränsöverskridande program, regionalt samarbete, samarbete mellan lokala och regionala organ för utvecklingen av det lokala självstyret samt utvidgad tillämpning av subsidiaritetsprincipen och ökad demokratisering.

ALBANIEN

Det potentiella kandidatlandets framsteg

45. ReK uppmanar de albanska myndigheterna att fortsätta reformerna, eftersom de reformer som genomförts hittills endast i viss utsträckning fört landet närmare ett uppfyllande av Köpenhamnskriterierna.

46. Av central betydelse för integrationsprocessen är att man tillämpar principen om goda grannskapsförbindelser och regionalt samarbete samt utvecklar demokratiska förfaranden, lokalt självstyre och ett civilt samhälle.

47. Vi uppmanar Albaniens regering och opposition att återupprätta och upprätthålla en konstruktiv politisk dialog för att se till att de grundläggande demokratiska institutionerna fungerar väl och är oberoende. Kommittén uppmanar vidare de albanska myndigheterna att öka sina ansträngningar för att främja och genomföra de reformer som är nödvändiga inför anslutningen, särskilt på områdena mänskliga rättigheter, jämställdhet för kvinnor, skydd av minoriteter och egendomsrätt, kampen mot korruption och organiserad brottslighet samt strävan efter en konstruktiv utvandringspolitik.

48. Regionkommittén noterar med oro bristen på beslutsamma insatser mot den korruption som omfattar stora delar av det offentliga livet, och som i framtiden kan bli ett allvarligt problem för landets utveckling.

49. Kommittén uppmanar den albanska regeringen att tillsammans med relevanta aktörer aktivt arbeta för decentralisering och EU-integration.

BOSNIEN OCH HERCEGOVINA

Det potentiella kandidatlandets framsteg

50. Kommittén ser positivt på de reformer som genomförs av myndigheterna i Bosnien och Hercegovina, men vill peka på möjligheten att öka samordningen mellan alla myndighetsnivåer, också mellan myndigheter i Federationen Bosnien och Hercegovina respektive i Republika Srpska.

51. Kommittén anser att Bosnien och Hercegovina bör öka ansträngningarna för att genomföra reformerna och riktar uppmärksamheten på att reformer i linje med Köpenhamnskriterierna på medellång sikt endast kan genomföras genom ett starkt engagemang från myndigheternas sida. Miljöreformer kan endast genomföras på lång sikt.

52. ReK hyser oro för den politiska låsningen i landet och oförmågan att bortse från särintressen hos enskilda politiska grupperingar, vilket leder till avsevärda förseningar i Bosnien och Hercegovinas anslutningsprocess. Genom en bredare och djupare involvering av berörda aktörer, särskilt lokala myndigheter, kan IPA-medel användas effektivare och därmed vara medborgarna tydligare till gagn, vilket också tydliggör nyttan av ett närmande till EU för den enskilde.

53. Kommittén instämmer i kommissionens situationsanalys av motsättningarna, låsningarna och det paralyserade politiska klimatet i Bosnien och Hercegovina och önskar därför understryka de kommentarer som kommittén framförde 2010 ([3]). Det delade Bosnien behöver ett ledarskap som förmår överbrygga motsättningar och i stället kan initiera gemensamma lösningar. Det krävs en tydlighet från EU:s sida om att det verkliga politiska alternativet är det som öppnar landet för den inre marknadens fyra friheter.

54. Kommittén vill understryka att samarbetet mellan olika förvaltningsnivåer i landet är svagt utvecklat, något som bör rättas till med tydligt stöd från samtliga politiska krafter i landet.

55. För att nå ett konstruktivt samarbetsklimat i landet krävs en funktionell förvaltningsstruktur där olika politiska nivåer kompletterar varandra och överbrygger motsättningar. Kommittén upprepar att den nationella nivån i Bosnien och Hercegovina bör stärkas inom flera områden. Reformkrafter för såväl en starkare stat som en decentraliseringsprocess med stärkta kommuner behöver stödjas.

56. Regionkommittén är övertygad om behovet av att intensifiera det praktiska gränsöverskridande samarbetet och samarbetet mellan å ena sidan de centrala myndigheterna och å andra sidan de lokala och regionala myndigheterna.

KOSOVO ([4])

Det potentiella kandidatlandets framsteg

57. Regionkommittén välkomnar Kosovos åtagande att närma sig EU, inom ramen för den europeiska integrationsprocessen.

58. Kommittén hoppas att den allmänna bristen på enighet om Kosovos formella status bland EU-medlemsstaterna inte kommer att hindra utvecklingen av förbindelser i form av avtal mellan Kosovo och EU. ReK anser att man för närvarande skulle kunna söka och verka för praktiska ad hoc-lösningar på grundval av ett neutralt synsätt i fråga om Kosovos status.

59. Regionkommittén vill understryka att EU i enlighet med sina principer har gjort ett uttryckligt åtagande att verka för ett europeiskt perspektiv för västra Balkan, inklusive Kosovo.

SERBIEN

Kandidatlandets framsteg

60. Regionkommittén ser positivt på kommissionens rekommendation att ge Serbien status som kandidatland.

61. Kommittén välkomnar rådets beslut att ge Serbien status som kandidatland för EU-medlemskap och uppmanar Serbien att fortsätta de systeminriktade och strukturella reformerna. ReK vill understryka behovet av att vidta åtgärder för att normalisera förbindelserna med Kosovo i linje med villkoren i stabiliserings- och associeringsprocessen, genom fullständig efterlevnad av bestämmelserna för det regionala samarbetet och med deltagande av alla berörda parter. ReK hoppas i detta sammanhang att inga åtgärder vidtas som skulle kunna äventyra deras europeiska framtidsutsikter.

62. Vi uppmuntrar de serbiska myndigheterna att fortsätta med sina konstruktiva åtgärder för att främja samarbete och stabilitet i regionen.

([3]) CdR 345/2009.

([4]) I enlighet med FN:s säkerhetsråds resolution 1244/1999.

63. Vi välkomnar Serbiens framsteg i föranslutningsprocessen, bl.a. anpassning på en rad områden, från mänskliga rättigheter, rättsväsen och fria medier till Helsingforskriterierna.

64. Vi vill rikta uppmärksamheten på den stora betydelse som genomförandet av principerna om goda grannskapsförbindelser och regionalt samarbete har i integrationsprocessen, liksom utvecklingen av demokratiska förfaranden, respekt för minoriteternas och de lokala myndigheternas rättigheter samt utvecklingen av ett civilt samhälle.

65. Kommittén ser positivt på skyddet av de traditionella minoriteternas språkliga rättigheter och på att man i september 2011 antog en lag om offentlig egendom och överföring av vissa befogenheter till provinsen Vojvodina och till de lokala myndigheterna.

Bryssel den 3 maj 2012

Regionkommitténs ordförande

Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén om ”Grönbok om familjeåterförening”

(2012/C 225/02)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

— Behovet av att noggrannare behandla problemet med familjeåterförening visar sig också i samband med att man behandlar den nya europeiska agendan för integration (CdR 199/2011) och en kultur av flernivåstyre i Europa (CdR 273/2011), som i hög grad förutsätter åtgärder av Regionkommittén.

— ReK noterar att man i grönboken anger att direktivet ibland tillämpas i avskräckande syfte och påpekar mot denna bakgrund att förfarandena för familjeåterförening inte får användas som ett instrument för att begränsa migrationsströmmarna. Återföreningens specifika mål är att på bästa sätt integrera legala invandrare och respektera rätten till familjeliv.

— Kommittén betonar att individens rätt till ett gemensamt liv med sin familj samt rätten, men också skyldigheten, att sörja för, undervisa och uppfostra barnen, och därmed att ha dem hos sig, är grundläggande rättigheter och skyldigheter, oberoende av medborgarskap. Kommittén påminner om att detta erkänns i ett flertal nationella och internationella rättsliga uttalanden som är eniga på denna punkt.

— Kommittén påminner om att medlemsstaternas konkreta åtgärder bör vidtas med respekt för proportionalitets- och subsidiaritetsprinciperna, både för att ge regionerna och de lokala myndigheterna en större roll när det gäller genomförandet av integrationspolitiken, och för att erbjuda dem en stabil och juridiskt hållbar referensram.

— Regionkommittén efterlyser större deltagande från den lokala nivåns sida i ett flernivåstyre, vilket är ett absolut krav om man vill uppnå en enhetlig invandringspolitik som respekterar de grundläggande rättigheterna och främjar de mottagande samhällenas och invandrarnas välfärd.

Föredragande	Sergio SOAVE (IT–PSE), borgmästare i Savigliano (CN)
Referensdokument	Grönbok om rätt till familjeåterförening för tredjelandsmedborgare som är bosatta i Europeiska unionen (direktiv 2003/86/EG) COM(2011) 735 final

I. **POLITISKA REKOMMENDATIONER**

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Bakgrund

1. Regionkommittén ser positivt på kommissionens initiativ att inleda en debatt om familjeåterförening, som redan behandlats i direktiv 2003/86/EG, för att bedöma vissa problem som framkommit i genomförandet av direktivet och se närmare på den kritik som framförts av flera olika instanser (icke-statliga organisationer, lokala myndigheter, forskare).

2. Kommittén anser att det är ändamålsenligt att använda grönboken som grund för diskussionen, eftersom den betonar några viktiga aspekter av direktivet och framför en rad frågor. Kommittén ser positivt på att kommissionen kommer att besluta om vilka konkreta åtgärder som eventuellt ska vidtas först efter att samrådet har avslutats.

3. De lokala och regionala myndigheterna spelar en väsentlig roll i förvaltningen av integrationspolitiken och politiken för social sammanhållning, och de bör därför involveras fullt ut i diskussionen om genomförandet av bestämmelserna om familjeåterförening i syfte att underlätta både full integration av invandrare i destinationsländerna och en eventuell reform av direktivet.

4. Kommittén understryker att detta initiativ är i linje med Stockholmsprogrammet från december 2009 och den europeiska pakten för invandring och asyl från september 2008.

5. Behovet av att noggrannare behandla problemet med familjeåterförening visar sig också i samband med att man behandlar den nya europeiska agendan för integration (CdR 199/2011) och en kultur av flernivåstyre i Europa (CdR 273/2011), som i hög grad förutsätter åtgärder av Regionkommittén.

Den politiska bakgrunden till yttrandet

6. Kommittén är medveten om att den ekonomiska krisen, som så våldsamt skakar om Europa, kan förvränga bedömningen av direktivet. Till detta bidrar att Europa nu är målet för nya migrationsströmmar, utlösta till exempel av den politiska rörelse som kallas den arabiska våren, som i sig dock är ett betydande och positivt fenomen som har berört många länder söder om Medelhavet.

Principer och bedömning

7. ReK noterar att man i grönboken anger att direktivet ibland tillämpas i avskräckande syfte och påpekar mot denna bakgrund att förfarandena för familjeåterförening inte får användas som ett instrument för att begränsa migrationsströmmarna, ett problem som måste angripas vid källan och med andra metoder. Återföreningens specifika mål är att på bästa sätt integrera legala invandrare och respektera rätten till familjeliv, en rätt som finns inskriven i alla rättighetsstadgor.

8. Kommittén betonar att individens rätt till ett gemensamt liv med sin familj samt rätten, men också skyldigheten, att sörja för, undervisa och uppfostra barnen, och därmed att ha dem hos sig, är grundläggande rättigheter och skyldigheter, oberoende av medborgarskap. Kommittén påminner om att detta erkänns i ett flertal nationella och internationella rättsliga uttalanden som är eniga på denna punkt. I synnerhet konstateras det i artikel 16 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948 att familjen är ”den naturliga och grundläggande enheten i samhället” och att den ”har rätt till samhällets och statens skydd”. I artikel 9 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna nämns rätten att bilda familj bland individens grundläggande rättigheter.

9. Kommittén hoppas att politiken för migrationsförvaltning fullt ut respekterar dessa grundläggande rättigheter i enlighet med den rättspraxis som tillämpas av domstolarna i Strasbourg och Luxemburg, som upprepade gånger har uttalat sig otvetydigt i frågan.

10. ReK uppmanar dessutom till en utvärdering av effekterna av familjeåterförening på ett praktiskt plan. I direktivet konstateras det att familjeåterförening bidrar till att skapa en sociokulturell stabilitet som främjar integrationen och bidrar till den ekonomiska och sociala sammanhållningen, till förmån för de lokala värdsamhällena. Man bör erkänna att genomförandet av rätten till familjeåterförening utgör ett stort steg framåt för migrationspolitiken, eftersom man på detta sätt bättre tar hänsyn till stabiliseringen av invandrarnas situation som ett oumbärligt instrument för en effektiv socioekonomisk integration i värdlandet. Detta är också ett avgörande steg – även med tanke på de praktiska effekterna – för att begränsa den olagliga invandringen och farliga former av social utestängning.

11. Kommittén framhäver att familjeband i alla europeiska länders grundlag är förknippade med särskilda skyldigheter som rör ekonomisk och social solidaritet. Att framhäva familjebanden inom invandrarfamiljer genom ett starkare erkännande av rätten till familjeåterförening framstår därför som ett specifikt sätt att främja invandrarnas uppfattning att de många krav som ställs på dem (både administrativa och organisatoriska) inte bara är resultatet av en repressiv politik eller polisiära krav, utan ett led i ett mer allmänt projekt att utveckla hela

samhället. De uppmanas således att *aktivt* bidra till samhället, inte bara genom att hävda sina rättigheter utan också genom att erkänna sina skyldigheter, som bärs upp av principerna om *samhällslojalitet* och *ansvar* gentemot andra.

12. Mot denna bakgrund hoppas kommittén att man ägnar särskild uppmärksamhet åt skyddet av den så kallade kärnfamiljen, som redan står i centrum i direktivet, och inom denna referensram åt rätten till familjeåterförening för underåriga barn, som förtjänar särskilt och ökat skydd. När det gäller andra typer av familjer, också med beaktande av bestämmelser och bruk i migrantens ursprungsland, anser kommissionen att medlemsstaterna själva bör kunna bedöma enskilda fall eller allmänna omständigheter. Om kommissionen dock till följd av samrådet anser att det är nödvändigt att anta en gemensam definition av termen ”familj” på EU-nivå, måste denna definition överensstämma med de definitioner som ingår i andra EU-instrument.

13. Med beaktande av betydelsen av dessa allmänna principer och utvärderingar anser Regionkommittén att det inte är nödvändigt att i någon större utsträckning begränsa enskilda medlemsstaters utrymme för fria bedömningar, som erkänns i direktivet och bekräftas i Lissabonfördraget. Kommittén påminner dock om att medlemsstaternas konkreta åtgärder bör vidtas med respekt för proportionalitets- och subsidiaritetsprinciperna, både för att ge regionerna och de lokala myndigheterna en större roll när det gäller genomförandet av integrationspolitiken, och för att erbjuda dem en stabil och juridiskt hållbar referensram.

II. FRÅGOR I GRÖNBOKEN

Familjebegreppet och kraven i fråga om familjeanknytning

14. Utan att det påverkar den rätt som alla tredjelandsmedborgare som vistas lagligen i EU har att återförenas med sin familj anser kommittén att det är begripligt om denna rätt omfattas av vissa villkor, under förutsättning att det inte påverkar syftet i direktivet, nämligen att underlätta integration och stabilitet.

15. Kommittén anser att direktivet i sin nuvarande lydelse i detta avseende kan skapa rättslig och tolkningsmässig osäkerhet och anser att man bör granska möjligheterna att på europeisk nivå fastställa en lägsta tidsgräns för vistelsen som förenar stabilitetskraven med respekten för rättigheten till familjeliv och med användning av modeller liknande dem som tillämpas vid cirkulär migration i de fall då man använder sig av program för frivilligt återvändande.

16. Regionkommittén anser att minimiåldern för återförening med make eller maka i princip bör sammanfalla med den legala myndighetsåldern enligt den nationella lagstiftningen i det mottagande landet. Undantag för personer som inte har uppnått myndighetsåldern kan beviljas i särskilda fall. Därmed säkerställer man största möjliga enhetlighet och undviker eventuell diskriminering på grundval av ålder.

17. ReK vill rikta uppmärksamheten på att de två begränsningarna av rätten till familjeåterförening för underåriga barn (artikel 4.1 sista stycket och artikel 4.6) skulle kunna avskaffas eftersom de knappast har använts i praktiken. I alla händelser vill kommittén rekommendera att beslut i frågan alltid fattas med hänsyn till barnets bästa och för att säkerställa skyddet av underåriga. ReK rekommenderar dessutom av samma skäl att rätten till återförening med underåriga barn ska säkerställas även om föräldrarna inte är gifta, så att man utesluter alla former av diskriminering mellan barn som är födda inom respektive utom äktenskapet.

18. När det gäller den frivilliga bestämmelsen om andra familjemedlemmar än make/maka eller registrerad partner och barn anser Regionkommittén att de enskilda medlemsländerna bör lämna utrymme för skönsmässiga bedömningar i fastställandet av kriterier. Kommittén konstaterar att det gällande direktivet inte tydligt redovisar konsekvenserna för familjemedlemmarna om referenspersonen skulle avlida eller äktenskapet förklaras ogiltigt, eller i händelse av skilsmässa eller om referenspersonen lämnar landet eller vid bestridande av faderskap som godkänts av domstol, vilket är en brist som borde åtgärdas.

Integrationsåtgärder

19. Regionkommittén rekommenderar förebyggande kontroll av effektiviteten i de olika åtgärder som redan vidtagits (åtgärder före avresa och åtgärder som vidtagits i det mottagande landet). På grundval av denna första undersökning rekommenderar ReK dock att man undviker åtgärder före avresan som kan vara omöjliga att genomföra för referenspersonens familjemedlemmar pga. analfabetism, materiella kostnader, långt avstånd till tätorter etc., och som i praktiken innebär ett utestängande från rätten till återförening. Vi anser dessutom att det vid behov vore lämpligt att erbjuda gratis språkkurser och/eller kurser i medborgarkunskap och/eller om värdsamhällets historia och kultur efter ankomsten till värdlandet, för att undvika diskriminering på grundval av förmögenhet, och att sådana kurser skulle anordnas delvis på basis av de europeiska integrationsmodulerna (”European Integration Modules”).

Väntetid och mottagningskapacitet

20. När man utvärderar de övriga materiella villkor som gäller för referenspersonen i medlemsstaten (tillgång till bostad, sjukförsäkring, stabila försörjningsmedel) rekommenderar ReK att dessa ska värderas i överensstämmelse med proportionalitetsprincipen och inte ge upphov till godtyckliga restriktioner. Kommittén hoppas särskilt att medlemsstaterna när de genomför direktivet ser till att kontrollen av villkoren bygger på objektiva och kontrollerbara kriterier, inte allmänna klausuler som kan tolkas på ett godtyckligt strikt sätt.

21. Regionkommittén föreslår att man stryker kriteriet om medlemsstatens mottagningskapacitet i bedömningen av möjligheterna att tillåta familjeåterförening eftersom det fungerar som ytterligare ett verktyg för att kontrollera migrationsflödena, i strid med principerna i EU:s lagstiftning.

22. Kommittén anser att varaktigheten i familjemedlemmars uppehållstillstånd bör anpassas till referenspersonens uppehållstillstånd och att man bör överväga möjligheterna att använda lösningar som ligger i linje med modeller för cirkulär migration i de fall då man använder sig av program för frivilligt återvändande.

Asylfrågor

23. När det gäller familjeåterförening för tredjelandsmedborgare som har särskilt skydd (asyl, flyktingstatus, status som skyddsbehövande) anser vi att de olika formerna av skydd bör behandlas, i enlighet med Stockholmsprogrammet, i överensstämmelse med särskilda fristående bestämmelser som beaktar den särskilda situation som den person befinner sig i som har ett sådant skydd (också med tanke på de praktiska svårigheterna i samband med att tillhandahålla information och dokument). Direktivet om den övergripande ramen för återförening bör alltså inte tillämpas på familjemedlemmar till tredjelandsmedborgare som åtnjuter någon form av skydd, utan återförening bör i sådana fall regleras i ett särskilt system som också beaktar familjeband som eventuellt knutits efter inresan i värdlandet.

Vilseledande, missbruk, procedurfrågor

24. Regionkommittén anser att det beslut som fattats i vissa stater om att utföra DNA-prov vid identifieringen av underåriga kan innebära en kränkning av proportionalitetsprincipen, om det inte utförs som en sista utväg, och dessutom av grundläggande rättigheter, t.ex. respekten för privatlivet och familjelivet (artikel 8 i Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna)

25. När det gäller farhågorna om bedrägerier i form av skenäktenskap anser vi att kommissionen och/eller medlemsstaterna bör ta fram uppgifter om företeelsens faktiska omfattning. I avsaknad av konkreta uppgifter anser kommittén att det vore bra att genomföra riktade undersökningar i alla medlemsstater i syfte att få en mer korrekt bild av verkligheten och främja bästa praxis vid hanteringen av sådana problem.

26. I fråga om kostnaderna för den sökande i anslutning till familjeåterföreningen vill kommittén peka på risken för att de administrativa kostnaderna kan höjas oskäligt mycket i medlemsstater som vill använda detta instrument för att införa en godtycklig begränsning av rätten till inresa, helt i strid med proportionalitetsprincipen som kräver att medlen ska vara avpassade efter syftet. Syftet är att främja och inte hindra utövandet av den rättighet som behandlas här. Medlemsstaterna bör därför uppmanas att i förväg fastställa kostnadernas storlek så att de inte undergräver den konkreta tillämpningen av direktivet.

27. Regionkommittén anser att man bör rekommendera medlemsstaterna att respektera den tidsgräns som fastställs i direktivet när det gäller beslut om en ansökan om återförening. Eventuella undantagsförfaranden som beslutas i medlemsstaterna i syfte att senarelägga tidsgränsen på ett orimligt sätt utgör ett hinder för ett fullständigt genomförande av direktivet.

Respekt för övergripande bestämmelser

28. När det gäller de påstådda svårigheterna vad avser efterlevnaden av de två övergripande obligatoriska bestämmelserna i direktivet, anser vi att kommissionen bör anta alla instrument och åtgärder som föreskrivs i fördragen i syfte att säkerställa full respekt för EU-lagstiftningen från medlemsstaternas sida.

III. SLUTLIGA ÖVERVÄGANDEN

29. Regionkommittén efterlyser större deltagande från den lokala nivåns sida i ett flernivåstyre, vilket är ett absolut krav om man vill uppnå en enhetlig invandringspolitik som respekterar de grundläggande rättigheterna och främjar de mottagande samhällenas och invandrarnas välfärd. Goda exempel på integration har registrerats i många av Europas regioner och samhällen, och många tvetydigheter i den nationella lagstiftningen när det gäller den konkreta tolkningen av direktivet har kunnat lösas på ett positivt sätt just med utgångspunkt i de lokala instansernas praktiska erfarenheter. Regionkommittén vill understryka behovet av att samla in så mycket information som möjligt i frågan och förklarar sig villig att samarbeta till fullo med medlemsstaterna och de övriga EU-institutionerna när det gäller insamling och spridning av information och god praxis i den mån dessa uppgifter finns på lokal och regional nivå.

Bryssel den 3 maj 2012

Regionkommitténs ordförande

Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén om ”Översynen av EU:s politik i fråga om luftkvalitet och utsläpp”

(2012/C 225/03)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

— Regionkommittén drar slutsatsen att tendensen mot avtagande förbättringar på luftkvalitetsområdet i stor utsträckning kan skyllas på bristande ambition i EU-politiken när det gäller att angripa problemen vid källan och på alltför begränsade nationella insatser. En stor börda och ett stort ansvar läggs på de lokala och regionala myndigheterna när det gäller att lösa problemen. Det krävs en flernivåstrategi där varje myndighetsnivå (EU, nationell, regional och lokal) måste ta sitt ansvar och vidta de åtgärder som kan och måste vidtas av myndighetsnivån i fråga.

— ReK anser att EU:s immissions- och utsläppspolitik måste kopplas samman. Det är därför av största vikt att ambitionsnivåer och tidsgränser ligger i linje med varandra när man utvecklar EU:s insatser riktade mot källan och immissionspolitiken.

— Kommittén rekommenderar att man stärker EU:s utsläppspolitik, särskilt genom att göra en tillräckligt ambitiös översyn av direktivet om nationella utsläppstak för att minska bakgrundskoncentrationerna, genom att skärpa euronormer för fordon beträffande NO2/NOx och fina partiklar och utsläppskraven för andra mobila utsläppskällor, genom att minska glappet mellan EU:s normer för utsläpp från fordon och de faktiska utsläppen och genom att ta itu med utsläpp från sjöfarten och luftfarten och utsläppen av ammoniak från jordbruk.

— Regionkommittén rekommenderar att översynen av direktiven om luftkvalitet (2008/50/EG och 2004/107/EG) framför allt leder till en minskning av antalet ämnen och mål- och gränsvärden genom att man inriktar insatserna på de mest förorenande ämnena och de indikatorer som på bästa sätt avspeglar hälsoaspekterna. Man bör undersöka om elementärt kol/sot som norm är lämpligare som indikator och huruvida en norm för partikelkoncentration och elementärt kol/sot kan införas, och undersöka om kontrollen av det genomsnittliga gränsvärdet per år för PM_{10} skulle kunna ske på grundval av det genomsnittliga gränsvärdet för flera år. Möjligheterna till kompletterande undantag måste vidgas, med tanke på de specifika problemen med att minska NO_2-nivåerna. Det bör finnas mer specifika bestämmelser om utplacering av mätstationer för att på så sätt säkerställa att de uppmätta värdena är jämförbara.

Föredragande	Cor LAMERS (NL–PPE), borgmästare i Houten
Referensdokument	Brev från Europeiska kommissionens vice ordförande av den 19 juli 2011

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

A. *Allmänna kommentarer*

1. Kommittén känner till Europeiska kommissionens föresatser att under 2013 lägga fram en fullständig översyn av den europeiska luftkvalitetspolitiken med nya långsiktiga målsättningar för perioden efter 2020. Översynen inbegriper följande ytterst omfattande målsättningar:

— En översyn av den tematiska strategin för luftförorening (COM(2005) 446 final).

— En skärpning av EU:s politik för att angripa problemen vid källan.

— En sammanslagning av följande direktiv till ett direktiv:

  — Översynen av direktiven om luftkvalitet och renare luft i Europa (2008/50/EG och 2004/107/EG) och

  — Översynen av direktivet om nationella utsläppstak (direktiv 2001/81/EG).

2. ReK välkomnar Europeiska kommissionens begäran om ett förberedande yttrande från kommittén om framtiden för EU:s politik för luftkvalitet.

3. ReK konstaterar att yttrandet [1], som är ett förberedande yttrande i expertfasen av EU:s beslutsprocess, omfattar såväl administrativa och politiska som tekniska aspekter (rekommendationer beträffande lagstiftning och förslag till förfarande).

4. Luftkvaliteten påverkar invånarna och deras hälsa i deras dagliga liv, både i städerna och på landsbygden. Människors hälsa och miljön måste stå i centrum för de åtgärder som vidtas för att förbättra luftkvaliteten. Samtidigt måste man försöka uppnå jämvikt mellan den ekonomiska utvecklingen och de insatser som görs för att komma till rätta med luftföroreningarna. En förbättring av miljö- och hälsoskyddet kan samtidigt också stimulera ekonomin och sänka de ekonomiska kostnaderna för hälsoproblem och hälsoskador.

5. Kommittén gläder sig åt att luftkvaliteten i Europa har förbättrats avsevärt till följd av en kombination av EU:s luftkvalitetspolitik och medlemsstaternas politik och insatser (på nationell, regional och lokal nivå). Under de två senaste årtiondena har ständiga förbättringar skett. En försämring har dock kunnat konstateras på sistone, vilket bekymrar kommittén.

6. Luftföroreningarna är källan till de största problemen och flaskhalsarna i tätorterna. Trots alla lokala och regionala åtgärder lyckas många europeiska städer inte i tid uppfylla normerna för fina partiklar (PM_{10} och $PM_{2,5}$) och NO_2, vilket innebär att ett stort antal européer bor i områden med skadliga koncentrationer av luftföroreningar.

7. Även landsbygds- och förortsområdena berörs av luftföroreningarna som påverkar miljön, odlingarna och naturområdena.

8. Kommittén konstaterar att luftföroreningarna måste minskas samtidigt som våra städer måste kunna fortsätta att fungera socialt och ekonomiskt. I de flesta medlemsstater är den motordrivna vägtrafiken för person- och varutransporter (som huvudsakligen använder sig av diesel och bensin) en av de största direkta orsakerna till luftföroreningarna i form av NO_2 vid så kallade hotspots. Det krävs effektivare åtgärder, både i fråga om utsläppsnormerna och i fråga om trafikstyrningen.

9. Kommittén anser att tonvikten vid översynen av EU:s luftkvalitetspolitik måste ligga på hur EU-lagstiftningen kan bidra till att förbättra luftkvaliteten (dvs. genom vilken typ av lagstiftning eller vilka åtgärder). I det sammanhanget är åtminstone följande aspekter av vikt: en flernivåstrategi, ett helhetsperspektiv och det konkreta genomförandet av EU:s lagstiftning i Europas städer. Man måste därför lägga tyngdpunkten på EU-direktivets genomförbarhet och problemen med genomförandet i städerna och regionerna.

10. Styrelseformerna måste ses som en viktig aspekt när det gäller hur EU:s nya lagstiftning om luftkvalitet utformas. Luftföroreningar har gränsöverskridande och nationella aspekter, och därför krävs det åtgärder på alla styresnivåer (europeisk, nationell, regional och lokal nivå). Kommittén rekommenderar en strategi med flernivåstyre där varje myndighetsnivå tar sitt ansvar och vidtar de åtgärder som bäst vidtas, och som måste vidtas, på denna nivå.

11. Kommittén betonar helhetsperspektivet i samband med utformningen av den nya EU-lagstiftningen. I största möjliga utsträckning måste man försöka förebygga föroreningar. Det är viktigt att orsakerna till föroreningarna identifieras och att utsläppen behandlas vid källan, på det mest ekonomiskt effektiva och miljövänliga sättet.

[1] ReK genomförde ett samråd med sitt nätverk för övervakning av subsidiaritetsprincipen med anledning av yttrandet. Rapporten om samrådet offentliggjordes i december 2011.

12. Bättre folkhälsa förutsätter en ambitiös luftkvalitetspolitik från EU:s sida. En immissionspolitik med EU-gränsvärden för förorenande ämnen kan dock inte fungera utan en effektiv utsläppspolitik med EU-åtgärder riktade mot källan. Ambitionsnivån i det omarbetade direktivet måste därför stämmas av noga mot ambitionsnivån i de nationella utsläppstaken och EU:s utsläppspolitik (för att angripa problemen vid källan). Sammanslagningen av luftkvalitetsdirektiven (2008/50/EG och 2004/107/EG) med översynen av direktivet om nationella utsläppstak (2001/81/EG) kommer i samband med detta att främja en avstämning mellan de olika ambitionsnivåerna.

B. *Den tematiska strategin om luftkvalitet och genomförandet i medlemsstaterna*

Den tematiska strategin

13. Kommittén anser att den tematiska strategin om luftföroreningar har bidragit till att minska invånarnas exponering för luftföroreningar och förbättra miljön.

14. Kommittén beklagar att inte alla de åtgärder som tas upp i strategin och som syftar till att angripa problemen vid källan har genomförts i praktiken. De mest uppenbara bristerna är följande:

— Utvecklingen av en integrerad strategi för kvävets kretslopp.

— Översynen av direktivet om nationella utsläppstak (2001/81/EG, NEC-direktivet) som är en viktig förutsättning för hanteringen av bakgrundkoncentrationer, men som dessvärre har skjutits på framtiden vid upprepade tillfällen.

Genomförandet på lokal och regional nivå

15. Kommittén drar slutsatsen att kommuner och regioner gör stora insatser för att förbättra luftkvaliteten genom sina åtgärder för att

— främja hållbarare former av transporter, t.ex. en mer effektiv och attraktiv kollektivtrafik, cykelbanor, begränsat tillträde för (de) bilar och/eller lastbilar (som släpper ut mest föroreningar) (miljözoner) och främjande av rena(re) bilar med hjälp av t.ex. förmånligt tillträde och/eller förmånlig parkeringspolitik,

— förbättra trafikhanteringen och skapa ett bättre trafikflöde genom hastighetsbegränsningar och genom att man utvecklar innovativa logistiska koncept för leverans av varor i innerständerna,

— förhindra svävande partiklar genom bättre vägbeläggning och ett förbud mot användning av dubbdäck i innerstäderna,

— förbättra infrastruktur och bebyggelse, t.ex. genom att utfärda lokala bestämmelser om värmeanvändning (om den nationella lagstiftningen medger detta), minska utsläppen vid uppvärmning av lokaler, främja fjärrvärme, modernisera värmeanläggningar och skapa större fria ytor mellan vägar och bebyggelse samt större grönområden. I det sistnämnda fallet bör det påpekas att grönområden utmed vägar och vägrenar (isolerande grönska) bara har en begränsad effekt. Endast stora gröna ytor, t.ex. parker och skogar, har ett påvisbart mervärde.

16. Kommittén konstaterar att den europeiska politiken på alla nivåer i fortsättningen i högre grad bör förmås att framför allt bidra till en minskning av mängden transporter och till en geografisk och sektoriell förskjutning av de privata persontransporter och godstransporter som nu sker på väg. Man bör dock framhålla att det inte räcker med sådana åtgärder för att uppfylla normerna för PM10, PM2,5 och NO2. Det beror framför allt på tre typer av hinder: begränsat inflytande, begränsade möjligheter och begränsat politiskt spelrum (se punkterna 17, 19 och 22).

17. Kommittén anser att enskilda lokala och regionala myndigheter enbart i geografiskt begränsad utsträckning kan bidra till att förbättra den lokala luftkvaliteten (första kategorin hinder). Avsikten med politiken på lokal och regional nivå är att minska utsläppen från lokala föroreningskällor, men orsaken till lokala koncentrationer särskilt av fina partiklar PM_{10} och $PM_{2,5}$ samt ozon är i stor utsträckning gränsöverskridande och transregionala utsläpp.

18. Kommittén konstaterar att de höga bakgrundskoncentrationer av luftförorenande ämnen som registrerats och den ofta otillräckliga tillämpningen och översynen av direktivet om nationella utsläppstak (2001/81/EG) kan begränsa de framtida effekterna av de lokala och regionala myndigheternas åtgärder för att uppfylla EU:s luftkvalitetsnormer. Alla utsläpp (lokala, regionala, nationella och internationella) leder tillsammans till de s.k. bakgrundskoncentrationerna. Dessa bakgrundskoncentrationer kan vara så höga att det inte behövs mer än ett litet utsläpp av föroreningar på lokal nivå för att komma i närheten av eller överskrida gränsvärdena. I dessa fall har de berörda städerna och regionerna naturligtvis mycket begränsat manöverutrymme.

19. Kommittén konstaterar vidare att de lokala och regionala myndigheternas möjligheter att vidta åtgärder är begränsade (andra kategorin hinder). Stadspolitiken är inriktad på rörlighet, fysisk planering och specifika åtgärder för att komma till rätta med ”hotspots”. Rent generellt är det ovanligt att de lokala och regionala myndigheterna kan vidta effektiva åtgärder på basis av utsläppskällans karaktär.

20. Kommittén konstaterar att de lokala och regionala myndigheterna vid utformningen av luftkvalitetspolitiken har utgått från de fördelar som skulle kunna uppstå till följd av åtgärder riktade mot källan. I efterhand måste man dock konstatera att en alltför slätstruken källpolitik – som inte heller har fått de avsedda effekterna på Europas vägar (se del D) – i hög grad har bidragit till att gränsvärdena har överskridits på lokal och regional nivå.

21. Det står klart att ytterligare minskningar av lokala koncentrationer genom enbart lokala åtgärder kan få långtgående konsekvenser för människors vardag och medföra avsevärda kostnader. För det krävs finansiella medel som kommunerna och regionerna ofta inte förfogar över och formella befogenheter som de inte heller hari alla medlemsstater. Dessutom är det mycket mer kostnadseffektivt med en internationell och europeisk politik för att angripa problemen vid källan.

22. Vi konstaterar att lokala och regionala myndigheter har begränsade befogenheter (tredje kategorin hinder), och beklagar att det i många medlemsstater inte vidtas stödåtgärder på nationell nivå, eller i alla fall inte i tillräcklig utsträckning, vilket ytterligare försvagar de lokala och regionala myndigheterna. Exempelvis har inte alla medlemsstater utarbetat en luftkvalitetsplan. Ofta har man inte antagit integrerade luftkvalitetsstrategier som är bindande på alla myndighetsnivåer. Det finns också fall där de nationella myndigheterna har avrått från och till och med hindrat lokala och regionala myndigheter att anta kompletterande och strängare åtgärder. I vissa medlemsstater har de lokala myndigheterna inte befogenheter att införa zoner med lägre utsläpp, utan det är de nationella myndigheterna som beslutar i sådana frågor. Även EU:s interna marknadsbestämmelser utgör ett hinder för lokala och regionala politiska alternativ. Den fria rörligheten för varor och personer begränsas genom införandet av stora miljözoner (exempelvis regionala miljözoner) och avstängning av vägar och broar. Därför är inte heller möjligt att införa ett nationellt förbud mot användning av miljöskadliga fordon.

23. I olika medlemsstater utarbetas nationell lagstiftning för att göra det möjligt att låta böter för överträdelse av EU-lagstiftningen betalas av kommuner och regioner. De lokala och regionala myndigheterna måste uppfylla gränsvärdena med de begränsade möjligheter och medel de förfogar över. Myndigheter på EU-nivå och nationell nivå har betydligt större och effektivare möjligheter och medel. Därför bör medlemsstaterna även fortsättningsvis ha det yttersta ansvaret för betalning av böter i de fall gränsvärdena inte har respekterats. Kommittén anser att det är orättvist att ålägga de lokala och regionala myndigheterna böter och motsätter sig sådan praxis.

Flernivåstrategi

24. Kommittén drar slutsatsen att tendensen mot avtagande förbättringar på luftkvalitetsområdet i stor utsträckning kan skyllas på bristande ambition i EU-politiken när det gäller att angripa problemen vid källan och på alltför begränsade nationella insatser. En stor börda och ett stort ansvar läggs på de lokala och regionala myndigheterna när det gäller att lösa problemen.

25. Kommittén konstaterar också att åtgärderna för att bekämpa luftföroreningarna inte samordnas i tillräckligt hög grad mellan de olika medlemsstaterna. Informations- och varningsgränserna är inte desamma i grannländer, det ordnas inte något utbyte av information i realtid mellan olika medlemsstater i samband med omfattande föroreningar och handlingsplanerna samordnas inte i stora föroreningsområden som omfattar flera stater.

26. Kommittén betonar att varken lösningen av luftkvalitetsproblematiken eller genomförandet av EU-politiken kan ske på en enda förvaltningsnivå. Det krävs en flernivåstrategi där varje myndighetsnivå (EU, nationell, regional och lokal) måste ta sitt ansvar och vidta de åtgärder som kan och måste vidtas av myndighetsnivån i fråga.

27. Kommittén menar att de lokala och regionala myndigheterna delvis är beroende av nationella och internationella åtgärder riktade mot källan för att minska utsläppen och därmed även kraftigt minska bakgrundskoncentrationerna. Utifrån det kan de lokala och regionala myndigheterna utforma sin egen politik, exempelvis i form av skärpta tillträdesvillkor för miljözoner.

28. Enligt kommitténs uppfattning är genomförandet av luftkvalitetslagstiftning inte enbart en fråga om juridisk tillämpning (att omsätta den i nationell lagstiftning). Kommittén anser att man, i den mån som medlemsstaternas interna strukturer medger det, bör utarbeta samordnade nationella och/eller federala övergripande luftkvalitetsstrategier och/eller minskningsprogram som beaktar de gränsöverskridande aspekterna av det fenomen som ska motverkas. Vi förespråkar en flernivåstrategi och pekar på att det inrättas myndighetsövergripande team i medlemsstaterna där sakkunniga från olika förvaltningsnivåer tillsammans utarbetar nationella planer och program ([2]). Härigenom främjas helheten och avstämningen mellan nationella, regionala och lokala åtgärder.

29. ReK värdesätter Europeiska kommissionens insatser när det gäller att göra lokala och regionala myndigheter uppmärksamma på bästa metoder och ser gärna att denna praxis fortsätter.

30. Kommittén anser att konsekvens och synergi i förhållande till utvecklingen på internationell nivå är av stor betydelse och påpekar att utsläppstaken i det reviderade Göteborgsprotokollet bör utgöra ett nödvändigt komplement till översynen av EU-direktivet om nationella utsläppstak (2001/81/EG).

C. ***Konsekvens och synergi mellan EU:s utsläpps- och immissionspolitik***

Ett övergripande förhållningssätt ([3])

31. Kommittén anser att det är viktigt att värna om samstämmigheten och synergin mellan de åtgärder som vidtas för att komma till rätta med de olika förorenande ämnena. Det är således avgörande med ett övergripande perspektiv på EU:s luftkvalitetspolitik och övrig politik, i synnerhet med avseende på klimat, industri, transporter, boende och energi. Genom en hållbarare transportpolitik och införande av hållbara former av energiproduktion och energikonsumtion kan man uppnå en avsevärd minskning av luftföroreningarna.

([2]) Sådana samarbeten rekommenderas i CdR 164/2010 fin.
([3]) En återkommande rekommendation från ReK: CdR 164/2010 fin och CdR 140/2011 fin.

32. Kommittén beklagar att samverkanseffekter mellan åtgärderna ofta saknas. Åtgärder som påverkar ett område positivt kan påverka ett annat område negativt. Den ökade användningen av biomassa – t.ex. biodiesel i småskaliga anläggningar – kan exempelvis leda till ökade utsläpp av sot, och detta innebär en risk för luftkvaliteten och folkhälsan. Ökningen av antalet dieselfordon kan leda till en minskning av koldioxidutsläppen men ökar utsläppen av fina partiklar. Metoder för att minska utsläppen av fina partiklar kan i sin tur få negativa effekter på NO_2-utsläppen från dieselfordon, vilket innebär att minskningen av NO_2-koncentrationerna saktas av. Tanken med ökad politisk integration är att man i största möjliga utsträckning ska motverka sådana negativa effekter. I samband med detta bör man sträva efter en situation som gynnar alla politikområden eller åtminstone fastställa kriterier för när man bör prioritera en målsättning framför en annan.

33. Regionkommittén framhåller att politiken för luftkvalitet borde kopplas till politiken för att främja användning av alternativa energikällor. Användningen av alternativa energikällor (anläggningar för utnyttjande av jordvärme, solfångare m.m.) skulle kraftigt bidra till att förbättra luftens kvalitet.

34. Kommittén vill peka på den bristande samordningen av politiken för kampen mot klimatförändringarna och politiken för luftkvaliteten. Luftkvalitetspolitiken inverkar i allmänhet positivt på åtgärderna mot klimatförändringarna. Klimatpolitikens inverkan på luftföroreningarna är däremot begränsad. Klimatpolitiken har nämligen sin egen dynamik och sin egen tidslinje. Klimatpolitiken är mer fokuserad på långsiktiga åtgärder än luftkvalitetspolitiken, som framför allt omfattar åtgärder på kort och medellång sikt.

35. Det kan uppstå mycket stora samverkanseffekter mellan luftkvalitetspolitiken och politiken mot omgivningsbuller, framför allt om man kan minska trafikvolymen. Även här bör man sträva efter en situation som gynnar alla politikområden ([4]).

36. Regionkommittén anser att registreringen av utsläpp och immissioner bör utvidgas genom s.k. integrerad övervakning, som innebär en inbördes avstämd registrering och bedömning av utsläpp, en utvidgad ämnespalett – under förutsättning att man på ett lämpligt sätt har bevisat att de verkligen påverkar människors hälsa eller miljön, samt att man när det gäller utvärderingar inskränker sig till uppföljning genom modellering, spridningsmodeller samt registrering av belastningen och effekten i tid och rum. Detta får emellertid under inga omständigheter leda till ökade administrativa bördor.

Kopplingen mellan EU:s utsläpps- och immissionspolitik

37. Kommittén betonar att samstämmighet och synergi mellan immissionspolitiken (EU:s gränsvärden) och utsläppspolitiken (EU-åtgärder riktade mot källan) är av avgörande betydelse. Immission är nämligen resultatet av utsläppsnivåer, utsläppens belägenhet och överföringen eller spridningsförhållandena. Vidare kan minskad immission (koncentrationsnivåer) effektivast tryggas genom en ambitiös utsläppspolitik.

38. ReK drar slutsatsen att EU:s ambitiösa immissionspolitik inte automatiskt har lett till en ambitiös utsläppspolitik, och att detta har resulterat i en obalans mellan de både olika politikområdena. Följaktligen kan de problem som många städer i Europa har med genomförandet (se del B) och de långsamma resultaten i arbetet för att förbättra luftkvaliteten till stor del skyllas på bristande samstämmighet mellan EU:s immissionspolitik och utsläppspolitik. Detta problem måste därför tas upp vid all framtida utveckling av politik och åtgärder på området, i syfte att få dem i balans.

a) Ambitionsnivån i luftkvalitetsdirektivet stämmer hittills inte överens med ambitionsnivån i och det praktiska resultatet av EU:s insatser riktade mot källan (se del D), och dessa två mål måste därför vara i linje med varandra.

b) Tidsgränserna i EU:s utsläpps- och immissionspolitik ligger inte i linje med varandra. Medlemsstaterna måste uppfylla luftkvalitetsnormerna innan exempelvis Euronormerna för vägtrafiken i EU i praktiken genomförs. Effekterna av euronormerna (utsläppsgränsvärdena) märks inte och kan inte mätas förrän efter ett par år. Euronormerna är definitionsmässigt enbart tillämpliga på en begränsad del av fordonsparken, nämligen nya fordon. Nya utsläppsnormer får inte effekt förrän äldre fordon har ersatts med nya, och att byta ut fordonsparken (och ge de nya normerna genomslag) tar flera år (*real world*-förbättringar).

c) Kommittén uppmanar kommissionen att i översynen av den tematiska strategin ange hur lång ersättningscykeln beräknas bli av de planerade källåtgärderna, dvs. när man räknar med att gränsvärdena kommer att uppfyllas i praktiken efter det att åtgärder riktade mot källan har införts. Det är också viktigt att göra en bedömning av hur lång tid det kommer att ta innan fordonsparken har ersatts med renare fordon. Anpassningen av immissionspolitiken bör stämmas av mot ersättningsperioden.

39. ReK konstaterar att nya målsättningar för att uppnå önskade luftkvalitetsnivåer (skärpta gränsvärden) måste vara realistiska och genomförbara, och därför måste åtföljas av åtgärder (riktade mot källan) som resulterar i en verklig minskning av utsläppen i hela EU. EU:s immissions- och utsläppspolitik måste länkas samman. Det är därför av största vikt att man utvecklar liknande ambitionsnivåer och synkroniserade tidsplaner för EU:s politik för att angripa problemen vid källan och för immissionspolitiken (se föregående punkt). Kommittén vill också rikta uppmärksamheten mot genomförandefasen där det kan uppstå en situation där vissa av de åtgärder riktade mot källan som anges i den tematiska strategin inte vidtas eller i praktiken inte leder till den eftersträvade utsläppsminskningen (som fastställts i utsläppspolitiken). Kommittén föreslår att kommissionen i en sådan situation ska vidta kompenserande åtgärder. Det kan förhindra den nuvarande obalansen mellan utsläppspolitiken och

([4]) Denna rekommendation återfinns också i ReK:s yttrande om ”Direktivet om omgivningsbuller: den framtida utvecklingen” (CdR 190/2011 rév. 2).

immissionspolitiken från att uppträda på nytt och åter ställa de regionala och lokala myndigheterna inför en omöjlig uppgift.

40. Kommittén föreslår följande tidsplan för utvecklingen av EU:s framtida luftkvalitetspolitik, för att skapa den önskade samstämmigheten mellan immissions- och utsläppspolitiken:

a) Översynen av den tematiska strategin för luftkvalitet läggs fram i början av 2013. Därefter kan strategin behandlas inom ramen för EU:s beslutsprocess 2013.

b) Översynen av luftkvalitetsdirektivet och EU:s åtgärder riktade mot källan presenteras mot slutet av 2013.

c) Utvärdering efter halva tiden och möjligheter till anpassning 2017 mot bakgrund av nya indikatorer (se del E).

D. ***Utsläppspolitik***

EU:s politik riktad mot källan

41. Luftföroreningar förorsakas först och främst av väg- och lufttrafiken, sjöfarten, uppvärmningen, hushållen, industrin och intensiv djuruppfödning. Det krävs alltså en ambitiös politik som angriper problemen vid källan ([5]). I samband med detta måste man ta hänsyn till att den motordrivna vägtrafiken är en av de direkta orsakerna till flaskhalsar när det gäller luftföroreningar i tätorterna.

42. När det gäller luftkvaliteten välkomnar kommittén ambitionsnivån i vitboken ”Färdplan för ett gemensamt europeiskt transportområde – ett konkurrenskraftigt och resurseffektivt transportsystem” (COM(2011) 144) final). För att uppfylla målsättningarna anser kommittén att man bör utarbeta en handlingsplan med delmål, konkreta åtgärder (såsom EU-åtgärder som angriper källan) och utvärderingsmoment ([6]).

43. Regionkommittén anser att EU mer systematiskt än hittills inte bara bör minska utsläppen från varje enskild rörlig eller stationär källa utan även sträva efter en minskning av den sammanlagda mängden från de olika källorna. Sådana mängdrelaterade åtgärder har hittills i hög grad överlåtits åt kommunerna och regionerna. EU:s bidrag skulle till en början kunna sträcka sig till följande åtgärder:

— Man bör prioritera kollektiva framför individuella transportmedel när man planerar och främjar utbyggnaden av de transeuropeiska näten.

— Man bör lägga till en komponent i EU:s produktkvalitetsbegrepp, som hittills har varit begränsat till produkters hälso- och miljöeffekter (”ekodesign”), nämligen minskad material- och energianvändning.

44. Enligt kommitténs uppfattning bör EU:s utsläppspolitik utgå från normer (och en målinriktad politik med målsättningar) så att den inte bromsar andra tekniska innovationer.

45. Regionkommittén anser att man i analogi med vad som gäller inom ramlagstiftningen för avfall bör införa ett reduktionspåbud som gör det möjligt att hushålla med befintliga resurser på ett lämpligt sätt.

46. Kommittén påpekar att det utbredda överskridandet av gränsvärdena för NO_2 huvudsakligen beror på EU:s otillräckliga eller fördröjda utsläppsbegränsningar (för motorfordon) och rekommenderar därför starkt skärpta euronormer för fordon beträffande NO_2, NO_x och fina partiklar. Det är viktigt att man respekterar tidsgränsen för införande av Euro VI/6-normerna.

47. Kommittén rekommenderar vidare att man även skärper utsläppskraven för andra mobila utsläppskällor, till exempel terrängfordon, installation av filter i fordon som redan är i bruk, eller en uppdatering av EU-lagstiftningen för motorcyklar.

48. Kommittén pekar på glappet mellan EU-lagstiftningen och de faktiska utsläppen från vägfordon. Euro V/5-normerna var (och är) ambitiösa, men ändå har denna ambition inte resulterat i någon kraftig minskning av luftföroreningarna. Den största anledningen till detta är att det finns ett glapp mellan den juridiska verkligheten i EU-lagstiftningen och de faktiska utsläppen från vägfordonen. Redan när Euro-III-normerna för lastbilar infördes stod det klart att utsläppen under faktiska körförhållanden var större än väntat och att den eftersträvade utsläppsminskningen inte kunde uppnås. Problemet kan också konstateras i samband med Euro-IV/4 och Euro-V/5 för diesellastbilar respektive dieselpersonbilar och, om än i mindre utsträckning, NO_x-utsläpp från personbilar. För att förverkliga målet med EU-lagstiftningen måste Euro VI/6-normerna för utsläpp från fordon i testfasen stämma bättre överens med de faktiska utsläppen vid en genomsnittlig färd i staden.

49. Kommittén vill påpeka att nylevererade lastbilar i praktiken ofta genomgår tekniska justeringar, vilket innebär att utsläppen av kväve och fina partiklar är större än vad man kan vänta sig utifrån typgodkännandetestet. I samband med införandet av Euro VI-lastbilar bör denna praxis förekommas och bötfällas i så stor utsträckning som möjligt. För att undvika problemet uppmanar kommittén Europeiska kommissionen och medlemsstaterna att skärpa lagstiftningen, typgodkännandet och besiktningen av lastbilar i det här hänseendet. Vidare bör man undersöka om sådana tekniska justeringar kan göras tekniskt omöjliga i framtiden.

50. Särskild uppmärksamhet måste ägnas åt tunga fordon (bussar och lastbilar), som i allmänhet förorsakar störst föroreningar. Även medeltunga fordon (bl.a. skåpbilar) släpper ut betydligt mer NO_2 än fordonsparken i genomsnitt. EU borde i sin

([5]) Det är ett önskemål som ReK länge har framfört: CdR 190/2011 rév. 2, CdR 140/2011 fin, CdR 101/2011 fin, CdR 164/2010 fin, CdR 159/2008 fin.

([6]) Denna rekommendation ges även i yttrande CdR 101/2011 fin.

utsläppspolitik därför särskilt överväga att skärpa normerna för utsläpp från tunga fordon och medeltunga fordon samt personbilar med dieselmotor, i kombination med lämpliga stödjande åtgärder för förvaltningen av handelslogistiken samt för att stimulera och förbättra den lokala kollektivtrafiken.

51. Kommittén konstaterar att slitage på däck, bromsskivor och vägbeläggning samt uppvirvlande partiklar från körbanorna bidrar till de höga koncentrationerna av fina partiklar och rekommenderar att man inom ramen för EU:s ramprogram för forskning undersöker möjligheterna att minska sådana utsläpp. Kommittén föreslår också att det utarbetas en handledning för bästa praxis med rekommendationer om användning av lösningar som binder damm för att undvika att luftföroreningar virvlar upp igen.

52. Industrin står fortfarande för en stor del av de sammanlagda utsläppen i Europa. Frågan om hur dessa utsläpp ska minskas behandlas i direktivet om industriutsläpp (2010/75/EU). Ambitiösa referensdokument för bästa tillgängliga teknik (BAT-referensdokument) och slutsatserna från dessa är avgörande instrument för att minska bakgrundskoncentrationerna. För att också i framtiden kunna arbeta med bästa tillgängliga tekniska metoder måste man regelbundet se över BAT-referensdokumenten och slutsatserna från dessa, och de måste vara tillräckligt ambitiösa för att sänka bakgrundskoncentrationerna i hela Europa. Man måste också i största möjliga utsträckning begränsa användningen av undantag ([7]).

53. Jordbruksföretagen bidrar också till luftföroreningarna. Utsläppen av ammoniak bidrar i hög grad till försurning och eutrofiering. För att naturmålen ska uppnås, bland annat skyddet av Natura 2000-områden, måste NH_3-utsläppen minska ytterligare. Frågan om hur dessa utsläpp ska minskas behandlas i direktivet om industriutsläpp (2010/75/EU). Också för de stora jordbruksföretagen med industriliknande produktion är det viktigt att de i framtiden kan arbeta med bästa tillgängliga tekniska metoder, och därför måste man regelbundet se över referensdokumenten för bästa tillgängliga teknik (BAT-referensdokumenten).

54. Utsläppen från sjöfarten kan ha stor påverkan på koncentrationen av luftförorenande ämnen i hamnstäder och hamnområden och längs starkt trafikerade inre vattenvägar samt i kustnära städer och regioner. Kommittén insisterar på att de nationella myndigheterna tillämpar Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) riktlinjer i alla europeiska kustvatten. För fartyg i inlandssjöfart bör utsläppsminskande åtgärder föreskrivas för såväl partikel- som NO_x-utsläpp.

55. Utsläppen från luftfarten bidrar till bakgrundskoncentrationerna av luftförorenande ämnen. Kommittén uppmanar EU och de nationella myndigheterna att vidta nödvändiga åtgärder och skärpa kraven i samband med föroreningar från flygplan.

([7]) Denna rekommendation återfinns också i ReK:s yttrande om "Industriutsläpp" (CdR 159/2008 fin).

Översyn av direktivet om nationella utsläppstak (direktiv 2001/81/EG)

56. Kommittén framhåller att direktivet om nationella utsläppstak är det bäst lämpade instrumentet för att minska bakgrundskoncentrationer. Gränsöverskridande luftföroreningar står för en mycket stor del av bakgrundskoncentrationerna i många medlemsstater, och nivån på vissa föroreningar kan uppgå till mer än 50 % (i genomsnitt över landet). Det är av största vikt att översynen av detta direktiv är tillräckligt ambitiös för att minska bakgrundskoncentrationerna i hela Europa. Därigenom blir luftkvalitetspolitiken på lokal och regional nivå också realistisk och genomförbar.

57. Kommittén konstaterar att direktivet om nationella utsläppstak är ett viktigt instrument för att tvinga medlemsstater att vidta åtgärder som angriper källan. En förutsättning för detta är emellertid att översynen av direktivet om utsläppstak och EU:s politik för åtgärder riktade mot källan håller samma ambitionsnivå som direktiven om luftkvalitet (2008/50/EG och 2004/107/EG). Det är enbart genom en hög ambitionsnivå på dessa områden som man kan förverkliga ambitiösa målsättningar i luftkvalitetsdirektiven. I det sammanhanget anser kommittén att en sammanlänkning av direktivet om utsläppstak med direktiven om luftkvalitet kan bidra till att avpassa de olika ambitionsnivåerna till varandra.

58. Kommittén beklagar medlemsstaternas låga ambitionsnivå när det gäller den förestående översynen av Göteborgsprotokollet (i vilket internationella överenskommelser om utsläppstak fastställs). Denna översyn får konsekvenser för översynen av direktivet om nationella utsläppstak och därmed även för ambitionsnivån i EU:s nya luftkvalitetslagstiftning. Kommittén uppmanar medlemsstaterna att eftersträva en högre ambitionsnivå vid den kommande översynen av Göteborgsprotokollet.

59. Kommittén begär att man åtminstone kartlägger utsläppen av elementärt kol eller sot, och att man inför övervakning för att identifiera nya luftföroreningar som i framtiden skulle kunna omfattas av detta protokoll.

E. ***Immissionspolitik: Översyn av luftkvalitetsdirektiven (2008/50/EG och 2004/107/EG)***

Allmänna utgångspunkter vid översynen av direktiven

60. Kommittén konstaterar att direktiven om luftkvalitet (2008/50/EG och 2004/107/EG) är mycket viktiga instrument när det gäller att minska invånarnas och miljöns exponering för luftföroreningar. Fastställandet av lägsta skyddsnivåer har i alla EU-länder lett till åtgärder för att minska utsläppen och koncentrationen kring "hotspots". En minskning av utsläppen i ett land leder samtidigt till en minskning av de gränsöverskridande luftföroreningarna. Grannländer hjälper alltså varandra med att iaktta gränsvärdena.

61. Kommittén anser att folkhälsan och miljöskyddet måste vara utgångspunkten vid översynen av luftkvalitetsdirektiven. För att folkhälsan ska förbättras bör en högre ambitionsnivå övervägas. Kommittén anser dock att en förutsättning för detta är att ambitionsnivån i det reviderade direktivet noggrant bör avpassas efter ambitionsnivån i direktivet om de nationella utsläppstaken och EU:s utsläppspolitik (riktad mot utsläppskällan), som tidigare nämnts i punkt 57.

62. Kommittén konstaterar att luftkvalitetsdirektiven för tillfället omfattar 27 gräns- och målvärden. Vidare konstaterar kommittén att olika gränsvärden överlappar varandra (exempelvis gränsvärdena för PM_{10} per dag och per år och gränsvärdena för PM_{10} och $PM_{2,5}$ per år) och att en del gränsvärden i stora delar av EU inte har överskridits på många år. Därför föreslår kommittén att man undersöker huruvida begreppet målvärde egentligen medför något mervärde för ämnen, för vilka gränsvärden redan fastställts i direktiven.

63. Den rapporteringsplikt om registrerade koncentrationer och utformning och utveckling av luftkvalitetsstrategier som fastställs i direktiven är ytterst tidskrävande och innebär en stor administrativ börda för de lokala och regionala myndigheterna.

64. Utifrån ett vetenskapligt och folkhälsorelaterat perspektiv, och i syfte att förbättra lagstiftningen, begränsa byråkratin och underlätta kommunikationen med medborgarna anser kommittén att antalet ämnen och mål- och gränsvärden möjligen kan minskas. Det kan göras genom att inrikta insatserna på de mest förorenande ämnena och de indikatorer som på bästa sätt avspeglar hälsoaspekterna.

Elementärt kol/sot

65. När det gäller trafikrelaterade föroreningar rekommenderar kommittén att man använder den indikator som bäst avspeglar hälsoaspekterna. I nuvarande direktiv används normer för PM_{10}, $PM_{2,5}$ och NO_2, men vissa studier indikerar dock att elementärt kol (EC/sot) och partikelkoncentration (aerosol som genereras vid förbränning) är en bättre indikator för de komponenter i luftföroreningar som härstammar från biltrafiken och som är relevanta för folkhälsan. Elementärt kol/sot är den sotrest som frigörs vid förbränning av alla kolbaserade bränslen (exempelvis dieselolja och bensin), bland annat i motorer i fordon och fartyg. Kommittén rekommenderar därför att man undersöker huruvida en norm för partikelkoncentration och elementärt kol/sot kan införas.

66. Ett större fokus på elementärt kol/sot skulle dessutom ligga i linje med rekommendationerna i FN:s miljöprogram och konventionen om gränsöverskridande luftföroreningar över större avstånd.

67. Kommittén föreslår att direktivet ska omfatta en möjlighet till översyn under giltighetstiden (i form av en omarbetning). Om det finns forskning (se punkt 65) och positiva erfarenheter i praktiken som visar att elementärt kol/sot som norm är lämpligare som indikator kan man överväga om och på vilket sätt denna norm ska införas i direktivet.

Partikelformiga luftföroreningar

68. ReK påpekar att det nuvarande direktivet innehåller tre gränsvärden och ett reduktionsmål för fina partiklar (PM_{10} och $PM_{2,5}$). Utöver det gäller för fina partiklar olika värden, årliga genomsnittsvärden och dygnsmedelvärden. Det gör att det praktiska genomförandet är invecklat och onödigt byråkratiskt. Kommittén har tagit del av diskussionerna om att förenkla den nuvarande situationen genom att avskaffa en av normerna för fina partiklar (PM_{10} eller $PM_{2,5}$), under förutsättning att detta anses motiverat mot bakgrund av studier av effekterna på hälsan och miljön. Kommittén tar inte ställning i frågan.

69. Kommittén är medveten om att gränsvärdena för PM_{10} är mycket svåra att uppnå på vissa platser. Det kan bero på lokala förhållanden eller lokala utsläppskällor, vissa specifika meteorologiska förhållanden eller perioder med höga luftföroreningsnivåer. Även långväga godstransporter kan i stor utsträckning bidra till den sammanlagda belastningen. För att skapa önskvärd flexibilitet anser kommittén att man bör undersöka om kontrollen av det genomsnittliga gränsvärdet per år skulle kunna ske på grundval av det genomsnittliga gränsvärdet för flera år.

70. ReK välkomnar införandet av en norm för $PM_{2,5}$, eftersom denna komponent förmodligen stämmer bättre överens med effekterna på folkhälsan än PM_{10}. Det finns emellertid många olika värden för $PM_{2,5}$, både för exponeringsgraden allmänt och för reduktionsmålet. Det gör det svårt för myndigheter att uppfylla alla aspekter av dessa värden. Det är ännu oklart huruvida lokala och regionala myndigheter kan uppfylla gränsvärdet och reduktionsmålet för $PM_{2,5}$. Det saknas fortfarande information och effekterna av de åtgärder som vidtas kan ännu inte mätas. Kommittén anser att man vid utvärderingen av $PM_{2,5}$-normerna bör ta hänsyn till detta, och eventuellt bevilja förlängda frister för att normerna ska kunna uppfyllas.

NO_x / NO_2

71. Kommittén föreslår att Europeiska kommissionen, i väntan på forskningsresultat om en annan utformning av normen, på nytt överväger behovet av ett timgränsvärde för koncentrationen NO_2 med tanke på att det årliga gränsvärdet förefaller ”strängare”, och att det inte är realistiskt med lokala åtgärder för att begränsa de timgenomsnittliga koncentrationerna av NO_2.

72. Kommittén föreslår att man i direktivet fastställer att medborgarna har rätt att kräva att det utarbetas en handlingsplan för det fall att gränsvärdena för föroreningar överskrids.

73. Det är kommitténs uppfattning att möjligheterna till förlängda tidsfrister (kompletterande undantag) måste vidgas, med tanke på de specifika problemen med att minska NO_2-nivåerna. En förutsättning för det är att medlemsstaten i fråga kan bevisa att den vidtagit alla rimliga åtgärder, även för att begränsa de sträckor som tillryggaläggs av motorfordon, men att den trots

det inte lyckats uppnå EU:s gränsvärde, eftersom motorerna i fordonen i praktiken inte uppfyller de utsläppsnivåer som fastställs i euronormerna (med andra ord på grund av brister i EU-politiken för att angripa problemet vid källan).

Ozon

74. Ozon (O_3) bildas i luften under inflytande av solljuset genom en reaktion mellan s.k. ozonprekursorer: kväveoxider, koloxid, metan och andra flyktiga organiska beståndsdelar. Höga koncentrationer av ozon förekommer fortfarande i flera städer, framför allt i Sydeuropa. De lokala myndigheterna har dock knappast någon möjlighet att påverka koncentrationerna av ozon i den egna staden, men genom att minska utsläppen från trafiken kan de däremot bidra till att minska koncentrationerna på annat håll. Kommittén anser att uppgiften att minska de höga koncentrationerna av ozon i städerna framför allt är en fråga för den nationella och europeiska luftkvalitetspolitiken. Utsläppspolitik för flyktiga organiska ämnen betraktas som den mest effektiva åtgärden.

75. Kommittén vill hänvisa till en analys som har gjorts av det nederländska miljö- och hälsoinstitutet ([8]) och som visar att medlemsstaterna har små möjligheter att påverka de årliga genomsnittskoncentrationerna av ozon och nästan ingen möjlighet alls att påverka toppkoncentrationerna av ozon inom det egna territoriet. Samtidigt verkar de storskaliga bakgrundskoncentrationerna av ozon öka något. Detta måste man ta hänsyn till när man bedömer målvärdena för ozon (målsättningar på lång sikt) och följderna för hur politik och rapportering utvecklas. I synnerhet i länderna i Sydeuropa, som har fler soltimmar, mer solstrålning och en högre medeltemperatur – företeelser som stimulerar uppkomsten av marknära ozon – är det svårt att respektera målvärdena för ozon på längre sikt. ReK rekommenderar att det undersöks om detta fenomen kan klassificeras som en ”naturlig” luftförorening, så att det behandlas på samma sätt som havssalt och sand från Sahara.

76. För att minska koncentrationerna av ozon bör man framför allt satsa på att minska utsläppen av ozonbildande gaser genom att se över direktivet om nationella utsläppstak för vissa luftföroreningar (2001/81/EG) och skärpa den sektorsrelaterade lagstiftningen för viktiga källor.

Flexibilitet

77. Kommittén betonar att väderförhållanden har ett viktigt negativt inflytande på luftföroreningsnivåerna. Den extrema torkan under de första månaderna 2011 resulterade till exempel i höga koncentrationer PM_{10} i stora delar av Västeuropa. Lokala och regionala åtgärder kan omöjligen bekämpa effekterna av det, och EU-lagstiftningen bör ta hänsyn till det genom särskilda överenskommelser för år med extrema väderleksförhållanden, till exempel genom att man inför ett flerårigt genomsnittsvärde.

78. Kommittén pekar i sammanhanget på sambandet mellan ekonomiska tendenser och luftföroreningar, vilket bör beaktas vid utarbetandet av framtida strategier. Den rådande ekonomiska krisen leder till mindre ekonomisk aktivitet (rörlighet, industri och sjöfart) och därmed till minskade utsläpp. Samtidigt står också betydligt mindre finansiella medel till buds för innovation, både på privat nivå (t.ex. förnyande av värmesystem eller fordon) och på industriell nivå. När ekonomin väl kommer på fötter kan dessa trender mycket väl vända igen.

Övervakning (mätning) och kalkyleringsmodeller (beräkning)

79. Sättet att placera ut mätstationer kan variera mellan medlemsstaterna. Eftersom de geografiska förhållandena varierar mellan de olika platserna, vilket kan påverka luftkvalitetsvärdena, rekommenderar kommittén att det även i fortsättningen bör finnas en skyldighet till övervakning (mätning), men denna bör förbättras genom mer specifika bestämmelser om utplacering av mätstationer för att på så sätt säkerställa att de uppmätta värdena är jämförbara.

80. Kommittén föreslår i detta sammanhang att det inrättas en plattform för utbyte och information i realtid om luftföroreningsnivån samt att tröskelvärdena för information och för larm harmoniseras i syfte att bättre samordna medlemsstaternas åtgärder vid akuta situationer med ökade luftföroreningar.

Bryssel den 3 maj 2012

Regionkommitténs ordförande

Mercedes BRESSO

([8]) RIVM, ”*Dossier Ozon 2011: een overzicht van de huidige stand van kennis over ozon op leefniveau in Nederland*”, juni 2011 [Ozonakten 2011: en översikt av den kunskap vi har i dag om marknära ozon].

Yttrande från Regionkommittén om ”Lagstiftningsförslag om reformen av den gemensamma fiskeripolitiken”

(2012/C 225/04)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

— Regionkommittén stöder kommissionens åtgärder, som är ett resultat av världstoppmötet om hållbar utveckling i Johannesburg 2002, i syfte att begränsa minskningen av många bestånd och säkerställa utnyttjandet av de marina biologiska resurserna på nivåer som möjliggör ett maximalt hållbart uttag senast 2015 där så är möjligt.

— När så är möjligt bör ett förbud mot utkast införas successivt och i huvudsak beröra arter som används industriellt. Man bör emellertid tillåta att sådana marina organismer kastas överbord som kan överleva när de återvänder till havet.

— Regionkommittén riktar uppmärksamhet på de potentiella hot och negativa effekter som ett obligatoriskt införande av systemet med överlåtbara fiskenyttjanderätter kan medföra och rekommenderar att sådana system ska vara frivilliga och falla inom medlemsstaternas behörighetsområde.

— Med hänsyn till vattenbrukets ekonomiska och strategiska betydelse anser ReK att det är motiverat att vidta åtgärder för att främja detta område genom en separat förordning.

— Regionkommittén efterlyser en ökad regionalisering av den gemensamma fiskeripolitiken och stöder till fullo införandet av en ordning som tar hänsyn till regionernas särart och behov, inbegripet samarbete med de regionala rådgivande nämnderna i syfte att anta bevarandeåtgärder och tekniska åtgärder för genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken så att det i fiskeripolitiken kan tas bättre hänsyn till faktiska förhållanden och särdrag vad gäller de enskilda fiskena, inbegripet problem av gränsöverskridande art.

— Regionkommittén välkomnar att Europeiska havs- och fiskerifonden (EMFF) kommer att ingå i den nya gemensamma strategiska ramen och anpassas till de övriga regionala och landsbygdsanknutna fonderna. Kommittén kräver dock garantier om finansiering som främjar fisket och vattenbruket samt regionalt deltagande i deras strategiska genomförande.

Föredragande	Mieczysław STRUK (PL–PPE), regionpresident i Pomorskie-regionen (Pommern)
Referensdokument	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter COM(2011) 416 final Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om den gemensamma fiskeripolitiken COM(2011) 417 final Rapport från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén om rapporteringskrav enligt rådets förordning (EG) nr 2371/2002 av den 20 december 2002 om bevarande och hållbart utnyttjande av fiskeresurserna inom ramen för den gemensamma fiskeripolitiken COM(2011) 418 final Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om den gemensamma fiskeripolitikens internationella dimension COM(2011) 424 final Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om den gemensamma fiskeripolitiken COM(2011) 425 final

I. **POLITISKA REKOMMENDATIONER**

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Långsiktig förvaltning

1. Regionkommittén anser att den gemensamma fiskeripolitiken bör bidra till långsiktiga balanserade miljömässiga, ekonomiska och sociala förhållanden. Den bör också möjliggöra en förbättrad levnadsstandard i fiskesektorn, en stabil marknad, tryggad livsmedelsförsörjning och skäliga konsumentpriser.

2. ReK stöder kommissionens åtgärder, som är ett resultat av världstoppmötet om hållbar utveckling i Johannesburg 2002, i syfte att begränsa minskningen av många bestånd och säkerställa utnyttjandet av de marina biologiska resurserna på nivåer som möjliggör ett maximalt hållbart uttag senast 2015 där så är möjligt.

3. Kommittén vill rikta uppmärksamhet på att det för vissa bestånd är särskilt bråttom med insatser för att nå målen. Den brådskan kan föra med sig negativa sociala och ekonomiska konsekvenser. Det är angeläget att det parallellt med begränsnings- och skyddsåtgärder görs ett aktivt omställningsarbete med insatser avseende t.ex. näringslivsutveckling, utbildning och trygga pensionsvillkor. Finansiering för detta arbete bör sökas såväl på nationell och regional nivå, i linje med regionernas kapacitet och befogenheter, som på EU-nivå.

4. ReK instämmer i att ett balanserat utnyttjande av de biologiska resurserna bör bygga på försiktighets- och ekosystemansatsen i syfte att begränsa fiskeriverksamhetens inverkan på miljön samt minimera och gradvis eliminera oönskade fångster.

5. Kommittén framhåller att målet om ett hållbart utnyttjande av de marina biologiska resurserna måste uppnås genom en flerårig strategi för fiskeriförvaltningen, med i första hand fleråriga förvaltningsplaner som tar hänsyn till de enskilda fiskenas särdrag och innehåller skyddsåtgärder som möjliggör nödvändiga beslut i händelse av oförutsedd utveckling.

6. ReK anser att de fleråriga planerna som ett led i ett ekosystembaserat synsätt om möjligt bör omfatta flera bestånd om dessa bestånd utnyttjas samtidigt. För de bestånd för vilka det inte har fastställts några fleråriga planer bör man fastställa indikatorer för utnyttjandet som ger maximalt hållbart uttag genom att det anges begränsningar för fångst och/eller fiskeansträngning.

a. I de fleråriga planerna bör det anges tydliga tidsfrister för när målen ska uppnås, utvecklingskurvor samt regelbundna kontroller. Såväl tidsfristerna som utvecklingskurvorna bör anpassas till dynamiken hos den art det rör sig om.

b. Vid utformning och tillämpning av de fleråriga planerna bör man föreslå åtgärder som grundar sig på ekonomisk försiktighet med tanke på att det är nödvändigt att successivt genomföra lämpliga anpassningsåtgärder och undvika att införa alltför korta tidsfrister om det inte föreligger ett akut

behov. I ett sådant fall bör beslutet vara grundat på objektiva skäl, och det bör vara försvarbart ur socioekonomisk synpunkt. Parallellt ska det genomföras en socioekonomisk konsekvensbedömning som är öppen för de berörda aktörerna eller deras rättsligt erkända företrädare.

7. För att kunna förvalta fisket utifrån bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning, och med beaktande av de traditionella ekologiska kunskaper som överförts mellan fiskare generation efter generation, krävs harmoniserade, tillförlitliga och korrekta data. Kommittén vill peka på vikten av att samarbeta med fiskerisektorn vid insamlingen av uppgifter och uppmanar Europeiska kommissionen och medlemsstaterna att anslå extra budgetmedel till forskning och expertis. Vi vill understryka betydelsen av Vetenskapliga, tekniska och ekonomiska kommittén för fiskerinäringen (STECF) som en vetenskaplig instans med möjlighet att stödja kommissionens åtgärder för en hållbar förvaltning av fisket.

8. Datainsamlingen är nödvändig för den ekonomiska och socioekonomiska bedömningen av de aktörer som är verksamma inom fiske, vattenbruk och beredning av fiskeri- och vattenbruksprodukter och uppgifter om sysselsättningstrender inom sektorn. EU bör därför anslå tillräckliga resurser till de nationella och regionala organ som ska samla in dessa uppgifter.

Tillträde till kustvatten

9. Regionkommittén välkomnar kommissionens ståndpunkt att de regler som finns och som innebär att en medlemsstat kan begränsa tillträdet till ett område tolv sjömil från dess baslinje har fungerat bra och har gjort det möjligt att bevara resurserna genom att fiskeansträngningen begränsas i de mest känsliga områdena av unionens vatten. Kommittén anser därför att de reglerna bör fortsätta att gälla.

10. Mot bakgrund av de strukturella, sociala och ekonomiska villkor som gäller för de yttersta randområdena bör de marina biologiska resurserna i vattnen kring de yttersta randområdena omfattas av särskilt skydd även i framtiden, då dessa bidrar till att bevara de yttersta randområdenas lokala ekonomier.

11. ReK påminner om principen om ursprungsstat i FN:s havsrättskonvention och uppmuntrar medlemsstaterna att efterleva dess bestämmelser i sina egna ekonomiska zoner för att bevara livskraften hos utrotningshotade vilda bestånd av vandringsfisk (anadroma bestånd).

12. Kommittén anser också att medlemsstaterna inom sin territorialvattengräns på tolv nautiska mil, och med hänsyn till de miljörelaterade och socioekonomiska konsekvenserna inom ett geografiskt delområde eller på en lägre nivå, bör ha rätt att anta bevarande- och förvaltningsåtgärder som gäller för alla unionsfiskefartyg, förutsatt att dessa åtgärder – när de gäller unionsfiskefartyg från andra medlemsstater – inte är diskriminerande och har föregåtts av lämpligt samråd med och adekvat information till berörda medlemsstater, och att unionen inte har antagit särskilda bevarande- och förvaltningsåtgärder inom just det tolvmilsområdet.

Minskning av utkasten

13. Regionkommittén instämmer i att det behövs åtgärder som kan begränsa och om möjligt eliminera de nu mycket stora andelarna oönskade fångster och bruket att kasta fisk överbord. Oönskade fångster och utkast är ett stort slöseri med resurserna och motverkar ett hållbart utnyttjande av de marina biologiska resurserna och de marina ekosystemen och påverkar också fiskets ekonomiska livskraft negativt. Mot den bakgrunden anser kommittén att man bör uppmuntra en förstärkning av fiskeredskapens selektivitet och förbättrade fiskemetoder för att i möjligaste mån minska utkasten. När så är möjligt bör ett förbud mot utkast införas successivt och i huvudsak beröra arter som används industriellt. Man bör emellertid tillåta att sådana marina organismer kastas överbord som kan överleva när de återvänder till havet.

14. Aktörerna bör inte få full ekonomisk vinst för landning av oönskade fångster. ReK anser inte heller att tillverkning av fiskmjöl av dessa fångster är rätt lösning för att uppnå kommissionens miljömål.

15. Kommittén anser inte att grundförordningen är rätt plats för en detaljerad förteckning över arter för vilka landning är obligatorisk. Ett sådant krav skulle kunna specificeras på ett bättre sätt i enskilda, artspecifika förvaltningsplaner (som omfattar en eller flera arter).

Tillträde till resurserna

16. De medlemsstater som så önskar har redan med den nuvarande lagstiftningen möjlighet att införa system med individuellt överförbara kvoter, med de risker detta innebär med avseende på både spekulation och koncentrationer. Mot denna bakgrund är det olämpligt att införa krav på att alla medlemsstater ska införa fiskenyttjanderätter som kan överlåtas eller leasas.

17. När det gäller alla system med överlåtbara fiskenyttjanderätter anser kommittén dessutom att det bör vara medlemsstaternas sak att fastställa giltighetstiden.

18. ReK riktar uppmärksamhet på de potentiella hot och negativa effekter som ett obligatoriskt införande av systemet med överlåtbara fiskenyttjanderätter kan medföra och rekommenderar att sådana system ska vara frivilliga och falla inom medlemsstaternas behörighetsområde.

19. Vi anser att innan medlemsstaterna inför ett frivilligt system med överlåtbara fiskenyttjanderätter bör fastställa egna bestämmelser för att på lämpligt sätt värna kustfiskets intressen och samtidigt skydda mot negativa följder av införandet av systemet, t.ex. alltför stor koncentration eller spekulation.

20. I samband med diskussionen om avveckling av överkapacitet vill kommittén påminna om de positiva erfarenheterna av stöd till fartygsnedmontering.

21. Kommittén anser att sektorns särskilda egenskaper och socioekonomiska sårbarhet i många medlemsstater och skillnaderna mellan medlemsstaterna i fråga om prioriteringarna för fiskeripolitiken gör det olämpligt med ett obligatoriskt system med överlåtbara fiskenyttjanderätter och att beslut om hur fiskemöjligheter ska fördelas och om alla regler för överlåtelse av dessa även i fortsättningen bör fattas på medlemsstatsnivå.

22. Man måste också ta hänsyn till de särskilda omständigheterna i de yttre randområdena när taken för fiskekapaciteten fastställs för flottan för småskaligt fiske genom att man bibehåller de nuvarande referensnivåerna.

Den externa dimensionen

23. Regionkommittén anser att unionen bör främja den gemensamma fiskeripolitikens mål på internationell nivå. Unionen bör i detta syfte sträva efter att förbättra regionala och internationella organisationers insatser vad gäller bevarande och förvaltning av internationella fiskbestånd genom att främja vetenskapsbaserat beslutsfattande, bättre efterlevnad, ökad insyn och större delaktighet från olika aktörers sida, särskilt fiskares, samt genom att bekämpa olagligt, orapporterat och oreglerat fiske (IUU).

24. Kommittén instämmer i att avtalen med tredjeländer om hållbart fiske bör ge tillträdesrätter i utbyte mot ett ekonomiskt bidrag från unionen, och bör säkra att det i dessa länder inrättas en högkvalitativ styrningsram som inriktas på effektiv övervakning, kontroll och tillsyn av ett hållbart utnyttjande av fiskeriresurserna. Dessutom bör avtalen med tredje land leda till stabilitet, förbättrad bärkraft och lönsamhet för EU:s fiskeflotta, som är beroende av dessa avtal, och därmed trygga dess framtid.

25. Kommittén hävdar att partnerskapsavtalen för fiske med tredjeländer bör utgöra en rättslig, ekonomisk och miljömässig ram för det fiske som bedrivs av fartyg från EU och för de investeringar som görs av EU-företag på fiskeriområdet i enlighet med gällande bestämmelser som antagits av internationella organisationer, bland annat regionala fiskeorganisationer. Avsikten med fiskeavtalen är bland annat att säkra att fisket i tredjeländer är hållbart och sker på ömsesidigt tillfredsställande villkor.

Vattenbruk

26. Med hänsyn till vattenbrukets ekonomiska och strategiska betydelse anser ReK att det är motiverat att vidta åtgärder för att främja detta område genom en separat förordning som omfattar EU-riktlinjer för nationella strategiska planer i syfte att stärka vattenbrukets konkurrenskraft, genom att främja utveckling och innovation för ekologisk, ekonomisk och social hållbarhet i hela produktions- och saluföringskedjan, främja lokal förädling och diversifiering och därmed också främja bättre livskvalitet i kust- och landsbygdsområden; vidare bör det upprättas mekanismer för utbyte av information och goda metoder mellan medlemsstaterna genom en öppen metod för samordning av nationella åtgärder rörande företagssäkerhet, tillträde till unionens vatten och områden, särskilt med avseende på dess förenlighet med bevarandet av den marina miljön och utvecklingen av verksamheten i områden som ingår i nätverket Natura 2000, samt förenkling av förfarandena för beviljande av licenser och tillstånd.

27. ReK konstaterar att det finns ett behov av att inrätta en rådgivande nämnd för vattenbruk som verkligen representerar sektorn och därmed har ett tillräckligt antal representanter för näringslivet (branschorganisationer, producentorganisationer eller handelskammare).

Marknaden för fiske

28. Eftersom fisket är oförutsägbart instämmer ReK i att det bör inrättas en mekanism för lagring av fiskeriprodukter avsedda att användas som livsmedel för att skapa större stabilitet på marknaden och öka produktavkastningen, särskilt genom att skapa mervärde. Denna mekanism bör även omfatta vattenbruksprodukter.

29. Tillämpningen av gemensamma handelsnormer bör innebära att marknaden förses med hållbara produkter, att potentialen på den inre marknaden för fiskeri- och vattenbruksprodukter utnyttjas fullt ut och att det blir lättare med handel baserad på sund konkurrens, vilket hjälper till att förbättra produktionens lönsamhet.

30. Kommittén anser att det allt större utbudet av fiskeri- och vattenbruksprodukter gör det nödvändigt att ge konsumenterna viss obligatorisk information om produkternas viktigaste egenskaper som är tydlig, lättförståelig och lättillgänglig.

31. Den gemensamma marknadsordningen bör genomföras i enlighet med unionens internationella åtaganden, särskilt Världshandelsorganisationens bestämmelser, utan att det påverkar fastställandet av enhetliga hygieniska och sanitära bestämmelser när det gäller produkter från tredjeländer samt utarbetandet av en handelspraxis för produkter från havet som underlättar utrotandet av det olagliga, orapporterade och oreglerade fisket.

32. Kommittén menar att det där så är möjligt bör införas en offentlig certifiering av fiskeriprodukter från EU för att säkerställa att de kommer från ett ansvarsfullt förvaltat fiske.

Regionalisering

33. Regionkommittén efterlyser en ökad regionalisering av den gemensamma fiskeripolitiken så att alla aktörers kunskap och erfarenheter, särskilt de lokala och regionala myndigheternas, kommer den gemensamma fiskeripolitiken till godo. Kommittén vill framhålla betydelsen av makroekonomiska strategier.

34. Kommittén betonar det växande samspelet mellan sportfisket, yrkesfiskare och fiskesamhällen.

35. ReK stöder till fullo införandet av en ordning som tar hänsyn till regionernas särart och behov, inbegripet samarbete med de regionala rådgivande nämnderna i syfte att anta bevarandeåtgärder och tekniska åtgärder för genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken så att det i fiskeripolitiken kan tas bättre hänsyn till faktiska förhållanden och särdrag vad gäller de enskilda fiskena, inbegripet problem av gränsöverskridande art.

36. ReK anser att de regionala rådgivande nämnderna eller andra liknande partnerskap bör stärkas för att garantera att lokalsamhällen inte bara rådfrågas, utan också deltar i förvaltningen av de lokala fiskeresurserna.

37. Vid genomförandet av den gemensamma fiskeripolitiken bör hänsyn tas till hur den samverkar med andra havsfrågor. Kommittén konstaterar att alla frågor som rör Europas hav påverkar varandra, även fysisk planering i kust- och havsområdena, vilket stärker den integrerade havspolitiken.

38. Vi betonar att den gemensamma fiskeripolitiken inte får bortse från skyddet av akvatiska ekosystem, deras komplexitet och interaktion, med tanke på att vatten i övergångszonen och i miljökorridorer i floder och sjöar är känsligt. Samma sak gäller fiskbestånden i det. Särskild uppmärksamhet bör riktas mot att bibehålla och stärka utrotningshotad ädelfisk, och framför allt anadroma och katadroma arter.

Europeiska fonden för sjöfart och fiske

39. Regionkommittén är medveten om att medlemsstaterna själva inte helt kan uppnå den gemensamma fiskeripolitikens mål utan lämpligt finansiellt stöd, på grund av problemen när det gäller utvecklingen och förvaltningen av fiskerinäringen och på grund av medlemsstaternas begränsade ekonomiska resurser.

40. Av ovanstående skäl anser kommittén att inrättandet av ett lämpligt, flerårigt EU-finansieringsstöd med inriktning på prioriteringarna i fiskeripolitiken i syfte att bidra till att målen uppnås, särskilt när det gäller en förbättring av den ekonomiska effektiviteten i sektorn (särskilt fiskeflottan), skapandet av nya arbetstillfällen och ökad modernisering och innovation, bl.a. utveckling av säkra och miljövänliga fartyg.

41. Kommittén begär att de ekonomiska stöden till upprustning och modernisering av fiskeflottan i de yttersta randområdena ska återinföras under perioden 2014–2020.

42. Ekonomiskt stöd från unionen bör endast beviljas på villkor att medlemsstaterna och aktörerna efterlever den gemensamma fiskeripolitikens bestämmelser. Det ekonomiska stödet bör därför avbrytas, dras in eller korrigeras om medlemsstaterna inte iakttar reglerna i den gemensamma fiskeripolitiken och om aktörerna vid upprepade tillfällen begår allvarliga överträdelser av bestämmelserna.

43. Kommittén välkomnar att Europeiska havs- och fiskerifonden (EMFF) kommer att ingå i den nya gemensamma strategiska ramen och anpassas till de övriga regionala och landsbygdsanknutna fonderna för att möjliggöra inrättande av integrerade lokala utvecklingsramverk och göra det lättare att få tillgång till fondmedel på lokal och regional nivå. Kommittén kräver dock garantier om finansiering som främjar fisket och vattenbruket samt regionalt deltagande i deras strategiska genomförande.

44. Kommittén erkänner det biologiska, produktiva och historiska värdet av fiskbestånd och livsmiljöer i sjöar och floder och anser att man bör överväga att införa EU-stöd till sektorn, även för att minska de marina fångsterna, minska importen och stärka regionernas konkurrenskraft.

Europeiska kommissionens befogenheter

45. För att nå målen för den gemensamma fiskeripolitiken bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen när det gäller att komplettera eller ändra icke väsentliga delar av grundförordningen. ReK rekommenderar ändå att en så omfattande användning av delegerade akter från kommissionens sida utvärderas noggrant och ingående med avseende på de rättsliga och politiska aspekterna och att man säkerställer att denna befogenhet är tydligt definierad vad gäller mål, innehåll, omfattning och varaktighet.

46. ReK anser att det är synnerligen viktigt att kommissionen genomför relevanta samråd under sitt förberedande arbete inför antagandet av delegerade akter, även på expertnivå och med regionala myndigheter.

47. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, se till att relevanta handlingar översänds samtidigt, i god tid och på lämpligt sätt till Europaparlamentet och rådet.

48. ReK uppmuntrar och stöder kraftfullt användningen av lokalt ledd utveckling, enligt kommissionens allmänna förordning om den gemensamma strategiska ramen, som en metod för den lokala och regionala nivån att kunna utnyttja resurser från Europeiska havs- och fiskerifonden (EMFF), jämsides med strukturfonderna och fonderna för landsbygdsutveckling. Samordningen av fonderna bör ske med hjälp av en flexibel ram och tillåta att man stärker åtgärdsmöjligheterna inom fonderna. Lokala och regionala myndigheter bör delta aktivt vid utarbetandet av den strategiska ramen och de operativa programmen.

49. Kommittén understryker att det för en framgångsrik fiskeripolitik krävs ett effektivt system för kontroll, inspektion och tillsyn, även för att bekämpa olagligt, orapporterat och oreglerat fiske. Inom ramen för unionssystemet för kontroll, inspektion och tillsyn bör användningen av modern teknik främjas. Medlemsstaterna och kommissionen bör ha möjlighet att genomföra pilotprojekt avseende ny kontrollteknik och system för datahantering.

50. Regionkommittén anser att en översyn av efterlevnaden av EU:s förordning bör genomföras vart femte år.

II. **ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER**

COM(2011) 425 final

Ändringsrekommendation 1

Skäl 5

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
Vid världstoppmötet om hållbar utveckling i Johannesburg 2002 förband sig unionen och dess medlemsstater att vidta åtgärder mot att många fiskbestånd fortsätter att minska. Unionen bör därför se det som ett prioriterat mål att förbättra sin gemensamma fiskeripolitik på ett sådant sätt att det är möjligt att återställa och bevara utnyttjandenivåerna för de marina biologiska resurserna på sådana nivåer att man till 2015 kan uppnå maximalt hållbart uttag från de bestånd som fiskas. Om vetenskaplig information saknas kan det vara nödvändigt att använda approximativa värden för maximalt hållbart uttag	Vid världstoppmötet om hållbar utveckling i Johannesburg 2002 förband sig unionen och dess medlemsstater att vidta åtgärder mot att många fiskbestånd fortsätter att minska. Unionen bör därför se det som ett prioriterat mål att förbättra sin gemensamma fiskeripolitik på ett sådant sätt att det är möjligt att återställa och bevara utnyttjandenivåerna för de marina biologiska resurserna på sådana nivåer att man till 2015, där så är möjligt, kan uppnå maximalt hållbart uttag från de bestånd som fiskas. Om vetenskaplig information saknas kan det vara nödvändigt att använda approximativa värden för maximalt hållbart uttag.

Motivering

I överenskommelsen från Johannesburg 2002 erkände man att det för vissa arter och bestånd kanske inte skulle vara möjligt att uppnå maximalt hållbart uttag till 2015, och uttrycket ”where possible” lades till för att ta hänsyn till detta. EU bör inte försöka gå längre än sina internationella förpliktelser.

Ändringsrekommendation 2

Skäl 6

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
Mål för fisket har fastställts i det beslut som fattades av partskonferensen till konventionen om biologisk mångfald om en strategisk plan för biologisk mångfald 2011–2020[20] och den gemensamma fiskeripolitiken bör därför utformas på ett sådant sätt att den överensstämmer med de mål för den biologiska mångfalden som antagits av Europeiska rådet[21] och med de mål som fastställs i kommissionens meddelande Vår livförsäkring, vårt naturkapital - en strategi för biologisk mångfald i EU fram till 2020 [22], särskilt vad gäller målet att uppnå maximalt hållbart uttag till 2015.	Mål för fisket har fastställts i det beslut som fattades av partskonferensen till konventionen om biologisk mångfald om en strategisk plan för biologisk mångfald 2011–2020[20] och den gemensamma fiskeripolitiken bör därför utformas på ett sådant sätt att den överensstämmer med de mål för den biologiska mångfalden som antagits av Europeiska rådet[21] och med de mål som fastställs i kommissionens meddelande Vår livförsäkring, vårt naturkapital - en strategi för biologisk mångfald i EU fram till 2020 [22], särskilt vad gäller målet att, där så är möjligt, uppnå maximalt hållbart uttag till 2015.

Motivering

I överenskommelsen från Johannesburg 2002 erkände man att det för vissa arter och bestånd kanske inte skulle vara möjligt att uppnå maximalt hållbart uttag till 2015, och uttrycket ”where possible” lades till för att ta hänsyn till detta. EU bör inte försöka gå längre än sina internationella förpliktelser.

Ändringsrekommendation 3

Skäl 15

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
Mot bakgrund av de strukturella, sociala och ekonomiska villkor som gäller för Azorerna, Madeira och Kanarieöarna bör de marina biologiska resurserna i vattnen kring öarna skyddas även i framtiden, då dessa bidrar till att bevara öarnas lokala ekonomier. Det är därför lämpligt att behålla bestämmelserna om att viss fiskeverksamhet i vattnen kring Azorerna, Madeira och Kanarieöarna är begränsad till fiskefartyg som är registrerade i hamnar på öarna.	Mot bakgrund av de strukturella, sociala och ekonomiska villkor som gäller för ~~Azorerna, Madeira och Kanarieöarna~~ de yttersta randområdena bör de marina biologiska resurserna i vattnen kring öarna skyddas även i framtiden, då dessa bidrar till att bevara öarnas lokala ekonomier. Det är därför lämpligt att behålla bestämmelserna om att viss fiskeverksamhet i vattnen ~~kring Azorerna, Madeira och Kanarieöarna~~ i de yttersta randområdena är begränsad till fiskefartyg som är registrerade i hamnar ~~på öarna~~ i dessa områden.

Motivering

Situationen för de yttersta randområdena är svår, och man bör ta hänsyn till alla regioner av denna typ för att bättre kunna följa deras utveckling, som i hög grad är beroende av att de marina resurserna (och den marina miljön rent generellt) befinner sig i ett gott skick. Genom denna ändringsrekommendation beaktas också EU:s yttersta randområden som helhet.

Ändringsrekommendation 4

Skäl 18

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
Det behövs åtgärder som kan begränsa och eliminera den nu mycket stora andelarna oönskade fångster och bruket att kasta fisk överbord. Oönskade fångster och utkast är ett stort slöseri med resurserna och motverkar ett hållbart utnyttjande av de marina biologiska resurserna och de marina ekosystemen och påverkar också fiskets ekonomiska livskraft negativt. Det bör införas en skyldighet att landa alla fångster av förvaltade bestånd som görs vid fiske i unionsvatten eller som görs av unionsfiskefartyg, och skyldigheten bör genomföras gradvis.	Det behövs åtgärder som kan begränsa och eliminera den nu mycket stora andelarna oönskade fångster och bruket att kasta fisk överbord. Oönskade fångster och utkast är ett stort slöseri med resurserna och kan motverka~~r~~ ett hållbart utnyttjande av de marina biologiska resurserna och de marina ekosystemen och påverkar också fiskets ekonomiska livskraft negativt. Där det är lämpligt på grund av låg överlevnad ~~Det~~ bör det införas en skyldighet att landa alla fångster av förvaltade ~~bestånd~~ arter som ~~görs vid fiske~~ fångas antingen i unionsvatten eller ~~som görs~~ av unionsfiskefartyg, och skyldigheten bör genomföras gradvis.

Ändringsrekommendation 5

Skäl 29

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
Senast den 31 december 2013 bör det införas ett system med överlåtbara fiskenyttjanderätter för merparten av de bestånd som förvaltas inom den gemensamma fiskeripolitiken och systemet bör gälla för alla fartyg med en längd på tolv meter eller mer och för alla fiskefartyg med släpredskap. Medlemsstaterna får utesluta fartyg på upp till 12 meters längd som inte har släpredskap från systemet med överlåtbara fiskenyttjanderätter. Systemet bör bidra till att fiskerinäringen själv reducerar flottkapaciteten och ökar den ekonomiska lönsamheten samtidigt som det skapas ett juridisk säkert och exklusivt system med överlåtbara fiskenyttjanderätter för medlemsstaternas årliga fiskemöjligheter. Då de marina biologiska resurserna är en gemensam tillgång bör de överlåtbara fiskenyttjanderätterna endast avse nyttjanderätt till en medlemsstats del av årliga fiskemöjligheter och den bör kunna återkallas i enlighet med fastställda regler.	~~Senast den 31 december 2013 bör det införas~~ E~~e~~tt system med överlåtbara fiskenyttjanderätter för merparten av de bestånd som förvaltas inom den gemensamma fiskeripolitiken kan tillämpas på ~~och systemet bör gälla för~~ alla fartyg med en längd på tolv meter eller mer och ~~för~~ alla fartyg som fiskar i reglerade bestånd ~~fiskefartyg med släpredskap. Medlemsstaterna får utesluta fartyg på upp till 12 meters längd som inte har släpredskap från systemet med överlåtbara fiskenyttjanderätter~~. Systemet bör bidra till att fiskerinäringen själv reducerar flottkapaciteten och ökar den ekonomiska lönsamheten samtidigt som det skapas ett juridisk säkert och exklusivt system med överlåtbara fiskenyttjanderätter för medlemsstaternas årliga fiskemöjligheter. Då de marina biologiska resurserna är en gemensam tillgång bör de överlåtbara fiskenyttjanderätterna endast avse nyttjanderätt till en medlemsstats del av årliga fiskemöjligheter och den bör kunna återkallas i enlighet med fastställda regler.

Motivering

Införandet av överlåtbara fiskenyttjanderätter bör överlåtas till medlemsstaterna och inte vara obligatoriskt.

Ändringsrekommendation 6

Skäl 31

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
Mot bakgrund av vissa småskaliga flottors särskilda egenskaper och socioekonomiska sårbarhet är det motiverat att det obligatoriska systemet med överlåtbara fiskenyttjanderätter begränsas till stora fartyg. Systemet med överlåtbara fiskenyttjanderätter bör endast gälla för bestånd för vilka det tilldelas fiskemöjligheter.	Mot bakgrund av vissa småskaliga flottors särskilda egenskaper och socioekonomiska sårbarhet är det motiverat att prioritera ~~det obligatoriska~~ systemet med överlåtbara fiskenyttjanderätter ~~begränsas till~~ för stora fartyg. Systemet med överlåtbara fiskenyttjanderätter bör endast gälla för bestånd för vilka det tilldelas fiskemöjligheter.

Motivering

Detta skäl ändras för att stämma överens med artikel 27.1 och för att bekräfta att tillämpningen av överlåtbara fiskenyttjanderätter är frivillig.

Ändringsrekommendation 7

Artikel 2

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
Allmänna mål	**Allmänna mål**
1. Den gemensamma fiskeripolitiken ska säkerställa att fiske- och vattenbruksverksamheterna skapar långsiktigt hållbara miljömässiga, ekonomiska och sociala villkor och bidrar till att trygga livsmedelsförsörjning.	1. Den gemensamma fiskeripolitiken ska säkerställa att fiske- och vattenbruksverksamheterna skapar långsiktigt hållbara miljömässiga, ekonomiska och sociala villkor och bidrar till att trygga livsmedelsförsörjning.
2. Den gemensamma fiskeripolitiken ska tillämpa försiktighetsansatsen i fiskeriförvaltningen och målet ska vara att säkerställa att utnyttjandet av de levande marina biologiska resurserna återupprättas till och upprätthålls på nivåer som säkerställer att populationerna av de skördade arterna ger maximalt hållbart uttag senast 2015.	2. Den gemensamma fiskeripolitiken ska tillämpa försiktighetsansatsen i fiskeriförvaltningen och målet ska vara att säkerställa att utnyttjandet av de levande marina biologiska resurserna återupprättas till och upprätthålls på eller över nivåer som säkerställer att populationerna av de skördade arterna ger maximalt hållbart uttag senast 2015 där så är möjligt.
3. Den gemensamma fiskeripolitiken ska införa en ekosystemansats i fiskeriförvaltningen för att säkerställa att fiskeverksamhetens inverkan på de marina ekosystemen begränsas.	3. Den gemensamma fiskeripolitiken ska införa en ekosystemansats i fiskeriförvaltningen för att säkerställa att fiskeverksamhetens inverkan på de marina ekosystemen begränsas.
4. Den gemensamma fiskeripolitiken ska integrera kraven i unionens miljölagstiftning.	4. Den gemensamma fiskeripolitiken ska integrera kraven i unionens miljölagstiftning.

Motivering

I överenskommelsen från Johannesburg 2002 erkände man att det för vissa arter och bestånd kanske inte skulle vara möjligt att uppnå maximalt hållbart uttag till 2015, och uttrycket ”where possible” lades till för att ta hänsyn till detta. EU bör inte försöka gå längre än sina internationella förpliktelser.

Ändringsrekommendation 8

Artikel 2.3

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
Den gemensamma fiskeripolitiken ska införa en ekosystemansats i fiskeriförvaltningen för att säkerställa att fiskeverksamhetens inverkan på de marina ekosystemen begränsas.	Den gemensamma fiskeripolitiken ska införa en ekosystemansats i fiskeriförvaltningen i linje med internationella åtaganden för att där så är möjligt säkerställa att fiskeverksamhetens inverkan på de marina ekosystemen begränsas.

Motivering

I Johannesburgöverenskommelsen från 2002 erkändes att man för vissa arter och bestånd kanske inte skulle kunna uppnå maximalt hållbart uttag till 2015. För att täcka in sådana fall tog man med orden ”där så är möjligt”.

Ändringsrekommendation 9

Artikel 3

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
Särskilda mål	**Särskilda mål**
För att uppnå de allmänna mål som fastställs i artikel 2 ska den gemensamma fiskeripolitiken bland annat	För att uppnå de allmänna mål som fastställs i artikel 2 ska den gemensamma fiskeripolitiken bland annat
a) eliminera oönskade fångster av kommersiella bestånd och gradvis se till att alla fångster av sådana bestånd landas,	a) gradvis eliminera oönskade fångster av kommersiella ~~bestånd~~ arter och ~~gradvis~~ se till att –när så är lämpligt p.g.a. låga överlevnadsindikatorer – alla fångster av sådana ~~bestånd~~ arter landas, samt försöka eftersträva fortlöpande förbättring av urvalet av redskap och främja verksamhet som syftar till kommersiellt utnyttjande av dessa arter,
b) skapa förutsättningar för effektiv fiskeverksamhet i en ekonomiskt livskraftig och konkurrenskraftig fiskerinäring,	b) skapa förutsättningar för effektiv fiskeverksamhet i en ekonomiskt livskraftig och konkurrenskraftig fiskerinäring,
c) främja utvecklingen av vattenbruksverksamheten i unionen i syfte att bidra till tryggad livsmedelsförsörjning och sysselsättningen i kust- och landsbygdsområden,	c) främja utvecklingen av vattenbruksverksamheten i unionen på ett ekologiskt hållbart sätt i syfte att bidra till tryggad livsmedelsförsörjning och sysselsättningen i kust- och landsbygdsområden,
	d) bidra till att uppnå och upprätthålla en god miljöstatus,
	e) sträva efter att bibehålla och stärka utrotningshotade och överfiskade fiskarter med bevarandevärde eller kommersiellt värde, inbegripet genom att införa eller utveckla fiskproduktionsverksamhet,
d) bidra till en rimlig levnadsstandard för dem som är beroende av fiskeverksamheten,	f) ~~d)~~ bidra till en rimlig levnadsstandard för dem som är beroende av fiskeverksamheten, samt ta hänsyn till olika sociala och geografiska särdrag, bl.a. situationen i de yttre randområdena, och frågan om kvinnans ställning inom fiskesektorn,
e) ta hänsyn till konsumenternas intressen,	g) ~~e)~~ ta hänsyn till konsumenternas intressen,
f) säkerställa systematisk och harmoniserad insamling och hantering av data.	h) ~~f)~~ säkerställa systematisk och harmoniserad insamling och hantering av data
	i) skapa en inre marknad i EU för fisk och skaldjur och främja en fullständig harmonisering av den nationella lagstiftningen och en adekvat standardisering av de fastställda kriterierna och kraven när det gäller produkter från tredjeländer.

Ändringsrekommendation 10

Artikel 4

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
Principerna om god förvaltning	**Principerna om god förvaltning**
Den gemensamma fiskeripolitiken ska genomsyras av följande principer om god förvaltning:	Den gemensamma fiskeripolitiken ska genomsyras av följande principer om god förvaltning:
a) En tydlig avgränsning av ansvaret på unionsnivå, på nationell, regional och lokal nivå.	a) En tydlig avgränsning av ansvaret på unionsnivå, på nationell, regional och lokal nivå.

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
b) Antagande av åtgärder i enlighet med bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning.	b) Antagande av åtgärder i enlighet med bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning mot bakgrund av behovet av att genomföra de nödvändiga förändringarna gradvis.
	c) Införande av åtgärder i enlighet med kriterierna för ett gradvist genomförande och en gradvis övergång.
c) Ett långsiktigt perspektiv.	d) Ett långsiktigt perspektiv.
d) Ett brett deltagande av aktörer i alla stadier av politiken från grundidé till genomförande av åtgärder.	~~d~~ e) Ett brett deltagande av aktörer, särskilt de rådgivande nämnderna, i alla stadier av politiken från grundidé till genomförande av åtgärder.
e) Flaggstatens primära ansvar.	~~e~~ f) Flaggstatens primära ansvar.
f) Förenlighet med den integrerade havspolitiken och annan EU-politik.	~~f~~ g) Förenlighet med ~~den integrerade havspolitiken och~~ annan EU-politik.

Motivering

Vi anser att rådets och parlamentets politiska beslutanderätt vad gäller genomförandet av målsättningar och principer bör respekteras när man fattar beslut på detta område, för att trygga ett gott styre.

Lägg till en ny punkt c) till principerna om god förvaltning av den gemensamma fiskeripolitiken. Det är absolut nödvändigt att utgångspunkten för den gemensamma fiskeripolitiken är principerna för ett gradvist genomförande och en gradvis övergång.

Syftet är att betona vikten av regionaliseringen i den gemensamma fiskeripolitiken genom att ge de regionala rådgivande nämnderna en större roll.

Punkt g) förbryllar oss, eftersom den innebär att man placerar den integrerade havspolitiken på samma nivå som den gemensamma fiskeripolitiken och annan unionspolitik. Vi anser att den gemensamma fiskeripolitiken är en integrerad del av den integrerade havspolitiken, och det viktigaste är den interna överensstämmelsen inom ramen för samma politik under ledning av samma personer.

Ändringsrekommendation 11

Artikel 5

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
Definitioner	**Definitioner**
I denna förordning gäller följande definitioner:	I denna förordning gäller följande definitioner:
— unionsvatten: de vatten som omfattas av medlemsstaternas överhöghet eller jurisdiktion, med undantag för vatten som gränsar till de territorier som anges i bilaga II till fördraget.	— unionsvatten: de vatten som omfattas av medlemsstaternas överhöghet eller jurisdiktion, med undantag för vatten som gränsar till de territorier som anges i bilaga II till fördraget.
— marina biologiska resurser: tillgängliga och åtkomliga levande marina akvatiska arter, inklusive anadroma och katadroma arter under samtliga stadier i deras livscykel.	— marina biologiska resurser: tillgängliga och åtkomliga levande marina akvatiska arter, inklusive anadroma och katadroma arter under samtliga stadier i deras livscykel.
— limniska biologiska resurser: tillgängliga och åtkomliga levande limniska akvatiska arter.	— limniska biologiska resurser: tillgängliga och åtkomliga levande limniska akvatiska arter.
— fiskefartyg: varje fartyg som är utrustat för yrkesmässigt fiske efter marina biologiska resurser.	— fiskefartyg: varje fartyg som är utrustat för yrkesmässigt fiske efter marina biologiska resurser.

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
— unionsfiskefartyg: varje fiskefartyg som för en medlemsstats flagg och är registrerat i unionen.	— unionsfiskefartyg: varje fiskefartyg som för en medlemsstats flagg och är registrerat i unionen.
— maximalt hållbart uttag: den maximala fångst som kan tas ur ett bestånd under obegränsad tid.	— maximalt hållbart uttag: den maximala fångst som kan tas ur ett bestånd på lång sikt genom exploatering av ett bestånd eller ett blandfiske totalt ~~under obegränsad tid~~.
— försiktighetsansatsen i fiskeriförvaltningen: en ansats som innebär att avsaknaden av tillförlitlig vetenskaplig information inte får tas som intäkt för att skjuta upp eller avstå från att vidta förvaltningsåtgärder för att bevara målarter, associerade arter eller arter som är beroende av dessa, icke-målarter samt deras livsmiljö.	— försiktighetsansatsen i fiskeriförvaltningen: en ansats som innebär att avsaknaden av tillförlitlig vetenskaplig information inte får tas som intäkt för att skjuta upp eller avstå från att vidta förvaltningsåtgärder för att bevara målarter, associerade arter eller arter som är beroende av dessa, icke-målarter samt deras livsmiljö.
— ekosystemansatsen i fiskeriförvaltningen: en ansats som säkerställer hög nytta från levande akvatiska resurser samtidigt som fiskeinsatsernas direkta och indirekta inverkan på de marina ekosystemen är låg och inte skadar ekosystemens framtida funktion, mångfald och struktur.	— ekosystemansatsen i fiskeriförvaltningen: en ansats som säkerställer hög nytta från levande akvatiska resurser samtidigt som fiskeinsatsernas direkta och indirekta inverkan på de marina ekosystemen är låg och inte skadar ekosystemens framtida funktion, mångfald och struktur.
— fiskeridödlighet: fångsterna av ett bestånd under en viss period i förhållande till det genomsnittliga bestånd som finns tillgängligt för fisket under den perioden.	— fiskeridödlighet: det antal individer eller den biomassa som avlägsnas från bestånden via ~~fångsterna av ett bestånd under en viss period i förhållande till det genomsnittliga bestånd som finns tillgängligt för~~ fisket ~~under den perioden~~.
— bestånd: en marin biologisk resurs med särskiljande egenskaper i ett visst förvaltningsområde.	— bestånd: en delpopulation av en viss art ~~marin biologisk resurs med särskiljande egenskaper i ett visst förvaltningsområde~~ för vilken de inneboende parametrarna (tillväxt, rekrytering, naturlig dödlighet och fiskeridödlighet) är de enda faktorer som är avgörande för beståndets dynamik, medan yttre faktorer (immigration och emigration) anses sakna betydelse.
— fångstbegränsning: en kvantitativ begränsning av landningarna av ett bestånd eller en grupp av bestånd under en viss tidsperiod.	— fångstbegränsning: en kvantitativ begränsning av landningarna av ett bestånd eller en grupp av bestånd under en viss tidsperiod.
— referenspunkt för bevarande: de värden på populationsparametrar för fiskbestånd (t.ex. biomassa eller fiskeridödlighet) som används i fiskeriförvaltningen, t.ex. med avseende på en godtagbar biologisk risknivå eller en önskvärd uttagsnivå.	— referenspunkt för bevarande: de värden på populationsparametrar för fiskbestånd (t.ex. biomassa eller fiskeridödlighet) som används i fiskeriförvaltningen, t.ex. med avseende på en godtagbar biologisk risknivå eller en önskvärd uttagsnivå.
— skyddsåtgärd: en åtgärd som är avsedd att förebygga eller förhindra en oönskad händelse.	— skyddsåtgärd: en åtgärd som är avsedd att förebygga eller förhindra en oönskad händelse.
— tekniska åtgärder: bestämmelser som reglerar fångsternas artsammansättning, storlekssammansättning och fiskets inverkan på delar av ekosystemen genom att fastställa villkor för fiskeredskapens användning och utformning och genom att begränsa tillträdet till fiskeområden.	— tekniska åtgärder: bestämmelser som reglerar fångsternas artsammansättning, storlekssammansättning och fiskets inverkan på delar av ekosystemen genom att fastställa villkor för fiskeredskapens användning och utformning och genom att begränsa tillträdet till fiskeområden.
— fiskemöjlighet: en kvantifierad laglig rätt att fiska, uttryckt som fångst och/eller fiskeansträngning, och de villkor som är funktionellt förbundna därmed och som är nödvändiga för att kvantifiera dem på en viss nivå.	— fiskemöjlighet: en kvantifierad laglig rätt att fiska, uttryckt som fångst och/eller fiskeansträngning, och de villkor som är funktionellt förbundna därmed och som är nödvändiga för att kvantifiera dem på en viss nivå.

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
— fiskeansträngning: produkten av ett fiskefartygs kapacitet och aktivitet. För en grupp av fartyg är fiskeansträngningen summan av fiskeansträngningen för alla fartyg i gruppen.	— fiskeansträngning: produkten av ett fiskefartygs kapacitet och aktivitet. För en grupp av fartyg är fiskeansträngningen summan av fiskeansträngningen för alla fartyg i gruppen.
— överlåtbara fiskenyttjanderätter: återkallbara rätt till en viss del av de fiskemöjligheter som en medlemsstat tilldelats eller som fastställts i en förvaltningsplan som antagits av en medlemsstat i enlighet med artikel 19 i förordning (EG) nr 1967/2006 ([1]), som innehavaren får överlåta till andra godkända innehavare av överlåtbara fiskenyttjanderätter.	— överlåtbara fiskenyttjanderätter: återkallbara rätt till en viss del av de fiskemöjligheter som ~~en medlemsstat~~ medlemsstaterna tilldelats eller som fastställts i en förvaltningsplan som antagits av ~~en medlemsstat~~ medlemsstaterna i enlighet med artikel 19 i förordning (EG) nr 1967/2006 ([1]), som innehavaren får överlåta till andra godkända innehavare av överlåtbara fiskenyttjanderätter.
— individuella fiskemöjligheter: de årliga fiskemöjligheter som tilldelas innehavare av överlåtbara fiskenyttjanderätter i en medlemsstat på grundval av medlemsstatens fiskemöjligheter.	— individuella fiskemöjligheter: de årliga fiskemöjligheter som tilldelas innehavare av överlåtbara fiskenyttjanderätter i ~~en medlemsstat~~ medlemsstaterna på grundval av ~~medlemsstatens~~ medlemsstaternas fiskemöjligheter.
— fiskekapacitet: ett fartygs dräktighet i bruttoton och dess maskinstyrka i kW enligt artiklarna 4 och 5 i rådets förordning (EEG) nr 2930/86 ([2]).	— fiskekapacitet: ett fartygs dräktighet i bruttoton och dess maskinstyrka i kW enligt artiklarna 4 och 5 i rådets förordning (EEG) nr 2930/86 ([2]).
— vattenbruk: uppfödning eller odling av vattenlevande organismer med metoder som är avsedda att öka produktionen av organismen i fråga utöver miljöns naturliga kapacitet, varvid organismerna förblir en fysisk eller juridisk persons egendom under uppfödningen eller odlingen och fram till och med skörden.	— vattenbruk: uppfödning eller odling av vattenlevande organismer med metoder som är avsedda att öka produktionen av organismen i fråga utöver miljöns naturliga kapacitet, varvid organismerna förblir en fysisk eller juridisk persons egendom under uppfödningen eller odlingen och fram till och med skörden.
— fiskelicens: en licens i enlighet med artikel 4.9 i förordning (EG) nr 1224/2009.	— fiskelicens: en licens i enlighet med artikel 4.9 i förordning (EG) nr 1224/2009.
— fisketillstånd: ett tillstånd i enlighet med artikel 4.10 i förordning (EG) nr 1224/2009.	— fisketillstånd: ett tillstånd i enlighet med artikel 4.10 i förordning (EG) nr 1224/2009.
— fiske: insamling eller fångst av vattenlevande organismer i dessas naturliga miljö, eller avsiktlig användning av varje metod för sådan insamling eller fångst.	— fiske: insamling eller fångst av vattenlevande organismer i dessas naturliga miljö, eller avsiktlig användning av varje metod för sådan insamling eller fångst.
— fiskeriprodukter: vattenlevande organismer som erhålls genom fiskeverksamhet.	— fiskeriprodukter: vattenlevande organismer som erhålls genom fiskeverksamhet.
— aktör: en fysisk eller juridisk person som driver eller innehar ett företag som bedriver verksamhet som har samband med produktion, beredning, saluföring, distribution av eller detaljhandel med fiskeri- och vattenbruksprodukter i något skede.	— aktör: en fysisk eller juridisk person som driver eller innehar ett företag eller en sammanslutning som bedriver verksamhet som har samband med produktion, beredning, saluföring, distribution av eller detaljhandel med fiskeri- och vattenbruksprodukter i något skede.
— allvarlig överträdelse: en överträdelse enligt definitionen i artikel 42.1 i rådets förordning (EG) nr 1005/2008 och i artikel 90.1 i rådets förordning (EG) nr 1224/2009.	— allvarlig överträdelse: en överträdelse enligt definitionen i artikel 42.1 i rådets förordning (EG) nr 1005/2008 och i artikel 90.1 i rådets förordning (EG) nr 1224/2009.
— slutanvändare av vetenskapliga data: ett organ med forsknings- eller förvaltningsrelaterat intresse av vetenskaplig analys av data inom fiskerisektorn.	— slutanvändare av vetenskapliga data: ett organ med forsknings- eller förvaltningsrelaterat intresse av vetenskaplig analys av data inom fiskerisektorn.

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
— återstoden av den tillåtna fångstmängden: den del av den tillåtna fångstmängden som en kuststat inte har kapacitet att skörda.	— återstoden av den tillåtna fångstmängden: den del av den tillåtna fångstmängden som en kuststat inte har kapacitet att skörda.
— vattenbruksprodukter: vattenlevande organismer som, oavsett i vilket stadium i livscykeln de befinner sig, erhålls genom vattenbruksverksamhet.	— vattenbruksprodukter: vattenlevande organismer som, oavsett i vilket stadium i livscykeln de befinner sig, erhålls genom vattenbruksverksamhet.
— lekbiomassa: en uppskattning av den biomassa av en viss resurs som reproducerar sig vid en viss tidpunkt, inbegripet både hon- och hanfiskar och levandefödande fiskar.	— lekbiomassa: en uppskattning av den biomassa av en viss resurs som reproducerar sig vid en viss tidpunkt, inbegripet både hon- och hanfiskar och levandefödande fiskar.
— blandfiske: fiske där det i området förekommer flera arter som kan fångas i fiskeredskapen.	— blandfiske: fiske där det i området förekommer flera arter som kan fångas i fiskeredskapen.
— avtal om hållbart fiske: internationella avtal som ingåtts med en annan stat för att få tillträde till resurser eller vatten i utbyte mot ekonomisk ersättning från unionen.	— avtal om hållbart fiske: internationella avtal som ingåtts med en annan stat för att få tillträde till resurser eller vatten i utbyte mot ekonomisk ersättning från unionen.
_____ ([1]) EUT L 409, 30.12.2006, s. 11. ([2]) EGT L 274, 25.9.1986, s. 1.	— småskaligt kustfiske: fiske som bedrivs av fiskefartyg med en total längd på under tolv meter och som inte använder släpredskap enligt förteckningen i tabell 3 i bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 26/2004 av den 30 december 2003 om registret över gemenskapens fiskeflotta, förutom om regionala eller lokala särdrag kräver att en anpassad definition utarbetas. — fiskproduktion: verksamhet som syftar till att bevara eller öka fiskbestånden i allmänt vatten, inbegripet produktion av fisk för utplantering under vilket som helst skede av livscykeln. _____ ([1]) EUT L 409, 30.12.2006, s. 11. ([2]) EGT L 274, 25.9.1986, s. 1.

Motivering

Fiskerisektorn har breddats och fått fler verksamhetsformer. Definitionen av ”aktör” få inte begränsas endast till sådan fysiska eller juridiska personer som driver eller innehar ett företag. Det finns även föreningar och andra sammanslutningar. Exempelvis fritidsfiskets betydelse för tillvaratagande av fiskeresurserna är stor i vissa delar av Europa. Som en följd av urbaniseringen kan fritidsfisket erbjuda goda möjligheter för människan att öka sina naturkunskaper. Fritidsfisket lockar människor ut i naturen och samtidigt tar de bättre hand om sin fysiska och psykiska rekreation och hälsa. Fiske med guide och fisketurismen i allmänhet har ökat, även i ekonomiskt hänseende. Fiske utgör även ett viktigt bidrag till utvecklingen av turistnäringen, och därmed upprätthålls livskraften för samhällen vid kusten och kring älvar. Det är alltså skäl att utvidga begreppet ”aktör”. Detta kan även motiveras genom att exempelvis fritidsfisket redan nu är en del av den gemensamma fiskeripolitiken såväl via tillsynsförordningen som via de nya planerna för bruk och vård av nya fiskarter.

För att kunna beakta den variation och de särdrag som fisket i Europas olika regioner uppvisar bör det finnas flexibilitet i en eventuell EU-definition av ”småskaligt småfiske”.

Fiskproduktion börjar få en avgörande roll när det gäller att bibehålla fiskarter med högt marknadsvärde genom utplantering, och begränsa främmande arter som upptar viktiga nischer i habitaten.

Ändringsrekommendation 12

Artikel 6

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
Allmänna regler för tillträde till vatten	**Allmänna regler för tillträde till vatten**
1. Unionsfiskefartyg ska ha lika tillträde till vatten och resurser i alla unionens vatten utom de som avses i punkterna 2 och 3, med förbehåll för de åtgärder som vidtas enligt del III.	1. Unionsfiskefartyg ska ha lika tillträde till vatten och resurser i alla unionens vatten utom de som avses i punkterna 2 och 3, med förbehåll för de åtgärder som vidtas enligt del III.
2. Medlemsstaterna ska från och med den 1 januari 2013 till och med den 31 december 2022 ha rätt att begränsa fisket i vatten upp till tolv sjömil från baslinjerna under deras överhöghet eller jurisdiktion till fiskefartyg som traditionellt fiskar i dessa vatten från hamnar vid den angränsande kusten, utan att det påverkar tillämpningen av arrangemangen för de unionsfiskefartyg som för andra medlemsstaters flagg, enligt befintliga grannförbindelser mellan medlemsstater samt arrangemangen i bilaga I i vilka det för varje medlemsstat fastställs geografiska områden inom andra medlemsstaters kustband där fiskeverksamhet bedrivs samt berörda arter. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om de begränsningar som införs enligt denna punkt.	2. Medlemsstaterna ska från och med den 1 januari 2013 till och med den 31 december 2022 ha rätt att begränsa fisket i vatten upp till tolv sjömil från baslinjerna under deras överhöghet eller jurisdiktion till fiskefartyg som traditionellt fiskar i dessa vatten från hamnar vid den angränsande kusten, utan att det påverkar tillämpningen av arrangemangen för de unionsfiskefartyg som för andra medlemsstaters flagg, enligt befintliga grannförbindelser mellan medlemsstater samt arrangemangen i bilaga I i vilka det för varje medlemsstat fastställs geografiska områden inom andra medlemsstaters kustband där fiskeverksamhet bedrivs samt berörda arter. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om de begränsningar som införs enligt denna punkt.
3. Berörda medlemsstater ska från och med den 1 januari 2013 till och med den 31 december 2022 ha rätt att i vatten upp till 100 sjömil från baslinjerna för Azorerna, Madeira och Kanarieöarna begränsa fisket till fartyg som är registrerade i dessa öars hamnar. Begränsningarna ska inte gälla för unionsfartyg som traditionellt fiskar i de vattnen, förutsatt att de inte överskrider fiskeansträngningens traditionella nivå. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om de begränsningar som införs enligt denna punkt.	3. Berörda medlemsstater ska från och med den 1 januari 2013 till och med den 31 december 2022 ha rätt att i vatten upp till 100 sjömil från baslinjerna för de yttersta randområdena ~~Azorerna, Madeira och Kanarieöarna~~ begränsa fisket till fartyg som är registrerade i dessa öars hamnar. Begränsningarna ska inte gälla för unionsfartyg som traditionellt fiskar i de vattnen, förutsatt att de inte överskrider fiskeansträngningens traditionella nivå. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om de begränsningar som införs enligt denna punkt.
4. Senast den 31 december 2022 ska de bestämmelser som ska följa efter de arrangemang som anges i punkterna 2 och 3 antas.	4. Senast den 31 december 2022 ska de bestämmelser som ska följa efter de arrangemang som anges i punkterna 2 och 3 antas.

Motivering

Med tanke på att de yttersta randområdena befinner sig i en svår situation är det viktigt att man tar hänsyn till alla sådana områden för att på ett bättre sätt stödja deras utveckling, som är mycket beroende av en god miljöstatus i de marina resurserna och den marina miljön i allmänhet. Genom denna ändringsrekommendation tar man hänsyn till samtliga av EU:s yttersta randområden.

Ändringsrekommendation 13

Artikel 8

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
Typer av tekniska åtgärder	**Typer av tekniska åtgärder**
b i) ändringar eller tilläggsutrustning för att göra redskapen mer selektiva eller för att minska deras inverkan på den bentiska zonen,	b i) ändringar eller tilläggsutrustning för att ~~göra redskapen mer selektiva~~ förbättra redskapens selektivitet eller för att minska deras inverkan på den marina miljön~~på den bentiska zonen~~,

Motivering

Det är inte alltid bättre med mer selektivitet. Vi skulle hellre vilja tala om förbättrad selektivitet, vilket bekräftas av artikel 14 a. Artikel 8 begränsas inte till den bentiska zonen utan omfattar också den pelagiska zonen och de fiskeredskap som används i det området.

Ändringsrekommendation 14

Artikel 9

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
Fleråriga planer	**Fleråriga planer**
1. Det ska som högsta prioritet upprättas fleråriga planer med bevarandeåtgärder för att bevara eller återupprätta fiskbestånden över de nivåer som krävs för att ge maximalt hållbart uttag.	1. Det ska som högsta prioritet, efter samråd med de rådgivande nämnderna, upprättas fleråriga planer med bevarandeåtgärder för att bevara eller återupprätta fiskbestånden på eller över de nivåer som krävs för att ge maximalt hållbart uttag där så är möjligt.
2. I de fleråriga planerna ska fastställas	2. I de fleråriga planerna ska fastställas
(a) en grund för fastställandet av fiskemöjligheterna för de berörda fiskbestånden, utifrån fastställda referenspunkter för bevarande, och	(a) en grund för fastställandet av fiskemöjligheterna för de berörda fiskbestånden, utifrån fastställda referenspunkter för bevarande, ~~och~~
(b) åtgärder som effektivt motverkar överskridande av referenspunkterna för bevarande,	(b) åtgärder som syftar till att effektivt motverka~~r~~ överskridande av referenspunkterna för bevarande,
	(c) regionala mål för minskning av utkast, och
	(d) åtgärder för att återställa och bibehålla en god miljö.
3. De fleråriga planerna ska, om möjligt, omfatta antingen fiske som utnyttjar ett enda bestånd eller fiske som utnyttjar en blandning av bestånd, varvid vederbörlig hänsyn ska tas till växelverkan mellan bestånden och fisket.	3. De fleråriga planerna ska, om möjligt, omfatta antingen fiske som utnyttjar ett enda bestånd eller fiske som utnyttjar en blandning av bestånd, varvid vederbörlig hänsyn ska tas till växelverkan mellan bestånden och fisket samt till de eko–systemrelaterade utmaningar som föreligger i skyddade marina områden.
4. De fleråriga planerna ska grundas på försiktighetsansatsen i fiskeriförvaltningen och ska på ett vetenskapligt sätt ta hänsyn till tillgängliga datas och bedömningsmetodernas begränsningar och till samtliga kvantifierade osäkerhetskällor.	4. De fleråriga planerna ska grundas på försiktighetsansatsen i fiskeriförvaltningen och ska på ett vetenskapligt sätt ta hänsyn till tillgängliga datas och bedömningsmetodernas begränsningar och till samtliga kvantifierade osäkerhetskällor.

Motivering

De regionala rådgivande nämnderna inrättades 2004 av EU för att på ett relevant sätt belysa en regionaliserad strategi för den gemensamma fiskeripolitiken. Man bör involvera dem på ett bättre sätt i beslutsfattandet genom att be dem att formulera synpunkter på de fleråriga planerna. Planerna skulle på så sätt också få större acceptans bland de yrkesverksamma och bli lättare att genomföra.

I överenskommelsen från Johannesburg 2002 erkände man att det för vissa arter och bestånd kanske inte skulle vara möjligt att uppnå maximalt hållbart uttag till 2015, och uttrycket ”where possible” lades till för att ta hänsyn till detta. EU bör inte försöka gå längre än sina internationella förpliktelser. I de fleråriga planerna anges mål för en gradvis minskning av den andel av fångsten som kastas överbord genom åtgärder på regional nivå. Åtgärderna för att minska utkastnivåerna bör baseras på en rad olika verktyg som de berörda aktörerna skulle kunna föreslå, till exempel selektivitet, fredningsperioder och fredade områden, införande av fångstkvoter för vissa känsliga arter i vissa områden. Aktörerna bör spela en viktig roll på detta område via de förstärkta regionala rådgivande nämnderna. De fleråriga planerna bör formellt ta hänsyn till frågor rörande marina skyddsområden, eftersom det i vissa av dem pågår ett omfattande fiske. De måste även omfatta en ekosystemdimension för att säkerställa fiskbeståndens fortlevnad.

Det är viktigt att påpeka att de fleråriga planerna också måste omfatta åtgärder för att återställa en god miljö. Annars finns det risk för att miljön försämras ytterligare, till skada för de marina ekosystemens naturliga produktionsförmåga.

God förvaltning av de skyddade marina områdena är en av målsättningarna i konventionen om biologisk mångfald. Det är därför naturligt att man i den gemensamma fiskeripolitiken tar hänsyn till dessa.

Ändringsrekommendation 15

Artikel 10

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
Mål för de fleråriga planerna	**Mål för de fleråriga planerna**
1. De fleråriga planerna ska innehålla anpassningar av fiskeridödligheten, vilka ska resultera i en fiskeridödlighet som återställer och bevarar bestånden på nivåer över vad som krävs för maximalt hållbart uttag till 2015.	1. De fleråriga planerna ska innehålla anpassningar av fiskeridödligheten, vilka ska resultera i en fiskeridödlighet som återställer och bevarar bestånden på nivåer över vad som krävs för maximalt hållbart uttag till 2015, där så är möjligt. De ska också innehålla mål för begränsning av utkast som ska genomföras på regional nivå.
2. Om det inte är möjligt att fastställa en fiskeridödlighet som återställer och bevarar bestånden på nivåer över vad som krävs för maximalt hållbart uttag ska de fleråriga planerna innehålla säkerhetsåtgärder som säkerställer en jämförbar bevarandenivå för de berörda bestånden.	2. Om det inte är möjligt att fastställa en fiskeridödlighet som återställer och bevarar bestånden på nivåer över vad som krävs för maximalt hållbart uttag ska de fleråriga planerna innehålla säkerhetsåtgärder som säkerställer en jämförbar bevarandenivå för de berörda bestånden.

Ändringsrekommendation 16

Artikel 11

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
De fleråriga planernas innehåll	**De fleråriga planernas innehåll**
En flerårig plan ska innehålla följande:	En flerårig plan ska innehålla följande:
a) Uppgift om den fleråriga planens räckvidd, dvs. vilka bestånd, fisken och marina ekosystem som den gäller för.	a) Uppgift om den fleråriga planens räckvidd, dvs. vilka bestånd, fisken och marina ekosystem som den gäller för.
b) Mål som är förenliga med de mål som fastställs i artiklarna 2 och 3.	b) Mål som är förenliga med de mål som fastställs i artiklarna 2 och 3.
c) Kvantifierbara mål uttryckta som	c) Kvantifierbara mål uttryckta som
i) fiskeridödlighet, och/eller	i) fiskeridödlighet, och/eller
ii) lekbiomassa, och	ii) lekbiomassa, och
iii) stabila fångster.	iii) stabila fångster.
d) Tydliga tidsramar för när de kvantifierbara målens ska vara uppnådda.	d) Tydliga tidsramar för när de kvantifierbara målens ska vara uppnådda.
e) Tekniska åtgärder, inbegripet åtgärder för att eliminera oavsiktliga fångster.	e) Tekniska åtgärder, inbegripet åtgärder för att eliminera oavsiktliga fångster.
f) Kvantifierbara indikatorer för periodisk övervakning och utvärdering av de framsteg som har gjorts för att uppnå den fleråriga planens mål.	f) Kvantifierbara indikatorer för periodisk övervakning och utvärdering av de framsteg som har gjorts för att uppnå den fleråriga planens mål.
g) Särskilda åtgärder och mål för den del av livscykeln som anadroma och katadroma arter tillbringar i sötvatten.	g) Särskilda åtgärder och mål för den del av livscykeln som anadroma och katadroma arter tillbringar i sötvatten.
	h) Åtgärder för att justera omfattningen på fiske av utrotningshotade vandrande fiskbestånd, så att det sker en anpassning till hållbarheten för varje enskilt bestånd som ska fiskas.
h) Åtgärder för minimering av fiskets effekter på ekosystemen.	~~h)~~i) Åtgärder för minimering av fiskets effekter på ekosystemen.
i) Skyddsåtgärder och kriterier för när skyddsåtgärderna ska tillämpas.	~~i)~~j) Skyddsåtgärder och kriterier för när skyddsåtgärderna ska tillämpas.
j) Andra åtgärder som är lämpliga för att uppnå den fleråriga planens mål.	~~j)~~k) Andra åtgärder som är lämpliga för att uppnå den fleråriga planens mål.
	~~k)~~l) Beredskapsmekanism för oförutsedda situationer.
	~~l)~~m) Utvärdering av de socioekonomiska effekterna på den berörda flottan och åtgärder för att minimera de negativa effekterna.

Motivering

För att trygga den naturliga mångfalden och en hållbar fiskehushållning krävs det att åtgärder vidtas i fråga om vandrande fiskbestånd. Anadroma fiskbestånd, dvs. sådana som stiger upp i älvar för att föröka sig, bör få eget utrymme inom EU:s gemensamma fiskeripolitik. Man bör skapa en tudelning inom den gemensamma fiskeripolitiken, för vård av anadroma fiskbestånd å ena sidan och skötsel av andra fiskbestånd å den andra. Principerna för reglering av fiske av vandrande fiskbestånd bör tillämpas i enlighet med artikel V.66 i FN:s havsrättskonvention, där det fastställs att anadroma fiskbestånd ska regleras separat från andra fiskarter.

Förvaltningen av levande resurser är en dynamisk process och det är ibland nödvändigt att fatta snabba beslut, vilket med tanke på det mycket byråkratiska och långsamma medbeslutandeförfarandet kan visa sig bli särskilt svårt, vilket har visat sig tidigare i fråga om Östersjön och Nordsjön. Fleråriga planer innehåller en klausul om utvärdering efter 3–5 år av hur planen fungerar. Man har emellertid inte formellt tagit fram någon beredskapsmekanism för oförutsedda situationer som kräver snabba insatser. Det bör vara medlemsstaternas sak att fastställa i vilka fall och på vilket sätt åtgärder ska vidtas i sådana situationer.

Ändringsrekommendation 17

Artikel 15

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
Skyldighet att landa alla fångster	**~~Skyldighet att landa alla fångster~~ Införande av planer för minskning av utkast**
1. Alla fångster av följande fiskbestånd, som omfattas av fångstbegränsningar, som görs vid fiskeverksamhet som bedrivs i unionens vatten eller av unionsfiskefartyg i vatten utanför unionens vatten, från och med de datum som anges nedan, ska tas ombord och behållas ombord på fiskefartygen samt registreras och landas, utom om fångsterna används som levande bete:	1. Planerna ska innehålla mål för successiv minskning av utkasten~~Alla~~ av alla fångster av följande ~~fiskbestånd~~ arter, som omfattas av fångstbegränsningar, som görs vid fiskeverksamhet som bedrivs i unionens vatten eller av unionsfiskefartyg i vatten utanför unionens vatten~~, från och med de datum som anges nedan, ska tas ombord och behållas ombord på fiskefartygen samt registreras och landas, utom om fångsterna används som levande bete:~~
(a) Senast från och med den 1 januari 2014:	(a) Senast från och med den 1 januari 2014:
— makrill, sill, taggmakrill, blåvitling, trynfisk, ansjovis, silverfisk, sardinell och lodda,	— makrill, sill, taggmakrill, blåvitling, trynfisk, ansjovis, silverfisk, sardinell och lodda,
— blåfenad tonfisk, svärdfisk, långfenad tonfisk, storögd tonfisk och andra segelfiskar.	— blåfenad tonfisk, svärdfisk, långfenad tonfisk, storögd tonfisk och andra segelfiskar.
(b) Senast från och med den 1 januari 2015: torsk, kummel och tunga.	(b) Senast från och med den 1 januari 2015: torsk, kummel och tunga.
(c) Senast från och med den 1 januari 2016: kolja, vitling, glasvar, marulk, rödspätta, långa, gråsej, lyrtorsk, bergskädda, piggvar, slätvar, birkelånga, dolkfisk, skoläst, atlantisk soldatfisk, liten hälleflundra, lubb, kungsfisk och demersala bestånd i Medelhavet.	(c) Senast från och med den 1 januari 2016: kolja, vitling, glasvar, marulk, rödspätta, långa, gråsej, lyrtorsk, bergskädda, piggvar, slätvar, birkelånga, dolkfisk, skoläst, atlantisk soldatfisk, liten hälleflundra, lubb, skrubbskädda, kungsfisk och demersala bestånd i Medelhavet.
2. Minimireferensstorlekar för bevarande ska fastställas för de bestånd som anges i punkt 1. Fisk ur de bestånden som är mindre än minimireferensstorleken ska endast få säljas för beredning till fiskmjöl eller djurfoder.	2. Minimireferensstorlekar för bevarande ska fastställas för de bestånd som anges i punkt 1. Fisk ur de bestånden som är mindre än minimireferensstorleken ska endast få säljas för beredning till fiskmjöl eller djurfoder.
3. Handelsnormer för fisk som fångats utöver de fastställda fiskemöjligheterna ska fastställas i enlighet med artikel 27 i [förordningen om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter].	3. Handelsnormer för fisk som fångats utöver de fastställda fiskemöjligheterna ska fastställas i enlighet med artikel 27 i [förordningen om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter].
4. Varje medlemsstat ska se till att de unionsfiskefartyg som för dess flagg är utrustade på ett sådant sätt att allt fiske och all beredningsverksamhet kan dokumenteras fullständigt för att kontrollera efterlevnaden av skyldigheten att landa alla fångster.	4. Varje medlemsstat ska se till att de unionsfiskefartyg som för dess flagg är utrustade på ett sådant sätt att allt fiske och all beredningsverksamhet kan dokumenteras fullständigt för att kontrollera efterlevnaden av målen i de fleråriga planerna ~~skyldigheten att landa alla fångster~~.

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
5. Punkt 1 ska gälla utan att det påverkar internationella åtaganden.	5. Punkt 1 ska gälla utan att det påverkar internationella åtaganden.
6. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 55 för att närmare ange den åtgärd som anges i punkt 1 så att unionens internationella åtaganden fullgörs.	6. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 55 för att närmare ange den åtgärd som anges i punkt 1 så att unionens internationella åtaganden fullgörs.
	7. Det bör införas en mekanism som gör det möjligt att införa undantag från skyldigheten att landa alla fångster i de fall då detta inte är möjligt, på grund av att det handlar om mindre öar eller av liknande skäl. I sådana fall bör det införas mekanismer som främjar ett gradvist utbyte av fiskeredskap till mer selektiva redskap.
	8. Fisket bör styras så att mer selektiva fångstmetoder och annan teknik används, i syfte att undvika oönskad fångst.

Motivering

I ändringsrekommendationen föreslås att man utarbetar fleråriga planer för minskning av utkast, men det dokument som behandlas innehåller inget sådant förslag. Kommissionen föreslår ett beslut som innebär en skyldighet att landa alla fångster av kommersiella arter från ett visst datum. Åtgärder för att genomföra ett sådant kommissionsbeslut bör utarbetas av de regionala rådgivande nämnderna eller medlemsstaterna, beroende på situationen. Det är därför kanske olämpligt att tala om fleråriga planer eftersom sådana skulle behöva vara långsiktigare.

Det är av olika orsaker vanligt att fiskar kastas tillbaka i sjön. Genom att utveckla fiskemetoderna och genom att ta fram tekniska lösningar för att uppnå större selektivitet i fångsten, kan man minska oavsiktlig fångst. Innehållet i detta tilläggsförslag ingår redan bland Regionkommitténs ståndpunkter i de politiska rekommendationerna i början av yttrandet, varför det även bör läggas till i ändringsrekommendationerna.

Ändringsrekommendation 18

Artikel 16

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
Fiskemöjligheter	**Fiskemöjligheter**
1. De fiskemöjligheter som tilldelas medlemsstaterna ska tillförsäkra var och en av medlemsstaterna relativ stabilitet i fisket för vart och ett av bestånden eller fiskena. Vid fördelningen av nya fiskemöjligheter ska hänsyn tas till de enskilda medlemsstaternas intressen.	1. De fiskemöjligheter som tilldelas medlemsstaterna ska tillförsäkra var och en av medlemsstaterna relativ stabilitet i fisket för vart och ett av bestånden eller fiskena. Vid fördelningen av nya fiskemöjligheter ska hänsyn tas till de enskilda medlemsstaternas intressen.
2. Fiskemöjligheter för bifångster får reserveras inom de samlade fiskemöjligheterna.	2. Fiskemöjligheter för bifångster får reserveras inom de samlade fiskemöjligheterna.
3. Fiskemöjligheterna ska överensstämma med de kvantifierbara mål, tidsramar och marginaler som fastställs i enlighet med artikel 9.2 och 11 leden b, c och h.	3. Fiskemöjligheterna ska överensstämma med de kvantifierbara mål, tidsramar och marginaler som fastställs i enlighet med artikel 9.2 och 11 leden b, c och h.
4. Efter anmälan till kommissionen kan medlemsstaterna utbyta alla eller delar av de fiskemöjligheter som tilldelats dem.	4. Efter anmälan till kommissionen kan medlemsstaterna utbyta alla eller delar av de fiskemöjligheter som tilldelats dem.
	5. Varje medlemsstat ska, för de fartyg som för deras flagg, i enlighet med unionsrätten besluta om vilken metod som skall användas för att fördela de fiskemöjligheter som tilldelats den medlemsstaten. Den ska informera kommissionen om fördelningsmetoden.

Motivering

Den nya punkt som lagts till återspeglar den nuvarande förordningen om den gemensamma fiskeripolitiken. Fördelningen av fiskemöjligheter bör även fortsättningsvis falla inom medlemsstaternas behörighetsområde, eftersom denna fördelning är det viktigaste tillgängliga instrumentet när det gäller att påverka fiskesektorns struktur och kapacitet. Det är en fråga om prioriteringsbeslut som bör fattas på medlemsstatsnivå i enlighet med motsvarande socioekonomiska prioriteringar.

Ändringsrekommendation 19

Artikel 17

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
Bevarandeåtgärder som antas i enlighet med fleråriga planer	**Bevarandeåtgärder som antas i enlighet med fleråriga planer**
	1. De fleråriga planer och de bevarandeåtgärder som vidtas för att genomföra dessa ska fastställas sedan yttrande har inhämtats från de rådgivande nämnderna.
1. I en fleråriga plan som antas enligt artiklarna 9, 10 och 11 får medlemsstaterna ges tillåtelse att anta bestämmelser, som är förenliga med den fleråriga planen och som närmare anger vilka bevarandeåtgärder som gäller för de fartyg som för medlemsstatens flagg och för de bestånd i unionens vatten för vilka medlemsstaten har tilldelats fiskemöjligheter.	2 ~~1.~~ I en fleråriga plan som antas enligt artiklarna 9, 10 och 11 får medlemsstaterna ges tillåtelse att anta bestämmelser, som är förenliga med den fleråriga planen och som närmare anger vilka bevarandeåtgärder som gäller för de fartyg som för medlemsstatens flagg och för de bestånd i unionens vatten för vilka medlemsstaten har tilldelats fiskemöjligheter.
2. Medlemsstaterna ska se till att de bevarandeåtgärder som antas enligt punkt 1	3 ~~2.~~ Medlemsstaterna ska se till att de bevarandeåtgärder som antas enligt punkt 2 ~~1~~
(a) är förenliga med de mål som fastställs i artiklarna 2 och 3,	(a) är förenliga med de mål som fastställs i artiklarna 2 och 3,
(b) är förenliga med den fleråriga planens tillämpningsområde och mål,	(b) är förenliga med den fleråriga planens tillämpningsområde och mål,
(c) är sådana att den fleråriga planens övergripande och kvantifierbara mål nås på ett effektivt sätt, och	(c) är sådana att den fleråriga planens övergripande och kvantifierbara mål nås på ett effektivt sätt, och
(d) inte är mindre strikta än övrig unionslagstiftning	(d) inte är mindre strikta än övrig unions–lagstiftning.

Motivering

De regionala rådgivande nämnderna inrättades 2004 av EU för att på ett relevant sätt belysa en regionaliserad strategi för den gemensamma fiskeripolitiken. Man bör involvera dem på ett bättre sätt i beslutsfattandet genom att be dem att formulera synpunkter på de fleråriga planerna. Planerna skulle på så sätt också få större acceptans bland de yrkesverksamma och bli lättare att genomföra.

Ändringsrekommendation 20

Artikel 21

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
Tekniska åtgärder	**Tekniska åtgärder**
I det ramverk för tekniska åtgärder som inrättas genom artikel 14 får medlemsstaterna ges tillåtelse att anta bestämmelser, som är förenliga med ramverket för tekniska åtgärder och som närmare anger vilka tekniska åtgärder som gäller för de fartyg som för medlemsstatens flagg och för de bestånd i dess vatten för vilka medlemsstaten har tilldelats fiskemöjligheter. Medlemsstaterna ska se till att de tekniska åtgärderna	I det ramverk för tekniska åtgärder som inrättas genom artikel 14 efter remiss till de rådgivande nämnderna får medlemsstaterna ges tillåtelse att anta bestämmelser, som är förenliga med ramverket för tekniska åtgärder och som närmare anger vilka tekniska åtgärder som gäller för de fartyg som för medlemsstatens flagg och för de bestånd i dess vatten för vilka medlemsstaten har tilldelats fiskemöjligheter. Medlemsstaterna ska se till att de tekniska åtgärderna
(a) är förenliga med de mål som fastställs i artiklarna 2 och 3,	(a) är förenliga med de mål som fastställs i artiklarna 2 och 3,
(b) är förenliga med de mål som fastställs för de åtgärder som antas i enlighet med artikel 14,	(b) är förenliga med de mål som fastställs för de åtgärder som antas i enlighet med artikel 14,

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
(c) uppfyller de mål som fastställts för de åtgärder som antas i enlighet med artikel 14 på ett effektivt sätt, och	(c) uppfyller de mål som fastställts för de åtgärder som antas i enlighet med artikel 14 på ett effektivt sätt, och
(d) inte är mindre strikta än övrig unionslagstiftning.	(d) inte är mindre strikta än övrig unions–lagstiftning.

Motivering

De regionala rådgivande nämnderna inrättades 2004 av EU för att på ett relevant sätt belysa en regionaliserad strategi för den gemensamma fiskeripolitiken. Man bör involvera dem på ett bättre sätt i beslutsfattandet genom att be dem att formulera synpunkter på de fleråriga planerna. Planerna skulle på så sätt också få större acceptans bland de yrkesverksamma och bli lättare att genomföra.

Ändringsrekommendation 21

Artikel 27.1

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
Varje medlemsstat ska senast den 31 december 2013 inrätta ett system med överlåtbara fiskenyttjanderätter för	Varje medlemsstat ~~ska~~ får ~~senast den 31 december 2013~~ inrätta ett frivilligt system med överlåtbara fiskenyttjanderätter för
(a) alla fartyg med en längd på tolv meter eller mer, och	(a) alla fartyg med en längd på tolv meter eller mer, och
(b) alla fiskefartyg med en längd på mindre än tolv meter som fiskar med släpredskap.	(b) alla fiskefartyg med en längd på mindre än tolv meter som fiskar ~~med släpredskap~~ efter reglerade bestånd.

Motivering

Införande av överlåtbara fiskenyttjanderätter bör uppmuntras, men det bör falla inom medlemsstaterna behörighetsområde och de bör själva få avgöra tidpunkten. De överlåtbara fiskenyttjanderätterna bör omfatta reglerade bestånd, och det har konstaterats ovan att fartygets storlek inte är relevant för utnyttjandegraden när det gäller sådana bestånd.

Ändringsrekommendation 22

Artikel 27.2

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
Medlemsstaterna får utvidga systemet med överlåtbara fiskenyttjanderätter till att även omfatta fiskefartyg med en längd på mindre än tolv meter som använder andra redskap än släpredskap och ska i så fall underrätta kommissionen om detta.	Medlemsstaterna får utvidga systemet med överlåtbara fiskenyttjanderätter till att även omfatta fiskefartyg med en längd på mindre än tolv meter som använder andra redskap än släpredskap och ska i så fall underrätta kommissionen om detta.

Motivering

[Ändringsrekommendationen berör inte den svenska språkversionen.]

Ändringsrekommendation 23

Artikel 28.1

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
Tilldelning av överlåtbara fiskenyttjanderätter En överlåtbar fiskenyttjanderätt ska medföra en rätt att utnyttja de individuella fiskemöjligheter som tilldelas i enlighet med artikel 29.1.	**Tilldelning av överlåtbara fiskenyttjanderätter** Om en medlemsstat beslutar att införa ett system med överlåtbara fiskenyttjanderätter i enlighet med artikel 27, ska ~~E~~en överlåtbar fiskenyttjanderätt ~~ska~~ medföra en rätt att utnyttja de individuella fiskemöjligheter som tilldelas i enlighet med artikel 29.1.

Motivering

Antagandet av ett system med överlåtbara fiskenyttjanderätter bör vara frivilligt för medlemsstaterna. Texten bör därför ändras, så att det framgår att de rättsliga ramarna för förvaltningen av överlåtbara fiskenyttjanderätter endast är tillämplig om man valt att införa dem.

Ändringsrekommendation 24

Artikel 28.2

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
Varje medlemsstat ska tilldela överlåtbara fiskenyttjanderätter på grundval av öppna kriterier, för alla de bestånd eller grupper av bestånd för vilka fiskemöjligheter tilldelas enligt artikel 16, med undantag för de fiskemöjligheter som följer av avtal om hållbart fiske.	I de fall där en medlemsstat beslutar att tillämpa ett system med överlåtbara fiskenyttjanderätter ska v~~V~~arje medlemsstat ~~ska~~ tilldela överlåtbara fiskenyttjanderätter på grundval av öppna kriterier, för alla de bestånd eller grupper av bestånd för vilka fiskemöjligheter tilldelas enligt artikel 16, med undantag för de fiskemöjligheter som följer av avtal om hållbart fiske.

Ändringsrekommendation 25

Artikel 28.5

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
Tilldelning av överlåtbara fiskenyttjanderätter Medlemsstaterna får begränsa de överlåtbara fiskenyttjanderätternas giltighetstid till minst 15 år i syfte att omfördela nyttjanderätterna. Begränsar medlemsstaterna inte de överlåtbara fiskenyttjanderätternas giltighetstid får de återkalla nyttjanderätterna med minst 15 års varsel.	**Tilldelning av överlåtbara fiskenyttjanderätter** Medlemsstaterna får begränsa de överlåtbara fiskenyttjanderätternas giltighetstid ~~till minst 15~~ 5 ~~år i syfte att omfördela nyttjanderätterna. Begränsar medlemsstaterna inte de överlåtbara fiskenyttjanderätternas giltighetstid får de återkalla nyttjanderätterna med minst 15~~ 5 ~~års varsel~~.

Motivering

De enskilda medlemsstaterna borde ha befogenhet att bestämma hur fiskenyttjanderätterna ska överlåtas. I Lettland och flera andra medlemsstater finns det redan lagstiftning som på ett effektivt sätt reglerar överlåtandet av fiskenyttjanderätter. Införandet av ett nytt system skulle leda till en ökad administrativ börda och behov av ytterligare ekonomiska anslag, men det finns inga garantier för att det skulle vara mer effektivt än det nuvarande systemet.

Ändringsrekommendation 26

Artikel 28.6

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
Medlemsstaterna får återkalla överlåtbara fiskenyttjanderätter med kortare varsel, om det konstateras att innehavaren har begått en allvarlig överträdelse. Nyttjanderätter som återkallas på detta sätt ska, om så krävs, göras med omedelbar verkan och på ett sätt som ger full verkan åt den gemensamma fiskeripolitiken och proportionalitetsprincipen.	Medlemsstaterna får återkalla överlåtbara fiskenyttjanderätter med kortare varsel, om det konstateras att innehavaren har begått en allvarlig överträdelse av villkoren för nyttjanderätten. Nyttjanderätter som återkallas på detta sätt ska, om så krävs, göras med omedelbar verkan och på ett sätt som ger full verkan åt den gemensamma fiskeripolitiken och proportionalitetsprincipen.

Ändringsrekommendation 27

Artikel 28.7

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 5 och 6 får medlemsstaterna återkalla överlåtbara fiskenyttjanderätter som ett fiskefartyg inte har utnyttjat under period på tre på varandra följande år.	Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 5 och 6 får medlemsstaterna återkalla överlåtbara fiskenyttjanderätter som ett fiskefartyg inte har utnyttjat under period på ~~tre~~ två på varandra följande år, om inte medlemsstaten beslutar annat (arbetets varaktighet, föroreningstyp osv.).

Motivering

Den föreslagna perioden på tre år är för lång och börjar redan bli föremål för spekulation. Man måste dock visa flexibilitet med hänsyn till varaktigheten för att inte på lång sikt äventyra de företag som befinner sig i en speciell situation.

Ändringsrekommendation 28

Artikel 28.8

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
	Lägg till en ny punkt: I samband med att systemet med överlåtbara fiskenyttjanderätter införs bör medlemsstaterna anpassa sina egna bestämmelser för att värna kustfiskets intressen och samtidigt skydda mot negativa följder av systemet, genom att införa lämpliga skyddsåtgärder för att garantera att fiskerättsinnehavet står i relation till fångstkapaciteten, och därmed säkerställa att rätten även i fortsättningen tillhör fiskarna, samt en begränsning av möjligheten att ackumulera dessa fiskerätter.

Ändringsrekommendation 29

Artikel 29

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
Tilldelning av individuella fiskemöjligheter	**Tilldelning av individuella fiskemöjligheter**
1. Medlemsstaterna ska tilldela innehavarna av överlåtbara fiskenyttjanderätter enligt artikel 28 individuella fiskemöjligheter på grundval av de fiskemöjligheter som tilldelats medlemsstaterna eller som fastställts i de förvaltningsplaner som antas av medlemsstaterna i enlighet med artikel 19 i förordning (EG) nr 1967/2006.	~~1. Medlemsstaterna ska tilldela innehavarna av överlåtbara fiskenyttjanderätter enligt artikel 28 individuella fiskemöjligheter på grundval av de fiskemöjligheter som tilldelats medlemsstaterna eller som fastställts i de förvaltningsplaner som antas av medlemsstaterna i enlighet med artikel 19 i förordning (EG) nr 1967/2006.~~
2. Medlemsstaterna ska fastställa vilka fiskemöjligheter avseende arter för vilka rådet inte har fastställt några fiskemöjligheter som mot bakgrund av bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning kan tilldelas fiskefartyg som för deras flagg.	~~2. Medlemsstaterna ska fastställa vilka fiskemöjligheter avseende arter för vilka rådet inte har fastställt några fiskemöjligheter som mot bakgrund av bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning kan tilldelas fiskefartyg som för deras flagg.~~
3. Fiskefartyg får endast bedriva fiskeverksamhet om de förfogar över tillräckliga individuella fiskemöjligheter för att täcka hela den potentiella fångsten.	~~3. Fiskefartyg får endast bedriva fiskeverksamhet om de förfogar över tillräckliga individuella fiskemöjligheter för att täcka hela den potentiella fångsten.~~

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
4. Medlemsstaterna får reservera upp till 5 % av fiskemöjligheterna. De ska fastställa mål och öppna kriterier för fördelningen av de reserverade fiskemöjligheterna. De fiskemöjligheterna får endast tilldelas godkända innehavare av överlåtbara fiskenyttjanderätter enligt artikel 28.4.	~~4. Medlemsstaterna får reservera upp till 5 % av fiskemöjligheterna. De ska fastställa mål och öppna kriterier för fördelningen av de reserverade fiskemöjligheterna. De fiskemöjligheterna får endast tilldelas godkända innehavare av överlåtbara fiskenyttjanderätter enligt artikel 28.4.~~
5. När en medlemsstat tilldelar överlåtbara fiskenyttjanderätter i enlighet med artikel 28 och fiskemöjligheter i enlighet med punkt 1 i denna artikel får medlemsstaten erbjuda fiskefartyg som använder selektiva redskap som eliminerar oönskade bifångster incitament inom ramen för de fiskemöjligheter som tilldelats medlemsstaten.	~~5~~ 1. När en medlemsstat tilldelar överlåtbara fiskenyttjanderätter i enlighet med artikel 28 och fiskemöjligheter i enlighet med punkt 1 i denna artikel får medlemsstaten erbjuda fiskefartyg som använder selektiva redskap som eliminerar oönskade bifångster incitament inom ramen för de fiskemöjligheter som tilldelats medlemsstaten.
6. Medlemsstaterna får fastställa avgifter för utnyttjandet av de individuella fiskemöjligheterna som ett bidrag till kostnaderna för fiskeriförvaltningen.	~~6.~~ 2. Medlemsstaterna får fastställa avgifter för utnyttjandet av de individuella fiskemöjligheterna som ett bidrag till kostnaderna för fiskeriförvaltningen.

Motivering

Fördelningen av fiskemöjligheterna borde även i fortsättningen vara en fråga för medlemsstaterna.

Ändringsrekommendation 30

Artikel 31.1

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
Överlåtande av överlåtbara fiskenyttjanderätter	**Överlåtande av överlåtbara fiskenyttjanderätter**
1. Godkända innehavare av överlåtbara fiskenyttjanderätter får i en medlemsstat sinsemellan överlåta överlåtbara fiskenyttjanderätter, både avseende hela nyttjanderätten eller delar av denna.	1. I de fall där en medlemsstat har infört ett system med överlåtbara fiskeutnyttjande–rättigheter enligt artikel 27 får g~~G~~odkända innehavare av överlåtbara fiskenyttjanderätter ~~får~~ i en medlemsstat sinsemellan överlåta överlåtbara fiskenyttjanderätter, både avseende hela nyttjanderätten eller delar av denna.
2. Medlemsstaterna får tillåta överlåtande av överlåtbara fiskenyttjanderätter till och från andra medlemsstater.	~~2. Medlemsstaterna får tillåta överlåtande av överlåtbara fiskenyttjanderätter till och från andra medlemsstater.~~
[Artikel 31.3 saknas i kommissionens dokument, ö.a.]	[Artikel 31.3 saknas i kommissionens dokument, ö.a.]

Motivering

Systemet med överlåtbara fiskeutnyttjanderätter borde vara frivilligt för medlemsstaterna. Ramarna för förvaltningen av överlåtbara fiskenyttjanderätter är endast tillämpliga när detta alternativ väljs.

Överlåtbara fiskenyttjanderätter kan överlåtas inom en medlemsstat, men av de skäl rörande relativ stabilitet i fisket som nämns i artikel. 16.1 tycks det tycks inte vara lämpligt att tillåta överlåtelse av överlåtbara fiskenyttjanderätter eftersom det kan strida mot den allmänna och icke-ifrågasatta principen om relativ stabilitet i fisket.

Ändringsrekommendation 31

Artikel 32.2

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
Leasing av individuella fiskemöjligheter	**Leasing av individuella fiskemöjligheter**
1. Individuella fiskemöjligheter får leasas inom en medlemsstat, både avseende hela fiskemöjligheter eller delar av dessa.	1. Individuella fiskemöjligheter får leasas inom en medlemsstat, både avseende hela fiskemöjligheter eller delar av dessa.

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
2. Medlemsstaterna får tillåta leasing av individuella fiskemöjligheter till och från andra medlemsstater.	~~2. Medlemsstaterna får tillåta leasing av individuella fiskemöjligheter till och från andra medlemsstater.~~

Motivering

Överlåtbara fiskenyttjanderätter kan överlåtas inom en medlemsstat, men av de skäl rörande relativ stabilitet i fisket som nämns i artikel. 16.1 tycks det tycks inte vara lämpligt att tillåta överlåtelse av överlåtbara fiskenyttjanderätter eftersom det kan strida mot den allmänna och icke-ifrågasatta principen om relativ stabilitet i fisket.

Ändringsrekommendation 32

Artikel 35

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
Förvaltning av fiskekapaciteten	**Förvaltning av fiskekapaciteten**
1. Samtliga medlemsstaters flottor ska omfattas av de tak för fiskekapacitet som anges i bilaga II.	1. Samtliga medlemsstaters flottor ska omfattas av de tak för fiskekapacitet som anges i bilaga II. För att hänsyn ska tas till fiskets särdrag i de yttre randområdena kommer de nuvarande referensnivåerna att bibehållas när taken för fiskekapaciteten fastställs för dessa regioner.
2. Medlemsstaterna får begära att kommissionen undantar fiskefartyg som omfattas av systemet med överlåtbara fiskenyttjanderätter enligt artikel 27 från de fiskekapacitetstak som fastställs i enlighet med punkt 1. I sådana fall ska fiskekapacitetstaken räknas om så att endast de fartyg ingår som inte omfattas av systemet med överlåtbara fiskenyttjanderätter.	2. Medlemsstaterna får begära att kommissionen undantar fiskefartyg som omfattas av systemet med överlåtbara fiskenyttjanderätter enligt artikel 27 från de fiskekapacitetstak som fastställs i enlighet med punkt 1. I sådana fall ska fiskekapacitetstaken räknas om så att endast de fartyg ingår som inte omfattas av systemet med överlåtbara fiskenyttjanderätter.
3. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 55 vad gäller omräkningen av fiskekapacitetstaken enligt punkterna 1 och 2.	3. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 55 vad gäller omräkningen av fiskekapacitetstaken enligt punkterna 1 och 2.

Motivering

Flottan i de yttre randområdena består huvudsakligen av mindre fartyg som huvudsakligen används för kustfiske, verksamheten är småskalig och avkastningen osäker. De nya referensnivåer som föreslås och som grundar sig på flottans situation den 31 december 2010 skulle få en förödande effekt på fiskets livskraft i de yttre randområdena.

Ändringsrekommendation 33

Artikel 53

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
De rådgivande nämndernas uppgifter	**De rådgivande nämndernas uppgifter**
1. De rådgivande nämnderna får	1. De rådgivande nämnderna ~~får~~
(a) lämna rekommendationer och förslag till kommissionen eller berörda medlemsstater om frågor som rör fiskeriförvaltning och vattenbruk,	(a) ska höras i fråga om fleråriga planer och tekniska åtgärder som fastställts enligt artiklarna 9 och 14 och om förslag till lagstiftningsåtgärder inom deras behörighetsområde,
(b) informera kommissionen och medlemsstaterna om problem som rör fiskeriförvaltning och vattenbruk inom deras behörighetsområde, och	(b) får föreslå förvaltningsinstrument som ska tillämpas inom deras behörighetsområde i syfte att uppnå optimal förvaltning av resurserna med avseende på bevarande av de biologiska marina resurserna,

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
(c) i nära samarbete med forskare bidra till insamling, tillhandahållande och analys av de data som behövs för utvecklingen av bevarandeåtgärder.	(c) får lämna rekommendationer och förslag till kommissionen eller berörda medlemsstater om frågor som rör fiskeriförvaltning och vattenbruk, ~~(b)~~ (d) får informera kommissionen och medlemsstaterna om problem som rör fiskeriförvaltning och vattenbruk inom deras behörighetsområde, och ~~(c)~~ (e) får, i nära samarbete med forskare, bidra till insamling, tillhandahållande och analys av de data som behövs för utvecklingen av bevarandeåtgärder.
2. Kommissionen och, när så är lämpligt, den berörda medlemsstaten, ska inom rimlig tid lämna svar på varje rekommendation, förslag eller information som mottas i enlighet med punkt 1.	2. Kommissionen och, när så är lämpligt, den berörda medlemsstaten, ska inom rimlig tid lämna svar på varje rekommendation, förslag eller information som mottas i enlighet med punkt 1.

Motivering

Det är viktigt att uppmuntra en decentraliserad förvaltning, och denna bör införas inom ramen för utarbetandet av bestämmelserna för den gemensamma fiskeripolitiken genom en förstärkning av den regionala nivån, både i utarbetandefasen och i genomförandefasen. De rådgivande nämnderna bör spela en viktig roll i denna decentraliserade förvaltning (större befogenheter att lägga förslag, ökat beaktande av deras yttranden), vilket också förutsätter att medlemsstaterna och de olika berörda parterna involveras mer i deras arbete. De rådgivande nämnderna skulle då få större legitimitet och utgöra en lämplig ram för diskussioner i enlighet med ett fiskesektorsbaserat arbetssätt, och de skulle kunna genomföra vetenskapliga uppföljningar utgående från de regionala utmaningarna. Nämnderna skulle få tillgång till Europeiska havs- och fiskerifondens finansiella stöd, och sammansättningen skulle utvidgas till att omfatta medlemsstater och relevanta vetenskapliga institut. Inom ramen för detta nya arbetssätt skulle ett yttrande från en ”utvidgad” rådgivande nämnd, där medlemsstaterna och de berörda parterna ingick, kunna antas i samförstånd. Kommissionen skulle slutligen kunna lägga fram ett nytt förslag för lagstiftaren med beaktande av de ståndpunkter som framförts. I förekommande fall skulle nämnderna också kunna utarbeta lagförslag till kommissionen.

Ändringsrekommendation 34

Artikel 45

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
De rådgivande nämndernas sammansättning, funktion och finansiering	**De rådgivande nämndernas sammansättning, funktion och finansiering**
1. Rådgivande nämnder ska bestå av organisationer som företräder fiskeriaktörer och andra intressegrupper som påverkas av den gemensamma fiskeripolitiken.	1. Rådgivande nämnder ska bestå av företrädare för berörda medlemsstater, organisationer som företräder fiskeriaktörer, erkända vetenskapliga organ och andra intressegrupper som påverkas av den gemensamma fiskeripolitiken.
2. Varje rådgivande nämnd ska bestå av en generalförsamling och en verkställande kommitté och ska anta de åtgärder som krävs för dess organisation och för att säkerställa öppenhet och insyn och respekt för alla åsikter som uttrycks.	2. Varje rådgivande nämnd ska bestå av en generalförsamling och en verkställande kommitté och ska anta de åtgärder som krävs för dess organisation och för att säkerställa öppenhet och insyn och respekt för alla åsikter som uttrycks.
3. Rådgivande nämnder får såsom organisationer som arbetar för mål av allmänt europeiskt intresse ansöka om ekonomiskt bistånd från unionen.	3. Rådgivande nämnder får såsom organisationer som arbetar för mål av allmänt europeiskt intresse ansöka om ekonomiskt bistånd från unionen.
4. Kommissionen ska ha rätt att anta delegerade akter i enlighet med artikel 55 vad gäller de rådgivande nämndernas sammansättning och funktion.	4. Kommissionen ska ha rätt att anta delegerade akter i enlighet med artikel 55 vad gäller de rådgivande nämndernas sammansättning och funktion.

Motivering

För att bli effektivare och få större legitimitet bör de rådgivande nämnderna utvidgas så att de omfattar medlemsstater och relevanta vetenskapliga institut, vilket ger möjlighet till mer givande debatter avseende regionala utmaningar på fiskeriområdet.

COM(2011) 416 final

Ändringsrekommendation 35

Artikel 8

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
a) Använda oönskade fångster av kommersiella bestånd på bästa sätt genom att	a) Använda oönskade fångster av kommersiella bestånd på bästa sätt genom att
— avyttra landade produkter som inte överensstämmer med de minsta handelsstorlekar som avses i artikel 39.2 a till andra ändamål än användning som livsmedel,	— avyttra landade produkter som inte överensstämmer med de minsta handelsstorlekar som avses i artikel 39.2 a till andra ändamål än användning som livsmedel,
— släppa ut landade produkter på marknaden som överensstämmer med de minsta handelsstorlekar som avses i artikel 39.2 a,	— släppa ut landade produkter på marknaden som överensstämmer med de minsta handelsstorlekar som avses i artikel 39.2 a,
— kostnadsfritt distribuera landade produkter till filantropiska eller välgörande ändamål.	— kostnadsfritt ~~distribuera~~ tillhandahålla landade produkter till filantropiska eller välgörande ändamål.

Motivering

Det är en grundläggande skillnad mellan att kostnadsfritt distribuera (producentorganisationen står helt för kostnaderna) och kostnadsfritt tillhandahålla (producentorganisationen eller mottagaren kan stå för kostnaderna).

Bryssel den 4 maj 2012

Regionkommitténs ordförande

Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén om ”Aktivt åldrande: Innovation – Smart hälsa – Bättre liv”

(2012/C 225/05)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

— Europeiska kommissionen bör sammankalla en europeisk borgmästarförsamling för att diskutera förändringarna i befolkningsstrukturen i anslutning till Europaåret 2012 med uppdraget att samla lokala och regionala myndigheter som vill främja innovation, smart hälsa och lösningar för ett bättre liv som stöd för ett aktivt och hälsosamt åldrande. Kommissionen bör tillhandahålla administrativt och finansiellt stöd för borgmästarförsamlingen i detta syfte.

— Kommittén ställer sig bakom samlingen av intressegrupper i anslutning till Europaåret 2012 som vill se ett samhälle för alla åldrar där var och en har kapacitet att spela en aktiv roll i samhället och åtnjuter samma rättigheter och möjligheter i alla livssituationer, oavsett ålder, kön, ras och etnisk tillhörighet, religion och övertygelse, social och ekonomisk ställning, sexuell läggning, fysisk och psykisk hälsa eller vårdbehov.

— Kommittén understryker behovet av att aktivt rådfråga och involvera äldre och äldrevårdare i kartläggningen av behov, utformningen av nya lösningar och utvärderingen av insatserna. Sådan deltagandeverksamhet stöder social integration och säkerställer att erbjudna tjänster så nära som möjligt svarar mot mottagarnas reella behov.

— ReK rekommenderar Europeiska kommissionen att mer aktivt involvera lokala och regionala myndigheter i processen när EU gör sina sociala konsekvensbedömningar av olika initiativ som genomförs för att stödja aktivt och hälsosamt åldrande i syfte att se till att inverkan på äldre kvinnor och män bedöms på ett lämpligt sätt på gräsrotsnivå.

Huvudföredragande	Arnoldas ABRAMAVIČIUS (LT–PPE), ordförande för distriktsfullmäktige i Zarasai och kommunfullmäktigeledamot
Referensdokument	/

I. **INLEDNING**

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

1. Regionkommittén välkomnar det danska rådsordförandeskapets initiativ att integrera territoriella myndigheter i dialogen på EU-nivå om hur den demografiska utmaningen ska bemötas och hur fördelarna med en åldrande befolkning kan användas på bästa sätt. Som det redan tidigare konstaterats i ReK:s yttrande om ”Hanteringen av effekterna av en åldrande befolkning i EU” ([1]) och i Europaparlamentets resolution om ”Europaåret för aktivt åldrande (2012)” ([2]) har lokala och regionala myndigheter i många medlemsstater stora befogenheter på de tre områden som Europaåret för aktivt åldrande och solidaritet mellan generationerna bygger på, nämligen sysselsättning, samhällsdeltagande och självständigt boende.

2. Kommittén understryker att ett av målen i Europa 2020-strategin är att möta utmaningen med en åldrande befolkning. Eftersom lokala och regionala myndigheter står närmast medborgarnas behov och ansvarar för de flesta tjänster som äldre behöver för att kunna leva värdigt under sin ålderdom, är dessa myndigheters direkta deltagande i alla diskussioner om åldrande av avgörande betydelse för att målen för Europa 2020-strategin ska kunna uppnås. Det skulle även bidra till ökad social, ekonomisk och territoriell sammanhållning.

3. Kommittén ser positivt på det europeiska innovationspartnerskapet för aktivt och hälsosamt åldrande, vars syfte är att engagera en bred samling intressegrupper på alla nivåer med målet att öka antalet levnadsår vid god hälsa med två år (Health Life Year Indicator). Det är skäl att erinra om lokala och regionala myndigheters nyckelroll i de tre pelarna inom innovationspartnerskapen för aktivt och hälsosamt åldrande, nämligen förebyggande, analys och tidig diagnos, vård och tillfrisknande samt aktivt åldrande och självständigt boende.

4. Kommittén ställer sig bakom samlingen av intressegrupper i anslutning till Europaåret 2012 som vill se ett samhälle för alla åldrar där var och en har kapacitet att spela en aktiv roll i samhället och åtnjuter samma rättigheter och möjligheter i alla livssituationer, oavsett ålder, kön, ras och etnisk tillhörighet, religion och övertygelse, social och ekonomisk ställning, sexuell läggning, fysisk och psykisk hälsa eller vårdbehov.

5. Kommittén rekommenderar en positiv infallsvinkel i frågor om åldrande och delar uppfattningen att innovation kan bidra till bättre tjänster för en åldrande befolkning. Man måste dock understryka att innovation inte bör eftersträvas bara för att uppnå förändring, utan att den snarare ska ses som en värdefull pådrivare för bättre kvalitet och kostnadseffektivitet i reaktionen på ökade och förändrade behov i en tid av ekonomiska åtstramningar.

6. Den ekonomiska och finansiella krisen gör det mer angeläget än någonsin med en grundläggande översyn av hur vårt samhälle fungerar. Vi behöver göra allt vi kan för att ge både yngre och äldre möjlighet att aktivt delta på arbetsmarknaden och i samhället samt att leva ett självständigt liv så länge som möjligt. Den bästa infallsvinkeln i fråga om den åldrande befolkningen är att främja åldersbejakande samhällen där offentliga platser, transporter, boende och lokala tjänster är utformade med utgångspunkt i alla generationers behov, och där solidaritet och samarbete mellan generationer uppmuntras. Samtidigt är sådana samhällen ofta mer miljövänliga och bidrar till större social sammanhållning och till att andra utsatta grupper i högre grad deltar i samhällslivet.

7. Kommittén understryker behovet av att aktivt rådfråga och involvera äldre och äldrevårdare i kartläggningen av behov, utformningen av nya lösningar och utvärderingen av insatserna. Sådan deltagandeverksamhet stöder social integration och säkerställer att erbjudna tjänster så nära som möjligt svarar mot mottagarnas reella behov.

8. Under det senaste årtiondet har begreppet silverekonomi börjat användas på olika håll i Europa. Tanken är att ta fram ett brett sortiment av produkter och tjänster för det ökande antalet äldre med behov av sjukvård och omsorg samt nedsatt rörlighet och begränsningar i det dagliga livet. Silverekonomin har utvidgats till andra marknadssegment som friskvård, gymträning, fritid, resor, kultur, kommunikation, nöjen och tillgång till ny teknik. Många små och medelstora företag och företagskluster i åtskilliga medlemsstater är också specialiserade på innovativ teknik för äldre, såsom intelligenta bostäder, vilket innebär positiva tillväxtmöjligheter. Samtidigt som man bejakar behoven av specifika produkter och tjänster för personer med särskilda behov bör man dock också notera att de flesta äldre föredrar sedvanliga varor och tjänster. Därför bör man främja en bredare metod som utgår från konceptet ”utformat för alla” (Design-for-All) som innebär att behoven och förväntningarna bland äldre och funktionshindrade sammanjämkas, samtidigt som man utvecklar specialprodukter för enskilda, specifika behov.

9. Allt fler regionala och lokala myndigheter tenderar att överväga social innovation och IKT-baserade lösningar för att förbättra kvaliteten och kostnadseffektiviteten i hälsovården och den långsiktiga omsorgen, både i tätorter och i glesbygden.

([1]) CdR 212/2009.
([2]) Kastler, P7_TA(2011) 0332.

Sådana lösningar kan bidra till viktiga tjänster för äldre till en kostnad som är skonsammare för de offentliga och privata finanserna. Sådana initiativ kräver dock ett visst mått av investeringar och åtgärder som måste genomföras på andra myndighetsnivåer för att övergå från pilotprojekt till storskaliga modeller som kan utnyttjas på nationell nivå eller på andra håll i unionen. På detta område behöver de lokala och regionala myndigheterna så mycket stöd de kan få både från regeringen i hemlandet och från EU.

10. Det finns många lokala exempel på innovativa åtgärder som stöder ett aktivt och hälsosamt åldrande. Företagskuvöser uppstår ofta ur lokala initiativ och ligger nära de behov de avser fylla. Men ett projektbaserat angreppssätt är inte alltid effektivt för att uppnå en kritisk massa och hållbarhet på längre sikt. Det behövs en övergripande strategisk vision som inbegriper aspekter från hela fältet, och på så sätt kan man uppnå inkluderande och stödjande miljöer. Ett tydligt exempel på social innovation har lanserats av kommunen Fredericia i Danmark. Där eftersträvas upprätthållen eller återerövrad självhjälp bland äldre som behöver stöd i sina vardagssysslor. Detta sker genom förebyggande, rehabilitering, teknik och sociala nätverk. Metoden grundar sig på en ändrad uppfattning av äldre, som inte längre betraktas som hjälplösa patienter, utan som medborgare med resurser. Initiativet stöddes som ett pilotprojekt av danska finansministeriet, och kommer nu att stå som modell för andra kommuner i Danmark.

11. Kommittén understryker att utmaningarna i anslutning till den åldrande befolkningen har en framträdande könsaspekt som kräver särskild uppmärksamhet, eftersom översynen av socialskyddet och nedskärningarna i de sociala tjänsterna (i synnerhet barnomsorg och äldrevård) påverkar kvinnors arbetsmöjligheter och könsrelaterade skillnader i lön och pension eftersom den tunga anhörigvården kommer att falla på informella vårdare, som oftast är kvinnor. Dessa löper i framtiden högre risk för fattigdom och social utestängning om ingenting görs för att rätta till bristen på jämställdhet. Stress och belastningsproblem inom vård- och omsorgssektorn, som är kvinnodominerad, kan i framtiden också innebära nya problem för äldre kvinnor.

II. REKOMMENDATIONER FRÅN REGIONKOMMITTÉN TILL RÅDET OCH EUROPEISKA KOMMISSIONEN

12. Regionkommittén anser att det är nödvändigt med bättre samordning mellan olika berörda nivåer i arbetet på att ta fram lösningar för ett aktivt och hälsosamt åldrande. Det behövs ett utökat flernivåstyre på detta område. Lokala och regionala myndigheter får inte bara betraktas som verkställande aktörer, utan även involveras i hela beslutsfattande- och utvärderingsprocessen.

13. Kommittén är övertygad om att en EU-ram som ger offentliga myndigheter och aktörer på alla nivåer möjlighet att dra nytta av varandras erfarenheter vore ett genuint mervärde. Utifrån detta kunde man ta exempel av framgångsrika initiativ och dra lärdom av misslyckanden. På så sätt undviker man att upprepa misstag, och de begränsade resurserna kan investeras i innovativa lösningar som har visat sig vara effektiva.

14. Regionkommittén önskar bli kallad till styrgruppen inom det europeiska innovationspartnerskapet för aktivt och hälsosamt åldrande. På så sätt kan de lokala och regionala myndigheterna bli adekvat företrädda inom partnerskapets beslutsfattandeprocess. Samtidigt kunde Regionkommittén uppbåda ett större intresse hos ett stort antal lokala och regionala myndigheter att involveras i genomförandet av partnerskapet, eftersom de har befogenheter på samtliga av de sex viktigaste insatsområdena.

15. Förslaget från det europeiska innovationspartnerskapet för aktivt och hälsosamt åldrande att skapa ett europeiskt nätverk för miljöer som bejakar åldrande är positivt. Kommittén välkomnar även ansträngningarna inom AGE Platform Europe och Världshälsoorganisationen WHO för att stödja uppkomsten av sådana nätverk. ReK rekommenderar att EU-medel anslås för en ändamålsenlig utformning av ett sådant europeiskt nätverk i nära samarbete med WHO.

16. Regionkommittén föreslår att kommissionen satsar på kunskap om de allra äldsta – en grupp som är delvis ny och som olika aktörer behöver mer kunskap om. Forskning behövs för att bedöma effektivitet och kostnadseffektivitet av hälsofrämjande och förebyggande insatser under hela livscykeln, men särskilt under senare delen av livet. Forskningen behöver också förstärkas om hur äldre som är svåra att nå motiveras till förändringar i levnadsvanor och livsstil. Data om mycket gamla människor bör inkluderas i statistik och forskning. Forskningsresultaten behöver spridas till dem som arbetar praktiskt med de äldre.

17. Europeiska kommissionen bör sammankalla en europeisk borgmästarförsamling för att diskutera förändringarna i befolkningsstrukturen i anslutning till Europaåret 2012 med uppdraget att samla lokala och regionala myndigheter som vill främja innovation, smart hälsa och lösningar för ett bättre liv som stöd för ett aktivt och hälsosamt åldrande. Kommissionen bör tillhandahålla administrativt och finansiellt stöd för borgmästarförsamlingen i detta syfte.

18. Även om medlemsstaterna samt deras lokala och regionala myndigheter bär det största ansvaret på området för aktivt åldrande, kan Europeiska unionen lagstifta i frågor som påverkar den inre marknaden i syfte att undanröja hinder för fri rörlighet för personer. Unionen ska också främja friheten att tillhandahålla tjänster och se till att konsumenterna skyddas på ett ändamålsenligt sätt. EU:s ratificering av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionshinder skapar nya rättsliga skyldigheter för EU att se till att personer med handikapp och äldre med nedsatt funktionsförmåga ska ha möjlighet

att åtnjuta sina rättigheter till fri rörlighet och till fullödigt deltagande i det ekonomiska och sociala livet i samhället på samma sätt som alla andra medborgare. Detta kräver att EU vidtar åtgärder för att samordna svaren på europeisk, nationell, lokal och regional nivå. Dessutom kan EU underlätta erfarenhetsutbyte över gränserna och främja mjuka åtgärder såsom riktlinjer för goda metoder som stöd för ett optimalt genomförande av de grundläggande friheter som anges i EU-fördragen.

19. Europeiska kommissionen planerar att lägga fram ett förslag till ny lagstiftning om tillgänglighet. Kommittén understryker att en EU-ram behövs för att förbättra tillgängligheten runtom i Europa för alla viktigare varor och tjänster, och för att skapa handlingsutrymme för alla näringsformer, inklusive små och medelstora företag. Detta förslag bör vara proportionerligt och inte medföra ytterligare administrativ börda för små och medelstora företag. Nya breda EU-standarder vore även värdefulla för att stödja industrin och skapa en effektiv inre marknad för varor och tjänster som kan användas av alla. Ett övervakningssystem bör utformas för att säkerställa efterlevnaden av lagstiftningen. Detta bör åtföljas av åtgärdsplaner för nationella, regionala och lokala myndigheter samt av stöd till lokala aktörer och små och medelstora företag.

20. En ändamålsenlig lagstiftningsram för offentlig upphandling är av avgörande betydelse på europeisk, nationell och lokal nivå för att säkerställa att offentliga investeringar förbättrar tillgängligheten för alla. Tillgängligheten bör även bli ett viktigt förhandsvillkor för mottagande av EU-medel (strukturella åtgärder, projekt och forskning). Mindre utvecklade regioner behöver dessutom stöd för att nå upp till EU:s lagstiftning och standarder. Finansiella incitament bör övervägas i arbetet för bättre tillgänglighet, i synnerhet för att offentliga myndigheter ska kunna bygga om befintliga fastigheter och bostäder och för att stödja investeringar i innovativa lösningar.

21. Större medvetenhet behövs i kölvattnet av viktiga rättsliga åtgärder, som bör fungera som en väckarklocka. Detta arbete bör inriktas på lokala och regionala myndigheter, tillverkare, leverantörer och tillhandahållare av tjänster samt medborgarna i stort. Utbildnings- och fortbildningspolitiken är viktig för att förstärka och stödja ökad tillgänglighet. Det är ett viktigt krav att ingenjörer, arkitekter, webbplanerare, byggentreprenörer, stadsplanerare osv. har tillräcklig kunskap för att göra tillgänglighetsfrågor till en naturlig del av sitt arbete och använda sig av lösningar som passar alla.

22. Livslångt lärande och frivilligarbete är viktiga drivkrafter bakom aktivt och hälsosamt åldrande. Vuxenutbildning och äldre personers frivilligarbete kan stödjas på europeisk, nationell och lokal nivå i syfte att bidra till ett förlängt arbetsliv, ett aktivt pensionärsliv och ett självständigt boende.

23. Därför rekommenderar Regionkommittén att målen för Europaåret 2012 för aktivt åldrande och solidaritet mellan generationerna å ena sidan, och det europeiska innovationspartnerskapet för aktivt och hälsosamt åldrande å den andra, framöver sammankopplas till alla relevanta finansieringsinstrument på EU-nivå, inklusive strukturfonderna. De förfaranden som lokala och regionala aktörer ska tillämpa bör förenklas. ReK välkomnar den europeiska dagen för solidaritet mellan generationerna, som är särskilt betydelsefull under Europaåret 2012 och som främjar generationsövergripande projekt mellan skolelever och äldre och därigenom ger ett viktigt bidrag till dialogen mellan generationerna.

24. Regionkommittén välkomnar lanseringen av kunskaps- och innovationsgruppen (KI-gruppen) för innovation till förmån för ett hälsosamt liv och aktivt åldrande 2014. Kommittén uppmanar Europeiska institutet för teknik och innovation (EIT) att göra sitt yttersta för att involvera lokala och regionala myndigheter och aktörer i genomförandet av dessa kunskaps- och innovationsåtgärder.

25. ReK rekommenderar Europeiska kommissionen att mer aktivt involvera lokala och regionala myndigheter i processen när EU gör sina sociala konsekvensbedömningar av olika initiativ som genomförs för att stödja aktivt och hälsosamt åldrande i syfte att se till att inverkan på äldre kvinnor och män bedöms på ett lämpligt sätt på gräsrotsnivå.

26. Aktivt och hälsosamt åldrande är ett centralt mål i Europa 2020-strategin och stöds av olika flaggskeppsinitiativ (”Ny kompetens och nya arbetstillfällen”, ”Plattformen mot fattigdom” och ”Den digitala agendan”) och ett brett utbud av finansieringsinstrument för EU-medel som finns tillgängliga för de lokala och regionala myndigheterna, såsom anges i den broschyr som Regionkommittén, Europeiska kommissionen och AGE Platform Europe har utarbetat tillsammans, ”*How to promote active ageing in Europe - EU support to local and regional actors*”, som publicerades i september 2011 som ett bidrag till Europaåret 2012 ([3]).

27. Därför verkar det inte finnas något i de föreslagna initiativen som strider mot principerna om subsidiaritet och proportionalitet som de definieras i EU-fördragen.

III. **UTMANINGAR**

28. Fram till år 2060 tror man att den unga befolkningen kommer att minska med 9 % i hela EU-27 ([4]) och generationen i arbetsför ålder (15–64) med 15 %. Dessutom förväntas antalet äldre människor öka med hela 79 %. Dessa demografiska förändringar beror på ett antal olika faktorer, exempelvis lägre fertilitet, ökad medellivslängd, total nettomigration och en åldrande ”babyboom-generation”, dvs. personer som föddes efter andra världskriget. Det är uppenbart att dessa demografiska förändringar kommer att få betydande ekonomiska, sociala och budgetmässiga konsekvenser på nationell och regional/lokal nivå. I ReK:s studie om aktivt åldrande *Active Ageing: local and*

([3]) http://bibli.reseauope.net/opac_css/index.php?lvl=author_see&id=264.
([4]) Källa: Eurostats statistik om befolkningsstruktur och åldrande.

regional solutions ([5]) förklaras dessa konsekvenser på ett bra sätt med att tillgången på arbetskraft och sysselsättningen kommer att minska, vilket kommer att innebära en utmaning för den ekonomiska tillväxten, medan efterfrågan på tjänster kommer att öka från den åldrande befolkningen. Dessutom förväntas de offentliga utgifterna öka för att tillhandahålla kvalitativa tjänster till den åldrande befolkningen, samtidigt som hälso- och sjukvården och pensionerna för en allt större åldrande befolkning också måste finansieras. De flesta lokala och regionala myndigheter har dock fått utstå kraftiga budgetrestriktioner som redan gör det mycket svårt för dem att tillhandahålla dynamiska och moderna tjänster med en rimlig standard.

29. Det finns stora skillnader mellan länder och regioner när det gäller medellivslängd för kvinnor och män, indikatorn för friska levnadsår, medianålder och försörjningskvoter. En åldrande befolkning förutspås i nästan alla 281 regioner i EU-27, där bara sju regioner inte förväntas få en ökad medianålder fram till 2030: Wien i Österrike, Hamburg och Trier i Tyskland, Sterea Ellada och Peloponessos i Grekland samt West Midlands och nordöstra Skottland i Storbritannien ([6]). Under 2008 var försörjningskvoterna i vissa regioner nästan tre gånger så höga som i andra (9,1–26,8 %). År 2030 kommer skillnaden att vara nästan fyrdubbel (10,4–37,3 %) ([7]). Detta innebär att alla regioner inte är lika när det gäller demografiskt åldrande och detta, i kombination med den rådande ekonomiska krisen, påverkar vissa lokala och regionala myndigheter mer än andra.

30. Kommittén vill framhålla att det finns stora skillnader mellan länder och regioner avseende statsskuld, och några av dem måste göra mycket stora nedskärningar av sina budgetar vilket kan komma att hindra deras förmåga att dra fördel av EU-finansieringen genom strukturfonderna eller åldersrelaterade gemensamma program.

31. Kommittén vill också påminna om sitt yttrande om tillräckliga, långsiktigt bärkraftiga och trygga pensionssystem i EU ([8]) där det framgår att lokala och regionala myndigheter kommer att vara den största arbetsgivaren inom den offentliga sektorn och att de offentliga pensionerna som en följd av detta även i fortsättningen kommer att ha en grundläggande roll för att säkra pensionssystemen. Dessa pensioner kommer dock att påverkas allt mer av budgetåtgärder och budgetreformer. Därför bör man beakta lokala och regionala myndigheters förmåga att kompensera för denna effekt i syfte att garantera alla äldre kvinnor och män en tillräcklig inkomst, inbegripet genom hushållsnära tjänster och vårdtjänster. ReK föreslog en social dimension för makroekonomisk övervakning som ett sätt att hantera dessa effekter.

([5]) www.cor.europa.eu/COR_cms/ui/ViewDocument.aspx?siteid=default&contentID=a18962c0-1f8f-44e9-9f3d-bfa7955830db.
([6]) Eurostats regionala EUROPOP 2008.
([7]) Se föregående fotnot.
([8]) CdR 319/2010.

32. Regionkommittén angav i sitt yttrande om att åldras väl i informationssamhället ([9]) att lösningar med hjälp av IKT kan höja produktiviteten i social- och hälsovården om den anpassas på rätt sätt efter de äldres behov. ReK påminner också om att lokala och regionala myndigheter bör involveras i forskning som bedrivs på nationell nivå och EU-nivå om IKT-baserade lösningar för äldre, eftersom det kommer att vara de som främst kommer att använda resultaten.

33. ReK påminner emellertid om att lokala och regionala myndigheter inte ensamma kan understödja ett aktivt och hälsosamt åldrande. Om de ska lyckas måste de verka i en kontext som stöder dem på det rättsliga, finansiella och strukturella planet. Detta kräver att det vidtas åtgärder på nationell nivå och EU-nivå. För att till exempel sjösätta IKT-initiativ till stöd för innovation, smart hälsa och bättre liv i alla EU:s regioner behövs strukturella investeringar på EU-nivå och nationell nivå så att bredbandstillgången kan utökas. Det behövs också EU-lagstiftning som kan harmonisera tillgänglighetskriterierna och interoperabilitetsnormerna.

34. Det ökande antalet förhandsvillkor och förfaranden för redovisning, finansiering och granskning som krävs för att få tillgång till strukturfondsstöd har lett till ett större antal projekt som riktas in på mätbara resultat i stället för mer innovativa och riskorienterade projekt som i praktiken behöver längre tid för att uppnå positiva resultat och är svårare att mäta. Sociala innovationer möter i praktiken hinder som ofta beror på stora skillnader avseende revisions- och lagstiftningskultur. Detta problem berör inte bara utnyttjandet av strukturfonderna utan även många andra finansieringsinstrument på EU-nivå eller nationell nivå.

35. Strukturfondernas genomförande måste dock förändras så att man använder faktabaserade villkor för att inte undergräva de ansträngningar som görs för att öka mervärdet och effektiviteten i EU-finansieringen på detta område. I Danmark och Sverige tillämpas sådana bevisunderbyggda förfaranden för att övervaka resultaten i förhållande till en uppsättning överenskomna indikatorer och återkoppla information till övervakningssystemet, så att kvaliteten och kostnadseffektiviteten hos de tjänster som tillhandahålls och finansieras ständigt förbättras. Storbritanniens regering införde nyligen s.k. *social-impact bonds* som ska attrahera nya investeringar genom resultatbaserade avtal för enskilda personer och gemenskaper. Genom *social-impact bonds* används privata investeringar för att betala för interventioner som tillhandahålls av tjänsteleverantörer som kan framvisa goda resultat. Den finansiella avkastningen till investerarna

([9]) CdR 84/2007.

betalas ut av den offentliga sektorn på grundval av förbättrade samhällsresultat. Om resultaten inte förbättras får investerarna inte tillbaka sina investeringar ([10]).

IV. **MÖJLIGHETER**

36. Regionkommittén noterar att länder med en hög tillgänglighetsstandard i den byggda miljön, transporter och IKT är länder där äldre kvinnor och män arbetar i högre grad än i övriga länder, och det är även dessa länder som har det bästa resultaten i fråga om indikatorn för friska levnadsår. Dessa länder har också de högsta sysselsättningsnivåerna för kvinnor och funktionshindrade och de bästa resultaten för jämställdhetsindikatorerna (inkomstskillnaderna mellan könen, pensionsskillnaderna mellan könen osv.). Detta visar att ett aktivt främjande av en miljö där hänsyn tas till äldre inte utgör ett hinder för ekonomin utan tvärtom gynnar samhället och ekonomin i stort. Sådana miljöer gör livet enklare för alla och främjar kvinnors, äldres och funktionshindrades deltagande på arbetsmarknaden samt ett produktivt deltagande av pensionärer i samhället. De stöder också anhörigvårdare och gör det lättare för dem att få arbete och vård av anhöriga att gå ihop.

37. Regionkommittén välkomnar det faktum att hundratals lokala och regionala myndigheter från många olika EU-medlemsstater redan är delaktiga i WHO:s program Age-Friendly Cities. Några medlemsstater har också infört nationella program för att stödja lokala och regionala myndigheter som vill gå med i WHO:s AFC-nätverk.

38. På grund av det ökade antalet äldre som lider av Alzheimers och andra former av demenssjukdomar välkomnar kommittén det initiativ som vissa lokala och regionala myndigheter har tagit för att främja en bättre integration av äldre med demenssjukdomar och deras anhörigvårdare i samhället.

39. ReK vill framhålla att skapandet av miljöer som är utformade för alla och som främjar möjligheten för äldre personer med funktionshinder eller aktivitetsbegränsningar att leva ett självständigt liv har visat sig vara kostnadseffektivt. Det svenska exemplet visar att det minskade behovet av vård i Sverige under de senaste 15 åren inte kan förklaras med folkhälsoförbättringar, eftersom det inte finns några bevis för sådana bland de äldre under denna period i landet. Den troligaste förklaringen för det minskade behovet av vård av äldre hör ihop med en bättre tillgänglighetsstandard för boende och transport och bättre tillgång till tekniska hjälpmedel som gör det lättare för äldre att klara sig utan hjälp. Det är värt att notera att Sverige har den högsta sysselsättningsnivån för äldre och äldre kvinnor av alla EU-medlemsstater.

40. Vi vill framhålla att lokala och regionala myndigheter visserligen har en viktig roll som inköpare av varor och tjänster, särskilt genom offentlig upphandling, och därför kan agera som en politisk drivkraft för att främja en positiv syn på åldrande. Men samtidigt måste man ta itu med fragmenteringen av befintliga och framväxande marknader för innovativa lösningar som främjar ett aktivt och hälsosamt åldrande om man ska kunna skapa en verklig inre marknad för den s.k. silverekonomin och möjliggöra skalfördelar för offentliga anbudsgivare och för konsumenter. Genom den kommande lagstiftningen om tillgänglighet ska man försöka ta itu med de hinder som står i vägen för skapandet av en EU-marknad där lokala och regionala innovativa lösningar lättare kan utformas och införas i större skala i andra EU-regioner. Små och medelstora företag är ofta i framkant när det gäller innovation och befinner sig närmare de lokala marknaderna. De levererar ofta tjänster som är personligt anpassade efter konsumenternas behov. De små och medelstora företagen skulle gynnas om det fanns tydliga regler och standarder som kunde garantera dem tillgång till en marknad som omfattade hela EU och underlätta interoperabiliteten med andra varor och tjänster för ett optimalt resultat.

V. **SLUTSATSER**

41. Regionkommittén drar slutsatsen att utvecklingen av tillgängliga och stödjande lokala miljöer som grundar sig på synsättet att vår miljö ska utformas för alla kommer att hjälpa äldre arbetande män och kvinnor att arbeta längre och minska efterfrågan av vård och assistans för den snabbt växande äldre befolkningen. ReK är övertygad om att EU:s åtgärder för att främja aktivt och hälsosamt åldrande samt solidaritet mellan generationerna kommer att öka tillväxtmöjligheterna i hela EU och innebära ekonomiska fördelar både för offentliga och privata aktörer på lokal och nationell nivå samt EU-nivå.

42. Kommittén delar det danska ordförandeskapets syn på åldrande och vill understryka att om man ska använda social innovation som en lösning på problemet med den åldrande befolkningen är det av yttersta vikt att EU skapar en gemensam ram som gör det möjligt att utnyttja sociala innovationer till fullo i framtiden. En gemensam EU-ram till stöd för social innovation skulle göra det lättare för människor som arbetar med sociala innovationer i hela Europa att agera, få finansiering, nätverka och låta sina företag växa.

Bryssel den 4 maj 2012

Regionkommitténs ordförande

Mercedes BRESSO

([10]) http://www.socialfinance.org.uk/work/sibs.

Yttrande från Regionkommittén om ”Energieffektivitet i städer och regioner – Fokus på skillnaderna mellan landsbygdsområden och städer”

(2012/C 225/06)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

— Regionkommittén anser att energieffektivitet ska vara en central och integrerad del av energipolitiken och att den måste prioriteras i tillräcklig utsträckning inom den energipolitiska hierarkin.

— ReK stöder en bättre kombination av finansiella stödåtgärder för energieffektivitet och energihushållning i framtida EU-finansieringsprogram.

— Kommittén uppmanar till starkare åtgärder för att påverka mänskligt beteende och energiförbrukningsmönster och menar att det behövs en kombination av åtgärder likt ”morot och piska” där man lyfter fram det ekonomiska motivet men också, vid behov, lägger större betoning på tvingande krav.

— ReK konstaterar att fokus för politiken i dag ligger på städerna, som ska uppnå de fastställda målen, men understryker att man också behöver hantera de utmaningar och möjligheter som landsbygdsområden står inför på ett mer omfattande och samordnat sätt när det gäller energiförbrukning och energiproduktion.

— Regionkommittén uppmanar lokala och regionala myndigheter att dela med sig av bästa praxis för energieffektivitet och energihushållning och att stärka energiflexibiliteten genom att planera och leda genomförandet av sina tjänster med så låg energiförbrukning som möjligt.

Föredragande	Brian MEANEY (IE–EA), Clare County Council och Mid-West Regional Authority
Referensdokument	Remiss från det danska ordförandeskapet av den 12 januari 2012.

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

A. Inledning

1. Regionkommittén understryker att Europa 2020-strategin med rätta sätter effektiv energianvändning i centrum för att uppnå målet smart och hållbar tillväxt för alla, något som kräver en övergång till en resurseffektiv ekonomi. Energieffektivitet handlar inte om att minska produktionen eller den ekonomiska verksamheten, utan om att uppnå samma produktion men minska energiförbrukningen per produktionsenhet. Detta inbegriper kartläggning och undanröjande av onödig energiförbrukning samt effektivare produktionsmetoder.

2. Vi noterar med oro att EU beräknas uppnå endast hälften av den föreslagna besparingen på 20 % av primärenergikonsumtionen fram till 2020. Om 2020-målen ska uppnås, krävs en samordnad satsning på alla nivåer: europeisk, nationell, regional och lokal nivå. Energieffektivitet är en central prioritering och kräver förstärkt politik på alla nivåer.

3. Vi upprepar att EU för att uppnå sitt mål om en hållbar, konkurrenskraftig och trygg energiförsörjning måste agera tillsammans på ett solidariskt och effektivt sätt för att kartlägga och vidareutveckla befintliga och ny teknik och verka för beteendeförändringar som främjar ökad energieffektivitet. I detta sammanhang bör EU på kort och medellång sikt prioritera införandet av de tekniker som är mest effektiva och mest konkurrenskraftiga ur kommersiell synpunkt.

4. Genom lokala och regionala energiorgan har städer, regioner och kommuner inte minst fått en viktig underlättande, främjande och reglerande roll i syfte att uppnå en mer effektiv energianvändning inom de egna aktiviteterna och den egna infrastrukturen, och bland konsumenter och producenter av energi. För att myndigheterna ska kunna utföra detta arbete anser ReK att de måste ges de finansieringsresurser och det stöd som krävs för att bidra till arbetet med att genomföra åtgärder för att förbättra energieffektiviteten.

5. ReK betonar den roll som de regionala och lokala myndigheterna spelar när det gäller att fungera som förebild, uppmuntra investeringar och skapa arbetstillfällen, och uppmanar EU att skapa mekanismer för att stärka utarbetandet av regionala och lokala planer för energieffektivitet som bidrar till de nationella och europeiska energimålen samt till en förbättring av deras system för energiinformation.

6. Kommittén välkomnar FN-initiativet ”Internationella året för hållbar energi för alla” som innebär ett lämpligt tillfälle att öka medvetenheten på lokal, nationell, regional och internationell nivå om betydelsen av bättre energieffektivitet och förnybar energi. Bristande tillgång till ren och tillförlitlig energi till rimligt pris står i vägen för mänsklig, social och ekonomisk utveckling och utgör ett betydande hinder när det gäller att uppnå millennieutvecklingsmålen. En fullständig omställning till förnybar energi måste genomföras samtidigt med insatser för att minska energiförbrukningen och utveckla nya energikällor, vilket också leder till en minskning av beroendet av importerade fossila bränslen.

7. Indiens och Kinas ekonomier befinner sig bara i startgroparna, och Kinas energibehov förväntas stiga kraftigt med 75 % fram till 2035 [1]. Som ett resultat kommer konkurrensen om den energi som nu importeras till EU att öka, med åtföljande utbuds-, distributions- och kostnadsrelaterade problem, och detta skulle kunna få allvarliga ekonomiska och sociala konsekvenser på flera nivåer. Konkreta och genomförbara handlingsplaner för att kunna hantera sådana situationer måste utarbetas i syfte att så snart som möjligt uppnå behovstäckning genom lokalt tillgängliga förnybara energikällor. Städer och regionala och lokala myndigheter bör delta fullt ut i utformningen av sådana handlingsplaner.

8. Vi påpekar att gröna omställningsprojekt i kommuner och regioner är en outnyttjad möjlighet till samhälleliga vinster. I detta syfte bör Europeiska kommissionen och de nationella regeringarna anslå betydande finansiella medel för energieffektivisering av offentliga byggnader.

9. Vi menar att den pågående debatten om energieffektivitetsdirektivet måste leda fram till antagandet av en stark och ambitiös text. Städer och regioner har allt att vinna på att bli mer energieffektiva och minska energiförbrukningen: De skulle kunna minska sitt beroende av importerat bränsle, skapa upp till 2 miljoner lokala arbetstillfällen genom byggnads- och eftermodifieringsarbeten [2] och ge hushållen möjlighet att sänka sina årliga energikostnader avsevärt. Dessutom skulle EU kunna minska sina utsläpp av växthusgaser ytterligare och ställa upp ännu mer ambitiösa mål på området. Direktivförslaget är därför ett första steg på vägen mot att lindra den rådande krisen. Det är dock inte tillräckligt, eftersom direktivet mål främst är av ekonomisk art, dvs. att minska importen av utländsk olja och gas och injicera alla dessa miljarder euro i EU-ekonomierna, utan att samtidigt utveckla konkreta förslag för den nödvändiga

[1] *IEA Global Energy Report 2011.*
[2] Europeiska kommissionen.

massiva utbyggnaden av förnybara energikällor. Ett avgörande sätt för att nå detta är att varje medlemsstat tillåts agera utifrån sina förutsättningar för att på så sätt skapa de mest effektiva åtgärderna för varje land.

10. Kommittén beklagar särskilt att det i detta sammanhang inte bara saknas en sammanhållen framtidsvision för renovering av det bostadsbestånd som behöver renoveras, utan även uttalade och specifika ekonomiska stödåtaganden för lokala och regionala myndigheter i syfte att främja investeringar i ökad energieffektivitet på lokal och regional nivå. Det är viktigt att i detta sammanhang förhålla sig till skillnaden mellan samhällsnyttiga och företagsekonomiska mål. Renovering av en byggnad måste på företagsnivå utgå från vad som är företagsekonomiskt möjligt samtidigt som samhället måste möjliggöra de samhällsnyttiga målen.

11. Vi rekommenderar att EU stärker systemen för information om energieffektivitet. som bör omfatta information om nationella och regionala energieffektivitetsstrategier, system för utvärdering av regionala sparåtgärder, energieffektivitetsindikatorer, databaser med uppgifter om gällande standarder för sparåtgärder, riktlinjer för bästa praxis, genomförandestandarder, etc. Vi håller med *Energy Cities,* den europeiska sammanslutningen av lokala myndigheter, om att finansiering är ”av avgörande betydelse” för att de föreslagna åtgärderna ska kunna få resultat. ReK noterar också att det föreslagna energieffektivitetsdirektivet inte innehåller bindande mål eller någon meningsfull översynsprocess men däremot ger rikliga möjligheter till undantag. ReK välkomnar därför de polska och danska ordförandeskapens arbete med att inkludera behövlig finansiering och andra komponenter som ännu saknas i förslaget. ReK stöder också det danska ordförandeskapets insatser för att finna en politisk kompromiss som säkerställer att de offentliga myndigheterna kan fortsätta arbetet med att göra sina byggnader mer energieffektiva samtidigt som man tar hänsyn till lokala och regionala förhållanden i medlemsstaterna. Vi välkomnar särskilt förslaget att energibolag ska vara skyldiga att göra genomsnittliga energibesparingar på 1,5 % per år.

12. Vi understryker att energieffektivitet inte bara kan uppnås genom centralt fastställda stela insatsområden som inte tar hänsyn till lokala och regionala förhållanden i medlemsstaterna. Därför bör man skapa möjligheter att tillämpa alternativa metoder för att uppnå målen för minskad energiförbrukning, under förutsättning att en likvärdig minskning av energiförbrukningen därmed uppnås. Dessutom bör kommuner och regioner få möjlighet att lägga fram förslag på energibesparande strategier.

13. Vi konstaterar att politiken och tänkandet om energi i EU i stor utsträckning är uppdelade i avgränsade underområden. Det finns en uppdelning per sektor (transporter, byggnader, osv.) som gör det svårt att ta hänsyn till geografiska och territoriella olikheter och möjligheter som måste beaktas om hela EU ska kunna göra framsteg.

14. Vi anser att lämpliga åtgärder för energisparande/energihushållning måste utformas som komplement till den förbättrade energieffektiviteten, och vi efterlyser mål för energisparande/ energihushållning med riktmärken för minskad energiförbrukning, vilket skulle kunna innebära ett stöd och leda till att energisparmålen kan överträffas genom att energieffektiviteten förbättras.

15. Vi uppmanar det danska ordförandeskapet att erkänna de lokala och regionala myndigheternas roll när det gäller att uppnå Europa 2020-strategins energieffektivitetsmål. De lokala och regionala myndigheterna nämns nästan inte alls i rådets aktuella utkast till diskussionsdokument om det framtida energieffektivitetsdirektivet och inte heller i Europeiska kommissionens meddelande ”Energifärdplan för 2050”. Vi anser också att de reviderade nationella reformprogrammen och de landsspecifika rekommendationerna på ett tydligare sätt måste återspegla de energieffektivitetsrelaterade åtagandena.

16. Vi välkomnar finansieringsinitiativet Intelligent energi – Europa (IEE) och dess satsningar på att övervinna marknadshinder. IEE-programmet bör fokusera på att främja insatser för beteendeförändring. Kommittén anser dock att IEE-projektets resultat och rekommendationer bör spridas på ett bättre sätt (information, lagstiftning osv.) i hela EU, och att finansieringen för 2014–2020 för IEE-programmet eller de program som ersätter det säkerställs på samma sätt.

17. Mot bakgrund av den särskilda territoriella dimensionen av problemet vill ReK vilja framhålla följande:

— I EU:s landsbygdsområden används mer förorenande energikällor än i stadsområden, och därför bör särskilt stöd ges till övergång från kraftigt förorenande fossila bränslen till mindre förorenande fossila bränslen som en övergångslösning, och därefter framför allt till förnybar energi.

— Trots landsbygdsområdenas upphämtning är deras ekonomiska utvecklingsnivå fortfarande lägre än EU-genomsnittet, särskilt i jämförelse med stadsområden. Denna klyfta mellan landsbygd och städer är mycket tydlig i Öst- och Centraleuropa och blir alltmer allvarlig eftersom den ökade mellan år 2000 och år 2007 till följd av storstädernas och huvudstädernas snabba expansion.

B. **Städer, regionala och lokala myndigheter**

18. Regionkommittén upprepar att det måste skapas bättre balans mellan stad och landsbygd när det gäller politik för hållbar energi i EU och framhåller behovet av att utnyttja landsbygdsområdenas potential för att kunna uppnå Europa 2020-strategins energieffektivitetsmål. Det finns verkligen en betydande potential i landsbygdsområdena, både för energiproduktion och för att minska förbrukningen – större markområden för vindkraftparker eller solkraftverk finns bara på landsbygden. Samtidigt behöver det moderna jordbruket avsevärda mängder

energi för sin verksamhet. Potentialen för energisparande och utveckling av nya energikällor har dock i stort sett förbisetts.

19. Det finns påtagliga skillnader mellan stad och landsbygd. Energieffektiviteten i landsbygdsområdena är kritiskt låg och detta måste skyndsamt åtgärdas. Hushållen och småföretagen på landsbygden är på många sätt missgynnade vad gäller energianvändning, särskilt på grund av hushållens karaktär och byggnadsbeståndets skick. Byggnader på landsbygden är betydligt äldre och det är dyrt och därför ofta omöjligt för ägarna att renovera dem. Befolkningstätheten är en orsak till detta: Isolering av enskilda bostäder på landsbygden kan inte uppnå samma skalfördelar som hyreshus i städerna. Denna situation, som i varierande utsträckning gäller samtliga medlemsstater, leder till proportionellt sett högre energikostnader på landsbygden, där inkomsten per invånare är mellan 21 % och 62 % lägre ([3]).

20. EU:s energipolitik har dock bestämts av de större städernas behov. Investerare riktar fortfarande uppmärksamheten nästan uteslutande mot infrastruktur som är utformad för stadsområden.

21. Tillgång till energi är generellt sett dyrare i landsbygdsområden och i avlägsna regioner. Ineffektiv isolering och svag marknadspenetration av ren teknik leder dessutom till att energieffektiviteten är lägre, och kommittén efterlyser därför lämpliga lösningar för styrning och finansiering för att göra det möjligt för landsbygdsområdena i EU att hämta in stadsområdenas försprång i detta avseende, framför allt den kapacitet som Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) och dess Leadermodell utgör. En mängd undersökningar av bästa praxis och pilotprojekt som genomförts i EU har redan tydligt visat att landsbygdsområdena har potential att täcka sitt eget energibehov från olika källor, som koldioxidneutrala energikällor utan utsläpp av växthusgaser, biomassa, bränsleceller, osv.

22. Vi anser att stöd från Europeiska socialfonden till kapacitetsuppbyggnad, och särskilt när det gäller att höja arbetstagarnas kompetens – vilket även kan avse användning av traditionella tekniska metoder med material som är typiska för området – bör erkänna och beakta städernas och landsbygdsområdenas skilda behov, så att arbetstagarna på landsbygden inte hamnar på efterkälken. I annat fall skulle detta leda till ett underskott av de färdigheter som krävs för införandet av lämplig teknik i landsbygdsområden och till en förvärrad energiklyfta mellan stad och landsbygd.

23. ReK betonar att utbildningspolitiken kan spela en viktig roll när det gäller att öka medvetenheten om energieffektivitet och påverka de nödvändiga förändringarna i mänskligt beteende. Kommittén föreslår att en jämförelse av nuvarande utbildningsinitiativ ska genomföras för att identifiera bästa praxis och utveckla läroplaner som kan omfatta hållbarhetsstudier på de tidigaste stadierna av den formella inlärningsprocessen. Vidare anser kommittén att man i nästa ”Erasmus för alla”-program bör utveckla kunskapsallianser mellan högre utbildning och miljövänliga företag för att ta fram nya kursplaner i syfte att komma till rätta med innovations- och kompetensbrister i sektorn för energieffektivitet och energihushållning.

24. Vi betonar att de lokala och regionala myndigheterna också kan bidra till ökad energieffektivitet genom att integrera miljöhänsyn i förfarandena för offentlig upphandling. Vi välkomnar det direktivförslag om nya regler för offentlig upphandling som kommissionen antagit ([4]). Enligt förslaget ska lokala och regionala myndigheter kunna beakta miljöfaktorer, inbegripet energieffektivitet, i den offentliga upphandlingen. De lokala och regionala myndigheterna bör uppmuntras att beakta energibesparingar under hela den tid upphandlingen gäller när de bedömer anbud med utgångspunkt i vilket som är mest ekonomiskt fördelaktigt.

C. **Konsumenter**

25. Kommittén vill understryka att det även finns en social dimension, eftersom energifattigdomen i synnerhet riskerar att drabba låginkomstgrupper, i högre grad i vissa länder än i andra. Också när det gäller orsakerna till och följderna av energifattigdom finns det viktiga skillnader mellan städer och landsbygd som måste beaktas i åtgärderna. Dessa skillnader överensstämmer inte nödvändigtvis med den övergripande energieffektiviteten i ett visst land eller en viss region.

26. Vi efterlyser åtgärder som ger konsumenterna möjligheter att vid kontakter med producenter och leverantörer förhandla fram fördelar i utbyte mot ändrade konsumtionsmönster. Om många enskilda förbrukare t.ex. lägger om förbrukningen till perioder med låg belastning, måste de kunna ges stöd för att få sådan rabatt som beviljas vid massinköp. Med hänsyn till allmänhetens bästa bör man också stödja användningen av avancerade, intelligenta nät med metoder för förbrukningsmätning och fakturering som gör det möjligt att öka energieffektiviteten hos leverantörer (genom effektiv förvaltning av näten, bättre underhåll av nät och utrustning etc.) och konsumenter (genom att man ökar förståelsen av förbrukningsmätning, fakturering, kontrakteringsstjänster, nättjänster, intelligent interaktiv förbrukning etc.). Ett kommersiellt motstånd mot detta ska inte tolereras, och dess allmänna införande bör genomföras tidigare än vad som anges i den nuvarande planeringen. Det är viktigt att se till att inte konsumenterna drabbas av stora avgiftshöjningar i samband med installation av den avancerade mätutrustningen.

27. ReK ser positivt på den förnyelse och fortsättning av programmet för Energy Star-märkningen som kopplats till programmet för energieffektivitetsmärkning av kontorsutrustning och noterar att det i förslaget till förordning COM(2012) 109 final föreskrivs att Energy Star-avtal ska förnyas genom rådets beslut om ingående av avtalet mellan Amerikas förenta staters

([3]) Eurostat.

([4]) COM(2011) 896 final.

regering och Europeiska unionen om samordning av program för energieffektivitetsmärkning av kontorsutrustning (COM(2012) 108 final). Användningen av Energy Star-märkningar bör uppmuntras. Det har noterats att de höga energikostnaderna kommer att stimulera försäljningen av mycket energieffektiva apparater. Kommissionen bör överväga att införa märkning som visar energiåtgång vid tillverkning.

D. **Finansiering**

28. ReK vill erinra om yttrandet om klimatfrågor och EU:s framtid ([5]), och oroas fortfarande över den fortsatta fokuseringen på åtstramningsåtgärder, som överskuggar frågor som rör realekonomin mot bakgrund av den kommande EU-budgeten 2014–2020. Särskilt gäller detta det brådskande behovet av en ökning av den budget som EU avsätter för lokala och regionala hållbara energiinvesteringar på landsbygden och i städerna, vilket redan framförts i tidigare ReK-yttranden. Kommittén ser emellertid positivt på att ”övergången till en koldioxidsnål ekonomi inom alla sektorer” ingår som en investeringsprioritering i den gemensamma strategiska ramen ([6]), men vill framhålla att även om medlen under den gemensamma strategiska ramen ska användas för att komma till rätta med identifierade regionala problem, måste det även råda balans mellan hållbar energiproduktion och energieffektivitet.

29. Det är beklagligt att rådet inte har övervägt öronmärkningen av medel, t.ex. i form av nationella energieffektivitetsfonder, som en åtgärd som bör ingå i energieffektivitetsdirektivet. Kommittén understryker att Europeiska investeringsbankens (EIB) roll måste främjas påtagligt via de nationella och lokala kreditinstituten i syfte att finansiera investeringar i energieffektivitet.

30. Det danska ordförandeskapet bör säkerställa att framtida stöd till åtgärder för att effektivisera rumsuppvärmning och -avkylning kopplas till mätbara besparingar i varje enskild anläggnings energiförbrukning.

31. Kommittén vill uppmana Europeiska kommissionen att avsätta medel till det föreslagna energieffektivitetsdirektivet i den kommande EU-budgeten samt se till att tillräckliga medel avsätts för energieffektivitet i bostäder på landsbygden.

32. Ett stort problem för landsbygdsområdena är de lokala och regionala nivåernas kapacitet att få tillgång till redan befintliga medel:

— Finansiella mekanismer (Elena m.fl.) och fonder som är avsedda för att förbättra energieffektiviteten (fonden för energieffektivitet m.fl.).

— Erfarenheterna från den innevarande finansieringsperioden visar att de medel som avsatts för energieffektivitet i strukturfonderna av en rad olika skäl inte kan användas fullständigt. Därför bör man när det gäller budgetramen för 2014–2020, där en ännu högre andel avsätts för energieffektivitet, se till att underlätta de lokala och regionala myndigheternas möjligheter att få tillgång till dessa medel.

33. Det finns också andra finansieringsverktyg, t.ex. energiprestandakontrakt, offentlig-privata partnerskap och nationella eller regionala energieffektivitetsfonder som främjar energieffektivitetsarbete under en period då offentlig finansiering är sällsynt. Med hänsyn till den rådande situationen med begränsade offentliga resurser och de svårigheter som många små och medelstora företag står inför, bör i själva verket särskild uppmärksamhet fästas vid att säkerställa största möjliga balans i EU:s utgifter mellan å ena sidan storskalig infrastruktur och å andra sidan decentraliserad energiproduktion, som är hörnstenen i landsbygdsområdenas energilösningar. Vidare bör EU på europeisk nivå främja och reglera energitjänsteföretagens roll som aktörer som finansierar investeringar i effektivitet och som därmed bör kunna få tillgång särskilda europeiska fonder.

34. För att förbättra tillgången till finansiering krävs det instrument för att hjälpa konsumenterna och de offentliga myndigheterna att uppfylla krav på samfinansiering samt upprätta innovativa program som lockar till sig kredittillgångar.

35. Vi vill erinra om att ReK:s enkät om ”Hållbar energipolitik”, som utfördes i början av 2010 i anslutning till Europa 2020-strategin, visade att lokala och regionala initiativ oftast är sektorsövergripande, integrerade insatser som samtidigt bidrar till ökad konkurrenskraft, tillväxt och sysselsättning. Det är därför viktigt att denna realitet återspeglas korrekt i den framtida utformningen av EU:s budget.

36. De lokala och regionala myndigheterna måste ges kapacitet att låta energieffektivitet ingå i sina krav inom ramen för landsbygds- och stadsplaneringen.

E. **Logistik**

37. ReK vill lyfta fram betydelsen av att utveckla EU-omfattande logistiksystem som kan innebära större effektivitet vid godstransporter, t.ex. CELS (Central European Logistics System). Det skulle innebära ett enhetligt kartläggningssystem som ger en enda bild av alla europeiska transportmedel på järnvägar och vägar, i luften samt till havs och på inre vattenvägar.

38. CELS skulle kunna ge stöd avseende visuell kartläggning och kostnadsanalys i syfte att främja en grön, ekonomisk och effektiv sammankoppling av olika transportmedel. Det skulle röra sig om ett online-register över godstransporter där operatörer i luften, på väg, järnväg, inre vattenvägar och hav kan registrera sig och göra det till det mest omfattande registret

([5]) Förberedande yttrande om ”Integrering av klimatfrågor och EU:s framtida budget” (CdR 104/2011).

([6]) Förslag till förordning om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden som omfattas av den gemensamma strategiska ramen (COM(2011) 615 final).

över alla godstransporter. Det har även potential att kartlägga vilka vägar som passar för kombinerade transporter och som innebär de kortaste vägsträckorna.

39. Vi vill framhålla värdet av en integrerad sektorsövergripande hållbar energipolitik för landsbygdsområden, som inbegriper både energieffektivitet i byggnader, transporter osv., och en decentraliserad produktion av förnybar energi.

F. **Slutsatser**

40. ReK anser att sammanhållningspolitiken kan utgöra ett ramverk för en samordnad strategi när det gäller denna komplexa utmaning. De inbördes kopplingarna mellan Europa 2020-strategins olika målsättningar kräver att beslutsfattarna i EU är klart medvetna om att man kan uppnå förbättringar på alla de områden som Europa 2020-strategin omfattar, om åtgärder som ökar en effektiv energianvändning får en bred tillämpning i EU.

41. ReK vill framhålla behovet av att verka för en bättre balans mellan de inre och yttre dimensionerna när det gäller energiförsörjningen i EU genom att främja forskning och ett praktiskt genomförande av energieffektivitet i åtminstone lika hög grad som investeringar i nya ledningar för fossilt bränsle från tredjeländer, och vi vill erinra Europeiska kommissionen om att energieffektivitet fortfarande kräver att flera miljarder euro investeras i bostads- och transportsektorerna. Energiförvaltning/energibesparingar måste erkännas som en ständig nödvändighet och hanteras på detta vis.

42. Medlemsstaterna bör införa en samrådsprocess som involverar lokala och regionala aktörer i utarbetandet av de nationella energieffektivitetsplanerna (ett nedifrån och upp-perspektiv), så att de nationella planerna utformas i enlighet med lokala och regionala mål och medel. Dessutom anser ReK att de regionala och lokala aktörerna även bör delta i uppföljningsfasen eftersom de har behörighet när det gäller deras utveckling.

43. ReK vill än en gång erinra om borgmästaravtalet, ett initiativ som utgör ett konkret bevis på de lokala myndigheternas åtagande att främja energieffektivitet och tackla klimatförändringarna, men vi noterar att undertecknarna av borgmästaravtalet inte har använt sig av någon gemensam metod för rapportering. Borgmästaravtalet är ett initiativ som innebär att regionerna måste rapportera om sin energieffektivitetsprestanda i enlighet med strikta gemensamma kriterier ([7]).

44. ReK uppmanar kommissionen att skyndsamt vidta åtgärder för att realisera tanken på EU-vida distributionsnät sammanlänkade för energi. På så sätt kan EU säkra tillgången till en tillförlitlig energiförsörjning för EU:s alla medborgare. Frågan är även viktig ur ett säkerhetspolitiskt perspektiv, för att göra Europa mer oberoende av fossila bränslen från auktoritära regimer.

45. Huvudpunkter – åtgärdspunkter

a) Regionkommittén anser att energieffektivitet ska vara en central och integrerad del av energipolitiken och att den måste prioriteras i tillräcklig utsträckning inom den energipolitiska hierarkin.

b) ReK stöder en bättre kombination av finansiella stödåtgärder för energieffektivitet och energihushållning i framtida EU-finansieringsprogram.

c) Kommittén uppmanar till starkare åtgärder för att påverka mänskligt beteende och energiförbrukningsmönster och menar att det behövs en kombination av åtgärder likt ”morot och piska” där man lyfter fram det ekonomiska motivet men också, vid behov, lägger större betoning på tvingande krav.

d) ReK konstaterar att fokus för politiken i dag ligger på städerna, som ska uppnå de fastställda målen, men understryker att man också behöver hantera de utmaningar och möjligheter som landsbygdsområden står inför på ett mer omfattande och samordnat sätt när det gäller energiförbrukning och energiproduktion.

e) Regionkommittén uppmanar lokala och regionala myndigheter att dela med sig av bästa praxis för energieffektivitet och energihushållning och att stärka energiflexibiliteten genom att planera och leda genomförandet av sina tjänster med så låg energiförbrukning som möjligt.

Bryssel den 4 maj 2012

Regionkommitténs ordförande

Mercedes BRESSO

([7]) http://ec.europa.eu/energy/publications/doc/2012_thinkbooklet.pdf.

III

(Förberedande akter)

REGIONKOMMITTÉN

95:E PLENARSESSIONEN DEN 3 OCH 4 MAJ 2012

Yttrande från Regionkommittén om ”Förslag till allmän förordning för de fonder som omfattas av den gemensamma strategiska ramen”

(2012/C 225/07)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

— Regionkommittén efterlyser en ambitiös budget för den framtida sammanhållningspolitiken (2014–2020) i syfte att förverkliga målsättningarna i fördraget och i Europa 2020-strategin. Kommittén anser även att man bör ta hänsyn till andra kriterier än BNP när man utvärderar utvecklingsnivåer och resursfördelning.

— Kommittén stöder den struktur som kommissionen föreslår, dvs. fastställandet av två centrala mål (”investering för tillväxt och sysselsättning” och ”europeiskt territoriellt samarbete”), samtidigt som ESF bibehålls inom ramen för sammanhållningspolitiken, samt inrättandet av en ny kategori, nämligen ”övergångsregioner”, som ett säkerhetsnät för regioner som inte längre är berättigade till fullt konvergensstöd.

— ReK efterlyser en större flexibilitet när det gäller fördelningen av strukturfonderna, så att de anpassas till regionernas behov på ett mer realistiskt sätt genom en direkt medverkan av de lokala och regionala myndigheterna. Denna flexibilitet bör tillämpas i fråga om fördelningen mellan Eruf och ESF och fondernas tematiska koncentration när det gäller vissa av Europa 2020-strategins mål. Vi hävdar att de minimivärden som fastställts i de särskilda bestämmelserna avsevärt bör minskas eller göras mer flexibla.

— Kommittén stöder det strategiska tillvägagångssättet i den gemensamma strategiska ramen som syftar till att sammanföra alla regionalstöd, vilket kommer att förbättra samordningen med EJFLU och EHFF. Man bör även ta större hänsyn till principen om territoriell sammanhållning genom åtgärder för stadsområden, lokala utvecklingsinsatser, internationella märknings- och spårningsinstrument och gemensamma handlingsplaner, samt uppmärksamma regioner som genomgår en omstrukturering eller har demografiska handikapp.

— Vi anser att man bör främja möjligheterna att inrätta flerfondsprogram (Eruf, ESF, Sammanhållningsfonden, EJFLU och EHFF), och att kommissionen bör anta åtgärderna för utarbetande och genomförande av dessa program med vederbörlig respekt för proportionalitetsprincipen.

— Kommittén förkastar makroekonomiska villkor liksom inrättandet av en resultatreserv, eftersom vi anser att de motverkar sammanhållningspolitikens viktigaste mål. Omvänt stöder vi inrättandet av en flexibilitetsreserv bestående av medel som uppstått på grund av automatiska tillbakadragningar och stöd till försöksinitiativ. Vi stöder också principen om förhandsvillkor, som är effektiv och förebyggande snarare än hämmande.

— ReK vill poängtera att det behövs en reell förenkling av förvaltningsbestämmelserna, särskilt vad gäller kontroll- och revisionsmyndigheterna, intäktsgenererande verksamhet och schablonmässiga kostnader.

Föredragande	Catiuscia MARINI (IT–PSE), Regionpresident i Umbrien
Referensdokument	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden som omfattas av den gemensamma strategiska ramen, om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden samt om upphävande av förordning (EG) nr 1083/2006 COM(2011) 615 final

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

A. *Unionsbudgeten och fördelningen av fondmedel*

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

För en skälig och balanserad unionsbudget

1. Kommittén påminner om att Europeiska unionen bör ha en budget som gör det möjligt att säkerställa effektiviteten i sammanhållningspolitiken och **uppfylla ambitionerna i Europa 2020-strategin**.

2. Kommittén anser att **EU-stödet** per regionkategori **åtminstone bör ligga kvar på samma nivåer** som under den nuvarande programplaneringsperioden.

3. ReK vill understryka att den aktuella situationen med en allvarlig ekonomisk, finansiell och social kris på EU-nivå kan innebära en fara för att den höga arbetslösheten befästs, vilket får stora, om än olika, konsekvenser i hela Europa. Mot bakgrund av detta är strukturfonderna en oumbärlig finansieringskälla om man vill motverka krisen och upprätthålla utvecklingen i EU:s regioner.

Begränsa svårigheterna att utnyttja medlen

4. Vi vill uppmana kommissionen att vidta lämpliga åtgärder för att **begränsa de svårigheter att utnyttja medlen** som har funnits i vissa medlemsstater, genom att förbättra förvaltningen av EU-fonderna – särskilt vad avser förenkling och nytänkande i fråga om förvaltnings- och kontrollsystemen – och uppmuntra ett resultatinriktat arbetssätt.

Mer rättvisa och balanserade fördelningskriterier

5. ReK anser att den ekonomiska och finansiella krisen bidrar till att framhäva behovet av att använda aktuella och jämförbara BNP-uppgifter och **andra kompletterande indikatorer** för att på ett mer korrekt sätt bedöma den verkliga utvecklingsnivån i de europeiska regionerna [1]. Det krävs också en lämplig koncentration av resurser för att hjälpa regioner som släpar efter i utvecklingen.

6. När det gäller fördelningen av resurser anser kommittén att man i lämplig utsträckning bör beakta den särskilda situation som råder i medlemsstater som kännetecknas av tydliga interna ekonomiska skillnader. Vi hyser särskilt farhågor när det gäller fördelningskriteriet för de medel som anslagits för den gemensamma jordbrukspolitiken – se förslaget till flerårig budgetram – eftersom det inte beaktar sociala, ekonomiska och strukturella skillnader i tillräckligt hög grad.

B. *Sammanhållningspolitikens struktur*

Förenklad struktur

7. Regionkommittén ställer sig bakom de **två centrala målen**: ”investering för tillväxt och sysselsättning” och ”europeiskt territoriellt samarbete”, som bidrar till att förenkla sammanhållningspolitikens struktur.

8. ReK stöder inrättandet av kategorin **övergångsregioner, som framför allt finansieras med resurser från regioner och länder som inte längre omfattas av konvergensmålet och sammanhållningsfonden,** utan att stödet till de båda andra kategorierna av regioner minskas. Kommittén välkomnar också det skyddsnät som föreslås för regioner som inte längre fullt ut omfattas av konvergensmålet. Detta gör det möjligt att bättre stödja de regioner som inte längre omfattas av konvergensmålet, men även andra regioner som har en BNP per capita på mellan 75 och 90 % av genomsnittet i EU. Denna nya kategori gör det möjligt att anpassa EU-stödet i förhållande till utvecklingsnivå och att minska de tröskeleffekter som konstaterats under den innevarande programperioden. Denna bestämmelse bör gälla för alla GSR-fonder.

9. Regionkommittén anser att bestämmelserna om riktlinjerna för regionalstöd för 2014–2020 i fråga om statligt stöd måste anpassas till den kommande sammanhållningspolitikens struktur och att det inte får uppstå några motsägelser mellan sammanhållningspolitiken och konkurrensbestämmelserna när stödområdena fastställs.

[1] Se ReK:s yttrande om ”Bortom BNP – Att mäta framsteg i en föränderlig värld” (CdR 163/2010 fin).

En lämplig roll för Europeiska socialfonden i sammanhållningspolitiken

10. Vi gläder oss åt att **ESF bibehålls** inom ramen för sammanhållningspolitiken som ett grundläggande instrument för sysselsättning, kompetenshöjning och social inkludering.

11. ReK anser emellertid att **valet av investeringsprioriteringar** och fördelningen av strukturfondsmedel mellan Eruf och ESF bör göras av regionerna och behöriga lokala myndigheter, i enlighet med subsidiaritetsprincipen.

C. ***Gemensamma principer för alla fonder***

Ett förstärkt partnerskap och flernivåstyre

12. Kommittén anser att de lokala och regionala myndigheterna i medlemsstaterna i enlighet med principen om **flernivåstyre** och den nationella fördelningen av befogenheter bör involveras fullt ut i utarbetandet av, förhandlingarna om och genomförandet av olika strategiska dokument, t.ex. den gemensamma strategiska ramen (GSR) och i synnerhet partnerskapsavtalet. Territoriella pakter mellan nationella, regionala och lokala myndigheter bör också utgöra ett alternativ för att formalisera partnerskapsarrangemangen tillsammans med de nationella regeringarna.

13. Vad gäller **partnerskapen** ser Regionkommittén det som orättfärdigt att de regionala och lokala myndigheterna behandlas på samma sätt som aktörerna inom ekonomi och samhälle – de regionala myndigheterna är ändå företrädare för de allmänna intressena inom sina områden, och de deltar, utifrån medlemsstaternas institutionella struktur, i förvaltningen och finansieringen av projekt inom sammanhållningspolitiken.

En lämplig samfinansieringssats i förhållande till regionernas utvecklingsnivå

14. Regionkommittén **stöder principen om samfinansiering från EU**, som säkerställer ansvarstagande från de lokala och regionala aktörernas sida.

15. Kommittén anser att mervärdesskatt bör vara stödberättigande i de fall den inte **kan återbetalas**.

16. ReK anser att det bör göras en distinktion mellan aktörer från det civila samhället och partner i den offentliga sektorn. De behöriga lokala och regionala myndigheterna, eller deras företrädare, bör delta fullt ut i förhandlingarna inför utarbetandet av partnerskapskontrakten eller partnerskapsavtalen på medlemsstatsnivå och inte bara på regional nivå.

D. ***Kopplingar mellan sammanhållningspolitiken och europa 2020-strategin***

En harmonisk och flexibel tematisk koncentration

17. Regionkommittén noterar principen om **tematisk koncentration** på de viktigaste målen i Europa 2020-strategin och de mål som nämns i artikel 174 i EUF-fördraget, enligt den tematiska översikten av EU:s intresseområden. ReK oroas dock av bristen på flexibilitet i valet av de tematiska mål som bör fastställas på grundval av en territoriell analys.

18. **Kommittén efterlyser därför en verklig flexibilitet** för alla GSR-fonderna, som ger alla förvaltningsmyndigheter största möjliga marginal att välja vilka tematiska mål de vill koncentrera resurserna på. Vi anser däremot generellt att de **minimivärden** som fastställts i de särskilda bestämmelserna avsevärt bör minskas eller göras mer flexibla.

E. ***Sammanhållningspolitiken – strategi och styressätt***

En gemensam strategisk ram: mot större integration av fonder med regional inriktning

19. Regionkommittén stöder **bättre integrering av EU-fonderna och ser positivt på att EJFLU och EHFF omfattas av den gemensamma strategiska ramen, samtidigt som man bör bevara varje fonds särart**.

20. Kommittén anser att det är lämpligt att den gemensamma strategiska referensramen (GSR) godkänns av parlamentet och Europeiska rådet med tanke på att detta dokument bör godkännas i **största möjliga samförstånd** mellan EU-institutionerna. Av det skälet stöder kommittén infogandet av den gemensamma strategiska ramen som bilaga till den allmänna förordningen.

21. Vi anser att det är nödvändigt att de mekanismer som lagts fram inom GSR är **tillräckligt flexibla** för att möjliggöra en verklig integrering med regionalpolitiken och politiken för lokal utveckling.

22. Kommittén anser att den gemensamma strategiska ramen framför allt ska främja en **territoriell nedifrån-och-upp-strategi och en integrering av finansieringen**. Rekommendationerna inom ramen bör inte vara alltför normativa utan ge tillräcklig flexibilitet när det gäller metoderna för hur de tematiska mål och investeringsprioriteringar som fastställs i förordningarna om struktur- och sammanhållningsfonderna ska uppnås.

23. Kommittén betonar att den gemensamma strategiska ramen på ett lämpligt sätt bör koppla samman målen i artikel 9 i den allmänna förordningen med de investeringsprioriteringar som anges i förordningarna om Eruf, ESF, Sammanhållningsfonden, EJFLU och EHFF, vilket skulle skapa rättslig förutsebarhet när det gäller överensstämmelsen mellan olika prioriteringar och göra att luckor eller överlappningar kan undvikas, så att prioriterade projekt som rör flera fonder men också flera tematiska områden kan genomföras på ett integrerat och smidigt sätt.

Partnerskapsavtal: mer avtal än partnerskap

24. De **regionala och behöriga lokala myndigheter** som finansierar och genomför sammanhållningspolitiken bör i enlighet med gällande institutionella system delta fullt ut i partnerskapsavtalens utarbetande, förhandlingar, genomförande och ändringar (art. 13.2).

25. Kommittén anser särskilt att de regionala myndigheterna i enlighet med gällande institutionella system bör involveras direkt i arbetet med avtalet när det gäller utarbetandet av **interna villkor** och de påföljder som följer av dessa (art. 14).

26. Kommittén hyser farhågor för de eventuella förseningar som kan bli följden av att både partnerskapsavtalet och de operativa programmen ska läggas fram samtidigt, och vi anser därför att programmen bör presenteras inom sex månader efter det att kontraktet lagts fram.

De operativa programmen: en regionaliserad och integrerad förvaltning

27. Vi rekommenderar att de regionala och lokala myndigheterna – i linje med gällande institutionella system – i hög grad ska vara **involverade i förvaltningen av EU-fonderna** och uppmuntrar kraftigt användningen av flerfondsprogram.

28. En **ökad harmonisering** av de gemensamma bestämmelserna om genomförandet av olika fonder skulle främja integreringen av dem och öka effektiviteten och genomslagskraften i användningen samt minska de administrativa bördorna för den slutliga stödmottagaren.

29. Vi anser att kommissionen bör genomföra en utvärdering av de nuvarande **makroregionala strategierna** vad avser funktion, effekter och mervärde.

F. ***En programplanering med fokus på resultat och utvärdering***

Makroekonomiska villkor: ”dubbelbestraffning” av medlemsstaterna

30. Kommittén avvisar helt alla förslag som syftar till att koppla sammanhållningspolitiken till stabilitetspakten (makroekonomiska villkor). Regionkommittén anser att de **makroekonomiska villkoren** lämpar sig bättre för andra mål än sammanhållningspolitikens.

31. Vi anser därför att **de regionala och lokala myndigheterna** inte bör bestraffas för att vissa medlemsstater inte uppfyller sina åtaganden, särskilt med avseende på statsskulden (art. 21).

Enklare förhandsvillkor som är mer förebyggande och mindre bestraffande

32. Vi stöder principen om **förhandsvillkor**, som syftar till att säkerställa att **förhandsvillkor som är nödvändiga** för ett effektivt utnyttjande av investeringarna sammanställs, på basis av en utvärdering av de föregående erfarenheterna. Man bör samtidigt undvika att belasta sammanhållningspolitiken med ansvarsområden som inte hör hemma där, och man bör inte heller öka den administrativa bördan.

33. Kommittén hyser oro för att villkor som hänför sig till tredje part (t.ex. att EU-direktiv inte införlivats) kan hindra utarbetandet och genomförandet av program och projekt på lokal och regional nivå. Rek anser därför att förhandsvillkoren måste vara begränsade till sådant som är direkt tillämpligt på genomförandet av sammanhållningspolitiken.

34. Vi vill också uppmärksamma kommissionen på att sådana förhandsvillkor inte får leda till **inställning av betalningar och beslut om finansiella korrigeringar**, utom för sådana villkor som medlemsstaterna åtagit sig att uppfylla.

Resultatreserv

35. Regionkommittén ser med oro på inrättandet av en **resultatreserv,** eftersom kommittén fruktar att en sådan mekanism kan leda till att man fastställer resultatmål som är mycket blygsamma och därmed lätta att uppnå, för att kunna få extra finansiering. Följden skulle kunna bli att man uppmuntrade projekt med små ambitioner, vilket skulle bromsa innovationen. ReK vill fästa uppmärksamheten på revisionsrättens yttrande nr 7/2011, där det konstaterades att en ”resultatreserv fanns under perioden 2000–2006. Den hade begränsad framgång på grund av det mycket begränsade utgiftsbelopp som hade avslutats i tid till halvtidsöversynen och avsaknaden av en lämplig metodologi för att bedöma programmens framsteg”.

36. Vi stöder däremot inrättandet av en **flexibilitetsreserv** som skulle bestå av medel som uppstått på grund av automatiska tillbakadragningar av medel. Reserven skulle användas för att finansiera försöksinitiativ för smart och hållbar tillväxt för alla, eller utnyttjas i händelse av kris.

Resultatramen som styrinstrument

37. Kommittén noterar att **ramen för resultatöversynen** omfattar fastställande av delmål för varje prioritering för åren 2016 och 2018. Kommittén anser att den bör vara en styr- och kontrollmekanism för de mål som fastställts för hela programperioden, och att den inte får leda till en tillämpning av finansiella korrigeringar för de berörda prioriteringarna om man inte har uppnått de mål som fastställts på grundval av slutrapporten om genomförandet, eftersom detta kan bero på socioekonomiska omständigheter och politiska ändringar som nationella och regionala myndigheter tvingas göra.

38. Denna nya bestämmelse innebär ett onödigt tillägg till de olika villkor (makroekonomiska villkor, förhands- och efterhandsvillkor) som kommissionen föreslår, och till systemet med förhandskontroll, fortlöpande kontroll och efterhandskontroll, och till de mätbara mål och resultatindikatorer som fastställts. Kommittén efterlyser dessutom en närmare koppling till de **utvärderingar** som beskrivs i artiklarna 48, 49 och 50.

Höjning av förskotten

39. Regionkommittén välkomnar förslaget om att förvaltningsmyndigheterna ska vara skyldiga att göra utbetalningarna till stödmottagarna innan de begär ersättning från kommissionen. Detta kräver ett **flexiblare och generösare förskottssystem** och en ökning av förskotten i syfte att förbättra förvaltningsmyndigheternas likviditet.

Påföljder och finansiella korrigeringar: mot ett arbetssätt som är mer förebyggande och mindre bestraffande

40. Om en medlemsstat som befinner sig i **djup finansiell kris** får stöd från EU bör kommissionen ha möjlighet att ändra partnerskapsavtalet och de operativa programmen inom ramen för en konstruktiv dialog med medlemsstaten och de berörda lokala och regionala myndigheterna. Kommittén hoppas att kommissionens experter ska stödja de nationella och regionala myndigheterna och stärka deras kapacitet att på ett effektivt sätt förvalta EU-fonderna.

G. ***Förstärkningen av sammanhållningsprincipen***

Främja åtgärder för stadsutveckling, lokal utveckling och integrerad territoriell investering

41. ReK stöder fullständigt fokuseringen på en integrerad stadsutveckling och välkomnar särskilt kommissionens förslag till åtgärder för **lokal utveckling** och **integrerad territoriell investering**, som bör fungera som centrala genomförandeinstrument under den kommande programperioden. Kommittén efterlyser samtidigt klargöranden i fråga om genomförandet av dessa nya bestämmelser.

42. Dessa bestämmelser bör tillämpas med särskild uppmärksamhet för att **säkerställa ett effektivt genomförande av den integrerade territoriella utvecklingen**, t.ex. samordning av insatser från olika fonder (särskilt från Eruf och EJFLU i stadsnära och funktionella områden), integreringen av dem, fastställande av projektområden och utarbetande av en sammanhängande strategi.

43. ReK välkomnar eftertryckligen incitament för lokalt ledd utveckling som ger en extra samfinansiering på 10 % och anser att detta även bör omfatta integrerade territoriella investeringar. Förvaltningsmyndigheterna och de lokala partnerna på nationell nivå bör gemensamt besluta hur de lokala aktionsgrupperna ska organiseras och fungera.

44. ReK anser att regeln om att offentliga myndigheter inte får ha mer än 49 % av rösterna bör ses över i de fall då institutionella lokala utvecklingspartnerskap redan inrättats.

45. Kommittén betonar att lokal utveckling måste ses som ett helhetsbegrepp för genomförande av integrerade territoriella investeringar, stadsåtgärder och gemensamma handlingsplaner.

Lämpliga insatser till stöd för regioner med geografiska och demografiska särdrag

46. Regionkommittén anser att man bör fästa **särskild uppmärksamhet** vid de områden som genomgår en industriell omvandling och regioner med allvarliga och permanenta naturbetingade eller demografiska nackdelar som leder till att de relativt sett halkar efter i den ekonomiska och regionala sammanhållningen, samt de yttersta randområden (art. 174 och 349 i EUF-fördraget).

Fortsatt stöd till inrättandet av förbindelser mellan regioner med hjälp av finansiering av infrastruktur

47. Kommittén ser med oro på att man inte har beaktat finansieringen av infrastruktur, särskilt IKT-nätverk med hög kapacitet, när det gäller de utvecklade regionerna.

H. ***Förenkling av bestämmelserna för förvaltning, kontroll och revision***

Förenkling av förvaltningen och delat ansvar för kontrollen

48. ReK efterlyser en **verklig förenkling av bestämmelserna** för genomförandet av fonderna, vilket skulle gynna de myndigheter som sysslar med förvaltning, kontroll och revision. Det skulle samtidigt förenkla stödmottagarnas tillgång till finansiering.

49. Kommittén är bekymrad över att stödet till administrativ kapacitet är begränsat för ESF till medlemsstater med mindre utvecklade regioner eller med regioner som är berättigade till stöd från Sammanhållningsfonden, medan detta inte är fallet när det gäller Eruf, trots att de nationella systemen för de båda fonderna omfattas av liknande krav.

50. Vi hoppas att en **större resultatinriktning** kommer att leda till större uppmärksamhet på resultat, kvalitet och effektivitet i användningen av fonderna, inte bara formell respekt för normer och utgiftsvolymer.

51. ReK anser att **en alltför stor användning av delegerade akter** (ca 50 hänvisningar i förordningen) från kommissionens sida kan skapa förseningar i utnyttjandet av fonderna, och föreslår därför att kommissionen planerar en tillämpningsförordning som till en början fastställer alla genomförandebestämmelser.

Ökad samordning och proportionalitet i kontrollerna

52. Kommittén har vissa tvivel när det gäller **förslaget att en ackrediteringsmyndighet ska utses** på ministernivå, vilket är en onödig extra kontrollnivå. Dess roll skulle vara att ackreditera förvaltningsmyndigheten och attesteringsmyndigheten på grundval av en preliminär kontroll. Ackrediteringen ska i första hand gälla systemen, inte förvaltningsmyndigheten.

53. Det finns en risk för att en felaktig tillämpning av **proportionalitetsprincipen** kan resultera i att medlemsstaterna behandlas olika. Kontrollerna och revisionerna riskerar att bli mycket mer omfattande för de medlemsstater som är de främsta mottagarna av stöd från strukturfonderna. En kontrollnivå som står i proportion till programmens finansiella dimension skulle dessutom kunna få myndigheterna att undvika flerfondsprogrammen.

54. ReK anser att den föreslagna årliga räkenskapsavslutningen bör vara frivillig, så att endast de förvaltningsmyndigheter som så önskar får möjlighet att förenkla avslutningsprocessen vid slutet av perioden och förkorta den tid som redovisningsdokument måste sparas (artiklarna 67, 76, 77 och 131).

55. Kommittén vill undvika **att kontroller genomförs flera gånger,** av nationella eller regionala revisionsmyndigheter, kommissionen eller revisionsrätten samt av operatörerna själva. Vi föreslår att man systematiskt anordnar gemensamma revisionsuppdrag lokalt för att undvika dubbelarbete och främja en gemensam ”diagnos” (art. 65.2).

Verkligt förenklade finansieringstekniska lösningar som främjar företagande

56. Regionkommittén anser att ytterligare förtydliganden krävs avseende användningen av finansieringsinstrument när det gäller redovisning av dem vid användning av EU-medel samt övervakning och egenansvar. Kommittén stöder emellertid **användningen av finansieringstekniska instrument** för att öka fondernas hävstångseffekt, förutsatt att det sker vid sidan av och inte på bekostnad av sammanhållningspolitikens bidragsaspekt, och att stödet begränsas till konventionella former av finansieringsinstrument (kapitalandelar, lån och garantier) och inte omfattar mindre transparenta finansieringsinstrument, till exempel derivat eller strukturerade finansieringsinstrument.

57. Kommittén anser att bestämmelserna om att finansieringsinstrumenten ska användas **inom två år** efter det att de aktiverats i överensstämmelse med programmets syfte och under minst tio år efter det att programmet avslutats är alltför restriktiva.

Gemensam handlingsplan: en nyhet som behöver prövas

58. Regionkommittén gläder sig åt kommissionens förslag om **gemensamma handlingsplaner** som innehåller flera projekt som stödmottagaren genomför inom ramen för ett eller flera operativa program, i utbyte mot en **avsevärd** minskning av antalet bestämmelser för förvaltning och kontroll. Kommittén beklagar dock att detta inte inbegriper infrastrukturprojekt.

59. Kommittén anser att den gemensamma handlingsplanen ska beslutas tillsammans av kommissionen samt de medlemsstater och de regionala och lokala myndigheter som deltar i programmet, bl.a. med tanke på den resursnivå det gäller, och begär att tröskeln sänks till 5 miljoner euro.

Inkomstgenererande projekt: större flexibilitet krävs

60. Regionkommittén anser att man bör återinföra de bestämmelser som gällde under perioden 2000–2006, som stipulerade tillämpningen av en enda **specifik (lägre) finansieringsgrad** för inkomstgenererande projekt.

Schablonisering av kostnader: en förenkling som vi har väntat länge på

61. ReK välkomnar kommissionens förslag om **olika former av förenklat stöd**, och uppmuntrar förvaltningsmyndigheterna och stödmottagarna att i större utsträckning använda standardiserade skalor av enhetskostnader, standardbelopp och finansiering till schablonsats.

62. Kommittén anser att kommissionen och medlemsstaterna **snarast möjligt bör anta en metod** för korrekt, rättvis och kontrollerbar beräkningsmetod och metoder och standardskalor för enhetskostnader för att ge projektoperatörerna möjlighet att använda dessa i början av programperioden, med beaktande av de erfarenheter som redan gjorts under den aktuella programperioden.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

Skäl 14

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Kommissionen bör genom en delegerad rättsakt anta en gemensam strategisk ram för att omsätta unionens mål i nyckelåtgärder för GSR-fonderna, i syfte att ge programplaneringen i medlemsstaterna och regionerna en klarare strategisk riktning. Den gemensamma strategiska ramen bör underlätta den sektorsvisa och territoriella samordningen av unionens insatser genom GSR-fonderna och med andra relevanta politikområden och instrument inom unionen.	Kommissionen ~~bör genom en delegerad rättsakt anta~~ föreslår en gemensam strategisk ram, bifogad föreliggande förordning, för att omsätta unionens mål i nyckelåtgärder för GSR-fonderna, i syfte att ge programplaneringen i medlemsstaterna och regionerna en klarare strategisk riktning. Den gemensamma strategiska ramen bör underlätta den sektorsvisa och territoriella samordningen av unionens insatser genom GSR-fonderna och med andra relevanta politikområden och instrument inom unionen.

Motivering

Delegerade akter ger lagstiftaren möjlighet att till kommissionen delegera befogenheten att anta akter med allmän räckvidd som inte är lagstiftningsakter och som kompletterar eller ändrar vissa icke väsentliga delar av en lagstiftningsakt. Den gemensamma strategiska ramen syftar till att fastställa riktlinjer och allmänna bestämmelser för alla fonder med gemensam förvaltning, och innehåller därmed väsentliga delar, som bör läggas fram för alla EU-institutioner och ändras vid behov.

Ändringsrekommendation 2

Skäl 16

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
På grundval av kommissionens gemensamma strategiska ram bör varje medlemsstat utarbeta ett partnerskapsavtal i samarbete med sina partner och i dialog med kommissionen. Partnerskapsavtalet bör omsätta innehållet i den gemensamma strategiska ramen till ett nationellt sammanhang och innehålla fasta åtaganden för hur unionens mål ska uppnås genom GSR-fondernas programplanering.	På grundval av kommissionens gemensamma strategiska ram bör varje medlemsstat tillsammans med de lokala och regionala myndigheterna utarbeta ett partnerskapsavtal i samarbete med sina partner och i dialog med kommissionen. Partnerskapsavtalet bör omsätta innehållet i den gemensamma strategiska ramen till ett nationellt sammanhang och innehålla ~~fasta~~ åtaganden för hur unionens mål ska uppnås genom GSR-fondernas programplanering.

Motivering

ReK anser att de lokala och regionala myndigheterna, som finansierar och genomför sammanhållningspolitiken, bör delta fullt ut i avtalet när det gäller utarbetande, förhandlingar, genomförande och ändringar.

Ändringsrekommendation 3

Skäl 18

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
En resultatram bör fastställas för varje program, i syfte att övervaka måluppfyllelsen för varje program under programperioden. Kommissionen bör genomföra en resultatöversyn i samarbete med medlemsstaterna 2017 och 2019. En resultatreserv bör avsättas och anslås under 2019 i de fall då delmålen i resultatramen uppnåtts. Det bör inte finnas någon resultatreserv för program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete, eftersom dessa program är av olika typ och omfattar flera olika länder. I de fall då man är långt ifrån målen och delmålen bör kommissionen kunna ställa in betalningarna till programmet eller, vid programperiodens slut, tillämpa finansiella korrigeringar för att inte unionens budget ska användas på ett slösaktigt eller ineffektivt sätt.	En resultatram bör fastställas för varje program, i syfte att övervaka måluppfyllelsen för varje program under programperioden. Kommissionen bör genomföra en resultatöversyn i samarbete med medlemsstaterna 2017 och 2019. En flexibilitetsreserv bör inrättas, finansierad med resurser som härrör från automatiska tillbakadragningar av medel. Reserven skulle användas under programperioden för att finansiera försöksinitiativ för smart och hållbar tillväxt för alla, och göra det möjligt att utnyttja strukturfonderna i händelse av ekonomisk, social eller miljömässig kris. ~~En resultatreserv bör avsättas och anslås under 2019 i de fall då delmålen i resultatramen uppnåtts. Det bör inte finnas någon resultatreserv för program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete, eftersom dessa program är av olika typ och omfattar flera olika länder. I de fall då man är långt ifrån målen och delmålen bör kommissionen kunna ställa in betalningarna till programmet eller, vid programperiodens slut, tillämpa finansiella korrigeringar för att inte unionens budget ska användas på ett slösaktigt eller ineffektivt sätt.~~

Motivering

Ändringsrekommendationen återspeglar ett motstånd mot inrättandet av en **resultatreserv** på nationell nivå eftersom kommittén fruktar att en sådan mekanism kan leda till att man fastställer resultatmål som är mycket blygsamma och därmed lätta att uppnå, för att kunna få extra finansiering. Följden skulle bli att man uppmuntrade projekt med små ambitioner, vilket skulle missgynna innovation.

Vi stöder däremot inrättandet av en **flexibilitetsreserv** bestående av medel som uppstått på grund av automatiska tillbakadragningar av medel. Reserven skulle användas för att finansiera försöksinitiativ för smart och hållbar tillväxt för alla, eller utnyttjas i händelse av kris.

Ändringsrekommendation 4

Skäl 19

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Genom att skapa en närmare koppling mellan sammanhållningspolitiken och unionens ekonomiska styrning kan man säkerställa att genomslagskraften för GSR-fondernas utgifter stöds av en sund ekonomisk politik och att GSR-fonderna kan styras om för att hantera ekonomiska problem i ett land, om det skulle behövas. Denna process måste genomföras gradvis och inledas med ändringar av partnerskapsavtalet och av programmen för att stödja rådets rekommendationer om att åtgärda makroekonomiska obalanser och sociala och ekonomiska problem. Om en medlemsstat, trots ökad användning av GSR-medel, misslyckas med att vidta effektiva åtgärder i samband med processen med ekonomisk styrning, bör kommissionen ha rätt att helt eller delvis ställa in betalningar och åtaganden. Beslut om inställande bör vara proportionella och effektiva samt ta hänsyn till de enskilda programmens effekter på den ekonomiska och sociala situationen i den berörda medlemsstaten och tidigare ändringar i partnerskapsavtalet. När kommissionen fattar beslut om inställande bör den följa principen om likabehandling av medlemsstaterna och särskilt beakta hur inställandet påverkar den berörda medlemsstatens ekonomi. Upphävandena ska ställas in och medlen göras tillgängliga igen så snart medlemsstaten vidtar nödvändiga åtgärder.	Genom att skapa en närmare koppling mellan sammanhållningspolitiken och unionens ekonomiska styrning kan man säkerställa att genomslagskraften för GSR-fondernas utgifter stöds av en sund ekonomisk politik och att GSR-fonderna kan styras om för att hantera ekonomiska problem i ett land, om det skulle behövas. Denna process måste genomföras gradvis och inledas med ändringar av partnerskapsavtalet och av programmen för att stödja rådets rekommendationer om att åtgärda makroekonomiska obalanser och sociala och ekonomiska problem. ~~Om en medlemsstat, trots ökad användning av GSR-medel, misslyckas med att vidta effektiva åtgärder i samband med processen med ekonomisk styrning, bör kommissionen ha rätt att helt eller delvis ställa in betalningar och åtaganden. Beslut om inställande bör vara proportionella och effektiva samt ta hänsyn till de enskilda programmens effekter på den ekonomiska och sociala situationen i den berörda medlemsstaten och tidigare ändringar i partnerskapsavtalet. När kommissionen fattar beslut om inställande bör den följa principen om likabehandling av medlemsstaterna och särskilt beakta hur inställandet påverkar den berörda medlemsstatens ekonomi. Upphävandena ska ställas in och medlen göras tillgängliga igen så snart medlemsstaten vidtar nödvändiga åtgärder.~~

Motivering

Regionkommittén motsätter sig helt alla bestämmelser om makroekonomiska villkor. Det finns risk för att finansiella sanktioner eller incitament kopplade till stabilitets- och tillväxtpakten, med syftet att se till att de makroekonomiska villkoren respekteras, främst bestraffar de lokala och regionala myndigheterna, som inte bär ansvaret för att medlemsstaterna inte fullgör sina skyldigheter.

Ändringsrekommendation 5

Skäl 29

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Det är nödvändigt att samordna övervakningen och rapporteringen inom GSR-fonderna för att förenkla förvaltningen på alla nivåer. Det är viktigt att rapporteringskraven är proportionella men också att det finns omfattande information om vilka framsteg som gjorts vid viktiga översynstillfällen. Rapporteringskraven måste därför återspegla informationsbehovet under vissa bestämda år, och de ska samordnas med resultatöversynerna.	Det är nödvändigt att samordna övervakningen och rapporteringen inom GSR-fonderna för att förenkla förvaltningen på alla nivåer. Det är viktigt att rapporteringskraven är proportionella men också att det finns omfattande information om vilka framsteg som gjorts vid viktiga översynstillfällen. Rapporteringskraven måste därför återspegla informationsbehovet under vissa bestämda år~~, och de ska samordnas med resultatöversynerna~~.

Motivering

I fråga om ramen för resultatöversyn anser kommittén att det bör finnas en styr- och kontrollmekanism för de mål som fastställts för hela programperioden.

Ändringsrekommendation 6

Skäl 43

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
I enlighet med principerna om delad förvaltning bör medlemsstaterna ha huvudansvaret, genom sina förvaltnings- och kontrollsystem, för att genomföra och kontrollera verksamheten inom programmen. Förvaltningsmyndighetens roll måste fastställas för att förbättra kontrollen över urval och genomförande av insatser samt förvaltnings- och kontrollsystemens funktioner.	I enlighet med principerna om delad förvaltning bör medlemsstaterna och de lokala och regionala myndigheterna ha huvudansvaret, genom sina förvaltnings- och kontrollsystem, för att genomföra och kontrollera verksamheten inom programmen. Förvaltningsmyndighetens roll måste fastställas för att förbättra kontrollen över urval och genomförande av insatser samt förvaltnings- och kontrollsystemens funktioner.

Motivering

Fonderna inom den gemensamma strategiska ramen omfattas av regionalpolitiken, och då man räknar upp de deltagande myndigheterna i förordningen om dessa fonder får man inte glömma huvudaktörerna, det vill säga de lokala och regionala myndigheterna.

Ändringsrekommendation 7

Skäl 44

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
För att i förväg få säkerhet för att de viktigaste systemen för förvaltnings- och kontroll inrättats och utformats korrekt bör medlemsstaterna utse ett ackrediteringsorgan som svarar för ackreditering och återkallande av ackreditering av förvaltnings- och kontrollorgan.	~~För att i förväg få säkerhet för att de viktigaste systemen för förvaltnings- och kontroll inrättats och utformats korrekt bör medlemsstaterna utse ett ackrediteringsorgan som svarar för ackreditering och återkallande av ackreditering av förvaltnings- och kontrollorgan.~~

Motivering

Syftet är att undvika en mångfald organ och instanser som gör förvaltnings- och kontrollsystemet än mer komplext.

Ändringsrekommendation 8

Nytt skäl efter skäl 55

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
	Mot bakgrund av fondernas strategiska sammanlänkning krävs en fondövergripande harmonisering av förfarandena för planering och genomförande av programmen, särskilt med tanke på de enhetliga medfinansieringsnivåerna i EJFLU och EU:s strukturfonder samt kategoriseringen av övergångsregioner. Därför planerar man att låta dessa övergångsbestämmelser gälla även för EJFLU.

Motivering

Hittills har man inte lyckats genomföra gemensamma bestämmelser för de olika fonderna när det gäller övergångsbestämmelser och EU:s deltagande i sammanhanget (medfinansieringsnivåer). För Eruf och ESF har övergångsbestämmelser (inbegripet skyddsnät) införts, men inte för EJFLU. Därmed gäller helt olika stödvillkor för de olika fonderna. Detta står i strid mot den harmonisering som eftersträvas. Dessa övergångsbestämmelser bör också gälla EJFLU.

Ändringsrekommendation 9

Skäl 58

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
För att stärka inriktningen på resultat och på att uppnå målen för Europa 2020 bör 5 % av medlen för målet Investering för tillväxt och sysselsättning avsättas som en resultatreserv för varje fond och regionkategori i varje medlemsstat.	~~För att stärka inriktningen på resultat och på att uppnå målen för Europa 2020 bör 5 % av medlen för målet Investering för tillväxt och sysselsättning avsättas som en resultatreserv för varje fond och regionkategori i varje medlemsstat.~~

Motivering

Ändringsrekommendationen återspeglar ett motstånd mot inrättandet av en **resultatreserv** på nationell nivå eftersom kommittén fruktar att en sådan mekanism kan leda till att man fastställer resultatmål som är mycket blygsamma och därmed lätta att uppnå, för att kunna få extra finansiering. Följden skulle bli att man uppmuntrade projekt med små ambitioner, vilket skulle missgynna innovation.

Vi stöder däremot inrättandet av en **flexibilitetsreserv** som skulle bestå av medel som uppstått på grund av automatiska tillbakadragningar av medel. Reserven skulle användas för att finansiera försöksinitiativ för smart och hållbar tillväxt för alla, eller utnyttjas i händelse av kris. Reserven skulle kopplas till fonden för justering för globaliseringseffekter och Europeiska unionens solidaritetsfond.

Ändringsrekommendation 10

Skäl 84

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Den årliga räkenskapsavslutningen bör åtföljas av ett årligt avslutande av genomförda insatser (för Eruf och Sammanhållningsfonden) och utgifter (för ESF). För att minska kostnaderna i samband med avslutandet av operativa program, minska den administrativa bördan för stödmottagarna och skapa rättslig förutsebarhet bör det årliga avslutandet vara obligatoriskt, för att på så sätt begränsa den period då underlag måste sparas, insatser kan revideras och finansiella korrigeringar genomföras.	Den årliga räkenskapsavslutningen ~~bör~~ kan åtföljas av ett årligt avslutande av genomförda insatser (för Eruf och Sammanhållningsfonden) och utgifter (för ESF). För att minska kostnaderna i samband med avslutandet av operativa program, minska den administrativa bördan för stödmottagarna och skapa rättslig förutsebarhet ~~bör det årliga avslutandet vara obligatoriskt~~, kan medlemsstaterna välja att genomföra det årliga avslutandet för att på så sätt begränsa den period då underlag måste sparas, insatser kan revideras och finansiella korrigeringar genomföras.

Motivering

Vi anser att den föreslagna årliga räkenskapsavslutningen i verkligheten innebär att man inför ett årligt avslutande som ökar den administrativa bördan, obligatoriska finansiella korrigeringar för oriktigheter som upptäcks av kommissionen och/eller revisionsrätten och minskar den flexibilitet i deklarationen och ersättandet av ”överbokningsutgifter” som finns i den aktuella perioden 2007–2013.

Ändringsrekommendation 11

Skäl 87

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Intervallerna mellan revisionerna bör stå i proportion till omfattningen av unionens stöd från fonderna. Framför allt bör antalet revisioner minskas när de stödberättigade utgifterna för en insats inte överstiger 100 000 euro. Det bör dock vara möjligt att utföra revisioner när som helst när det finns tecken på oriktigheter eller oegentligheter eller, när en genomförd insats avslutats, som en del i ett granskningsurval. För att nivån på kommissionens revision ska stå i proportion till risken bör kommissionen kunna minska sitt revisionsarbete rörande de operativa programmen, om det inte finns några större brister eller om revisionsmyndigheten är tillförlitlig.	Intervallerna mellan revisionerna bör stå i proportion till omfattningen av unionens stöd från fonderna. Framför allt bör ~~antalet revisioner minskas~~ endast en revision genomföras när de stödberättigade utgifterna för en insats inte överstiger 250 000 ~~100 000~~ euro. Det bör dock vara möjligt att utföra revisioner när som helst när det finns tecken på oriktigheter eller oegentligheter eller, när en genomförd insats avslutats, som en del i ett granskningsurval. För att nivån på kommissionens revision ska stå i proportion till risken bör kommissionen kunna minska sitt revisionsarbete rörande de operativa programmen, om det inte finns några större brister eller om revisionsmyndigheten är tillförlitlig.

Motivering

För att säkerställa en proportionell kontroll av de operativa programmen föreslår kommittén att insatser för vilka de stödberättigande utgifterna är högst 250 000 euro inte ska omfattas av mer än en revision.

Ändringsrekommendation 12

Skäl 88

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
För att komplettera och ändra vissa icke-väsentliga delar av denna förordning, bör befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen avseende en uppförandekod om de mål och kriterier som ska stödja genomförandet av partnerskapet, antagandet av en gemensam strategisk ram, kompletterande regler om tilldelning av tillväxt- och konkurrenskraftsreserven, avgränsningen av de områden och den befolkning som omfattas av lokala utvecklingsstrategier, närmare regler om finansieringsinstrument (förhandsbedömning, stödberättigande utgifter, typer av verksamhet som inte kan få stöd, kombinering av stödformer, överlåtelse och förvaltning av tillgångar, betalningsansökningar samt kapitalisering av årliga delbetalningar), fastställande av schablonbelopp för vinstdrivande verksamhet, medlemsstaternas ansvar för förfarandet för rapportering av oegentligheter och återkrav av otillbörligt utbetalda belopp, mallen för förvaltningsförklaringen om förvaltnings- och kontrollsystemets funktion, villkoren för nationella revisioner, ackrediteringskrav för förvaltningsmyndigheter och attesteringsmyndigheter, angivande av allmänt godkända databärare, nivå för tillämpliga finansiella korrigeringar, ändringar av bilagor samt de särskilda åtgärderna som krävs för att underlätta övergången från förordning (EG) nr 1083/2006. Kommissionen bör också ges befogenheter att ändra bilagorna I och IV för att göra de anpassningar som kan komma att krävas i framtiden. Det är särskilt viktigt att kommissionen under det förberedande arbetet genomför lämpliga samråd, även på expertnivå.	För att komplettera och ändra vissa icke-väsentliga delar av denna förordning, bör befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen avseende en uppförandekod om de mål och kriterier som ska stödja genomförandet av partnerskapet~~, antagandet av en gemensam strategisk ram, kompletterande regler om tilldelning av tillväxt- och konkurrenskraftsreserven, avgränsningen av de områden och den befolkning som omfattas av lokala utvecklingsstrategier~~, närmare regler om finansieringsinstrument (förhandsbedömning, stödberättigande utgifter, typer av verksamhet som inte kan få stöd, kombinering av stödformer, överlåtelse och förvaltning av tillgångar, betalningsansökningar samt kapitalisering av årliga delbetalningar), fastställande av schablonbelopp för vinstdrivande verksamhet, medlemsstaternas ansvar för förfarandet för rapportering av oegentligheter och återkrav av otillbörligt utbetalda belopp, mallen för förvaltningsförklaringen om förvaltnings- och kontrollsystemets funktion, villkoren för nationella revisioner, ackrediteringskrav för förvaltningsmyndigheter och attesteringsmyndigheter, angivande av allmänt godkända databärare, nivå för tillämpliga finansiella korrigeringar, ändringar av bilagor samt de särskilda åtgärderna som krävs för att underlätta övergången från förordning (EG) nr 1083/2006. Kommissionen bör också ges befogenheter att ändra bilagorna I och IV för att göra de anpassningar som kan komma att krävas i framtiden. Det är särskilt viktigt att kommissionen under det förberedande arbetet genomför lämpliga samråd, även på expertnivå.

Motivering

Med delegerade akter kan lagstiftaren till kommissionen delegera befogenheten att anta akter med allmän räckvidd som inte är lagstiftningsakter och som kompletterar eller ändrar vissa icke väsentliga delar av en lagstiftningsakt. Den föreslagna strykningen i skälet är en följd av de ståndpunkter som kommittén framfört i yttrandet om bl.a. artikel 12, den gemensamma strategiska ramen, artikel 18, resultatreserven, och artikel 29 om lokala utvecklingsstrategier.

Ändringsrekommendation 13

Skäl 90

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Kommissionen bör ha befogenhet att för alla GSR-fonder genom genomförandeakter anta beslut om godkännande av partnerskapsavtal, beslut om tilldelning av resultatreserven och beslut om inställande av betalningar kopplade till medlemsstaternas ekonomiska politik, och för fonderna beslut om antagande av operativa program, beslut om godkännande av större projekt, beslut om inställande av betalningar och beslut om finansiella korrigeringar.	Kommissionen bör ha befogenhet att för alla GSR-fonder genom genomförandeakter anta beslut om godkännande av partnerskapsavtal, ~~beslut om tilldelning av resultatreserven och beslut om inställande av betalningar kopplade till medlemsstaternas ekonomiska politik, och för fonderna~~ beslut om antagande av operativa program, beslut om godkännande av större projekt, beslut om inställande av betalningar och beslut om finansiella korrigeringar.

Motivering

Ändringsrekommendationen återspeglar ett motstånd mot inrättandet av en **resultatreserv** på nationell nivå eftersom kommittén fruktar att en sådan mekanism kan leda till att man fastställer resultatmål som är mycket blygsamma och därmed lätta att uppnå, för att kunna få extra finansiering. Följden skulle bli att man uppmuntrade projekt med små ambitioner, vilket skulle missgynna innovation.

Ändringsrekommendation 14

Artikel 5.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Partnerskap och flernivåstyre	**Partnerskap och flernivåstyre**
1. För partnerskapsavtalet och för varje program ska medlemsstaten organisera ett partnerskap med följande deltagare:	1. För partnerskapsavtalet och för varje program ska medlemsstaterna och de lokala och regionala myndigheterna organisera ett partnerskap med följande deltagare:
a) Behöriga regionala, lokala och andra myndigheter.	a) ~~Behöriga regionala, lokala och a~~Andra behöriga myndigheter.
b) Näringslivets och arbetsmarknadens organisationer.	b) Näringslivets och arbetsmarknadens organisationer.
c) Företrädare för civilsamhället, även miljöorganisationer, icke-statliga organisationer och organisationer som arbetar för icke-diskriminering och jämställdhet.	c) Företrädare för civilsamhället, även miljöorganisationer, icke-statliga organisationer och organisationer som arbetar för icke-diskriminering och jämställdhet.

Motivering

Syftet med ändringsrekommendationen är att fastslå att de lokala och regionala myndigheterna i medlemsstaterna i enlighet med principen om **flernivåstyre** bör få delta till fullo i utarbetandet av, förhandlingarna om och genomförandet av olika strategiska dokument, t.ex. den gemensamma strategiska ramen, (GSR)partnerskapsavtalet och de operativa programmen. Regionkommittén ser det som orättfärdigt att de regionala och lokala myndigheterna när det gäller **partnerskap** behandlas på samma sätt som aktörerna inom ekonomi och samhälle, då de, i egenskap av företrädare för de medborgare och territorier som de administrerar, ansvarar för förvaltning och finansiering av strukturfondsverksamhet.

Ändringsrekommendation 15

Artikel 9, punkterna 6 och 11

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Tematiska mål	**Tematiska mål**
[…]	[…]
6) Att skydda miljön och främja ett effektivt resursutnyttjande.	6) Att skydda miljön och kulturarvet och främja ett effektivt resursutnyttjande.
[…]	[…]
11) Att förbättra den institutionella kapacitet och effektiviteten hos den offentliga förvaltningen.	11) Att förbättra den institutionella kapaciteten och effektiviteten hos den offentliga förvaltningen och fastställa strategiska riktlinjer för den territoriella utvecklingen inom Europa 2020-strategin på alla förvaltningsnivåer med hjälp av Europeiska unionens territoriella agenda.

Motivering

Punkt 6:

Det är av grundläggande betydelse att införa skyddet av kulturarvet bland de tematiska målen för GSR-fonderna. Förslaget ligger också i linje med artikel 5.6 c i förslaget till förordning om Europeiska regionala utvecklingsfonden.

Punkt 11:

Det tekniska stödet ska också underlätta åtgärder nerifrån och upp. Den territoriella agendan för 2020, som godkändes av medlemsstaterna 2011, innehåller mycket användbara rekommendationer när det gäller den territoriella utvecklingen i EU.

Ändringsrekommendation 16

Artikel 11

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
I den gemensamma strategiska ramen ska följande fastställas:	I den gemensamma strategiska ramen ska följande fastställas:
a) För varje tematiskt mål, de nyckelåtgärder som ska få stöd från varje GSR-fond.	a) För varje tematiskt mål, de nyckelåtgärder som ska få stöd från varje GSR-fond.
b) De viktigaste territoriella utmaningarna som GSR-fonderna ska ägna sig åt för stads-, landsbygds-, kust- och fiskeriområden samt för regioner med särskilda territoriella drag som avses i artiklarna 174 och 349 i fördraget.	~~b) De viktigaste territoriella utmaningarna som GSR-fonderna ska ägna sig åt för stads-, landsbygds-, kust- och fiskeriområden samt för regioner med särskilda territoriella drag som avses i artiklarna 174 och 349 i fördraget.~~
c) Övergripande principer och mål för genomförandet av GSR-fonderna.	~~c~~b) Övergripande principer och mål för genomförandet av GSR-fonderna.
d) Prioriterade områden för samarbetsverksamhet inom var och en av GSR-fonderna, där så är relevant med hänsyn till makroregionala strategier och havsområdesstrategier.	~~d) Prioriterade områden för samarbetsverksamhet inom var och en av GSR-fonderna, där så är relevant med hänsyn till makroregionala strategier och havsområdesstrategier.~~
e) Samordningsmekanismer mellan GSR-fonderna och med unionens andra relevanta politikområden och instrument, inklusive externa samarbetsinstrument.	ce) Samordningsmekanismer mellan GSR-fonderna och med unionens andra relevanta politikområden och instrument, inklusive externa samarbetsinstrument.
f) Mekanismer för att säkerställa att programplaneringen i GSR-fonderna är sammanhängande och överensstämmer med de landsspecifika rekommendationerna i enlighet med artikel 121.2 i fördraget och med relevanta rådsrekommendationer som antagits i enlighet med artikel 148.4 i fördraget.	df) Mekanismer för att säkerställa att programplaneringen i GSR-fonderna är sammanhängande och överensstämmer med de landsspecifika rekommendationerna i enlighet med artikel 121.2 i fördraget och med relevanta rådsrekommendationer som antagits i enlighet med artikel 148.4 i fördraget.

Motivering

Kommittén anser att de nyckelåtgärder som kommissionen föreslår inom den gemensamma strategiska ramen utgör en ny form av koncentration. Dessutom bör de territoriella dragen beaktas inom ramen för de operativa programmen. Detsamma gäller samverkan mellan de regionala strategier som finns inskrivna i programmen och de makroregionala strategierna, där sådana finns.

Ändringsrekommendation 17

Artikel 12

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Kommissionen ska ha befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 142 om den gemensamma strategiska ramen inom tre månader efter det att denna förordning antagits.	Kommissionen ~~ska ha befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 142 om den gemensamma strategiska ramen inom tre månader efter det att~~ föreslår en gemensam strategisk ram, bifogad denna förordning ~~antagits~~.
Vid större ändringar i unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla ska kommissionen se över och vid behov anta en ny version av den gemensamma strategiska ramen genom en delegerad akt i enlighet med artikel 142.	Vid större ändringar i unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla ska kommissionen se över och vid behov anta en ny version av den gemensamma strategiska ramen genom en delegerad akt i enlighet med artikel 142.
Inom sex månader efter det att en ny version av den gemensamma strategiska ramen har antagits ska medlemsstaterna föreslå ändringar av sina partnerskapskontrakt och operativa program om det behövs för att de ska överensstämma med den nya versionen av ramen.	Inom sex månader efter det att en ny version av den gemensamma strategiska ramen har antagits ska medlemsstaterna föreslå ändringar av sina partnerskapskontrakt och operativa program om det behövs för att de ska överensstämma med den nya versionen av ramen.

Motivering

Delegerade akter ger lagstiftaren möjlighet att till kommissionen delegera befogenheten att anta akter med allmän räckvidd som inte är lagstiftningsakter och som kompletterar eller ändrar vissa icke väsentliga delar av en lagstiftningsakt. Den gemensamma strategiska ramen syftar till att fastställa riktlinjer och allmänna bestämmelser för alla fonder med gemensam förvaltning, och innehåller därmed väsentliga delar, som bör läggas fram för alla EU-institutioner och ändras vid behov.

Ändringsrekommendation 18

Artikel 13

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Utarbetande av partnerskapsavtalet	**Utarbetande av partnerskapsavtalet**
1. Varje medlemsstat ska utarbeta ett partnerskapsavtal för perioden 1 januari 2014–31 december 2020.	1. Varje medlemsstat ska i samarbete med de lokala och regionala myndigheterna utarbeta ett partnerskapsavtal för perioden 1 januari 2014–31 december 2020.
2. Medlemsstaterna ska upprätta partnerskapsavtalet i samarbete med de partner som avses i artikel 5. Partnerskapsavtalet ska utarbetas i dialog med kommissionen.	2. I medlemsstater där regionerna och de lokala myndigheterna enligt den nationella lagstiftningen eller andra författningar deltar i genomförandet av de operativa programmen bör dessa myndigheter delta i full utsträckning i utarbetandet av partnerskapsavtalen.
3. Partnerskapsavtalet ska omfatta allt stöd från GSR-fonderna i medlemsstaten.	~~2.~~3. Medlemsstaterna ska upprätta partnerskapsavtalet i samarbete med de partner som avses i artikel 5. Partnerskapsavtalet ska utarbetas i dialog med kommissionen.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
4. Varje medlemsstat ska överlämna sitt partnerskapsavtal till kommissionen inom tre månader efter det att den gemensamma strategiska ramen har antagits.	~~3.~~4. Partnerskapsavtalet ska omfatta allt stöd från GSR-fonderna i medlemsstaten. ~~4.~~5. Varje medlemsstat ska överlämna sitt partnerskapsavtal till kommissionen inom ~~tre~~ fem månader efter det att den gemensamma strategiska ramen har antagits.

Motivering

ReK anser att de lokala och regionala myndigheterna, som finansierar och genomför sammanhållningspolitiken, bör delta fullt ut i avtalet när det gäller utarbetande, förhandlingar, genomförande och ändringar. Med tanke på mängden information och detaljer som krävs innebär det faktum att programmen ska läggas fram samtidigt som avtalet (se artikel 23.3) och behovet av att se till att partnerskapet fungerar effektivt, anser kommittén att det krävs längre tid.

Ändringsrekommendation 19

Artikel 14

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Partnerskapsavtalets innehåll	**Partnerskapsavtalets innehåll**
Partnerskapsavtalet ska innehålla följande:	Partnerskapsavtalet ska innehålla följande:
a) Bestämmelser som säkerställer att avtalet överensstämmer med unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla, inklusive följande:	a) Bestämmelser som säkerställer att avtalet överensstämmer med unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla, inklusive följande:
i) En analys av skillnader och utvecklingsbehov med hänvisning till de tematiska mål och nyckelåtgärder som fastställs i den gemensamma strategiska ramen samt de mål som anges i de landsspecifika rekommendationerna i enlighet med artikel 121.2 i fördraget och de relevanta rådsrekommendationer som antagits i enlighet med artikel 148.4 i fördraget.	i) En analys av skillnader och utvecklingsbehov med hänvisning till de tematiska mål och nyckelåtgärder som fastställs i den gemensamma strategiska ramen samt de mål som anges i de landsspecifika rekommendationerna i enlighet med artikel 121.2 i fördraget och de relevanta rådsrekommendationer som antagits i enlighet med artikel 148.4 i fördraget.
ii) En sammanfattande analys av förhandsutvärderingarna av programmen som motiverar urvalet av tematiska mål samt en vägledande fördelning av GSR-fondernas bidrag.	ii) ~~En sammanfattande analys av förhandsutvärderingarna av programmen som motiverar urvalet av tematiska mål samt en vägledande fördelning av GSR-fondernas bidrag.~~
iii) För varje tematiskt mål, en sammanfattning av de viktigaste resultaten som förväntas för var och en av GSR-fonderna.	iii~~i~~) För varje tematiskt mål, en sammanfattning av de viktigaste resultaten som förväntas för var och en av GSR-fonderna.
iv) En vägledande fördelning av unionens stöd per tematiskt mål på nationell nivå för var och en av GSR-fonderna, samt det preliminära sammanlagda stödbeloppet för klimatförändringsmål.	~~iv) En vägledande fördelning av unionens stöd per tematiskt mål på nationell nivå för var och en av GSR-fonderna, samt det preliminära sammanlagda stödbeloppet för klimatförändringsmål.~~
v) De viktigaste prioriterade områdena för samarbete, där så är relevant med hänsyn till makroregionala strategier och havsområdesstrategier.	~~v) De viktigaste prioriterade områdena för samarbete, där så är relevant med hänsyn till makroregionala strategier och havsområdesstrategier.~~
vi) Övergripande principer och mål för genomförandet av GSR-fonderna.	iii~~vi~~) Övergripande principer och mål för genomförandet av GSR-fonderna.
vii) Förteckningen över program inom Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden, utom program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete, samt inom EJFLU och EHFF, med preliminära anslag per fond och per år.	iv~~vii~~) Förteckningen över program inom Eruf, ESF och Sammanhållningsfonden, utom program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete, samt inom EJFLU och EHFF, med preliminära anslag per fond och per år.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
b) Ett integrerat tillvägagångssätt vid territoriell utveckling som stöds av GSR-fonderna, där följande anges:	b) Ett integrerat tillvägagångssätt vid territoriell utveckling som stöds av GSR-fonderna, där följande anges:
i) Mekanismer på nationell och regional nivå för samordningen mellan GSR-fonderna och andra finansieringsinstrument på unionsnivå och nationell nivå samt med EIB.	i) Mekanismer på nationell och regional nivå för samordningen mellan GSR-fonderna och andra finansieringsinstrument på unionsnivå och nationell nivå samt med EIB.
ii) Bestämmelser för att säkerställa en integrerad användning av GSR-fonderna för den territoriella utvecklingen av stads-, landsbygds- och kustområden, områden som är beroende av fiske och regioner med särskilda territoriella drag, särskilt genomförandebestämmelserna för artiklarna 28, 29 och 99; när så är lämpligt ska dessa åtföljas av en förteckning över städer som ska delta i den plattform för stadsutveckling som avses i artikel 8 i Eruf-förordningen.	ii) Bestämmelser för att säkerställa en integrerad användning av GSR-fonderna för den territoriella utvecklingen av stadsnära och funktionella områden, stads-, landsbygds- och kustområden, områden som är beroende av fiske och regioner med särskilda territoriella drag, särskilt genomförandebestämmelserna för artiklarna 28, 29 och 99; när så är lämpligt ska dessa åtföljas av en förteckning över städer som ska delta i den plattform för stadsutveckling som avses i artikel 8 i Eruf-förordningen.
[….]	[….]
e) Bestämmelser för att säkerställa ett effektivt genomförande av GSR-fonderna, inklusive följande:	e) Bestämmelser för att säkerställa ett effektivt genomförande av GSR-fonderna, inklusive följande:
i) En bedömning av om det finns behov av att förbättra den administrativa kapaciteten hos myndigheterna och där så är relevant stödmottagarna, samt åtgärder som ska vidtas av denna anledning.	~~i) En bedömning av om det finns behov av att förbättra den administrativa kapaciteten hos myndigheterna och där så är relevant stödmottagarna, samt åtgärder som ska vidtas av denna anledning.~~
ii) En sammanfattning av de åtgärder som planeras och motsvarande mål i programmen för att minska den administrativa bördan för stödmottagarna.	~~i~~i) En sammanfattning av de åtgärder som planeras och motsvarande mål i programmen för att minska den administrativa bördan för stödmottagarna.
iii) En bedömning av befintliga system för elektroniskt datautbyte, och planerade åtgärder för att allt utbyte av information mellan stödmottagare och de myndigheter som ansvarar för förvaltning och kontroll av programmen ska kunna genomföras helt och hållet på elektronisk väg.	~~i~~ii) En bedömning av befintliga system för elektroniskt datautbyte, och planerade åtgärder för att allt utbyte av information mellan stödmottagare och de myndigheter som ansvarar för förvaltning och kontroll av programmen ska kunna genomföras helt och hållet på elektronisk väg.
	Program inom det territoriella samarbetet ingår däremot inte i partnerskapsavtalet.

Motivering

Partnerskapsavtalet behöver inte innehålla samma uppgifter som man redan har lämnat in och förhandlat om när det gäller de operativa programmen. Dessa bestämmelser tycks överflödiga och leder inte till förenkling. Dessutom kan inte medlemsstaterna i förväg ta på sig åtaganden som gjorts på lokal och regional nivå.

När det gäller det integrerade tillvägagångssättet vid utnyttjandet av medlen från GSR-fonderna är det också av avgörande betydelse i de stadsnära områdena, annars finns det risk för att dessa inte bara går miste om landsbygdsstöd utan även om stöd som tilldelas städer, trots att de stadsnära områdena blir allt fler inom EU.

Beträffande det europeiska territoriella samarbetet kan man slutligen konstatera att det på grund av sin multilaterala karaktär inte kan styras genom partnerskapsavtalsinstrumentet. Det bör därför uttryckligen undantas från tillämpningsområdet.

Ändringsrekommendation 20

Artikel 16

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Tematisk koncentration	**Tematisk koncentration**
Medlemsstaterna ska, i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna koncentrera sitt stöd till de insatser som tillför det största mervärdet i förhållande till unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla, och samtidigt tackla de utmaningar som identifieras i de landsspecifika rekommendationerna enligt artikel 121.2 i fördraget och de rådsrekommendationer som antagits enligt artikel 148.4 i fördraget, samt beakta nationella och regionala behov.	Medlemsstaterna ska, i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna koncentrera sitt stöd till de insatser som tillför det största mervärdet i förhållande till unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla, och samtidigt tackla de utmaningar som identifieras i de landsspecifika rekommendationerna enligt artikel 121.2 i fördraget och de rådsrekommendationer som antagits enligt artikel 148.4 i fördraget, samt beakta nationella och regionala behov. I enlighet med subsidiaritetsprincipen ska förvaltningsmyndigheterna själva välja vilka tematiska mål och investeringsprioriteringar de vill koncentrera det totala EU-stödet på.

Motivering

Kommittén ställer sig bakom principen att koncentrera merparten av resurserna på ett begränsat antal tematiska mål eller investeringsprioriteringar, men anser att valet av dessa mål och prioriteringar bör överlämnas till förvaltningsmyndigheterna, på grundval av en lokal anpassning av målen i Europa 2020-strategin och den gemensamma strategiska ramen.

Ändringsrekommendation 21

Artikel 17

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Förhandsvillkor	**Förhandsvillkor**
1. Förhandsvillkoren ska fastställas för varje GSR-fond i de fondspecifika bestämmelserna.	1. Förhandsvillkoren ska fastställas för varje GSR-fond i de fondspecifika bestämmelserna.
2. Medlemsstaterna ska bedöma om de relevanta förhandsvillkoren är uppfyllda.	2. Medlemsstaterna ska, tillsammans med de lokala och regionala myndigheterna, bedöma om de relevanta förhandsvillkoren är uppfyllda med avseende på befogenhetsfördelningen mellan styresnivåerna.
3. Om förhandsvillkoren inte är uppfyllda den dag då partnerskapsavtalet lämnas in ska medlemsstaterna i partnerskapsavtalet sammanfatta de åtgärder som ska vidtas på nationell eller regional nivå och ange en tidsplan för åtgärderna, för att säkerställa att villkoren är uppfyllda inom två år efter det att partnerskapsavtalen antagits, dock senast den 31 december 2016.	3. Om förhandsvillkoren inte är uppfyllda den dag då partnerskapsavtalet lämnas in ska medlemsstaterna i partnerskapsavtalet sammanfatta de åtgärder som ska vidtas på nationell eller regional nivå och ange en tidsplan för åtgärderna, för att säkerställa att villkoren är uppfyllda inom tre ~~två~~ år efter det att partnerskapsavtalen antagits, dock senast den 31 december 2016.
4. Medlemsstaterna ska i detalj ange de åtgärder som behövs för att uppfylla förhandsvillkoren, samt en tidsplan för dessa, i de relevanta programmen.	4. Medlemsstaterna ska, tillsammans med de lokala och regionala myndigheterna, ~~i detalj~~ ange de åtgärder som behövs för att uppfylla förhandsvillkoren, samt en tidsplan för dessa, i de relevanta programmen.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
5. Kommissionen ska bedöma de uppgifter den fått om hur förhandsvillkoren uppfylls i samband med sin bedömning av partnerskapsavtalen och programmen. Den kan, när den antar ett program, besluta om att helt eller delvis ställa in de mellanliggande utbetalningarna till ett program i väntan på att åtgärderna för att uppfylla förhandsvillkoren genomförts på ett tillfredsställande sätt. Om åtgärderna för att uppfylla förhandsvillkoren inte är genomförda när den tidsfrist som anges i programmet löper ut ska detta utgöra en grund för kommissionen för att ställa in betalningarna.	5. Kommissionen ska bedöma de uppgifter den fått om hur förhandsvillkoren uppfylls i samband med sin bedömning av partnerskapsavtalen och programmen. ~~Den kan, när den antar ett program, besluta om att helt eller delvis ställa in de mellanliggande utbetalningarna till ett program i väntan på att åtgärderna för att uppfylla förhandsvillkoren genomförts på ett tillfredsställande sätt.~~ Om åtgärderna för att uppfylla förhandsvillkoren inte är genomförda när den tidsfrist som anges i programmet löper ut ~~ska~~ kan detta utgöra en grund för kommissionen för att ställa in betalningarna.
6. Punkterna 1–5 ska inte gälla för programmen inom målet Europeiskt territoriellt samarbete.	6. Punkterna 1–5 ska inte gälla för programmen inom målet Europeiskt territoriellt samarbete.

Motivering

Vi anser att sådana förhandsvillkor inte får leda till **inställande av betalningar och beslut om finansiella korrigeringar**, utom för sådana villkor som medlemsstaterna åtagit sig att uppfylla. Om sådana förhandsvillkor inte uppfylls innan programperioden inleds kan inte relevanta investeringar planeras, och då finns inget skäl att besluta om påföljder i efterhand. Dessutom är det av grundläggande betydelse att kommissionen beaktar det institutionella sammanhanget i de olika medlemsstaterna och befogenhetsfördelningen inom dem. En medlemsstat får ju inte göra åtaganden som rör befogenheter som tillhör de lokala och regionala myndigheterna eller omvänt.

Ändringsrekommendation 22

Artikel 18

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Resultatreserv Fem procent av de medel som anslagits till varje GSR-fond och medlemsstat, med undantag av de medel som anslagits till målet Europeiskt territoriellt samarbete och till avdelning V i EHFF-förordningen, ska utgöra en resultatreserv som ska anslås i enlighet med artikel 20.	~~**Resultat**~~**Flexibilitets**~~**reserv**~~ En flexibilitetsreserv ska inrättas, finansierad med resurser som härrör från automatiska tillbakadragningar av medel, inom ramen för de anslag som tilldelats varje medlemsstat. Reserven ska användas under programperioden i följande syften: i) Finansiera försöksinitiativ för smart och hållbar tillväxt för alla. ii) Göra det möjligt att utnyttja strukturfonderna vid en ekonomisk, social eller miljömässig kris. ~~Fem procent av de medel som anslagits till varje GSR-fond och medlemsstat, med undantag av de medel som anslagits till målet Europeiskt territoriellt samarbete och till avdelning V i EHFF-förordningen, ska utgöra en resultatreserv som ska anslås i enlighet med artikel 20.~~

Motivering

Ändringsrekommendationen återspeglar ett motstånd mot inrättandet av en **resultatreserv** på nationell nivå eftersom kommittén fruktar att en sådan mekanism kan leda till att man fastställer resultatmål som är mycket blygsamma och därmed lätta att uppnå, för att kunna få extra finansiering. Följden skulle bli att man uppmuntrade projekt med små ambitioner, vilket skulle missgynna innovation.

Vi stöder däremot inrättandet av en **flexibilitetsreserv** som skulle bestå av medel som uppstått på grund av automatiska tillbakadragningar av medel. Reserven skulle användas för att finansiera försöksinitiativ för smart och hållbar tillväxt för alla, eller utnyttjas i händelse av kris, samtidigt som de anslag som beviljas de olika medlemsstaterna skulle beaktas.

Ändringsrekommendation 23

Artikel 19

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Resultatöversyn	**Resultatöversyn**
1. Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna se över resultaten av programmen i varje medlemsstat under 2017 och 2019, med hänvisning till de resultatramar som anges i respektive partnerskapsavtal och program. Hur resultatramen ska fastställas anges i bilaga I.	1. Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna se över resultaten av programmen i varje medlemsstat under 2017 och 2019, med hänvisning till de resultatramar som anges i respektive partnerskapsavtal och program. Hur resultatramen ska fastställas anges i bilaga I.
2. Vid översynen ska man undersöka hur man uppnått delmålen i programmen när det gäller prioriteringarna, på grundval av uppgifter och bedömningar i de lägesrapporter som medlemsstaterna lämnar in 2017 och 2019.	2. Vid översynen ska man undersöka hur man uppnått delmålen i programmen när det gäller prioriteringarna, på grundval av uppgifter och bedömningar i de lägesrapporter som medlemsstaterna lämnar in 2017 och 2019.
	3. Om resultatöversynen 2017 och 2019 visar att man inom en prioritering inom ett program inte har uppnått delmålen för 2016 och 2018 ska kommissionen lämna rekommendationer till den berörda medlemsstaten, och vid behov ge förvaltningsmyndigheten tekniskt stöd.

Motivering

Ändringsrekommendationen återspeglar ett motstånd mot inrättandet av en **resultatreserv** på nationell nivå eftersom kommittén fruktar att en sådan mekanism kan leda till att man fastställer resultatmål som är mycket blygsamma och därmed lätta att uppnå, för att kunna få extra finansiering. Följden skulle bli att man uppmuntrade projekt med små ambitioner, vilket skulle missgynna innovation.

I fråga om ramen för resultatöversyn anser kommittén att det bör finnas en styr- och kontrollmekanism för de mål som fastställts för hela programperioden. Om de uppställda målen inte uppnås bör kommissionen inte tillgripa finansiella korrigeringar, utan tillämpa en mekanism för tekniskt stöd.

Ändringsrekommendation 24

Artikel 20

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Tilldelning av resultatreserven	~~**Tilldelning av resultatreserven**~~
1. Om resultatöversynen 2017 visar att man inom en prioritering inom ett program inte har uppnått delmålen för 2016 ska kommissionen lämna rekommendationer till den berörda medlemsstaten.	~~1. Om resultatöversynen 2017 visar att man inom en prioritering inom ett program inte har uppnått delmålen för 2016 ska kommissionen lämna rekommendationer till den berörda medlemsstaten.~~
2. På grundval av översynen 2019 ska kommissionen anta ett beslut genom genomförandeakter för att för varje GSR-fond och medlemsstat fastställa för vilka program och prioriteringar som delmålen uppnåtts. Medlemsstaten ska föreslå en tilldelning av resultatreserven för de program och prioriteringar som anges i det kommissionsbeslutet. Kommissionen ska godkänna ändringar av de berörda programmen i enlighet med artikel 26. Om en medlemsstat inte lämnar in uppgifter i enlighet med artikel 46.2 och 46.3 ska resultatreserven för de berörda programmen eller prioriteringarna inte anslås.	~~2. På grundval av översynen 2019 ska kommissionen anta ett beslut genom genomförandeakter för att för varje GSR-fond och medlemsstat fastställa för vilka program och prioriteringar som delmålen uppnåtts. Medlemsstaten ska föreslå en tilldelning av resultatreserven för de program och prioriteringar som anges i det kommissionsbeslutet. Kommissionen ska godkänna ändringar av de berörda programmen i enlighet med artikel 26. Om en medlemsstat inte lämnar in uppgifter i enlighet med artikel 46.2 och 46.3 ska resultatreserven för de berörda programmen eller prioriteringarna inte anslås.~~

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
3. Om det vid en resultatöversyn framgår att man inom en prioritering har misslyckats med att uppnå de delmål som anges i resultatramen kan kommissionen helt eller delvis ställa in en mellanliggande utbetalning till en prioritering inom ett program i enlighet med det förfarande som fastställs i de fondspecifika bestämmelserna.	~~3. Om det vid en resultatöversyn framgår att man inom en prioritering har misslyckats med att uppnå de delmål som anges i resultatramen kan kommissionen helt eller delvis ställa in en mellanliggande utbetalning till en prioritering inom ett program i enlighet med det förfarande som fastställs i de fondspecifika bestämmelserna.~~
4. Om kommissionen utifrån en granskning av den slutliga genomföranderapporten för programmet fastställer att man allvarligt misslyckats med att uppnå målen i resultatramen, kan den göra finansiella korrigeringar för de berörda prioriteringarna i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 142 för att fastsälla kriterier och metoder för att avgöra hur omfattande finansiella korrigeringar som ska göras.	~~4. Om kommissionen utifrån en granskning av den slutliga genomföranderapporten för programmet fastställer att man allvarligt misslyckats med att uppnå målen i resultatramen, kan den göra finansiella korrigeringar för de berörda prioriteringarna i enlighet med de fondspecifika bestämmelserna. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 142 för att fastsälla kriterier och metoder för att avgöra hur omfattande finansiella korrigeringar som ska göras.~~
5. Punkt 2 ska inte gälla för program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete eller för avdelning V i EHFF-förordningen.	~~5. Punkt 2 ska inte gälla för program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete eller för avdelning V i EHFF-förordningen.~~

Motivering

Ändringsrekommendationen återspeglar ett motstånd mot inrättandet av en **resultatreserv** på nationell nivå eftersom kommittén fruktar att en sådan mekanism kan leda till att man fastställer resultatmål som är mycket blygsamma och därmed lätta att uppnå, för att kunna få extra finansiering. Följden skulle bli att man uppmuntrade projekt med små ambitioner, vilket skulle missgynna innovation.

Ändringsrekommendation 25

Artikel 21

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Villkor kopplade till samordningen av medlemsstaternas ekonomiska politik	**Villkor kopplade till samordningen av medlemsstaternas ekonomiska politik**
[…]	[…]
4. När medlemsstaten får ekonomiskt stöd i enlighet med punkt 1 d som är kopplat till ett saneringsprogram kan kommissionen genom undantag från punkt 1 ändra partnerskapsavtalet och programmen utan något förslag från medlemsstaten, i syfte att maximera de tillgängliga GSR-medlens effekt på tillväxt och konkurrenskraft. För att säkerställa ett effektivt genomförande av partnerskapsavtalet och relevanta program ska kommissionen delta i förvaltningen av dem enligt vad som anges i saneringsprogrammet eller i det samförståndsavtal som undertecknats med den berörda medlemsstaten.	~~4. När medlemsstaten får ekonomiskt stöd i enlighet med punkt 1 d som är kopplat till ett saneringsprogram kan kommissionen genom undantag från punkt 1 ändra partnerskapsavtalet och programmen utan något förslag från medlemsstaten, i syfte att maximera de tillgängliga GSR-medlens effekt på tillväxt och konkurrenskraft. För att säkerställa ett effektivt genomförande av partnerskapsavtalet och relevanta program ska kommissionen delta i förvaltningen av dem enligt vad som anges i saneringsprogrammet eller i det samförståndsavtal som undertecknats med den berörda medlemsstaten.~~
5. Om en medlemsstat underlåter att svara på den begäran från kommissionen som avses i punkt 1 eller inte svarar på ett tillfredsställande sätt inom en månad efter att kommissionen lämnat de synpunkter som avses i punkt 2 får kommissionen inom tre månader efter att ha lämnat sina synpunkter anta ett beslut genom genomförandeakter om att helt eller delvis ställa in utbetalningarna till de berörda programmen.	~~5. Om en medlemsstat underlåter att svara på den begäran från kommissionen som avses i punkt 1 eller inte svarar på ett tillfredsställande sätt inom en månad efter att kommissionen lämnat de synpunkter som avses i punkt 2 får kommissionen inom tre månader efter att ha lämnat sina synpunkter anta ett beslut genom genomförandeakter om att helt eller delvis ställa in utbetalningarna till de berörda programmen.~~
6. Kommissionen ska genom genomförandeakter helt eller delvis ställa in betalningarna och åtagandena för de berörda programmen i följande fall:	~~6. Kommissionen ska genom genomförandeakter helt eller delvis ställa in betalningarna och åtagandena för de berörda programmen i följande fall:~~

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
a) Rådet beslutar att medlemsstaten inte uppfyller de särskilda åtgärder som rådet fastställt i enlighet med artikel 136.1 i fördraget.	~~a) Rådet beslutar att medlemsstaten inte uppfyller de särskilda åtgärder som rådet fastställt i enlighet med artikel 136.1 i fördraget.~~
b) Rådet beslutar i enlighet med artikel 126.8 eller 126.11 i fördraget att medlemsstaten inte har vidtagit effektiva åtgärder för att korrigera sitt alltför stora underskott.	~~b) Rådet beslutar i enlighet med artikel 126.8 eller 126.11 i fördraget att medlemsstaten inte har vidtagit effektiva åtgärder för att korrigera sitt alltför stora underskott.~~
c) Rådet drar slutsatsen i enlighet med artikel 8.3 i förordning (EU) nr […]/2011 [om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser] att medlemsstaten vid två på varandra följande tillfällen inte har lämnat in en tillräcklig plan för korrigerande åtgärder eller rådet antar ett beslut om bristande uppfyllelse i enlighet med artikel 10.4 i den förordningen.	~~c) Rådet drar slutsatsen i enlighet med artikel 8.3 i förordning (EU) nr […]/2011 [om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser] att medlemsstaten vid två på varandra följande tillfällen inte har lämnat in en tillräcklig plan för korrigerande åtgärder eller rådet antar ett beslut om bristande uppfyllelse i enlighet med artikel 10.4 i den förordningen.~~
d) Kommissionen drar slutsatsen att medlemsstaten inte har vidtagit åtgärder för att genomföra det saneringsprogram som avses i rådets förordning (EU) nr 407/2010 eller rådets förordning (EG) nr 332/2002 och beslutar följaktligen att inte tillåta utbetalningen av det ekonomiska stöd som beviljats medlemsstaten.	~~d) Kommissionen drar slutsatsen att medlemsstaten inte har vidtagit åtgärder för att genomföra det saneringsprogram som avses i rådets förordning (EU) nr 407/2010 eller rådets förordning (EG) nr 332/2002 och beslutar följaktligen att inte tillåta utbetalningen av det ekonomiska stöd som beviljats medlemsstaten.~~
e) Styrelsen för den europeiska stabilitetsmekanismen drar slutsatsen att villkoren för ekonomiskt stöd från ESM i form av ESM-lån till medlemsstaten i fråga inte uppfyllts och beslutar följaktligen att inte betala ut det stabilitetsstöd som beviljats.	~~e) Styrelsen för den europeiska stabilitetsmekanismen drar slutsatsen att villkoren för ekonomiskt stöd från ESM i form av ESM-lån till medlemsstaten i fråga inte uppfyllts och beslutar följaktligen att inte betala ut det stabilitetsstöd som beviljats.~~
7. När kommissionen beslutar att helt eller delvis ställa in utbetalningarna eller åtagandena i enlighet med punkterna 5 respektive 6 ska kommissionen se till att inställandet är proportionerligt och effektivt med hänsyn till de ekonomiska och sociala förhållandena i den berörda medlemsstaten, samt att principen om likabehandling av medlemsstaterna följs, särskilt när det gäller hur den berörda medlemsstatens ekonomi påverkas.	~~7. När kommissionen beslutar att helt eller delvis ställa in utbetalningarna eller åtagandena i enlighet med punkterna 5 respektive 6 ska kommissionen se till att inställandet är proportionerligt och effektivt med hänsyn till de ekonomiska och sociala förhållandena i den berörda medlemsstaten, samt att principen om likabehandling av medlemsstaterna följs, särskilt när det gäller hur den berörda medlemsstatens ekonomi påverkas.~~
8. Kommissionen ska utan dröjsmål häva inställandet av utbetalningar och åtaganden om medlemsstaten föreslår ändringar av partnerskapsavtalet och relevanta program enligt vad kommissionen begärt och om kommissionen godkänner ändringarna, samt om något av följande villkor uppfylls:	~~8. Kommissionen ska utan dröjsmål häva inställandet av utbetalningar och åtaganden om medlemsstaten föreslår ändringar av partnerskapsavtalet och relevanta program enligt vad kommissionen begärt och om kommissionen godkänner ändringarna, samt om något av följande villkor uppfylls:~~
a) Rådet har beslutat att medlemsstaten genomfört de särskilda åtgärder som rådet fastställt i enlighet med artikel 136.1 i fördraget.	~~a) Rådet har beslutat att medlemsstaten genomfört de särskilda åtgärder som rådet fastställt i enlighet med artikel 136.1 i fördraget.~~
b) Förfarandet vid alltför stora underskott hålls vilande i enlighet med artikel 9 i förordning (EC) nr 1467/97 eller rådet har beslutat i enlighet med artikel 126.12 i fördraget att upphäva beslutet om att ett alltför stort överskott föreligger.	~~b) Förfarandet vid alltför stora underskott hålls vilande i enlighet med artikel 9 i förordning (EC) nr 1467/97 eller rådet har beslutat i enlighet med artikel 126.12 i fördraget att upphäva beslutet om att ett alltför stort överskott föreligger.~~
c) Rådet har godkänt den plan för korrigerande åtgärder som den berörda medlemsstaten har lämnat in i enlighet med artikel 8.2 i förordning (EU) nr […] [förordningen om förfarandet vid alltför stora obalanser] eller förfarandet vid alltför stora obalanser hålls vilande i enlighet med artikel 10.5 i den förordningen eller rådet har avslutat förfarandet vid alltför stora obalanser i enlighet med artikel 11 i den förordningen.	~~c) Rådet har godkänt den plan för korrigerande åtgärder som den berörda medlemsstaten har lämnat in i enlighet med artikel 8.2 i förordning (EU) nr […] [förordningen om förfarandet vid alltför stora obalanser] eller förfarandet vid alltför stora obalanser hålls vilande i enlighet med artikel 10.5 i den förordningen eller rådet har avslutat förfarandet vid alltför stora obalanser i enlighet med artikel 11 i den förordningen.~~

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
d) Kommissionen har dragit slutsatsen att medlemsstaten har vidtagit åtgärder för att genomföra det saneringsprogram som avses i rådets förordning (EU) nr 407/2010 eller rådets förordning (EG) nr 332/2002 och har därför tillåtit utbetalningen av det ekonomiska stöd som beviljats medlemsstaten.	~~d) Kommissionen har dragit slutsatsen att medlemsstaten har vidtagit åtgärder för att genomföra det saneringsprogram som avses i rådets förordning (EU) nr 407/2010 eller rådets förordning (EG) nr 332/2002 och har därför tillåtit utbetalningen av det ekonomiska stöd som beviljats medlemsstaten.~~
e) Styrelsen för den europeiska stabilitetsmekanismen har dragit slutsatsen att villkoren för ekonomiskt stöd i form av ESM-lån till medlemsstaten i fråga har uppfyllts och har därför beslutat att betala ut det stabilitetsstöd som beviljats.	~~e) Styrelsen för den europeiska stabilitetsmekanismen har dragit slutsatsen att villkoren för ekonomiskt stöd i form av ESM-lån till medlemsstaten i fråga har uppfyllts och har därför beslutat att betala ut det stabilitetsstöd som beviljats.~~
Samtidigt ska rådet på förslag av kommissionen besluta att ombudgetera de inställda åtagandena i enlighet med artikel 8 i rådets förordning (EU) nr […] om den fleråriga budgetramen för 2014–2020.	~~Samtidigt ska rådet på förslag av kommissionen besluta att ombudgetera de inställda åtagandena i enlighet med artikel 8 i rådets förordning (EU) nr […] om den fleråriga budgetramen för 2014–2020.~~

Motivering

Kommittén avvisar helt alla förslag som syftar till att koppla sammanhållningspolitiken till stabilitetspakten (makroekonomiska villkor). Regionkommittén anser att de **makroekonomiska villkoren** lämpar sig bättre för andra mål än sammanhållningspolitikens. Vi anser därför att de **regionala myndigheterna** inte bör bestraffas för att vissa medlemsländer inte uppfyller sina åtaganden, särskilt med avseende på statsskulden. I vissa fall kan avtal och operativa program behöva ändras, men ReK avvisar partiell eller total betalningsinställelse.

Ändringsrekommendation 26

Artikel 23

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Utformning av programmen	**Utformning av programmen**
1. GSR-fonderna ska genomföras genom program i enlighet med partnerskapsavtalen. Varje program ska omfatta perioden 1 januari 2014–31 december 2020.	1. GSR-fonderna ska genomföras genom program i enlighet med partnerskapsavtalen. Varje program ska omfatta perioden 1 januari 2014–31 december 2020.
2. Programmen ska upprättas av medlemsstaterna eller av en myndighet de utser, i samarbete med partnerna.	2. Programmen ska upprättas av medlemsstaterna eller av en myndighet de utser, i samarbete med partnerna.
3. Medlemsstaterna ska lämna in programmen samtidigt med partnerskapsavtalen, med undantag av program inom Europeiskt territoriellt samarbete som ska lämnas in inom sex månader efter godkännandet av den gemensamma strategiska ramen. Alla program ska åtföljas av den förhandsutvärdering som avses i artikel 48.	3. Möjligheten till operativa flerfondsprogram (Eruf, ESF, Sammanhållningsfonden, EJFLU, EHFF) bör stödjas. Europeiska kommissionen ska därför vidta alla anpassningsåtgärder för utformning och genomförande av sådana program, samtidigt som tillräcklig hänsyn tas till proportionalitetsprincipen. 4. ~~3.~~ Medlemsstaterna ska lämna in programmen inom sex månader efter inlämnandet av ~~samtidigt med~~ partnerskapsavtalen, med undantag av program inom Europeiskt territoriellt samarbete som ska lämnas in inom sex månader efter godkännandet av den gemensamma strategiska ramen. Alla program ska åtföljas av den förhandsutvärdering som avses i artikel 48.

Motivering

Kommittén anser att valet att utarbeta flerfondsprogram (något som kommittén stöder helhjärtat) bör uppmuntras och stödjas konkret av samtliga aktörer (kommissionen, medlemsstaterna och de lokala och regionala myndigheterna). Kommissionen bör därför undanröja administrativa hinder och undvika en ökning av kontrollerna som, med hänvisning till proportionalitetsprincipen, skulle kunna orsakas av att ett flerfondsprogram har större ekonomiska dimensioner. ReK hyser också farhågor för att kravet på att samtidigt lämna in avtal och program skulle kunna leda till att inledningen av driften försenas. Därför föreslås en tidsgräns på 6 månader.

Ändringsrekommendation 27

Artikel 25.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Antagande av program	**Antagande av program**
1. Kommissionen ska, med beaktande av förhandsbedömningen, bedöma hur programmen överensstämmer med denna förordning och med de fondspecifika bestämmelserna samt om de effektivt bidrar till de tematiska målen och unionens prioriteringar för varje GSR-fond, det gemensamma strategiska ramverket, partnerskapsavtalet, de landsspecifika rekommendationerna i enlighet med artikel 121.2 i fördraget och de rådsrekommendationer som antagits i enlighet med artikel 148.4 i fördraget. I bedömningen ska man särskilt beakta programstrategins lämplighet, motsvarande mål, indikatorer och fördelningen av budgetmedel.	1. Kommissionen ska, med beaktande av förhandsbedömningen, bedöma hur programmen överensstämmer med denna förordning och med de fondspecifika bestämmelserna samt om de effektivt bidrar till de tematiska målen och unionens prioriteringar för varje GSR-fond, det gemensamma strategiska ramverket, partnerskapsavtalet, de landsspecifika rekommendationerna i enlighet med artikel 121.2 i fördraget och de rådsrekommendationer som antagits i enlighet med artikel 148.4 i fördraget. I bedömningen ska man särskilt beakta programstrategins lämplighet och genomförbarhet, motsvarande mål, indikatorer och fördelningen av budgetmedel.

Motivering

ReK anser att det är nödvändigt att understryka att utvärderingen också måste visa om strategin är praktiskt genomförbar, inte bara lämplig.

Ändringsrekommendation 28

Artikel 28.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Lokalt ledd utveckling	**Lokalt ledd utveckling**
1. Lokalt ledd utveckling, som valts till Leaders strategi för lokal utveckling inom EJFLU, ska	1. Lokalt ledd utveckling, som valts till Leaders strategi för lokal utveckling inom EJFLU, ska
a) vara inriktad på specifika subregionala territorier,	a) vara inriktad på specifika subregionala territorier,
b) ledas av lokala aktionsgrupper som består av företrädare för offentliga och privata lokala socioekonomiska intressegrupper och där varken den offentliga sektorn eller någon enskild intressegrupp får ha mer än 49 % av rösterna,	b) ledas av lokala aktionsgrupper som består av företrädare för offentliga och privata lokala socioekonomiska intressegrupper och där varken den offentliga sektorn eller någon enskild intressegrupp i regel får ha mer än 49 % av rösterna, dock så att undantag kan medges i de operativa programmen för befintliga institutionaliserade strukturer för lokal utveckling med andra omröstningssystem,

Motivering

De lokala partnerskap som redan finns bör inte orimligt bestraffas för att deras interna omröstningssystem inte exakt motsvarar kraven i förslaget till direktiv. Förordningen bör ge tillräckligt med spelrum för partnerna att hitta en fungerande lösning under förberedelsen av partnerskapsavtalet.

Ändringsrekommendation 29

Artikel 29

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Lokala utvecklingsstrategier	**Lokala utvecklingsstrategier**
1. En lokal utvecklingsstrategi ska innehålla åtminstone följande delar:	1. En lokal utvecklingsstrategi ska innehålla ~~åtminstone~~ följande delar:
a) Uppgifter om område och befolkning som omfattas av strategin.	a) Uppgifter om område och befolkning som omfattas av strategin.
b) En analys av områdets utvecklingsbehov och möjligheter, inklusive en analys av starka och svaga sidor, möjligheter och hot.	b) En analys av områdets utvecklingsbehov och möjligheter, inklusive en analys av starka och svaga sidor, möjligheter och hot.
c) En beskrivning av strategin och dess mål, en beskrivning av på vilket sätt strategin är integrerad och innovativ samt en hierarki av mål, inklusive tydliga och mätbara mål för utfall eller resultat. Strategin ska överensstämma med relevanta program inom samtliga berörda GSR-fonder.	c) En beskrivning av strategin och dess mål, inbegripet en beskrivning av på vilket sätt strategin är integrerad framför allt när det gäller strategier i stadsnära och funktionella områden som involverar partner i stadsområden och aktörer från landsbygdsområden. ~~och innovativ samt en hierarki av mål, inklusive tydliga och mätbara mål för utfall eller resultat. Strategin ska överensstämma med relevanta program inom samtliga berörda GSR-fonder.~~
d) En beskrivning av hur lokalsamhället ska göras delaktigt i utvecklingen av strategin.	~~d) En beskrivning av hur lokalsamhället ska göras delaktigt i utvecklingen av strategin.~~
e) En handlingsplan som visar hur målen omsätts i åtgärder.	de) En handlingsplan som visar hur målen omsätts i åtgärder.
f) En beskrivning av förvaltnings- och övervakningsbestämmelserna för strategin, som visar att den lokala aktionsgruppen har kapacitet att genomföra strategin, samt en beskrivning av de särskilda bestämmelserna om utvärdering.	ef) En beskrivning av förvaltnings- och övervakningsbestämmelserna för strategin, som visar att den lokala aktionsgruppen har kapacitet att genomföra strategin, samt en beskrivning av de särskilda bestämmelserna om utvärdering.
g) Strategins finansieringsplan, inklusive planerade anslag från var och en av GSR-fonderna.	fg) Strategins finansieringsplan, inklusive planerade anslag från var och en av GSR-fonderna och särskilt användningen av integrerade territoriella investeringar, stadsutveckling och gemensamma handlingsplaner.
2. Medlemsstaterna ska fastställa kriterierna för urvalet av lokala utvecklingsstrategier. De fondspecifika bestämmelserna kan innehålla urvalskriterier.	2. Medlemsstaterna ska, i samråd med de lokala och regionala myndigheterna, fastställa kriterierna för urvalet av lokala utvecklingsstrategier. De fondspecifika bestämmelserna kan innehålla urvalskriterier.
[….]	[….]
6. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 142 om fastställande av område och befolkning som omfattas av den strategi som avses i punkt 1 a.	~~6. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 142 om fastställande av område och befolkning som omfattas av den strategi som avses i punkt 1 a.~~

Motivering

ReK välkomnar kommissionens förslag till **åtgärder för lokal utveckling och integrerad territoriell investering**, men efterlyser samtidigt en förenkling av arrangemang och förfaranden i samband med genomförandet av dessa nya bestämmelser så att inte de lokala aktörerna avskräcks från att använda dem. ReK ser det därför som onödigt att stipulera en delegerad akt också för fastställandet av de regioner och befolkningsgrupper som berörs av den lokala utvecklingsstrategin eftersom sådana åtaganden i normalfallet faller under de lokala och regionala myndigheternas behörighet eftersom det krävs särskilda kunskaper om den berörda regionens utveckling och problem. Dessutom bör det vara helt möjligt att kombinera lokala utvecklingsstrategier med integrerade territoriella investeringar och gemensamma handlingsplaner.

Det är viktigt att de lokala utvecklingsstrategier som införs kan främja förbindelserna mellan stad och landsbygd och att de lokala aktörerna i stadsnära områden kan delta fullt ut som partner i dessa lokala utvecklingsstrategier.

Ändringsrekommendation 30

Artikel 35

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Ansökningar om utbetalningar som innehåller utgifter för finansieringsinstrument	**Ansökningar om utbetalningar som innehåller utgifter för finansieringsinstrument**
2. När det gäller de finansieringsinstrument som avses i artikel 33.1 b och som genomförs i enlighet med artikel 33.4 a och b, ska det sammanlagda belopp av stödberättigande utgifter som anges i betalningsansökningar omfatta och separat ange det sammanlagda stödbelopp som betalats ut eller som ska betalas ut till finansieringsinstrumentet för investeringar i slutmottagare under en förutbestämd period på högst två år, inklusive förvaltningskostnader och avgifter.	2. När det gäller de finansieringsinstrument som avses i artikel 33.1 b och som genomförs i enlighet med artikel 33.4 a och b, ska det sammanlagda belopp av stödberättigande utgifter som anges i betalningsansökningar omfatta och separat ange det sammanlagda stödbelopp som betalats ut eller som ska betalas ut till finansieringsinstrumentet för att täcka de rättsligt bindande åtagandena om investeringar gentemot slutmottagarna ~~investeringar i~~ under en förutbestämd period på högst två år, inklusive förvaltningskostnader och avgifter.
3. Det belopp som fastställts i enlighet med punkt 2 ska anpassas i efterföljande ansökningar om utbetalningar för att beakta differensen mellan det stödbelopp som tidigare betalats ut till det berörda finansieringsinstrumentet och de belopp som verkligen investerats i slutmottagarna, plus förvaltningskostnader och avgifter som betalats. Dessa belopp ska anges separat i ansökan om utbetalning.	3. ~~Det belopp som fastställts i enlighet med punkt 2 ska anpassas i efterföljande ansökningar om utbetalningar för att beakta differensen mellan det stödbelopp som tidigare betalats ut till det berörda finansieringsinstrumentet och de belopp som verkligen investerats i slutmottagarna, plus förvaltningskostnader och avgifter som betalats. Dessa belopp ska anges separat i ansökan om utbetalning.~~ Efterföljande ansökningar om utbetalningar ska beräknas i enlighet med punkt 2. I ansökningarna om utbetalning ska dock separat anges det sammanlagda stödbelopp som faktiskt betalats ut, dvs. som verkligen investerats i slutmottagarna eller som betalats ut i form av förvaltningskostnader och avgifter, och de rättsligt bindande åtagandena om investeringar gentemot slutmottagarna för motsvarande förvaltningskostnader. När det belopp som betalats ut för rättsligt bindande åtaganden är 20 % lägre än de planerade kostnaderna ska den lägre summan dras av från betalningsansökan och kan beaktas i efterföljande framställningar endast när kostnaderna faktiskt betalats.
[…]	[…]

Motivering

Texten i förslaget till förordning främjar användningen av kommissionens standardinstrument med det lovvärda syftet att hindra alltför stor användning av finansieringsinstrument endast för att certifiera utgifter. Kommitténs ändringsförslag syftar till att återställa balansen genom ökad diversifiering av villkoren och till att införa en toleransmarginal med avseende på förmågan att respektera prognoserna.

Ändringsrekommendation 31

Artikel 39

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Användning av kvarvarande medel när programmet avslutats	**Användning av kvarvarande medel när programmet avslutats**
Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att kapital och vinster och andra inkomster som kan härledas från GSR-fondernas stöd till finansieringsinstrumenten används i överensstämmelse med programmets syfte under minst tio år efter det att programmet avslutats.	Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att kapital och vinster och andra inkomster som kan härledas från GSR-fondernas stöd till finansieringsinstrumenten används i överensstämmelse med programmets syfte under minst fem ~~tio~~ år efter det att programmet avslutats.

Motivering

Kommittén anser att kravet på användning av finansieringsinstrumenten och de resurser de ger upphov till inte bör gälla så länge. En period på tio år efter det att programmet avslutats innebär en lång tid av rättsosäkerhet.

Ändringsrekommendation 32

Artikel 40.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Rapport om genomförande av finansieringsinstrument	**Rapport om genomförande av finansieringsinstrument**
2. Den rapport som avses i punkt 1 ska för varje finansieringsinstrument omfatta följande uppgifter:	2. Den rapport som avses i punkt 1 ska för varje finansieringsinstrument omfatta följande uppgifter:
a) Från vilket program och vilken prioritering GSR-fondernas stöd kommer.	a) Från vilket program och vilken prioritering GSR-fondernas stöd kommer.
[…]	[…]
e) Stödbelopp som finansieringsinstrumentet betalat ut eller anslagit i garantikontrakt till slutmottagarna per program och prioritering eller åtgärd som omfattas av betalningsansökningar som lämnats in till kommissionen.	e) Stödbelopp som finansieringsinstrumentet betalat ut eller anslagit i garantikontrakt till slutmottagarna per program och prioritering eller åtgärd som omfattas av betalningsansökningar som lämnats in till kommissionen.
f) Finansieringsinstrumentets inkomster och återbetalningar till det.	~~f) Finansieringsinstrumentets inkomster och återbetalningar till det.~~
g) Multiplikatoreffekt för finansieringsinstrumentets investeringar samt värdet av investeringar och deltagande.	~~g~~f) Multiplikatoreffekt för finansieringsinstrumentets investeringar samt värdet av investeringar och deltagande.
h) Finansieringsinstrumentets bidrag till att uppnå indikatorerna för programmet och prioriteringen i fråga.	~~h) Finansieringsinstrumentets bidrag till att uppnå indikatorerna för programmet och prioriteringen i fråga.~~
[…]	[…]

Motivering

Syftet är att förenkla kraven på vad som måste rapporteras årligen till kommissionen vad avser genomförandet av finansieringsinstrumenten.

Ändringsrekommendation 33

Artikel 42.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Övervakningskommitténs sammansättning	**Övervakningskommitténs sammansättning**
1. Övervakningskommittén ska bestå av företrädare för förvaltningsmyndigheten och förmedlande organ samt företrädare för partnerna. Varje ledamot av övervakningskommittén ska vara röstberättigad.	1. Övervakningskommittén ska bestå av företrädare för förvaltningsmyndigheten och förmedlande organ samt företrädare för partnerna. Varje ledamot av övervakningskommittén ska vara röstberättigad.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
I övervakningskommittén för ett program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete ska det också finnas företrädare för de eventuella tredjeländer som deltar i programmet.	I övervakningskommittén för ett program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete ska det också finnas företrädare för de eventuella tredjeländer som deltar i programmet, under förutsättning att dessa länder bidrar ekonomiskt till programmet.

Motivering

Det framstår inte klart hur man i det europeiska territoriella samarbetet ska inlemma deltagande av tredjeländer och territorier som gränsar till de yttersta randområdena. När det gäller program som, förutom från Eruf, får medel från det europeiska grannskapsinstrumentet eller föranslutningsinstrumentet, som det hänvisas till i artikel 28 i förordningen om territoriellt samarbete, är tredjeländers deltagande en nödvändighet. När det gäller de yttersta randområdena omfattas dock inte tredjeländer och angränsande territorier (förutom undantagen Kanarieöarna och Marocko) av vare sig det europeiska grannskapsinstrumentet eller föranslutningsinstrumentet. Dessa länder får stöd från EUF, och de bidrar inte med några extramedel till det europeiska territoriella samarbetet. Följaktligen, även om det krävs samarbete med tredjeländer, får de territoriella samarbetsprogrammen för de yttersta randområdena bara stöd från Eruf, och även om 30 % av dessa medel kan utnyttjas utanför EU bör inte dessa tredjeländer delta i övervakningskommittéerna.

Ändringsrekommendation 34

Artikel 43.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Övervakningskommitténs uppgifter	**Övervakningskommitténs uppgifter**
1. Övervakningskommittén ska sammanträda minst en gång om året och ska granska genomförandet av programmet och framstegen när det gäller att uppnå dess mål. Vid granskningen ska den ta hänsyn till ekonomiska uppgifter och allmänna och programspecifika indikatorer, inklusive förändringar i resultatindikatorerna och framsteg i riktning mot kvantifierade målvärden och de delmål som anges i resultatramarna.	1. Övervakningskommittén ska sammanträda minst en gång om året och ska granska genomförandet av programmet och framstegen när det gäller att uppnå dess mål. Vid granskningen ska den ta hänsyn till ekonomiska uppgifter och allmänna och programspecifika indikatorer, inklusive förändringar i resultatindikatorerna och framsteg i riktning mot kvantifierade målvärden, samt uppgifter från den utvärderingsplan som nämns i artikel 49 och de delmål som anges i resultatramarna.

Motivering

För att kunna utvärdera genomförandet av programmet måste man beakta också den utvärdering som genomförs fortlöpande under programperioden enligt artikel 49.

Ändringsrekommendation 35

Artikel 47, ny punkt 2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Allmänna bestämmelser	**Allmänna bestämmelser**
1. Syftet med utvärderingar är att förbättra kvaliteten på programmens utformning och genomförande samt att bedöma deras effektivitet och verkan. Programmens verkan ska utvärderas i enlighet med de respektive GSR-fondernas uppdrag i förhållande till målen i unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla [2] och i förhållande till deras bruttonationalprodukt per capita och arbetslöshet, där så är lämpligt.	1. Syftet med utvärderingar är att förbättra kvaliteten på programmens utformning och genomförande samt att bedöma deras effektivitet och verkan. Programmens verkan ska utvärderas i enlighet med de respektive GSR-fondernas uppdrag i förhållande till målen i unionens strategi för smart och hållbar tillväxt för alla [2] och i förhållande till deras bruttonationalprodukt per capita och arbetslöshet, där så är lämpligt.
	2. Utöver det som föreskrivs i punkt 1 kan programmens verkan också utvärderas i förhållande till andra aspekter som bedöms som relevanta på grundval av en viss regions socioekonomiska särart.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
2. Medlemsstaterna ska tillhandahålla de resurser som krävs för att genomföra utvärderingarna, och säkerställa att förfaranden finns för att framställa och samla in de uppgifter som krävs för utvärderingarna, inklusive uppgifter rörande allmänna och, där så är lämpligt, programspecifika indikatorer.	3.~~2~~ Medlemsstaterna ska tillhandahålla de resurser som krävs för att genomföra utvärderingarna, och säkerställa att förfaranden finns för att framställa och samla in de uppgifter som krävs för utvärderingarna, inklusive uppgifter rörande allmänna och, där så är lämpligt, programspecifika indikatorer.
	4.~~3.~~ :
_____	_____
(2) Siehe Kernziele EU-2020.	(2) Siehe Kernziele EU-2020.

Motivering

Det är viktigt att konsekvensbedömningarna beaktar också andra aspekter som är viktiga, enligt strategin ”bortom BNP”, i linje med Regionkommitténs yttrande ”Bortom BNP – Att mäta framsteg i en föränderlig värld” (ReK

163/2010 fin).

Ändringsrekommendation 36

Artikel 48.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
3. Genom förhandsutvärderingarna ska man bedöma	3. Genom förhandsutvärderingarna ska man bedöma
[….]	[….]
g) om de kvantifierade målvärdena för indikatorerna är realistiska i förhållande till det planerade stödet från GSR-fonderna,	g) om de kvantifierade målvärdena för indikatorerna är realistiska i förhållande till det planerade stödet från GSR-fonderna,
h) vilket skäl som finns för den förslagna formen av stöd,	h) vilket skäl som finns för den förslagna formen av stöd,
i) hur väl personalen och den administrativa kapaciteten har anpassats till förvaltningen av programmet,	i) hur väl personalen och den administrativa kapaciteten har anpassats till förvaltningen av programmet,
j) hur lämpliga förfarandena är för övervakning av programmet och för att samla in de uppgifter som krävs för utvärderingarna,	~~j)~~ ~~hur lämpliga förfarandena är för övervakning av programmet och för att samla in de uppgifter som krävs för utvärderingarna,~~
k) hur lämpliga de utvalda delmålen är för resultatramarna,	~~k)~~ ~~hur lämpliga de utvalda delmålen är för resultatramarna,~~
l) hur lämpliga de planerade åtgärderna är för att främja jämställdhet mellan män och kvinnor och förhindra diskriminering, och	l~~j~~) hur lämpliga de planerade åtgärderna är för att främja jämställdhet mellan män och kvinnor och förhindra diskriminering, och
m) hur lämpliga de planerade åtgärderna är för att främja hållbar utveckling.	~~m~~k) hur lämpliga de planerade åtgärderna är för att främja hållbar utveckling.

Motivering

Kommittén anser att förhandsutvärderingar inte rimligtvis kan innehålla faktorer som inte kan mätas på ett korrekt sätt innan programmen inletts eller sådana faktorer som redan redovisats i andra dokument (t.ex. förvaltnings- och kontrollsystem, partnerskapsavtal). Därför föreslås att vissa uppgifter stryks.

Ändringsrekommendation 37

Artikel 49, ny punkt 4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Utvärdering under programperioden	**Utvärdering under programperioden**
1. En plan för utvärdering ska upprättas av förvaltningsmyndigheten för varje program och lämnas in enligt de fondspecifika reglerna.	1. En plan för utvärdering ska upprättas av förvaltningsmyndigheten för varje program och lämnas in enligt de fondspecifika reglerna.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att lämplig utvärderingskapacitet finns att tillgå.	2. Medlemsstaterna ska säkerställa att lämplig utvärderingskapacitet finns att tillgå.
3. Under programperioden ska förvaltningsmyndigheterna genomföra utvärderingarna, inklusive utvärderingar av effektivitet och verkan för varje program med utgångspunkt i utvärderingsplanen. Åtminstone en gång under programperioden ska man med hjälp av en utvärdering bedöma hur stödet från GSR-fonderna har medverkat till målen för varje prioriterat område. Alla utvärderingar ska granskas av övervakningskommittén och sändas till kommissionen.	3. Under programperioden ska förvaltningsmyndigheterna genomföra utvärderingarna, inklusive utvärderingar av effektivitet och verkan för varje program med utgångspunkt i utvärderingsplanen. Åtminstone en gång under programperioden ska man med hjälp av en utvärdering bedöma hur stödet från GSR-fonderna har medverkat till målen för varje prioriterat område. Alla utvärderingar ska granskas av övervakningskommittén och sändas till kommissionen.
4. Kommissionen får på eget initiativ genomföra utvärderingar av program.	4. På basis av resultaten av de utvärderingar som nämns i punkt 3 ska förvaltningsmyndigheterna genomföra lämpliga ändringar och förbättringar av programmets verktyg och genomförandeförfaranden. 5~~4~~. Kommissionen får på eget initiativ genomföra utvärderingar av program.

Motivering

För en ökad resultatinriktning är det lämpligt att de resultat som utvärderingarna under programperioden ger upphov till används konkret för att förbättra programmens effektivitet.

Ändringsrekommendation 38

Artikel 54.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Inkomstgenererande projekt	**Inkomstgenererande projekt**
1. Genererad nettoinkomst efter avslutandet av en insats under en specifik referensperiod ska fastställas i förväg genom en av följande metoder:	1. Genererad nettoinkomst efter avslutandet av en insats under en specifik referensperiod ska fastställas i förväg genom en av följande metoder:
a) Tillämpning av ett inkomstprocentsats enligt en schablonsats för den berörda typen av insats.	a) Tillämpning av ett inkomstprocentsats enligt en schablonsats för den berörda typen av insats.
b) Beräkning av det aktuella värdet av nettointäkten av insatsen, med hänsyn till principen om den som förorenar ska betala och, där så är lämpligt, mot bakgrund av överväganden om skälighet kopplade till den berörda medlemsstatens relativa välstånd.	b) Beräkning av det aktuella värdet av nettointäkten av insatsen, med hänsyn till principen om den som förorenar ska betala och, där så är lämpligt, mot bakgrund av överväganden om skälighet kopplade till den berörda medlemsstatens relativa välstånd.
De stödberättigande utgifterna för insatsen som ska samfinansieras får inte överstiga det aktuella värdet av investeringskostnaderna minus det aktuella värdet av nettoinkomsten, fastställd enligt en av dessa metoder	De stödberättigande utgifterna för insatsen som ska samfinansieras får inte överstiga det aktuella värdet av investeringskostnaderna minus det aktuella värdet av nettoinkomsten, fastställd enligt en av dessa metoder
Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 142 rörande definitionen av den schablonsats som avses i punkt a ovan.	~~Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 142 r~~Rörande definitionen av den schablonsats som avses i punkt a ovan följs följande schablonsatser:
Kommissionen ska anta metoderna i punkt b ovan genom genomförandeakter i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 143.3.	c) När det gäller investeringar i infrastruktur som genererar avsevärda nettointäkter får bidraget inte överstiga i) 40 % av den totala stödberättigande kostnaden i de regioner som omfattas av konvergensmålet, vartill kan komma en höjning med högst 10 % i de medlemsstater som omfattas av Sammanhållningsfonden, ii) 30 % av den totala stödberättigande kostnaden i övergångsregioner,

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
	iii) 25 % av den totala stödberättigade kostnaden i områden som omfattas av konkurrenskraftsmålet. iv) Dessa stödnivåer kan höjas för andra finansieringsformer än direkt stöd, förutsatt att denna höjning inte överstiger 10 % av den totala stödberättigade kostnaden. d) När det gäller investeringar i företag får bidraget inte överstiga i) 35 % av den totala stödberättigade kostnaden i områden som omfattas av konvergensmålet, ii) 25 % av den totala stödberättigande kostnaden i övergångsregioner, iii) 15 % av den totala stödberättigade kostnaden i områden som omfattas av konkurrenskraftsmålet. iv) När det gäller investeringar i små och medelstora företag kan dessa stödsatser höjas vid användning av andra finansieringsformer än direkt stöd, förutsatt att denna höjning inte överstiger 10 % av den totala stödberättigade kostnaden. Kommissionen ska anta metoderna i punkt b ovan genom genomförandeakter i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 143.3.

Motivering

Regionkommittén anser att man bör återinföra de bestämmelser som gällde under perioden 2000–2006, som stipulerade tillämpningen av en enda **särskild (lägre) finansieringsgrad** för inkomstgenererande projekt för att inte avskräcka initiativtagare till projekt.

Ändringsrekommendation 39

Artikel 55

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Stödberättigande 1. Stödberättigande för utgifter ska fastställas utifrån nationella bestämmelser, utom när särskilda bestämmelser har fastställts i eller på grundval av den här förordningen eller de fondspecifika bestämmelserna. […] 6. Nettoinkomst som genererats av en insats medan den pågår och som inte tagits med i beräkningen vid godkännandet av en insats ska dras av från de stödberättigande utgifterna för insatsen i den ansökan om slutbetalning som lämnas in av stödmottagaren. Denna bestämmelse ska inte gälla finansieringsinstrument och priser.	**Stödberättigande** 1. Stödberättigande för utgifter ska fastställas utifrån nationella bestämmelser, utom för projekt inom målet för territoriellt samarbete eller när särskilda bestämmelser har fastställts i eller på grundval av den här förordningen eller de fondspecifika bestämmelserna. […] ~~6. Nettoinkomst som genererats av en insats medan den pågår och som inte tagits med i beräkningen vid godkännandet av en insats ska dras av från de stödberättigande utgifterna för insatsen i den ansökan om slutbetalning som lämnas in av stödmottagaren. Denna bestämmelse ska inte gälla finansieringsinstrument och priser.~~ […] 9. För projekt inom målet för territoriellt samarbete ska kommissionen inrätta ett separat stödsystem i syfte att undvika snedvridning av konkurrensen mellan operatörerna.

Motivering

För att inte öka kontrollbördan medan verksamheten genomförs bör punkt 6 strykas. En ny punkt 9 bör införas, eftersom det territoriella samarbetet förtjänar ett särskilt system, då tillämpningen eller harmoniseringen av olika nationella regler skulle innebära ett alltför stort administrativt hinder för ett korrekt genomförande av projekten.

Ändringsrekommendation 40

Artikel 59.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Särskilda bestämmelser för stödberättigande	**Särskilda bestämmelser för stödberättigande**
3. Följande kostnader ska inte berättiga till bidrag från GSR-fonderna:	3. Följande kostnader ska inte berättiga till bidrag från GSR-fonderna:
a) Skuldräntor.	a) Skuldräntor.
b) Förvärv av obebyggd och bebyggd mark för ett belopp som överskrider 10 % av de totala stödberättigande utgifterna för insatsen i fråga. I väl motiverade undantagsfall kan en högre procentsats beviljas för miljöbevarande insatser.	b) Förvärv av obebyggd och bebyggd mark för ett belopp som överskrider 10 % av de totala stödberättigande utgifterna för insatsen i fråga. I väl motiverade undantagsfall kan en högre procentsats beviljas för miljöbevarande insatser.
c) Återbetalningsbar mervärdesskatt. Mervärdesskatt ska emellertid vara stödberättigande i de fall den inte kan återbetalas enligt nationell lagstiftning för mervärdesskatt och betalas av en icke-beskattningsbar person i den mening som avses i artikel 13.1 första stycket i direktiv 2006/112/EG, förutsatt att sådana mervärdesskattebelopp inte hänför sig till tillhandahållandet av infrastruktur.	c) Återbetalningsbar mervärdesskatt. ~~Mervärdesskatt ska emellertid vara stödberättigande i de fall den inte kan återbetalas enligt nationell lagstiftning för mervärdesskatt och betalas av en icke-beskattningsbar person i den mening som avses i artikel 13.1 första stycket i direktiv 2006/112/EG, förutsatt att sådana mervärdesskattebelopp inte hänför sig till tillhandahållandet av infrastruktur~~.

Motivering

Kommittén anser att enbart återbetalningsbar mervärdesskatt inte ska berättiga till bidrag från GSR-fonderna. Om den mervärdesskatt som inte är återbetalningsbar betraktas som icke-stödberättigade utgifter i alla projekt som genomförs av offentliga institutioner kommer det att avsevärt öka den nationella medfinansieringen och äventyra de regionala och lokala myndigheternas möjligheter att genomföra projekt. Vidare anser ReK att bestämmelserna om icke stödberättigande kostnader för mervärdesskatt i samband med tillhandahållandet av infrastruktur är diskriminerande i förhållande till andra typer av verksamhet.

Ändringsrekommendation 41

Artikel 64

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Ackreditering och samordning	**Ackreditering och samordning**
[…]	[…]
3. Ackrediteringen ska grundas på ett yttrande från ett oberoende revisionsorgan som ska bedöma om organet uppfyller ackrediteringskriterierna. Det oberoende revisionsorganet ska utföra sitt arbete i enlighet med internationellt vedertagna redovisningsnormer.	~~3. Ackrediteringen ska grundas på ett yttrande från ett oberoende revisionsorgan som ska bedöma om organet uppfyller ackrediteringskriterierna. Det oberoende revisionsorganet ska utföra sitt arbete i enlighet med internationellt vedertagna redovisningsnormer.~~
[…]	[…]

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
5. Medlemsstaten får utse ett samordnande organ vars ansvar är att stå i nära kontakt med och lämna information till kommissionen, främja en harmoniserad tillämpning av unionens bestämmelser, utarbeta en sammanfattande rapport med en översikt på nationell nivå över alla förvaltningsförklaringar och revisionsyttranden samt samordna genomförandet av korrigerande åtgärder rörande alla brister av allmän karaktär.	~~5. Medlemsstaten får utse ett samordnande organ vars ansvar är att stå i nära kontakt med och lämna information till kommissionen, främja en harmoniserad tillämpning av unionens bestämmelser, utarbeta en sammanfattande rapport med en översikt på nationell nivå över alla förvaltningsförklaringar och revisionsyttranden samt samordna genomförandet av korrigerande åtgärder rörande alla brister av allmän karaktär.~~

Motivering

Syftet är att undvika en mångfald organ och instanser som gör förvaltnings- och kontrollsystemet än mer komplext.

Ändringsrekommendation 42

Artikel 67

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Gemensamma regler för utbetalningar	**Gemensamma regler för utbetalningar**
1. Kommissionens utbetalning av GSR-fondernas bidrag till varje program ska göras i enlighet med budgetanslagen och under förutsättning att det finns medel tillgängliga. Varje betalning ska överföras till det tidigaste öppna budgetåtagandet för den berörda fonden.	1. Kommissionens utbetalning av GSR-fondernas bidrag till varje program ska göras i enlighet med budgetanslagen och under förutsättning att det finns medel tillgängliga. Varje betalning ska överföras till det tidigaste öppna budgetåtagandet för den berörda fonden.
2. Betalningarna ska ske i form av förfinansiering, mellanliggande betalningar och utbetalning av ett eventuellt årligt saldo samt av slutsaldot.	2. Betalningarna ska ske i form av förfinansiering, mellanliggande betalningar och utbetalning ~~av ett eventuellt årligt saldo samt~~ av slutsaldot.
3. När det gäller stödformer i enlighet med artikel 57.1 b, c och d ska de belopp som betalats ut till stödmottagaren betraktas som stödberättigande utgifter.	3. När det gäller stödformer i enlighet med artikel 57.1 b, c och d ska de belopp som betalats ut till stödmottagaren betraktas som stödberättigande utgifter.

Motivering

Vi är emot hänvisningen till ett ”årligt saldo”, eftersom det inför principen om ett årligt avslutande av räkenskaperna. Vi anser att den föreslagna årliga räkenskapsavslutningen i verkligheten innebär att man inför ett årligt avslutande som ökar den administrativa bördan, obligatoriska finansiella korrigeringar för oriktigheter som upptäcks av kommissionen och/eller revisionsrätten och minskar den flexibilitet i deklarationen och ersättandet av ”överbokningsutgifter” som finns i den aktuella perioden 2007–2013.

Ändringsrekommendation 43

Artikel 75.1 a

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Inlämnande av uppgifter	**Inlämnande av uppgifter**
1. Senast den 1 februari året efter räkenskapsperiodens slut ska medlemsstaten lämna in följande dokument och uppgifter till kommissionen, i enlighet med [artikel 56] i budgetförordningen:	1. Senast den 1 februari året efter räkenskapsperiodens slut ska medlemsstaten lämna in följande dokument och uppgifter till kommissionen, i enlighet med [artikel 56] i budgetförordningen:
a) Attesterade årsredovisningar för relevanta organ som ackrediterats i enlighet med artikel 64.	a) Attesterade årsredovisningar för relevanta organ som ackrediterats i enlighet med artikel 64, om attesteringsmyndigheten har valt att använda sig av det årliga redovisningsförfarandet i enlighet med artikel 128.

Motivering

Det skulle vara bra om beslutet om den årliga redovisningen, liksom under innevarande programperiod, kan fattas fritt av attesteringsmyndigheten själv. De tidsramar som fastställs i artikel 75 är svåra att respektera, eftersom de är för snäva.

Ändringsrekommendation 44

Artikel 82.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Investering för tillväxt och sysselsättning	**Investering för tillväxt och sysselsättning**
[…]	[…]
2. Medel för målet Investering för tillväxt och sysselsättning ska anslås till följande tre kategorier av Nuts 2-regioner:	2. Medel för målet Investering för tillväxt och sysselsättning ska anslås till följande tre kategorier av Nuts 2-regioner:
a) Mindre utvecklade regioner, vars BNP per capita är mindre än 75 % av genomsnittlig BNP i EU-27.	a) Mindre utvecklade regioner, vars BNP per capita är mindre än 75 % av genomsnittlig BNP i EU-27.
b) Övergångsregioner, vars BNP per capita är mellan 75 % och 90 % av genomsnittlig BNP i EU-27.	b) Övergångsregioner, vars BNP per capita är mellan 75 % och 90 % av genomsnittlig BNP i EU-27.
c) Mer utvecklade regioner, vars BNP per capita är mer än 90 % av genomsnittlig BNP i EU-27.	c) Mer utvecklade regioner, vars BNP per capita är mer än 90 % av genomsnittlig BNP i EU-27.
Regioner delas in i de tre kategorierna utifrån hur deras BNP per capita, mätt i köpkraftspariteter och beräknad på grundval av uppgifter för unionen för perioden 2006–2008, förhåller sig till genomsnittlig BNP i EU-27 under samma period.	Regioner delas in i de tre kategorierna utifrån hur deras BNP per capita, mätt i köpkraftspariteter och beräknad på grundval av tillgängliga uppgifter för unionen för de senaste tre åren~~perioden 2006–2008~~, förhåller sig till genomsnittlig BNP i EU-27 under samma period.

Motivering

För att precisera att man ska använda de senaste tillgängliga uppgifterna för att fastställa om en region är stödberättigad, och inte uppgifter från 2006–2008, som är före krisen.

Ändringsrekommendation 45

Artikel 83.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Samlade medel	**Samlade medel**
2. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta ett beslut om årlig fördelning per medlemsstat av de samlade medlen, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 i den här artikeln eller artikel 84.7.	2. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta ett beslut om årlig fördelning per medlemsstat av de samlade medlen, inom målet om investering för tillväxt och sysselsättning, utan att det påverkar tillämpningen av punkt 3 i den här artikeln eller artikel 84.7 och per samarbetsprogram inom målet om territoriell sammanhållning.

Motivering

ReK vill säkerställa att de medel som avsätts för territoriellt samarbete kommer att tilldelas av kommissionen per samarbetsområde och inte utifrån en fördelning per medlemsstat.

Ändringsrekommendation 46

Artikel 84

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Medel för Investering för tillväxt och sysselsättning och för Europeiskt territoriellt samarbete	**Medel för Investering för tillväxt och sysselsättning och för Europeiskt territoriellt samarbete**
2. Följande kriterier ska användas vid fördelningen per medlemsstat:	2. Följande kriterier ska användas vid fördelningen per medlemsstat:
a) Stödberättigande befolkning, regionalt välstånd, nationellt välstånd och arbetslöshetsnivå för mindre utvecklade regioner och övergångsregioner.	a) Stödberättigande befolkning, regionalt välstånd, nationellt välstånd, allvarliga och permanenta naturbetingade eller demografiska nackdelar (enligt definitionen i artikel 111.4) och arbetslöshetsnivå för mindre utvecklade regioner och övergångsregioner.
b) Stödberättigande befolkning, regionalt välstånd, sysselsättningsgrad, utbildningsnivå och befolkningstäthet för mer utvecklade regioner.	b) Stödberättigande befolkning, regionalt välstånd, sysselsättningsgrad, utbildningsnivå, ~~och~~ befolkningstäthet, demografisk fördelning och befolkningens åldrande för mer utvecklade regioner.
c) Befolkning, nationellt välstånd och ytareal för Sammanhållningsfonden.	c) Befolkning, nationellt välstånd och ytareal för Sammanhållningsfonden.
3. Minst 25 % av strukturfondernas medel för mindre utvecklade regioner, 40 % av medlen för övergångsregioner och 52 % av medlen för mer utvecklade regioner i varje medlemsstat ska tilldelas ESF. För tillämpningen av denna bestämmelse ska stödet till en medlemsstat genom [programmet för livsmedelsstöd för de mest utsatta människorna] betraktas som en del av de medel från strukturfonderna som anslås till ESF.	3. Minst 2~~5~~ % av strukturfondernas medel för mindre utvecklade regioner, 35~~40~~ % av medlen för övergångsregioner och 40~~52~~ % av medlen för mer utvecklade regioner i varje medlemsstat ska tilldelas ESF. För tillämpningen av denna bestämmelse ska stödet till en medlemsstat genom [programmet för livsmedelsstöd för de mest utsatta människorna] betraktas som en del av de medel från strukturfonderna som anslås till ESF.
[….]	[….]
5. Stödet från strukturfonderna för [programmet för livsmedelsstöd för de mest utsatta människorna] inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning ska uppgå till 2 500 000 000 euro.	5. Stödet ~~från strukturfonderna~~ för [programmet för livsmedelsstöd för de mest utsatta människorna] ~~inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning~~ ska uppgå till 2 500 000 000 euro.
Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta ett beslut där den fastställer det belopp som ska överföras från strukturfondsanslaget för varje medlemsstat för hela perioden. Strukturfondsanslaget för varje medlemsstat ska minskas med motsvarande belopp.	Kommissionen ska genom en genomförandeakt anta ett beslut där den fastställer det belopp som ska överföras från rubriken ”Bevarande och förvaltning av naturresurserna” i EU:s budgetram. ~~strukturfondsanslaget för varje medlemsstat för hela perioden. Strukturfondsanslaget för varje medlemsstat ska minskas med motsvarande belopp.~~
De årliga anslagen för det stöd från strukturfonderna som avses i första stycket ska föras in i tillämpliga budgetposter för [programmet för livsmedelsstöd för de mest utsatta människorna] vid 2014 års budgetförfarande.	~~De årliga anslagen för det stöd från strukturfonderna som avses i första stycket ska föras in i tillämpliga budgetposter för [programmet för livsmedelsstöd för de mest utsatta människorna] vid 2014 års budgetförfarande.~~
6. Av de medel som avsatts för målet Investering för tillväxt och sysselsättning ska 5 % utgöra en resultatreserv som ska anslås i enlighet med artikel 19.	~~6. Av de medel som avsatts för målet Investering för tillväxt och sysselsättning ska 5 % utgöra en resultatreserv som ska anslås i enlighet med artikel 19.~~
[….]	[….]
8. Medlen för målet Europeiskt territoriellt samarbete ska uppgå till 3,48 % av de samlade medel som är tillgängliga för budgetåtaganden från fonderna under perioden 2014–2020 (dvs. 11 700 000 004 euro).	8. Medlen för målet Europeiskt territoriellt samarbete ska uppgå till 3,48 % av de samlade medel som är tillgängliga för budgetåtaganden från fonderna under perioden 2014–2020 (dvs. 11 700 000 004 euro). Dessa medel kommer att dras av från de totala medlen som anslås till sammanhållningspolitiken utifrån en fördelning per samarbetsprogram.

Motivering

Utöver de traditionella kriterierna för att bevilja medlemsstaterna stöd, anser kommittén att man bör beakta kompletterande kriterier, såsom allvarliga och permanenta naturbetingade eller demografiska nackdelar i regionerna, i enlighet med artikel 174 i EUF-fördraget. Andra demografiska kriterier bör också tas i beaktande, såsom stora obalanser i den demografiska fördelningen, avfolkning i vissa områden inom regionen (i synnerhet landsbygds- och gränsområden) och befolkningens åldrande. Dessa faktorer kan få betydande konsekvenser för den ekonomiska utvecklingen och kostnaderna för offentliga tjänster.

Kommittén anser att den föreslagna minsta procentsatsen för tilldelningen till ESF är för hög. Därför bör tröskeln sänkas för de olika regionkategorierna. ReK anser att det är viktigt att låta alla regioner investera i sektorer som har eller kan skapa sysselsättningstillfällen, samtidigt som man säkerställer en ambitiös finansiering till sysselsättning och sociala frågor.

Regelramen för strukturfonderna kan utgöra en ny rättslig grund för EU:s program för livsmedelsstöd till de mest utsatta människorna, men ur finansiell synpunkt kan det inte i något fall ersätta detta program (för livsmedelsstöd), vars mål hör hemma i den gemensamma jordbrukspolitiken.

Slutligen vill ReK säkerställa att de medel som avsätts för territoriellt samarbete kommer att tilldelas av kommissionen per samarbetsområde.

Ändringsrekommendation 47

Artikel 86.4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Additionalitet	**Additionalitet**
4. En kontroll av om de offentliga eller motsvarande utgifterna för strukturåtgärder inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning har bibehållits under perioden ska endast göras i de medlemsstater där minst 15 % av befolkningen lever i mindre utvecklade regioner och övergångsregioner.	4. En kontroll av om de offentliga eller motsvarande utgifterna för strukturåtgärder inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning har bibehållits under perioden ska endast göras i de medlemsstater där minst ~~15~~20 % av befolkningen lever i mindre utvecklade regioner och övergångsregioner.
I de medlemsstater där minst 70 % av befolkningen lever i mindre utvecklade regioner och övergångsregioner ska kontrollen göras på nationell nivå.	~~I de medlemsstater där minst 70 % av befolkningen lever i mindre utvecklade regioner och övergångsregioner ska kontrollen göras på nationell nivå.~~
I de medlemsstater där mer än 15 % och mindre än 70 % av befolkningen lever i mindre utvecklade regioner och övergångsregioner ska kontrollen göras på nationell och regional nivå. Medlemsstaterna ska i detta syfte förse kommissionen med information om utgifterna i de mindre utvecklade regionerna och övergångsregionerna vid varje etapp i kontrollförfarandet.	I de medlemsstater där mer än ~~15~~ 20 % och mindre än 70 % av befolkningen lever i mindre utvecklade regioner och övergångsregioner ska kontrollen göras på nationell och regional nivå. Medlemsstaterna ska i detta syfte förse kommissionen med information om utgifterna i de mindre utvecklade regionerna och övergångsregionerna vid varje etapp i kontrollförfarandet.

Motivering

ReK anser att det är onödigt och överflödigt att genomföra kontrollen på grundval av befolkningsstorlek eftersom det faller inom medlemsstaternas befogenhet att fastställa hur principen ska kontrolleras. Att kontrollen av additionalitetsprincipen ska ske i medlemsstater där endast en liten andel av befolkningen lever i mindre utvecklade regioner och övergångsregioner välkomnas. Med beaktande av proportionalitetsprincipen bör tröskelvärdet höjas till 20 % för att förenkla förvaltningen.

Ändringsrekommendation 48

Artikel 87.2 c och h

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Innehållet i och antagandet av de operativa programmen inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning	Innehållet i och antagandet av de operativa programmen inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning
2. Ett operativt program ska innehålla följande:	2. Ett operativt program ska innehålla följande:
[…]	[…]
c) Det bidrag till det integrerade tillvägagångssättet för territoriell utveckling som anges i partnerskapsavtalet, inklusive	c) Det bidrag till det integrerade tillvägagångssättet för territoriell utveckling som anges i partnerskapsavtalet, inklusive
i) mekanismerna för samordningen mellan fonderna, EJFLU, EHFF och andra finansieringsinstrument på unionsnivå och nationell nivå samt EIB,	i) mekanismerna för samordningen mellan fonderna, EJFLU, EHFF och andra finansieringsinstrument på unionsnivå och nationell nivå samt EIB,
ii) när så är lämpligt, ett planerat samordnat tillvägagångssätt för den territoriella utvecklingen av stads-, landsbygds- kust- och fiskeriområden samt områden med särskilda territoriella drag, särskilt förfarandena för genomförandet av artiklarna 28 och 29,	ii) när så är lämpligt, ett planerat samordnat tillvägagångssätt för den territoriella utvecklingen av stads-, landsbygds- kust- och fiskeriområden samt områden med särskilda territoriella drag, särskilt förfarandena för genomförandet av artiklarna 28 och 29,
iii) en förteckning över städer där integrerade åtgärder för en hållbar stadsutveckling kommer att genomföras, en vägledande årlig fördelning av Eruf-stödet till dessa åtgärder, inklusive medel som delegeras till städer för förvaltning enligt artikel 7.2 i förordning (EU) nr [Eruf] och en vägledande årlig fördelning av ESF-stödet till integrerade åtgärder,	iii) en vägledande förteckning över städer där integrerade åtgärder för en hållbar stadsutveckling kommer att genomföras~~,~~. En sådan förteckning bör upprättas tillsammans med de lokala och regionala myndigheterna, med hänsyn till de institutionella systemen i den enskilda medlemsstaten, i syfte att säkra att alla lokala myndigheter som har för avsikt att genomföra integrerade åtgärder för stadsutveckling har en rättvis tillgång till förteckningen, en vägledande årlig fördelning av Eruf-stödet till dessa åtgärder, inklusive medel som delegeras till städer för förvaltning enligt artikel 7.2 i förordning (EU) nr [Eruf] och en vägledande årlig fördelning av ESF-stödet till integrerade åtgärder,
iv) angivande av de områden där lokalt ledd utveckling ska genomföras,	iv) angivande av de områden där lokalt ledd utveckling ska genomföras,
v) bestämmelser för mellanregionala och transnationella åtgärder, där stödmottagarna finns i mer än en medlemsstat,	v) bestämmelser för mellanregionala och transnationella åtgärder, där stödmottagarna finns i mer än en medlemsstat,
vi) om tillämpligt, en beskrivning av hur de planerade insatserna bidrar till makroregionala strategier och havsområdesstrategier.	vi) en presentation av samordningsarrangemangen mellan de operativa programmen inom målet om investering för tillväxt och sysselsättning, programmen för territoriellt samarbete och programmen som rör samma regioner inom grannskapspolitiken och Europeiska utvecklingsfonden.
	vii) om tillämpligt, en beskrivning av hur de planerade insatserna bidrar till makroregionala strategier och havsområdesstrategier eller funktionella bergsområden.
d) En beskrivning av hur programmet bidrar till det i partnerskapsavtalet angivna integrerade tillvägagångssättet för att möta särskilda behov i områden med störst fattigdom eller hos målgrupper som är särskilt utsatta för diskriminering eller utestängning, med särskilt beaktande av marginaliserade befolkningsgrupper och med preliminära finansiella anslag.	viii)~~d)~~ En beskrivning av hur programmet bidrar till det i partnerskapsavtalet angivna integrerade tillvägagångssättet för att möta särskilda behov i områden med störst fattigdom eller hos målgrupper som är särskilt utsatta för diskriminering eller utestängning, med särskilt beaktande av marginaliserade befolkningsgrupper och med preliminära finansiella anslag.
[…]	[…]

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
h) Genomförandebestämmelserna för det operativa programmet, som ska innehålla	~~g~~h) Genomförandebestämmelserna för det operativa programmet, som ska innehålla
i) uppgifter om ackrediteringsorgan, förvaltningsmyndighet, eventuell attesteringsmyndighet och revisionsmyndighet,	i) uppgifter om ~~ackrediteringsorgan,~~ förvaltningsmyndighet, eventuell attesteringsmyndighet och revisionsmyndighet,
ii) uppgifter om det organ som kommissionen kommer att göra utbetalningarna till.	ii) uppgifter om det organ som kommissionen kommer att göra utbetalningarna till.

Motivering

Kommissionens förslag att fastställa ett fast antal städer är för normativt. Vi föreslår därför att förteckningen ska vara vägledande. Vidare borde den utarbetas tillsammans med de lokala och regionala myndigheterna.

ReK föreslår att punkt d) ska ingå som punkt c viii), som på så vis blir uttömmande vad gäller det integrerade tillvägagångssättet. I linje med ändringsrekommendationen till artikel 64.3 föreslås att hänvisningen till det externa ackrediteringsorganet stryks.

Ändringsrekommendation 49

Artikel 91.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Uppgifter som ska lämnas till kommissionen	**Uppgifter som ska lämnas till kommissionen**
2. Större projekt som lämnas in till kommissionen för godkännande ska ingå i förteckningen över större projekt i ett operativt program. Förteckningen ska granskas av medlemsstaten eller förvaltningsmyndigheten två år efter det att det operativa programmet har antagits och kan ändras på begäran av medlemsstaten i enlighet med förfarandet i artikel 26.2, särskilt för att lägga till större projekt som förväntas avslutas vid slutet av 2022.	2. Större projekt som lämnas in till kommissionen för godkännande ska, så långt möjligt, ingå i förteckningen över större projekt i ett operativt program. Större projekt kan godkännas även under loppet av programperioden. Kostnaderna för ett större projekt kan redovisas också innan kommissionen godkänner projektet. ~~Förteckningen ska granskas av medlemsstaten eller förvaltningsmyndigheten två år efter det att det operativa programmet har antagits och kan ändras på begäran av medlemsstaten i enlighet med förfarandet i artikel 26.2, särskilt för att lägga till s~~Större projekt bör ~~som förväntas avslutas~~ vara avslutade vid slutet av 2022.

Motivering

Regionkommittén anser att de större projekt som presenteras under programperioden bör kunna inledas utan att man inväntar kommissionens godkännande, såsom har föreslagits inom ramen för nuvarande programperiod. Kommittén anser att utgifterna för ett större projekt ska kunna redovisas innan kommissionen godkänner projektet, för att undvika att genomförandet försenas.

Ändringsrekommendation 50

Artikel 93.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
1. En gemensam handlingsplan är en insats som fastställts och förvaltas utifrån de utfall och resultat som den ska uppnå. Den omfattar en grupp av projekt, dock inte satsningar på infrastruktur, som genomförs under stödmottagarens ansvar som en del i ett eller flera operativa program. Medlemsstaterna och kommissionen ska tillsammans	1. En gemensam handlingsplan är en insats som fastställts och förvaltas utifrån de utfall och resultat som den ska uppnå. Den omfattar en grupp av projekt, ~~dock inte satsningar på infrastruktur,~~ som genomförs under stödmottagarens ansvar som en del i ett eller flera operativa program. Om den gemensamma handlingsplanen omfattar

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
enas om den gemensamma handlingsplanens utfall och resultat och de ska bidra till de specifika målen för de operativa programmen och ligga till grund för stödet från fonderna. Resultaten ska hänföra sig till den gemensamma handlingsplanens direkta effekter. Stödmottagaren ska vara ett offentligrättsligt organ. Gemensamma handlingsplaner ska inte betraktas som större projekt.	satsningar på infrastruktur får totalkostnaden för dessa inte överskrida 8 miljoner euro. Medlemsstaterna och kommissionen ska tillsammans enas om den gemensamma handlingsplanens utfall och resultat och de ska bidra till de specifika målen för de operativa programmen och ligga till grund för stödet från fonderna. Resultaten ska hänföra sig till den gemensamma handlingsplanens direkta effekter. Stödmottagaren ska vara ett offentligrättsligt organ. Gemensamma handlingsplaner ska inte betraktas som större projekt.

Motivering

Kommittén anser att gemensamma handlingsplaner underlättar genomförandet av ESF när det gäller precisa och begränsade åtgärder, men beklagar att användningen av en sådan mekanism försvåras för Eruf genom att infrastrukturprojekt utesluts.

Ändringsrekommendation 51

Artikel 93.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Tillämpningsområde	**Tillämpningsområde**
2. Det offentliga stöd som anslås till en gemensam handlingsplan ska vara minst 10 000 000 euro eller 20 % av det offentliga stödet till det eller de operativa programmen, om det beloppet är lägre.	2. Det offentliga stöd som anslås till en gemensam handlingsplan ska vara minst ~~10~~5 000 000 euro eller ~~20~~ 10 % av det offentliga stödet till det eller de operativa programmen, om det beloppet är lägre.

Motivering

Många anser att en lägre tröskel är bättre för att säkra att instrumentet är anpassat efter den tillgängliga kritiska massan. Man bör dock påpeka att detta är ett rättsligt minimivärde som under förhandlingsprocessen i många medlemsstater kommer att bli märkbart högre.

Ändringsrekommendation 52

Artikel 102.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Överföring av ekonomiska uppgifter	**Överföring av ekonomiska uppgifter**
1. I övervakningssyfte ska förvaltningsmyndigheten senast den 31 januari, den 30 april, den 31 juli och den 31 oktober för vart och ett av de operativa programmen, och efter prioriterat område, på elektronisk väg överlämna följande uppgifter till kommissionen:	1. I övervakningssyfte ska förvaltningsmyndigheten senast den 31 januari~~, den 30 april~~, och den 31 juli ~~och den 31 oktober~~ för vart och ett av de operativa programmen, och efter prioriterat område, på elektronisk väg överlämna följande uppgifter till kommissionen:
a) De sammanlagda offentliga stödberättigande kostnaderna för insatserna och antalet insatser som valts ut för stöd.	a) De sammanlagda offentliga stödberättigande kostnaderna för insatserna och antalet insatser som valts ut för stöd.
b) De sammanlagda offentliga stödberättigande kostnaderna för kontrakt eller andra rättsliga åtaganden som stödmottagarna ingått i samband med genomförandet av de insatser som valts ut för stöd.	b) De sammanlagda offentliga stödberättigande kostnaderna för kontrakt eller andra rättsliga åtaganden ~~som~~ mellan förvaltningsmyndigheterna och stödmottagarna ~~ingått i samband med genomförandet av de insatser som valts ut för stöd~~.
c) Det sammanlagda belopp av stödberättigande utgifter som stödmottagarna har redovisat till förvaltningsmyndigheten.	c) Det sammanlagda belopp av stödberättigande utgifter som stödmottagarna har redovisat till förvaltningsmyndigheten.

Motivering

Kommittén önskar förenkla överföringen av uppgifter genom att minska antalet rapporteringstillfällen från 4 till 2 gånger per år. Detsamma gäller överföringen av uppgifter om de insatser som valts ut för stöd. Endast det sammanlagda beloppet av stödberättigande utgifter, de offentliga stödberättigande kostnaderna, kontrakt eller andra rättsliga åtaganden mellan förvaltningsmyndigheterna och stödmottagarna ska redovisas.

Ändringsrekommendation 53

Artikel 105

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Information och offentlighetsåtgärder	**Information och offentlighetsåtgärder**
1. Medlemsstaterna och förvaltningsmyndigheterna ska göra följande:	1. Medlemsstaterna och förvaltningsmyndigheterna ska göra följande:
a) Inrätta en enda webbplats eller en enda webbportal med information om, och tillgång till, alla operativa program i den medlemsstaten.	a) Inrätta en enda webbplats eller en enda webbportal med information om, och tillgång till, alla operativa program i den medlemsstaten.
b) Informera potentiella stödmottagare om vilka finansieringsmöjligheter som finns inom de operativa programmen.	b) Informera potentiella stödmottagare om vilka finansieringsmöjligheter som finns inom de operativa programmen.
c) Hålla allmänheten i unionen underrättad om den roll som sammanhållningspolitiken och fonderna spelar samt om vilka resultat som uppnåtts, genom informations- och kommunikationsåtgärder som belyser resultaten och effekterna av partnerskapskontrakt, operativa program och verksamheter.	c) Hålla allmänheten i unionen underrättad om den roll som sammanhållningspolitiken och fonderna spelar samt om vilka resultat som uppnåtts, genom informations- och kommunikationsåtgärder som belyser resultaten och effekterna av partnerskapskontrakt, operativa program och verksamheter.
2. För att garantera insyn i stödet från fonderna ska medlemsstaterna upprätthålla en förteckning över verksamheterna inom varje operativt program och inom varje fond i csv- eller xml-format, som ska finnas tillgänglig via en enda webbsida eller webbportal, där det ska finnas en förteckning och en kort beskrivning av alla operativa program i den medlemsstaten.	2. Åtgärder för att öka medvetenheten kan också vidtas av EU-institutionerna och de rådgivande organen i syfte att förklara hur sammanhållningspolitiken fungerar och vilket mervärde den har för Europeiska unionen. ~~2~~3. För att garantera insyn i stödet från fonderna ska medlemsstaterna upprätthålla en förteckning över verksamheterna inom varje operativt program och inom varje fond i csv- eller xml-format, som ska finnas tillgänglig via en enda webbsida eller webbportal, där det ska finnas en förteckning och en kort beskrivning av alla operativa program i den medlemsstaten.
Förteckningen över verksamheterna ska uppdateras minst var tredje månad.	Förteckningen över verksamheterna ska uppdateras minst var ~~tredje~~ sjätte månad.
Vilka uppgifter som minst måste anges i förteckningen över verksamheter anges i bilaga V.	Vilka uppgifter som minst måste anges i förteckningen över verksamheter anges i bilaga V.

Motivering

Förordningarna bör göra det möjligt för Europeiska kommissionen och Regionkommittén att gemensamt vidta åtgärder för att öka medvetenheten i syfte att stödja lokala och regionala myndigheter när det gäller att förklara hur sammanhållningspolitiken fungerar: före, under och efter projekten. ReK bör ha möjlighet att stödja de lokala och regionala myndigheternas insatser, som mottagare av sammanhållningsmedel som ska leverera resultat på lokal nivå. ReK bör också ha möjlighet att förklara för allmänheten hur strukturfondsmedlen utnyttjats och vilken roll EU spelar i denna process.

Vidare vill kommittén förenkla informations- och offentlighetsförfarandena, och därför förefaller det tillräckligt att uppdatera förteckningen över verksamheterna två gånger per år.

Ändringsrekommendation 54

Artikel 110.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Fastställande av samfinansieringssatser	**Fastställande av samfinansieringssatser**
Samfinansieringssatsen för varje prioriterat område för operativa program inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning får utgöra högst	Samfinansieringssatsen för varje prioriterat område för operativa program inom målet Investering för tillväxt och sysselsättning får utgöra högst
a) 85 % för Sammanhållningsfonden,	a) 85 % för Sammanhållningsfonden,
b) 85 % för de mindre utvecklade regionerna i medlemsstater vars genomsnittliga BNP per capita för perioden 2007–2009 låg under 85 % av genomsnittet för EU-27 under samma period, samt för de yttersta randområdena,	b) 85 % för de mindre utvecklade regionerna i medlemsstater vars genomsnittliga BNP per capita för perioden 2007–2009 låg under 85 % av genomsnittet för EU-27 under samma period, samt för de yttersta randområdena,
c) 80 % för de mindre utvecklade regioner i medlemsstaterna som inte avses i led b och som är berättigade till stöd från Sammanhållningsfondens övergångsordning den 1 januari 2014,	c) 80 % för de mindre utvecklade regioner i medlemsstaterna som inte avses i led b och som är berättigade till stöd från Sammanhållningsfondens övergångsordning den 1 januari 2014,
d) 75 % för de mindre utvecklade regioner i medlemsstaterna som inte avses i leden b eller c och för alla regioner vars BNP per capita för perioden 2007–2013 var lägre än 75 % av genomsnittet i EU-25 för referensperioden men vars BNP per capita ligger över 75 % av genomsnittlig BNP i EU-27,	d) 75 % för de mindre utvecklade regioner i medlemsstaterna som inte avses i leden b eller c och för alla regioner vars BNP per capita för perioden 2007–2013 var lägre än 75 % av genomsnittet i EU-25 för referensperioden men vars BNP per capita ligger över 75 % av genomsnittlig BNP i EU-27,
e) 60 % för övergångsregioner som inte avses i led d,	e) 60 % för övergångsregioner som inte avses i led d,
f) 50 % för mer utvecklade regioner som inte avses i led d.	f) 50 % för mer utvecklade regioner som inte avses i led d.
Samfinansieringssatsen för varje prioriterat område för operativa program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete får utgöra högst 75 %.	Samfinansieringssatsen för ~~varje prioriterat område för~~ operativa program inom målet Europeiskt territoriellt samarbete får utgöra högst ~~75~~ 85 %. För operativa program under målet europeiskt territoriellt samarbete där minst en deltagare tillhör en medlemsstat vars BNP-genomsnitt per capita under perioden 2001–2003 understeg 85 % av genomsnittet för EU-25 under samma period får stödet från Eruf inte överstiga 85 % av de totala stödberättigande utgifterna. Stödet från Eruf till samtliga övriga operativa program får inte överstiga 75 % av de offentliga stödberättigande utgifter som medfinansieras av Eruf. Stödet från fonderna på de prioriterade områdenas nivå ska fastställas så att det ligger under det maximala stödbeloppet från fonderna och den maximala stödsatsen per fond som fastställts på det operativa programmets nivå.

Motivering

Den föreslagna samfinansieringsgraden (75 %) för operativa program under målet ”Europeiskt territoriellt samarbete” är lägre än samfinansieringsgraden för mindre utvecklade regioner under målet ”Investering för tillväxt och sysselsättning”. Denna lägre samfinansieringsgrad gör programmen för europeiskt territoriellt samarbete mindre attraktiva i dessa mindre utvecklade regioner. Regionkommittén håller därför inte med om att programmen för europeiskt territoriellt samarbete bör samfinansieras till bara 75 %. Det finns ingen anledning att göra någon skillnad mellan dessa, och samfinansieringsgraden för båda målen bör fastställas till 85 %. För att kvaliteten på samarbetet ska förbli densamma måste man bevara de nuvarande villkoren, som fastställdes genom rådets förordning (EG) nr 1083/2006 (den allmänna förordningen), artikel 53.3 och 53.4 – citat:

”3. För operativa program under målet europeiskt territoriellt samarbete där minst en deltagare tillhör en medlemsstat vars BNP-genomsnitt per capita under perioden 2001–2003 understeg 85 % av genomsnittet för EU-25 under samma period får stödet från ERUF inte överstiga 85 % av de totala stödberättigande utgifterna. Stödet från ERUF till samtliga övriga operativa program får inte överstiga 75 % av de offentliga stödberättigande utgifter som medfinansieras av ERUF.

4. Stödet från fonderna på de prioriterade områdenas nivå skall inte underställas taken i punkt 3 och i bilaga III. Det skall dock fastställas så att det ligger under det maximala stödbeloppet från fonderna och den maximala stödsatsen per fond som fastställts på det operativa programmets nivå”.

Regionkommittén anser också att man bör fastställa en maximal samfinansieringsgrad för varje prioriterat område. Denna åtgärd gör det nämligen inte möjligt att differentiera storleken på samfinansieringen inom ramen för vart och ett av de prioriterade områdena i syfte att motivera stödmottagarna till att uppfylla ett antal strategiska prioriteringar.

Ändringsrekommendation 55

Artikel 111.4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Anpassning av samfinansieringssatser	**Anpassning av samfinansieringssatser**
[…]	[…]
4. Områden med allvarliga och permanenta, naturbetingade eller demografiska nackdelar definieras enligt följande:	4. Områden med allvarliga och permanenta, naturbetingade eller demografiska nackdelar definieras enligt följande:
a) Öar som är medlemsstater och berättigade till stöd från Sammanhållningsfonden och andra öar med undantag av sådana där medlemsstatens huvudstad är belägen eller som har en fast förbindelse till fastlandet.	a) Öar som är medlemsstater och berättigade till stöd från Sammanhållningsfonden och andra öar med undantag av sådana där medlemsstatens huvudstad är belägen eller som har en fast förbindelse till fastlandet.
b) Bergsområden enligt definitionen i medlemsstatens nationella lagstiftning.	b) Bergsområden enligt definitionen i medlemsstatens nationella lagstiftning.
c) Glest (mindre än 50 invånare per kvadratkilometer) och mycket glest (mindre än åtta invånare per kvadratkilometer) befolkade områden.	c) Glest (mindre än 50 invånare per kvadratkilometer) och mycket glest (mindre än åtta invånare per kvadratkilometer) befolkade områden.
	d) Andra områden med allvarliga och permanenta demografiska nackdelar.

Ändringsrekommendation 56

Artikel 112.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Medlemsstaternas ansvar	**Medlemsstaternas ansvar**
2. Medlemsstaterna ska förebygga, spåra och korrigera oriktigheter och återkräva belopp som betalats ut på otillbörliga grunder, tillsammans med eventuell ränta på försenade betalningar. De ska informera kommissionen om dessa oriktigheter och hålla kommissionen underrättad om hur relaterade administrativa och rättsliga förfaranden fortskrider.	2. Medlemsstaterna ska införa förfaranden för att förebygga, spåra och korrigera oriktigheter och återkräva belopp som betalats ut på otillbörliga grunder, tillsammans med eventuell ränta på försenade betalningar. De ska informera kommissionen om dessa oriktigheter och hålla kommissionen underrättad om hur relaterade administrativa och rättsliga förfaranden fortskrider.

Motivering

Preciseringen av kommissionens text välkomnas, men vi anser inte att man bör begränsa antagandet av system för elektroniskt uppgiftsbyte enbart till offentliga stödmottagare.

Ändringsrekommendation 57

Artikel 113

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Utnämning av myndigheter	**Utnämning av myndigheter**
[…]	[…]
5. Förutsatt att principen om åtskillnad av funktioner respekteras kan förvaltningsmyndigheten, attesteringsmyndigheten, i förekommande fall, och revisionsmyndigheten vara en del av samma offentliga myndighet eller organ. För operativa program för vilka det sammanlagda stödet från fonderna överstiger 250 000 000 euro får dock attesteringsmyndigheten inte vara en del av samma offentliga myndighet eller organ som förvaltningsmyndigheten.	5. Förutsatt att principen om åtskillnad av funktioner respekteras kan förvaltningsmyndigheten, attesteringsmyndigheten, i förekommande fall, och revisionsmyndigheten vara en del av samma offentliga myndighet eller organ. ~~För operativa program för vilka det sammanlagda stödet från fonderna överstiger 250 000 000 euro får dock attesteringsmyndigheten inte vara en del av samma offentliga myndighet eller organ som förvaltningsmyndigheten.~~
[…]	[…]
7. Medlemsstaten eller förvaltningsmyndigheten får anförtro förvaltningen av en del av ett operativt program till ett förmedlande organ genom ett skriftligt avtal mellan det förmedlande organet och medlemsstaten eller förvaltningsmyndigheten (nedan kallat ett samlat bidrag). Det förmedlande organet ska lämna garantier för sin solvens och sin kompetens inom det berörda området samt inom administrativ och ekonomisk förvaltning.	7. Medlemsstaten eller förvaltningsmyndigheten får anförtro förvaltningen av en del av ett operativt program till ett förmedlande organ genom ett skriftligt avtal mellan det förmedlande organet och medlemsstaten eller förvaltningsmyndigheten (nedan kallat ett samlat bidrag). Det förmedlande organet ska lämna garantier för sin solvens och sin kompetens inom det berörda området samt inom administrativ och ekonomisk förvaltning. Sådana garantier ska inte begäras om det förmedlande organet är ett offentligrättsligt organ.

Motivering

Det vore bättre att behålla det nuvarande systemet där attesteringsmyndigheten, även för program över 250 miljoner euro, kan vara en del av samma offentliga organ som förvaltningsmyndigheten.

ReK anser dessutom att de garantier som krävs inte ska tillämpas om det förmedlande organet är ett offentligrättsligt organ.

Ändringsrekommendation 58

Artikel 114.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Förvaltningsmyndighetens uppgifter	**Förvaltningsmyndighetens uppgifter**
2. När det gäller det operativa programmets förvaltning ska förvaltningsmyndigheten göra följande:	2. När det gäller det operativa programmets förvaltning ska förvaltningsmyndigheten göra följande:
a) Stödja övervakningskommitténs arbete och förse den med de uppgifter den behöver för att utföra arbetet, särskilt uppgifter om framsteg när det gäller det operativa programmets måluppfyllelse, ekonomiska uppgifter och uppgifter om indikatorer och delmål.	a) Stödja övervakningskommitténs arbete och förse den med de uppgifter den behöver för att utföra arbetet, särskilt uppgifter om framsteg när det gäller det operativa programmets måluppfyllelse, ekonomiska uppgifter och uppgifter om indikatorer och delmål.
b) Utarbeta och, efter godkännande av övervakningskommittén, skicka årsrapporterna och slutrapporterna om genomförandet till kommissionen.	b) Utarbeta och, efter godkännande av övervakningskommittén, skicka årsrapporterna och slutrapporterna om genomförandet till kommissionen.
c) Ge förmedlande organ och stödmottagare tillgång till de uppgifter som de behöver för att utföra sina uppgifter och genomföra verksamheter.	c) Ge förmedlande organ och stödmottagare tillgång till de uppgifter som de behöver för att utföra sina uppgifter och genomföra verksamheter.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
d) Upprätta ett system för att i elektronisk form registrera och lagra uppgifter om varje verksamhet som är nödvändiga för övervakning, utvärdering, ekonomisk förvaltning, kontroller och revisioner, inklusive uppgifter om enskilda deltagare i verksamheterna, när så är lämpligt.	d) Upprätta ett system för att i elektronisk form registrera och lagra uppgifter om varje verksamhet som är nödvändiga för övervakning, utvärdering, ekonomisk förvaltning, kontroller och revisioner~~, inklusive uppgifter om enskilda deltagare i verksamheterna, när så är lämpligt~~.
e) Se till att de uppgifter som avses i led d samlas in, matas in och lagras i systemet och att uppgifter om indikatorer delas upp efter kön, när detta krävs i bilaga I i ESF-förordningen.	e) Se till att de uppgifter som avses i led d samlas in, matas in och lagras i systemet och att uppgifter om indikatorer delas upp efter kön, när detta krävs i bilaga I i ESF-förordningen.

Motivering

Det är viktigt att kunna behålla uppgifter om verksamheten som kan vara till nytta av olika skäl, t.ex. i händelse av tvist.

Ändringsrekommendation 59

Artikel 117

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Ackreditering och återkallande av ackreditering av förvaltningsmyndigheten och attesteringsmyndigheten	~~**Ackreditering och återkallande av ackreditering av förvaltningsmyndigheten och attesteringsmyndigheten**~~
1. Ackrediteringsorganet ska anta ett formellt beslut om att ackreditera de förvaltningsmyndigheter och attesteringsmyndigheter som uppfyller de ackrediteringskrav som kommissionen fastställt genom delegerade akter i enlighet med artikel 142.	~~1. Ackrediteringsorganet ska anta ett formellt beslut om att ackreditera de förvaltningsmyndigheter och attesteringsmyndigheter som uppfyller de ackrediteringskrav som kommissionen fastställt genom delegerade akter i enlighet med artikel 142.~~
2. Det formella beslut som avses i punkt 1 ska vara baserat på en rapport och ett utlåtande från ett oberoende revisionsorgan som utvärderar förvaltnings- och kontrollsystemet, inklusive den roll som de förmedlande organen spelar, och dess överensstämmelse med artiklarna 62, 63, 114 och 115. Ackrediteringsorganet ska ta hänsyn till om förvaltnings- och kontrollsystemen för det operativa programmet liknar de som tillämpades under föregående programperiod, samt till handlingar som styrker att de fungerar effektivt.	~~2. Det formella beslut som avses i punkt 1 ska vara baserat på en rapport och ett utlåtande från ett oberoende revisionsorgan som utvärderar förvaltnings- och kontrollsystemet, inklusive den roll som de förmedlande organen spelar, och dess överensstämmelse med artiklarna 62, 63, 114 och 115. Ackrediteringsorganet ska ta hänsyn till om förvaltnings- och kontrollsystemen för det operativa programmet liknar de som tillämpades under föregående programperiod, samt till handlingar som styrker att de fungerar effektivt.~~
3. Medlemsstaten ska lämna in det formella beslut som avses i punkt 1 till kommissionen senast sex månader efter antagandet av beslutet om antagande av det operativa programmet.	~~3. Medlemsstaten ska lämna in det formella beslut som avses i punkt 1 till kommissionen senast sex månader efter antagandet av beslutet om antagande av det operativa programmet.~~
4. Om det totala stödet från fonderna till ett operativt program överstiger 250 000 000 euro kan kommissionen inom två månader efter mottagandet av det formella beslut som avses i punkt 1 begära att få det oberoende revisionsorganets rapport och utlåtandet samt beskrivningen av förvaltnings- och kontrollsystemet.	~~4. Om det totala stödet från fonderna till ett operativt program överstiger 250 000 000 euro kan kommissionen inom två månader efter mottagandet av det formella beslut som avses i punkt 1 begära att få det oberoende revisionsorganets rapport och utlåtandet samt beskrivningen av förvaltnings- och kontrollsystemet.~~
Kommissionen kan lämna synpunkter inom två månader efter det att den tagit emot dessa handlingar.	~~Kommissionen kan lämna synpunkter inom två månader efter det att den tagit emot dessa handlingar.~~
När kommissionen beslutar om den ska begära dessa handlingar ska den ta hänsyn till om det operativa programmets förvaltnings- och kontrollsystem liknar de som tillämpades under föregående programperiod, om förvaltningsmyndigheten också utför attesteringsmyndighetens uppgifter samt till eventuella handlingar som styrker att de fungerar effektivt.	~~När kommissionen beslutar om den ska begära dessa handlingar ska den ta hänsyn till om det operativa programmets förvaltnings- och kontrollsystem liknar de som tillämpades under föregående programperiod, om förvaltningsmyndigheten också utför attesteringsmyndighetens uppgifter samt till eventuella handlingar som styrker att de fungerar effektivt.~~

Motivering

Den planerade ackrediteringen av förvaltnings- och tillsynsmyndigheter avvisas. Att genomförandet av sammanhållningspolitiken hanteras av medlemsstaterna ligger i linje med subsidiaritetsprincipen i EU. En ackreditering av statliga myndigheter genomförd av andra statliga myndigheter har inget förvaltningsrättsligt stöd i vissa medlemsstater och innebär ett intrång i rätten att bestämma hur arbetet i organiseras.

Ändringsrekommendation 60

Artikel 118, ny punkt 4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Samarbete med revisionsmyndigheterna	**Samarbete med revisionsmyndigheterna**
	4. För operativa program där de totala offentliga stödberättigande utgifterna är högst 750 miljoner euro och EU:s medfinansiering är högst 40 % av de totala offentliga utgifterna behöver revisionsmyndigheten inte lägga fram någon revisionsstrategi för kommissionen.

Motivering

ReK föreslår att man återinför f.d. artikel 74.1 för programperioden 2007–2013 för att förenkla förfarandet med avseende på det proportionella i kontrollen.

Ändringsrekommendation 61

Artikel 121.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Betalningsansökningar	**Betalningsansökningar**
1. Ansökningarna om utbetalning ska för varje prioriterat område innehålla följande:	1. Ansökningarna om utbetalning ska för varje prioriterat område innehålla följande:
a) Summan av stödberättigande utgifter som stödmottagarna haft i samband med genomförandet, som de bokförts av attesteringsmyndigheten.	a) Summan av stödberättigande utgifter som stödmottagarna haft i samband med genomförandet, som de bokförts av attesteringsmyndigheten.
b) Summan av offentligt stöd i samband med genomförandet, som det bokförts av attesteringsmyndigheten.	b) Summan av offentligt stöd i samband med genomförandet, som det bokförts av attesteringsmyndigheten.
c) Motsvarande stödberättigande offentligt stöd som betalats ut till stödmottagaren, som det bokförts av attesteringsmyndigheten.	~~c) Motsvarande stödberättigande offentligt stöd som betalats ut till stödmottagaren, som det bokförts av attesteringsmyndigheten.~~

Motivering

ReK anser att uppgifter om offentligt stöd som betalats ut till stödmottagaren inte bör inkluderas i betalningsansökningar till kommissionen. Kommittén föreslår därför en förenkling i fråga om denna information.

Ändringsrekommendation 62

Artikel 124.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Utbetalning av förfinansiering	**Utbetalning av förfinansiering**
1. Den inledande förfinansieringen ska delas upp i flera delbetalningar enligt följande:	1. Den inledande förfinansieringen ska delas upp i flera delbetalningar enligt följande:
a) 2014: 2 % av fondernas stöd till det operativa programmet för hela programperioden.	a) 2014: 2 % av fondernas stöd till det operativa programmet för hela programperioden.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
b) 2015: 1 % av fondernas stöd till det operativa programmet för hela programperioden.	b) 2015: 3~~1~~ % av fondernas stöd till det operativa programmet för hela programperioden.
c) 2016: 1 % av fondernas stöd till det operativa programmet för hela programperioden.	c) 2016: 3 ~~1~~ % av fondernas stöd till det operativa programmet för hela programperioden.
Om ett operativt program antas 2015 eller senare ska de första delbetalningarna betalas ut under det år då programmet antas.	Om ett operativt program antas 2015 eller senare ska de första delbetalningarna betalas ut under det år då programmet antas.

Motivering

ReK välkomnar förslaget att förvaltningsmyndigheterna ska göra utbetalningarna till stödmottagarna innan de begär ersättning från kommissionen. Detta kräver dock större flexibilitet i förskottssystemet för att förvaltningsmyndigheterna ska ha tillräckliga resurser för att kunna ge stödmottagarna förskott. När det gäller den ökning av resurserna som kommissionen föreslår anser kommittén att den ytterligare kan minska de svårigheter som vissa medlemsstater har haft i samband med krisen i fråga om nationella offentliga bidrag.

Ändringsrekommendation 63

Artikel 128.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Årsredovisningens innehåll	**Årsredovisningens innehåll**
1. Den attesterade årsredovisningen för varje operativt program ska omfatta räkenskapsåret och ska för varje prioriterat område omfatta följande:	1. Attesteringsmyndigheten ska ha möjlighet att lämna in attesterade årsredovisningar i enlighet med bestämmelserna i artikel 75. Den attesterade årsredovisningen för varje operativt program ska omfatta räkenskapsåret och ska för varje prioriterat område omfatta följande:
a) Summan av stödberättigande utgifter som attesteringsmyndigheten bokfört som utbetalda av stödmottagarna i samband med genomförandet och motsvarande stödberättigande offentliga stöd som betalats ut, samt summan av offentligt stöd i samband med genomförandet.	a) Summan av stödberättigande utgifter som attesteringsmyndigheten bokfört som utbetalda av stödmottagarna i samband med genomförandet och motsvarande stödberättigande offentliga stöd som betalats ut, samt summan av offentligt stöd i samband med genomförandet.
b) De belopp som dragits tillbaka och återvunnits under räkenskapsåret, de belopp som ska återvinnas vid räkenskapsårets slut, de återvinningar som gjorts i enlighet med artikel 61 samt belopp som inte kan återvinnas.	b) De belopp som dragits tillbaka och återvunnits under räkenskapsåret, de belopp som ska återvinnas vid räkenskapsårets slut, de återvinningar som gjorts i enlighet med artikel 61 samt belopp som inte kan återvinnas.
c) För varje prioriterat område, en förteckning över insatser som slutförts under räkenskapsåret och som fått stöd från Eruf och Sammanhållningsfonden.	c) För varje prioriterat område, en förteckning över insatser som slutförts under räkenskapsåret och som fått stöd från Eruf och Sammanhållningsfonden.
d) För varje prioriterat område, en avstämning mellan utgifter enligt punkt a och utgifter som deklarerats för samma räkenskapsår i betalningsansökningarna, samt en förklaring av eventuella skillnader.	d) För varje prioriterat område, en avstämning mellan utgifter enligt punkt a och utgifter som deklarerats för samma räkenskapsår i betalningsansökningarna, samt en förklaring av eventuella skillnader.

Motivering

Det skulle vara bra om beslutet om den årliga redovisningen, liksom under innevarande programperiod, kan fattas fritt av attesteringsmyndigheten själv. De tidsramar som fastställs i artikel 75 är svåra att respektera, eftersom de är för snäva.

Ändringsrekommendation 64

Artikel 134

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Inställande av utbetalningar	**Inställande av utbetalningar**
1. Kommissionen kan helt eller delvis ställa in de mellanliggande utbetalningarna för prioriterade områden eller operativa program i följande fall:	1. Kommissionen kan helt eller delvis ställa in de mellanliggande utbetalningarna för prioriterade områden eller operativa program i följande fall:
a) Det operativa programmets förvaltnings- och kontrollsystem uppvisar allvarliga brister, men inga korrigerande åtgärder har vidtagits.	a) Det operativa programmets förvaltnings- och kontrollsystem uppvisar allvarliga brister, men inga korrigerande åtgärder har vidtagits.
b) Utgifterna i en utgiftsdeklaration står i samband med en oriktighet med allvarliga ekonomiska följder som inte har korrigerats.	b) Utgifterna i en utgiftsdeklaration står i samband med en oriktighet med allvarliga ekonomiska följder som inte har korrigerats.
c) Medlemsstaten har inte vidtagit nödvändiga åtgärder för att åtgärda den situation som har föranlett ett avbrott i enlighet med artikel 74.	c) Medlemsstaten har inte vidtagit nödvändiga åtgärder för att åtgärda den situation som har föranlett ett avbrott i enlighet med artikel 74.
d) Det finns allvarliga brister i kvaliteten och tillförlitligheten hos övervakningssystemet eller uppgifterna om allmänna och särskilda indikatorer.	d) Det finns allvarliga brister i kvaliteten och tillförlitligheten hos övervakningssystemet ~~eller uppgifterna om allmänna och särskilda indikatorer~~.
e) Medlemsstaten har underlåtit att vidta de åtgärder som anges i det operativa programmet när det gäller att uppfylla förhandsvillkor.	~~e) Medlemsstaten har underlåtit att vidta de åtgärder som anges i det operativa programmet när det gäller att uppfylla förhandsvillkor.~~
f) Det framgår av en resultatöversyn att man inom ett prioriterat område inte har lyckats uppnå de delmål som anges i resultatramen.	~~f) Det framgår av en resultatöversyn att man inom ett prioriterat område inte har lyckats uppnå de delmål som anges i resultatramen.~~
g) Medlemsstaten underlåter att svara eller svarar på ett icke tillfredsställande sätt i enlighet med artikel 20.5.	~~g) Medlemsstaten underlåter att svara eller svarar på ett icke tillfredsställande sätt i enlighet med artikel 20.5.~~
h) Ett av villkoren i artikel 21.6 a–e är uppfyllda.	~~h) Ett av villkoren i artikel 21.6 a–e är uppfyllda.~~
2. Kommissionen får genom genomförandeakter besluta att ställa in de mellanliggande utbetalningarna helt eller delvis, efter att ha gett medlemsstaten möjlighet att framföra sina synpunkter.	~~2. Kommissionen får genom genomförandeakter besluta att ställa in de mellanliggande utbetalningarna helt eller delvis, efter att ha gett medlemsstaten möjlighet att framföra sina synpunkter.~~
3. Kommissionen ska häva inställandet av hela eller delar av de mellanliggande utbetalningarna om medlemsstaten har vidtagit de åtgärder som krävdes för detta.	~~3. Kommissionen ska häva inställandet av hela eller delar av de mellanliggande utbetalningarna om medlemsstaten har vidtagit de åtgärder som krävdes för detta.~~

Motivering

Regionkommittén anser att det är motiverat att kommissionen helt eller delvis kan ställa in de mellanliggande utbetalningarna endast när programmets förvaltnings- och kontrollsystem uppvisar allvarliga brister.

Ändringsrekommendation 65

Artikel 140.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Proportionell kontroll av operativa program	**Proportionell kontroll av operativa program**
1. Insatser för vilka de stödberättigande utgifterna inte överstiger 100 000 euro ska inte omfattas av mer än en revision, av antingen revisionsmyndigheten eller kommissionen, för avslutandet av alla utgifter som berörs i enlighet med artikel 131. Övriga insatser ska inte omfattas av mer än en revision per räkenskapsår, av revisionsmyndigheten och av kommissionen, före avslutandet av alla utgifter som berörs i enlighet med artikel 131. Dessa bestämmelser ska inte påverka tillämpningen av punkt 4.	1. Insatser för vilka de stödberättigande utgifterna inte överstiger 250 000 ~~100 000~~ euro ska inte omfattas av mer än en revision~~, av antingen revisionsmyndigheten eller kommissionen,~~ för avslutandet av alla utgifter som berörs i enlighet med artikel 131. Övriga insatser ska inte omfattas av mer än en revision per räkenskapsår~~, av revisionsmyndigheten och av kommissionen,~~ före avslutandet av alla utgifter som berörs i enlighet med artikel 131. Dessa bestämmelser ska inte påverka tillämpningen av punkt 4.

Motivering

För att säkerställa en proportionell kontroll av de operativa programmen föreslår kommittén att insatser för vilka de stödberättigande utgifterna är högst 250 000 euro inte ska omfattas av mer än en revision.

Ändringsrekommendation 66

BILAGA IV

Förhandsvillkor

Tematiska förhandsvillkor punkterna 1, 2, 3, 6, 7, 8, 9, 10, 11

Tematiska mål	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
1. Att stärka forskning, teknisk utveckling och innovation ***(FoU-mål)*** (artikel 9.1)	1.1. *Forskning och innovation*: Att det finns ~~en nationell eller regional forsknings- och innovationsstrategi för~~ ett strategiskt tillvägagångssätt på nationell och regional nivå för forskning och innovation avseende smart specialisering i enlighet med det nationella reformprogrammet för att ta vara på privata forsknings- och innovationsmedel, som överensstämmer med väl fungerande nationella eller regionala forsknings- och innovationssystem ([3]).	— Det finns ~~en nationell eller regional forsknings- och innovationsstrategi för~~ ett nationellt eller regionalt strategiskt tillvägagångssätt för forskning och innovation avseende smart specialisering som — bygger på en swot-analys för att styra resurserna till en begränsad mängd prioriteringar inom forskning och innovation, med beaktande av bedömningar av tidigare erfarenheter, där sådana finns, — har åtgärder för stimulans av privata FoU-investeringar, — har ett system för övervakning och översyn. — Medlemsstaten har antagit en ram för tillgängliga budgetmedel för forskning och innovation. — ~~Medlemsstaten har antagit en flerårig plan för budget och prioritering av investeringar med anknytning till EU:s prioriteringar (Europeiska strategiska forumet för forskningsinfrastruktur, ESFRI).~~
2. Att öka tillgången till, användningen av och kvaliteten på informations- och kommunikations- teknik ***(Bredbandsmål)*** (artikel 9.2)	2.1. *Digital tillväxt:* Att det inom det strategiska tillvägagångssättet på nationell eller regional nivå för innovation avseende ~~i den nationella eller regionala strategin för~~ smart specialisering finns ett särskilt kapitel om digital tillväxt för att stimulera efterfrågan på överkomliga, bra, driftskompatibla IKT-stödda privata och offentliga tjänster och öka allmänhetens användning av dem, inklusive utsatta grupper, företag och offentlig förvaltning, även i form av gränsöverskridande initiativ.	— Det finns ett kapitel om digital tillväxt ~~i den nationella eller regionala innovationsstrategin för~~ inom det nationella eller regionala strategiska tillvägagångssättet för innovation avseende smart specialisering som innehåller — budget och prioritering av åtgärder genom en swot-analys i enlighet med resultattavlan för den digitala agendan för Europa ([4]), — en analys av avvägningen mellan stöd till efterfrågan och utbud av informations- och kommunikationsteknik (IKT), — ~~mätbara mål för resultaten av insatser inom digital allmänbildning, färdigheter, e-inkludering, e-tillgänglighet samt e-hälsa vilka överensstämmer med berörda sektoriella nationella eller regionala strategier,~~ — en bedömning av behovet av stärkt IKT-kapacitetsutbyggnad.
	2.2. *Nästa generations accessinfrastruktur:* Att det finns nationella eller regionala planer för nästa generations accessinfrastruktur där man tar hänsyn till regionala åtgärder för att nå EU:s mål för tillgång till internet med hög kapacitet ([5]), och att främja territoriell sammanhållning ~~med inriktning på områden där marknaden misslyckats med att erbjuda öppen infrastruktur till ett överkomligt pris med tillräcklig kvalitet~~ i överensstämmelse med EU:s regler om konkurrens och statligt stöd, och erbjuda tillgängliga tjänster till utsatta grupper.	— Det finns en nationell eller regional plan för nästa generations accessinfrastruktur som innehåller — en regelbundet uppdaterad plan för infrastrukturinvesteringar genom aggregering av efterfrågan och kartläggning av infrastruktur och tjänster, — långsiktiga investeringsmodeller som uppmuntrar konkurrens och ger tillgång till öppna, överkomliga, bra och framtidssäkra infrastrukturanläggningar och tjänster, — åtgärder för att stimulera privata investeringar.

Tematiska mål	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
3. Att öka konkurrenskraften hos små och medelstora företag (artikel 9.3)	3.1. Att särskilda åtgärder har vidtagits för ett verkningsfullt genomförande av småföretagsakten och översynen av denna av den 23 februari 2011 ([6]), inklusive principen om att tänka småskaligt först.	— I de särskilda åtgärderna ingår — en mekanism för övervakning av genomförandet av småföretagsakten, inklusive ett organ med ansvar för att samordna frågor som rör små och medelstora företag på olika förvaltningsnivåer (småföretagarombud), — åtgärder för att minska tiden att starta ett företag till tre arbetsdagar och kostnaden till 100 euro, — åtgärder för att minska den tid det tar att få licenser och tillstånd att inleda och bedriva företagets verksamhet till tre månader, — en mekanism för systematisk bedömning av hur lagstiftningen påverkar små och medelstora företag ~~genom ett ”småföretagstest”, i förekommande fall med hänsyn till företagens olika storlekar~~.
	3.2. Införlivande i nationell rätt av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/7/EU av den 16 februari 2011 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner ([7]).	— Införlivande av direktivet i enlighet med artikel 12 i direktivet (senast den 16 mars 2013).
6. Att skydda miljön och främja en hållbar användning av resurser (artikel 9.6)	6.1. *Vattensektorn*: Att det finns a) en prispolitik för vatten som ger vattenförbrukarna tillräckliga incitament till effektiv användning av vattenresurserna, och b) ett lämpligt bidrag från de olika vattenanvändningarna till kostnadstäckning för vattentjänster i enlighet med artikel 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område ([8]).	— Medlemsstaten har sett till att olika vattenanvändningar bidrar till kostnadstäckningen för vattentjänsterna efter sektor i enlighet med artikel 9 i direktiv 2000/60/EG och säkerställt rättvis tillgång för alla till denna allmänna nyttighet. — Det antas förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt för de distrikt där investeringar ska göras i enlighet med artikel 13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område ([9]).
	6.2. *Avfallssektorn:* Att Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv ([10]) införlivas, särskilt när det gäller utarbetandet av avfallsplaner i enlighet med direktivet och avfallshierarkin.	— Medlemsstaten har rapporterat till kommissionen om framstegen med avseende på målen i artikel 11 i direktiv 2008/98/EG, skäl för misslyckanden och planerade åtgärder för att nå målen. — Medlemsstaten har sett till att dess behöriga myndigheter i enlighet med artiklarna 1, 4, 13 och 16 i direktiv 2008/98/EG upprättat en eller flera avfallsplaner enligt skyldigheten i artikel 28 i direktivet. — Medlemsstaten har senast den 12 december 2013 i enlighet med artiklarna 1 och 4 i direktiv 2008/98/EG inrättat avfallsförebyggande program enligt skyldigheten i artikel 29 i direktivet. — Medlemsstaten har vidtagit nödvändiga åtgärder för att nå målet för 2020 om återanvändning och materialåtervinning i enlighet med artikel 11 i direktiv 2008/98/EG.

Tematiska mål	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
7. Att främja hållbara transporter och få bort flaskhalsar i viktig nätinfrastruktur (artikel 9.7)	7.1. *Väg:* ~~Att det finns en heltäckande nationell transportplan med i~~ Lämpliga prioriteringar av investeringarna i de centrala delarna av det transeuropeiska nätet för transporter (TEN-T), i hela nätet (andra investeringar än centrala TEN-T) och i de sekundära länkarna (inklusive regional och lokal kollektivtrafik).	— ~~Det finns en heltäckande transportplan som innehåller~~ — en prioritering av investeringarna i det centrala TEN-T-nätet, hela nätet och de sekundära länkarna. I prioriteringen bör hänsyn tas till investeringarnas bidrag till rörlighet, hållbarhet, minskade utsläpp av växthusgaser samt till det gemensamma europeiska transportområdet, — en realistisk~~, mogen~~ projektplanering (med tidplan och preliminär budget), — en strategisk miljöbedömning som överensstämmer med transportplanens rättsliga krav, — åtgärder för att stärka de förmedlande organens och stödmottagarnas förmåga att förverkliga projektplaneringen.
	7.2. *Järnväg:* ~~Att det i den heltäckande nationella transportplanen finns ett särskilt kapitel om utveckling av järnväg, där man har sett till att prioritera~~ Fastställande av prioriteringar för investeringarna i det centrala transeuropeiska nätet för transporter (TEN-T), i hela nätet (andra investeringar än centrala TEN-T) och i de sekundära järnvägslänkarna på ett lämpligt sätt i enlighet med varje investerings bidrag till rörlighet, hållbarhet samt nationella och europeiska nätverkseffekter. Investeringarna omfattar rörliga tillgångar, driftskompatibilitet och kapacitetsuppbyggnad.	— Det finns ett kapitel om utveckling av järnväg ~~i den heltäckande transportplanen~~ som innehåller — en realistisk~~, mogen~~ projektplanering (med tidplan och preliminär budget), — en strategisk miljöbedömning som uppfyller transportplanens rättsliga krav, — åtgärder för att stärka de förmedlande organens och stödmottagarnas förmåga att förverkliga projektplaneringen.
8. Att främja sysselsättning och arbetskraftens rörlighet **(Sysselsättningsmål)** (artikel 9.8)	8.1. *Tillgång till arbete för arbetssökande och inaktiva, inklusive lokala sysselsättningsinitiativ och stöd till arbetskraftens rörlighet:* Att aktiva arbetsmarknadspolitiska åtgärder utformas och genomförs i enlighet med riktlinjerna för sysselsättningen och de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik ([11]) avseende förutsättningarna för sysselsättningsskapande.	— Arbetsmarknadstjänsterna kan tillhandahålla och tillhandahåller faktiskt — individanpassade tjänster och aktiva och förebyggande arbetsmarknadsåtgärder i ett tidigt skede, som är öppna för alla arbetssökande, — ~~förebyggande åtgärder och rådgivning beträffande anställningsmöjligheter på längre sikt vilka uppstår vid strukturella ändringar på arbetsmarknaden, t.ex. övergången till en koldioxidsnål ekonomi,~~ — öppen, systematisk information om nya lediga platser. — Arbetsmarknadstjänsterna har byggt upp nätverk med arbetsgivare och undervisning.
	8.2. *Egenföretagande, sysselsättning, företagsamhet och nyföretagande:* Att det finns en heltäckande strategi för inkluderande stöd till nyföretagande i enlighet med småföretagsakten ([12]), riktlinjerna för sysselsättningen samt de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och unionens ekonomiska politik ([13]) avseende förutsättningarna för sysselsättningsskapande.	— Det finns en heltäckande strategi som omfattar — åtgärder för att minska den tid det tar att grunda ett företag till tre arbetsdagar och kostnaden till 100 euro, — åtgärder för att se till att den tid som krävs för att få licenser och tillstånd att inleda och bedriva verksamhet vid ett företag minskas till tre månader, — åtgärder för att sammanföra företagsutvecklingstjänster och finansiella tjänster (tillgång till kapital), inklusive uppsökande verksamhet som vänder sig till missgynnade grupper och områden.

Tematiska mål	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
	8.3. *Modernisering och stärkande av arbetsmarknadens institutioner, inklusive åtgärder för att stärka arbetskraftens rörlighet till andra länder* ([14]): — Att arbetsmarknadens institutioner moderniseras och stärks i enlighet med riktlinjerna för sysselsättningen. — Att reformerna av arbetsmarknadens institutioner föregås av en tydlig strategi och en förhandsbedömning där genusperspektivet ingår.	— Åtgärder för att reformera arbetsmarknadstjänsterna, så att de kan ([15]) — tillhandahålla individanpassade tjänster samt aktiva och förebyggande arbetsmarknadspolitiska åtgärder i ett tidigt skede, öppna för alla arbetssökande, — ~~ge råd om anställningsmöjligheter på längre sikt som uppstår vid strukturella ändringar på arbetsmarknaden, t.ex. övergången till en koldioxidsnål ekonomi,~~ — öppen, systematisk information om nya lediga platser på unionsnivå. — Reformen av arbetsmarknadstjänster kommer att inbegripa uppbyggnad av nätverk med arbetsgivare och utbildningsinstitutioner.
	8.4. *Ett aktivt och sunt åldrande:* Att politiken för ett aktivt åldrande utformas och genomförs i enlighet med riktlinjerna för sysselsättningen ([16]).	— Det har genomförts insatser för ett aktivt, sunt åldrande ([17]) som innebär att — de berörda parterna medverkar i politikens utformning och genomförande, — ~~medlemsstaten.~~ [Ö.a. Svenska versionen av kommissionsdokumentet skiljer sig från originalet.]
	8.5. *Anpassning av arbetstagare, företag och företagare till förändringar:* Att det görs politiska insatser för att främja förebyggande och god hantering av förändringar och omstruktureringar på alla relevanta nivåer (nationellt, regionalt, lokalt och sektoriellt) ([18]).	— Det finns verkningsfulla instrument till stöd för arbetsmarknadens parter och myndigheterna för att utveckla en proaktiv hållning till förändringar och omstruktureringar.
9. Att investera i utbildning, färdigheter och livslångt lärande ***(utbildningsmål)*** (artikel 9.10)	9.1. *Elever som lämnar skolan i förtid:* Att det finns en heltäckande strategi för att motverka att elever lämnar skolan i förtid enligt rådets rekommendation av den 28 juni 2011 om politiska strategier för att minska andelen elever som lämnar skolan i förtid ([19]).	— Det finns ett system för att samla in och analysera uppgifter om avhopp från skolan på nationell, regional och lokal nivå vilket — ger tillräckligt underlag för målinriktade politiska insatser, — används systematiskt för att övervaka läget på den aktuella nivån. — Det finns en strategi mot avhopp från skolan vilken — är erfarenhetsbaserad, — ~~är heltäckande (t.ex. täcker all utbildning inklusive förskola) och inriktas på~~ när det är möjligt inför lämpliga åtgärder för att säkra förebyggande, ingripande och kompensation ~~i lämplig omfattning~~, i fråga om elever som lämnar skolan i förtid — har mål som överensstämmer med rådets rekommendation om politiska strategier för att minska andelen elever som lämnar skolan i förtid, — är sektorsövergripande samt involverar och samordnar alla politikområden och berörda parter som kan bidra till lösningar.

Tematiska mål	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
	9.2. *Högre utbildning:* Att det finns ~~nationella eller regionala strategier~~ ett strategiskt tillvägagångssätt på nationell eller regional nivå för att öka kvaliteten, effektiviteten och studieresultaten i högre utbildning i enlighet med kommissionens meddelande av den 10 maj 2006: Att förverkliga moderniseringsagendan för universiteten – Utbildning, forskning och innovation ([20]).	— Det finns ~~en nationell eller regional strategi~~ ett nationellt eller regionalt strategiskt tillvägagångssätt för högre utbildning som innehåller minst två av följande huvudåtgärder: — Åtgärder som ska öka rekryteringen och förbättra studieresultaten, och som ska leda till — förbättrad vägledning till framtida studerande, — ökad rekrytering till högre utbildning bland låginkomsttagare och andra underrepresenterade grupper, — ökat antal vuxenstuderande, — minskat antal avhopp i förtid, i tillämpliga fall, — kvalitetshöjande åtgärder som ska — främja innovativt kursinnehåll och kursupplägg, — främja höga pedagogiska kvalitetskrav, — åtgärder för att öka anställbarhet och företagsamhet som ska — uppmuntra övergripande färdigheter såsom företagarkunskap inom all högskoleutbildning, — minska könsskillnaderna inom studie- och yrkesval och uppmuntra studerande att välja karriärer där de är underrepresenterade i syfte att minska könsuppdelningen på arbetsmarknaden, — garantera välunderbyggd undervisning som bygger på kunskap från forskning och den senaste utvecklingen inom affärsmetoder.
	9.3. *Livslångt lärande:* Att det finns en nationell eller regional politik för livslångt lärande i enlighet med unionens riktlinjer ([21]).	— Det finns en nationell eller regional politik för livslångt lärande som innehåller — åtgärder som ska stödja livslångt lärande och uppgradering av färdigheter samt kan ge de berörda parterna, bl.a. arbetsmarknadens parter och det civila samhället, möjlighet att engagera sig och delta i partnerskap, — åtgärder för att verkningsfullt utveckla färdigheterna hos ungdomar i yrkesutbildning, vuxna, kvinnor som återkommer till arbetsmarknaden, lågutbildade och äldre arbetstagare samt andra missgynnade grupper, — åtgärder för att öka tillgången till livslångt lärande bl.a. genom en effektiv användning av informationsverktyg (den europeiska referensramen för kvalifikationer, nationella referensramar för kvalifikationer, det europeiska systemet för meritöverföring inom yrkesutbildningen och det europeiska systemet för kvalitetssäkring inom yrkesutbildningen) samt utveckling och integration av tjänster för livslångt lärande (utbildning, vägledning, validering), — åtgärder för att öka utbildningens relevans och anpassa den till målgruppernas behov.

Tematiska mål	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
10. Att främja social inkludering och bekämpa fattigdom ***(fattigdomsmål)*** (artikel 9.9)	10.1. *Aktiv inkludering* *Integration av marginaliserade grupper såsom romer:* — Att det finns en ~~nationell~~ strategi eller ett strategiskt tillvägagångssätt för fattigdomsminskning ~~i enlighet med kommissionens rekommendation av den 3 oktober 2008 om aktiv inkludering av människor som är utestängda från arbetsmarknaden ([22]) och riktlinjerna för sysselsättningen,~~ och att strategin genomförs.	— Det finns en ~~nationell~~ strategi för att minska fattigdomen som — är erfarenhetsbaserad, vilket förutsätter att det finns ett system för insamling och analys av data som ger tillräckligt underlag för att ta fram insatser mot fattigdom, och som används för att övervaka läget, — överensstämmer med det nationella målet för fattigdom och social utslagning (enligt det nationella reformprogrammet), som inbegriper utökade sysselsättningsmöjligheter för missgynnade grupper, — ~~innehåller en kartläggning av den geografiska fördelningen över regional nivå eller Nuts 3-nivå av marginaliserade eller missgynnade grupper, inklusive romer,~~ — visar att arbetsmarknadens parter och berörda parter är involverade i utformningen av insatserna för aktiv inkludering, — ~~innehåller åtgärder för övergång från vård på institutioner till vård i samhället,~~ — innehåller tydliga åtgärder för att förebygga och bekämpa segregering på alla områden.
	— Att det finns en nationell strategi för inkludering av romer i enlighet med EU-ramen för nationella strategier för integrering av romer ([23]).	— Det finns en ~~nationell~~ strategi för inkludering av romer som — innehåller realistiska ~~nationella~~ mål för integration av romer för att överbrygga klyftan till majoritetsbefolkningen, som ett minimum inriktade på ett av EU:s fyra mål för integrering av romer i fråga om tillgång till utbildning, sysselsättning, vård och bostäder, — överensstämmer med det nationella reformprogrammet, — i förekommande fall innehåller uppgifter om missgynnade områden~~delregioner~~ eller segregerade kvarter där folkgrupperna är mest utsatta med hjälp av redan tillgängliga socioekonomiska och geografiska indikatorer (t.ex. mycket låg utbildning eller långtidsarbetslöshet), — ~~har tillräckligt med medel från nationella budgetar som i förekommande fall kompletteras med internationella anslag och anslag från EU,~~ — inkluderar verkningsfulla metoder för att övervaka och bedöma verkningarna av insatserna för integration av romer och en översynsmekanism för anpassning av strategin, — utformas, genomförs och övervakas i samarbete och dialog med det romska civila samhället och med regionala och lokala myndigheter, — ~~innehåller en nationell kontaktpunkt för den nationella strategin för integrering av romer vid myndigheten för samordning av strategins utveckling och genomförande.~~
	— Att de berörda parterna får hjälp med att få stöd från fonderna.	— De berörda parterna får hjälp med att lämna in projektansökningar och med att genomföra och förvalta de projekt som valts ut.

Tematiska mål	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
	10.2. *Hälsa:* Att det finns ~~en nationell eller regional hälsostrategi~~ ett strategiskt tillvägagångssätt för hälsa på nationell eller regional nivå som garanterar både tillgång till vårdtjänster av hög kvalitet och ekonomisk hållbarhet.	— Det finns en nationell eller regional hälsostrategi som — innehåller samordnade åtgärder för att förbättra och utöka tillgången till hälsotjänster av hög kvalitet, — innehåller åtgärder för effektivisering av hälsosektorn, bl.a. genom ny, innovativ teknik, nya innovativa tjänsteformer och ny infrastruktur, — har ett system för övervakning och översyn. — Medlemsstaten eller regionen har antagit en budgetram för hälso- och sjukvård.
11. Att förbättra den institutionella kapaciteten och effektiviteten hos den offentliga förvaltningen (artikel 9.11)	*Effektiv förvaltning i medlemsstaterna:* — Att det finns en strategi för att öka effektiviteten i medlemsstaternas förvaltning, inklusive reform av den offentliga förvaltningen ([24]).	— Det finns en strategi som ska effektivisera medlemsstaternas eller regionernas förvaltning och som håller på att genomföras ([25]). Strategin omfattar — en analys och strategisk planering av juridiska, organisatoriska och processuella reformer, — utveckling av kvalitetshanteringssystem, — integrerade åtgärder för förenkling och rationalisering av administrativa rutiner, — utveckling och genomförande av personalstrategier som omfattar ~~planer för rekrytering och karriärer,~~ kompetensutveckling och resursförsörjning, — utveckling av färdigheter på alla nivåer, — utveckling av rutiner och verktyg för övervakning och utvärdering.

([3]) Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: Flaggskeppsinitiativ i Europa 2020-strategin – Innovationsunionen (COM (2010) 546 final, 6.10.2010). Punkterna 24 och 25 och bilaga I i *Self assessment tool: Features of well performing national and regional research and innovations systems*, rådets (konkurrenskraft) slutsatser om innovationsunionen (dok. 17165/10, 26.11.2010)

([4]) Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: En digital agenda för Europa (COM(2010) 245 final/2, 26.8.2010). Arbetsdokument från kommissionens avdelningar: Resultattavla för den digitala agendan (SEK(2011) 708, 31.5.2011). Rådets (transporter, telekommunikation och energi) slutsatser om den digitala agendan för Europa (dok. 10130/10, 26.5.2010).

([5]) Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: En digital agenda för Europa (COM(2010) 245 final/2, 26.8.2010). Arbetsdokument från kommissionens avdelningar: Resultattavla för den digitala agendan (SEK(2011) 708, 31.5.2011).

([6]) Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: Tänk småskaligt först – En ”Small Business Act” för Europa (COM(2008) 394, 23.6.2008). Rådets (konkurrenskraft) slutsatser om Tänk småskaligt först – En ”Small Business Act” för Europa (dok. 16788/08, 1.12.2008). Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: Översyn av småföretagsakten för Europa (COM(2011) 78 final, 23.2.2011). Rådets (konkurrenskraft) slutsatser om översynen av småföretagsakten för Europa (dok. 10975/11, 30.5.2011).

([7]) EUT L 48, 23.2.2011, s. 1.

([8]) EGT L 327, 22.12.2000, s. 1.

([9]) EGT L 327, 22.12.2000, s. 1.

([10]) EUT L 312, 22.11.2008, s. 3.

([11]) Rådets rekommendation 2010/410/EU av den 13 juli 2010 (EUT L 191, 23.7.2010, s. 28).

([12]) Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: Tänk småskaligt först – En ”Small Business Act” för Europa (COM(2008) 394, 23.6.2008). Rådets (konkurrenskraft) slutsatser om Tänk småskaligt först – En ”Small Business Act” för Europa (dok. 16788/08, 1.12.2008). Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: Översyn av småföretagsakten för Europa (COM(2011) 78 final, 23.2.2011). Rådets (konkurrenskraft) slutsatser om översynen av småföretagsakten för Europa (dok. 10975/11, 30.5.2011).

([13]) Rådets rekommendation 2010/410/EU av den 13 juli 2010 (EUT L 191, 23.7.2010, s. 28).

(14) Om det finns en rådsrekommendation för det aktuella landet med direkt koppling till detta villkor, kommer det vid bedömningen av om villkoret uppfylls att tas hänsyn till bedömningen av framstegen i förhållande till rådsrekommendationen.
(15) Tidsfristerna för alla delar här kan utlöpa under genomförandet av programmet.
(16) Om det finns en rådsrekommendation för det aktuella landet med direkt koppling till detta villkor, kommer det vid bedömningen av om villkoret uppfylls att tas hänsyn till bedömningen av framstegen i förhållande till rådsrekommendationen.
(17) Tidsfristerna för alla delar här kan utlöpa under genomförandet av programmet.
(18) Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: Ett gemensamt åtagande för sysselsättning (COM(2009) 257 final).
(19) EUT C 191, 1.7.2011, s. 1.
(20) COM(2006) 208 final [ersattes av det nya meddelandet i september 2011].
(21) Rådets slutsatser av den 12 maj 2009 om en strategisk ram för europeiskt utbildningssamarbete (”Utbildning 2020”) (EUT C 119, 28.5.2009, s. 2).
(22) Kommissionens rekommendation av den 3 oktober 2008 om aktiv inkludering av människor som är utestängda från arbetsmarknaden (EUT L 307, 18.11.2008, s. 11).
(23) Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: En EU-ram för nationella strategier för integrering av romer fram till 2020 (COM(2011) 173).
(24) Om det finns en rådsrekommendation för det aktuella landet med direkt koppling till detta villkor, kommer det vid bedömningen av om villkoret uppfylls att tas hänsyn till bedömningen av framstegen i förhållande till rådsrekommendationen.
(25) Tidsfristerna för alla delar här kan utlöpa under genomförandet av programmet.

Förhandsvillkor

Allmänna förhandsvillkor punkterna 2, 4, 5, 6

Område	Förhandsvillkor	Bedömningskriterier
2. Jämställdhet	Att det finns en strategi för främjande av jämställdhet och en mekanism för verkningsfullt genomförande av den.	— En ~~särskild~~ strategi för jämställdhet genomförs och tillämpas genom — ett system för insamling och analys av uppgifter och indikatorer, uppdelat efter kön, så att en evidensbaserad jämställdhetspolitik kan utarbetas, — en plan och förhandskriterier för integration av jämställdhetsmålen ~~genom jämställdhetskrav och riktlinjer~~, — former för genomförandet vilka bl.a. kan omfatta att en genusmyndighet involveras eller att experter tillfrågas för att utforma, övervaka och utvärdera insatserna.
5. Statligt stöd	Att det finns en mekanism som garanterar att EU-lagstiftningen om statligt stöd genomförs och tillämpas verkningsfullt.	— Ett verkningsfullt genomförande och en verkningsfull tillämpning av EU-lagstiftningen om statligt stöd garanteras genom — institutionella former för genomförande, tillämpning och övervakning av EU-lagstiftningen om statligt stöd, — ~~en strategi för utbildning och informationsspridning för personal som berörs av fondernas genomförande,~~ — åtgärder för att öka förvaltningens kapacitet att genomföra och tillämpa EU-lagstiftningen om statligt stöd.

Motivering

De föreslagna ändringsrekommendationerna syftar till att korta ner texten eftersom kommissionens förslag är för tungt och detaljerat, särskilt när det gäller bedömningskriterierna.

Bryssel den 3 maj 2012

Regionkommitténs ordförande

Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén om ”Förslag till förordning om Europeiska regionala utvecklingsfonden”

(2012/C 225/08)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

— Kommittén framhåller att en överdriven tematisk koncentration inskränker de strategiska valen och efterlyser större flexibilitet för att stärka regionernas konkurrenskraft ytterligare.

— Kommittén uppmanar kommissionen att i dialog med medlemsstaterna och regionerna göra de enskilda investeringsprioriteringarna mer flexibla med avseende på innehåll och omfattning från fall till fall.

— Kommittén välkomnar gemensamma indikatorer, men ser fortfarande ett optimeringsbehov.

— Kommittén anser att Eruf-medlen måste kunna sättas in på ett flexibelt sätt och utan att vissa typer av områden privilegieras eller diskrimineras, med hänsyn till alla typer av stadsområden, landsbygdsområden och funktionella områden.

— Kommittén anser att bättre kopplingar mellan Horisont 2020 och strukturfonderna bör säkerställas genom fastställande av gränssnitt och anslutningspunkter i båda programmen.

— Kommittén framhåller att en förteckning över städer där åtgärder för en hållbar utveckling i städerna ska genomföras bara bör ha en vägledande funktion och bör utarbetas i partnerskap med lokala och regionala myndigheter på grundval av en infordran av intresseanmälningar. Regionerna måste ha möjlighet att ge stöd på ett flexibelt sätt i överensstämmelse med de lokala och regionala behoven.

— Kommittén påminner om att andelen Eruf-medel som används för att stödja en hållbar utveckling i städerna, och lokal utveckling i allmänhet, bör vara ett resultat av planeringen av de operativa programmen.

— Kommittén hänvisar till arbetet inom Urbact-programmet och uppmanar kommissionen att motivera det mervärde som plattformen för stadsutveckling medför.

— Kommittén erbjuder kommissionen sitt samarbete för en starkare politisk dialog om stadsutvecklingskoncept och samverkan mellan stads- och landsbygdsområden i Europa.

— Man bör i större utsträckning beakta de utmaningar som finns i områden med naturbetingade eller demografiska nackdelar i de operativa programmen än vad som ska ske enligt artikel 111 i utkastet till allmän förordning.

Föredragande	Michael SCHNEIDER (DE–PPE), statssekreterare i Sachsen-Anhalts delstatsregering, med ansvar för delstatens representation på federal nivå
Referensdokument	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om särskilda bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden och målet Investering för tillväxt och sysselsättning samt om upphävande av förordning (EG) nr 1080/2006 COM(2011) 614 final

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Allmänna kommentarer

1. Regionkommittén anser att kommissionens förslag är en god grund för de fortsatta förhandlingarna om vilken utformning stödet från Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) bör ha i Europa i framtiden.

2. Det krävs dock vissa förändringar för att ta hänsyn till framför allt de lokala och regionala myndigheternas intressen i EU.

3. Regionkommittén hänvisar i detta sammanhang också till Regionkommitténs yttrande om ramförordningen ([1]) samt till tidigare yttranden om sammanhållningspolitikens utformning efter 2013 ([2]).

Gemensamma bestämmelser (artiklarna 1–5)

4. Regionkommittén framhåller den ***uppgiftsbeskrivning för Eruf*** som ges i artikel 2. Enligt denna ska Eruf förstärka den ekonomiska, sociala och territoriala sammanhållningen genom att motverka regionala obalanser. Kommittén konstaterar att vidareutvecklingen av Eruf-stödet måste grunda sig på denna målsättning även i framtiden. Kommittén vill dock påpeka att det också hör till Erufs uppgifter, enligt artikel 174 jämförd med artikel 176 i EUF-fördraget, att minska dels klyftan i utvecklingsnivå mellan olika regioner, dels den grad av eftersläpning som kännetecknar de minst gynnade regionerna. Bland de berörda regionerna ska särskild hänsyn tas till dels landsbygdsområden, dels områden som påverkas av strukturomvandlingar och dels regioner med allvarliga och permanenta naturbetingade eller demografiska nackdelar såsom de nordligaste regionerna med mycket låg befolkningstäthet, öregioner, gränsregioner och bergsregioner.

5. Vidare betonar kommittén att Eruf-stödet i första hand bör bidra till att uppfylla målet om att stärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen, samt att man måste ta tillbörlig hänsyn till de yttersta randområdenas särskilda och unika situation, som behandlas i artikel 349 i EUF-fördraget.

6. Regionkommittén anser att de **tillämpningsområden för Eruf** som nämns i artikel 3 i princip är väl lämpade att stärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen, utjämna regionala obalanser och samtidigt främja målen i Europa 2020-strategin. På grund av interna skillnader i utvecklingen kan det dock också bli nödvändigt att i mer utvecklade regioner stödja investeringar i infrastruktur för grundläggande tjänster till medborgarna på områdena miljö, transport samt informations- och kommunikationsteknik (IKT).

7. Trots fonden för ett sammanlänkat Europa måste därför bestämmelsen om att stöd inte ges till infrastruktur göras mer konkret och flexibel i dialog med medlemsstaterna och regionerna. Således är det viktigt att ta hänsyn till produktionsstrukturen i varje region.

8. Kommittén välkomnar att de små och medelstora företagens konkurrenskraft ingår bland de prioriterade investeringarna (artikel 5 i förslaget till Eruf-förordning) och framhåller att frågan är särskilt aktuell i tider av kris då det är synnerligen svårt för små och medelstora företag att tillgå finansiering och investeringar samtidigt som deras roll när det gäller sysselsättning och innovation är helt avgörande för sammanhållningen och återhämtningen. Kommittén betonar emellertid att även större företag i framtiden måste kunna komma i fråga för stöd. Dessa företag spelar en viktig strukturpolitisk roll, exempelvis som partner vid utveckling av industrikluster, i syfte att uppnå målen i flaggskeppsinitiativet ”En integrerad industripolitik för en globaliserad tid” och inte minst som uppdragsgivare till små och medelstora företag.

9. Regionkommittén anser i princip att förhållandet mellan tillämpningsområdena enligt artikel 3 och de investeringsprioriteringar som räknas upp i artikel 5 behöver förtydligas och efterlyser en precisering på denna punkt.

10. Regionkommittén anser att det kan bli viktigare med privatekonomiska initiativ i framtiden med tanke på de begränsade offentliga budgetmedlen, och att tillämpningsområdet för Eruf därför borde möjliggöra stöd åt både offentliga och privata forsknings- och innovationsorgan. Kommittén betonar vikten av att man på EU-nivå även fortsättningsvis främjar forskning som utförs gemensamt av privata företag, universitet och forskningscentrum.

11. Regionkommittén anser att det nätverksarbete, samarbete och utbyte av erfarenheter mellan regioner, städer samt relevanta aktörer inom samhälle, ekonomi och miljö som det talas om i artikel 3.1 d iv också förutsätter att aktörer inom vetenskap och forskning involveras. Detta måste förtydligas.

([1]) CdR 4/2012.
([2]) CdR 210/2009 fin.

12. Regionkommittén stöder i princip idén om att koncentrera medlen på tydliga tematiska mål. Denna koncentration bör dock ske i de regionala operativa programmen. Kvoterna och fördelningen av medel till enskilda fonder eller investeringsprioriteringar bör därför inte fastställas på central nivå. Den ***tematiska koncentration*** som ska ske enligt artikel 4 måste – med hänsyn tagen till subsidiaritetsprincipen – begränsas till partnerskapet. Partnerskapskontraktet mellan medlemsstaten och kommissionen måste baseras på överenskommelserna mellan medlemsstaten och de lokala och regionala myndigheterna. Medlemsstaterna, regionerna och de lokala myndigheterna måste – inom ramen för sina befogenheter – få möjlighet att på egen hand formulera sina territoriella utvecklingsstrategier i programplaneringen och att fastställa och motivera sina egna prioriteringar med avseende på både målen i Europa 2020-strategin och sina specifika regionalpolitiska behov.

13. Kommittén motsätter sig därför den restriktiva koncentrationen av Eruf-medel på de tematiska målen ”Att stärka forskning, teknisk utveckling och innovation”, ”Att öka små och medelstora företags konkurrenskraft” och ”Att stödja övergången till en koldioxidsnål ekonomi inom alla sektorer”, i synnerhet i de regioner vars BNP per capita under perioden 2007–2013 var lägre än 75 % av EU-25:s genomsnittliga BNP under referensperioden.

14. Regionkommittén framhåller att koncentrationen på enbart dessa tre mål inskränker Erufs möjligheter att stödja smart och hållbar tillväxt för alla och dess förmåga att minska de ekonomiska, sociala och territoriella skillnaderna inom EU. Man bör erinra om att Erufs syfte, enligt artikel 176 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, är att bistå med att avhjälpa de viktigaste regionala obalanserna i unionen. Detta innebär att även om det är lämpligt att använda Eruf för att ge ny fart åt Europa 2020-strategin, så får detta inte ske på bekostnad av det huvudsakliga målet om att minska de regionala obalanserna. Fokuseringen på dessa tre målsättningar gör det också svårt för medlemsstaterna och regionerna att till fullo uppfylla kraven i artikel 7 (Främjande av lika möjligheter) och artikel 8 (Hållbar utveckling och klimatförändring), eftersom de begränsade tematiska målen inte är särskilt väl lämpade för att ta itu med dem. En överdriven koncentration begränsar också de strategiska val som är föremål för förhandsbedömning och försvagar förhandsbedömningsprocessen. För att genomföra komplexa program i syfte att stödja en hållbar, integrerad och regional ekonomisk utveckling krävs det mer flexibilitet på plats. Detta är nödvändigt om man vill stärka regionernas konkurrenskraft ytterligare.

15. Regionkommittén motsätter sig återigen den stelbenta kvoteringen av utgifter för enskilda eller förenade tematiska mål. De stora skillnader mellan regionerna i fråga om potential och behov som till och med finns inom de olika regionkategorierna står i vägen för en odifferentierad viktning av tematiska mål. Centralt fastställda utgiftskvoter tillintetgör sammanhållningspolitikens mervärde, som grundar sig på en skräddarsydd utformning av regionala och territoriella utvecklingsstrategier.

16. Regionkommittén konstaterar att de ***investeringsprioriteringar*** som föreslås i artikel 5 och som Eruf ska stödja inom ramen för de enskilda tematiska målen innefattar viktiga områden där fonden kan ge stöd. Vi förstår dock inte varför vissa investeringar, t.ex. investeringar för att åstadkomma en förskjutning i transportströmmarna, som entydigt bidrar till Europa 2020-stategin, inte räknas till investeringsprioriteringarna.

17. Regionkommittén välkomnar investeringsprioriteringen om ”övergång till en koldioxidsnål ekonomi” och vill poängtera dess betydelse för Europas framtid. ReK vill dock att den procentuella andel av Eruf-medel som, enligt kommissionens förslag, ska koncentreras till detta ändamål ska slås fast i det partnerskapsavtal som sluts mellan kommissionen, den berörda medlemsstaten och myndigheterna på regional och lokal nivå. På så sätt kan en lämpligt anpassad andel av Eruf-medlen användas för respektive medlemsland och region.

18. På detta område ser Regionkommittén framför allt ett behov av åtgärder för investeringsprioriteringarna under det tematiska målet ”Att öka små och medelstora företags konkurrenskraft”. Om man ser till detta måls betydelse för tillväxt och sysselsättning i Europa och med tanke på det mycket breda spektrum av lovande stödmöjligheter som finns krävs det en tydlig utvidgning av investeringsprioriteringarna just på detta område. Enligt Regionkommittén måste man framför allt prioritera främjandet av produktiva investeringar som bidrar till att skapa och bibehålla varaktiga arbetstillfällen i samband med att företag upprättas, utvidgas eller diversifieras eller i samband med en grundläggande omställning av förfarandena för att producera varor och tjänster. Sådana investeringar i företagen är en förutsättning för att den strukturomvandling som krävs i Europa ska lyckas och för att tillväxt- och sysselsättningsmålen över huvud taget ska kunna uppnås. Om stödet till företagsinvesteringar inom Eruf inskränktes till investeringar i nystartade företag, såsom kommissionen uppenbarligen planerar, skulle detta strida mot utvecklingskraven i regionerna och i Europa.

19. Stödet till investeringar i infrastruktur med näringslivsanknytning, i utbyggnad av turisminfrastruktur, i utbyggnad av infrastruktur för yrkesutbildning och fortbildning och i företagskuvöser i alla regioner måste vidare räknas till de investeringsprioriteringar inom Eruf som man kan ägna särskild uppmärksamhet åt vid den tematiska koncentrationen när de operativa programmen utarbetas.

20. Regionkommittén uppmanar därför kommissionen att i dialog med medlemsstaterna och regionerna göra de enskilda investeringsprioriteringarna mer flexibla med avseende på innehåll och omfattning från fall till fall. På samma sätt bör det inte finnas enskilda Eruf-prioriteringar per medlemsstat, utan varje operativt program bör kunna prioritera det som är relevant.

Indikatorer för Eruf-stödet till målet Investering för tillväxt och sysselsättning (artikel 6)

21. Regionkommittén välkomnar de ***gemensamma indikatorer*** som föreslås i artikel 6 för att mäta resultaten av Eruf-stödet inom ramen för målet ”Investering för tillväxt och sysselsättning”. I vissa enskilda fall finns det dock fortfarande ett optimeringsbehov. Det är t.ex. svårt att mäta antalet nya produkter som lanseras på marknaden till följd av projekt inom forskning och utveckling och det sker med stor fördröjning. Denna indikator är alltså lika olämpad för en EU-omfattande prestationsbedömning som indikatorn ”Uppskattad minskning av läckage i vattendistributionsnät”.

22. Regionkommittén uppmanar kommissionen att i partnerskapsbaserade diskussioner med medlemsstaterna och regionerna återigen granska de 43 indikatorerna med avseende på informationsvärde, tydlighet och framför allt hanterbarhet samt eventuellt förenkla dem. Varje operativt program bör kunna välja endast de indikatorer som passar för dess prioriteringar. Däremot bör förvaltningsmyndigheter och stödmottagare inte hållas ansvariga för underprestationer vad gäller resultat för vilka de inte har ett direkt ansvar.

Särskilda bestämmelser för territoriella särdrag (artiklarna 7–11)

23. Regionkommittén ställer sig positiv till att Eruf bland annat också ska kunna främja övergripande åtgärder för en hållbar stadsutveckling för att tackla de ekonomiska, miljö- och klimatmässiga samt de samhälleliga utmaningarna i stadsområdena. Kommittén konstaterar att Eruf redan under innevarande stödperiod har gett omfattande stöd till den urbana dimensionen och stöder därför Europeiska kommissionens avsikt att under kommande stödperiod stärka den urbana dimensionen.

24. Regionkommittén anser dock att Eruf-medlen i princip måste kunna sättas in på ett flexibelt sätt och utan att vissa typer av områden privilegieras eller diskrimineras, eftersom det annars finns risk för att landsbygdsområden samt stadsnära och funktionella områden utestängs från de fördelar som Eruf ger. Beslut om en geografisk fokusering av Eruf-medlen på olika typer av områden ska fattas inom ramen för programplaneringsprocessen i samråd med lokala och regionala myndigheter.

25. Kommittén anser att bättre kopplingar mellan Horisont 2020 och strukturfonderna bör säkerställas genom fastställande av gränssnitt och anslutningspunkter i båda programmen. Hittills har det inte varit möjligt att stödja integrerade projekt genom det europeiska forskningsprogrammet och strukturfonderna. Genom närmare kopplingar mellan programmen skulle synergieffekterna öka och kunskapsbasen i alla regioner stärkas. Därför bör också överensstämmelsen mellan Horisont 2020 och strukturfonderna återspeglas på ett rimligt sätt i de operativa programmen och strategierna för forskning, innovation och smart specialisering.

26. Regionkommittén framhåller, med anledning av förslaget enligt artikel 7 om att ålägga medlemsstaterna en skyldighet att redan i förväg lägga fram en förteckning över städer där åtgärder för en ***hållbar utveckling i städerna*** ska genomföras, att denna förteckning bara bör vara vägledande. Den skulle kunna vara resultatet av en partnerskapsdiskussion med behöriga lokala och regionala myndigheter på grundval av en infordran av intresseanmälningar som är öppen för alla städer i de enskilda medlemsstaterna. Hållbar utveckling i städerna borde vara en möjlighet för alla städer, inklusive små och medelstora sådana, i respektive programområde. Det måste vara möjligt för regionerna att ge stöd på ett flexibelt sätt och på grundval av sina operativa program och sin budgetram i överensstämmelse med de lokala och regionala behoven.

27. Regionkommittén påminner om att andelen Eruf-medel som i en medlemsstat ska användas för stöd till en hållbar utveckling i städerna, och lokal utveckling i allmänhet, bör vara ett resultat av planeringen av de operativa programmen. Kommittén framhåller dock att varje medlemsstat även ska ha möjlighet att öka denna andel, så att det också i fortsättningen är möjligt att använda ett brett spektrum av stödåtgärder inom de operativa programmen för att främja en hållbar urban och lokal utveckling. Detta bör, i de fall det är nödvändigt på grund av lokala geografiska förhållanden, ske inom ramen för ett partnerskap med angränsande stadsnära områden, landsbygdsområden och funktionella områden samt i förekommande fall en integrerad strategisk planering över kommungränserna. Medlemsstaterna och regionerna behöver flexibilitet för att genomföra dessa åtgärder under stödperioden och i enlighet med de regional- och strukturpolitiska behoven samt för att välja ut projekt med utgångspunkt i kvalitetskriterier.

28. Regionkommittén framhåller att det borde finnas en möjlighet att föreslå en delegation av uppgifter till städer inom ramen för de ”integrerade territoriella investeringar” som avses i artikel 99 i den allmänna förordningen. De lokala och regionala myndigheterna bör med hänsyn till sin institutionella och tekniska kapacitet själva kunna besluta huruvida och i vilken utsträckning de kan överta uppgifter.

29. När det gäller den ***plattform för stadsutveckling*** som föreslås i artikel 8 hänvisar Regionkommittén till det arbete som hittills har genomförts inom Urbact-programmet, som framför allt är inriktat på utbyte av erfarenheter av stadsutvecklingskoncept i EU. Kommittén uppmanar därför Europeiska kommissionen att motivera det mervärde som plattformen medför i den form som kommissionen föreslår för att undvika överlappning mellan plattformen och Urbact-programmet, och att lämna tydligare uppgifter om Urbact-programmet under kommande programplaneringsperiod.

30. För en starkare politisk dialog om stadsutvecklingskoncept och samverkan mellan stads- och landsbygdsområden i Europa erbjuder Regionkommittén kommissionen sitt nära samarbete och gemensamma åtgärder (årliga gemensamma konferenser), eftersom Regionkommittén ser detta som en viktig uppgift.

31. Regionkommittén välkomnar det stöd till ***innovativa åtgärder på området hållbar utveckling av stadsområden*** som föreslås i artikel 9 i förslaget till förordning som en möjlighet att främja innovativa projekt utan att de ansvariga regionernas administrativa belastning ökas på grund av denna särskilda form av stöd. Kommittén välkomnar också att begreppet innovation inte begränsas till enbart teknisk innovation utan även omfattar social innovation. Regionkommittén anser dessutom att man också bör erbjuda regionerna alternativet att själva testa innovativa stödstrategier, även när det gäller smart specialisering, inom ramen för de operativa programmen.

32. När det gäller de uttalanden som i artikel 10 i förslaget till förordning görs om ***områden med naturbetingade och demografiska nackdelar*** bör man i större utsträckning beakta de utmaningar som de demografiska förändringarna medför i de operativa programmen än vad som ska ske enligt artikel 111 i utkastet till allmän förordning i fråga om anpassning av samfinansieringssatser. Mot bakgrund av en markant befolkningsminskning kan utvandring av framför allt unga och högkvalificerade personer och en fortsatt stigande genomsnittsålder leda till att den demografiska utvecklingen blir en svår och varaktig nackdel som i enlighet med artikel 174 i EUF-fördraget måste få särskild uppmärksamhet inom sammanhållningspolitiken. Detta bör man ta hänsyn till när man betraktar möjligheterna att använda Eruf. Tematisk koncentration och investeringsprioriteringar borde medge tillräckligt spelrum för att innovativa lösningar ska kunna utarbetas och genomföras.

33. Regionkommittén stöder de förslag som läggs fram i artikel 11 för de ***yttersta randområdena*** och ser dem som en god grund för fortsatt stöd till dessa regioner. Kommittén anser att en lämplig stödnivå för de yttersta randområdena bör säkras och att det bör skapas större flexibilitet i fråga om den tematiska koncentrationen.

Slutbestämmelser (artiklarna 12–17)

34. När det gäller den ***befogenhetsdelegering*** som ska kunna ske enligt artikel 13 i förslaget till förordning har Regionkommittén principiella invändningar i fråga om tillämpningen av delegerade rättsakter. Enligt artikel 290 i EUF-fördraget får delegering endast avse vissa icke väsentliga bestämmelser. Vidare måste mål, innehåll, omfattning och varaktighet för delegeringen av befogenhet uttryckligen avgränsas.

Bedömning i fråga om subsidiaritet och proportionalitet

35. Kommissionens förslag till förordning inskränker i alltför hög grad Erufs stödmöjligheter och ger inte medlemsstaterna och regionerna det regional- och strukturpolitiska spelrum som de behöver för att kunna ta hänsyn till målen med fördraget och samtidigt också Europa 2020-strategin med åtgärder som passar territoriellt. Detta innebär inskränkta möjligheter att skapa integrerade territoriella utvecklingsstrategier med stöd från Eruf, strategier där hänsyn tas till områdenas starka sidor och behov och där man just därigenom gör en stor insats för att öka den ekonomiska tillväxten och sysselsättningen.

36. Regionkommittén anser att man i de pågående förhandlingarna borde ta ännu större hänsyn till subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, så att Eruf-stödet inte blir centraliserat, överreglerat och ännu mer byråkratiskt. Detta skulle inverka menligt på uppbackningen för den europeiska sammanhållningspolitiken och dess anseende bland medborgarna och bland företagen i regionerna.

37. Regionkommittén anser därför att det finns ett stort utrymme för förbättringar och uppmanar kommissionen att i dialog med rådet och Europaparlamentet omarbeta förslaget till förordning därefter.

38. Regionkommittén framhåller för kommissionen, rådet och Europaparlamentet att den även i fortsättningen är beredd att bidra med de lokala och regionala myndigheternas sakkunskaper i denna förhandlingsprocess.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

Artikel 2

Lägg till ett andra stycke

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
…	Det hör också till Erufs uppgifter, enligt artikel 174 jämförd med artikel 176 i EUF-fördraget, att minska skillnaderna mellan de olika regionernas utvecklingsnivåer och eftersläpningen i de minst gynnade regionerna. Bland de berörda regionerna ska särskild hänsyn tas till dels landsbygdsområden, dels områden som påverkas av strukturomvandlingar och dels regioner med allvarliga och permanenta naturbetingade eller demografiska nackdelar, såsom de nordligaste regionerna med mycket låg befolkningstäthet, öregioner, gränsregioner och bergsregioner.

Motivering

Se punkt 4.

När det hänvisas till en fördragsartikel ska hela artikeln återges och inte bara delar av den.

Ändringsrekommendation 2

Artikel 3

Ändra punkt 1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
I mer utvecklade regioner ska Eruf inte stödja investeringar i infrastruktur för grundläggande tjänster till medborgarna på områdena miljö, transport samt informations- och kommunikationsteknik (IKT).	För att minska interna skillnader i utvecklingen kan det också bli nödvändigt i ~~I~~ mer utvecklade regioner ~~*ska Eruf inte stödja investeringar*~~ att investera i infrastruktur för grundläggande tjänster till medborgarna på områdena miljö, transport samt informations- och kommunikationsteknik (IKT).

Motivering

Se punkt 6.

Ändringsrekommendation 3

Artikel 3

Ändra punkt 1 a

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
a) Produktiva investeringar som bidrar till att skapa och bevara varaktig sysselsättning, genom direktstöd för investeringar i små och medelstora företag.	a) Produktiva investeringar som bidrar till att skapa och bevara varaktig sysselsättning, företrädesvis genom direktstöd för investeringar i små och medelstora företag.

Motivering

Se punkt 8.

Ändringsrekommendation 4

Artikel 3

Ändra punkt 1 c

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
c) Investeringar i infrastruktur på det sociala området samt inom vård och utbildning.	c) Investeringar i infrastruktur på det sociala området samt inom vård, kulturarv och utbildning.

Ändringsrekommendation 5

Artikel 3

Ändra punkt 1 d i

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
d) Utveckling av de inneboende möjligheterna genom stöd till regional och lokal utveckling, forskning och innovation. Dessa åtgärder ska omfatta	d) Utveckling av de inneboende möjligheterna genom stöd till regional och lokal utveckling, forskning och innovation. Dessa åtgärder ska omfatta
i) fasta investeringar i utrustning och småskalig infrastruktur,	i) fasta investeringar i utrustning och ~~småskalig~~ infrastruktur,

Motivering

Denna ändringsrekommendation hänger ihop med punkt 9 i yttrandet. När det gäller stöd till investeringar i utrustning och infrastruktur går en minskning av möjligheterna att använda Eruf till ”småskaliga investeringar” stick i stäv med regionernas utvecklingsbehov på olika områden. För att ta ett exempel är en sådan minskning inte förenlig med vad som fastställs i artikel 5.1 a i fråga om utveckling av forsknings- och innovationsinfrastruktur för att främja utvecklingen av spetskompetens inom forskning och utveckling.

Ändringsrekommendation 6

Artikel 3

Ändra punkt 1 d

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
iii) stöd till offentlig forskning och innovationsorgan samt investeringar i teknik och tillämpad forskning hos företag,	iii) stöd till ~~offentlig~~ forskning och innovationsorgan samt investeringar i teknik och tillämpad forskning hos företag, <u>såväl som forskning och innovation som utförs av offentliga forskningsorgan i partnerskap med privata företag</u>,

Motivering

Se punkt 10.

Ändringsrekommendation 7

Artikel 3

Ändra punkt 1 d

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
iv) nätverksarbete, samarbete och utbyte av erfarenheter mellan regioner, städer samt relevanta aktörer inom samhälle, ekonomi och miljö.	iv) nätverksarbete, samarbete och utbyte av erfarenheter mellan regioner, städer samt relevanta aktörer inom samhälle, ekonomi och miljö <u>samt mellan aktörer inom vetenskap och forskning</u>.

Motivering

Se punkt 11.

Ändringsrekommendation 8

Artikel 4

Ändra enligt följande

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
De tematiska mål som anges i artikel 9 i förordning (EU) nr […]/2012 [grundförordningen] och motsvarande investeringsprioriteringar som anges i artikel 5 i denna förordning vilka Eruf kan bidra till ska koncentreras på följande vis:	De tematiska mål som anges i artikel 9 i förordning (EU) nr […]/2012 [grundförordningen] och motsvarande investeringsprioriteringar som anges i artikel 5 i denna förordning vilka Eruf kan bidra till ska koncentreras på följande vis:
a) I mer utvecklade regioner och övergångsregioner ska	a) I mer utvecklade regioner ~~och övergångsregioner~~ ska
i) minst 80 % av Eruf-medlen på nationell nivå tilldelas de tematiska mål som anges i leden 1, 3 och 4 i artikel 9 i förordning (EU) nr […]/2012 [grundförordningen], och	i) minst 60 % ~~80 %~~ av Eruf-medlen på nationell nivå tilldelas, i princip, de tematiska mål som anges i leden 1, 3 och 4 i artikel 9 i förordning (EU) nr […]/2012 [grundförordningen], och
ii) minst 20 % av Eruf-medlen på nationell nivå tilldelas det tematiska mål som anges i led 4 i artikel 9 i förordning (EU) nr […]/2012 [grundförordningen].	ii) minst 15 % ~~20 %~~ av Eruf-medlen på nationell nivå tilldelas det tematiska mål som anges i led 4 i artikel 9 i förordning (EU) nr […]/2012 [grundförordningen].
b) I mindre utvecklade regioner ska	b) I mindre utvecklade regioner och övergångsregioner ska
i) minst 50 % av Eruf-medlen på nationell nivå tilldelas de tematiska mål som anges i leden 1, 3 och 4 i artikel 9 i förordning (EU) nr […]/2012 [grundförordningen],	i) minst 50 % av Eruf-medlen på nationell nivå tilldelas de tematiska mål som anges i leden 1, 3 och 4 i artikel 9 i förordning (EU) nr […]/2012 [grundförordningen],
ii) minst 6 % av Eruf-medlen på nationell nivå tilldelas det tematiska mål som anges i led 4 i artikel 9 i förordning (EU) nr […]/2012 [grundförordningen].	ii) minst 6 % av Eruf-medlen på nationell nivå tilldelas det tematiska mål som anges i led 4 i artikel 9 i förordning (EU) nr […]/2012 [grundförordningen].
Genom undantag från led a i ska minst 60 % av Eruf-medlen på nationell nivå tilldelas vart och ett av de tematiska mål som anges i leden 1, 3 och 4 i artikel 9 i förordning (EU) nr […]/2012 [grundförordningen], i de regioner vars BNP per capita under perioden 2007–2013 var lägre än 75 % av medelvärdet av BNP i EU-25 under referensperioden, men som är stödberättigade inom kategorierna övergångsregioner eller mer utvecklade regioner enligt artikel 82.2 b och c i förordning (EU) nr [ ]/2012 [grundförordningen].	Genom undantag från led a i ska minst 50 % ~~60 %~~ av Eruf-medlen på nationell nivå tilldelas vart och ett av de tematiska mål som anges i leden 1, 3 och 4 i artikel 9 i förordning (EU) nr […]/2012 [grundförordningen], i de regioner vars BNP per capita under perioden 2007–2013 var lägre än 75 % av medelvärdet av BNP i EU-25 under referensperioden, men som är stödberättigade inom kategorierna övergångsregioner eller mer utvecklade regioner enligt artikel 82.2 b och c i förordning (EU) nr [ ]/2012 [grundförordningen].

Motivering

Se punkterna 12–15.

Ändringsrekommendation 9

Artikel 5

Lägg till punkt 4 c

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
…	c) <u>främja produktiva investeringar som i samband med att företag upprättas, utvidgas eller diversifieras eller i samband med en grundläggande omställning av förfarandena för att producera varor och tjänster bidrar till att skapa och bibehålla varaktiga arbetstillfällen.</u>

Motivering

Se punkt 18.

Ändringsrekommendation 10

Artikel 5.3 och 5.4

Ändra enligt följande

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
5.3 Att öka små och medelstora företags konkurrenskraft genom att	5.3 Att öka <u>framför allt</u> små och medelstora företags konkurrenskraft genom att
[…]	[…]
5.4	d) <u>främja infrastruktur för näringslivet</u>
[…]	5.4
b) främja energieffektivitet och användning av förnybar energi i små och medelstora företag,	[…]
	b) främja energieffektivitet och användning av förnybar energi i <u>framför allt</u> små och medelstora företag,
	<u>[…]</u>

Motivering

Punkt 3: Det är de små och medelstora företagen som står i centrum för ansträngningarna att öka konkurrenskraften inom ramen för regionalpolitiken. Större företag spelar dock också en viktig strukturpolitisk roll, t.ex. som partner vid utveckling av industriella kluster. I överensstämmelse med flaggskeppsinitiativet ”Industripolitik för en globaliserad tid” borde det även i fortsättningen i princip finnas en möjlighet att stödja stora företag. Tyngdpunkten borde även i fortsättningen ligga på de små och medelstora företagen.

Punkt 3 d: Projekten för att främja infrastruktur för näringslivet är ett slags regionala åtgärder för ekonomiskt stöd som har en direkt koppling till etableringen och utvecklingen av företag. En modern infrastruktur ökar företagens resultat och är en viktig faktor som påverkar vilken dragningskraft en ort utövar på företagen.

Punkt 4 b: Eruf-förordningen borde skapa realistiska utsikter till stöd åt samtliga åtgärder för att skydda klimat och miljö och skapa en hållbar utveckling. Det är därför alltför snävt att begränsa stödet till små och medelstora företag såsom görs i det ursprungliga förslaget om man vill uppnå detta mål i full utsträckning.

Ändringsrekommendation 11

Artikel 6

Ändra första stycket

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
1. Gemensamma indikatorer enligt bilagan till denna förordning ska användas där så är tillämpligt och i enlighet med artikel 24.3 i förordning (EU) nr […]/2012 [grundförordningen]. För gemensamma indikatorer ska utgångsvärdet fastställas till noll och kumulativa mål fastställas för år 2022.	1. Gemensamma indikatorer enligt bilagan till denna förordning ska användas där så är tillämpligt efter överenskommelse med medlemsstaterna och regionerna och i enlighet med artikel 24.3 i förordning (EU) nr […]/2012 [grundförordningen]. För gemensamma indikatorer ska utgångsvärdet fastställas till noll och kumulativa mål fastställas för år 2022.

Motivering

Se punkterna 21–22.

Regionernas roll i samband med fastställandet av indikatorer är av stor betydelse, vilket framhålls i punkt 22 i yttrandet, och vi anser därför att man inte bör underlåta att nämna regionerna i ändringsrekommendation 11.

Ändringsrekommendation 12

Artikel 7

Ändra punkt 2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
2. Varje medlemsstat ska i sitt partnerskapsavtal upprätta en förteckning över städer där integrerade åtgärder för hållbar stadsutveckling ska genomföras och ett preliminärt årligt bidrag till dessa åtgärder på nationell nivå. Minst 5 % av Eruf-medlen som tilldelats på nationell nivå ska tilldelas integrerade åtgärder för hållbar stadsutveckling som delegeras till städer för förvaltning genom de integrerade territoriella investeringar som avses i artikel 99 i förordning (EU) nr […]/2012 [grundförordningen].	2. Varje medlemsstat ska i sitt partnerskapsavtal upprätta en vägledande förteckning över städer där integrerade åtgärder för hållbar stadsutveckling ska genomföras och ett preliminärt årligt bidrag till dessa åtgärder på nationell nivå. Denna förteckning kan vara resultatet av en infordran av intresseanmälningar som är öppen för alla städer i de enskilda medlemsstaterna och där kvaliteten på de integrerade strategierna för stadsutveckling utvärderas. Minst 5 % av Eruf-medlen som tilldelats på nationell nivå ska ~~tilldelas integrerade åtgärder~~ användas för hållbar stadsutveckling ~~som delegeras till städer för förvaltning~~. De kan också förvaltas genom de integrerade territoriella investeringar som avses i artikel 99 i förordning (EU) nr […]/2012 [grundförordningen].

Motivering

Se punkterna 26–28.

Ändringsrekommendationen godtar kommissionens förslag om att minst 5 % av Eruf-medlen som har tilldelats på nationell nivå ska användas för hållbar stadsutveckling, dock utan att på förhand definitivt fastslå vilket instrument som ska användas för detta.

Ändringsrekommendation 13

Artikel 8

Ändra punkterna 1 och 2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
1. Kommissionen ska i enlighet med artikel 51 i förordning (EU) nr […]/2012 [grundförordningen] inrätta en plattform för stadsutveckling för att främja dels kapacitetsbyggande och nätverkssamarbete mellan städer, dels utbyte av erfarenheter rörande stadsutvecklingspolitik på unionsnivå på områden relaterade till Erufs investeringsprioriteringar och hållbar stadsutveckling.	1. Kommissionen ska i enlighet med artikel 51 i förordning (EU) nr […]/2012 [grundförordningen] i samarbete med Regionkommittén regelbundet och med stöd av relevanta program inom det territoriella samarbetet genomföra ~~inrätta~~ en plattform för stadsutveckling för att främja dels kapacitetsbyggande och nätverkssamarbete ~~mellan städer~~, dels politisk dialog och utbyte av erfarenheter rörande stadsutvecklingspolitik på unionsnivå, framför allt på områden relaterade till Erufs investeringsprioriteringar och hållbar stadsutveckling.
2. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta en förteckning över städer som ska delta i plattformen på grundval av de förteckningar som fastställs i partnerskapsavtalen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 14.2.	~~2. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta en förteckning över städer som ska delta i plattformen på grundval av de förteckningar som fastställs i partnerskapsavtalen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 14.2.~~
Förteckningen ska innehålla högst 300 städer, med högst 20 städer per medlemsstat. Städerna ska väljas ut enligt följande kriterier:	I detta forum ska också de städer involveras som medlemsstaterna har angett i partnerskapsavtalen, där integrerade åtgärder ska genomföras för en hållbar utveckling i städerna. ~~Förteckningen ska innehålla högst 300 städer, med högst 20 städer per medlemsstat. Städerna ska väljas ut enligt följande kriterier:~~
a. Befolkning, med hänsyn till specifika drag i de olika ländernas stadssystem.	~~a Befolkning, med hänsyn till specifika drag i de olika ländernas stadssystem.~~
b. Förekomsten av en strategi för integrerade åtgärder för att tackla de ekonomiska, miljö- och klimatmässiga samt de samhälleliga utmaningarna i stadsområdena.	~~b Förekomsten av en strategi för integrerade åtgärder för att tackla de ekonomiska, miljö- och klimatmässiga samt de samhälleliga utmaningarna i stadsområdena.~~
3. Plattformen ska också stödja nätverksarbete mellan alla städer som vidtar innovativa åtgärder på kommissionens initiativ.	3. Plattformen ska också stödja nätverksarbete mellan alla städer som vidtar innovativa åtgärder på kommissionens initiativ.

Motivering

Se punkterna 29–30.

Tillägg till ändringsförslag: Det finns ingen anledning att begränsa utrymmet för nätverk och erfarenhetsutbyten mellan städer. Urbact-programmet kommer att ha en fortsatt stor betydelse för städer som ej ingår i plattformen men kan också bli ett program för att skapa ytterligare samverkan mellan städer såväl inom som utanför plattformen.

Ändringsrekommendation 14

Artikel 9

Ändra enligt följande

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Innovativa åtgärder på området hållbar utveckling av stadsområden	**Innovativa åtgärder på området hållbar utveckling av stadsområden**
1. På kommissionens initiativ får Eruf stödja innovativa åtgärder inom området hållbar stadsutveckling, upp till ett tak på 0,2 % av det totala årliga Eruf-anslaget. Åtgärderna ska omfatta studier och pilotprojekt för att kartlägga eller testa nya lösningar inom hållbar stadsutveckling med relevans på unionsnivå.	1. På kommissionens initiativ får Eruf stödja innovativa åtgärder inom området hållbar stadsutveckling, upp till ett tak på 0,2 % av det totala årliga Eruf-anslaget, men hänsyn måste absolut tas till problemen i de stadsnära och funktionella områdena. Åtgärderna ska omfatta studier och pilotprojekt för att kartlägga eller testa nya lösningar inom hållbar stadsutveckling, inklusive projekt som skapar band mellan aktörer i stadsområden och aktörer på landsbygden eller i stadsnära områden, med relevans på unionsnivå.

Motivering

En hållbar stadsutveckling kan endast ske inom ramen för ett nära samarbete med angränsande stadsnära områden och landsbygdsområden. Det är viktigt att de innovativa åtgärder som vidtas kan främja förbindelserna mellan stadsområden och landsbygdsområden och att de lokala aktörerna i stadsnära områden kan delta fullt ut i dessa innovativa åtgärder.

Ändringsrekommendation 15

Artikel 9

Lägg till en ny punkt 4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
	2. Regionerna och de lokala myndigheterna ska inom ramen för relevanta operativa program dessutom få möjlighet att testa innovativa stödstrategier.

Motivering

Se punkt 31.

Man måste ta hänsyn till de olika institutionella ramverken i medlemsstaterna. Noteras bör att det i vissa medlemsstater finns ett kommunsystem med en enda nivå.

Ändringsrekommendation 16

Artikel 10

Ändra enligt följande

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Operativa program som samfinansieras av Eruf i områden med svåra och beständiga naturbetingade och demografiska nackdelar i enlighet med artikel 111.4 i förordning (EU) nr …/2012 [grundförordningen] ska i första hand inriktas på de specifika svårigheterna i dessa områden.	Operativa program som samfinansieras av Eruf i områden med svåra och beständiga naturbetingade och demografiska nackdelar i enlighet med artikel 111.4 i förordning (EU) nr …/2012 [grundförordningen] och artikel 174 i EUF-fördraget ska i första hand inriktas på de specifika svårigheterna i dessa områden.

Motivering

Se punkt 32.

Ändringsrekommendation 17

Artikel 13

Ändra punkt 1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Kommissionens ska ha befogenhet att anta delegerade akter på de villkor som fastställs i denna artikel.	Kommissionens ska ha befogenhet att anta delegerade akter på de villkor som fastställs i denna artikel. Enligt artikel 290 i EUF-fördraget får delegering endast avse vissa icke väsentliga bestämmelser. Vidare måste mål, innehåll, omfattning och varaktighet för delegeringen av befogenhet uttryckligen avgränsas.

Motivering

Se punkt 34.

Bryssel den 3 maj 2012

Regionkommitténs ordförande

Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén om ”Förslag till förordning om Europeiska socialfonden”

(2012/C 225/09)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

— Regionkommittén uttrycker sin glädje över det faktum att ESF bevarar sin karaktär som strukturfond och förblir ett fast rotat inslag i EU:s sammanhållningspolitik, i stället för att omvandlas till sektorspolitik.

— Kommittén tvivlar dock fortfarande på om den blygsamma ökningen av fondens budget kommer att vara tillräcklig för att stödja de ambitiösa mål som satts upp för fonden

— Vi begär att man redan nu ska försöka finna en annan rättslig grund (än ESF) som lämpar sig bättre för att ta itu med frågan om livsmedelsbistånd till de fattigaste.

— Kommittén är orolig över att en fullständig tillnärmning av ESF till målen i Europa 2020-strategin kan leda till begränsningar av fondens uppdrag inom sammanhållningspolitiken, såsom den fastställs i fördraget (t.ex. jordbruksområden, områden som går igenom industriell omvandling, öar, gränsområden och bergsområden).

— ReK beklagar att flexibilitet på arbetsmarknaden (*flexicurity*) inte omnämns alls, även om detta är en integrerad riktlinje (nummer 7) i Europa 2020-strategin.

— Kommittén uppskattar förslaget om att varje medlemsstat ska anslå åtminstone 20 % av det totala stödet från ESF till det tematiska målet att ”främja social inkludering och bekämpa fattigdom”.

— Även om kommittén välkomnar strävan efter inriktning på tematiska mål, motsätter den sig det sätt och det förfarande som kommissionen har valt för att uppfylla detta mål och förespråkar större flexibilitet.

— Kommittén är besviken över att bestämmelsen i artikel 6 i förslaget till förordning som handlar om ”medverkan av partner”, precis som skäl 9 fullständigt saknar en referens till de lokala myndigheterna, och endast nämner arbetsmarknadens parter och icke-statliga organisationer.

— Kommittén frågar sig varför kommissionens förslag inte innehåller bestämmelser om ett gränsöverskridande och mellanregionalt samarbete parallellt med det mellanstatliga samarbetet.

— ReK välkomnar hänvisningen till att det ”krävs aktiv medverkan av regionala och lokala aktörer” för att genomföra Europa 2020-strategin och till möjligheten att använda territoriella pakter för att uppnå detta mål men skulle föredra att utsträcka användningen till andra fonder.

Föredragande	Konstantinos SIMITSIS (EL–PSE), borgmästare i Kavalla
Referensdokument	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska socialfonden och om upphävande av förordning (EG) nr 1081/2006 COM(2011) 607 final – 2011/0268 (COD)

I. **POLITISKA REKOMMENDATIONER**

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

A. **Allmänna kommentarer**

1. Regionkommittén uttrycker sin glädje över det faktum att Europeiska socialfonden (ESF), som är ett oersättligt verktyg för att främja sysselsättningen och den sociala integrationen samt bekämpa fattigdomen, bevarar sin karaktär som strukturfond och förblir ett fast rotat inslag i EU:s sammanhållningspolitik, i stället för att omvandlas till sektorspolitik efter 2013.

2. ReK uppskattar att man bevarar, omorganiserar och berikar de grundläggande tematiska målen för ESF:s insatser, som uppgår till fyra kategorier som var och en innehåller ett betydande antal prioriterade investeringar.

3. Kommittén välkomnar särskilt att insatserna för ”social integration och för att bekämpa fattigdom” har fördjupats genom att det blivit ett grundläggande tematiskt mål i ESF, I synnerhet nu då social trygghet är absolut nödvändig under den allvarliga ekonomiska kris som drabbar ett stort antal EU-medborgare.

4. ReK välkomnar förslaget att i någon mån öka ESF:s tillgängliga medel, som kommer att uppgå till 84 miljarder euro och stå för 25 % av den totala budgeten för sammanhållningspolitiken under perioden 2014–2020 (i jämförelse med ungefär 75 miljarder euro och 23 % under innevarande programperiod).

5. Kommittén tvivlar dock fortfarande på om denna blygsamma ökning kommer att vara tillräcklig för att stödja de ambitiösa mål som satts upp för fonden, inte minst eftersom den i verkligheten är lägre, i och med att det i minimibeloppet för ESF även ingår 2,5 miljarder euro i livsmedelsbistånd till de fattigaste som överförts från den gemensamma jordbrukspolitiken till ESF.

6. Regionkommittén vill framföra vissa betänkligheter när det gäller att livsmedelsbistånd till de fattigaste, en angelägenhet som ReK i princip stöder helhjärtat, ska omfattas av målen i artikel 162 i EUF-fördraget. Vi konstaterar också att livsmedelsbistånd till de fattigaste inte nämns i förslaget till förordning om ESF och dess insatsområden (dvs. i artikel 3 om stödets omfattning). Följaktligen begär vi att man redan nu ska försöka finna en annan rättslig grund (än ESF) som lämpar sig bättre för att ta itu med frågan om livsmedelsbistånd till de fattigaste.

7. Frågan är om man inte under den här perioden av allvarlig ekonomisk kris med dramatiska sociala konsekvenser för Europa borde sätta upp mer ambitiösa mål för finansieringen av sammanhållningspolitiken i allmänhet och ESF i synnerhet.

8. Kommittén beklagar att kommissionen ännu en gång inte har tagit till sig ReK:s synpunkter på hur man ska beräkna framsteg, dvs. med kriterier som går längre än BNP och som omfattar ekonomiska, sociala och miljörelaterade parametrar.

9. ReK uppmanar kommissionen och övriga ansvariga EU-organ att påskynda insatserna för att ta fram den mer aktuella statistiken för medlemsstaterna för 2009–2011 och för de lokala och regionala myndigheterna för 2008–2010 (och inte 2007–2009 respektive 2006–2008), så att den ytterst dåliga ekonomiska konjunkturen avspeglas mer exakt och ESF kan svara mot de ökade kraven. Enligt principen om likhet inför lagen anser kommittén att de metoder som används för att fördela medlen bör säkerställa att regioner som fortfarande omfattas av konvergensmålet alltid och utan tvivel ska vara berättigade till mer stöd än de som befinner sig i övergångskategorin.

10. Kommittén är emot alla tankar på att anta makroekonomiska villkorsklausuler, särskilt för ESF, eftersom en tillämpning av sådana skulle innebära en bestraffning av de lokala och regionala myndigheterna och i slutändan även av de människor som ska gynnas av fonden – vilka enligt artikel 2.3 i förslaget till förordning är utsatta grupper som långtidsarbetslösa, personer med funktionsnedsättning, invandrare, etniska minoriteter, marginaliserade grupper och människor som står inför social utestängning samt företag – genom eventuella förseningar från centralförvaltningens sida när det gäller att främja reformer som man har bundit upp sig för inom ramen för de nationella reformprogrammen.

11. Kommittén är orolig över åtskilliga punkter i kommissionens förslag, till exempel dem med koppling till tematisk koncentration eftersom de kommer att minska möjligheterna att skräddarsy ESF-stödet i förhållande till enskilda regioners särskilda behov och förutsättningar. Dessa kan komma i konflikt med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.

12. Regionkommittén erinrar om att kommissionen enligt fördragen måste respektera subsidiaritetsprincipen (som är ett område av särskilt intresse för ReK), eftersom det enligt artikel 2 i *Protokoll om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna* föreskrivs att vid rådfrågningarna av kommittén inom ramen för antagandet av en rättsakt ”*ska i förekommande fall den lokala och regionala dimensionen av de planerade åtgärderna beaktas*”. Vidare anges i artikel 5 i samma protokoll att kommissionens förslag måste åtföljas av en motivering. Eftersom det nuvarande förslaget inskränker sig till en ofta generell och vag maning om att det krävs effektivitet i ESF:s insatser kan detta krav knappas anses vara uppfyllt.

13. Vi vill understryka att man med de föreskrivna mycket små obligatoriska procentsatserna, små fördelningsbelopp och begränsningar av inriktningen på tematiska mål och det mellanstatliga samarbetet löper risk att kommissionen – från att ha varit en strategisk partner och rådgivare – omvandlas till att bli en kontrollinstans, som bara ska verifiera och bekräfta att medlemsstaternas och regionernas programplanering rättar sig efter EU-kriterierna, vilka kan skilja sig mycket från deras behov.

14. ReK stöder förslaget om att skapa en ny mellankategori för regionerna, där BNP ligger på mellan 75 % och 90 % av unionens BNP, och att säkerställa alla EU-regioners rätt att dra nytta av ESF:s insatser, också de som ofta möter problem med social sammanhållning på grund av att det inom regionen finns områden med fattigdom och eftersatthet, även om de egentligen inte har någon utvecklingsmässig eftersläpning i förhållande till det statistiska genomsnittet.

15. ReK anser dock att det nya sättet att kategorisera regionerna inte får leda till en dramatisk minskning av det stöd som regionerna har fått under innevarande programperiod, och begär att man ska införa en säkerhetsventil som innebär att regionerna under perioden 2014–2020 inte ska få ett stöd som är mindre än två tredjedelar av det stöd som de fick under perioden 2007–2013.

16. Kommittén välkomnar initiativet att prioritera ESF:s deltagandeandel, men anser att den bör minskas för att göra den mer proportionerlig och ge medlemsstaterna och regionerna den flexibilitet de behöver för att kunna planera – en planering som måste göras så nära de lokala möjligheterna och problemen som möjligt.

17. ReK hävdar att de föreskrivna lägsta andelarna för ESF:s deltagande per regionkategori måste uppfattas som vägledande, så att det blir möjligt att betrakta varje region för sig vid förhandlingar om partnerskapsavtal.

18. Kommittén anser att det är positivt att sträva efter samordning och konsekvens i insatserna från EU:s olika strukturfonder och särskilt efter komplementaritet mellan Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) och ESF inom ramen för sammanhållningspolitiken och Europa 2020-strategin, vilket kan leda till viktiga synergier.

19. Kommittén välkomnar strävan efter att arbetsmarknadens parter och icke-statliga organisationer ska inbegripas i förfarandena för att planera och genomföra ESF:s insatser.

20. Kommittén vill dock framhålla att kommissionen hyser en omfattande misstro gentemot de lokala och regionala myndigheterna, något som ReK ogillar. De lokala och regionala myndigheterna är och måste vara huvudaktörer vid planeringen och genomförandet av de operativa programmen.

B. **ESF-stödets uppdrag och tillämpningsområde**

21. Kommittén värdesätter den grundläggande vägledande principen om att binda samman ESF:s åtaganden och insatser med Europa 2020-strategin om smart och hållbar tillväxt för alla.

22. Kommittén är dock orolig över att en fullständig tillnärmning av ESF till målen i Europa 2020-strategin kan leda till begränsningar av fondens uppdrag inom sammanhållningspolitiken, såsom den fastställs i fördraget, och i synnerhet av den del som hör samman med stödet till program som är så globala och integrerade som möjligt. Kommittén vill också att man ska ta vederbörlig hänsyn till den territoriella dimensionen.

23. Vad gäller ESF:s anpassning till målen i Europa 2020-stragegin anser kommittén att ESF:s centrala uppgifter är att minska eftersläpningen i de mest eftersatta områdena enligt artikel 174 i EUF-fördraget (jordbruksområden, områden som går igenom industriell omvandling, glesbefolkade områden i norr samt öar, gränsområden och bergsområden). ReK upprepar sin oro över att det finns risk för att ESF omvandlas från att vara en grundsten för sammanhållningspolitiken till att bli ett verktyg som endast tjänar Europa 2020-strategin.

24. Kommittén beklagar också att man i samband med anpassningen av ESF till Europa 2020-strategins mål inte tar tillräcklig hänsyn till de yttersta randområdenas särskilda och unika situation, som erkänns i artikel 349 EUF-fördraget.

25. Kommittén är nöjd med och uppskattar det integrerade och sammanhållna sätt på vilket kommissionen har valt att bygga upp tillämpningsområdet för ESF:s stöd. Fonden uppmanas att direkt stödja fyra tematiska mål och indirekt ytterligare fyra av de totalt elva som fastställs i artikel 9 i den allmänna förordningen om GSR-fonderna för smart och hållbar tillväxt för alla. Dessa tematiska mål delas i sin tur upp och specificeras i arton prioriterade investeringar.

26. ReK understryker att ESF på detta sätt kommer att kunna fortsätta dels att utföra sitt ursprungliga uppdrag enligt fördraget, dvs. att ”förbättra sysselsättningsmöjligheterna för arbetstagarna”, dels att uppfylla de samhällsbehov som uppstått på grund av det mycket ogynnsamma ekonomiska klimatet, genom att ”främja social integrering och bekämpa fattigdom”, som uppgraderas från prioriterad investering till ett konkret tematiskt mål.

27. ReK beklagar att flexibilitet på arbetsmarknaden (flexicurity) inte omnämns alls, även om detta är en integrerad riktlinje (nummer 7) i Europa 2020-strategin.

28. Kommittén välkomnar att ESF kommer att lämna särskilt stöd till utbildning, forskning och teknisk utveckling under en tid då de offentliga investeringarna på detta område tenderar att krympa. Vi anser också att ESF bör öppnas upp för investeringar i kapital med anknytning till ESF:s målsättningar, t.ex. utbildningsinfrastruktur.

29. Kommittén begär att det införs en hänvisning i ESF-förordningen till områden med naturbetingade och demografiska nackdelar lik den som finns i artikel 10 i förslaget till förordning om Europeiska regionala utvecklingsfonden.

30. Inom ramen för investeringsprioriteringarna måste man ta hänsyn till de massiva demografiska förändringar som pågår i många medlemsstater och som kräver en heltäckande anpassning av utbildningsstrukturerna. Mot bakgrund av de demografiska förändringarna borde man genom artikel 3.1 b iii också kunna främja investeringar i hållbara utbildningsstrukturer, också för att täcka behoven av kvalificerad personal.

31. Kommittén är särskilt glad att kunna konstatera att många av de insatsområden som utgör prioriterade investeringar knyts direkt till de lokala och regionala myndigheternas behörighet och därigenom blir ett stöd för dem när det gäller att uppfylla deras uppdrag. Samtidigt skapar detta dock ett akut behov av att dessa myndigheter får delta vid planeringen och förverkligandet av berörda operativa program.

32. ReK uppmanar kommissionen att förklara innehållet i vissa oklara prioriterade investeringar bättre, och att framhäva vissa, eller till och med skapa nya prioriterade investeringar där så krävs, t.ex. vad gäller att främja den territoriella dimensionen i ESF:s insatser.

C. **Samstämmighet och inriktning på tematiska mål**

33. Kommittén välkomnar förslaget om att medlemsstaterna ska vara tvungna att se till att deras strategier och åtgärder är i överensstämmelse med de operativa programmen, när de tar itu med de utmaningar som slagits fast i de nationella reformprogrammen, så att de medverkar till att uppnå Europa 2020-strategins huvudmål om sysselsättning, utbildning och minskad fattigdom, eftersom sammanhållningspolitiken kräver en sund makroekonomisk miljö för att resultaten ska kunna optimeras.

34. Kommittén understryker ännu en gång att den föreslagna formuleringen (”Medlemsstaterna ska se till att den strategi och de åtgärder som föreskrivs i de operativa programmen stämmer överens med och är **inriktade på**” i stället för ”**bidrar till**” som det står i den gällande förordningen) ökar risken för att ESF ska omvandlas från att vara en grundsten för sammanhållningspolitiken till ett verktyg som uteslutande tjänar Europa 2020-strategin (se punkterna 21–24 ovan).

35. Kommittén uppskattar att man inom ramen för försöken att koncentrera finansieringen föreslår att varje medlemsstat ska anslå åtminstone 20 % av det totala stödet från ESF till det tematiska målet att ”*främja social inkludering och bekämpa fattigdom*”.

36. Kommittén tvivlar på att den föreskrivna minimigränsen på 20 % (16,8 miljarder euro för hela perioden) kommer att få någon effekt, när kommissionen själv i sitt förslag medger att ungefär en fjärdedel av européerna (mer än 113 miljoner människor) hotas av fattigdom och socialt utanförskap.

37. Även om kommittén välkomnar strävan efter inriktning på tematiska mål, motsätter den sig det sätt och det förfarande som kommissionen har valt för att uppfylla detta mål, dvs. bestämmelserna i artikel 4.3 i förslaget till ESF-förordning. Den obligatoriska karaktären och de särskilt höga procentsatserna för tillgängliga anslag i varje operativt program, som rör sig mellan 80 % och 60 % per regionkategori i upp till fyra av de totalt arton prioriterade investeringarna, är som tidigare påpekats inte förenliga med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, eftersom det kan visa sig att de inte räcker till för att täcka alla regioners särskilda behov och prioriteringar.

38. Kommittén föredrar i stället ett förfarande för att koncentrera stödet som karaktäriseras dels av minskade procentandelar för de tillgängliga medlen för varje operativt program i förhållande till dem som kommissionen föreslår, dels av fastställande av ett indikativt belopp för de fyra prioriterade investeringarna, som fungerar som en EU-tröskel och kan ökas till sex prioriterade investeringar under förhandlingarna om de operativa programmen så att koncentrationsmålet på ett liknande sätt uppfyller och omfattar de enskilda regionernas särskilda behov och prioriteringar.

D. **Övervaknings- och utvärderingssystem**

39. Kommittén instämmer i princip med antagandet av ett system med gemensamma output- och resultatindikatorer för programmen. Detta – försenade – första steg mot att på EU-nivå försöka harmonisera bestämmelserna om utvärdering av ESF-insatsernas resultat kommer i betydande grad att bidra till att höja tillförlitligheten, kvaliteten och insynen i uppföljningsförfarandena.

40. I det nuvarande tidiga stadiet av harmonisering av resultatindikatorerna för programmen, där bland annat de gemensamma indikatorer som kommissionen föreslår inte har prövats, menar dock kommittén att indikatorerna – även om de åtgärder som finansieras via ESF utan tvivel är svårare att mäta än andra insatser – bör vara vägledande och inte bindande, och att de inte kan förbindas med villkoren för stödet.

41. Kommittén hävdar däremot att behovet av att förbättra tillförlitligheten, kvaliteten och insynen i uppföljningsförfarandena kan tillfredsställas genom förhandlingar och genom att de nationella och subnationella myndigheterna fastställer särskilda interna output- och resultatindikatorer på programnivå, som helt eller delvis bör låta sig inspireras av de gemensamma output- och resultatindikatorer som kommissionen föreslår och med hänsyn tagen till den flexibilitet som krävs vid antagandet av dem.

E. **Medverkan av partner**

42. Kommittén är besviken över att bestämmelsen i artikel 6 i förslaget till förordning som handlar om ”medverkan av partner”, liksom skäl 9 fullständigt saknar en referens till de lokala och regionala myndigheterna, och endast nämner arbetsmarknadens parter och icke-statliga organisationer. Detta är ännu ett exempel på den tidigare nämnda misstron mot lokala och regionala myndigheter.

43. Regionkommittén anser att det inte är korrekt att de regionala och lokala myndigheterna behandlas på samma sätt som aktörerna inom näringsliv och samhälle när det gäller partnerskap, eftersom de som företrädare för sina lokalsamhällens intressen, med beaktande av medlemsstatens institutionella ram, deltar i förvaltningen och finansieringen av projekt inom sammanhållningspolitiken.

44. ReK beklagar att denna bestämmelse inte uttryckligen hänvisar till alla partner som omnämns i artikel 5 i förslaget till förordning om gemensamma bestämmelser. I denna artikel erkänns de lokala och regionala myndigheterna som främsta partner för de nationella myndigheterna i genomförandet av programmen inom EU:s strukturfonder, inbegripet ESF, tillsammans med arbetsmarknadens parter och de icke-statliga organisationerna. Därför måste denna hänvisning införas.

45. Kommittén välkomnar att man uppmuntrar deltagande av arbetsmarknadens parter och de icke-statliga organisationerna genom att säkerställa ett adekvat stöd från ESF till åtgärder som syftar till att öka deras kapacitet att planera och genomföra program.

46. Kommittén stöder dock även att mindre, lokala myndigheter (t.ex. små landsbygdskommuner) uppmuntras att delta i och att de får tillgång till åtgärder som finansieras av ESF, genom lämplig utveckling av deras kapacitet samt att ESF ger stöd till inrättande av nätverk för de lokala och regionala myndigheterna, så att de på EU-nivå kan utbyta erfarenheter i frågor av allmänt intresse (t.ex. ungdomsarbetslöshet, den åldrande befolkningen, integration av romer etc.).

F. **Jämställdhet och icke-diskriminering**

47. ReK välkomnar bestämmelserna i förslaget till ESF-förordning när det gäller att främja jämställdhet mellan kvinnor och män samt lika möjligheter för alla, inbegripet tillgänglighet för personer med funktionshinder, eftersom införlivandet av principen om icke-diskriminering innebär en intensifiering av försöken att bekämpa all diskriminering i enlighet med artikel 19 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Det är särskilt positivt och framstegsvänligt att medlemsstaterna inte bara åläggs att se till att de operativa programmen innefattar ”en beskrivning av hur jämställdhet mellan könen och lika möjligheter främjas” (den gällande förordningen), utan att de ”också ska främja jämställdhet och lika möjligheter genom integrering av jämställdhetsprincipen på alla” ([1]).

G. **Social innovation och samarbete över gränserna**

48. Kommittén ser positivt på stödet till ”social innovation”, som ReK redan har utvecklat betydande initiativ för att främja (t.ex. forumet om social innovation i maj 2011), men anser ändå att de lokala och regionala myndigheterna bör omnämnas särskilt och att de bör ges möjlighet att gemensamt med medlemsstaterna delta i fastställandet av ämnen för social innovation.

49. Kommittén stöder ett fortsatt och stärkt samarbete över gränserna i syfte att främja ömsesidigt lärande och därigenom öka effektiviteten i den politik som stöds av ESF-insatserna.

50. Kommittén frågar sig varför kommissionens förslag inte som den gällande förordningen innehåller bestämmelser om ett mellanregionalt samarbete parallellt med det mellanstatliga samarbetet, med tanke på att det mellanstatliga samarbetet försvagats och i några medlemsstater försvunnit totalt, efter avskaffandet av gemenskapsinitiativet Equal (2000–2006).

51. ReK anser att den begränsning som ålägger medlemsstaterna att välja ämnen för mellanstatligt samarbete från en lista, som föreslås av kommissionen och godkänns av ESF-kommittén, är överflödig och begär därför att den ska strykas.

([1]) I den grekiska versionen av förslaget till förordning lyder texten i ordagrann översättning ”integrering av jämställdhetsprincipen i lagstiftningen”. [Ö.a.]

H. **Särskilda bestämmelser om behandling av särskilda regionala särdrag**

52. Kommittén uppskattar särskilt att det föreskrivs stöd till lokala utvecklingsstrategier som styrs av kommunerna, territoriella pakter, lokala initiativ för sysselsättning, utbildning och social inkludering samt integrerade regionala investeringar som utgör ett viktigt sätt att hantera särskilda territoriella särdrag, och begär att de ska utvidgas till att omfatta även andra strukturfonder och politikområden.

53. ReK välkomnar hänvisningen till att det ”krävs aktiv medverkan av regionala och lokala aktörer” för att genomföra Europa 2020-strategin och till möjligheten att använda territoriella pakter för att uppnå detta mål.

54. Kommittén tar tillfället i akt att erinra om sina tidigare ståndpunkter vad gäller ökad användning av territoriella pakter för att genomföra Europa 2020-strategin och/eller inom ramen för sammanhållningspolitiken, som en alternativ möjlighet för att formalisera former av partnerskap på en ”lägre” nivå än partnerskapsavtalen.

55. ReK välkomnar varmt hänvisningen till den absolut nödvändiga komplementariteten mellan ESF:s och Erufs insatser i syfte att stödja en strategisk hållbar stadsutveckling via ESF. För många kommuner har det ofta varit svårt att få finansiering av integrerad verksamhet för hållbar stadsutveckling från ESF och Eruf, även om det inte varit omöjligt, eftersom de två fonderna tillämpat mycket olika administrativa bestämmelser, haft olika förvaltningsorgan och tidsplaner som inte varit samordnade.

56. Kommittén begär därför att åtgärden ska utvidgas till att även omfatta den strategiska integrerade utvecklingen av landsbygdsområdena. En sammankoppling av finansiering via ESF och Eruf skulle verkligen vara till stor nytta för att hantera problemen med extrem fattigdom i landsbygdsområden (t.ex. romernas läger i Central- och Östeuropa).

I. **Förenklingsåtgärder och innovativa finansieringsinstrument**

57. Kommittén ser positivt på de förenklingsåtgärder som kommissionen föreslår, i synnerhet det begränsade antalet regler för valet av stödberättigade (i syfte att underlätta tillgång till ESF-finansiering för mindre stödmottagare och projekt), rätten till stöd för naturabidrag, den bredare användningen av globalt stöd, de förenklade kostnadsalternativen och schablonbeloppen, inbegripet fastställandet av en obligatorisk användning för mindre insatser (upp till 50 000 euro). I kombination med de åtgärder som föreslås inom ramen för översynen av EU:s budgetförordning kommer dessa åtgärder verkligen att minska de administrativa bördorna för de stödberättigade och förvaltningsmyndigheterna, och de är särskilt välkomna med tanke på den mängd mindre insatser som görs på sysselsättningsområdet och i sociala frågor (mer immateriella än materiella investeringar). I dag kan de administrativa bördorna vara så oproportionerliga att de undanröjer de potentiella fördelarna för de lokala och regionala myndigheterna och avskräcker dem från att lämna in ansökningar om ESF-stöd.

58. Kommittén tror dock att det fortfarande finns utrymme för ytterligare förenklingar genom antagande av andra åtgärder, t.ex. de som diskuterats i ESF-kommitténs adhoc-grupp om framtiden för Europeiska socialfonden. Ett sådant exempel är anpassningen av bestämmelserna om medfinansiering för vissa prioriterade insatsområden, särskilt mindre projekt, eller införande av ett mer funktionellt system för fördelning av medlen, med mer systematisk användning av förfinansiering.

59. Kommittén ställer sig positiv till de innovativa finansiella instrument för att stödja ESF-projekt som föreslås (riskdelningssystem, eget kapital och skuld, garantifonder, holdingfonder och lånefonder) och även till den särskilda hänvisningen till ”policybaserade garantier” för att förbättra offentliga och privata aktörers tillgång till kapitalmarknaderna på nationell och regional nivå.

60. Kommittén begär att kommissionen till dessa åtgärder ska lägga roterande fonder för beviljande av mikrokrediter, ”sociala obligationer” – ett innovativt instrument som diskuterades vid ReK:s forum för social innovation – och ”medborgarobligationer”, ett förslag som kom upp vid utarbetandet av ReK:s utkast till yttrande om översynen av EU:s budget och den nya budgetramen efter 2013.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsförslag 1

Skäl 9

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
(9) Ett effektivt genomförande av ESF-stödda insatser bygger på god förvaltning och ett partnerskap mellan alla relevanta regionala och socioekonomiska aktörer, särskilt arbetsmarknadens parter och icke-statliga organisationer. Medlemsstaterna bör därför uppmuntra arbetsmarknadens parter och icke-statliga organisationer att delta i genomförandet av ESF:s verksamhet.	(9) Ett effektivt genomförande av ESF-stödda insatser bygger på god förvaltning och ett partnerskap mellan alla relevanta regionala och socioekonomiska aktörer, särskilt de lokala och regionala myndigheterna, arbetsmarknadens parter och icke-statliga organisationer. Medlemsstaterna bör därför uppmuntra arbetsmarknadens parter och icke-statliga organisationer, samt de lokala och regionala myndigheterna som i dag inte har denna möjlighet, att delta i genomförandet av ESF:s verksamhet.

Motivering

Se punkterna 42 och 43 i de politiska rekommendationerna ovan.

Ändringsförslag 2

Artikel 1

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
Artikel 1 **Syfte** I denna förordning fastställs Europeiska socialfondens uppgifter, ESF-stödets omfattning, särskilda bestämmelser och vilka typer av utgifter som berättigar till stöd.	*Artikel 1* **Syfte** I denna förordning fastställs Europeiska socialfondens uppgifter, ESF-stödets omfattning, särskilda bestämmelser och vilka typer av utgifter som berättigar till stöd.

Motivering

På detta sätt kommer formuleringen i förslaget till förordning att vara fullständigt i linje med den i fördraget, där det i artikel 177 i EUF-fördraget står att ”Europaparlamentet och rådet genom förordningar i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, [ska] fastställa strukturfondernas uppgifter, huvudmål och organisation”.

[Ändringsförslaget påverkar inte den svenska versionen där termen redan är ”uppgifter”, precis som i fördraget. Ö.a.]

Ändringsförslag 3

Artikel 2

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
Artikel 2	*Artikel 2*
Uppgifter	**Uppgifter**
1. ESF ska främja hög sysselsättning och kvalitet i arbetet, stödja arbetstagarnas geografiska och yrkesmässiga rörlighet, underlätta anpassning till förändringar, främja en hög utbildningsnivå och verka för jämställdhet, lika möjligheter och ickediskriminering, öka den sociala inkluderingen och bekämpa fattigdom och därigenom bidra till unionens prioriteringar när det gäller att stärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen.	1. ESF ska främja hög sysselsättning och kvalitet i arbetet, stödja arbetstagarnas geografiska och yrkesmässiga rörlighet, underlätta anpassning till förändringar, främja en hög utbildningsnivå och verka för jämställdhet, lika möjligheter och ickediskriminering, öka den sociala inkluderingen och bekämpa fattigdom och därigenom bidra till unionens prioriteringar när det gäller att stärka den ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållningen.
2. ESF ska göra detta genom att stödja medlemsstaterna i deras arbete för prioriteringar och de centrala målen i Europa 2020-strategin för smart och hållbar tillväxt för alla. ESF ska stödja utarbetandet och genomförandet av politiska riktlinjer och åtgärder med beaktande av de integrerade riktlinjerna för medlemsstaternas ekonomiska politik och sysselsättningspolitik19 och rådets rekommendationer om de nationella reformprogrammen.	2. ESF ska göra detta genom att stödja medlemsstaterna i deras arbete för prioriteringar och de centrala målen i Europa 2020-strategin för smart och hållbar tillväxt för alla. ESF ska stödja utarbetandet och genomförandet av politiska riktlinjer och åtgärder bland annat med beaktande av de integrerade riktlinjerna för medlemsstaternas ekonomiska politik och sysselsättningspolitik19 och rådets rekommendationer om de nationella reformprogrammen.
3. ESF ska gynna människor, även utsatta grupper som långtidsarbetslösa, personer med funktionsnedsättning, invandrare, etniska minoriteter, marginaliserade grupper och människor som står inför social utestängning. ESF ska också stödja företag, system och strukturer för att underlätta deras anpassning till nya utmaningar, främja god förvaltning och reformer, särskilt när det gäller arbetsmarknad, utbildning och socialpolitik.	3. ESF ska gynna människor, även utsatta grupper som långtidsarbetslösa, personer med funktionsnedsättning, invandrare, ~~etniska~~ minoriteter, marginaliserade grupper och människor som står inför social utestängning. ESF ska också stödja företag, system och strukturer för att underlätta deras anpassning till nya utmaningar, främja god förvaltning och reformer, särskilt när det gäller arbetsmarknad, utbildning och socialpolitik.

Motivering

1. Se ovanstående motivering till artikel 1 med avseende på artikelns titel.

2. För att framhäva sammanhållningspolitikens territoriella dimension och ställa regionernas problem och skillnader i rätt förhållande till Europa 2020-strategin kan man infoga ett ”bland annat”, som mildrar riktlinjernas och rekommendationernas inverkan på ESF:s operativa program.

3. Man undrar över hänvisningen till ”etniska minoriteter” bland de grupper som ska gynnas. Denna hänvisning och diskriminering kan förväntas skapa allvarliga problem i nationell rätt och EU-rätt i många av medlemsstaterna.

[Del 1 av ändringsförslaget påverkar inte den svenska versionen där termen redan är ”uppgifter”, precis som i fördraget. Ö.a.]

Ändringsförslag 4

Artikel 3

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
Artikel 3	*Artikel 3*
Stödets omfattning	**Stödets omfattning**
1. Inom de tematiska mål som anges nedan ska ESF enligt artikel 9 i förordning (EU) nr […] stödja följande prioriterade investeringar:	1. Inom de tematiska mål som anges nedan ska ESF enligt artikel 9 i förordning (EU) nr […] stödja följande prioriterade investeringar:

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
(a) Främja sysselsättning och stödja arbetstagarnas rörlighet genom	(a) Främja sysselsättning och stödja arbetstagarnas rörlighet genom
i) tillgång till sysselsättning för arbetssökande och ickeförvärvsarbetande,	i) tillgång till sysselsättning för arbetssökande och ickeförvärvsarbetande,
inklusive lokala sysselsättningsinitiativ, samt stöd till arbetstagarnas rörlighet,	inklusive lokala sysselsättningsinitiativ, samt stöd till arbetstagarnas rörlighet, särskilt i de nordligaste regionerna, som är särskilt glesbefolkade, öregioner, bergsregioner och de yttersta randområdena,
ii) varaktig integration på arbetsmarknaden för ungdomar som inte arbetar eller studerar,	ii) varaktig integration på arbetsmarknaden för ungdomar som inte arbetar eller studerar,
iii) egenföretagande, entreprenörskap och företagsgrundande,	iii) egenföretagande, entreprenörskap och företagsgrundande,
iv) jämställdhet och åtgärder för att göra det lättare att kombinera arbete och privatliv,	iv) jämställdhet och åtgärder för att göra det lättare att kombinera arbete och privatliv,
v) anpassning till förändringar för arbetstagare, företag och entreprenörer,	v) anpassning till förändringar för arbetstagare, företag och entreprenörer, i synnerhet i områden som genomgår industriell omvandling,
vi) aktivt och sunt åldrande, och	vi) aktivt och sunt åldrande, och
vii) åtgärder för att modernisera och stärka arbetsmarknadsinstitutionerna, även för att öka arbetstagarnas rörlighet över gränserna,	vii) åtgärder för att modernisera och stärka arbetsmarknadsinstitutionerna, även för att öka arbetstagarnas rörlighet över gränserna,
(b) Investera i utbildning, kompetens och livslångt lärande genom att	(b) Investera i utbildning, kompetens och livslångt lärande genom att
i) minska andelen elever med enbart grundskoleutbildning och främja lika tillgång till bra förskole-, grundskole- och gymnasieutbildning,	i) minska andelen elever med enbart grundskoleutbildning och främja lika tillgång till bra förskole-, grundskole- och gymnasieutbildning,
ii) höja kvaliteten och öka effektiviteten och öppenheten inom universitets- och högskoleutbildningen för att öka deltagandet och	ii) höja kvaliteten och öka effektiviteten och öppenheten inom universitets- och högskoleutbildningen för att öka deltagandet och
förbättra resultaten, och	förbättra resultaten, och
iii) stärka lika tillgång till livslångt lärande, höja arbetskraftens kompetens och förbättra utbildningens relevans för arbetsmarknaden.	iii) stärka lika tillgång till livslångt lärande, höja arbetskraftens kompetens och förbättra utbildningens relevans för arbetsmarknaden.
(c) Främja social inkludering och bekämpa fattigdom genom	(c) Främja social inkludering och bekämpa fattigdom genom
i) aktiv inkludering,	i) aktiv inkludering av personer som är utestängda från arbetsmarknaden,
ii) integration av marginaliserade grupper som t.ex. romer,	ii) integration av marginaliserade grupper som t.ex. romer,
iii) åtgärder mot diskriminering på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning,	iii) åtgärder mot diskriminering på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning,
iv) ökad tillgång till kvalitativa och hållbara tjänster till rimlig kostnad, inbegripet hälso- och sjukvård och sociala tjänster av allmänt intresse,	iv) ökad tillgång till kvalitativa och hållbara tjänster till rimlig kostnad, inbegripet hälso- och sjukvård och sociala tjänster av allmänt intresse,
v) främjande av den sociala ekonomin och socialt entreprenörskap, och	v) främjande av den sociala ekonomin och socialt entreprenörskap, och

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
vi) lokalt ledda strategier för lokal utveckling.	vi) lokalt ledda strategier för lokal utveckling.
(d) Förbättra institutionernas kapacitet och effektivisera den offentliga förvaltningen genom följande:	(d) Förbättra institutionernas kapacitet och effektivisera den offentliga förvaltningen genom följande:
i) Investeringar i institutionernas kapacitet och de offentliga förvaltningarnas och tjänsternas effektivitet med sikte på reformer, bättre lagstiftning och god förvaltning. Denna prioriterade investering ska gälla hela territoriet i de medlemsstater som har minst en NUTS 2-region enligt artikel 82.2 a i förordning (EU) nr […] och i medlemsstater som uppfyller villkoren för stöd från Sammanhållningsfonden.	i) Investeringar i institutionernas kapacitet och de offentliga förvaltningarnas och tjänsternas effektivitet med sikte på reformer, bättre lagstiftning och god förvaltning. Denna prioriterade investering ska gälla hela territoriet i de medlemsstater som har minst en NUTS 2-region enligt artikel 82.2 a i förordning (EU) nr […] och i medlemsstater som uppfyller villkoren för stöd från Sammanhållningsfonden.
ii) Kapacitetsuppbyggnad för aktörer som ansvarar för genomförandet av åtgärder som rör arbetsmarknad, utbildning och socialpolitik samt sektoriella och territoriella pakter för att skapa stöd för reformer på nationell, regional och lokal nivå.	ii) Kapacitetsuppbyggnad för aktörer som ansvarar för genomförandet av åtgärder som rör arbetsmarknad, utbildning och socialpolitik ~~samt sektoriella och territoriella pakter för att skapa stöd för reformer på nationell, regional och lokal nivå.~~
	iii) Kapacitetsuppbyggnad för territoriella pakter och lokala initiativ i syfte att främja ESF:s territoriella dimension.
2. Genom de prioriterade investeringar som anges i punkt 1 ska ESF också bidra till de övriga tematiska målen i artikel 9 i förordning (EU) nr […], främst genom att	2. Genom de prioriterade investeringar som anges i punkt 1 ska ESF också bidra till de övriga tematiska målen i artikel 9 i förordning (EU) nr […], främst genom att
(a) stödja övergången till en koldioxidsnål, klimatsmart, resurseffektiv och miljömässigt hållbar ekonomi genom att reformera utbildningssystemen, se till att kompetens och kvalifikationer motsvarar behoven, höja arbetskraftens kompetens och skapa nya jobb i sektorer som rör miljö och energi,	(a) stödja övergången till en koldioxidsnål, klimatsmart, resurseffektiv och miljömässigt hållbar ekonomi genom att reformera utbildningssystemen, se till att kompetens och kvalifikationer motsvarar behoven, höja arbetskraftens kompetens och skapa nya jobb i sektorer som rör miljö och energi,
(b) förbättra informations- och kommunikationsteknikens tillgänglighet och kvalitet och öka användningen genom att utveckla den digitala kompetensen och investera i e-kompetens, e-inkludering och tillhörande kunskaper i företagande,	(b) förbättra informations- och kommunikationsteknikens tillgänglighet och kvalitet och öka användningen genom att utveckla den digitala kompetensen och investera i e-kompetens, e-inkludering och tillhörande kunskaper i företagande,
(c) stärka forskning, teknisk utveckling och innovation genom utveckling av högre universitetsutbildning, forskarutbildning och partnerskap mellan högskolor, forsknings- och teknikcentrum och företag, och	(c) stärka forskning, teknisk utveckling och innovation genom utveckling av högre universitetsutbildning, forskarutbildning och partnerskap mellan högskolor, forsknings- och teknikcentrum och företag, och
(d) stärka de små och medelstora företagens konkurrenskraft genom att förbättra företagens och arbetstagarnas anpassningsförmåga och öka investeringarna i humankapitalet.	(d) stärka de små och medelstora företagens konkurrenskraft genom att förbättra företagens och arbetstagarnas anpassningsförmåga och öka investeringarna i humankapitalet.

Motivering

Denna uppräkning hänvisar till de regioner som omnämns i artiklarna 174 och 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Syftet med dem är dessutom dels att klargöra och förbättra en bestämmelse som i övrigt varit lyckad, dels att bättre sprida kunskap om och stärka instrumentet territoriella pakter.

Ändringsförslag 5

Artikel 4

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
Artikel 4	*Artikel 4*
Samstämmighet och inriktning på tematiska mål	**Samstämmighet och inriktning på tematiska mål**
1. Medlemsstaterna ska se till att den strategi och de åtgärder som föreskrivs i de operativa programmen stämmer överens med och är inriktade på de utmaningar som anges i de nationella reformprogrammen och relevanta rådsrekommendationer enligt artikel 148.4 i fördraget, i syfte att bidra till uppnåendet av Europa 2020-strategins centrala mål i fråga om sysselsättning, utbildning och minskad fattigdom.	1. Medlemsstaterna ska se till att den strategi och de åtgärder som föreskrivs i de operativa programmen stämmer överens ~~med~~ och ~~är inriktade på~~ bidrar till att hantera de utmaningar som anges i de nationella reformprogrammen och relevanta rådsrekommendationer enligt artikel 148.4 i fördraget, i syfte att bidra till uppnåendet av Europa 2020-strategins centrala mål i fråga om sysselsättning, utbildning och minskad fattigdom.
2. Minst 20 % av de totala ESF-medlen i varje medlemsstat ska anslås för det tematiska målet att främja social inkludering och bekämpa fattigdom i artikel 9.9 i förordning (EU) nr […].	2. Minst 20 % av de totala ESF-medlen i varje medlemsstat ska anslås för det tematiska målet att främja social inkludering och bekämpa fattigdom i artikel 9.9 i förordning (EU) nr […].
3. Medlemsstaterna ska inrikta stödet på de tematiska målen enligt följande:	3. Medlemsstaterna ska inrikta stödet på de tematiska målen enligt följande:
(a) I mer utvecklade regioner ska medlemsstaterna styra 80 % av anslaget till varje operativt program till högst fyra av de prioriterade investeringarna enligt artikel 3.1.	(a) I mer utvecklade regioner ska medlemsstaterna styra ~~80 %~~ 70 % av anslaget till varje operativt program till högst fyra av de prioriterade investeringarna enligt artikel 3.1.
(b) I övergångsregioner ska medlemsstaterna styra 70 % av anslaget till varje operativt program till högst fyra av de prioriterade investeringarna enligt artikel 3.1.	(b) I övergångsregioner ska medlemsstaterna styra ~~70 %~~ 60 % av anslaget till varje operativt program till högst fyra av de prioriterade investeringarna enligt artikel 3.1.
(c) I mindre utvecklade regioner ska medlemsstaterna styra 60 % av anslaget till varje operativt program till högst fyra av de prioriterade investeringarna enligt artikel 3.1.	(c) I mindre utvecklade regioner ska medlemsstaterna styra ~~60 %~~ 50 % av anslaget till varje operativt program till högst fyra av de prioriterade investeringarna enligt artikel 3.1.
	(d) De fyra prioriterade investeringar som nämns i ovanstående punkter kan ökas till de sex av de prioriterade investeringar som nämns i artikel 3.1, om denna ökning motiveras av särskilda orsaker och bättre täcker varje regions särskilda behov och prioriteringar.

Motivering

Se punkterna 37 och 38 i de politiska rekommendationerna ovan.

Ändringsförslag 6

Artikel 5

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
Artikel 5	*Artikel 5*
Indikatorer	**Indikatorer**
1. Gemensamma indikatorer enligt bilagan till denna förordning och programspecifika indikatorer ska användas enligt artiklarna 24.3 och 87.2 b ii i förordning (EU) nr […]. Alla gemensamma indikatorer ska uttryckas i absoluta tal.	~~1. Gemensamma indikatorer enligt bilagan till denna förordning och programspecifika indikatorer ska användas enligt artiklarna 24.3 och 87.2 b ii i förordning (EU) nr […]. Alla gemensamma indikatorer ska uttryckas i absoluta tal.~~

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
De gemensamma och programspecifika outputindikatorerna avser helt eller delvis avslutade insatser. Om det är relevant för den typ av insatser som ges stöd ska kumulativa kvantifierade målvärden fastställas för 2022. Referensindikatorerna ska vara noll.	~~De gemensamma och programspecifika outputindikatorerna avser helt eller delvis avslutade insatser. Om det är relevant för den typ av insatser som ges stöd ska kumulativa kvantifierade målvärden fastställas för 2022. Referensindikatorerna ska vara noll.~~
De gemensamma och programspecifika resultatindikatorerna avser prioriterade områden eller deras underordnade delområden. För referensindikatorerna ska de senaste tillgängliga uppgifterna användas. Kumulativa kvantifierade målvärden ska fastställas för 2022.	~~De gemensamma och programspecifika resultatindikatorerna avser prioriterade områden eller deras underordnade delområden. För referensindikatorerna ska de senaste tillgängliga uppgifterna användas. Kumulativa kvantifierade målvärden ska fastställas för 2022.~~
2. Förvaltningsmyndigheten ska tillsammans med de årliga genomföranderapporterna överlämna elektroniskt strukturerade uppgifter för varje prioriterad investering. Uppgifterna ska omfatta kategoriseringen samt de gemensamma output- och resultatindikatorerna.	~~2. Förvaltningsmyndigheten ska tillsammans med de årliga genomföranderapporterna överlämna elektroniskt strukturerade uppgifter för varje prioriterad investering. Uppgifterna ska omfatta kategoriseringen samt de gemensamma output- och resultatindikatorerna.~~ 1. I de operativa programmen fastställs i överenskommelse med medlemsstaterna och deltagande partner de output- och resultatindikatorer som ska användas, i enlighet med artikel 24.3 och artikel 87.2 b ii i förordning (EU) nr […]. Alla indikatorer ska anges i absoluta tal. 2. De gemensamma indikatorerna, enligt definitionen i bilagan till denna förordning, har vägledande karaktär och ska vara till hjälp för myndigheterna i medlemsstaterna och de deltagande partnerna under utarbetandet av output- och resultatindikatorerna för varje program. 3. De överenskomna indikatorerna för varje program ska godkännas och certifieras av kommissionen enligt artikel 87.5 i förordning (EU) nr […].

Motivering

En grundlig ändring av artikel 5 föreslås i enlighet med kommentarerna i punkterna 39–41 i de politiska rekommendationerna ovan.

Ändringsförslag 7

Artikel 6

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
Artikel 6 **Medverkan av partner** 1. Arbetsmarknadens parter och andra berörda aktörer, särskilt icke-statliga organisationer, kan medverka i genomförandet av de operativa programmen enligt artikel 5 i förordning (EU) nr […] genom globalt stöd enligt artikel 112.7 i förordning (EU) nr […]. I detta fall ska det inom det operativa programmet fastställas vilken del av programmet som det globala stödet gäller och anges ett vägledande belopp som ska anslås från varje prioriterat område till detta. 2. För att främja att arbetsmarknadens parter på lämpligt sätt medverkar i ESF-stödda insatser ska förvaltningsmyndigheterna för ett operativt program i en region enligt artikel 82.2 a i förordning (EU) nr […] eller i en medlemsstat som är berättigad till stöd från Sammanhållningsfonden se till att lämpliga ESF-medel anslås till kapacitetsbyggande i form av utbildning, nätverksarbete och åtgärder för att stärka den sociala dialogen samt till gemensamma åtgärder av arbetsmarknadens parter.	*Artikel 6* **Medverkan av partner** 1. De lokala och regionala myndigheterna, a~~A~~rbetsmarknadens parter och andra berörda aktörer, särskilt icke-statliga organisationer, kan medverka i genomförandet av de operativa programmen enligt artikel 5 i förordning (EU) nr […] genom globalt stöd enligt artikel 112.7 i förordning (EU) nr […]. I detta fall ska det inom det operativa programmet fastställas vilken del av programmet som det globala stödet gäller och anges ett vägledande belopp som ska anslås från varje prioriterat område till detta. 2. För att främja att arbetsmarknadens parter på lämpligt sätt medverkar i ESF-stödda insatser ska förvaltningsmyndigheterna för ett operativt program i en region enligt artikel 82.2 a i förordning (EU) nr […] eller i en medlemsstat som är berättigad till stöd från Sammanhållningsfonden se till att lämpliga ESF-medel anslås till kapacitetsbyggande i form av utbildning, nätverksarbete och åtgärder för att stärka den sociala dialogen samt till gemensamma åtgärder av arbetsmarknadens parter.

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
3. För att främja att icke-statliga organisationer får tillgång till och på lämpligt sätt medverkar i ESF-stödda insatser, särskilt på områdena social inkludering, jämställdhet och lika möjligheter, ska förvaltningsmyndigheterna för ett operativt program i en region enligt artikel 82.2 a i förordning (EU) nr […] eller i en medlemsstat som är berättigad till stöd från Sammanhållningsfonden se till att lämpliga ESF-medel anslås till kapacitetsbyggande för icke-statliga organisationer.	3. För att främja att icke-statliga organisationer får tillgång till och på lämpligt sätt medverkar i ESF-stödda insatser, särskilt på områdena social inkludering, jämställdhet och lika möjligheter, ska förvaltningsmyndigheterna för ett operativt program i en region enligt artikel 82.2 a i förordning (EU) nr […] eller i en medlemsstat som är berättigad till stöd från Sammanhållningsfonden se till att lämpliga ESF-medel anslås till kapacitetsbyggande för icke-statliga organisationer. 4. För att uppmuntra deltagande i lämplig grad av de mindre lokala myndigheterna i verksamhet som får stöd från ESF, ska förvaltningsmyndigheterna för ett operativt program i en region, enligt artikel 82.2 a i förordning (EU) nr […] eller i medlemsstater som är berättigade till stöd från Sammanhållningsfonden, säkerställa att ett lämpligt belopp från ESF:s medel avsätts till kapacitetsuppbyggnad för de minsta lokala myndigheterna.

Motivering

Se punkterna 42– 46 i de politiska rekommendationerna ovan.

Ändringsförslag 8

Artikel 9

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
Artikel 9 **Social innovation** 1. ESF ska främja social innovation på alla områden inom ramen för sitt tillämpningsområde enligt artikel 3 i denna förordning, särskilt i syfte att testa innovativa lösningar för att tillgodose sociala behov och använda dem i större skala. 2. Medlemsstaterna ska identifiera teman för social innovation som motsvarar deras särskilda behov enligt de operativa programmen. 3. Kommissionen ska underlätta kapacitetsuppbyggnad för social innovation, särskilt genom att stödja ömsesidigt lärande, inrätta nätverk och sprida god praxis och goda metoder.	*Artikel 9* **Social innovation** 1. ESF ska främja social innovation på alla områden inom ramen för sitt tillämpningsområde enligt artikel 3 i denna förordning, särskilt i syfte att testa innovativa lösningar för att tillgodose sociala behov och använda dem i större skala. 2. Medlemsstaterna ska tillsammans med sina partner på lokal och regional nivå identifiera teman för social innovation, ~~som motsvarar deras särskilda behov~~ Dessa teman ska motsvara de faktiska regionala behoven och fastställas inom ramen för ~~enligt~~ de operativa programmen. 3. Kommissionen ska underlätta kapacitetsuppbyggnad för social innovation, särskilt genom att stödja ömsesidigt lärande, inrätta nätverk och sprida god praxis och goda metoder. Kommissionen ska också säkra samstämmigheten och komplementariteten mellan de åtgärder för social innovation som vidtas inom ramen för ESF och dem som vidtas inom ramen för EU:s program för social förändring och social innovation.

Motivering

1. Se punkt 48 i de politiska rekommendationerna ovan.

2. Detta är en korshänvisning till artikel 8 i förslaget till förordning om Europeiska unionens program för social förändring och social innovation, som är föremål för ett annat ReK-yttrande (CdR 335/2011, föredragande: Enrico Rossi (IT–PSE), som antogs den 3 maj 2012.

Ändringsförslag 9

Artikel 10

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
Artikel 10	*Artikel 10*
Samarbete över gränserna	**~~Samarbete över gränserna~~ Gränsöverskridande, transnationellt och interregionalt samarbete**
1. Medlemsstaterna ska stödja samarbete över gränserna i syfte att främja ömsesidigt lärande och därigenom öka de ESF-stödda insatsernas verkan. I samarbetet over gränserna ska partner från minst två medlemsstater ingå.	1. Medlemsstaterna ska stödja gränsöverskridande, transnationellt och interregionalt samarbete ~~över gränserna~~ i syfte att främja ömsesidigt lärande och därigenom öka de ESF-stödda insatsernas verkan. ~~I samarbetet over gränserna ska partner från minst två medlemsstater ingå.~~
2. Medlemsstaterna kan välja teman för samarbete över gränserna från en förteckning som föreslagits av kommissionen och godkänts av ESF-kommittén.	2. Medlemsstaterna kan välja teman för gränsöverskridande, transnationellt och interregionalt samarbete ~~över gränserna~~ från en förteckning som föreslagits av kommissionen och godkänts av ESF-kommittén.
3. Kommissionen ska underlätta samarbetet över gränserna kring de teman som avses i punkt 2 genom ömsesidigt lärande och samordnade eller gemensamma insatser. Kommissionen ska i synnerhet inrätta en plattform på EU-nivå för att underlätta erfarenhetsutbyte, kapacitetsuppbyggnad och nätverksarbete samt sprida relevanta resultat. Kommissionen ska också utarbeta en samordnad ram för genomförandet med gemensamma urvalskriterier, typer av åtgärder och tidsplanering samt gemensamma metoder för övervakning och utvärdering, för att underlätta samarbetet över gränserna.	3. Kommissionen ska underlätta gränsöverskridande, transnationellt och interregionalt samarbete~~t över gränserna kring de teman som avses i punkt 2~~ genom ömsesidigt lärande och samordnade eller gemensamma insatser. Kommissionen ska i synnerhet inrätta en plattform på EU-nivå för att underlätta erfarenhetsutbyte, kapacitetsuppbyggnad och nätverksarbete samt sprida relevanta resultat. Kommissionen ska också utarbeta en samordnad ram för genomförandet med gemensamma urvalskriterier, ~~typer av åtgärder och tidsplanering~~ samt gemensamma metoder för övervakning och utvärdering, för att underlätta gränsöverskridande, transnationellt och interregionalt samarbete~~t över gränserna~~. Det gränsöverskridande, transnationella och interregionala samarbetet inom ramen för ESF bör samordnas med förordningen om europeiskt territoriellt samarbete, så att det sker en samordning av fonderna så som nämns i förordningen om europeiskt territoriellt samarbete.

Motivering

1. Se punkterna 49–51 i de politiska rekommendationerna ovan.

2. Utan denna ändring råder det inte någon överensstämmelse mellan det gränsöverskridande samarbetet inom ramen för ESF och det gränsöverskridande samarbetet inom ramen för det europeiska territoriella samarbetet.

3. Det territoriella samarbetet har tre olika dimensioner: gränsöverskridande, transnationellt och interregionalt.

Ändringsförslag 10

Artikel 12

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
Artikel 12	*Artikel 12*
Särskilda bestämmelser om behandling av särskilda regionala särdrag	**Särskilda bestämmelser om behandling av särskilda regionala särdrag**
1. ESF kan stödja lokalt ledda strategier för lokal utveckling enligt artikel 28 i förordning (EU) nr […], territoriella pakter och lokala initiativ för sysselsättning, utbildning och social inkludering samt integrerade regionala investeringar enligt artikel 99 i förordning (EU) nr […].	1. ESF kan stödja lokalt ledda strategier för lokal utveckling enligt artikel 28 i förordning (EU) nr […], territoriella pakter och lokala initiativ för sysselsättning, utbildning och social inkludering samt integrerade regionala investeringar enligt artikel 99 i förordning (EU) nr […].

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
2. Som komplement till Erufs insatser enligt artikel 7 i förordning (EU) nr [Eruf] kan ESF stödja en hållbar stadsutveckling genom strategier med integrerade insatser för att lösa ekonomiska och sociala problem samt miljöproblem i de stadsområden som anges i partnerskapsavtalet.	2. Som komplement till Erufs insatser enligt artikel 7 i förordning (EU) nr [Eruf] kan ESF stödja en hållbar stadsutveckling genom strategier med integrerade insatser för att lösa ekonomiska och sociala problem samt miljöproblem i de stadsområden som anges i partnerskapsavtalet. 3. Som komplement till Erufs insatser enligt artikel 7 i förordning (EU) nr [Eruf] kan ESF stödja strategier för en integrerad utveckling av landsbygdsområden i syfte att hantera ekonomiska, miljörelaterade och sociala utmaningar som påverkar de landsbygdsområden som omnämns i partnerskapsavtalen. 4. Operativa program som medfinansieras av ESF och omfattar områden med allvarliga och permanenta naturbetingade eller demografiska nackdelar enligt definitionen i artikel 111.4 i förordning (EU) nr […]/2012 [förordningen om gemensamma bestämmelser] ska fästa särskild uppmärksamhet vid dessa områdens särskilda svårigheter.

Motivering

Se punkterna 29 och 56 i de politiska rekommendationerna ovan.

Ändringsförslag 11

Artikel 14

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
Artikel 14 **Förenklade kostnadsalternativ** 1. Utöver de metoder som avses i artikel 57 i förordning (EU) nr […] får kommissionen ersätta medlemsstaternas utgifter på grundval av standardiserade skalor för enhetskostnader och schablonbelopp som fastställs av kommissionen. De belopp som beräknas på detta sätt ska betraktas som offentligt stöd utbetalat till stödmottagare och som stödberättigande utgifter vid tillämpningen av förordning (EU) nr […]. I detta syfte ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter enligt förfarandet i artikel 16 om berörda typer av insatser och fastställande av standardiserade skalor för enhetskostnader och schablonbelopp och deras högsta belopp, vilka kan komma att justeras enligt tillämpliga gemensamt beslutade metoder. Redovisningsrevisionen ska enbart syfta till att kontrollera att villkoren för ersättning av kommissionen på grundval av standardiserade skalor för enhetskostnader och schablonbelopp har uppfyllts. Om dessa finansieringsformer används får medlemsstaterna tillämpa sin egen redovisningspraxis för att stödja insatserna. Vid tillämpningen av denna förordning och förordning (EU) nr […] ska denna redovisningspraxis och därav resulterande belopp inte vara föremål för revision av revisionsmyndigheten eller kommissionen.	*Artikel 14* **Förenklade kostnadsalternativ** 1. Utöver de metoder som avses i artikel 57 i förordning (EU) nr […] får kommissionen ersätta medlemsstaternas utgifter på grundval av standardiserade skalor för enhetskostnader och schablonbelopp som fastställs av kommissionen. De belopp som beräknas på detta sätt ska betraktas som offentligt stöd utbetalat till stödmottagare och som stödberättigande utgifter vid tillämpningen av förordning (EU) nr […]. I detta syfte ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter enligt förfarandet i artikel 16 om berörda typer av insatser och fastställande av standardiserade skalor för enhetskostnader och schablonbelopp och deras högsta belopp, vilka kan komma att justeras enligt tillämpliga gemensamt beslutade metoder, med vederbörlig hänsyn även till erfarenheterna från föregående programperiod. Redovisningsrevisionen ska enbart syfta till att kontrollera att villkoren för ersättning av kommissionen på grundval av standardiserade skalor för enhetskostnader och schablonbelopp har uppfyllts. Om dessa finansieringsformer används får medlemsstaterna tillämpa sin egen redovisningspraxis för att stödja insatserna. Vid tillämpningen av denna förordning och förordning (EU) nr […] ska denna redovisningspraxis och därav resulterande belopp inte vara föremål för revision av revisionsmyndigheten eller kommissionen.

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
2. I enlighet med artikel 57.1 d och 57.4 d i förordning (EU) nr […] får en schablonmässig andel på upp till 40 % av de stödberättigande direkta personalkostnaderna användas för att täcka de återstående stödberättigande kostnaderna för en insats.	2. I enlighet med artikel 57.1 d och 57.4 d i förordning (EU) nr […] får en schablonmässig andel på upp till 40 % av de stödberättigande direkta personalkostnaderna användas för att täcka de återstående stödberättigande kostnaderna för en insats.
3. Bidrag som ersätts på grundval av stödberättigande kostnader för insatserna och som fastställts genom schablonmässig finansiering, standardiserade skalor för enhetskostnader och schablonbelopp enligt artikel 57.1 i förordning (EU) nr […] får beräknas i varje enskilt fall med hänvisning till ett budgetförslag som godkänts på förhand av förvaltningsmyndigheten, om det offentliga stödet inte överstiger 100 000 euro.	3. Bidrag som ersätts på grundval av stödberättigande kostnader för insatserna och som fastställts genom schablonmässig finansiering, standardiserade skalor för enhetskostnader och schablonbelopp enligt artikel 57.1 i förordning (EU) nr […] får beräknas i varje enskilt fall med hänvisning till ett budgetförslag som godkänts på förhand av förvaltningsmyndigheten, om det offentliga stödet inte överstiger 100 000 euro.
4. Bidrag för vilka det offentliga stödet inte överstiger 50 000 euro ska fastställas genom schablonbelopp eller standardiserade skalor för enhetskostnader, utom när det gäller insatser som får stöd inom ramen för en statlig stödordning.	4. Bidrag för vilka det offentliga stödet inte överstiger 50 000 euro ~~ska~~ kan fastställas genom schablonbelopp eller standardiserade skalor för enhetskostnader, utom när det gäller insatser som får stöd inom ramen för en statlig stödordning.
	5. Inom ramen för planeringen av stödinsatserna kan man för det globala stödet avsätta en del av anslagen till lokala och regionala insatser, med lämpliga tillgångsbestämmelser för icke-statliga organisationer och lokala partner, t.ex. en högre andel av medfinansieringen eller utbetalning i förväg till projektutförarna.

Motivering

1. Se punkt 57 i de politiska rekommendationerna ovan.

2. Syftet med den nya formuleringen är att Europeiska socialfondens medel ska distribueras på ett flexibelt sätt.

Ändringsförslag 12

Artikel 15

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
Artikel 15	*Artikel 15*
Finansiella instrument	**Finansiella instrument**
1. Enligt artikel 32 i förordning (EU) nr […] får ESF stödja politiska riktlinjer och åtgärder inom sitt tillämpningsområde genom finansiella instrument som riskdelningssystem, eget kapital och skuld, garantifonder, holdingfonder och lånefonder.	1. Enligt artikel 32 i förordning (EU) nr […] får ESF stödja politiska riktlinjer och åtgärder inom sitt tillämpningsområde genom finansiella instrument som riskdelningssystem, eget kapital och skuld, garantifonder, holdingfonder och lånefonder samt roterande fonder för beviljande av mikrokrediter, sociala obligationslån och medborgarobligationslån.
2. ESF får användas för att öka tillgången till kapitalmarknaderna för offentliga och privata organ på nationell och regional nivå om de genomför politiska riktlinjer och åtgärder inom tillämpningsområdet för ESF och det operativa programmet genom policybaserade garantier för ESF som kräver godkännande av kommissionen.	2. ESF får användas för att öka tillgången till kapitalmarknaderna för offentliga och privata organ på nationell och regional nivå om de genomför politiska riktlinjer och åtgärder inom tillämpningsområdet för ESF och det operativa programmet genom policybaserade garantier för ESF som kräver godkännande av kommissionen.
Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 16 för att fastställa särskilda regler och villkor för medlemsstaternas ansökningar om policybaserade garantier, inklusive tak, och därvid särskilt se till att användningen av dessa inte leder till alltför höga skuldsättningsnivåer hos offentliga organ.	Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 16 för att fastställa särskilda regler och villkor för medlemsstaternas ansökningar om policybaserade garantier, inklusive tak, och därvid särskilt se till att användningen av dessa inte leder till alltför höga skuldsättningsnivåer hos offentliga organ.

Kommissionens text	ReK:s ändringsförslag
Varje ansökan ska bedömas av kommissionen och kommissionen ska godkänna varje policybaserad garanti för ESF, förutsatt att den ligger inom området för det operative program som avses i artikel 87 i förordning (EU) nr […] och att den överensstämmer med etablerade regler och villkor.	Varje ansökan ska bedömas av kommissionen och kommissionen ska godkänna varje policybaserad garanti för ESF, förutsatt att den ligger inom området för det operative program som avses i artikel 87 i förordning (EU) nr […] och att den överensstämmer med etablerade regler och villkor.

Motivering

Se punkt 60 i de politiska rekommendationerna ovan.

Bryssel den 3 maj 2012

Regionkommitténs ordförande

Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén om ”Förslag till förordning om sammanhållningsfonden”

(2012/C 225/10)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

— Sammanhållningsfondens europeiska mervärde har under årens lopp visat sig vara mycket stort när det gäller investeringar i infrastruktur. Tack vare dessa investeringar kan EU förbättra medborgarnas liv och bereda väg för företagsutveckling.

— Det är välkommet att Europeiska kommissionen vill fortsätta att tilldela Sammanhållningsfonden betydande summor även under perioden 2014–2020 för att unionens politiska målsättningar avseende transport, miljö och energi ska kunna stödjas via EU-budgeten.

— Sammanhållningspolitiken är och bör förbli ett uttryck för solidaritet inom EU och utgöra ett effektivt instrument för att uppnå en europeisk inre marknad.

— Det är ytterst viktigt att konsekvent hålla resultaten i fokus och på ett bättre sätt fastställa investeringsprioriteringar på lokal och nationell nivå.

— Sammanhållningsfonden bör även finansiera integrerade projekt för energieffektivitet i byggnader.

— Det är nödvändigt med smarta investeringar i utbyggnaden av infrastrukturen på EU-nivå.

— De regionala och lokala myndigheterna är ansvariga för genomförandet av investeringar på området för transportinfrastruktur, samt för uppbyggnaden av sekundära och tertiära anslutningar till de transeuropeiska näten. De bör knytas till beslutsfattandet om vilka projekt av gemensamt intresse som ska prioriteras för att säkerställa samstämmigheten mellan offentliga och privata investeringar på samtliga nivåer.

— Regionkommittén kommer att motsätta sig varje initiativ som kan tänkas minska den budget som avsatts för sammanhållningspolitiken, särskilt när det gäller de 10 miljarder euro i budgeten för Fonden för ett sammanlänkat Europa som härrör från Sammanhållningsfonden.

Föredragande	Romeo STAVARACHE (RO–ALDE), borgmästare i Bacău, distriktet Bacău
Referensdokument	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om Sammanhållningsfonden och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1084/2006 COM(2011) 612 final

I. **POLITISKA REKOMMENDATIONER**

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Allmänna kommentarer

1. Regionkommittén vill lyfta fram det faktum att de lokala och regionala myndigheterna har en viktig politisk, reglerande och administrativ roll och att de har behörighet som ofta är tydligt fastställd på nationell nivå när det gäller planering av investeringar och genomförande av politiken på områdena transport, miljö och energi, samt i synnerhet när det gäller utvecklingen av infrastruktur i respektive region.

2. Det är ytterst viktigt att genomföra flernivåstyre i praktiken i syfte att säkerställa en balanserad regional utveckling som överensstämmer med subsidiaritetsprincipen. Regionala och lokala myndigheter bör i egenskap av partner knytas till beslutsfattandet om investeringsprioriteringar med finansiering från Sammanhållningsfonden på nationell nivå och EU-nivå.

3. Det är positivt att Europeiska kommissionen via EU-budgeten vill stödja investeringar i transport-, miljö- och energiinfrastruktur, vilket är en förutsättning för ekonomisk utveckling. Det är i synnerhet välkommet att den fleråriga budgetramen för 2014–2020 föreslås bli anpassad till skillnaderna mellan medlemsländerna och regionerna i EU genom att särskild uppmärksamhet riktas mot de minst utvecklade regionerna.

4. Genom att fastställa prioriteringar för infrastrukturutvecklingen i hela EU skapas nödvändiga förutsättningar för en välfungerande union som ett gemensamt ekonomiskt område. Tanken är också att fullborda den europeiska inre marknaden i dess helhet. Samtidigt är detta ett uttryck för solidaritet med de mindre utvecklade medlemsstaterna.

5. Sammanhållningsfondens europeiska mervärde har under årens lopp visat sig vara mycket stort när det gäller investeringar i infrastruktur. Utan ekonomiskt bistånd från EU skulle dessa investeringar inte ha kunnat genomföras i medlemsstater med låg BNP. Tack vare dessa investeringar kan EU förbättra medborgarnas liv och bereda väg för företagsutveckling.

6. Kommittén vill i enlighet med protokoll 28 till fördraget om Europeiska unionens funktionssätt påminna om att Sammanhållningsfonden ska ge ekonomiskt stöd till projekt som sammanhänger med miljö och transeuropeiska nätverk i medlemsländer med en BNP per invånare som understiger 90 % av genomsnittet i unionen.

7. Den europeiska solidariteten mellan medlemsstaterna är särskilt lovvärd. Sammanhållningsfonden tillgodoser behovet av finansiering av investeringar i regioner och städer när det gäller transport- och miljöinfrastruktur i mindre utvecklade länder.

8. Redan i anslutning till den nya fleråriga budgetramen för perioden efter 2013 stödde kommittén helhjärtat förslagen om sammanhållningspolitik och villkorlighet [1].

9. Det är välkommet att Europeiska kommissionen vill fortsätta att tilldela Sammanhållningsfonden betydande summor även under perioden 2014–2020 för att unionens politiska målsättningar avseende transport, miljö och energi ska kunna stödjas via EU-budgeten. Kommittén ställer sig även bakom förslaget att medlen från Sammanhållningsfonden totalt ska utgöra en tredjedel av utgifterna för sammanhållningspolitik på nationell nivå i de berörda länderna.

10. Även om det naturligtvis är nödvändigt att vidta ekonomiska och budgetära åtstramningsåtgärder på EU-nivå anser Regionkommittén att sammanhållningspolitiken inte får användas som ett straffinstrument för att framtvinga stramare budgetdisciplin i unionen. Strukturfonderna och Sammanhållningsfonden bör svara mot målen i artiklarna 171, 174, 177 och 192 i EUF-fördraget. Därför anser Regionkommittén att eventuella makroekonomiska villkor ska tillämpas på samtliga budgetposter och inte bara på budgeten för sammanhållning.

Bättre strategisk planering och högre effektivitet i användningen av fondmedel

11. Sammanhållningspolitiken är och bör förbli ett uttryck för solidaritet inom EU och utgöra ett effektivt instrument för att fullborda den europeiska inre marknaden. Sammanhållningspolitikens effektivitet kommer att visa sig genom valet av investeringar till förmån för smart, hållbar och balanserad tillväxt för alla i EU. Myndigheterna på europeisk, nationell, regional och lokal nivå kommer att involveras, och nya investeringsprogram som finansieras av strukturfonderna kommer att uppstå i den nya planeringscykeln.

[1] Regionkommitténs yttrande om ”Ny flerårig budgetram efter 2013”, föredragande: Flo Clucas (UK–ALDE), ledamot i Liverpool City Council.

12. De lokala och regionala myndigheternas viktigaste mål inför den kommande programperioden är att förbättra kvaliteten på insatser som genomförts med medel från EU:s skattebetalare och att uppnå resultat som är så goda som möjligt och som kan mätas i ekonomiskt, socialt och miljömässigt hänseende.

13. De nya förslagen inom ramen för lagstiftningspaketet om den europeiska sammanhållningspolitikens framtid är välkomna. De syftar till att öka effektiviteten i användningen av fondmedel och att förbättra samstämmigheten mellan de politiska målen och EU:s budget, i synnerhet genom att fokusera prioriterade frågor och säkerställa en kritisk massa av investeringar samt att göra verktygen för den ekonomiska programplaneringen mer flexibla genom förenklade förfaranden för ansökningar om medel.

14. Den strategiska planeringen av hur fonderna ska användas kan inte genomföras om inte mottagarna konkret involveras, i synnerhet de regionala och lokala myndigheterna, som bäst känner realiteterna och möjligheterna på gräsrotsnivå. Detta skulle garantera samstämmigheten i investeringar som finansieras med offentliga medel på lokal och regional nivå. Därför bör man gynna infallsvinkeln nedifrån-och-upp för att därmed ge varje region och stad möjlighet att utnyttja sin potential och få tillgång till lämpligare verktyg för att bidra till genomförandet av Europa 2020-strategin samtidigt som de har tillgång till EU-fonder.

15. Investeringar i infrastruktur bidrar i hög grad till ekonomisk och social utveckling i städer och regioner, förutsatt att de planeras och sköts i partnerskap, att deras syften är adekvata på det lokala och regionala planet och att de lokala aktörerna engagerar sig tillsammans med de lokala och regionala myndigheterna.

16. Strategisk planering av investeringar i de transeuropeiska transportnäten, på energiområdet och inom kommunikation måste ske på ett så öppet sätt som möjligt i samarbete med de lokala och regionala myndigheterna i syfte att sammanjämka de integrerade planerna för territoriell utveckling.

17. Regionkommittén stöder programplanering i partnerskap. De nya bestämmelserna för sammanhållningspolitiken efter 2013 innebär att behöriga offentliga myndigheter på samtliga nivåer måste fästa större uppmärksamhet vid tillämpningen av partnerskapsprincipen i den nya programperioden samt i alla etapper av planeringsprocessen. Dessutom kommer nya indikatorer att införas för utvärdering av partnerskapens kvalitet i medlemsstaterna.

18. Det är ytterst viktigt att konsekvent hålla resultaten i fokus. Detta förutsätter nya strategiska programplaneringsinstrument som de lokala och regionala myndigheterna kan använda i jämförande utvärdering av sina egna utvecklingsstrategier med stöd i en rad gemensamma och anpassade indikatorer som utgör en måttstock för kvalitet och investeringarnas multiplikatoreffekter.

19. Under nästa programperiod vore det lämpligt att i högre grad lägga tonvikten på fastställandet av investeringsprioriteringar på lokal och regional nivå med hänsyn till finansieringsinstrument inom den gemensamma strategiska ramen. Därmed skulle man kunna undvika överlappande finansiering eller omfattande investeringsplaner utan täckning.

20. Det är mycket angeläget att handläggande myndigheter kan använda teknisk assistans på ett omdömesgillt sätt, dvs. en användning som bidrar till att förbättra de strategiska programmens kvalitet, att utveckla utbudet av större projekt på lokal och regional nivå samt att öka stödfunktionerna till initiativtagarna till projekten och mottagarna, men inte i andra syften. Projekt för teknisk assistans på EU-nivå och nationell nivå bör samordnas bättre i syfte att undvika en splittring av stödet.

21. Regionkommittén ställer sig positivt till uppbyggnaden av partnerskap mellan Europeiska kommissionen, Europeiska investeringsbanken och andra internationella finansinstitut, samt till införandet av finansieringsverktyg som kan komplettera Sammanhållningsfonden och svara mot behoven av finansiering inom infrastrukturprojekt i EU.

22. Kommissionens ambitiösa mål i vitboken att fram till 2050 minska avgasutsläppen inom transportsektorn med 60 % är lovvärt. Investeringar som finansierats via Sammanhållningsfonden kommer att granskas mer uppmärksamt med avseende på hållbarhet, miljö och lönsamhet på längre sikt.

23. Det är viktigt att förbättra samordningen mellan Sammanhållningsfonden, Europeiska regionala utvecklingsfonden och Fonden för ett sammanlänkat Europa samt att eftersträva samverkan mellan olika europeiska och nationella program och finansieringsinstrument, med målet att minska byråkratin.

Investeringar i grundläggande infrastruktur

24. Regionkommittén erinrar om att Sammanhållningsfonden är ett nödvändigt instrument för investeringar i grundläggande infrastruktur, och fonden har entydigt visat sig vara användbar och nyttig som stöd till länder med lägre utvecklingsnivå när det gäller finansiering av projekt av gemensamt europeisk intresse.

25. Vi stöder Europeiska kommissionens förslag angående målen och interventionsområdena, men anser att Sammanhållningsfonden även skulle kunna finansiera integrerade projekt för energieffektivitet i byggnader.

26. Det är positivt att den urbana dimensionen förts in i Sammanhållningsfondens investeringsprioriteringar. Kommittén tolkar det som en erkänsla för städernas viktiga bidrag till ekonomisk, social och territoriell sammanhållning i EU.

27. Det är mycket viktigt att fästa större uppmärksamhet vid riktlinjerna i TEN-T-rekommendationerna och vid efterlevnaden av EU-rätten och nationell lagstiftning. I detta hänseende är förhandskontroller behövliga för att förebygga vissa problem som ofta leder till betydande förseningar i genomförandet av

infrastrukturprojekt. Exempel på detta är fastighetsregister, förfaranden vid tvångsinlösen, beviljande av tillstånd, förfaranden vid offentlig upphandling, överklaganden osv.

28. Sammanhållningsfondens investeringsprioriteringar, som fastställts av nationella, regionala och lokala myndigheter, bör överensstämma med riktlinjerna i Europa 2020-strategin och de temainriktade prioriteringarna i den gemensamma strategiska ramen, men även med rekommendationerna i EU:s territoriella agenda 2020 som ministrarna med ansvar för fysisk planering och territoriell utveckling kom överens om 2011 ([2]).

Transportnät

29. Regionkommittén vill återigen påpeka att det finns betydande skillnader mellan regionerna i västra och östra Europa när det gäller kvaliteten på transportnät och tillgången till sådana. Det finns större behov av förbättrad transportinfrastruktur i regioner som släpar efter i utvecklingen.

30. Sammanhållningsfonden är ett effektivt verktyg för genomförande av investeringar som syftar till optimal användning av transeuropeiska transportnät (RTE-T) samt nationella och mellanregionala transportnät. Dessa spelar en viktig strategisk roll i den ekonomiska, sociala och territoriella utvecklingen i unionen. Därför finns det inga skäl att ifrågasätta Sammanhållningsfondens europeiska mervärde.

31. Det är nödvändigt med smarta investeringar i utbyggnaden av infrastrukturen på EU-nivå, dvs. att förlänga och underhålla transportnäten, att införa lösningar och ny teknik för att förbättra trafikstyrningen, att införa datasystem samt finna effektiva lösningar för intermodala transporter osv. Det europeiska transportsystemets konkurrenskraft kommer inte bara att vila på EU:s förmåga att bygga ut de europeiska transportnäten, utan även på förmågan att hantera varje enskild länk i den logistiska kedjan, så att man kan minska de tidsförluster som orsakas av trafiksituationen och höja kvaliteten inom transporttjänsterna.

32. De regionala och lokala myndigheterna är ansvariga för genomförandet av investeringar i stor skala på området för transportinfrastruktur, samt för uppbyggnaden av sekundära och tertiära anslutningar till de transeuropeiska näten. De bör knytas till beslutsfattandet om vilka projekt av gemensamt intresse som ska prioriteras för att säkerställa samstämmigheten mellan offentliga och privata investeringar på samtliga nivåer (europeisk, nationell, regional och loka) i enlighet med beslut nr 661/2010/EU om unionens riktlinjer för utveckling av det transeuropeiska transportnätet.

33. Det är positivt att Sammanhållningsfondens investeringsprioriteringar även kommer att omfatta större projekt som syftar till förbättrad rörlighet i stadsområden samt till miljövänliga transportlösningar och andra investeringar med målet att utveckla smarta och hållbara transportsystem på regional och lokal nivå.

34. Regionkommittén stöder att man inför nya indikatorer som ger möjlighet till effektivare användning av resurser på transportområdet, vilket gör att Sammanhållningsfonden blir en motor i arbetet med att uppnå målen i Europa 2020-strategin.

35. De nya riktlinjerna för de transeuropeiska transportnäten kommer att utgöra en strategisk utvecklingsram i infrastrukturfrågor, och de kommer att förbättra rörligheten i EU i och med att investeringarna kommer att prioritetsordnas bättre. Investeringarna kommer att fördelas på två nivåer, nämligen det övergripande nätet *(comprehensive network)* och stamnätet *(core network)*. Effektiviteten ökas genom nya genomförandemetoder där tonvikten läggs vid behovet av sammankoppling över gränserna, mellan olika transportformer och mellan storstadsområdena.

36. Det förekommer problem i anslutning till samordningen av investeringar från olika finansieringskällor och till planläggningen av smarta transportsystem. Systemen bör bli mer trygga, säkra och miljövänliga, samtidigt som trafikstyrningen bör förbättras med hjälp av integrerade system för bokning, biljettförsäljning, information om multimodala transportsätt osv.

Infrastruktur i anslutning till frågor om miljö och energinät

37. Regionkommittén stöder helhjärtat strävandena efter investeringar i infrastruktur som leder till ett integrerat europeiskt energinätverk. Avsaknaden av investeringar skulle leda till alltför höga kostnader på längre sikt och kunde skada EU:s konkurrenskraft.

38. Sammanhållningsfonden är ett effektivt instrument i arbetet med att uppnå unionens mål på det energipolitiska området ([3]): konkurrenskraft, hållbarhet och försörjningssäkerhet. Fonden kan även möta utmaningar i anslutning till den ekonomiska utvecklingen i EU, Europa 2020-strategin och flaggskeppsinitiativet ”Ett resurseffektivt Europa”. För att kunna uppnå målen måste metoderna för planläggning, uppbyggnad och utnyttjande av energinäten anpassas.

39. Investeringarna i energiinfrastruktur bör leda till att medborgarna och företagen i alla regioner i EU får villkorslöst tillträde till energi till rimliga priser genom att monopol och konkurrenshinder undanröjs. Varje region bör få möjlighet att välja mellan minst två olika leverantörer.

40. Den metod som använts för kartläggning och urval av infrastruktur och projekt av gemensamt europeiskt intresse bör möjliggöra insyn och ta hänsyn till de regioner som är mest eftersatta eller som hotas av avbrott i energiförsörjningen.

41. Det är positivt att Sammanhållningsfonden gör det möjligt att kontinuerligt stödja energiprojekt som gynnar miljön, t.ex. investeringar i energieffektivitet och förnybar energi. ReK vill erinra om att det kan ske i partnerskap med de lokala och regionala myndigheterna, som i själva verket har kapacitet att ta till vara den lokala potential som finns.

([2]) http://www.eu-territorial-agenda.eu/.

([3]) COM(2010) 677 final.

42. Det är främst EU:s regioner, städer och kommuner, eller de partnerskap som upprättats med dessa, som svarar för de investeringar som gjorts för anpassningar till klimatförändringen, förebyggande av naturkatastrofer, konstruktion av infrastruktur för avloppssystem och avfallshantering, bevarande av den biologiska mångfalden, skydd av mark och ekosystem samt förbättring av kvaliteten på miljön.

43. Kommittén ser positivt på att man via Sammanhållningsfonden kan finansiera de investeringar som syftar till en modernisering av fjärrvärme- och fjärrkylnät i områden med stadsbebyggelse och till en minskning av energiomvandlingsförlusterna.

Fonden för ett sammanlänkat Europa

44. Regionkommittén vill fästa uppmärksamheten på att de lokala och regionala myndigheterna fortsätter att vara vaksamma och att de kommer att motsätta sig varje initiativ som kan tänkas minska den budget som avsatts för sammanhållningspolitiken: 20 % av fondens budget härrör från Sammanhållningsfonden, med ett totalt belopp på 10 miljarder euro som används för att finansiera transnationella transportprojekt, där järnvägsinfrastruktur prioriteras.

45. ReK ger uttryck för sitt intresse för den nya fonden för ett sammanlänkat Europa, som kan ge ett betydande europeiskt mervärde och med vilken kommissionen menar sig kunna komma tillrätta med marknadsstörningarna (genom att komplettera de länkar som saknas, undanröja blockeringar och säkerställa lämpliga gränsöverskridande förbindelser).

46. Däremot är det oroväckande att det inte finns någon tydlig metod för att fastställa de nationella anslagen med avseende på fonden för ett sammanlänkat Europa, och kommittén rekommenderar att anslagen ska stå i proportion till det uppskattade värdet av de projekt som ska finansieras i medlemsstaterna.

47. Bland de problem som de som driver gränsöverskridande projekt möter, kan man lyfta fram den bristande kapaciteten att ta fram färdigplanerade projekt, eftersom de till sin natur är synnerligen komplexa. Det är av denna anledning som fonderna, som ursprungligen inrättades för gränsöverskridande projekt, ofta har inriktats på andra projekt där planeringen kommit längre.

48. ReK vill uttrycka sin oro över det centraliserade systemet för förvaltning av Fonden för ett sammanlänkat Europa. Det kan inte lösa problemet när det gäller bättre möjligheter att ta fram färdigutvecklade gränsöverskridande projekt; konsekvensen av detta är en ökad risk för att fondens budget inte kan användas för finansieringen av projekt som på förhand identifierats av kommissionen.

49. ReK vill vidare uttrycka reservationer avseende formerna för de lokala och regionala myndigheternas medverkan, bristen på flexibilitet och den byråkrati som fonden kan ge upphov till, samt avseende kopplingen till kommissionens övriga finansieringsinstrument.

50. Det är viktigt att de projekt som finansieras via denna fond tydligt skiljer sig från dem som finansieras via Sammanhållningsfonden eller Eruf, inom ramen för partnerskapskontrakt. När förhandsbedömningen av de institutionella kapaciteterna utförts blir det möjligt att fastställa behoven av obligatoriskt stöd från programmet Jaspers eller tekniska stödprogram för projektförberedelse. Nödvändiga belopp kommer att betraktas som utgifter som är berättigade till finansiering via budgeten för en fond för ett sammanlänkat Europa.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

Artikel 2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Artikel 2	*Artikel 2*
Tillämpningsområde för stödet från Sammanhållningsfonden	**Tillämpningsområde för stödet från Sammanhållningsfonden**
1. Sammanhållningsfonden ska i enlighet med varje medlemsstats särskilda behov av investeringar i infrastruktur stödja följande och därvid säkerställa en lämplig balans:	1. Sammanhållningsfonden ska i enlighet med varje medlemsstats särskilda behov av investeringar i infrastruktur stödja följande och därvid säkerställa en lämplig balans:
(a) Miljöinvesteringar, inklusive områden som rör hållbar utveckling och energi med miljömässiga fördelar.	(a) Miljöinvesteringar, inklusive områden som rör hållbar utveckling och energi med miljömässiga fördelar.
(b) Transeuropeiska nätverk på området transportinfrastruktur i överensstämmelse med de riktlinjer som antogs genom beslut nr 661/2010/EU.	(b) Transeuropeiska nätverk på området transportinfrastruktur i överensstämmelse med de riktlinjer som antogs genom beslut nr 661/2010/EU.
(c) Tekniskt stöd.	(c) Tekniskt stöd.
2. Sammanhållningsfonden ska inte stödja följande:	2. Sammanhållningsfonden ska inte stödja följande:
(d) Avveckling av kärnkraftverk.	(d) Avveckling av kärnkraftverk.
(e) Minskning av utsläpp av växthusgaser i anläggningar som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG.	(e) Minskning av utsläpp av växthusgaser i anläggningar som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG.
(f) Bostäder.	~~(f) Bostäder.~~

Motivering

Ändringsförslaget är i linje med rekommendationerna i punkt 25 i yttrandet.

Ändringsrekommendation 2

Artikel 3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Artikel 3	*Artikel 3*
I enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr […]/2012 [grundförordningen] ska Sammanhållningsfonden stödja följande investeringsprioriteringar inom de tematiska mål som anges i artikel 9 i förordning (EU) nr […]/2012 [grundförordningen]:	I enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr […]/2012 [grundförordningen] ska Sammanhållningsfonden stödja följande investeringsprioriteringar inom de tematiska mål som anges i artikel 9 i förordning (EU) nr […]/2012 [grundförordningen]:
a) Att stödja övergången till en koldioxidsnål ekonomi i alla sektorer genom att	a) Att stödja övergången till en koldioxidsnål ekonomi i alla sektorer genom att
i) främja produktion och distribution av förnybar energi,	i) främja produktion och distribution av förnybar energi,
ii) främja energieffektivitet och användning av förnybar energi i små och medelstora företag,	ii) främja energieffektivitet och användning av förnybar energi i små och medelstora företag,
iii) stödja energieffektivitet och användning av förnybar energi i offentlig infrastruktur,	iii) stödja energieffektivitet och användning av förnybar energi i offentlig infrastruktur samt i sektorn för energieffektiva byggnader,
iv) utveckla smarta svagströmsnät,	iv) utveckla smarta svagströmsnät,
v) främja koldioxidsnåla strategier för stadsområden.	v) främja koldioxidsnåla strategier för stadsområden.
b) Att främja anpassning, riskförebyggande och riskhantering i samband med klimatförändringar genom att	b) Att främja anpassning, riskförebyggande och riskhantering i samband med klimatförändringar genom att
i) stödja riktade investeringar för anpassning till klimatförändringar,	i) stödja riktade investeringar för anpassning till klimatförändringar,
ii) främja investeringar för att hantera särskilda risker, säkra motståndskraften mot katastrofer och utveckla katastrofhanteringssystem.	ii) främja investeringar för att hantera särskilda risker, säkra motståndskraften mot katastrofer och utveckla katastrofhanteringssystem.
c) Att skydda miljön och främja en hållbar användning av resurser genom att	c) Att skydda miljön och främja en hållbar användning av resurser genom att
i) tillgodose de betydande behoven av investeringar i avfallssektorn för att uppfylla kraven i unionens miljölagstiftning,	i) tillgodose de betydande behoven av investeringar i avfallssektorn för att uppfylla kraven i unionens miljölagstiftning,
ii) tillgodose de betydande behoven av investeringar i vattensektorn för att uppfylla kraven i unionens miljölagstiftning,	ii) tillgodose de betydande behoven av investeringar i vattensektorn för att uppfylla kraven i unionens miljölagstiftning,
iii) skydda och återställa den biologiska mångfalden, inklusive genom miljövänlig infrastruktur,	iii) skydda och återställa den biologiska mångfalden, inklusive genom miljövänlig infrastruktur,
iv) förbättra stadsmiljön, inklusive sanering av industriområden och minskning av luftföroreningar.	iv) förbättra stadsmiljön, inklusive sanering av industriområden och minskning av luftföroreningar.
d) Att främja hållbara transporter och få bort flaskhalsar i viktig nätinfrastruktur genom att	d) Att främja hållbara transporter och få bort flaskhalsar i viktig nätinfrastruktur genom att
i) stödja ett multimodalt gemensamt europeiskt transportområde genom investeringar i det transeuropeiska transportnätet,	i) stödja ett multimodalt gemensamt europeiskt transportområde genom investeringar i det transeuropeiska transportnätet,

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
ii) utveckla miljövänliga och koldioxidsnåla transportsystem och främja hållbar stadstrafik,	ii) utveckla miljövänliga och koldioxidsnåla transportsystem och främja hållbar stadstrafik,
iii) utveckla omfattande, högkvalitativa och driftskompatibla järnvägssystem.	iii) utveckla omfattande, högkvalitativa och driftskompatibla järnvägssystem.
e) Att förbättra den institutionella kapaciteten och effektiviteten hos den offentliga förvaltningen, genom att stärka den institutionella kapaciteten och effektiviteten hos offentliga förvaltningar och offentliga tjänster som berörs av genomförandet av Sammanhållningsfonden.	e) Att förbättra den institutionella kapaciteten och effektiviteten hos den offentliga förvaltningen, genom att stärka den institutionella kapaciteten och effektiviteten hos offentliga förvaltningar och offentliga tjänster som berörs av genomförandet av Sammanhållningsfonden.

Motivering

Ändringsförslaget är i linje med rekommendationerna i punkt 25 i yttrandet.

Bryssel den 3 maj 2012

Regionkommitténs ordförande

Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén om ”Översyn av lagstiftningen om transeuropeiska nät”

(2012/C 225/11)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

— Regionkommittén påminner om att den europeiska transportpolitiken ska främja tillträdet till den inre marknaden och hållbar utveckling i alla EU-regioner samt ekonomisk, social och territoriell sammanhållning på den europeiska kontinenten.

— ReK stöder den regleringsstrategi som Europeiska kommissionen har föreslagit om ett transportnät på två nivåer som är organiserade kring 10 korridorer och 30 prioriterade projekt.

— Kommittén stöder prioriteringen av intermodalitet och driftskompatibilitet och av felande länkar samt flaskhalsar.

— Kommittén stöder effektivare åtgärder för att främja en överföring av transporter till järnväg, inre vattenvägar och sjöfart och en intelligent trafikstyrning.

— ReK betonar att kommissionen bör ha omfattande befogenheter när det gäller förvaltning och beslut inom ramen för TEN-T-projekt och efterlyser utökade befogenheter för den europeiska samordnaren.

— Kommittén insisterar på de lokala och regionala nivåernas befogenheter vad gäller beslutsfattande, planering och finansiering.

— ReK rekommenderar att det ska bli obligatoriskt att involvera lokala och regionala myndigheter i korridorplattformarna och önskar att EU, varje medlemsstat och de berörda regionerna ska underteckna ett ”programkontrakt”.

— Kommittén stöder principen att stamnätet ska finansieras av den europeiska sammankopplingsmekanismen och efterlyser skapandet av nya europeiska finansieringskällor, till exempel europeiska obligationer.

— ReK förespråkar ett snabbt genomförande på EU-nivå av beskattning av transporter på grundval av principen om internalisering av externa kostnader för de transportsätt som är mest förorenande.

Föredragande	Bernard SOULAGE (FR–PSE), vice ordförande i regionfullmäktige i Rhône-Alpes
Referensdokument	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om unionens riktlinjer för utbyggnad av det transeuropeiska transportnätet COM(2011) 650 final

I. **POLITISKA REKOMMENDATIONER**

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Allmänna kommentarer

1. Regionkommittén välkomnar Europeiska kommissionens önskan att **påskynda utbyggnaden** av det transeuropeiska transportnätet (TEN-T), eftersom man efter 20 år fortfarande inte lyckats uppnå de ambitiösa och viktiga mål som ställts upp för nätet.

2. Kommittén stöder **målen för den europeiska transportpolitiken** och de transeuropeiska transportnätens roll. Med hjälp av transportnäten bör man framför allt främja

— ökad konkurrenskraft och förbättrade ekonomiska resultat i Europeiska unionens städer och regioner,

— tillgänglighet till inre marknaden för alla regioner i EU,

— utvecklingen av de mest avancerade tekniska och driftsmässiga begreppen (art. 4.1 c).

— social, ekonomisk och territoriell sammanhållning på den europeiska kontinenten (art. 4.1 d),

— hållbar utveckling, framför allt målen om en minskning av utsläppen av växthusgaser (art. 4.1 b),

— en väl avvägd utveckling av alla regioner i EU, inklusive de yttersta randområdena (art. 4.2 j).

3. ReK stöder kommissionens analys enligt vilken den **nuvarande infrastrukturen** fortfarande är alltför **splittrad** såväl vad gäller transportsätten som geografiskt sett, även om viktiga framsteg har gjorts för att skapa ett transeuropeiskt transportnät. Problemet är särskilt allvarligt i områden med fysiska hinder som öar, bergsområden och avlägset belägna områden.

4. Kommittén anser att den föreslagna transportpolitiken på ett tydligare sätt bör inbegripa de mer allmänna mål som fastställs inom Europeiska unionen i samband med **Europa 2020-strategin** samt främja ökad social och territoriell sammanhållning i hela unionen.

5. Kommittén stöder kommissionens **proaktiva, multimodala och pragmatiska** strategi, som grundar sig på en investeringsplan där man utgår från ett transportnät på **två nivåer**:

— Ett **övergripande nät** som ska vara färdigutbyggt senast den 31 december 2050.

— Ett **stamnät** som består av de strategiskt viktigaste lederna och innebär det största europeiska mervärdet. Stamnätet ska vara färdigutbyggt senast den 31 december 2030.

6. ReK hoppas att de **lokala och regionala myndigheterna** fullt ut kan delta i förberedelserna och genomförandet av åtgärder som planeras inom ramen för de transeuropeiska transportnäten.

7. ReK ställer sig frågan hur stora **ekonomiska medel** som verkligen kan uppbringas för att göra de investeringar som krävs för att stärka sammanhållningen och utvecklingen av alla områden i EU, med tanke på de omfattande budgetbegränsningar som för närvarande tynger medlemsstaternas samt de lokala och regionala myndigheternas offentliga finanser.

De rättsliga ramarna

8. Regionkommittén välkomnar kommissionens val att **föreslå en förordning** som är direkt tillämplig. Detta alternativ är

— enda möjligheten att samordna deltagandet av ett stort antal olika aktörer i driften av TEN-T, nämligen medlemsstaterna, regionala och lokala myndigheter, infrastrukturförvaltare, transportoperatörer och andra offentliga och privata organ (art.5).

— det lämpligaste sättet att respektera den ambitiösa tidsplan som fastställts,

— motiverat om man vill att medlemsstaterna ska respektera tidsplanen och delta i finansieringen.

9. Kommittén välkomnar att **driftskompatibilitet** prioriteras i den nya rättsliga ramen. Detta erbjuder en verklig möjlighet att samordna det europeiska transportsystemet genom att främja genomförandet av gemensamma förfaranden och normer för alla aktörer i Europa. Kommittén önskar också att **intermodaliteten** ges en viktig roll i genomförandet av all transportinfrastruktur, både vad gäller gods- och persontransporter (art. 34), för att i så hög grad som möjligt underlätta kontinuiteten i trafikflödet och det praktiska genomförandet av begreppet transportkedja. Många förbättringar är möjliga, i synnerhet ur

resenärernas synvinkel i form av integrerade biljettsystem, tydligare tidtabeller och bättre samordnade anslutningar, och när det gäller godstrafiken kan tillförlitligheten och kvaliteten på tjänsterna förbättras.

Principerna för och uppbyggnaden av TEN-T

Principerna för TEN-T

10. Regionkommittén stöder kommissionens val och önskan att stå fast vid nuvarande prioriteringar vid genomförandet av det transeuropeiska transportnätet, nämligen **30 prioriterade projekt och övergripanden prioriteringar** som syftar till att utveckla verktyg för trafikstyrning för att främja driftskompatibiliteten. När det gäller projekt som man redan tidigare beslutat att prioritera uppmanar kommittén kommissionen att på lämpligt sätt beakta det arbete som redan gjorts i området, i syfte att bevara kontinuiteten i insatserna på EU-nivå.

11. ReK gläder sig åt att infrastrukturprojekten **bygger på de befintliga näten** samtidigt som man strävar efter att förbättra dem och förbinda dem med varandra (art. 7). De utvalda projekten kan därmed innebära att ny transportinfrastruktur skapas, men också att befintlig transportinfrastruktur underhålls, återställs och uppgraderas samt att nätet används så resurseeffektivt som möjligt.

12. ReK välkomnar att de projekt som valts för TEN-T bygger på principen om **gemensamt intresse** (art. 7). De ska

— ha genomgått en samhällsekonomisk kostnads-nyttoanalys med ett positivt nettonuvärde som resultat,

— uppvisa ett tydligt europeiskt mervärde,

— överensstämma med de principer som styr det övergripande nätet eller stamnäten.

13. Kommittén välkomnar de **övergripande åtgärder** som vidtas för att gynna en intelligent styrning av trafiken genom att man främjar ERMTS-systemet för järnvägstransporter, SESAR-systemet för lufttransporter, SIF-systemet för transporter på inre vattenvägar, ITS-systemet för vägtransporter samt det europeiska positions- och lokaliseringssystemet Galileo. Syftet med detta är att främja **driftskompatibiliteten**, som är en viktig förutsättning för genomförandet av en omfattande inre marknad för europeiska transporter.

14. Kommittén stöder även fortsättningsvis ”Blue Belt”-förslaget, och förhåller sig tveksam till om principen om **höghastighetsleder till sjöss** (art. 25) verkligen är av så stor betydelse som kommissionen anser, med tanke på deras mycket begränsade roll inom de tio korridorerna. Kommittén anser att sjötransporterna inte beaktas i tillräckligt hög grad i kommissionens utkast till riktlinjer.

15. ReK undrar om kommissionen och medlemsstaterna verkligen vill **förändra situationen vad gäller efterfrågan på rörlighet**, eller om den endast vill anpassa sig efter den ständigt ökande efterfrågan.

Det övergripande nätet

16. Regionkommittén stöder principen enligt vilken detta nät bör bli inre marknadens ”**cirkulationssystem**” som möjliggör en obehindrad förflyttning av gods och personer i hela unionen, med målet att den stora merparten av alla företag och medborgare inte ska befinna sig längre än 30 minuters restid från det övergripande nätet år 2050.

17. Kommittén uppmuntrar **ansträngningarna för att främja järnvägstransporter**. Ett stort antal ekonomiska, finansiella och ekologiska argument talar för denna prioritering.

18. Kommittén är tveksam till **effektiviteten i täckningen av hela unionens område**, med beaktande av principen om territoriell sammanhållning och möjligheten att det övergripande nätet blir en referensram för den fysiska planeringen på EU-nivå.

19. ReK påminner om att **bevarandet av det övergripande nätet** är den enda möjligheten för **randområden** utan prioriterade projekt att utnyttja de transportinfrastrukturtjänster som finansieras av EU, och som därmed säkerställer alla regioners tillgänglighet.

20. Kommittén föreslår att det görs en insats för att förbättra transportförbindelserna **till och inom öregioner, de yttersta randområdena och bergsområden**.

Stamnätet

21. ReK stöder kommissionens initiativ att i en mycket nära framtid (senast 2030) genomföra ett **strategiskt nätverk med stort europeiskt mervärde**, bland annat med hänsyn till de mål om tillväxt och sysselsättning som ingår i Europa 2020-strategin för smart och hållbar tillväxt för alla.

22. Kommittén gläder sig över att stor vikt fästs vid begreppet **multimodala korridorer**, som ett instrument som syftar till att underlätta ett samordnat genomförande av stamnätet mot bakgrund av principerna för modal integrering, driftskompatibilitet samt en samordnad och effektiv förvaltning av resurserna (art. 48). Kommittén beklagar den underordnade roll som har tilldelats höghastighetsvattenvägarna i samband med de föreslagna korridorerna.

23. ReK stöder kommissionens val av **tio korridorer**, som utgör de tio prioriterade lederna inom stamnätet, samt den **metod** som valts för att fastställa stamnätet. Kommittén stöder också kommissionens val att koncentrera finansieringen till **gränsöverskridande projekt** med stort europeiskt mervärde, åtminstone under perioden 2014–2020.

24. ReK stöder principen om att ansvaret för varje korridor överlåts åt en ”**europeisk samordnare**” (art. 51) som agerar i kommissionens namn och för dess räkning i syfte att lyfta fram EU:s intressen, genom att styra de åtgärder som planeras så att tidsgränser och finansieringsplaner respekteras samt genom att rapportera om framsteg och eventuella svårigheter. Samordnaren ska samarbeta med alla berörda aktörer.

25. Kommittén gläder sig över att **knutpunkter i stamnätet** (art. 47) ges stor betydelse med tanke på **driftskompatibiliteten**, men föreslår en mer detaljerad och omfattande definition av begreppet **urbana knutpunkter** i syfte att integrera tillhörande logistik- och hamnområden (art. 3 o).

26. Regionkommittén anser dock att stamnätet inte endast i högre grad bör integrera hamnar som är betydelsefulla för medlemsstaternas export och import, men som ligger utanför korridorerna, utan också utveckla infrastrukturen för förbindelser med tredjeländer – framför allt anslutningsländerna – genom att förbättra samverkan mellan landsförbindelserna och höghastighetsvattenvägarna.

Rena, hållbara och intelligenta transporter

27. Regionkommittén stöder effektivare åtgärder för att främja en **överföring av transporter till järnväg, inre vattenvägar och sjöfart**.

28. ReK anser att de lokala och regionala myndigheterna tillsammans med Europeiska unionen bör stödja **kollektiva transporter** i allmänhet och kollektivtrafik i synnerhet samt att de bör genomföra konkreta **planer för rörligheten i städerna** i syfte att minska trafikstockningarna i stadskärnorna.

29. Genom en oberoende förvaltning av person- och godstransporterna som tar hänsyn till deras olika behov kommer de båda transportformerna att fungera effektivare.

30. Kommittén välkomnar åtgärder som främjar **intelligent trafikstyrning** (ERTMS, SESAR, SIF, SafeSeaNet, STI), som är av mycket stor betydelse om man ska lyckas skapa ett integrerat europeiskt transportsystem.

Förvaltningssystemet

31. ReK betonar att **kommissionen** bör ha omfattande befogenheter när det gäller **förvaltning** och **beslut** inom ramen för TEN-T-projekt, eftersom endast kommissionen i samråd med de övriga EU-institutionerna och europeiska organ kan garantera det europeiska mervärdet och överensstämmelsen mellan alla projekt inom hela Europa, i syfte att skapa ett verkligt europeiskt nätverk som är mer än enbart en sammankoppling av de olika nationernas infrastruktur.

32. Kommittén noterar att förordningen överensstämmer med **subsidiaritetsprincipen** och att den erbjuder unionen en möjlighet att vidta lämpliga åtgärder för att åstadkomma sådant som inte kan göras på ett tillfredsställande sätt på nationell eller subnationell nivå.

33. Kommittén stöder **systemet för övervakning** av de åtgärder som varje medlemsstat vidtar inom ramen för TEN-T. Tack vare systemet kan medlemsstaterna kontinuerligt informera kommissionen om läget beträffande genomförandet av projekt av gemensamt intresse och de investeringar som gjorts i dessa. Kommittén välkomnar principen om att kommissionen vartannat år ska offentliggöra en lägesrapport som skickas till alla behöriga EU-organ. Kommittén stöder också förslaget om att kommissionen ska få möjlighet att anta delegerade akter för att kunna beakta eventuella förändringar som följer av de kvantitativa tröskelvärdena (art. 54).

34. Regionkommittén ser **principen om styrning av stamnätskorridorer** (art.52), som överlåter ansvaret åt en ”europeisk samordnare”, som en positiv utveckling. Detsamma gäller för det sätt på vilket samordnaren utses (art. 51.2), listan över uppgifter (art. 51.5) samt den möjlighet som kommissionen getts att anta genomförandebeslut beträffande stamnätskorridorer (art.53.3).

35. För att man ska kunna kontrollera att de projekt som omfattar korridoren utvecklas på ett positivt sätt, önskar kommittén emellertid att den **europeiska samordnarens befogenheter utvidgas**, så att denna inte enbart har en medlande roll vid eventuella konflikter utan också kan varna kommissionen och parlamentet om denna anser att det finns något som hindrar projektets fortskridande (art. 51.5 b).

36. ReK välkomnar inrättandet av **korridorplattformar** och deras uppgift att fastställa de allmänna målen samt att förbereda och övervaka åtgärder för att utveckla korridoren (art. 52). Kommittén är emellertid förvånad över att de **lokala och regionala myndigheterna** inte nämns i samband med förvaltningen av stamnätskorridorerna (art. 52) och rekommenderar att det **ska bli obligatoriskt att involvera dem i korridorplattformarna**. Förslaget är motiverat med tanke på de omfattande uppgifter som tilldelats korridorplattformarna samt de lokala och regionala myndigheternas uppgifter, både i egenskap av nyckelaktörer i transportpolitiken och ofta betydelsefulla medfinansiärer. Dessutom besitter de lokala och regionala myndigheterna en demokratisk legitimitet som kan bidra till att säkerställa genomförandet av projekten.

37. ReK insisterar på att **städerna och regionerna ska få delta** i fastställandet av de transeuropeiska transportnäten och deras prioriteringar, så att den specifika situationen i varje enskild region kan beaktas. Kommittén betonar att den lokala och regionala nivån i hög grad bör **bidra** till de planerade projektinitiativen, både vad gäller **beslutsfattande, planering och finansiering**, bland annat för att säkerställa att de samordnas med de lokala och regionala utvecklingsplanerna.

38. ReK undrar vilken roll som samråd med berörda regioner fått vid fastställandet av korridorprojekt, och rekommenderar att **samråd** med berörda regionala parter ska ingå i **korridorplattformarnas** uppgifter och att de lokala och regionala myndigheternas kompetens på detta område i hög grad bör

användas som utgångspunkt. Tidsgränsen på 6 månader för att ta fram en plan för utbyggnad av korridorer tycks således inte vara förenlig med genomförandet av en verklig samrådsprocess (art. 53).

39. Kommittén önskar att EU, varje medlemsstat och de berörda regionerna undertecknar ett "**programkontrakt**" enligt samma modell som de territoriella pakterna. I kontraktet bör de olika parternas åtaganden i fråga om finansiering och tidsplan anges. Dessa kontrakt bör omfatta inte enbart den infrastruktur som ingår i TEN-T, utan också den sekundära infrastruktur som medlemsstaterna och regionerna åtar sig att bygga för att huvudnäten ska fungera väl.

Finansieringsinstrumenten

Principerna för finansieringen av TEN-T-nätet

40. Regionkommittén är medveten om den **strategiska betydelse** som TEN-T-nätet har för unionens livskraft och den avsevärda **ekonomiska satsning** som genomförandet av det innebär, och efterlyser med utgångspunkt i detta ett europeiskt lån som går långt utöver de "projektobligationer" som kommissionen föreslår för finansieringen av EU:s transportsystem. Detta lån skulle ge möjlighet till massiva investeringar i det europeiska transportsystemet, vilket är oumbärligt för kontinentens konkurrenskraft, för möjligheterna att uppnå målen för Europa 2020-strategin (inte minst miljömålen) och för återhämtningen i den europeiska ekonomin i denna period av kris.

41. Kommittén hyser oro för finansieringsnivån, som kommer att antas slutligt av rådet och Europaparlamentet i nästa **fleråriga budgetram för unionen**. De aktuella budgetproblemen bör inte leda till att man gör i slutänden negativa avsteg från unionens ambitioner när det gäller dessa projekt som är viktiga byggstenar för framtiden.

42. Kommittén erinrar om att dessa massiva investeringar i TEN-T-nätet kräver en stark och beständig **politisk vilja på högsta nivå.**

43. ReK pekar på behovet av att finansiellt prioritera åtgärder för att komma tillrätta med felande länkar (särskilt gränsöverskridande sådana) och flaskhalsar.

44. ReK ser positivt på **nivån på den europeiska medfinansieringen** som normalt kommer att vara högst 20 % för genomförandet av arbete i stamnätet , 40 % för gränsöverskridande projekt som rör järnväg och inre vattenvägar, 50 % av kostnaderna för studier och upp till 50 % för intelligenta transportsystem i medlemsstater som befinner sig i en övergångsfas.

45. Vi vill erinra om **det viktiga bidrag som många lokala och regionala myndigheter lämnar** till finansieringen av TEN-T som komplement till medlemsstaternas och EU:s satsningar. Av det skälet bör dessa myndigheter få delta aktivt i utarbetandet och genomförandet av infrastrukturprojekt.

46. För att mycket stora projekt ska kunna genomföras måste **EU:s bidrag enligt Regionkommittén fastställas i avtal** inom ramen för övergripande finansieringsplaner. Detta går inte med metoder för tilldelning av EU-stöd som finns i dag, eftersom dessa är begränsade till en budgetperiod på sju år (dvs. en kortare tid än den som krävs för att genomföra mycket stora projekt).

47. Kommittén stöder principen att stamnätet ska finansieras genom en infrastrukturfond och att det övergripande nätet ska finansieras med andra nationella och regionala resurser, inbegripet Eruf. Vi vill dock erinra om att sammanhållningspolitiken har sina egna mål, och att finansieringen av det övergripande transportnätet inom ramen för de integrerade strategierna på regional nivå inte i något fall får leda till en sektorsuppdelning av sammanhållningspolitiken.

48. Regionkommittén **frågar sig dock vilka konsekvenser** som denna förordning kan få på de regionala och lokala myndigheterna, särskilt på de **medel** som de anslår till medfinansiering av TEN-T-infrastruktur. Dessa konsekvenser bör preciseras och bedömas från fall till fall.

De nya instrumenten för finansieringen av TEN-T-nätet

49. ReK delar åsikten att det är viktigt att **hitta nya finansieringskällor** för att påskynda genomförandet av åtgärder som främjar transeuropeiska transportnät, sprida riskerna och locka till sig mer privata investeringar, men vi påminner om att dessa nya potentiella finansieringskällor inte på något sätt får ersätta unionens traditionella finansiering, utan bör komplettera den.

50. Kommittén stöder i viss utsträckning utvecklingen av **offentlig-privata partnerskap**, nämligen om de främjar ökad öppenhet i finansieringen och hjälper aktörerna att hålla tidsgränserna för arbetet med infrastrukturen. Vi vill emellertid påminna om att offentlig-privata partnerskap inte är lösningen på alla problem, och pekar på behovet av vaksamhet när det gäller vem som äger infrastrukturen när arbetet sker i form av ett offentligt-privat partnerskap.

51. Kommittén förespråkar ett snabbt genomförande på EU-nivå av **beskattning av transporter** på grundval av principen om internalisering av externa kostnader för de transportsätt som är mest förorenande, genom en harmoniserad beskattning där intäkterna sedan avsätts till nya hållbara transportinfrastrukturer (till exempel Eurovignette).

52. ReK anser att man inte får bortse från den roll som **Europeiska investeringsbanken** spelar genom att varje år lägga ca 10 miljarder euro på transportprojekt. EIB är en stabil investeringskälla för de mest komplexa projekten.

53. Regionkommittén stöder unionens nya finansieringsinstrument, "**Fonden för ett sammanlänkat Europa**", som syftar till att finansiera prioriterad europeisk infrastruktur, i synnerhet på områdena transport, energi och digitalt bredband, och välkomnar den kraftiga **hävstångseffekten**.

II. **ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER**

Ändringsförslag 1

Artikel 3 o

Ändra

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
o) urban knutpunkt: ett storstadsområde där det transeuropeiska transportnätets transportinfrastruktur är anslutet till andra delar av den infrastrukturen och till infrastrukturen för regional och lokal trafik.	o) urban knutpunkt: ett storstadsområde inbegripet hela det ~~där det~~ transeuropeiska transportnätets transportinfrastruktur (hamnar, flygplatser, logistikplattformar, varuterminaler m.m.) som finns i och runt tätorten och som är anslutet till andra delar av den infrastrukturen och till infrastrukturen för regional och lokal trafik.

Motivering

Det är viktigt att utvecklingen av stamnätet också omfattar de lokalt anknutna logistikanläggningarna (hamnar, flygplatser, logistikplattformar, varuterminaler m.m.). Detta förslag syftar till en formulering som tydliggör denna naturliga koppling.

Ändringsförslag 2

Artikel 4.2

Ändra

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Artikel 4	*Artikel4*
Mål för det transeuropeiska transportnätet	**Mål för det transeuropeiska transportnätet**
2. Vid utbyggnaden av infrastrukturen för det transeuropeiska transportnätet ska följande mål eftersträvas:	2. Vid utbyggnaden av infrastrukturen för det transeuropeiska transportnätet ska följande mål eftersträvas:
(j) En transportinfrastruktur som återspeglar de särskilda förhållanden som råder i olika delar av unionen och ger en väl avvägd täckning för alla europeiska regioner, inklusive unionens yttersta randområden och andra perifera regioner.	(j) En transportinfrastruktur som återspeglar de särskilda förhållanden som råder i olika delar av unionen och ger en väl avvägd täckning för alla europeiska regioner, inklusive unionens yttersta randområden och andra perifera regioner **samt bergsområden**.

Motivering

På grund av tillgänglighetsproblemen i bergsområden måste man säkerställa att TEN-T tar hänsyn till dem och till andra utsatta områden som unionens yttersta randområden och andra avlägset belägna områden.

Ändringsförslag 3

Artikel 9.3

Ändra

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
3. Medlemsstaterna ska se till att det övergripande nätet är slutfört och överensstämmer med bestämmelserna i detta kapitel senast den 31 december 2050.	3. Medlemsstaterna ska se till att det övergripande nätet är slutfört och överensstämmer med bestämmelserna i detta kapitel senast den 31 december 2050. I det syftet vore det önskvärt att ”programkontrakt” undertecknades av EU, varje medlemsstat och de berörda regionerna.

Motivering

Trots att de är i sin fulla rätt är de regionala och lokala myndigheterna ofta oförmögna att göra något när medlemsstater vägrar uppfylla de åtaganden de gjort. Föredraganden föreslår ”programkontrakt”, enligt samma modell som de territoriella pakterna.

Ändringsförslag 4

Artikel 45.1

Ändra

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Artikel 45 **Krav** 1. Stamnätet ska återspegla utvecklingen av trafikefterfrågan och behovet av multimodala transporter. Spjutspetsteknik samt reglerings- och styrningsåtgärder för att förvalta infrastrukturen ska beaktas för att säkerställa en resurseffektiv användning av transportinfrastrukturer och tillgodose tillräcklig kapacitet.	*Artikel 45* **Krav** 1. Stamnätet ska återspegla utvecklingen av trafikefterfrågan och behovet av multimodala transporter. Spjutspetsteknik samt reglerings- och styrningsåtgärder för att förvalta infrastrukturen ska beaktas för att säkerställa en resurseffektiv användning av transportinfrastrukturer och tillgodose tillräcklig kapacitet **både i fråga om persontransporter och godstransporter, om nödvändigt med hjälp av särskilda transport–linjer**.

Motivering

Godstransporter behöver infrastruktur med tillräckligt stor kapacitet och företräde framför persontransporter om de ska kunna fungera effektivt.

Ändringsförslag 5

Artikel 46.3

Ändra

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
3. Utan att det påverkar artikel 47.2 och 47.3 ska medlemsstaterna se till att stamnätet är slutfört och överensstämmer med bestämmelserna i detta kapitel senast den 31 december 2030.	3. Utan att det påverkar artikel 47.2 och 47.3 ska medlemsstaterna se till att stamnätet är slutfört och överensstämmer med bestämmelserna i detta kapitel senast den 31 december 2030. I det syftet vore det önskvärt att ”programkontrakt” undertecknades av EU, varje medlemsstat och de berörda regionerna.

Motivering

Trots att de är i sin fulla rätt är de regionala och lokala myndigheterna ofta oförmögna att göra något när medlemsstater vägrar uppfylla de åtaganden de gjort. Föredraganden föreslår ”programkontrakt”, enligt samma modell som de territoriella pakterna.

Ändringsförslag 6

Artikel 47

Ändra

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Artikel 47 **Knutpunkter i stamnätet** 1. Knutpunkterna i stamnätet fastställs i bilaga II och omfattar följande: — Urbana knutpunkter, inklusive deras hamnar och flygplatser.	*Artikel 47* **Knutpunkter i stamnätet** 1. Knutpunkterna i stamnätet fastställs i bilaga II och omfattar följande: — Urbana knutpunkter, inklusive deras hamnar och flygplatser, **logistikplattformar och godsterminaler**.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
— Kusthamnar. — Gränsövergångsställen till grannländer.	— Kusthamnar. — Gränsövergångsställen till grannländer.

Motivering

Det är viktigt att de urbana knutpunkterna, i enlighet med föredragandens förslag till definition (ändringsförslag 1 till utkastet till yttrande – ändring av artikel 3 i kommissionens förslag), i stamnätet omfattar alla lokala logistikanläggningar för effektiv transport av personer och gods (hamnar, flygplatser, logistikplattformar, godsterminaler osv.).

Ändringsförslag 7

Artikel 51.5 b

Ändra

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
5. Den europeiska samordnaren ska utföra följande uppgifter: […]	5. Den europeiska samordnaren ska utföra följande uppgifter: […]
(b) Till medlemsstaterna, kommissionen och i tillämpliga fall alla andra organ som är direkt engagerade i stamnätskorridorens utbyggnad rapportera om eventuella svårigheter samt bidra till att man finner lämpliga lösningar.	b) Till medlemsstaterna, kommissionen och i tillämpliga fall alla andra organ som är direkt engagerade i stamnätskorridorens utbyggnad rapportera om eventuella svårigheter samt bidra till att man finner lämpliga lösningar. Samordnaren kan också varna kommissionen om han anser att det finns ett allvarligt hinder för genomförandet av ett projekt så att kommissionen snarast möjligt kan genomföra bestämmelserna i artikel 59.

Motivering

För att se till att korridorprojekten genomförs effektivt föreslår föredraganden att man stärker (eller tydliggör) den europeiska samordnarens befogenheter. I händelse av förseningar i tidsplanen kan samordnaren varna kommissionen så att den kan be de berörda medlemsstaterna motivera förseningen och besluta, med respekt för proportionalitetsprincipen, om lämpliga åtgärder.

Ändringsförslag 8

Artikel 52.1

Ändra

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
För varje stamnätskorridor ska de berörda medlemsstaterna inrätta en korridorplattform med ansvar för att fastställa de allmänna målen för stamnätskorridoren samt för att förbereda och övervaka de åtgärder som avses i artikel 53.	För varje stamnätskorridor ska **den utsedda europeiska samordnaren tillsammans med** de berörda medlemsstaterna inrätta en korridorplattform med **vars hjälp man ska ~~ansvar för att~~** fastställa de allmänna målen för stamnätskorridoren samt **~~för att~~** förbereda och övervaka de åtgärder som avses i artikel 53.

Motivering

Med tanke på planerna att utse europeiska samordnare och stärka deras befogenheter vore det lämpligt att dessa tog över ansvaret att inrätta korridorplattformen, eftersom det i så fall inte behöver ske någon kostsam avstämning medlemsstaterna sinsemellan.

Ändringsförslag 9

Artikel 52.2

Ändra

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
2. Korridorplattformen ska bestå av företrädare för de berörda medlemsstaterna samt i tillämpliga fall andra offentliga och privata organ. I alla händelser ska de berörda infrastrukturförvaltarna enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/14/EG av den 26 februari 2001 om tilldelning av infrastrukturkapacitet och uttag av avgifter för nyttjande av järnvägsinfrastruktur ([1]) delta i korridorplattformarna.	2. Korridorplattformen ska bestå av företrädare för de berörda medlemsstaterna och regioner samt i tillämpliga fall andra offentliga och privata organ. I alla händelser ska de berörda infrastrukturförvaltarna enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/14/EG av den 26 februari 2001 om tilldelning av infrastrukturkapacitet och uttag av avgifter för nyttjande av järnvägsinfrastruktur ([1]) delta i korridorplattformarna.
([1]) EUT L 75, 15.3.2001, s. 29.	([1]) EUT L 75, 15.3.2001, s. 29.

Motivering

Eftersom regionerna bidrar i stor utsträckning till finansieringen av transportnäten bör de automatiskt få delta i stamnätens korridorplattformar.

Ändringsförslag 10

Artikel 53.1

Ändra

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
För varje stamnätskorridor ska de berörda medlemsstaterna, i samarbete med korridorplattformen, gemensamt utarbeta och meddela kommissionen en plan för utbyggnad av korridorer inom sex månader efter denna förordnings ikraftträdande.	För varje stamnätskorridor ska de berörda medlemsstaterna, i samarbete med korridorplattformen, gemensamt utarbeta och meddela kommissionen en plan för utbyggnad av korridorer inom ~~sex månader~~ en period som är förenlig med eventuell lagstiftning om samråd med berörda befolkningsgrupper, dock högst 18 månader efter denna förordnings ikraftträdande.

Motivering

Tidsgränsen på 6 månader för att ta fram en plan för utbyggnad av korridorer tycks inte förenlig med genomförandet av en verklig samrådsprocess (art. 53.1). I många av unionens medlemsstater ger lagstiftningen möjlighet till offentligt samråd om beslut om offentlig infrastruktur. Dessa samrådsperioder är långa och överskrider oftast 6 månader. Det är viktigt att textens tidsgräns är förenlig med samråd som anordnas i enlighet med den nationella lagstiftningen.

Bryssel den 3 maj 2012

Regionkommitténs ordförande

Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén om ”Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (2014–2020)”

(2012/C 225/12)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

— Regionkommittén välkomnar Europeiska kommissionens förslag att behålla fonden efter 2013. Kommittén är särskilt positiv till att vissa aspekter av det reviderade tillämpningsområdet och de insatskriterier som infördes 2009 inte ändras.

— Kommittén beklagar rådets beslut att inte behålla krisundantaget efter den 31 december 2011.

— Kommittén anser att samfinansieringsnivåerna för stöd som ges inom fondens företagspelare bör vara högre än för andra pelare i syfte att främja etablering av nya företag och entreprenörskap.

— Kommittén anser inte att fonden, såsom föreslås, bör utvidgas till att omfatta jordbrukare, och understryker att man vid förhandlingar om handelsavtal måste säkerställa samstämmighet med målen för den gemensamma jordbrukspolitiken.

— ReK betonar att den nuvarande förordningen ger medlemsstaterna utrymme att låta regioner ansöka om stöd direkt via fonden, och uppmuntrar därför medlemsstaterna att oftare utnyttja denna möjlighet.

— Kommittén anser att förslaget bör innehålla mer uttryckliga hänvisningar till lokala och regionala myndigheter, särskilt artikel 8.2 där ansökningar bör innehålla uppgifter om förfarandena för samråd med lokala och regionala myndigheter och om vilka organ som ska genomföra åtgärdspaketen och artikel 11.4 om vägledning till lokala och regionala myndigheter som utnyttjar fonden.

Föredragande	Gerry BREEN (IE–PPE), ledamot av Dublin City Council och Dublin Regional Authority
Referensdokument	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (2014–2020) COM(2011) 608/3 final

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

1. Regionkommittén anser att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter är ett viktigt verktyg som kan användas för att ingripa när omfattande friställningar sker, för att undvika att människor hamnar i långtidsarbetslöshet när läget på arbetsmarknaden är svårt. Fonden är också en viktig EU-mekanism för att visa solidaritet med de arbetstagare som har förlorat sina jobb.

2. ReK konstaterar att fonden under perioden 2009–2010 kunde stödja ca 10 procent av alla uppsagda arbetstagare i EU och att 40 procent av de arbetstagare som hjälptes av fonden åter har integrerats på arbetsmarknaden ([1]), men kommittén vill på nytt uppmana Europeiska kommissionen och medlemsstaterna att förbättra samarbetet med de lokala och regionala myndigheterna och andra berörda aktörer vid tillämpningen av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.

3. Kommittén är positiv till att Europeiska socialfonden (ESF) stöder en långsiktig aktiv arbetsmarknadspolitik och bidrar till att förebygga och tidigt ingripa mot arbetslöshet. Kommittén anser emellertid att det behövs en mekanism som globaliseringsfonden för att snabbt kunna ingripa vid arbetslöshetskriser.

4. ReK välkomnar Europeiska kommissionens förslag att behålla fonden efter 2013. Kommittén är särskilt positiv till att vissa aspekter av det reviderade tillämpningsområdet och de insatskriterier som infördes 2009 inte ändras. Att antalet ansökningar sedan dess ökat visar tydligt att det finns behov av insatser vid friställningar av 500 arbetstagare eller färre, men utnyttjandet av fonden har hittills legat långt under det planerade budgettaket.

5. Kommittén stöder insatserna för att förbättra och förenkla förfarandena men anser att följande viktiga utmaningar kvarstår för fonden i framtiden så att den kan

— bli effektivare och flexiblare – en mekanism som verkligen möjliggör snabba insatser,

— fungera som ett lämpligt och attraktivt alternativ för medlemsstater som drabbats av stora uppsägningar, vilket kräver enklare förfaranden, högre samfinansieringsnivåer och större flexibilitet i tillämpningen,

— skapa mervärde – att gå längre än och komplettera andra EU-fonder och bidra till ytterligare åtgärder som krävs inom nationell lagstiftning, EU-lagstiftning eller kollektivavtal.

6. ReK anser att förslaget om att utvidga fondens tillämningsområde till att omfatta jordbrukare som påverkas av handelsavtal tydligt visar att det finns en grundläggande motsättning mellan EU:s handelspolitik och dess jordbrukspolitik.

7. Förslaget om att utvidga fonden till jordbrukssektorn innebär en mycket radikal förändring av hur fonden fungerar, och kommittén befarar att förslaget i praktiken skapar två fonder: en för arbetstagare inom jordbrukssektorn och en för andra arbetstagare, med olika kriterier, ansökningsförfaranden och bestämmelser för förvaltning och finansiell kontroll.

8. ReK förstår det bakomliggande resonemanget men ifrågasätter om fonden för justering för globaliseringseffekter och andra föreslagna krismekanismer bör ligga utanför den fleråriga budgetramen.

9. Kommittén beklagar rådets beslut att inte behålla krisundantaget efter den 31 december 2011 ([2]), i synnerhet i dagsläget när en rad ekonomier brottas med effekterna av den pågående statsskuldkrisen och den påfrestning som detta innebär för sysselsättningen samt försämrade sociala villkor. Det är även beklagligt att detta beslut fattas när antalet ansökningar till fonden har ökat kraftigt, med anledning av de undantag som infördes 2009, och när fonden har gett goda resultat.

10. Rådets beslut bör inte få påverka förhandlingarna om den föreslagna fonden för 2014–2020.

Fondens tillämpningsområde

11. Kommittén välkomnar utvidgningen av fonden till personer som äger och driver mikroföretag och små eller medelstora företag samt egenföretagare, men anser att ytterligare förtydliganden kan komma att krävas vad gäller tillämpningen av fonden för egenföretagare med tanke på de skillnader som finns mellan medlemsstaterna när det gäller arbetslöshetsregler för sådana personer.

12. Kommittén ser positivt på att flexibiliteten ökar så att fonden kan utnyttjas i små arbetsmarknader eller vid särskilda omständigheter men föreslår att kommissionen ytterligare förtydligar vilka kriterier som kommer att tillämpas i dessa fall. Det

([1]) COM(2011) 0500 final.

([2]) Rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor), 1 december 2011.

är viktigt att man tar hänsyn till i vilken omfattning uppsägningarna påverkar en viss ort eller region och inte bara beaktar det faktiska antalet uppsagda.

13. ReK stöder införandet av en finansiell bestämmelse om investeringar i materiella tillgångar för egenföretagare och vid etablering av nya företag, eftersom det kommer att förbättra det tjänstepaket som fonden kan stödja. Kommittén anser att samfinansieringsnivåerna för stöd som ges inom fondens företagspelare bör vara högre än för andra pelare i syfte att främja etablering av nya företag och entreprenörskap.

14. Möjligheten att ta del av högskoleutbildning begränsas i dag av det akademiska årets utformning, eftersom tidpunkten för friställningarna begränsar fondens möjlighet att stödja drabbade arbetstagare under två hela läsår. ReK föreslår att uppsagda arbetstagare genom fonden ska kunna studera under två hela läsår genom att de nuvarande begränsningarna mjukas upp eller att betalningar koncentreras till början av perioden.

15. Fonden bör endast fungera som ett stöd för kompletterande åtgärder och inte ersätta åtgärder som krävs inom nationell lagstiftning, EU-lagstiftning eller kollektivavtal. På grund av bristande flexibilitet i vissa nationella strategiska ramar har det uppstått motsättningar med fondens mål, vilket kan begränsa fondens effektivitet. Kommittén uppmanar medlemsstaterna att se fonden som en möjlighet att utveckla nya dynamiska strategier för att stödja uppsagda arbetstagare.

16. ReK välkomnar förslaget att ge medlemsstaterna möjlighet att ändra de åtgärder som ingår i stödtjänstpaketet till arbetstagare genom att lägga till andra stödberättigande åtgärder. Kommittén anser att man bör fastställa hur lång tid kommissionen har på sig att godkänna sådana ändringar (exempelvis en månad).

Ansökningsprocessen – snabbare insatser och förenklade förfaranden

17. ReK förstår att EU-institutionerna är angelägna att påskynda ansöknings- och godkännandeförfarandena, men beklagar att förslaget inte är helt lämpligt om målet är att skapa en mekanism som verkligen möjliggör snabba insatser.

18. Vissa av de åtgärder som syftar till att förbättra fondens effektivitet kan i själva verket leda till större administrativa bördor och ökade kostnader för de myndigheter som ansvarar för genomförandet. Mer betungande kontroll- och rapporteringskrav kan göra fonden till ett mindre attraktivt alternativ för medlemsstaterna att utnyttja vid arbetslöshetskriser.

19. När det saknas nationella bestämmelser för att hantera friställningar skulle ansökningsprocessen gynnas av att arbetstagare eller deras företrädare i ett tidigt skede involveras direkt. Kommittén anser att myndigheterna måste motivera arbetstagarna att delta i processen genom att visa att de kommer att få ytterligare stöd via fonden (utöver det lagstadgade stödet).

20. ReK föreslår också att det i artikel 8.2 fastställs att ansökningar ska omfatta en profil för de uppsagda arbetstagarna och en preliminär bedömning av deras utbildningsbehov och ambitioner att starta företag för att man ska kunna skräddarsy lämpliga individuella stödpaket som motsvarar arbetstagarnas behov och förväntningar på fonden.

21. ReK föreslår att medlemsstaterna vid sidan av arbetsmarknadens parter även måste samråda med relevanta lokala och regionala myndigheter under ansökningsprocessen och att förfarandena för genomförandet tydligt ska framgå i ansökningarna, bland annat vad gäller samordningen mellan olika organ, förfaranden för att kommunicera med arbetstagarna och informera dem om det stöd som erbjuds och om hur man ansöker.

22. Kommittén föreslår att man vid rådgivning om inlämning av ansökningar också tar hänsyn till arbetsmarknadsdata, i synnerhet kompetenskartan för EU ([3]), så att åtgärder som finansieras inom ramen för fonden bättre stämmer överens med behoven på den europeiska arbetsmarknaden. Det flyttbidrag som föreslås i förordningen skulle kunna utnyttjas för att hjälpa arbetstagare att fylla kompetensluckor på arbetsmarknaden i andra delar av EU.

23. Kommittén välkomnar insatserna för att förenkla bestämmelserna om stödberättigande utgifter. Erfarenheter har emellertid visat att medlemsstaterna är ovilliga att dra på sig utgifter innan ett beslut har fattats om ansökan till fonden. Detta skapar onödiga förseningar och besvikelse hos arbetstagarna samtidigt som fondens effektivitet och trovärdighet undergrävs. Det krävs större säkerhet och förutsebarhet om arbetstagare snabbt ska kunna få stöd.

24. ReK rekommenderar att man i samband med nästa mellaninstitutionella avtal påskyndar godkännandeprocessen. Om detta inte är möjligt, föreslår ReK att Europeiska kommissionen betalar ut ett förskott till medlemsstaterna efter en preliminär bedömning och kontroll av ansökningarna för att skapa större förutsebarhet, ta hänsyn till att stödet måste sättas in snabbt vid friställningar och förkorta förfarandet för att ge stöd ur fonden till uppsagda arbetstagare.

([3]) Presenteras i flaggskeppsinitiativet ”En agenda för ny kompetens och nya arbetstillfällen” i Europa 2020-strategin.

25. ReK hoppas att kvaliteten på ansökningarna förbättras i takt med att kännedomen om hur fonden fungerar ökar, och uppmanar medlemsstaterna att bevara kunskap om fonden och dess tillämpning. Kommittén föreslår också att kommissionen utser experter med erfarenhet av fondens ansökningsförfaranden som kan bistå med rådgivning inför utarbetandet av en ansökan och utbyta erfarenheter med potentiella nya sökande.

Samfinansieringsnivåer

26. Med hänsyn tagen till rådets beslut att återinföra en samfinansieringsnivå på 50 procent (från den 1 januari 2012) stöder ReK fortfarande en högre samfinansieringsnivå för fonden än vad som föreslagits, i syfte att lösa problemet med bristen på samfinansieringsresurser och göra fonden mer attraktiv.

27. ReK anser att den föreslagna modellen för justering av samfinansieringsnivåer (på 50–65 procent) är olämplig.

28. Kommittén ser positivt på att vissa bestämmelser införs för att täcka kostnader för förberedande åtgärder samt för förvaltning, information, marknadsföring, kontroll och rapportering för ansökningsmyndigheterna (artikel 7.3) och föreslår att detta inte bör uppgå till mer än 5 procent av de totala kostnaderna.

Utvidgning av fonden till att omfatta jordbrukssektorn

29. Kommittén rekommenderar inte att fonden, såsom föreslås, utvidgas till att omfatta jordbrukare, och understryker att man vid förhandlingar om handelsavtal måste säkerställa samstämmighet med målen för den gemensamma jordbrukspolitiken.

30. ReK anser att utvidgningen till jordbrukssektorn, genom att ge jordbrukare möjlighet att anpassa sin verksamhet inom och/eller utanför jordbruksområdet, delvis är oförenligt med de fastställda målen i den gemensamma jordbrukspolitiken om att behålla ett jordbruk i alla områden och strävan efter att skydda mångfalden inom sektorn på EU-nivå.

31. Mot bakgrund av det sänkta budgettaket, det utökade tillämpningsområdet vad gäller potentiella mottagare och satsningarna på att göra fonden mer tillgänglig och attraktiv undrar kommittén om balansen i det föreslagna budgetanslaget är lämpligt i förhållande till fondens mål, där högst 2,5 miljarder euro (av den totala budgeten på 3 miljarder) avsätts för jordbrukssektorn. Denna nivå verkar vara för hög om fonden ska fungera som en mekanism för snabba insatser och för låg för att kompensera de verkliga förlusterna som enligt beräkningar kommer att bli följden för jordbruks- och livsmedelssektorn om vissa bilaterala handelsavtal fullbordas.

32. Mot bakgrund av dessa grundläggande invändningar mot att utvidga tillämpningsområdet till jordbrukssektorn vill kommittén framföra ytterligare ett antal synpunkter på denna aspekt av förslaget:

— Förslaget ger inte något tydligt besked om när fonden kan utnyttjas för enskilda jordbrukare, och det är i synnerhet oklart vad som kommer att godkännas som ”justeringar” av jordbruksverksamhet till följd av marknadsförhållanden.

— ReK anser dessutom att de föreslagna förfarandena för att fonden ska kunna bevilja stöd för jordbrukssektorn kräver att ett antal delegerade akter antas av Europeiska kommissionen, vilket skulle kräva ytterligare överläggningar.

— Att enbart bevilja stöd för en treårsperiod efter genomförandet av ett handelsavtal är inte tillräckligt, eftersom effekterna av sådana avtal på jordbruket inte alltid visar sig på en gång.

— En utvidgning av fonden till jordbrukssektorn bör inte begränsas till jordbrukare och lantarbetare utan utnyttjas för att ge skräddarsytt stöd till arbetstagare och leverantörer i närliggande efterföljande led som också påverkas av handelsavtal, t.ex. inom livsmedelsindustrin.

33. Fonden bör inte utnyttjas för att ge inkomststöd till jordbrukare som påverkats negativt av handelsavtal. ReK anser att kopplingarna till Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) inte är tillräckligt utvecklade i förslaget och föreslår att kommissionen tillhandahåller mer information om detta.

De lokala och regionala myndigheternas roll

34. De lokala och regionala myndigheternas potential har inte utnyttjats fullt ut av medlemsstaterna när det gäller användningen av fonden. Regionkommittén anser att man vid utformningen av ansökningar till fonden och genomförandet av stödet samt vid övervakningen och utvärderingen av fondens effektivitet bör respektera principerna om partnerskap och flernivåstyre ([4]).

35. Erfarenheter har visat att fonden är effektivare när organen på lokal nivå samverkar för att utforma och genomföra de samordnade åtgärdspaketen för arbetstagare och när det finns lokala kontaktpersoner som på ett tydligt och konsekvent sätt kan ge råd och stöd till uppsagda arbetstagare.

36. ReK betonar att den nuvarande förordningen ger medlemsstaterna utrymme att låta regioner ansöka om stöd direkt via fonden, och uppmuntrar därför medlemsstaterna att oftare utnyttja denna möjlighet, särskilt när regionerna har behörighet på området för utbildning och/eller stöd till och utveckling av företag. ReK anser att detta skulle lösa problemet med att ansökningsprocessen drar ut på tiden och att det saknas kapacitet

([4]) Partnerskap och flernivåstyre, i enlighet med förordningen om gemensamma bestämmelser för strukturfonderna och andra EU-fonder, COM(2011) 615 final.

på nationell nivå, där de nationella ministerierna sällan har vare sig kompetens eller resurser att utforma och genomföra lokala eller regionala stödtjänster.

37. Europeiska kommissionen bör upprätta en databas med exempel på god praxis vid genomförandet, och anvisningarna för ansökningsförfarandet (se artikel 12.2) bör omfatta kriterier för partnerskap mellan olika myndighetsnivåer.

38. Mot bakgrund av den pågående statsskuldkrisen och de påfrestningar som detta innebär för de offentliga budgetarna anser kommittén att man skulle kunna överväga att utvidga fonden till att omfatta fall då ett stort antal anställda inom den offentliga sektorn sägs upp och när detta får en negativ effekt på den lokala eller regionala arbetsmarkanden.

39. Kommittén anser att förslaget bör innehålla mer uttryckliga hänvisningar till lokala och regionala myndigheter, särskilt artikel 8.2 där ansökningar bör innehålla uppgifter om förfarandena för samråd med lokala och regionala myndigheter och om vilka organ som ska genomföra åtgärdspaketen och artikel 11.4 om vägledning till lokala och regionala myndigheter som utnyttjar fonden.

40. Kommunikationen måste förbättras genom a) tydligare kommunikationskanaler mellan de myndigheter som ansvarar för förvaltningen av fonden och från kommissionen till nationella och lokala/regionala organ och b) effektivare individuell kommunikation med arbetstagare som får stöd via fonden. ReK föreslår i detta sammanhang att det ska finnas en webbplats för varje ansökan med allmän information och en webbportal där uppsagda arbetstagare och stödorgan kan utbyta konfidentiell information.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

Skäl 10

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
När medlemsstaterna planerar de samordnade paketen med aktiva arbetsmarknadsåtgärder bör de prioritera åtgärder som verkligen förbättrar de arbetslösa arbetstagarnas anställbarhet. Målet bör vara att minst 50 % av de arbetstagare som åtgärderna är avsedda för kommer in på arbetsmarknaden igen eller övergår till ny verksamhet inom tolv månader från ansökningsdagen.	När medlemsstaterna planerar de samordnade paketen med aktiva arbetsmarknadsåtgärder bör de prioritera åtgärder som verkligen förbättrar de arbetslösa arbetstagarnas anställbarhet. Målet bör vara att minst 50 % av de arbetstagare som åtgärderna är avsedda för kommer in på arbetsmarknaden igen eller övergår till ny verksamhet inom tolv månader från ~~ansökningsdagen~~ att medlen beviljats.

Motivering

Det dröjer i genomsnitt 12–17 månader från ansökningstidpunkten till att medlen beviljas. Många medlemsstater och regionala och lokala myndigheter har ingen möjlighet att ställa finansiering till förfogande under denna period. Ett krav på att minst 50 % av arbetstagarna redan tolv månader efter ansökningsdagen ska vara tillbaka på arbetsmarknaden kommer i vissa fall att leda till att man avstår från att söka stöd.

Ändringsrekommendation 2

Artikel 4.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
På mindre arbetsmarknader eller vid särskilda omständigheter som kan motiveras av den ansökande medlemsstaten kan en ansökan om ekonomiskt stöd på grundval av denna artikel godtas även om de villkor som fastställts i punkt 1 a eller b inte till alla delar uppfylls, om uppsägningarna får allvarliga följder för sysselsättningen och den lokala ekonomin. Medlemsstaten ska ange vilket av insatskriterierna i punkt 1 a och b inte till alla delar uppfylls.	På mindre arbetsmarknader eller vid särskilda omständigheter som kan motiveras av den ansökande medlemsstaten, som är fallet med små medlemsstater eller avlägset belägna regioner, kan en ansökan om ekonomiskt stöd på grundval av denna artikel godtas även om de villkor som fastställts i punkt 1 a eller b inte till alla delar uppfylls, om uppsägningarna får allvarliga följder för sysselsättningen och den lokala ekonomin. Medlemsstaten ska ange vilket av insatskriterierna i punkt 1 a och b inte till alla delar uppfylls.

Motivering

I skäl 6 i förslaget nämns denna möjlighet, som med hänsyn till rättssäkerheten också bör nämnas i själva artikeltexten. I och med att ”avlägset belägna regioner” nämns uttryckligen i förordningsförslaget med EUF-fördragets artikel 349 som grundval, ser vi det som mycket viktigt att klargöra att det handlar om de yttersta randområdena så att de också kan få del av en rad undantag som gör det möjligt för dem att delta fullt ut i denna fond. Man bör också hålla i minnet att det bland de yttersta randområdena finns regioner med den högsta arbetslösheten i Europa, och att ekonomins ringa storlek inte gör det möjligt för dem att utveckla företag med det antal anställda som krävs för att ansöka om EGF-stöd, vilket försätter dem i en klart ofördelaktig situation.

Ändringsrekommendation 3

Artikel 8.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Ansökan ska innehålla följande uppgifter:	Ansökan ska innehålla följande uppgifter:
a) En väl underbyggd analys av sambandet mellan uppsägningarna och de genomgripande strukturförändringarna inom världshandeln eller de allvarliga störningar av den lokala, regionala eller nationella ekonomin som orsakats av en oförutsedd kris eller den nya marknadssituation som uppstått inom jordbrukssektorn i medlemsstaten och är följden av ett handelsavtal som Europeiska unionen paraferat i enlighet med artikel XXIV i GATT-avtalet eller ett multilateralt avtal som paraferats inom ramen för Världshandelsorganisationen, i enlighet med artikel 2 c. Analysen ska bygga på statistiska uppgifter och övriga uppgifter på lämplig nivå som visar att insatskriterierna i artikel 4 är uppfyllda.	a) En väl underbyggd analys av sambandet mellan uppsägningarna och de genomgripande strukturförändringarna inom världshandeln eller de allvarliga störningar av den lokala, regionala eller nationella ekonomin som orsakats av en oförutsedd kris eller den nya marknadssituation som uppstått inom jordbrukssektorn i medlemsstaten och är följden av ett handelsavtal som Europeiska unionen paraferat i enlighet med artikel XXIV i GATT-avtalet eller ett multilateralt avtal som paraferats inom ramen för Världshandelsorganisationen, i enlighet med artikel 2 c. Analysen ska bygga på statistiska uppgifter och övriga uppgifter på lämplig nivå som visar att insatskriterierna i artikel 4 är uppfyllda.
b) En bedömning av antalet uppsagda arbetstagare i enlighet med artikel 5 och en redogörelse för de händelser som föranlett uppsägningarna.	b) En bedömning av antalet uppsagda arbetstagare i enlighet med artikel 5 och en redogörelse för de händelser som föranlett uppsägningarna.
c) I tillämpliga fall uppgifter om de företag, underleverantörer eller producenter i efterföljande led som sagt upp arbetstagare samt om berörda sektorer och kategorier av arbetstagare.	c) I tillämpliga fall uppgifter om de företag, underleverantörer eller producenter i efterföljande led som sagt upp arbetstagare samt om berörda sektorer och kategorier av arbetstagare.
d) De väntade konsekvenserna av uppsägningarna för den lokala, regionala eller nationella ekonomin och sysselsättningen.	d) De väntade konsekvenserna av uppsägningarna för den lokala, regionala eller nationella ekonomin och sysselsättningen.
	e) En kompetensprofil för de uppsagda arbetstagarna och en preliminär bedömning av deras utbildningsbehov och eventuella ambitioner att starta företag.
e) Den beräknade budgeten för varje del i det samordnade paketet med individanpassade tjänster som erbjuds de berörda arbetstagarna.	~~e~~f) Den beräknade budgeten för varje del i det samordnade paketet med individanpassade tjänster som erbjuds de berörda arbetstagarna.
f) Den dag då man börjar eller planerar att börja tillhandahålla de individanpassade tjänsterna till de berörda arbetstagarna och de åtgärder som genomförs med stödet från fonden i enlighet med artikel 7.1 eller 7.3.	~~f~~g) Den dag då man börjar eller planerar att börja tillhandahålla de individanpassade tjänsterna till de berörda arbetstagarna och de åtgärder som genomförs med stödet från fonden i enlighet med artikel 7.1 eller 7.3.
g) Förfarandet för samråd med arbetsmarknadens parter eller andra relevanta organisationer efter behov.	~~g~~h) Förfarandet för samråd med de uppsagda arbetstagarna eller deras företrädare, arbetsmarknadens parter, lokala och regionala myndigheter eller andra relevanta organisationer efter behov.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
h) En försäkran om att det stöd som begärs från fonden är förenligt med unionens förfaranderegler och materiella regler för statligt stöd samt en försäkran om att de individanpassade tjänsterna inte ersätter sådana åtgärder som företagen enligt nationella lagar eller kollektivavtal är skyldiga att tillhandahålla arbetstagarna.	~~h~~i) En försäkran om att det stöd som begärs från fonden är förenligt med unionens förfaranderegler och materiella regler för statligt stöd samt en försäkran om att de individanpassade tjänsterna inte ersätter sådana åtgärder som företagen enligt nationella lagar eller kollektivavtal är skyldiga att tillhandahålla arbetstagarna.
	j) Uppgifter om hur fonden kompletterar befintliga nationella stödåtgärder och skapar samverkanseffekter med befintliga operationella program inom strukturfonderna.
i) Källorna för den nationella samfinansieringen.	~~i~~k) Källorna för den nationella samfinansieringen.
j) I tillämpliga fall eventuella ytterligare krav som kan ha fastställts i den delegerade akt som antagits i enlighet med artikel 4.3.	~~j~~l) I tillämpliga fall eventuella ytterligare krav som kan ha fastställts i den delegerade akt som antagits i enlighet med artikel 4.3.

Motivering

Syftet med dessa tillägg är att se till att ansökningar om stöd ut fonden bättre motsvarar uppsagda arbetstagares behov och förväntningar och att de åtgärder som finansieras kompletterar EU:s och medlemsstaternas strategiska ramar fullt ut.

Ändringsrekommendation 4

Artikel 11.4

Tekniskt stöd på kommissionens initiativ

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Kommissionens tekniska stöd ska innefatta information och riktlinjer till medlemsstaterna om användning, övervakning och utvärdering av fonden. Kommissionen får även informera europeiska och nationella arbetsmarknadsparter om hur fonden ska användas.	Kommissionens tekniska stöd ska innefatta information och riktlinjer till medlemsstaterna om användning, övervakning och utvärdering av fonden. Kommissionen ~~får~~ kommer även ~~informera~~ att tillhandahålla tydlig rådgivning till europeiska och nationella arbetsmarknadsparter samt lokala och regionala myndigheter om hur fonden ska användas.

Motivering

Ingen motivering behövs.

Ändringsrekommendation 5

Artikel 13.1

Fastställande av det ekonomiska stödet

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Kommissionen ska, på grundval av den bedömning som föreskrivs i artikel 8.3 och med särskilt beaktande av antalet berörda arbetstagare, de föreslagna åtgärderna och de beräknade kostnaderna, så snart som möjligt uppskatta och föreslå det stödbelopp som eventuellt kan beviljas inom ramen för de tillgängliga resurserna. Detta belopp	Kommissionen ska, på grundval av den bedömning som föreskrivs i artikel 8.3 och med särskilt beaktande av antalet berörda arbetstagare, de föreslagna åtgärderna och de beräknade kostnaderna, så snart som möjligt uppskatta och föreslå det stödbelopp som eventuellt kan beviljas inom ramen för de tillgängliga resurserna. Detta belopp får

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
får uppgå till högst 50 % av de totala beräknade kostnader som avses i artikel 8.2 e eller 65 % av dessa kostnader om det gäller en ansökan som lämnats in av en medlemsstat i vilken minst en region på Nuts II-nivå har rätt till stöd enligt strukturfondernas konvergensmål. Vid bedömningen av sådana fall kommer kommissionen att besluta om en samfinansieringsandel på 65 % är berättigad.	uppgå till högst 60~~50~~ % av de totala beräknade kostnader som avses i artikel 8.2 e eller 75~~65~~ % av dessa kostnader om det gäller en ansökan som lämnats in av en medlemsstat i vilken minst en region på Nuts II-nivå är ”mindre utvecklad” i enlighet med strukturfonderna eller får stöd från Europeiska stabilitetsmekanismen eller inom ramen för förordningen om betalningsbalans ~~har rätt till stöd enligt strukturfondernas konvergensmål.~~ Vid bedömningen av sådana fall kommer kommissionen att besluta om en samfinansieringsandel på 75~~65~~ % är berättigad.

Motivering

Europeiska kommissionens förslag är inte tillräckligt tydligt, säkert och rättvist. Mot bakgrund av beslutet i rådet (sysselsättning, socialpolitik, hälso- och sjukvård samt konsumentfrågor) den 1 december 2011 om att återgå till en samfinansieringsnivå på 50 procent föreslås i ändringsrekommendationen en högre grundnivå för samfinansieringen och en högre nivå för de medlemsstater som drabbats värst av den pågående statskuldskrisen, vilket bör bidra till att lösa problemet med bristen på samfinansieringsresurser och skapa större förutsebarhet för medlemsstaterna när de lämnar in en ansökan.

Bryssel den 3 maj 2012

Regionkommitténs ordförande

Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén om ”Europeiska unionens program för social förändring och social innovation”

(2012/C 225/13)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

— Det är nödvändigt att inrikta åtgärderna i programmet främst på unga, som har drabbats särskilt hårt av krisen – med en ungdomsarbetslöshet på över 20 % måste de prioriteras. Man måste också ägna de långtidsarbetslösa stor uppmärksamhet. Dessa utgör i genomsnitt 3,8 % av alla personer i arbetsför ålder i EU:s medlemsstater.

— ReK vill på nytt framhålla att det är nödvändigt att man i förslaget, i den del som rör social innovation, avsätter en mycket större andel av medlen till konkret nyskapande verksamhet än vad kommissionen nu har gjort, särskilt beträffande projekt som gäller de politiska prioriteringarna, framför allt social integration av ungdomar.

— Kommittén bekräftar vikten av att stödja arbetstagarnas geografiska rörlighet i Europa och anser att Eures kommer att bli ett alltmer användbart verktyg om det i praktiken lyckas matcha efterfrågan och utbud av arbetskraft och om resultaten effektivt kan bedömas. Kommittén betonar det bidrag som de regionala och lokala myndigheterna kan ge inom detta område.

— Kommittén hyser dock tvivel om beslutet att ta bort hänvisningarna till jämställdhet och bekämpning av diskriminering från programmet om social innovation.

Föredragande	Enrico ROSSI (IT–PSE), regionpresident i Toscana
Referensdokument	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska unionens program för social förändring och social innovation COM(2011) 609 final

I. **POLITISKA REKOMMENDATIONER**

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

1. Regionkommittén välkomnar kommissionens beslut att lägga fram nya förordningar om Progress, mikrofinansiering och Eures för perioden 2014–2020 och förena dem i programmet för social förändring och social innovation.

2. Kommittén betonar att det är viktigt att fördjupa begreppet social innovation, som den anser vara ett väsentligt instrument för att bemöta riskerna för social utestängning och bekämpa den existerande sociala utestängningen, i synnerhet i kristider, där sammanhållningen och den europeiska sociala modellen kan sättas på spel.

3. Kommittén hyser dock tvivel om beslutet att ta bort hänvisningarna till jämställdhet och bekämpning av diskriminering från programmet om social innovation.

4. Det är nödvändigt att inrikta åtgärderna i programmet främst på unga, som har drabbats särskilt hårt av krisen – med en ungdomsarbetslöshet på över 20 % måste de prioriteras. Man måste också ägna de långtidsarbetslösa stor uppmärksamhet. Dessa utgör i genomsnitt 3,8 % av alla personer i arbetsför ålder i EU:s medlemsstater.

5. Kommittén understryker också behovet av en tydligare definition av ”social ekonomi” och hänvisar i detta sammanhang särskilt till Europaparlamentets resolution om den sociala ekonomin ([1]).

6. Kommittén betonar också vikten av överensstämmelse mellan användningen av medel avsedda för detta program och medel från Europeiska socialfonden. Kommissionen och de regionala myndigheterna måste förbinda sig att säkerställa denna överensstämmelse genom åtgärder som fastställs av kommissionen. Detta kan beaktas redan när man utarbetar riktlinjer för anbud och förfaranden för utvärdering av projekten.

7. ReK vill på nytt framhålla att det är nödvändigt att man i förslaget, i den del som rör social innovation, avsätter en mycket större andel av medlen till konkret nyskapande verksamhet än vad kommissionen nu har gjort, särskilt beträffande projekt som gäller de politiska prioriteringarna, framför allt social integration av ungdomar.

8. Kommittén bekräftar betydelsen av mikrokrediter i den aktuella politiska och ekonomiska situationen, eftersom de kan hjälpa medborgarna (i synnerhet unga och kvinnor) att starta eller utveckla egna aktiviteter eller förbättra deras operativa förmåga.

9. Även inom denna sektor måste man först och främst fokusera på de svaga och utsatta grupperna eller på sociala företag. Kommittén påminner om att erfarenheterna hittills visat att mikrokrediter är effektiva både vad gäller lyckade investeringar och den låga andelen icke återbetalda lån.

10. Kommittén bekräftar vikten av att stödja arbetstagarnas geografiska rörlighet i Europa och anser att Eures kommer att bli ett alltmer användbart verktyg om det i praktiken lyckas matcha efterfrågan och utbud av arbetskraft och om resultaten effektivt kan bedömas. Kommittén betonar det bidrag som de regionala och lokala myndigheterna kan ge inom detta område.

11. Det bör framhållas att det trots institutionernas engagemang fortfarande återstår många praktiska hinder för arbetstagarnas geografiska rörlighet inom unionen, i synnerhet för dem som bor i regioner på långt avstånd från fastlandet eller i de yttersta randområdena.

12. Kommittén yrkar på att utvärderingsförfarandena ska förbättras för att man ska få kunskap om resultaten av programmet som helhet. Vi uppmanar kommissionen att snabbt genomföra de planerade slutliga utvärderingarna av de motsvarande pågående programmen och att föreslå eventuella ändringar i de nya programmen.

13. **Kommittén framhåller att social innovation** gör det möjligt att bemöta riskerna för social utestängning och bekämpa den existerande sociala utestängningen, i synnerhet i kristider, då sammanhållningen och den europeiska sociala modellen kan sättas på spel. Kommittén påminner om att vi står inför en verklig risk för en ”generationskris” med oförutsägbara följder på vår sociala modell och på själva demokratiska systemet. Vi uppmanar följaktligen Europa att ta sitt ansvar för att främja nyskapande sociala projekt och sprida den goda praxis som de resulterar i för att utarbeta effektiva åtgärdsmodeller som kan användas i hela EU.

14. Kommittén vill påminna om sitt yttrande om **instrumentet för mikrokrediter** ([2]) av den 7 oktober och den betydande roll som instrumentet för mikrokrediter kan spela när det

([1]) Europaparlamentets resolution om den sociala ekonomin (2008/2250(INI)).

([2]) Progress-instrument för mikrokrediter, CdR 224/2009.

gäller att bekämpa utestängning och främja delaktighet. Kommitténs åsikter om vilka kategorier detta instrument ska vända sig till, samt preciseringen att det inte rör sig om ett instrument för finansiering av konsumtion utan för att starta upp eller stärka små innovativa företag eller sociala företag, som normalt inte anses vara solida bankkunder, förtydligar instrumentets roll. Kommittén understryker att EU:s åtgärder förblir av sekundär natur, eftersom det rör sig om stöd till de nationella, regionala eller lokala instanser som tillhandahåller mikrokrediter. Vi vill också framhålla att instrumentets betydelse består i att det kan sätta i gång en positiv mekanism som innebär att de understödda företagen kan börja självfinansieras och att de tillgängliga medlen kan regenereras tack vare den höga återbetalningsgraden. Kommittén efterlyser därför en stabil europeisk lagstiftning som fastställer gemensamma europeiska huvudlinjer för att harmonisera eller sprida den praxis som rör mikrokrediter. Kommittén vill även uppmärksamma kommissionen på att det finns flera framgångsrika exempel på ideella organisationer som redan i dag gör ett utmärkt arbete med att tillhandahålla mikrokrediter. För att detta arbete ska kunna fortsätta är det viktigt att EU inte bygger upp en egen parallell organisation på området utan i stället stödjer det arbete som redan sker.

15. Vad **Eures** beträffar uppmanas kommissionen att göra detta instrument effektivare genom att skapa överensstämmelse mellan efterfrågan och utbud, och genom att utnyttja nationella och regionala arbetsförmedlingar. Kommittén uppmanar Eures att bättre möta behoven hos unga som söker sitt första arbete och främja rörligheten för personer utan jobberfarenhet och samtidigt beakta att det också finns en efterfrågan på ung utbildad arbetskraft i många mindre städer och på landsbygden. Vi understryker dessutom behovet av att finna en ambitiös lösning på problemet med hinder för den fria rörligheten för arbetstagare, bl.a. långa avstånd till fastlandet. Instrumentet borde användas till att bemöta dessa och inte begränsas till enbart jobbmatchningsåtgärder.

Specifika frågor

16. Det är oroande att hänvisningen till jämställdhet och icke-diskriminering har tagits bort, till skillnad från i gällande Progressprogram på grund av två stora risker: Fokus flyttas från behovet att avlägsna sociala hinder för jämställdhet till bara ett traditionellt erkännande av rättigheterna, och de innovativa åtgärderna fragmenteras på det sociala området.

17. Kommittén bekräftar att programmets budget fortfarande är mindre än behovet, särskilt till nyskapande sociala projekt, trots att kommissionen föreslår att 17 % av budgeten används till detta.

18. När det gäller mikrofinansiering anser vi att det är nödvändigt att hänvisa till yttrandet från 2009, bland annat med tanke på att programmet medfinansieras av EIB och EIF och bara varit i kraft i lite över ett år. Kommittén framhåller att speciell uppmärksamhet bör riktas på särskilda åtgärder för att stödja mikrokreditgivare så att dessa kan uppfylla minimikraven på balans och hållbarhet. Vi påminner om att mikrokreditåtgärdernas effektivitet är direkt förknippad med kreditgivarnas kapacitet och kvaliteten på de mikrokredittjänster de erbjuder. Därför bör man uppmuntra och stödja nationella eller regionala mikrokreditnätverk som kan fungera som sekundära stödstrukturer för enskilda lokala kreditgivare.

19. Kommittén framhåller att det krävs samstämmighet i fråga om åtgärderna på EU-nivå, då det finns flera olika innovations- och mikrofinansieringsprogram. Kommittén påpekar att man måste säkerställa en bättre samordning mellan programmet för social förändring och social innovation (PCSI) och Europeiska socialfonden (ESF) på grund av de förvaltande organisationernas olika struktur – dvs. kommissionen för detta program och de nationella och regionala myndigheterna för ESF. Vi anser att det finns tre möjliga lösningar: Att förplikta regionerna att använda ESF eller andra fonder för att tillämpa den goda praxis som har etablerats, att Regionkommittén ges möjlighet att lägga fram riktlinjer om samstämmigheten när anbudsinfordringar offentliggörs samt att regionerna eller de lokala myndigheterna med tanke på den territoriella dimensionen ges möjlighet att uttala sig om framlagda projekt för att säkerställa synergier och samordning i samband med att de utnyttjar ESF.

20. Till sist har vi problemet med att genomföra exaktare utvärderingar av effektiviteten hos de tre programdelarna, i det sistnämnda fallet för att få veta hur många personer som faktiskt har hittat arbete tack vare programmet. Vi anser att kommissionen också bör förbinda sig att snabbare presentera resultaten av utvärderingen av de pågående programmen, som inte offentliggörs förrän de nya programmen har trätt i kraft, och att föreslå eventuella ändringar eller tillägg till de sistnämnda.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

Skäl 19

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(19) Enligt artikel 9 i fördraget bör programmet se till att de krav som är förknippade med främjandet av hög sysselsättning, garantier för ett fullgott socialt skydd och kampen mot social utestängning har beaktats vid utformning och genomförande av unionens politik och verksamhet.	(19) Enligt artikel 9 i fördraget **och målen i Europa 2020-strategin** bör programmet se till att de krav som är förknippade med främjandet av hög sysselsättning, garantier för ett fullgott socialt skydd och kampen mot social utestängning har beaktats vid utformning och genomförande av unionens politik och verksamhet.

Motivering

Det är nödvändigt att understryka att genomförandet av detta program måste överensstämma med Europa 2020-strategin.

Ändringsrekommendation 2

Artikel 4.1 nytt led f

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Artikel 4	*Artikel 4*
Programmets allmänna mål	*Programmets allmänna mål*
1. Programmet ska ha följande allmänna mål:	1. Programmet ska ha följande allmänna mål:
a) …	a) Stärka egenansvaret för unionens mål inom sysselsättning, sociala villkor och arbetsvillkor, både bland de viktigaste beslutsfattarna på unionsnivå och nationell nivå och bland andra berörda parter, för att få till stånd konkreta och samordnade åtgärder både på unionsnivå och medlemsstatsnivå.
b) Stödja utveckling av tillräckliga, tillgängliga och effektiva sociala trygghetssystem och arbetsmarknader och underlätta politiska reformer genom att främja goda styrelseformer, ömsesidigt lärande och social innovation.	b) Stödja utveckling av tillräckliga, tillgängliga och effektiva sociala trygghetssystem och arbetsmarknader och underlätta politiska reformer genom att främja **deltagande från alla berörda aktörer,** goda styrelseformer, ömsesidigt lärande och social innovation.
c) …	c) Modernisera unionslagstiftningen i linje med principen om smart lagstiftning och se till att unionslagstiftningen om arbetsvillkor tillämpas på ett effektivt sätt.
d) Främja arbetstagarnas geografiska rörlighet och göra det lättare att hitta arbete genom att se till att unionens arbetsmarknader utvecklas så de blir öppna och tillgängliga för alla.	d) Främja arbetstagarnas geografiska rörlighet och göra det lättare att hitta arbete genom att se till att unionens arbetsmarknader utvecklas så de blir öppna och tillgängliga för alla.
e) Främja sysselsättning och social inkludering genom att öka tillgången och tillgängligheten till mikrofinansiering för utsatta grupper och mikroföretag och genom att öka de sociala företagens tillgång till finansiering.	e) Främja sysselsättning och social inkludering genom att öka tillgången och tillgängligheten till mikrofinansiering för **ungdomar,** utsatta grupper och mikroföretag och genom att öka de sociala företagens tillgång till finansiering.
	f) Stödja aktivt deltagande från alla berörda aktörer i uppföljningen av de EU-prioriteringar som man redan har kommit överens om, såsom aktiv integration, hemlöshet och utestängning från bostadsmarknaden, barnfattigdom, energifattigdom och fattigdom bland invandrare och etniska minoriteter.

Motivering

Led b: Man måste främja deltagande från alla berörda aktörer i utvecklingen av de sociala trygghetssystemen. Led d: Mikrofinans kan vara det enda sättet för unga människor att starta eller utveckla ett företag. Led f: Deltagande från alla berörda aktörer är ett villkor inom detta program.

Ändringsrekommendation 3

Artikel 5.2 a

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
2. Följande vägledande procentandel ska tilldelas de programdelar som anges i artikel 3.1:	2. Följande vägledande procentandel ska tilldelas de programdelar som anges i artikel 3.1:
a) 60 % till programdelen Progress, varav minst 17 % ska användas för att främja nyskapande sociala projekt som en metod för prövning och utvärdering av innovativa lösningar med sikte på att omsätta dem i större skala.	a) 60 % till programdelen Progress, varav minst ~~17 %~~**25 %** ska användas för att främja nyskapande sociala projekt som en metod för prövning och utvärdering av innovativa lösningar med sikte på att omsätta dem i större skala **och minst 10 % till att bekämpa ungdomsarbetslöshet**. Denna procentsats skulle kunna fördubblas framför allt när det gäller stöd till sociala experiment rörande politiska prioriteringar, inte minst integrering av ungdomar, i enlighet med kommissionens meddelande av den 20 december 2011 om initiativet ”Bättre möjligheter för unga” och i linje med genomförandet av flaggskeppsinitiativet ”Unga på väg” inom Europa 2020-strategin.
b) 15 % till programdelen Eures.	b) 15 % till programdelen Eures.
c) 20 % till programdelen Mikrofinansiering och socialt entreprenörskap.	c) 20 % till programdelen Mikrofinansiering och socialt entreprenörskap.

Motivering

Det är mycket viktigt att understryka behovet av att rikta särskild uppmärksamhet på konkreta förslag och på kampen mot ungdomsarbetslösheten, särskilt mot bakgrund av den senaste tidens statistik.

Ändringsrekommendation 4

Artikel 8.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Samstämmighet och komplementaritet	*Samstämmighet och komplementaritet*
1. Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna se till att verksamhet som utförs inom ramen för programmet överensstämmer med och kompletterar andra av unionens åtgärder, särskilt inom ramen för Europeiska socialfonden (ESF) och på områden som social dialog, rättvisa och grundläggande rättigheter, utbildning, yrkesutbildning och ungdomsfrågor, forskning och innovation, entreprenörskap, hälsa, utvidgning och externa relationer samt den allmänna ekonomiska politiken.	1. Kommissionen ska i samarbete med medlemsstaterna se till att verksamhet som utförs inom ramen för programmet överensstämmer med och kompletterar andra av unionens åtgärder, särskilt inom ramen för Europeiska socialfonden (ESF)**, Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) och programmet för forskning och innovation Horisont 2020 samt** ~~och~~ på områden som **socialt skydd och social integration,** social dialog, rättvisa och grundläggande rättigheter, utbildning, yrkesutbildning och ungdomsfrågor, forskning och innovation, entreprenörskap, hälsa, utvidgning och externa relationer samt den allmänna ekonomiska politiken. För detta ändamål ska de nationella, regionala och lokala myndigheterna vid tilldelningen av EU-medel, i synnerhet från Europeiska socialfonden, prioritera uppföljningen av framgångsrika projekt. För att säkerställa att projekten överensstämmer med de regionala programmen bör de regioner som direkt berörs av ett offentliggjort projekt och/eller förvaltar de operativa projekten under ESF höras, så att de inom en tidsfrist fastställd av kommissionen kan uttala sig om projekten och nämnda överensstämmelse. Uttalandet kan bidra till utvärderingen av projekten.

Motivering

På grund av att de europeiska och nationella offentliga medlen är relativt otillräckliga är det ytterst viktigt att säkerställa samstämmighet och synergier mellan utgifterna. Därför är det nödvändigt att stärka den operativa kontinuiteten mellan nyskapande åtgärder, fastställande av god praxis och bidrag från driftsfonderna, såsom Eruf och i synnerhet ESF. I många situationer är det viktigt att verifiera överensstämmelsen mellan utgifter för nyskapande projekt och de operativa utgifter som följer, enligt riktlinjer som fastställs av behöriga regionala myndigheter, utan att för den skull begränsa kommissionens beslutsautonomi när det gäller godkännande av projekt i överensstämmelse med relevanta bestämmelser.

Ändringsrekommendation 5

Artikel 13

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Övervakning Som underlag för regelbunden övervakning av programmet och för att göra de eventuella anpassningar som krävs på grund av prioriteringarna i fråga om politik och finansiering ska kommissionen vartannat år utarbeta övervakningsrapporter som överlämnas till Europaparlamentet och rådet. Dessa rapporter ska omfatta programmets resultat och i vilken omfattning jämställdhets- och diskrimineringsfrågor, inbegripet tillgänglighetsfrågor, har beaktats i programverksamheten.	*Övervakning* Som underlag för regelbunden övervakning av programmet och för att göra de eventuella anpassningar som krävs på grund av prioriteringarna i fråga om politik och finansiering ska kommissionen vartannat år utarbeta övervakningsrapporter som överlämnas till Europaparlamentet**, ~~och~~** rådet **och Regionkommittén**. Dessa rapporter ska omfatta programmets resultat och i vilken omfattning jämställdhets- och diskrimineringsfrågor, inbegripet tillgänglighetsfrågor, har beaktats i programverksamheten.

Motivering

Många av de åtgärder som ingår i programmet har betydande följder på de regionala åtgärderna eller grundar sig på dem. Därför är det nödvändigt att ReK kan uttala sig för att föreslå riktlinjer som är i överensstämmelse med den regionala politiken för kommissionen.

Ändringsrekommendation 6

Artikel 22

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Artikel 22 *Specifika mål* Utöver de allmänna mål som anges i artikel 4 ska programdelen Mikrofinansiering och socialt entreprenörskap ha följande specifika mål: 1. Öka tillgången och tillgängligheten till mikrofinansiering för a) personer som har förlorat eller riskerar att förlora sitt arbete eller som har svårigheter att komma in på eller tillbaka på arbetsmarknaden samt personer som hotas av social utestängning och utsatta personer som har svårt att få tillträde till den traditionella kreditmarknaden och som vill starta eller utveckla ett eget mikroföretag, b) mikroföretag, särskilt sådana som anställer personer som avses i led a.	*Artikel 22* *Specifika mål* Utöver de allmänna mål som anges i artikel 4 ska programdelen Mikrofinansiering och socialt entreprenörskap ha följande specifika mål: 1. **Minimera och undanröja de byråkratiska hindren för** **~~Öka~~** tillgången och tillgängligheten till mikrofinansiering för a) personer som har förlorat eller riskerar att förlora sitt arbete eller som har svårigheter att komma in på eller tillbaka på arbetsmarknaden samt personer som hotas av social utestängning**, unga människor** och utsatta personer som har svårt att få tillträde till den traditionella kreditmarknaden och som vill starta eller utveckla ett eget mikroföretag **eller ett gemensamt mikroföretag tillsammans med andra som befinner sig i samma situation; människor som önskar starta eller utveckla ett mikroföretag bör kunna dra nytta av handledning och utbildningsprogram som komplement till stöd i form av mikrofinansiering**, b) mikroföretag, särskilt sådana som anställer personer som avses i led a.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
2. Bygga upp den institutionella kapaciteten hos instanser som tillhandahåller mikrokrediter.	2. Bygga upp den institutionella kapaciteten hos instanser som tillhandahåller mikrokrediter **och således förbättra villkoren för deras drift och långsiktiga hållbarhet**.
3. Stödja utvecklingen av sociala företag, särskilt genom att underlätta tillgången till finansiering.	**3. Stödja handledning och utbildning för de personer som avses i led a till att starta eller utveckla deras egna företag.** ~~3~~4. Stödja utvecklingen av sociala företag, särskilt genom att underlätta tillgången till finansiering.

Motivering

Ändringen av punkt 1 behövs för att ange vilka kategorier som är de slutliga mottagarna av mikrokrediter för produktion eller yrkesmässig utveckling. Den andra ändringen lyfter fram en fråga som redan har tagits upp av kommissionen själv och av organisationer i det civila samhället som arbetar med mikrokrediter, särskilt vid en tidpunkt då entreprenörskap, inbegripet småföretag, behöver stimuleras och uppmuntras.

Ändringsrekommendation 7

Artikel 23

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Deltagande	*Deltagande*
1. Deltagande i programdelen Mikrofinansiering och socialt entreprenörskap ska vara öppet för offentliga och privata organ på nationell, regional eller lokal nivå i de länder som anges i artikel 16.1 och som i dessa länder tillhandahåller	1. Deltagande i programdelen Mikrofinansiering och socialt entreprenörskap ska vara öppet för offentliga och privata organ på nationell, regional eller lokal nivå i de länder som anges i artikel 16.1 och som i dessa länder tillhandahåller
a) mikrofinansiering till personer och mikroföretag,	a) mikrofinansiering till personer och mikroföretag,
b) finansiering till sociala företag.	b) finansiering till sociala företag.
2. För att nå ut till de slutliga stödmottagarna och skapa konkurrenskraftiga och livskraftiga mikroföretag ska de offentliga och privata organ som utför den verksamhet som avses i punkt 1 a ha ett nära samarbete med organisationer som företräder de slutliga mottagarna av mikrokrediter och med organisationer, särskilt de som stöds av Europeiska socialfonden, som tillhandahåller handledning och utbildningsprogram till sådana slutliga stödmottagare.	2. För att nå ut till de slutliga stödmottagarna och skapa konkurrenskraftiga och livskraftiga mikroföretag ska de offentliga och privata organ som utför den verksamhet som avses i punkt 1 a ha ett nära samarbete med organisationer som företräder de slutliga mottagarna av mikrokrediter och med organisationer, särskilt de som stöds av Europeiska socialfonden, som tillhandahåller handledning och utbildningsprogram till sådana slutliga stödmottagare.
3. Offentliga och privata organ som utför den verksamhet som avses i punkt 1 a ska tillämpa strikta normer i fråga om styrning, förvaltning och kundskydd i enlighet med den europeiska uppförandekoden för tillhandahållande av mikrokrediter och ska sträva efter att motverka att personer och företag blir överskuldsatta.	3. Offentliga och privata organ som utför den verksamhet som avses i punkt 1 a ska tillämpa strikta normer i fråga om styrning, förvaltning och kundskydd i enlighet med den europeiska uppförandekoden för tillhandahållande av mikrokrediter och ska sträva efter att motverka att **det utvecklas en praxis där mikrokredit erbjuds till mycket höga räntor och rent generellt på villkor som leder till att** personer och företag blir överskuldsatta.

Bryssel den 3 maj 2012

Regionkommitténs ordförande

Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén om ”Lagstiftningsförslag om reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken och landsbygdsutvecklingen efter 2013”

(2012/C 225/14)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

— Kommissionens förslag innebär fortfarande inte någon djupgående reform av den gemensamma jordbrukspolitiken, en reform som verkligen är nödvändig för att bevara det europeiska jordbruket och landsbygden.

— Kommissionen gör ett strategiskt fel när den prioriterar krishantering i efterhand på bekostnad av en förhandsreglering av marknaderna.

— Kommissionen bör se över förslaget om att avskaffa olika system med kvoter.

— Det är viktigt att ändra styrkeförhållandena till förmån för producenterna inom livsmedelskedjan.

— En översyn av EU:s handelspolitik är av avgörande betydelse för jordbrukssektorn.

— En omfördelning av stöden är nödvändig, men kommissionens förslag är otillräckligt för att föra över konkurrenskraft till små och medelstora jordbruk.

— Kommissionen bör sänka tröskelvärdena för minskningarna från och med 100 000 euro, med ett tak på 200 000 euro per jordbruksföretag.

— Det bör upprättas en preliminär tidsplan för full konvergens på EU-nivå.

— Medlemsstaterna bör få använda upp till 10 % av sitt årliga nationella tak för att finansiera åtgärder som ska främja områden med särskilda naturliga begränsningar.

— Det är mycket viktigt att inom ramen för en övergripande landsbygdsutvecklingspolitik dels avsätta tillräckliga medel inom EJFLU för utveckling av den lokala infrastrukturen i landsbygdsområden, dels säkerställa att landsbygdsområden genom Eruf har tillgång till medel från sammanhållningspolitiken.

— För att ge medlemsstaterna och regionerna större flexibilitet bör man ge subsidiariteten en mer central roll inom ramen för reformen.

— Möjligheten att införa stöd för jordbruksmetoder som har en gynnsam inverkan på klimatet och miljön bör kunna leda till upprättandet av territoriella avtal som undertecknas av regionala myndigheter och grupper av jordbrukare.

— Företrädarna för landsbygdsområdena bör involveras fullt ut i utarbetandet av partnerskapsavtalen.

Föredragande	René SOUCHON (FR–PSE), regionpresident i Auvergne
Referensdokument	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken – COM(2011) 625 final/2 Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter (förordningen om en samlad marknadsordning) – COM(2011) 626 final/2 Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om stöd till landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) – COM(2011) 627 final/2 Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken – COM(2011) 628 final/2 Förslag till rådets förordning om fastställande av vissa stöd och bidrag inom ramen för den samlade marknadsordningen för jordbruksprodukter COM(2011) 629 final Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 73/2009 vad gäller tillämpningen av direktstöd till jordbrukare avseende år 2013 – COM(2011) 630 final Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller systemet med samlat gårdsstöd och stödet till vinodlare – COM(2011) 631 final

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Prioriteringarna för den gemensamma jordbrukspolitiken (GJP)

1. Regionkommittén stöder de målsättningar som kommissionen har fastställt för den framtida GJP när det gäller en hållbar förvaltning av naturresurserna, livsmedelssäkerhet, att jordbruk ska bedrivas i alla EU:s regioner, en balanserad regional utveckling, att alla jordbrukare i EU ska vara konkurrenskraftiga och att den gemensamma jordbrukspolitiken ska förenklas.

2. Kommissionens förslag innebär dock fortfarande inte någon djupgående reform av den gemensamma jordbrukspolitiken, en reform som verkligen är nödvändig för att bevara det europeiska jordbruket och landsbygden och som i första hand bör grunda sig på de europeiska jordbruksföretagens behov, i linje med bestämmelserna i EUF-fördraget, samt säkerställa att alla EU:s jordbruksproducenter behandlas lika.

3. Den gemensamma jordbrukspolitiken ska enligt EUF-fördraget göra det möjligt för jordbruksbefolkningen att uppnå samma levnadsstandard som samhället i övrigt. För att uppnå denna målsättning måste man försöka stabilisera marknaderna så att producenterna garanteras ett stabilt pris och konsumenterna rimliga priser.

4. En omfördelning av stöden är nödvändig, men kommissionens förslag är otillräckligt för att föra över konkurrenskraft till små och medelstora jordbruk, områden med naturliga begränsningar, öregioner samt vissa utsatta sektorer. Man borde också ta hänsyn till andra kriterier för att trygga denna omfördelning, i synnerhet sysselsättningen.

5. För att ge medlemsstaterna och regionerna större flexibilitet rekommenderar ReK att man ger subsidiariteten en mer central roll inom ramen för reformen.

6. Det är särskilt viktigt att förenkla de administrativa reglerna för jordbrukarna när det gäller tillämpningen av den gemensamma jordbrukspolitiken, men kommittén anser att förenklingen inte bör leda till en alltför stor likriktning av kriterierna, vilket skulle strida mot beaktandet av de regionala och lokala särdragen.

7. Det är viktigt att den gemensamma jordbrukspolitiken i större utsträckning kan främja livsmedelsprodukternas kvalitet, framför allt kvaliteten hos produkter med en officiell kvalitetsstämpel. Kommissionen bör därför verka för en bättre samordning mellan den gemensamma jordbrukspolitiken och kvalitetspolitiken.

Marknadsreglering

8. Regionkommittén är besviken på de marknadsregleringsåtgärder som kommissionen föreslår. Dessa innebär en tydlig tillbakagång i den gemensamma jordbrukspolitikens utveckling. Trots att målet att stabilisera marknaderna är inskrivet i Lissabonfördraget, föreslår kommissionen inte någon effektiv mekanism för offentlig produktionsstyrning.

9. Kommissionen gör ett strategiskt fel när den prioriterar krishantering i efterhand på bekostnad av en förhandsreglering som skulle göra det möjligt att bekämpa prissvängningar effektivt och till en lägre kostnad.

10. Regionkommittén ber kommissionen att, när resultaten av de nya konsekvensanalyserna väl är kända, se över förslaget om att avskaffa olika system med kvoter och produktionsrätter (socker, mjölk och planteringsrätter för vinodlingar), framför allt vad gäller missgynnade områden och i synnerhet bergsområden.

11. Kommissionen bör bibehålla mekanismerna för gemenskapspreferens [1] och prioritera interventioner och lagring (offentlig och privat).

12. För att uppnå det mål för livsmedelssäkerheten som kommissionen har fastställt för nästa upplaga av den gemensamma jordbrukspolitiken är det viktigt att ändra styrkeförhållandena till förmån för producenterna inom livsmedelskedjan.

13. En översyn av EU:s handelspolitik är av avgörande betydelse för jordbrukssektorn, eftersom utvecklingen av exporten till tredjeland inom industri- och tjänstesektorerna inte får ske på bekostnad av EU:s jordbruk.

14. Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter, som har tilldelats 2,5 miljarder euro, har inte de förutsättningar som krävs för att kunna reagera på de konsekvenser som vissa handelsavtal skulle kunna få för jordbrukssektorn. Framför allt har fonden inte till syfte att dämpa de förutsägbara effekterna av de bilaterala handelsavtal som är under förhandling.

Konvergens

15. Kommittén anser att de lokala och regionala myndigheterna, med hänsyn tagen till varje medlemsstats institutionella ramverk, har all rätt att delta i genomförandet av den gemensamma jordbrukspolitiken inom ramen för första pelaren, eftersom den regionala nivån, beroende på jordbrukets sociala, miljömässiga, agronomiska och regionala särdrag, kan bidra till att göra stöden mer målinriktade samtidigt som användningen av medlen blir mer effektiv.

16. Det är glädjande att kommissionen i sina förslag överger systemet med historiska referenser, ett system som var orättvist och ledde till en ojämn fördelning av stöden mellan jordbrukarna.

17. Den fördelning av stöden som kommissionen föreslår är dock fortfarande alltför ojämn när det gäller de nya medlemsstaterna, framför allt de baltiska staterna, som får de lägsta direktstöden i EU, och kommittén beklagar att kommissionen inte anger de tidsgränser som fastställts för en total konvergens mellan de olika medlemsstaterna. Villkoren och tidsplanen bör ta hänsyn till produktionskostnaderna i varje medlemsstat.

18. Grundstöden inom varje medlemsstat bör konvergera progressivt men inom en rimlig tidsfrist som även tar hänsyn till medlemsstaternas olika utgångslägen, och det bör upprättas en preliminär tidsplan för full konvergens på EU-nivå.

Successiv minskning och stödtak

19. Kommissionen bör sänka tröskelvärdena för minskningarna från och med 100 000 euro, med ett tak på 200 000 euro per jordbruksföretag. Från detta belopp bör man dra av de löner som faktiskt har betalats och redovisats, inbegripet ersättning för arbete som utförts av jordbrukaren.

20. Regionkommittén uppmanar kommissionen att använda medlen från denna gradvisa reduktion till åtgärder och insatser som medlemsstaten själv fastställer för sitt territorium.

Kopplat stöd

21. Stöden till viss produktion eller utvalda känsliga regioner måste fortsätta att vara kopplade för att bibehålla en tillfredsställande produktions- och mervärdesnivå.

[1] "Framtiden för den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2013", Regionkommittén, René Souchon, 2010, CdR 127/2010 fin.

22. Kommittén uppmanar kommissionen att fastslå att medlemsstaterna får ge jordbrukare kopplat bistånd och i samband med detta själva välja ut de jordbrukssektorer som tampas med stora svårigheter och som är särskilt viktiga av ekonomiska, sociala eller miljömässiga skäl. Kommissionen bör samtidigt stärka kopplingsmekanismerna i områden med naturliga begränsningar, i öregioner och i yttre randområden och i samband med detta ta hänsyn till inte bara det slags produktion som nämns i förslaget till förordning utan även till jordbruksprodukter med officiella kvalitetsstämplar, inbegripet ekologiskt jordbruk.

23. För att ge innehåll åt EU:s strategier för stabilisering av jordbruksmarknaderna utan att skapa konstlade stödsystem inom ramen för andra pelaren vore det lämpligt att genomföra åtgärder för riskhantering, som bör tas bort från landsbygdsutvecklingen.

Jordbruksmetoder med gynnsam inverkan på klimatet och miljön

24. Den ändring av det europeiska jordbrukets produktionsmodell som kommissionen vill få till stånd inom ramen för miljöanpassningsåtgärderna är nödvändig, men åtgärdskatalogen är alltför rigid för skräddarsydda lösningar på regional/lokal nivå och för att åtgärderna på bästa sätt ska kunna bidra till Europa 2020-målsättningarna.

25. Utvecklingen i riktning mot hållbara produktionsmetoder inom det europeiska jordbruket samt anpassningen till klimatförändringarna bör åtföljas av ett ökat stöd för innovativa tillämpningar på jordbruksområdet. EU:s engagemang för en innovativ och hållbar ekonomi förutsätter större samverkanseffekter mellan en hållbar jordbruks- och fiskeripolitik, klimat- och energipolitik, regionalpolitik och forskningspolitik. ReK framhåller i detta sammanhang värdet av livsmedelsrelaterad forskning och den potential som innovativa tillämpningar har inom sektorn för biologiskt odlade produkter.

26. Kommittén anser inte att de förslag som kommissionen framför är anpassade för ändamålet. De är alltför allmänna och kräver följaktligen en större subsidiaritet för att kunna genomföras med så stor hänsyn som möjligt till den verkliga situationen för jordbruk, miljö och samhällsekonomi på lokal nivå genom att anförtro de lokala och regionala myndigheterna initiativrätten och förvaltningen av riktade miljöåtgärder inom jordbruket och genom att ge dem möjlighet att införa territoriella avtal som också undertecknas av jordbrukarna eller av deras företrädare. Kommittén anser också att alla jordbruksföretag bör ges möjlighet till tillträde genom en bred översyn av de typer av åtgärder som kan sättas in.

27. Jordbrukare som har fått en miljöcertifiering som erkänts av medlemsstaterna bör automatiskt ha rätt till miljöanpassningsstöd, under förutsättning att de krav som ställs vid miljöcertifieringen är höga och att de erkänts officiellt av kommissionen. På så vis kan man säkerställa att likartade krav gäller i samtliga medlemsstater.

28. Emellertid kan det i vissa fall verka överdrivet att varje jordbruksföretag ska avsätta minst 7 % av sådan jordbruksmark som inte längre är produktiv till områden med ekologiskt fokus. Kommissionen bör ge utrymme för flexibilitet, och regionerna bör få möjlighet att fastställa formerna för genomförandet med utgångspunkt i de lokala förhållandena, vilket även omfattar en möjlighet att ta med områden med permanent betesmark.

29. Kommissionen bör föreslå att man genom lämpliga instrument inför en ”proteinplan” på EU-nivå för att främja utvecklingen av proteingrödor och baljväxter, så att man gör den europeiska djuruppfödningen autonom i fråga om proteiner, minskar användningen av syntetiskt kvävegödsel och förbättrar markens bördighet.

30. Vi uppmanar kommissionen att ändra förslagets definition av ”permanent gräsmark” och behålla den nuvarande definitionen utan krav på att den huvudsakligen ska vara gräsbevuxen.

Områden med naturliga begränsningar

31. Kommittén anser att åtgärder som främjar områden med särskilda naturliga begränsningar bör vara obligatoriska för alla medlemsstater. Sådana åtgärder skulle då utgöra en 3:e fullvärdig stödnivå, som ett komplement till grundstödet och stödet för miljöanpassningsåtgärder.

32. Medlemsstaterna bör få använda upp till 10 % av sitt årliga nationella tak för att finansiera åtgärder som ska främja områden med särskilda naturliga begränsningar.

33. Definitionen av områden med särskilda naturliga begränsningar bör utvidgas så att den även omfattar kriterier som territoriell sammanhållning och fysisk planering så att hänsyn tas till förbindelserna med andra områden, tillgången till infrastruktur och ekosystemens sårbarhet i enlighet med tidigare rekommendationer från Regionkommittén ([2]).

Nyetablering

34. Kommissionens förslag om ett särskilt stöd till unga jordbrukare, utöver grundstöden, är ett steg i rätt riktning, men det är otillräckligt och bör vara en frivillig åtgärd.

35. Kommissionen bör visa större handlingskraft för att främja etablering.

36. Etableringsproblemet har framför allt att göra med tillgången till mark och till banklån. Kommissionen bör därför stimulera medlemsstaterna att införa mark- och bankgarantier i enlighet med subsidiaritetsprincipen.

([2]) ”Stöd till jordbrukare i områden med naturbetingade svårigheter”, Regionkommittén, Luis Durnwalder, 2010. CdR 314/2009 fin.

Aktiva jordbrukare och småbrukare

37. Kommissionen bör definiera begreppet aktiv jordbrukare utförligare för att hindra att direktstöden tilldelas fysiska eller juridiska personer som inte deltar i förvaltningen av eller i arbetet på ett jordbruksföretag.

38. Kommissionens förslag om att ge småbrukare separat status är relevant, eftersom jordbruket står för en mycket stor del av sysselsättningen på landsbygden i många EU-länder. Detta system bidrar till att förenkla den gemensamma jordbrukspolitiken, men minimistödet bör ökas till 1 000 euro.

Landsbygdsutveckling

39. ReK välkomnar förslaget om en gemensam strategisk ram för alla strukturfonder, inbegripet EJFLU.

40. Kommittén anser att inrättandet av den gemensamma strategiska ramen kan innebära en möjlighet att utöka den områdesindelning som tillämpas för sammanhållningspolitiken till att även gälla landsbygdsutvecklingspolitiken. En sådan utökning skulle bidra till en bättre harmonisering av medfinansieringsnivåerna. Vi uppmanar därför kommissionen att undersöka konsekvenserna av en sådan utökning.

41. Kommissionens vilja att inkludera landsbygdsutvecklingen i Europa 2020-strategin och göra den till en del av det nya gemensamma strategiska ramverket tillsammans med ERUF, ESF, Sammanhållningsfonden och EHFF bör ses som ett tillfälle att skapa en harmonisk och integrerad utveckling i landsbygdsområdena. I flera av EU:s medlemsstater är landsbygden inte liktydig med jordbruk, utan den är också ett område med småföretag och bostäder.

42. Det är därför mycket viktigt att inom ramen för en övergripande landsbygdsutvecklingspolitik dels avsätta tillräckliga medel inom EJFLU för utveckling av den lokala infrastrukturen i landsbygdsområden, dels säkerställa att landsbygdsområden genom Eruf har tillgång till medel från sammanhållningspolitiken.

43. Kommittén anser att definitionen av missgynnade regioner bör bygga på gemensamma och jämförbara objektiva kriterier på EU-nivå. I detta syfte bör man utgå från den nya definitionen av missgynnade regioner, som emellertid bör utvidgas till att även omfatta andra kriterier för att motsvara de olika landsbygdsområdenas behov och särskilda förutsättningar på EU-nivå.

44. De sex prioriteringar som anges verkar vara mycket disparata, både sinsemellan och i förhållande till de elva tematiska målsättningar som fastställs i grundförordningen. Denna nya struktur verkar inte överensstämma med den struktur med fyra axlar som finns i den nuvarande förordningen och inte heller underlätta en integrerad strategi i förhållande till de andra fonderna inom en gemensam strategisk ram.

45. Kommissionen bör därför utarbeta en europeisk landsbygdsutvecklingsstrategi, som varje medlemsstat kan anpassa till de regionala omständigheterna inom ramen för ett partnerskapsavtal.

46. ReK stöder möjligheten till överföringar på upp till 10 % av fonderna från den första till den andra pelaren.

47. Regionkommittén ställer sig positiv till att den nya grundförordningen innehåller gemensamma bestämmelser för EJFLU, ERUF, ESF, Sammanhållningsfonden och EHFF och ser detta som en viktig nyhet och förutsättning för att det ska skapas integrerade territoriella strategier som genomförs gemensamt genom dessa fonder.

48. Det är viktigt att förordningen om landsbygdsutveckling bidrar till dynamiken i sysselsättningen på andra områden i landsbygdsområdena än inom jordbruket, men lika viktigt är det att landsbygdsproblematiken beaktas vid utnyttjandet av alla strukturfondsmedel. Vi är oroliga för hur det stöd ska utvecklas som EU avsätter för de landsbygdsområden som inte nämns i den nya förordningen om EJFLU.

49. Man bör inte införa en riskhanteringsmekanism inom landsbygdsutvecklingen, och kommissionen bör därför lyfta ut denna åtgärd ur förordningen och i stället prioritera regleringsåtgärder inom första pelaren.

50. Regionkommittén ställer sig mycket positiv till att Leader-bestämmelserna har utvidgats till att också omfatta de andra fonderna genom en bestämmelse om lokalt ledd utveckling som kommer att säkerställa ett integrerat genomförande av lokala utvecklingsstrategier och som kommer att få stöd genom de fonder som är lämpligast.

51. Kommittén framhåller den särskilda roll som jordbrukare och landsbygdsområden i stadsnära områden spelar när det handlar om att främja lösningar som uppfyller målen i Europa 2020-strategin. Stadsnära jordbruksområden har specifika möjligheter och begränsningar som motiverar att man genomför de tematiska delprogrammen inom ramen för den andra pelaren.

Styre

52. Det är viktigt att ge de lokala och regionala myndigheterna, i egenskap av medfinansiärer, en central roll som partner till förvaltningsmyndigheterna i genomförandet av förordningen om landsbygdsutveckling, eftersom lokala och regionala projekt är mer effektiva och utnyttjar EU-medlen på ett mer ändamålsenligt sätt.

53. Införandet av en ram för flernivåstyre (på europeisk, nationell och regional nivå) är en grundförutsättning för att den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2013 ska bli framgångsrik.

54. Företrädarna för landsbygdsområdena bör involveras fullt ut i utarbetandet av partnerskapsavtalen.

55. Möjligheten att införa delprogram för specifika områden, t.ex. bergsområden och öregioner, eller för specifika sektorer, är ett intressant förslag. Det kommer dock bara att kunna tillföra ett verkligt mervärde om dessa delprogram också ingår i strukturfondsförordningarna – i syfte att utvidga uppsättningen av regionala utvecklingsåtgärder till EU:s alla finansieringsinstrument – och om dessa delprogram följs upp av de lokala och regionala myndigheterna.

56. En företrädare för de lokala och regionala myndigheterna bör ingå i den kommitté för landsbygdsutveckling som ska bistå kommissionen i arbetet med att anta delegerade akter. Mer generellt efterlyser Regionkommittén en översyn av sammansättningen av de rådgivande grupperna vid generaldirektoratet för jordbruk och landsbygdsutveckling, så att dessa grupper blir mer representativa för landsbygden.

Budget

57. Den budget på 435,6 miljarder euro som fastställts i den fleråriga budgetramen för den gemensamma jordbrukspolitiken, som en integrerad politik, för perioden 2014–2020 bör bibehållas uttryckt i reala termer när det gäller både den första och den andra pelaren, med tanke på de stora utmaningar som jordbruks- och livsmedelssektorn kommer att ställas inför under kommande år.

58. Vi oroar oss dock för statsskuldkrisen inom EU och den fara som denna skulle kunna innebära för den gemensamma jordbrukspolitikens budget i framtiden, och anser att det är nödvändigt att bibehålla en ambitiös finansiering av den framtida gemensamma jordbrukspolitiken.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

COM(2011) 626 final/2

Ändringsrekommendation 1

Artikel 21.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
3. När medlemsstaterna utarbetar sina strategier ska de upprätta en förteckning över frukt och grönsaker, bearbetade produkter av frukt och grönsaker och bananprodukter som kan komma i fråga inom deras respektive program. Förteckningen får emellertid inte innehålla produkter som uteslutits genom de åtgärder som kommissionen vidtagit genom delegerade akter enligt artikel 22.2 a. Medlemsstaterna ska välja ut produkterna på grundval av objektiva kriterier som kan inbegripa när produkten har säsong, tillgängligheten eller miljöhänsyn. I detta sammanhang får medlemsstaterna ge företräde åt produkter med ursprung i unionen.	3. När medlemsstaterna utarbetar sina strategier ska de upprätta en förteckning över frukt och grönsaker, bearbetade produkter av frukt och grönsaker och bananprodukter som kan komma i fråga inom deras respektive program. Förteckningen får emellertid inte innehålla produkter som uteslutits genom de åtgärder som kommissionen vidtagit genom delegerade akter enligt artikel 22.2 a. Medlemsstaterna ska välja ut produkterna på grundval av objektiva kriterier som kan inbegripa när produkten har säsong, tillgängligheten eller miljöhänsyn. I detta sammanhang ~~får medlemsstaterna ge företräde åt~~ ska produkter som ~~med ursprung~~ ingår i skolfruktsprogrammet uteslutande härstamma från unionen.

Motivering

EU:s preferenssystem för europeiska produkter framför produkter från tredjeländer bör tillämpas.

Ändringsrekommendation 2

Ny punkt före artikel 101

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
	På grundval av resultaten från de konsekvensanalyser som förväntas vara tillgängliga den 31 december 2012 om avskaffandet av mjölkkvoter och planteringsrätter inom vinodling kommer kommissionen före den 30 juni 2013 att lägga fram ett förslag om att antingen fullfölja eller omarbeta förfarandena för att avsluta systemen med kvoter och planteringsrätter för mjölk-, vin-, och sockerbetssektorerna.

Motivering

I flera sakkunnigrapporter hävdas det att avskaffandet av planteringsrätter (Studie av de samhällsekonomiska och territoriella konsekvenserna av liberaliseringen av odlingsrättigheterna inom vinsektorn. AREV – MOI-SA, mars 2012) och kvoter betyder att produktionen kommer att koncentreras till vissa regioner, vilket får ekonomiska, regionala och miljömässiga konsekvenser som kommissionen inte har bedömt tillräckligt väl.

Ändringsrekommendation 3

Artikel 108.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Branschorganisationer	***Branschorganisationer***
1. Medlemsstaterna ska på begäran erkänna branschorganisationer inom de sektorer som anges i artikel 1.2 som	1. Medlemsstaterna ska på begäran erkänna branschorganisationer inom de sektorer som anges i artikel 1.2 som
(a) är sammansatta av företrädare för ekonomisk verksamhet knuten till produktionen av, handeln med och/eller bearbetningen av produkter i en eller flera sektorer,	(a) är sammansatta av företrädare för ekonomisk verksamhet knuten till produktionen av, handeln med och/eller bearbetningen av produkter i en eller flera sektorer,
(b) har bildats på initiativ av samtliga eller några av de organisationer eller sammanslutningar som de består av,	(b) har bildats på initiativ av samtliga eller några av de organisationer eller sammanslutningar som de består av,
(c) har bildats för ett särskilt syfte, varav minst ett av följande:	(c) har bildats för ett särskilt syfte, varav minst ett av följande:
(i) Att förbättra kunskapen om och insynen i produktion och marknad, bland annat genom offentliggörande av statistiska uppgifter om priser, volymer och om giltighetstiden för avtal som har ingåtts vid ett tidigare tillfälle, samt genom tillhandahållande av analyser av potentiell framtida marknadsutveckling på regional eller nationell nivå.	(i) Att förbättra kunskapen om och insynen i produktion och marknad, bland annat genom offentliggörande av statistiska uppgifter om priser, volymer och om giltighetstiden för avtal som har ingåtts vid ett tidigare tillfälle, samt genom tillhandahållande av analyser av potentiell framtida marknadsutveckling på regional eller nationell nivå.
(ii) Att bidra till bättre samordning av produkternas utsläppande på marknaden, särskilt genom forskning och marknadsundersökningar.	(ii) Att bidra till bättre samordning av produkternas utsläppande på marknaden, särskilt genom forskning och marknadsundersökningar, exempelvis utarbetande av indikatorer som omfattar kostnader, marknadstendenser och marknadsutveckling.
(iii) Att utarbeta standardavtal som är förenliga med unionsreglerna.	(iii) Att utarbeta standardavtal som är förenliga med unionsreglerna.
(iv) Att sörja för ett bättre utnyttjande av produkternas fulla potential.	(iv) Att sörja för ett bättre utnyttjande av produkternas fulla potential.
(v) Att ge information och bedriva den forskning som behövs för att rationalisera, förbättra och anpassa produktionen till produkter som bättre motsvarar marknadens behov och konsumenternas smak och förväntningar, särskilt när det gäller produktkvalitet, inbegripet de särskilda egenskaperna hos produkter med skyddad ursprungsbeteckning och skyddad geografisk beteckning, samt när det gäller miljöskyddet.	(v) Att ge information och bedriva den forskning som behövs för att rationalisera, förbättra och anpassa produktionen till produkter som bättre motsvarar marknadens behov och konsumenternas smak och förväntningar, särskilt när det gäller produktkvalitet, inbegripet de särskilda egenskaperna hos produkter med skyddad ursprungsbeteckning och skyddad geografisk beteckning, samt när det gäller miljöskyddet.
(vi) Att undersöka på vilket sätt det går att begränsa användningen av djur- och växtskyddsmedel och andra produktionselement och att säkerställa produkternas kvalitet och skyddet av mark och vatten.	(vi) Att undersöka på vilket sätt det går att begränsa användningen av djur- och växtskyddsmedel och andra produktionselement och att säkerställa produkternas kvalitet och skyddet av mark och vatten.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(vii) Att utveckla metoder och medel för att förbättra produktkvaliteten i alla produktions- och saluföringsled.	(vii) Att utveckla metoder och medel för att förbättra produktkvaliteten i alla produktions- och saluföringsled.
(viii) Att tillvarata potentialen hos ekologiskt jordbruk och skydda och främja sådant jordbruk samt ursprungsbeteckningar, kvalitetsmärkningar och geografiska beteckningar.	(viii) Att tillvarata potentialen hos ekologiskt jordbruk och skydda och främja sådant jordbruk samt ursprungsbeteckningar, kvalitetsmärkningar och geografiska beteckningar.
(ix) Att främja integrerad hållbar produktion och andra miljövänliga produktionsmetoder och att bedriva forskning om detta.	(ix) Att främja integrerad hållbar produktion och andra miljövänliga produktionsmetoder och att bedriva forskning om detta.
(x) Att verka för hälsosam konsumtion av produkterna och att informera om de skadliga verkningarna av farliga konsumtionsmönster.	(x) Att verka för hälsosam konsumtion av produkterna och att informera om de skadliga verkningarna av farliga konsumtionsmönster.
(xi) Att genomföra säljfrämjande åtgärder, särskilt i tredjeland.	(xi) Att genomföra säljfrämjande åtgärder~~, särskilt i tredjeland~~.

Motivering

Det är nödvändigt att marknaden har en prisreferens i vilken det ingår flera olika faktorer, även om det naturligtvis inte är obligatoriskt att använda den. Marknadsföring av jordbruksprodukter från EU bör inte prioriteras i tredjeländer, eftersom det är mycket viktigt att främja dessa produkter på den inre marknaden, där just produkter importerade från tredjeländer pressar utbudet.

Ändringsrekommendation 4

Artikel 112

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Åtgärder som underlättar anpassningen av utbudet till marknadens behov	***Åtgärder som underlättar anpassningen av utbudet till marknadens behov***
För att stimulera de organisationer som avses i artiklarna 106 till 108 till att vidta åtgärder för att underlätta anpassningen av utbudet till marknadens behov, med undantag av åtgärder som rör återtag från marknaden, ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 160 om åtgärder som ska ha följande syften avseende levande växter, nöt- och kalvkött, griskött, får- och getkött, ägg och fjäderfäkött:	För att stimulera de organisationer som avses i artiklarna 106 till 108 till att vidta åtgärder för att underlätta anpassningen av utbudet till marknadens behov, med undantag av åtgärder som rör återtag från marknaden, ska kommissionen ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 160 om åtgärder som ska ha följande syften avseende alla de sektorer som anges i artikel 1.2 ~~levande växter, nöt- och kalvkött, griskött, får- och getkött, ägg och fjäderfäkött~~.
(a) Att förbättra kvaliteten.	(a) Att förbättra kvaliteten.
(b) Att främja en bättre organisation av produktion, bearbetning och saluföring.	(b) Att främja en bättre organisation av produktion, bearbetning och saluföring.
(c) Att göra det lättare att följa marknadsprisutvecklingen.	(c) Att göra det lättare att följa marknadsprisutvecklingen.
(d) Att möjliggöra prognoser på kort och lång sikt på grundval av de produktionsmedel som används.	(d) Att möjliggöra prognoser på kort och lång sikt på grundval av de produktionsmedel som används.

Motivering

EU:s lagstiftning måste ställa alla medel till förfogande för att säkra att åtgärderna kommer att omfatta samtliga sektorer, eftersom dessa frågor berör alla sektorer och inte bara vissa av dem. Detta är en mycket viktig uppgift för producentorganisationer, sammanslutningar av producentorganisationer och branschorganisationer inom alla sektorer.

Ändringsrekommendation 5

Artikel 117

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Allmänna regler	***Allmänna regler***
1. Utan att det påverkar fall där det krävs import- eller exportlicenser i enlighet med denna förordning, får det vid import för övergång till fri omsättning eller export av en eller flera jordbruksprodukter till eller från unionen krävas uppvisande av en licens, varvid hänsyn ska tas till om det finns behov av licenser för att förvalta de berörda marknaderna och, i synnerhet, för att övervaka handeln med de berörda produkterna.	1. Utan att det påverkar fall där det krävs import- eller exportlicenser i enlighet med denna förordning, får det vid import för övergång till fri omsättning eller export av en eller flera jordbruksprodukter till eller från unionen krävas uppvisande av en licens, varvid hänsyn ska tas till om det finns behov av licenser för att förvalta de berörda marknaderna och, i synnerhet, för att övervaka handeln med de berörda produkterna.
2. Licenserna ska utfärdas av medlemsstaterna oavsett var i unionen den sökande är etablerad, om inte annat föreskrivs i en annan rättsakt antagen i enlighet med artikel 43.2 i fördraget och utan att det påverkar tillämpningen av åtgärder som vidtagits för tillämpningen av detta kapitel.	2. Licenserna ska utfärdas av medlemsstaterna oavsett var i unionen den sökande är etablerad, om inte annat föreskrivs i en annan rättsakt antagen i enlighet med artikel 43.2 i fördraget och utan att det påverkar tillämpningen av åtgärder som vidtagits för tillämpningen av detta kapitel.
3. Licenserna ska gälla inom hela unionen.	3. Licenserna ska gälla inom hela unionen.
	4. De bestämmelser om saluföring som gäller för unionsprodukter ska även tillämpas på importerade produkter, exempelvis bestämmelser som antagits inom den veterinära sektorn, den fytosanitära sektorn och inom livsmedelssektorn för att säkra att produkterna är förenliga med hygien- och hälsonormerna samt för att skydda människors, växters och djurs hälsa samt djurskyddet, liksom miljöskyddsbestämmelserna. Det får inte utfärdas importlicenser för produkter som importeras till Europeiska unionen och som inte uppfyller dessa bestämmelser.

Motivering

Det är ett krav att europeiska produkter som saluförs uppfyller vissa kvalitetsnormer i fråga om livsmedelssäkerhet, spårbarhet, hygien, växtskydd, miljö, djurhälsa, osv., som är obligatoriska för EU:s producenter. Dessa normer ska användas generellt i de yttre förbindelserna, särskilt när det gäller avtal med tredjeländer.

Ändringsrekommendation 6

Artikel 131

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Skyddsåtgärder	***Skyddsåtgärder***
1. Skyddsåtgärder mot import till unionen ska, om inte annat följer av punkt 3 i denna artikel, vidtas av kommissionen i enlighet med rådets förordningar (EG) nr 260/2009 av den 26 februari 2009 om gemensamma importregler och (EG) nr 625/2009 av den 7 juli 2009 om gemenskapsregler för import från vissa tredjeländer. [1] [2]	1. Skyddsåtgärder mot import till unionen ska, om inte annat följer av punkt 3 i denna artikel, vidtas av kommissionen i enlighet med rådets förordningar (EG) nr 260/2009 av den 26 februari 2009 om gemensamma importregler och (EG) nr 625/2009 av den 7 juli 2009 om gemenskapsregler för import från vissa tredjeländer. [1] [2]
2. Om inte annat föreskrivs i andra rättsakter utfärdade av Europaparlamentet och rådet eller någon annan rådsakt ska sådana säkerhetsåtgärder mot import till unionen som föreskrivs i internationella avtal som ingåtts i enlighet med artikel 218 i fördraget vidtas av kommissionen i enlighet med punkt 3 i denna artikel.	2. Om inte annat föreskrivs i andra rättsakter utfärdade av Europaparlamentet och rådet eller någon annan rådsakt ska sådana säkerhetsåtgärder mot import till unionen som föreskrivs i internationella avtal som ingåtts i enlighet med artikel 218 i fördraget vidtas av kommissionen i enlighet med punkt 3 i denna artikel.
3. Kommissionen får, genom genomförandeakter, vidta åtgärder enligt punkterna 1 och 2 på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ. Genomförandeakterna ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 162.2.	3. Kommissionen får, genom genomförandeakter, vidta åtgärder enligt punkterna 1 och 2 på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ. Genomförandeakterna ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 162.2.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Om kommissionen får en begäran från en medlemsstat ska den, genom genomförandeakter, fatta beslut därom inom fem arbetsdagar efter det att begäran togs emot. Genomförandeakterna ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 162.2.	Om kommissionen får en begäran från en medlemsstat ska den, genom genomförandeakter, fatta beslut därom inom fem arbetsdagar efter det att begäran togs emot. Genomförandeakterna ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 162.2.
Vid vederbörligen motiverade skäl till skyndsamhet ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 162.3.	Vid vederbörligen motiverade skäl till skyndsamhet ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 162.3.
Medlemsstaterna ska underrättas om de antagna åtgärderna, vilka ska börja gälla med omedelbar verkan.	Medlemsstaterna ska underrättas om de antagna åtgärderna, vilka ska börja gälla med omedelbar verkan.
4. Kommissionen får, genom genomförandeakter, återkalla eller ändra unionens skyddsåtgärder som antagits i enlighet med punkt 3 i denna artikel. Genomförandeakterna ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 162.2.	4. Kommissionen får, genom genomförandeakter, återkalla eller ändra unionens skyddsåtgärder som antagits i enlighet med punkt 3 i denna artikel. Genomförandeakterna ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 162.2.
Vid vederbörligen motiverade skäl till skyndsamhet ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 162.3.	Vid vederbörligen motiverade skäl till skyndsamhet ska kommissionen anta genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 162.3.
	5. Man bör anta skyddsåtgärder, särskilt när jordbruksprodukter som importerats från tredjeländer inte garanterar livsmedelssäkerhet eller spårbarhet eller inte uppfyller den inre marknadens krav när det gäller hygien, miljöskydd och djurs välbefinnande, som kan genomföras om det skulle uppstå kriser på marknaden eller om man upptäcker att de villkor som fastställts i importlicenserna inte uppfylls med avseende på priser, kvantiteter eller tidsplaner. Uppfyllandet av de fastställda villkoren för import av jordbruksprodukter bör kontrolleras via ett integrerat system för övervakning i realtid av EU:s import.
(1) EUT L 84, 31.3.2009, s. 1. (2) EUT L 185, 17.7.2009, s. 1.	(1) EUT L 84, 31.3.2009, s. 1. (2) EUT L 185, 17.7.2009, s. 1.

Motivering

Det bör införas snabba och smidiga kontrollprocedurer vid EU:s gränser som gör det möjligt att upptäcka och snabbt förhindra import av jordbruksprodukter som kan förorsaka illojal konkurrens när det gäller EU-produkter eller obalans på den inre marknaden.

Ändringsrekommendation 7

Artikel 144

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Undantag för den gemensamma jordbrukspolitikens mål och för jordbrukare och deras sammanslutningar	***Undantag för den gemensamma jordbrukspolitikens mål och för jordbrukare och deras sammanslutningar***
1. Artikel 101.1 i fördraget ska inte tillämpas på de avtal, beslut och förfaranden som avses i artikel 143.1 i denna förordning och som är nödvändiga för att de mål som fastställs i artikel 39 i fördraget ska kunna uppnås.	1. Artikel 101.1 i fördraget ska inte tillämpas på de avtal, beslut och förfaranden som avses i artikel 143.1 i denna förordning och som är nödvändiga för att de mål som fastställs i artikel 39 i fördraget ska kunna uppnås.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
I synnerhet ska artikel 101.1 i fördraget inte tillämpas på sådana avtal, beslut och förfaranden som antas av jordbrukare, sammanslutningar av jordbrukare eller sammanslutningar av sådana sammanslutningar, eller producentorganisationer som erkänts enligt artikel 106 i denna förordning eller sammanslutningar av producentorganisationer som erkänts enligt artikel 107 i denna förordning vilka, utan att medföra någon skyldighet att hålla samma priser, avser produktion eller försäljning av jordbruksprodukter eller utnyttjande av gemensamma anläggningar för lagring, behandling eller bearbetning av jordbruksprodukter, såvida inte konkurrensen sätts ur spel eller förverkligandet av de mål som anges i fördragets artikel 39 äventyras därigenom.	I synnerhet ska artikel 101.1 i fördraget inte tillämpas på a) sådana avtal, beslut och förfaranden som antas av jordbrukare, sammanslutningar av jordbrukare eller sammanslutningar av sådana sammanslutningar, eller producentorganisationer som erkänts enligt artikel 106 i denna förordning eller sammanslutningar av producentorganisationer som erkänts enligt artikel 107 i denna förordning vilka, utan att medföra någon skyldighet att hålla samma priser, avser produktion eller försäljning av jordbruksprodukter eller utnyttjande av gemensamma anläggningar för lagring, behandling eller bearbetning av jordbruksprodukter, såvida inte konkurrensen sätts ur spel eller förverkligandet av de mål som anges i fördragets artikel 39 äventyras därigenom., b) sådana avtal, beslut och förfaranden som man enats om i enlighet med bestämmelserna i avdelning II kapitel II avsnitten 3 och 4 i denna förordning, c) sådana avtal, beslut och förfaranden som har som syfte att fastställa referensvärden för att täcka producenternas omkostnader.
2. Efter samråd med medlemsstaterna och efter att ha hört berörda företag och företagssammanslutningar och alla övriga fysiska och juridiska personer den finner lämpligt, ska kommissionen under domstolens överinsyn ha exklusiv behörighet att genom genomförandeakter anta ett beslut, som ska offentliggöras, för att fastställa vilka avtal, beslut och förfaranden som uppfyller villkoren i punkt 1. Kommissionen ska fastställa detta på eget initiativ eller på begäran av en medlemsstats behöriga myndighet eller av ett företag eller en företagssammanslutning som berörs.	2. Efter samråd med medlemsstaterna och efter att ha hört berörda företag och företagssammanslutningar och alla övriga fysiska och juridiska personer den finner lämpligt, ska kommissionen under domstolens överinsyn ha exklusiv behörighet att genom genomförandeakter anta ett beslut, som ska offentliggöras, för att fastställa vilka avtal, beslut och förfaranden som uppfyller villkoren i punkt 1. Kommissionen ska fastställa detta på eget initiativ eller på begäran av en medlemsstats behöriga myndighet eller av ett företag eller en företagssammanslutning som berörs.
3. I offentliggörandet av beslutet enligt punkt 2 första stycket ska parternas namn och huvuddragen i beslutet anges. Därvid ska hänsyn tas till företagens berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas.	3. I offentliggörandet av beslutet enligt punkt 2 första stycket ska parternas namn och huvuddragen i beslutet anges. Därvid ska hänsyn tas till företagens berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas.

Motivering

Avtalsförhållanden och kontraktsförhandlingar i livsmedelskedjans första fas bör undantas från konkurrensbestämmelserna, i synnerhet mot bakgrund av att mjölk-, frukt- och grönsakssektorerna regleras inom samma gemensamma organisation av marknaden (sistnämnda till följd av ändringsförslagen avseende artikel 105.2 och 105.3 i COM(2011) 626). Detta undantag är helt i överensstämmelse med möjligheterna till undantag enligt artikel 101.3 i fördraget och de garantier som avses i den ändrade artikeln 144.2 och 144.3. Å andra sidan bör det under vissa förhållanden vara möjligt att fastställa referensvärden för marknadspriser som man kan ta hänsyn till vid saluföringen av produkterna och som bygger på produktionskostnader, utbud, efterfrågan, prisutveckling och andra historiska, strukturella eller konjunkturbetingade faktorer som påverkar priserna. Avsikten är inte att ställa villkor utan att det ska vara en vägledning för aktörerna när de fattar beslut om inköp och försäljning.

Ändringsrekommendation 8

Artikel 155.5

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
5. Unionen ska delta i finansieringen med motsvarande 50 % av medlemsstaternas utgifter för de åtgärder som föreskrivs i punkt 1.	5. Unionen ska delta i finansieringen med motsvarande 50 % av medlemsstaternas utgifter för de åtgärder som föreskrivs i punkt 1.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
När det gäller sektorerna för nöt- och kalvkött, mjölk och mjölkprodukter, griskött samt får- och getkött, ska unionen bidra till finansieringen av åtgärder för att bekämpa mul- och klövsjuka med ett belopp motsvarande 60 % av utgifterna för detta.	När det gäller sektorerna för nöt- och kalvkött, mjölk och mjölkprodukter, griskött samt får- och getkött, ska unionen bidra till finansieringen av åtgärder för att bekämpa mul- och klövsjuka med ett belopp motsvarande 60 % av utgifterna för detta, och för att utrota sjukdomar som omfattas av de program som antagits av de enskilda medlemsstaterna.

Motivering

De program för att bekämpa, kontrollera och utrota erkända djursjukdomar som är gällande i medlemsstaterna bör behandlas på samma sätt som åtgärderna för att bekämpa mul- och klövsjuka och stödjas genom en EU-medfinansiering på 60 %.

COM(2011) 625 final/2

Ändringsrekommendation 9

Artikel 9.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Direktstöd ska inte beviljas fysiska eller juridiska personer, eller grupper av fysiska eller juridiska personer, när något av följande gäller:	Direktstöd ska inte beviljas eller överföras till fysiska eller juridiska personer, eller grupper av fysiska eller juridiska personer, när något av följande gäller:
a) Det årliga direktstödet utgör mindre än 5 % av deras totala inkomster från annan verksamhet än jordbruksverksamhet under det senaste räkenskapsåret.	a) ~~Det årliga direktstödet utgör mindre än 5 % av deras totala inkomster från annan verksamhet än jordbruksverksamhet under det senaste räkenskapsåret.~~ Personerna deltar inte regelbundet i förvaltningen av eller arbetet på ett jordbruksföretag; det ska vara upp till medlemsstaterna att fastställa kriterierna för att definiera detta deltagande.
b) Deras jordbruksarealer utgörs huvudsakligen av arealer som naturligt hålls i ett skick som lämpar sig för bete eller odling och den minimiverksamhet som fastställs av medlemsstaterna i enlighet med artikel 4.1 c bedrivs inte på dessa arealer.	b) Direktstödbeloppet överstiger 10 000 euro för personer vars inkomster utanför jordbruket utgör mer än 75 % av de totala inkomsterna. c) Deras jordbruksarealer utgörs huvudsakligen av arealer som naturligt hålls i ett skick som lämpar sig för bete eller odling och den minimiverksamhet som fastställs av medlemsstaterna i enlighet med artikel 4.1 c bedrivs inte på dessa arealer.

Ändringsrekommendation 10

Artikel 11.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Det direktstöd som ska beviljas en jordbrukare enligt denna förordning under ett visst kalenderår ska minskas enligt följande:	Det direktstöd som ska beviljas en jordbrukare enligt denna förordning under ett visst kalenderår och som inbegriper stöd för jordbruksmetoder som har en gynnsam inverkan på klimatet och miljön i enlighet med artikel 29 ska minskas enligt följande:

Motivering

Stöd för jordbruksmetoder som har en gynnsam inverkan på klimatet och miljön är kopplade till produktionen och det är därför också berättigat att det minskas och omfattas av maxgränser på grund av behovet av att åstadkomma en rättvisare fördelning av stödet.

Ändringsrekommendation 11

Artikel 14.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Flexibilitet mellan pelare	***Flexibilitet mellan pelare***
1. Före den 1 augusti 2013 får medlemsstaterna besluta att högst 10 % av deras årliga tak för kalenderåren 2014–2019 enligt bilaga II till denna förordning ska beviljas i form av extrastöd för åtgärder inom program för landsbygdsutveckling som finansieras genom EJFLU i enlighet med förordning (EU) nr […] [förordningen om landsbygdsutveckling]. Därefter ska det motsvarande beloppet inte längre kunna beviljas i form av direktstöd.	1. Före den 1 augusti 2013 får medlemsstaterna besluta att högst 10 % av deras årliga tak för kalenderåren 2014–2019 enligt bilaga II till denna förordning ska beviljas i form av extrastöd för åtgärder inom program för landsbygdsutveckling som finansieras genom EJFLU i enlighet med förordning (EU) nr […] [förordningen om landsbygdsutveckling]. ~~Därefter ska det motsvarande beloppet inte längre kunna beviljas i form av direktstöd.~~
Det beslut som avses i första stycket ska meddelas kommissionen senast den dag som anges i samma stycke.	~~Det beslut som avses i första stycket ska meddelas kommissionen senast den dag som anges i samma stycke.~~
Den procentsats som anmäls i enlighet med andra stycket ska vara densamma för de år som anges i första stycket.	~~Den procentsats som anmäls i enlighet med andra stycket ska vara densamma för de år som anges i första stycket.~~ Om artikel 20 i denna förordning tillämpas kan medlemsstaterna ställa dessa belopp till regionernas förfogande i enlighet med de objektiva och icke-diskriminerande kriterier som fastställts för maximal tilldelning från EJFLU.

Motivering

Om medlen avsätts för landsbygdsutveckling skulle det vara lämpligt att fördela dem i enlighet med de tilldelningskriterier som fastställts inom ramen för den andra pelaren. Det bör finnas en viss flexibilitet i systemet. Om man till exempel fastställer ett nationellt tak för det regionala området ”Pianura Lombarda” skulle det kunna vara intressant för de regioner som ingår i detta område att en del av medlen avsätts till deras respektive program för landsbygdsutveckling med syftet att utarbeta sektorsspecifika strategier.

Ändringsrekommendation 12

Artikel 22.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
3. Medlemsstater som utnyttjar möjligheten i punkt 2 ska använda den del av taket som återstår efter det att den punkten tillämpats till att öka värdet på stödrättigheter i fall där det sammanlagda värdet på de stödrättigheter som jordbrukaren innehar enligt ordningen för grundstöd beräknade enligt punkt 2 är lägre än det sammanlagda värdet på de stödrättigheter, inklusive särskilda stödrättigheter, som jordbrukaren den 31 december 2013 innehade inom ramen för systemet med samlat gårdsstöd enligt förordning (EG) nr 73/2009. I detta syfte ska det nationella eller regionala enhetsvärdet för var och en av den berörda jordbrukarens stödrättigheter ökas med en andel av skillnaden mellan det sammanlagda värdet av stödrättigheterna inom ramen för grundstödordningen beräknat i enlighet med punkt 2 och det sammanlagda värdet av stödrättigheter, inklusive särskilda stödrättigheter, som jordbrukaren den 31 december 2013 innehade inom ramen för systemet	3. Medlemsstater som utnyttjar möjligheten i punkt 2 ska använda den del av taket som återstår efter det att den punkten tillämpats till att öka värdet på stödrättigheter i fall där det sammanlagda värdet på de stödrättigheter som jordbrukaren innehar enligt ordningen för grundstöd beräknade enligt punkt 2 är lägre än det sammanlagda värdet på de stödrättigheter, inklusive särskilda stödrättigheter, som innehas av jordbrukaren ~~den 31 december~~ och används för betalningen av den samlade ansökan 2013 ~~innehade~~ inom ramen för systemet med samlat gårdsstöd enligt förordning (EG) nr 73/2009. I detta syfte ska det nationella eller regionala enhetsvärdet för var och en av den berörda jordbrukarens stödrättigheter ökas med en andel av skillnaden mellan det sammanlagda värdet av stödrättigheterna inom ramen för grundstödordningen beräknat i enlighet med punkt 2 och det sammanlagda värdet av stödrättigheter, inklusive särskilda stödrättigheter, som

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
med samlat gårdsstöd i enlighet med förordning (EG) nr 73/2009.För beräkningen av ökningen får en medlemsstat också beakta det stöd som beviljats under kalenderåret 2013 i enlighet med artiklarna 52, 53.1 och 68.1 b i förordning (EG) nr 73/2009, förutsatt att medlemsstaten har beslutat att inte tillämpa det frivilligt kopplade stödet enligt avdelning IV i denna förordning på de specifika sektorerna. Vid tillämpning av första stycket ska en jordbrukare anses inneha stödrättigheter den 31 december 2013 om stödrättigheter har tilldelats eller definitivt överlåtits till den jordbrukaren senast den dagen.	jordbrukaren den 31 december 2013 innehade inom ramen för systemet med samlat gårdsstöd i enlighet med förordning (EG) nr 73/2009.För beräkningen av ökningen får en medlemsstat också beakta det stöd som beviljats under kalenderåret 2013 i enlighet med artiklarna 52, 53.1 och 68.1 b i förordning (EG) nr 73/2009, förutsatt att medlemsstaten har beslutat att inte tillämpa det frivilligt kopplade stödet enligt avdelning IV i denna förordning på de specifika sektorerna. Vid tillämpning av första stycket ska en jordbrukare anses inneha stödrättigheter den 31 december 2013 om stödrättigheter har tilldelats eller definitivt överlåtits till den jordbrukaren senast den dagen.

Motivering

Ändring av artikel 22.3 (sista stycket). När man fastställer rättigheterna för år 2014 kommer det att finnas mekanismer för att överföra rättigheter från jordbrukare som har upphört med sin verksamhet till dem som är aktiva. Datumet 31 december kan ge tillfälle till bedrägerier. Innehavet av rättigheter bör fastställas på basis av de rättigheter som har använts för utbetalningen av den samlade ansökan 2013.

Ändringsrekommendation 13

Artikel 22.5

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Senast från och med ansökningsåret 2019 ska alla stödrättigheter i en medlemsstat eller, vid tillämpning av artikel 20, i en region ha ett enhetligt enhetsvärde.	Senast från och med ansökningsåret 2019 ska alla stödrättigheter i en medlemsstat eller, vid tillämpning av artikel 20, i en region ha ett enhetligt enhetsvärde. Kommissionens ska föreslå en preliminär tidsplan för en harmonisering av det samlade gårdsstödet inom EU-27 inom tre år efter det att reformen har genomförts.

Motivering

Kommissionen föreslår en harmonisering inom medlemsstaterna men anger ingen exakt tidsfrist eller någon strategi för en harmonisering mellan medlemsstaterna.

Ändringsrekommendation 14

Ny punkt före artikel 29

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
	Möjligheten att införa stöd för jordbruksmetoder som har en gynnsam inverkan på klimatet och miljön på regional nivå, i enlighet med artiklarna 20 och 29, kan leda till upprättandet av territoriella avtal som undertecknas av regionala myndigheter och grupper av jordbrukare inom ramen för det tak på 30 % som anges i artikel 33. Territoriella avtal kan leda till omfattande, särskilda incitamentbaserade åtgärder som vidtas gemensamt på stödberättigande jordbruksmark i syfte att förbättra vattenresurserna, utveckla den biologiska mångfalden och förbättra jordmånen, med hänsyn till lokala särdrag och på grundval av delade och mätbara mål.

Ändringsrekommendation 15

Ny punkt före artikel 29

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
	Medlemsstaterna ska införa en ”proteinplan” för att främja odling av de olje- och proteingrödor som är bäst anpassade för de lokala pedologiska och klimatrelaterade förhållandena inom ramen för det tak på 30 % som anges i artikel 33.

Ändringsrekommendation 16

Artikel 29.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Allmänna regler	***Allmänna regler***
1. Jordbrukare som är berättigade till stöd inom ramen för grundstödordningen i kapitel 1 ska på sina stödberättigande hektar enligt artikel 25.5 använda följande jordbruksmetoder med gynnsam inverkan på klimatet och miljön:	1. Jordbrukare som är berättigade till stöd inom ramen för grundstödordningen i kapitel 1 ska på sina stödberättigande hektar enligt artikel 25.5 använda följande jordbruksmetoder med gynnsam inverkan på klimatet och miljön:
a) Ha tre olika grödor på sin åkermark när jordbrukarens åkermark omfattar mer än tre hektar och inte uteslutande används för vallproduktion (sådd eller naturlig), helt lämnats i träda eller helt odlats med gröda som står under vatten under en betydande del av året.	a) Ha tre olika grödor på sin åkermark när jordbrukarens åkermark omfattar mer än tre hektar och inte uteslutande används för vallproduktion (sådd eller naturlig), helt lämnats i träda eller helt odlats med gröda som står under vatten under en betydande del av året.
b) Bevara permanent gräsmark på jordbruksföretaget.	b) Bevara permanent gräsmark på jordbruksföretaget.
c) Ha områden med ekologiskt fokus på sin jordbruksareal.	c) Ha områden med ekologiskt fokus på sin jordbruksareal.
	2. Genom undantag från punkt 1 kan dessa bestämmelser anpassas för jordbrukare som ingått territoriella avtal som anges i artikel 29, som bland annat gör det möjligt att minska användningen av bekämpningsmedel (gödningsmedel, växtskyddsmedel osv.) och mängden bevattningsvatten, en bättre koldioxidlagring i marken samt minskad risk för jorderosion och för att salter anrikas i marken.

Ändringsrekommendation 17

Artikel 29.4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
4. Jordbrukare som uppfyller kraven avseende ekologiskt jordbruk i artikel 29.1 i förordning (EG) nr 834/2007 ska automatiskt vara berättigade till det stöd som avses i detta kapitel.	4. Jordbrukare som uppfyller kraven avseende ekologiskt jordbruk i artikel 29.1 i förordning (EG) nr 834/2007 ska automatiskt vara berättigade till det stöd som avses i detta kapitel.
Första stycket ska endast vara tillämpligt avseende de enheter inom ett jordbruksföretag som utnyttjas för ekologisk produktion i enlighet med artikel 11 i förordning (EG) nr 834/2007.	Denna rättighet ska även omfatta jordbrukare vars jordbruk är belägna i miljöskyddade områden som erkänts av medlemsstaterna på nationell eller regional nivå, samt jordbrukare som har förpliktigat sig att driva ett miljövänligt jordbruk inom ramen för programmen för landsbygdsutveckling. Första stycket ska endast vara tillämpligt avseende de enheter inom ett jordbruksföretag som utnyttjas för ekologisk produktion i enlighet med artikel 11 i förordning (EG) nr 834/2007.

Ändringsrekommendation 18

Artikel 30

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Diversifiering av grödor	***Diversifiering av grödor***
1. Om jordbrukarens åkermark omfattar mer än tre hektar och inte uteslutande används för vallproduktion (sådd eller naturlig), helt lämnats i träda eller helt odlats med gröda som står under vatten under en betydande del av året, ska odlingen av åkermarken bestå av minst tre olika grödor. Ingen av dessa tre grödor får uppta mindre än 5 % av åkermarken och huvudgrödan får inte uppta mer än 70 % av åkermarken.	1. Om jordbrukarens åkermark omfattar mer än tre hektar och inte uteslutande används för vallproduktion (sådd eller naturlig), helt lämnats i träda eller helt odlats med gröda som står under vatten under en betydande del av året, ska odlingen av åkermarken bestå av minst tre olika grödor. Ingen av dessa tre grödor får uppta mindre än 5 % av åkermarken och huvudgrödan får inte uppta mer än 70 % av åkermarken.
2. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 55 om fastställande av definitionen av *gröda* och regler rörande tillämpningen av den exakta beräkningen av andelen olika grödor.	2. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 55 om fastställande av definitionen av *gröda* och regler rörande tillämpningen av den exakta beräkningen av andelen olika grödor.
	3. Genom undantag från punkt 1 kan dessa bestämmelser anpassas för jordbrukare som ingått territoriella avtal som anges i artikel 29.

Ändringsrekommendation 19

Artikel 32.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Jordbrukarna ska se till att minst 7 % av deras stödberättigande hektar enligt definitionen i artikel 25.2, undantaget arealer som utgörs av permanent gräsmark, utgörs av arealer med ekologiskt fokus, till exempel mark i träda, terrasser, bibehållande av landskapselement, buffertzoner och beskogade arealer enligt artikel 25.2 b ii.	Jordbrukarna ska se till att minst 7 % av deras stödberättigande hektar ~~enligt definitionen i artikel 25.2, undantaget arealer som utgörs av permanent gräsmark,~~ utgörs av arealer med ekologiskt fokus, till exempel mark i träda, terrasser, bibehållande av landskapselement, buffertzoner, permanent betesmark och beskogade arealer ~~enligt artikel 25.2 b ii~~. När ett territoriellt avtal ingås i enlighet med artikel 29 mellan de lokala myndigheterna och en grupp jordbrukare, kan denna andel på högst 7 % beräknas utifrån alla marker som omfattas av avtalet. Flera jordbruksföretag kan alltså gå samman.

Motivering

Från det agronomiska och miljömässiga perspektivet är jordbruksföretaget inte en lämplig nivå när det gäller att fastställa den andel mark som ska omvandlas till områden med ekologisk inriktning och har visat sig begränsande för jordbrukarna. Andelen bör fastställas för en grupp jordbruksföretag eller för små jordbruksregioner med hjälp av ett system där de olika resurserna slås samman så att man kan komma fram till en genomsnittlig andel.

Ändringsrekommendation 20

Artikel 33.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Artikel 33***Finansiella bestämmelser***	Artikel 33***Finansiella bestämmelser***
1. För att finansiera det stöd som avses i detta kapitel ska medlemsstaterna använda 30 % av det årliga nationella tak som fastställs i bilaga II.	1. För att finansiera det stöd som avses i detta kapitel ska medlemsstaterna använda 30 % av det årliga nationella tak som fastställs i bilaga II.
	2. Om artikel 20 tillämpas får medlemsstaterna fastställa olika finansieringsnivåer för regionala områden som fastställts i enlighet med samma artikel.

Motivering

Olika finansieringsnivåer för miljöanpassning ger större flexibilitet och stöder subsidiaritetsprincipen.

Ändringsrekommendation 21

Artikel 34

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Allmänna bestämmelser	***Allmänna bestämmelser***
1. Medlemsstater kan bevilja ett stöd till jordbrukare som är berättigade till stöd enligt ordningen för grundstöd i kapitel 1 och vars företag helt eller delvis är belägna i områden med naturliga begränsningar, vilka utsetts av medlemsstaterna i enlighet med artikel 33.1 i förordning (EU) nr [förordningen om landsbygdsutveckling].	1. Medlemsstater kan bevilja ett stöd till jordbrukare som är berättigade till stöd enligt ordningen för grundstöd i kapitel 1 och vars företag helt eller delvis är belägna i områden med naturliga begränsningar, vilka utsetts av medlemsstaterna i enlighet med artikel 33.1 i förordning (EU) nr [förordningen om landsbygdsutveckling].
2. Medlemsstaterna kan besluta sig för att bevilja det stöd som avses i punkt 1 till alla områden som omfattas av denna punkt eller alternativt att, på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier, begränsa stödet till vissa av de områden som avses i artikel 33.1 i förordning (EU) nr […] [förordningen om landsbygdsutveckling].	2. Medlemsstaterna kan besluta sig för att bevilja det stöd som avses i punkt 1 till alla områden som omfattas av denna punkt eller alternativt att, på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier, begränsa stödet till vissa av de områden som avses i artikel 33.1 i förordning (EU) nr […] [förordningen om landsbygdsutveckling].
3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 och tillämpningen av finansiell disciplin, gradvis stödminskning och införandet av övre tak, linjära minskningar i enlighet med artikel 7 samt eventuella minskningar och uteslutningar som ska tillämpas i enlighet med artikel 65 i förordning (EU) nr […] [den horisontella förordningen], ska det stöd som avses i punkt 1 beviljas årligen per stödberättigande hektar inom de områden som omfattas av naturliga begränsningar och för vilka medlemsstaterna har beslutat att bevilja stöd i enlighet med punkt 2 i denna artikel, och ska betalas ut vid aktivering av stödrättigheter för de hektar som innehas av den berörda jordbrukaren.	3. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 2 och tillämpningen av finansiell disciplin, gradvis stödminskning och införandet av övre tak, linjära minskningar i enlighet med artikel 7 samt eventuella minskningar och uteslutningar som ska tillämpas i enlighet med artikel 65 i förordning (EU) nr […] [den horisontella förordningen], ska det stöd som avses i punkt 1 beviljas årligen per stödberättigande hektar inom de områden som omfattas av naturliga begränsningar och för vilka medlemsstaterna har beslutat att bevilja stöd i enlighet med punkt 2 i denna artikel, och ska betalas ut vid aktivering av stödrättigheter för de hektar som innehas av den berörda jordbrukaren.
4. Det stöd per hektar som avses i punkt 1 ska beräknas genom att det belopp som erhålls genom tillämpningen av artikel 35 divideras med antalet stödberättigande hektar som deklareras i enlighet med artikel 26.1 och som ligger i områden för vilka medlemsstaterna beslutat att bevilja stöd i enlighet med punkt 2 i denna artikel.	4. Det stöd per hektar som avses i punkt 1 ska beräknas genom att det belopp som erhålls genom tillämpningen av artikel 35 divideras med antalet stödberättigande hektar som deklareras i enlighet med artikel 26.1 och som ligger i områden för vilka medlemsstaterna beslutat att bevilja stöd i enlighet med punkt 2 i denna artikel.
5. Medlemsstaterna kan tillämpa det stöd som avses i detta kapitel på regional nivå i enlighet med villkoren i denna punkt.	5. Om artikel 20 tillämpas kan m~~M~~edlemsstaterna ~~kan~~ tillämpa det stöd som avses i detta kapitel på regional nivå i enlighet med villkoren i denna punkt.
I detta fall ska medlemsstaterna definiera regionerna i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier, t.ex. de naturliga begränsningarnas art och jordbruksförhållandena i regionen.	I detta fall ska medlemsstaterna definiera regionerna i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier, t.ex. de naturliga begränsningarnas art och jordbruksförhållandena i regionen.
Medlemsstaterna ska fördela de nationella tak som avses i artikel 35.1 mellan regionerna i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier.	Medlemsstaterna ska fördela de nationella tak som avses i artikel 35.1 mellan regionerna i enlighet med objektiva och icke-diskriminerande kriterier.
Stödet på regional nivå ska beräknas genom att det regionala tak som beräknas i enlighet med tredje stycket divideras med antalet stödberättigande hektar som deklareras i enlighet med artikel 26.1 och som ligger i områden för vilka medlemsstaterna beslutat att bevilja stöd i enlighet med punkt 2 i denna artikel.	Stödet på regional nivå ska beräknas genom att det regionala tak som beräknas i enlighet med tredje stycket divideras med antalet stödberättigande hektar som deklareras i enlighet med artikel 26.1 och som ligger i områden för vilka medlemsstaterna beslutat att bevilja stöd i enlighet med punkt 2 i denna artikel.

Motivering

Möjliggör en regionaliserad tillämpning enligt artikel 20.

Ändringsrekommendation 22

Artikel 35.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
För att finansiera det stöd som avses i artikel 34 får medlemsstaterna besluta att senast den 1 augusti 2013 använda upp till 5 % av sitt årliga nationella tak enligt bilaga II.	För att finansiera det stöd som avses i artikel 34 får medlemsstaterna besluta att senast den 1 augusti 2013 använda upp till ~~5 %~~ 10 % av sitt årliga nationella tak enligt bilaga II.

Motivering

För perioden 2007–2013 uppgår stödet till missgynnade områden till 12,6 miljarder euro. En fördubbling av det föreslagna anslaget, på 10 % av de nationella anslagen, dvs. 31,7 miljarder euro, skulle innebära en betydande omfördelning som främjar missgynnade områden eller områden med naturliga begränsningar.

Ändringsrekommendation 23

Artikel 36.1 och 36.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
1. Medlemsstaterna ska bevilja ett årligt stöd till unga jordbrukare som är berättigade till stöd enligt ordningen för grundstöd i kapitel 1.	1. Medlemsstaterna ska bevilja ett årligt stöd till ~~unga jordbrukare~~ nyetablerade jordbrukare som är berättigade till stöd enligt ordningen för grundstöd i kapitel 1.
2. I detta kapitel avses med unga jordbrukare	2. I detta kapitel avses med ~~unga~~ nyetablerade jordbrukare ~~a)~~ fysiska personer som för första gången etablerar sig som driftsledare inom ett jordbruksföretag eller som redan hade etablerat ett sådant företag fem år innan den första ansökan om anslutning till ordningen för grundstöd enligt artikel 73.1 i förordning (EU) nr […] [den horisontella förordningen] lämnades in~~, och~~.
a) fysiska personer som för första gången etablerar sig som driftsledare inom ett jordbruksföretag eller som redan hade etablerat ett sådant företag fem år innan den första ansökan om anslutning till ordningen för grundstöd enligt artikel 73.1 i förordning (EU) nr […] [den horisontella förordningen] lämnades in, och	
b) som ännu inte har fyllt 40 år när den ansökan som avses i led a lämnas in.	~~b) som ännu inte har fyllt 40 år när den ansökan som avses i led a lämnas in.~~

Ändringsrekommendation 24

Artikel 38.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
1. Medlemsstaterna får bevilja kopplat stöd till jordbrukare på de villkor som fastställs i detta kapitel. Kopplat stöd kan utbetalas till följande sektorer och produktion: durumvete, oljeväxter, proteingrödor, trindsädesslag, lin, hampa ris, nötter, stärkelsepotatis, mjölk och mjölkprodukter, utsäde, får- och getkött, nöt- och kalvkött, olivolja, silkesmaskar, torkat foder, humle, sockerbetor, sockerrör och cikoria, frukt och grönsaker samt skottskog med kort omloppstid.	1. Medlemsstaterna får bevilja kopplat stöd till ~~jordbrukare på de villkor som fastställs i detta kapitel. Kopplat stöd kan utbetalas till~~ följande sektorer och produktion: durumvete, oljeväxter, proteingrödor, trindsädesslag, lin, hampa ris, nötter, stärkelsepotatis, mjölk och mjölkprodukter, utsäde, får- och getkött, nöt- och kalvkött, olivolja, silkesmaskar, torkat foder, humle, sockerbetor, sockerrör och cikoria, frukt och grönsaker samt skottskog med kort omloppstid, jordbruksprodukter med officiell kvalitetsmärkning, inbegripet ekologiskt jordbruk. Vid behov kan medlemsstaterna själva fastställa ytterligare sektorer som kan beviljas kopplat stöd.
(…)	

Motivering

Ur ekonomisk och territoriell synpunkt är kopplat stöd nödvändigt för att säkerställa produktionsnivån inom berörda sektorer.

Ändringsrekommendation 25

Artikel 38.4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
4. Kopplat stöd får endast beviljas i den utsträckning som är nödvändig för att skapa ett incitament till att upprätthålla de aktuella produktionsnivåerna i dessa regioner.	4. Kopplat stöd får endast beviljas i den utsträckning som är nödvändig för att skapa ett incitament till att upprätthålla de aktuella produktionsnivåerna i dessa regioner, särskilt i områden med naturliga begränsningar, såsom öregioner, och i yttre randområden och till förmån för de produktionssektorer som främjar sysselsättningen.

Motivering

Ur ekonomisk och territoriell synpunkt är kopplat stöd nödvändigt för att säkerställa produktionsnivån inom berörda områden.

Ändringsrekommendation 26

Artikel 38.5

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Allmänna regler	***Allmänna regler***
1. Medlemsstaterna får bevilja kopplat stöd till jordbrukare på de villkor som fastställs i detta kapitel.	1. Medlemsstaterna får bevilja kopplat stöd till jordbrukare på de villkor som fastställs i detta kapitel.
Kopplat stöd kan utbetalas till följande sektorer och produktion: durumvete, oljeväxter, proteingrödor, trindsädesslag, lin, hampa ris, nötter, stärkelsepotatis, mjölk och mjölkprodukter, utsäde, får- och getkött, nöt- och kalvkött, olivolja, silkesmaskar, torkat foder, humle, sockerbetor, sockerrör och cikoria, frukt och grönsaker samt skottskog med kort omloppstid.	Kopplat stöd kan utbetalas till följande sektorer och produktion: durumvete, oljeväxter, proteingrödor, trindsädesslag, lin, hampa ris, nötter, stärkelsepotatis, mjölk och mjölkprodukter, utsäde, får- och getkött, nöt- och kalvkött, olivolja, silkesmaskar, torkat foder, humle, sockerbetor, sockerrör och cikoria, frukt och grönsaker samt skottskog med kort omloppstid.
2. Kopplat stöd får endast utbetalas till sektorer eller till regioner i en medlemsstat där särskilda typer av jordbruk eller särskilda jordbrukssektorer genomgår särskilda svårigheter och är särskilt viktiga av ekonomiska och/eller sociala och/eller miljömässiga skäl.	2. Kopplat stöd får endast utbetalas till sektorer eller till regioner i en medlemsstat där särskilda typer av jordbruk eller särskilda jordbrukssektorer genomgår särskilda svårigheter och är särskilt viktiga av ekonomiska och/eller sociala och/eller miljömässiga skäl.
3. Genom undantag från punkt 2 kan kopplat stöd också beviljas till jordbrukare som den 31 december 2013 innehade stödrättigheter som beviljats i enlighet med avdelning III kapitel 3 avsnitt 2 och artikel 71m i förordning (EG) nr 1782/2003 och i enlighet med artikel 60 och artikel 65 fjärde stycket i förordning (EG) nr 73/2009; och som saknar hektar som berättigar till aktivering av stödrättigheter enligt ordningen för grundstöd i avdelning III kapitel 1 i denna förordning.	3. Genom undantag från punkt 2 kan kopplat stöd också beviljas till jordbrukare som den 31 december 2013 innehade stödrättigheter som beviljats i enlighet med avdelning III kapitel 3 avsnitt 2 och artikel 71m i förordning (EG) nr 1782/2003 och i enlighet med artikel 60 och artikel 65 fjärde stycket i förordning (EG) nr 73/2009; och som saknar hektar som berättigar till aktivering av stödrättigheter enligt ordningen för grundstöd i avdelning III kapitel 1 i denna förordning.
4. Kopplat stöd får endast beviljas i den utsträckning som är nödvändig för att skapa ett incitament till att upprätthålla de aktuella produktionsnivåerna i dessa regioner.	4. Kopplat stöd får endast beviljas i den utsträckning som är nödvändig för att skapa ett incitament till att upprätthålla de aktuella produktionsnivåerna i dessa regioner.
5. Kopplat stöd ska betalas ut i form av årligt stöd och ska beviljas inom fastställda kvantitativa gränser och vara grundat på fastställda arealer och avkastningar eller på ett fastställt antal djur.	5. Om artikel 20 tillämpas får medlemsstaterna fastställa olika finansieringsnivåer för regionala områden som fastställts i enlighet med samma artikel.
6. Allt stöd som beviljas enligt denna artikel ska vara förenligt med andra unionsåtgärder och annan unionspolitik.	6. Kopplat stöd ska betalas ut i form av årligt stöd och ska beviljas inom fastställda kvantitativa gränser och vara grundat på fastställda arealer och avkastningar eller på ett fastställt antal djur. ~~6.~~7. Allt stöd som beviljas enligt denna artikel ska vara förenligt med andra unionsåtgärder och annan unionspolitik.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
7. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 55 när det gäller	~~7.~~8. Kommissionen ska ha befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 55 när det gäller
a) villkoren för beviljande av det stöd som avses i detta kapitel,	a) villkoren för beviljande av det stöd som avses i detta kapitel,
b) regler om förenlighet med andra unionsåtgärder och om kumulering av stöd.	b) regler om förenlighet med andra unionsåtgärder och om kumulering av stöd.

Motivering

Möjliggör en regionaliserad tillämpning enligt artikel 20.

Ändringsrekommendation 27

Artikel 47

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Allmänna bestämmelser	***Allmänna bestämmelser***
1. Jordbrukare som innehar stödrättigheter som tilldelats 2014 i enlighet med artikel 21 och som uppfyller minimikraven enligt artikel 10.1 får välja att delta i en förenklad ordning enligt villkoren i detta avsnitt, nedan kallad *ordningen för småbrukare*.	1. Jordbrukare som innehar stödrättigheter som tilldelats 2014 i enlighet med artikel 21 och som uppfyller minimikraven enligt artikel 10.1 får välja att delta i en förenklad ordning enligt villkoren i detta avsnitt, nedan kallad *ordningen för småbrukare*.
2. Stöd som betalas ut enligt ordningen för småbrukare ska ersätta det stöd som beviljas enligt avsnitten III och IV.	2. Stöd som betalas ut enligt ordningen för småbrukare ska ersätta det stöd som beviljas enligt avsnitten III och IV.
3. Jordbrukare som deltar i ordningen för småbrukare ska undantas från de jordbruksmetoder som föreskrivs i avdelning III kapitel 2.	3. Jordbrukare som deltar i ordningen för småbrukare ska undantas från de jordbruksmetoder som föreskrivs i avdelning III kapitel 2.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att det inte betalas ut något stöd till jordbrukare för vilka det fastställts att de, efter dagen för offentliggörande av kommissionens förslag till denna förordning, har delat sitt företag i enda syfte att dra nytta av ordningen för småbrukare. Detta ska även gälla jordbrukare vars företag är ett resultat av sådan delning.	4. Medlemsstaterna ska säkerställa att det inte betalas ut något stöd till jordbrukare för vilka det fastställts att de, efter dagen för offentliggörande av kommissionens förslag till denna förordning, har delat sitt företag i enda syfte att dra nytta av ordningen för småbrukare. Detta ska även gälla jordbrukare vars företag är ett resultat av sådan delning.
	5. Om artikel 20 tillämpas får medlemsstaterna fastställa olika finansieringsnivåer för regionala områden som fastställts i enlighet med samma artikel.

Motivering

Möjliggör en regionaliserad tillämpning enligt artikel 20.

Ändringsrekommendation 28

Artikel 48

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Jordbrukare som önskar delta i ordningen för småbrukare ska lämna in en ansökan senast den 15 oktober 2014.	Jordbrukare som önskar delta i ordningen för småbrukare ska lämna in en ansökan senast den 15 oktober 2014.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Jordbrukare som inte har ansökt om deltagande i ordningen för småbrukare senast den 15 oktober 2014 eller som beslutar att lämna ordningen efter den dagen eller som valts ut för stöd enligt artikel 20.1 i förordning (EU) nr […] [förordningen om landsbygdsutveckling] ska inte längre ha rätt att delta den ordningen.	Jordbrukare som inte har ansökt om deltagande i ordningen för småbrukare senast den 15 oktober 2014 kan ompröva sitt val under loppet av 2016, senast den 15 oktober. De som inte ansöker om deltagande i ordningen för småbrukare senast den 15 oktober 2016 eller som beslutar att lämna ordningen efter ~~den dagen~~ det att tidsfristen löpt ut 2014 respektive 2016 eller som valts ut för stöd enligt artikel 20.1 i förordning (EU) nr […] [förordningen om landsbygdsutveckling] ska inte längre ha rätt att delta den ordningen.

COM(2011) 627 final/2

Ändringsrekommendation 29

Artikel 3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
EJFLU ska bidra till Europa 2020-strategin genom att främja en hållbar landsbygdsutveckling i hela unionen på ett sätt som kompletterar den gemensamma jordbrukspolitikens andra instrument, sammanhållningspolitiken och den gemensamma fiskeripolitiken. Fonden ska bidra till att unionens jordbrukssektor blir mer territoriellt och miljömässigt balanserad, klimatvänlig och klimattålig samt innovativ.	EJFLU ska bidra till Europa 2020-strategin inom ramen för en europeisk strategi för landsbygdsutveckling genom att främja en hållbar landsbygdsutveckling i hela unionen på ett sätt som kompletterar den gemensamma jordbrukspolitikens andra instrument~~,~~ och som innebär att den samordnas med och kompletterar sammanhållningspolitiken och den gemensamma fiskeripolitiken. Fonden ska bidra till att unionens jordbrukssektor blir mer territoriellt och miljömässigt balanserad, klimatvänlig och klimattålig samt innovativ.

Motivering

Det krävs en genuin strategi för landsbygdsutveckling på EU-nivå. En sådan strategi saknas i kommissionens förslag. Strategin bör genomföras av varje medlemsstat inom ramen för ett partnerskapsavtal och grunda sig på kravet på en balanserad territoriell utveckling.

Ändringsrekommendation 30

Artikel 5.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(1) Uppmuntra till kunskapsöverföring och innovation inom jordbruk och skogsbruk och i landsbygdsområden, med särskild inriktning på följande:	(1) Uppmuntra till kunskapsöverföring och innovation inom jordbruk och skogsbruk och i landsbygdsområden, med särskild inriktning på följande åtgärder, för vilka varje medlemsstat är skyldig att anslå minst 10 % av sitt sammanlagda stöd från EJFLU:
(a) Främja innovation och en kunskapsbas i landsbygdsområden.	(a) Främja innovation i olika branscher och en kunskapsbas i landsbygdsområden.
(b) Stärka banden mellan jord- och skogsbruk samt forskning och innovation.	(b) Stärka banden mellan jord- och skogsbruk samt forskning och innovation.
(c) Främja livslångt lärande och yrkesutbildning inom jord- och skogsbruk.	(c) Främja livslångt lärande och yrkesutbildning inom jord- och skogsbruk.

Motivering

Åtgärderna för att främja forskning inom jordbruket skulle bidra till att göra Europas jordbrukssektor mer konkurrenskraftig på lång sikt, både vad gäller ekonomi och miljö. Åtgärderna är ett svar på de höga förväntningar som Europas jordbrukare och medborgare har på sunda livsmedel av god kvalitet och på att kunna bevara miljön. Ett anslag på 10 % till innovation innebär 1,45 miljarder euro per år på EU-nivå för att bättre kunna ta hänsyn till naturresurserna och klimatförändringen. Som jämförelse kan nämnas att de

30 % som tilldelas miljöanpassningsåtgärder under den första pelaren utgör 13,6 miljarder euro. För att kunna anta utmaningen i fråga om miljön behövs en kraftigare forskningsinsats som främjar innovation inom jordbruket. Dessa extra insatser behövs särskilt för att ta sig an problemen med klimatförändringen vars konsekvenser kommer att innebära en geografisk förskjutning av de traditionella produktionsområdena.

Ändringsrekommendation 31

Artikel 5.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(2) Öka konkurrenskraften inom alla typer av jordbruk och förbättra jordbruksföretagens möjlighet att överleva, med särskild inriktning på följande:	(2) Öka konkurrenskraften inom alla typer av jordbruk och förbättra jordbruksföretagens möjlighet att överleva, med särskild inriktning på följande:
(a) Underlätta omstrukturering av jordbruk som ställs inför större strukturproblem, i synnerhet jordbruk som är mindre aktiva på marknaden, marknadsorienterade jordbruk i särskilda sektorer och jordbruk i behov av diversifiering av jordbruksverksamheten.	(a) Underlätta omstrukturering och modernisering av jordbruksföretag ~~som ställs inför större strukturproblem, i synnerhet jordbruk som är mindre aktiva på marknaden, marknadsorienterade jordbruk i särskilda sektorer och jordbruk i behov av diversifiering av jordbruksverksamheten~~.
(b) Underlätta generationsbyte inom jordbrukssektorn.	(b) Underlätta generationsbyte inom jordbrukssektorn.

Ändringsrekommendation 32

Artikel 5.6

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
(6) Främja social inkludering, fattigdomsbekämpning och ekonomisk utveckling i landsbygdsområden, med särskild inriktning på följande:	(6) Främja social inkludering, fattigdomsbekämpning och ekonomisk utveckling i landsbygdsområden, med särskild inriktning på följande:
(a) Främja diversifiering och skapande av nya småföretag och arbetstillfällen.	(a) Främja ekonomisk diversifiering och skapande av nya ~~små~~företag och arbetstillfällen.
(b) Främja lokal utveckling på landsbygden.	(b) Främja lokal utveckling på landsbygden.
(c) Öka tillgången till, användningen av och kvaliteten på informations- och kommunikationsteknik i landsbygdsområden.	(c) Öka tillgången till, användningen av och kvaliteten på ny teknik samt informations- och kommunikationsteknik ~~i landsbygdsområden~~.
	(d) Underlätta för de unga, särskilt kvinnor, att etablera sig i landsbygdsområden genom att uppmuntra verksamhet som gör det möjligt att kombinera familje- och arbetsliv.

Ändringsrekommendation 33

Artikel 7

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Landsbygdsutvecklingsprogram	*Landsbygdsutvecklingsprogram*
1. EJFLU ska i medlemsstaterna verka via landsbygdsutvecklingsprogram. Genom dessa program ska en strategi som uppfyller unionsprioriteringarna för landsbygdsutveckling genomföras via ett antal åtgärder som anges i avdelning III, för vars genomförande det kommer att ansökas om stöd från EJFLU.	1. EJFLU ska i medlemsstaterna verka via landsbygdsutvecklingsprogram. Genom dessa program ska en strategi som uppfyller unionsprioriteringarna för landsbygdsutveckling genomföras via ett antal åtgärder som anges i avdelning III, för vars genomförande det kommer att ansökas om stöd från EJFLU.

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
2. Medlemsstaterna får skicka in antingen ett samlat program för hela landet eller en uppsättning regionala program.	2. Medlemsstaterna får skicka in antingen ett samlat program för hela landet eller en uppsättning regionala program. De medlemsstater som lämnar in regionala program kan dock reservera planeringen och genomförandet av vissa särskilda åtgärder för det nationella programmet. De regionala programmen får då inte innehålla de åtgärder som omfattas av de nationella programmen.
3. Medlemsstater med regionala program får också för godkännande lägga fram nationella villkor med inslag som är gemensamma för dessa program utan ett separat budgetanslag.	3. Medlemsstater med regionala program får också för godkännande lägga fram nationella villkor med inslag som är gemensamma för dessa program utan ett separat budgetanslag.

Motivering

Genom denna ändringsrekommendation möjliggörs bibehållandet av en direkt regional programplanering för landsbygdsutveckling, samtidigt som vissa åtgärder kan fortsätta att genomföras på nationell nivå, t.ex. de som fastställs i riskhanteringspaketet (artikel 37), för att säkerställa ett effektivare genomförande av dem, med hänsyn till behovet av tillräckliga resurser och enhetliga förfaranden för genomförande som inte snedvrider konkurrensen. Det ömsesidiga uteslutandet av åtgärder som genomförs genom nationella och regionala program gör dessutom att kommissionen kan försäkra sig om att insatser och finansiering inte överlappar.

Ändringsrekommendation 34

Artikel 8.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
1. Medlemsstaterna får i sina landsbygdsutvecklingsprogram infoga tematiska delprogram som bidrar till unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling och som avser fastställda behov, särskilt när det gäller	1. Medlemsstaterna får i sina landsbygdsutvecklingsprogram infoga tematiska delprogram som bidrar till unionens prioriteringar för landsbygdsutveckling och som avser fastställda behov, särskilt när det gäller
(a) unga jordbrukare,	(a) unga jordbrukare,
(b) småbruk som avses i artikel 20.2 tredje stycket,	(b) småbruk som avses i artikel 20.2 tredje stycket,
(c) bergsområden som avses i artikel 33.2,	(c) bergsområden som avses i artikel 33.2,
(d) korta leveranskedjor.	(d) korta leveranskedjor.;
En vägledande förteckning över åtgärder och typer av insatser av särskild betydelse för varje tematiskt delprogram återfinns i bilaga III.	(e) utveckling och främjande av jordbruksprodukter med officiell kvalitetsmärkning, inbegripet ekologiskt jordbruk,
	(f) jordbruk i stadsnära områden.
	En vägledande förteckning över åtgärder och typer av insatser av särskild betydelse för varje tematiskt delprogram återfinns i bilaga III.

Ändringsrekommendation 35

Ändring av artikel 21.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Investeringar enligt punkt 1 ska vara stödberättigande om relevanta insatser genomförs i enlighet med eventuella planer för utveckling av landsbygdskommuner och deras grundläggande tjänster samt ska i förekommande fall vara förenliga med varje befintlig lokal utvecklingsstrategi.	Investeringar enligt punkt 1 ska vara stödberättigande om relevanta insatser genomförs i enlighet med eventuella planer för utveckling av landsbygdskommuner och deras grundläggande tjänster ~~samt~~ eller ska ~~i förekommande fall~~ vara förenliga med varje annan befintlig lokal utvecklingsstrategi.

Motivering

Investeringarna bör under alla omständigheter överensstämma med utvecklingsplanerna för landsbygdskommunerna och deras grundläggande tjänster. På så sätt kan man säkerställa att investeringarna används effektivt och kopplas till kommunens utveckling.

Ändringsrekommendation 36

Artikel 29.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Stöd för miljö- och klimatvänligt jordbruk ska beviljas jordbrukare, grupper av jordbrukare eller grupper av jordbrukare och andra markförvaltare som på frivillig basis gör insatser som utgörs av ett eller flera åtaganden om miljö- och klimatvänligt jordbruk på jordbruksmark. Om det är väl motiverat för att uppnå mål på miljöområdet får stöd för miljö- och klimatvänligt jordbruk även beviljas andra markförvaltare eller grupper av andra markförvaltare.	Stöd för miljö- och klimatvänligt jordbruk ska beviljas jordbrukare, grupper av jordbrukare eller grupper av jordbrukare och andra markförvaltare som på frivillig basis gör insatser som motsvarar ~~utgörs av~~ ett eller flera åtaganden om miljö- och klimatvänligt jordbruk ~~på jordbruksmark~~. Om det är väl motiverat för att uppnå mål på miljöområdet får stöd för miljö- och klimatvänligt jordbruk även beviljas andra markförvaltare eller grupper av andra markförvaltare.

Motivering

Inskränkningen av insatserna till ”jordbruksmark” borde strykas, eftersom den akut skulle äventyra viktiga miljö- och klimatmål. Det handlar bl.a. om bete på mark som inte betraktas som jordbruksmark och användning av jordbruksrelaterade miljöåtgärder i dammar, mossar och strandområden.

Ändringsrekommendation 37

Artikel 46.2

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Stödberättigande utgifter ska endast avse	Stödberättigande utgifter ska endast avse
(a) uppbyggnad, förvärv (även leasing) eller förbättringar av fast egendom,	(a) uppbyggnad, förvärv (även leasing) eller förbättringar av fast egendom,
(b) inköp eller hyrköp av nya maskiner och ny utrustning, bland annat datorprogram, upp till tillgångens marknadsvärde,	(b) inköp eller hyrköp av nya maskiner och ny utrustning, bland annat datorprogram, upp till tillgångens marknadsvärde,
(c) allmänna kostnader kopplade till utgifter som avses i leden a och b, såsom ersättning till arkitekter, ingenjörer och för samråd, genomförbarhetsundersökningar, förvärv av patent eller licenser.	(c) investeringar i modernisering eller byggnad av bevattningsanläggningar som ingår i medlemsstaternas eller regionernas planer eller program och för vilka resultaten från en uttömmande miljöbedömning är positiva både vad gäller vattenkvaliteten och resursens kvantitativa status,
	(d) allmänna kostnader kopplade till utgifter som avses i leden a och b, såsom ersättning till arkitekter, ingenjörer och för samråd, genomförbarhetsundersökningar, förvärv av patent eller licenser.

Ändringsrekommendation 38

Artikel 64.4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Kommissionen ska genom genomförandeakter göra en fördelning per år och per medlemsstat av de belopp som avses i punkt 1, efter avdrag av det belopp som avses i punkt 2 och med beaktande av den överföring av medel som avses i artikel 14.2 i förordning (EU) nr DP/2012. Vid den årliga fördelningen ska kommissionen ta hänsyn till	Kommissionen ska genom genomförandeakter göra en fördelning per år och per medlemsstat av de belopp som avses i punkt 1, efter avdrag av det belopp som avses i punkt 2 och med beaktande av den överföring av medel som avses i artikel 14.2 i förordning (EU) nr DP/2012. Vid den årliga fördelningen ska kommissionen ta hänsyn till
(a) objektiva kriterier kopplade till de mål som avses i artikel 4, och	(a) objektiva kriterier kopplade till de mål som avses i artikel 4, ~~och~~
(b) tidigare prestanda.	(b) tidigare prestanda~~.~~,
	(c) befolkningstätheten, och
	(d) omfattningen av ekologiskt värdefulla områden.

Ändringsrekommendation 39

Artikel 64.6

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
När det gäller tilldelning av den resultatreserv som avses i artikel 20.2 i förordning (EU) nr [CSF/2012], ska tillgängliga inkomster avsatta för särskilda ändamål som samlats in i enlighet med artikel 45 i förordning (EU) nr HR/2012 för EJFLU läggas till de belopp som avses i artikel 18 i förordning (EU) nr [CSF/2012]. Den ska tilldelas medlemsstaterna i proportion till deras andel av det totala stödbeloppet från EJFLU.	~~När det gäller tilldelning av den resultatreserv som avses i artikel 20.2 i förordning (EU) nr [CSF/2012], ska tillgängliga inkomster avsatta för särskilda ändamål som samlats in i enlighet med artikel 45 i förordning (EU) nr HR/2012 för EJFLU läggas till de belopp som avses i artikel 18 i förordning (EU) nr [CSF/2012]. Den ska tilldelas medlemsstaterna i proportion till deras andel av det totala stödbeloppet från EJFLU.~~

COM(2011) 628 final

Ändringsrekommendation 40

Artikel 34.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Kommissionen ska, efter antagande av ett landsbygdsutvecklingsprogram, betala ett belopp som förhandsfinansiering till medlemsstaten för det ifrågavarande programmet. Denna förhandsfinansiering ska utgöra 4 % av EJFLU:s bidrag till det berörda programmet. Den får delas upp i högst tre delbetalningar beroende på tillgängliga budgetmedel. Den första delbetalningen ska utgöra 2 % av EJFLU:s bidrag till det berörda programmet.	Kommissionen ska, efter antagande av ett landsbygdsutvecklingsprogram, betala ett belopp som förhandsfinansiering till medlemsstaten för det ifrågavarande programmet. Denna förhandsfinansiering ska utgöra ~~4~~ 7 % av EJFLU:s bidrag till det berörda programmet. Den får delas upp i högst tre delbetalningar beroende på tillgängliga budgetmedel. Den första delbetalningen ska utgöra 2 % av EJFLU:s bidrag till det berörda programmet.

Motivering

Med tanke på den stora betydelse och de omfattande effekter som EJFLU-åtgärderna för landsbygdsområdena har, bör man hålla fast vid den förhandsfinansiering som hittills har beviljats för EJFLU:s deltagande i programmet i fråga för landsbygdsutveckling, dvs. 7 %. Enligt artikel 34.1 i förslaget till finansieringsförordning ska förhandsfinansieringen bara uppgå till 4 %. Denna tydliga försämring av likviditeten på programnivå skulle leda till oönskade förseningar i genomförandet av programmen för landsbygdsområdena och till kraftigt ökade kostnader för förhandsfinansiering.

Ändringsrekommendation 41

Artikel 43.4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
Minskningar och inställanden av utbetalningar enligt denna artikel ska inte påverka tillämpningen av artiklarna 17, 20 och 21 i förordning (EU) nr CR/xxx.	Minskningar och inställanden av utbetalningar enligt denna artikel ska inte påverka tillämpningen av artikel ~~artiklarna~~ 17~~, 20 och 21~~ i förordning (EU) nr CR/xxx.
De inställanden av utbetalningar som avses i artiklarna 17 och 20 i förordning (EU) nr CR/xxx ska tillämpas enligt förfarandet i punkt 2 i denna artikel.	De inställanden av utbetalningar som avses i artikel ~~artiklarna~~ 17 ~~och 20~~ i förordning (EU) nr CR/xxx ska tillämpas enligt förfarandet i punkt 2 i denna artikel.

Motivering

När det gäller EJFLU-åtgärder har man i det gemensamma strategiska ramverket för strukturfonderna (inklusive EJFLU och EHFF (havs- och fiskerifonden)) fastställt att minskningar kan göras när inte förhandsvillkoren är uppfyllda (artikel 17). Vidare kvarhålls en reserv på 5 %, som betalas ut när de fastställda målen har uppnåtts (artiklarna 18, 20 och 21). Dessa bestämmelser bör avvisas, eftersom de leder till massivt ökad byråkrati utan att det görs några verkliga framsteg. Detta ligger också i linje med ReK:s ståndpunkt i utkastet till yttrande om det gemensamma strategiska ramverket för strukturfonderna.

Bryssel den 4 maj 2012

Regionkommitténs ordförande

Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén om ”Erasmus för alla”

(2012/C 225/15)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

— Regionkommittén ger starkt stöd åt den utökade budget som föreslås för programmet. Fördelningen av medel mellan de olika utbildningssektorerna och ungdomsområdet bör ske på ett sådant sätt att man drar fördel av budgetökningar inom alla områden.

— Kommittén vill understryka vikten av det livslånga lärandet och anser att programmet därför på ett likvärdigt sätt måste stödja alla åldersgrupper och allt slags lärande.

— ReK anser att stödet bör vara störst där behoven och möjligheterna till genomslag är som störst, vilket bör leda till en tydlig omfördelning till projekt som riktar sig till dem som i mindre grad kommer i kontakt med mobilitetsprogram i dag, nämligen skola, ungdomar utanför det formella lärandet samt vuxna i utbildning och fortbildning.

— Om man på den lokala och regionala nivån klarar att möta de stora utmaningarna så kommer individerna att vara redo för en framtid som präglas av ständiga förändringar. De kommer att vara rustade för ett livslångt lärande, allt fler kommer att slutföra påbörjade studier, genomgå högre utbildning och se möjligheterna till att förlägga delar av utbildning i olika delar av Europa och också se hela Europa som en möjlig arbetsmarknad.

— Regionkommittén kan se fördelarna med institutionellt samarbete, även för mobilitetsprojekt. När mobilitet sker inom en institutionell kontext kan bättre förutsättningar skapas för god kvalitet och en mer långsiktig och strategisk påverkan.

— Kommittén har goda erfarenheter av de delar av tidigare program, t.ex. Comenius Region, som gör det möjligt att involvera andra institutioner än utbildningsinstitutioner och som har som mål att främja det europeiska samarbetet på utbildningsområdet på lokal och regional nivå.

Föredragande	Yoomi RENSTRÖM (SE–PSE), kommunalråd i Ovanåkers kommun
Referensdokument	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ”Erasmus för alla” – Unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott COM(2011) 788 final

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

De stora utmaningarna

1. Europa står inför utmaningar som har förstärkts till följd av den finansiella och ekonomiska krisen. Strukturella problem har blivit alltmer synliga. Det handlar om en låg produktionstillväxt, stora grupper som befinner sig utanför arbetsmarknaden, ett ökande behov av välfärdstjänster beroende på en åldrande befolkning och underskott i de offentliga finanserna.

2. Ett grundläggande problem som blir alltmer påträngande är ökande ekonomiska klyftor som ger demokratiska utmaningar. Alltför många ungdomar lämnar utbildningen utan de nödvändiga kunskaperna för att kunna delta i det demokratiska samhällslivet och få ett gott arbetsliv som kommer att kännetecknas av förändring. Alla individers möjligheter till ett livslångt lärande är en grundförutsättning för en stark demokrati och framtida tillväxt. För att bryta arbetslöshet och utanförskap behöver vi också bryta den könssegregerade arbetsmarknaden.

3. Regionkommittén ser utbildning som ett centralt verktyg för att EU ska kunna klara de stora utmaningarna och se till att kunskapssamhället omfattar alla. Vi har tagit del av kommissionens förslag till nytt program för att ersätta och samla nuvarande program inom utbildnings- och ungdomsområdet. Programmet kan stärka EU-medborgarskapet genom att betona den europeiska dimensionen och främja den sociala sammanhållningen genom att allt fler nås av en högkvalitativ utbildning genom livet. Det är viktigt att alla målgrupper från tidigare program ges tillräckliga möjligheter att fortsatt dra nytta av EU:s stöd.

4. Regionkommittén ger sitt fulla stöd åt de två överordnade mål i Europa 2020-strategin som är mest relevanta för det föreslagna utbildningsprogrammet: 1) att minska andelen elever som slutar skolan i förtid till under 10 % och 2) att minst 40 % av 30–34-åringarna ska ha genomgått högre utbildning. Om dessa ska kunna nås innebär det att utbildningarna behöver organiseras och drivas på ett annat sätt än under den tid då endast ett fåtal genomgick utbildning. Det ställer nya krav på hur man lokalt och regionalt arbetar för att öka kvaliteten och tillgängligheten så att man når alla.

5. Den stora utmaningen – som också återspeglas i kommissionens meddelande – att nå alla betyder att skolor måste arbeta på ett nytt sätt. Med hög kvalitet i utbildningen redan från en väl utbyggd förskola kan man från det att barnen är små arbeta på ett sådant sätt så att deras nyfikenhet och lust att lära behålls och förstärks. För att främja ett livslångt lärande behövs inte bara möjlighet till utbildning, vidareutbildning och möjlighet att ändra yrkesinriktning genom hela livet, det krävs också en inställning till utbildning för barn och unga som ett första steg i ett livslångt lärande.

6. En demokratisering av tillträdet till universiteten behövs, så att dessa är tillgängliga för så många som möjligt. Utöver detta ställer den framtida arbetsmarknaden nya krav vilket betyder att insatserna för att skapa bättre överensstämmelse mellan kompetens och arbetstillfällen måste fortsätta och intensifieras, både på EU-nivå, i medlemsstaterna och på lokal och regional nivå. Det är därför viktigt att hålla samman de olika initiativen under **Europa 2020-strategin** och vara tydlig med att prioriteringarna i utbildningsprogrammet stöder samtliga relevanta initiativ ([1]).

7. Det behövs ett brett spektrum av utbildningstillfällen för att kunna nå alla. Exempel på detta är att fullt ut utnyttja teknik (IKT), regionala högskolor som kan nå breda målgrupper, främja informellt och icke-formellt lärande för unga och vuxna för att underlätta ett återinträde i utbildning samtidigt som man skapar nödvändiga förutsättningar för att slutföra påbörjade studier och möjliggör ett livslångt lärande etc.

Det lokala och regionala ansvaret

8. Den lokala och regionala nivån har en nyckelroll att spela för att implementera såväl EU:s utbildningsprogram som övriga närliggande initiativ från Europa. Detta beror på att huvudmannaskapet för allmän utbildning och yrkesutbildning på primär och sekundär nivå samt vuxenutbildning i många europeiska länder ligger på den regionala och lokala nivån.

([1]) De flaggskeppsinitiativ i **Europa 2020-strategin** som är mest relevanta i detta sammanhang är ”Unga på väg”, ”En agenda för ny kompetens och arbetstillfällen”, ”Innovationsunionen” och ”En digital agenda för Europa”.

9. Den lokala och regionala nivån fungerar som koordinator för lokal och regional utveckling och tillväxt, och har därigenom intresse av att också utveckla arbetskraftens färdigheter. Det är på lokal och regional nivå som man tidigast och tydligast ser nya kompetensbehov på arbetsmarknaden och kan åstadkomma en effektiv matchningsprocedur som innefattar fortsatt lärande för individen.

10. På många håll finns i dag lokala och regionala partnerskap för innovation och kunskap, där de offentliga myndigheterna, det lokala näringslivet, ungdomsorganisationer, regionala högskolor och andra utbildningsanordnare utvecklar olika former av samverkansmöjligheter. Sådana partnerskap kan på ett bra sätt stötta så att utbildningarna och samhällets och arbetslivets behov, samt de särskilda behoven för regioner som står inför likartade utmaningar, går hand i hand. De nationella programkontoren bör därför söka samverkan med dessa partnerskap för att implementera EU:s utbildningsprogram, eftersom sådana partnerskap är strategiskt betydelsefulla i och med att de främjar gränsöverskridande samarbete och kunskapsöverföring mellan lokala och regionala myndigheter.

11. Ytterligare skäl att säkerställa ett starkt lokalt och regionalt deltagande i utbildningsprogrammen är att det finns en viktig demokratiaspekt: möjligheten att delta, växa och bli bärare av det demokratiska samhället.

12. Den lokala och regionala nivån är också den som har störst påverkan på nyligen invandrade individer och stöder deras integration i det nya landet. Här spelar utbildning, för både barn och vuxna, en avgörande roll. Situationen kan variera stort inom ett land.

Allmänna synpunkter på det föreslagna programmet

13. EU:s utbildnings- och ungdomsprogram – Erasmus för alla – syftar till att med internationaliseringens hjälp öka kvaliteten i utbildning och lärande samt främja den europeiska dimensionen. Regionkommittén ställer sig bakom detta övergripande syfte och menar att kommissionens förslag har en god grund för att kunna åstadkomma verkliga förändringar. Ett ökat utbyte ger ett starkare genomslag för spridning av goda idéer och arbetssätt och stärker nödvändiga reformer för moderna utbildningssystem.

14. Regionkommittén anser att programmet kan vara ett mycket betydelsefullt bidrag i ansträngningarna att mobilisera samtliga berörda aktörer för att påskynda förändringar inom utbildningssystemen och i arbetet med unga, så att behoven i den nya kunskapsekonomins samt gemenskapens ambitioner vad gäller människornas delaktighet och ansvar i samhället kan mötas.

15. Regionkommittén poängterar att perioder av allmän utbildning, yrkesutbildning och praktik utomlands är särskilt effektiva metoder som hjälper individer att utvecklas och ger nyttiga erfarenheter för fortsatt utbildning och arbetsliv. Genom att använda sina kompetenser i en ny omgivning utvecklar man såväl sina ämnesspecifika och allmänna kompetenser som sin självständighet och förmåga att kommunicera.

16. Kommittén är övertygad om att interkulturella färdigheter, språkkunskaper och internationella kunskaper kommer att bli allt viktigare i dessa tider där globaliseringen ökar och alla livs- och arbetsområden kopplas samman över gränserna.

17. Kommittén håller med kommissionen om att ungdomars rörlighet och internationella projekt kan främja en djupare känsla av europeisk identitet och europeiskt medborgarskap och motverka främlingsfientlighet.

18. Kommittén upprepar sin övertygelse att det krävs särskilda åtgärder för att säkerställa att utbildningsrörlighet är tillgänglig på lika villkor för alla målgrupper som omfattas av programmet, oberoende av de geografiska förhållandena i deras ursprungsregion ([2]), inte minst för personer som bor i glesbygd, på öar, i bergsområden och i yttre randområden.

19. Om man på den lokala och regionala nivån klarar att möta de stora utmaningarna så kommer individerna att vara redo för en framtid som präglas av ständiga förändringar. De kommer att vara rustade för ett livslångt lärande, allt fler kommer att slutföra påbörjade studier, genomgå högre utbildning och se möjligheterna till att förlägga delar av utbildning i olika delar av Europa och också se hela Europa som en möjlig arbetsmarknad.

Utbildningens många syften och breda roll

20. Kommittén stöder till fullo målet att förbättra individernas kunskaper, färdigheter och erfarenheter så att alla lättare ska kunna komma in på arbetsmarknaden och öka sin anställbarhet. Kommittén påpekar samtidigt att utbildning inte bara har till syfte att förbättra anställbarheten – utan att det övergripande målet måste vara att utveckla hela den personlighet som en enskild individ har – samt vill också understryka vikten av det livslånga lärandet och att programmet därför på ett likvärdigt sätt måste stödja alla åldersgrupper och allt slags lärande.

21. Kommittén betonar också att utbildning bör stimulera var och ens kreativitet och innovationspotential samt berika individen såväl intellektuellt som socialt. Det är lätt att i tider av ekonomisk kris med hög arbetslöshet lägga störst fokus vid utbildningens roll och främja anställningsbarheten. Regionkommittén vill poängtera att även i kristider finns det behov av att säkerställa en långsiktigt god utveckling så att Europa står

([2]) CdR 290/2011 fin.

starkare framöver. Då behöver vi främja en inkluderande utbildning som syftar till att se hela individen och utveckla system för ett livslångt lärande.

22. Regionkommittén vill framhålla vikten av att yrkesutbildning tydligt ses som en del i det livslånga lärandet. Då blir begrepp som kunskap och bildning viktiga inslag, och det ställs i dagens arbetsliv högre krav på exempelvis språkkunskaper. Det är viktigt att komma ihåg att yrkesutbildningens fält är mycket brett och att den spelar en viktig roll både för att inkludera personer i utsatta situationer och för excellens inom de olika yrkesområdena.

23. Kommittén påpekar att en central uppgift för lokala och regionala aktörer är att främja ungdomars kreativitet och innovationspotential samt att ge utrymme för deras intellektuella och sociala utveckling. Detta är av avgörande betydelse för ungdomarnas personliga frigörelse och sociala integration. Detta kräver också åtgärder som gör det möjligt för unga människor att förena utbildning och yrke med familj.

24. Regionkommittén framhåller att högre utbildningsinstitutioner inte enbart är lärandeorganisationer utan även en viktig part för regional utveckling och en viktig motor för framtida innovationer. Då krävs en modernisering av den högre utbildningen. Regionkommitténs syn på vilka förändringar som bör göras i den högre utbildningen lämnades till kommissionen i februari 2012 ([3]). Det är viktigt att ha en tydlig koppling mellan de tre delarna i kunskapstriangeln, utbildning, forskning och innovation. En sådan koppling både stärker och blir stärkt av den regionala nivån. Då krävs en samverkan mellan lokal, regional, nationell och EU- nivå, inte minst genom lokala och regionala partnerskap.

25. Vuxenutbildningen ger individerna möjligheter att utveckla sina förmågor under hela livet, den stödjer en omorientering i yrkeslivet som behövs med en alltmer flexibel och föränderlig arbetsmarknad, och den ger dessutom ett betydelsefullt mervärde för deltagarnas sociala, yrkesmässiga, civila, kulturella och ekonomiska liv. Vuxenutbildningsprogram som bygger på partnerskap är ett av de viktigaste sätten att öka individens och lokalsamhällets möjligheter att påverka. Det är därför särskilt viktigt att ett europeiskt utbildningsprogram förmår stödja vuxenutbildningens utveckling i medlemsländerna och i regionerna.

Särskilda synpunkter på förslaget

Stöd i fördrag och subsidiaritet

26. Regionkommittén stöder kommissionen när den menar att det föreslagna programmet har stöd i de mål som slås fast i artiklarna 165 och 166 i EU-fördraget och bör implementeras enligt subsidiaritetsprincipen. Det är därför av största vikt att lokala och regionala myndigheter och beslutsfattare är delaktiga i att utforma, implementera och styra de åtgärder som presenteras. I enlighet med artikel 174 om territoriell sammanhållning vill kommittén understryka behovet av att ta full hänsyn till de regionala skillnaderna i unionen och till att regionerna har olika förutsättningar att möta målen i **Europa 2020-strategin**.

Programmets struktur

27. Regionkommittén betonar att de enskilda aktiviteterna i den föreslagna indelningen med tre huvudsakliga initiativ (mobilitet, institutionellt samarbete och policyutveckling) behöver organiseras på ett sådant sätt att alla målgrupper ges goda förutsättningar att delta så att programmets mål kan nås. Den föreslagna strukturen bör syfta till att främja sektorsövergripande projekt och öka spridningen av goda exempel och resultat. Kommittén anser emellertid att man i större utsträckning bör beakta de särdrag som präglar utbildning utanför det ordinarie skolsystemet och informellt lärande för unga, och anser att man bör lägga till ett separat kapitel för unga precis som man har gjort för idrotten.

28. I det nya programmet är det av yttersta vikt att tillgodose olika målgruppers behov av stöd för att delta. Ett sammanhållet program underlättar tydlighet och överskådlighet för ansökarna. Det är dock viktigt att organisera aktiviteterna så att de kan tillämpas på det sätt som är relevant för varje målgrupp. Olika förutsättningar gäller för att delta i mobilitet och samarbetsprojekt beroende på vilken form av utbildning eller ungdomsverksamhet som deltagarna finns i. Man bör ta hänsyn till dessa olika målgruppers behov av information, ansökningsförfaranden, budgetregler och kriterier för aktiviteterna, t.ex. genom att avsätta en viss andel av medlen för olika målgruppers deltagande, särskilja särskilda strukturer för olika målgrupper, introducera aktiviteter som är särskilt relevanta för vissa målgrupper etc. Det är också viktigt att säkerställa möjligheterna för små institutioner att delta. Dessa finns framför allt inom skolan, ungdomsområdet och vuxenutbildningen. Kommittén stöder särskilt åtgärder som främjar deltagande av personer med sämre förutsättningar.

29. Regionkommittén välkomnar den uttalade målsättningen att öka effektiviteten och förenkla programmet, framför allt för användarna. Det är av yttersta vikt att de administrativa förenklingarna kommer användarna till del.

30. Regionkommittén kan se fördelarna med institutionellt samarbete, även för mobilitetsprojekt. När mobilitet sker inom en institutionell kontext kan bättre förutsättningar skapas för god kvalitet och en mer långsiktig och strategisk påverkan. Det

([3]) CdR 290/2011 fin.

kan även underlätta för individen, t.ex. genom att förenkla tillgodoräknande. Det är dock viktigt att formerna för en sådan institutionell kontext tar hänsyn till de olika slags organisationer som deltar i programmet.

31. I arbetet med mobilitetsprojekt är det nödvändigt att i större utsträckning etablera en nationell, regional och lokal beredskap som stöder en fortsatt mobilitet även efter ett projekt för att tillvarata de upparbetade strukturerna och kontakterna. Projekten bör bidra till att ta bort hinder och stimulera ett fortlöpande utbyte så att mobiliteten efter projektets slut kan bli en del av den reguljära verksamheten.

32. Det är viktigt att ländernas former för studiefinansiering även omfattar möjligheter att studera delar av utbildningen i andra medlemsstater.

33. Kommittén har noterat kommissionens förslag om att tillsammans med Europeiska investeringsbanken skapa ett europeiskt lånesystem för studerande, som kompletterar de system som finns i medlemsstaterna. Regionkommittén betonar att dessa lån inte får bidra till en kommersialisering av rörligheten och ställer sig frågande till om denna grupp är den som programmet främst ska stödja, då kostnaderna för garantin är betydande och behovet varierar stort mellan länderna.

34. När det gäller samarbete om policyutveckling vill kommittén understryka behovet av att det finns plattformar för dialog med viktiga intressenter inom både utbildning och näringsliv samt vikten av de lokala och regionala myndigheternas deltagande såväl i den öppna samordningsmetoden som i implementeringen av programmet.

Informellt och icke-formellt lärande – Ungdom och idrott

35. Regionkommittén anser att det är viktigt att rörlighet blir en möjlighet i alla lärandesituationer. Detta synsätt tillämpas bl.a. genom att tydliggöra vikten av alla former av lärande, såsom det formella, det informella och det icke-formella lärandet. Kommittén noterar kommissionens ambition att inkludera alla former av lärande inom samma program. Eftersom anordnandet av det informella och icke-formella lärandet, som sker utanför utbildningsinstitutionerna, kräver helt andra förutsättningar, betonar kommittén att detta måste avspeglas på rätt sätt i programstrukturen. Vi vill i detta sammanhang peka på vikten av åtgärder som väcker ungdomarnas egen initiativkraft och främjar den.

36. Kommittén stöder särskilt åtgärder som främjar deltagande av personer med sämre förutsättningar i syfte att främja social integration, idrott på gräsrotsnivå, frivilligarbete, lika möjligheter och hälsofrämjande fysisk aktivitet genom ökat deltagande i idrott, med fokus på grupper med sämre förutsättningar, som personer med intellektuella eller fysiska funktionshinder.

37. Programmets struktur kan vara användbar för alla typer av lärande. Regionkommittén framhåller vikten av att lokala och regionala myndigheter får möjlighet att vara med i utformningen av programmets implementering och uppföljning så att man på bästa sätt kan förändra de avsnitt som visar sig ge problem i den lokala kontexten.

38. Ett exempel på vad som bör förändras och förtydligas är möjligheten till deltagande via mindre organisationer och samarbeten i mindre skala, något som är relevant framför allt för ungdomsföreningar och vuxenutbildningsinstitutioner men även på många håll för skolor och förskolor.

39. Regionkommittén vill lyfta fram den stora omfattningen av informellt och icke-formellt lärande som sker inom idrotten. Det finns också frågor som är specifika för idrotten, och som särskilt återspeglas i policysamarbetet, nämligen kampen mot dopning, våld och rasism samt stödet till väl fungerande idrottsorganisationer.

40. Regionkommittén medger de ytterst positiva resultat som åtgärderna inom ramen för programmet ”Aktiv ungdom” till stöd för unga människors delaktighet i politiken har gett, framför allt den strukturerade dialogen och ungdomsseminarierna om sociala, kulturella och politiska frågor som intresserar unga människor. Regionkommittén framhåller åtgärdernas betydelse och anser att man bör fortsätta med och vidareutveckla dem inom ramen för den nya programgenerationen.

41. Som en del i både det informella och det icke-formella lärandet anser Regionkommittén därför att programmet i högre grad bör stödja mobilitet för ledare och utbildare, baserat på gemensamt överenskomna standarder med ömsesidigt erkännande mellan regioner och medlemsländer.

42. Regionkommittén välkomnar också att programmet stöder gränsöverskridande samarbetsprojekt på idrottsområdet, och anser att möjligheten till gränsöverskridande projekt på samtliga områden som ingår i programmet är en mycket viktig del av dess europeiska mervärde.

43. Regionkommittén välkomnar den förenkling som genomförs även vad gäller den internationella dimensionen. Kommittén delar kommissionens uppfattning att det finns behov av stöd till kapacitetsuppbyggnad i tredjeland, inklusive utvidgningsländer, med särskild tonvikt på angränsande länder, men vill samtidigt betona att EU:s finansieringsinstrument som är öronmärkta för externt samarbete måste utnyttjas till fullo.

Budgetfrågor

44. Regionkommittén ger starkt stöd åt den utökade budget som föreslås för programmet. Beroende på budgetens storlek kommer det att visa vilken vikt kommissionen lägger vid att öka utbildningens kvalitet, vilket är en avgörande faktor för hur väl EU:s övergripande mål kan nås. Fördelningen av medel mellan de olika utbildningssektorerna och ungdomsområdet bör ske på ett sådant sätt att man drar fördel av budgetökningar inom alla områden.

45. EU-medel bör användas på ett resurseffektivt sätt för att nå de mål man ställer upp för programmet. Kommittén anser att det bör finnas möjligheter att styra resurser till de områden där de gör mest nytta och utnyttjas på bästa sätt, på basis av kvantitativa och kvalitativa kriterier. Kommittén betonar därför att man på alla nivåer regelbundet måste följa upp programmet för att se i vilken mån omfördelning av medel bör göras. Det är dessutom viktigt att se omfördelningen i ett lokalt och regionalt perspektiv så att man tar hänsyn till fördelningen inom ett land. Det är också viktigt att det finns möjligheter till omfördelning av medel inom ett medlemsland baserat på den mest effektiva användningen beroende på lokala och regionala särdrag.

46. Regionkommittén anser att strukturen för nationella kontor är något som bör överlåtas till medlemsstaterna eftersom det är de som har behörighet att genomföra och förvalta de nationella decentraliserade programåtgärderna.

47. I detta sammanhang anser kommittén att kommissionen i god tid innan programmet inleds bör presentera hur man avser att mäta effektiviteten och vilka indikatorer man kommer att använda för detta. Indikatorerna, och kriterierna för dessa, måste tydliggöras i förväg så att medlemsländer, lokala och regionala myndigheter och deltagare får veta vad som gäller. Regionkommittén menar att sådana indikatorer behöver innehålla både kvantitativa och kvalitativa inslag.

48. Kommissionen menar att en del av de aktiviteter som tidigare låg i programmet för livslångt lärande i fortsättningen ska tillgodoses genom Europeiska socialfonden. Om detta ska fungera är det viktigt att regelverket för socialfonden stödjer detta samt att medlemsländerna och de lokala och regionala företrädarna är medvetna om och välkomnar denna förändring.

49. Regionkommittén anser att administrations- och redovisningskraven ska stå i proportion till bidragets storlek. För mindre projekt ska inte kontrollen behöva vara lika omfattande och arbetskrävande som för mer omfattande projekt.

50. Kommittén vill samtidigt uppmärksamma att förutsättningar och förmåga att kunna delta i program varierar, vilket kan påverka kostnadsbilden. Detta kan sammanhänga med exempelvis studieovana, funktionshinder, möjligheter att klara reskostnader och uppehälle eller olika regionala förutsättningar.

Nyckelkompetenserna som grund

51. Regionkommittén anser att det är centralt för det fortsatta arbetet att kommissionens förslag har ett livslångt lärande för alla som grund och lyfter fram vikten av att alla ges möjlighet att tillägna sig de grundläggande färdigheterna som de beskrivs i rekommendationen om nyckelkompetenser ([4]).

52. Programmets utgångspunkt bör vara att stödja allas möjligheter att tillägna sig nyckelkompetenserna. Det innebär att barn och lärare i ungdomsskolan, unga utanför den formella utbildningen och vuxna som behöver ytterligare utbildning och fortbildning är centrala målgrupper.

Slutsatser

Ökade satsningar på tidig intervention och vidareförmedlare

53. Regionkommittén påminner om ett tidigare ReK-yttrande ([5]) där vi tryckte på det faktum att viljan att åka utomlands i utbildningssyfte måste grundläggas redan på ett tidigt stadium. Barn och ungdomar måste tidigt motiveras att intressera sig för andra kulturer och ges möjlighet att se fördelarna med att lära sig av andra. Genom att tidigt komma i kontakt med europeiska program underlättas vilja och förmåga att utbilda sig och arbeta i länder utanför det egna, vilket främjar en gemensam arbetsmarknad, tillväxt och ett europeiskt medborgarskap. Kommittén påminner om att inlärning av främmande språk är något som är mer effektivt bland yngre barn.

54. En högt prioriterad utvecklingsfråga för Regionkommittén – där detta program kan få långtgående betydelse – gäller social integration. Det gäller omfattande och heterogena grupper av elever med olika stödbehov utifrån inlärningssvårigheter, social utsatthet och utanförskap, elever som hamnar i för dem främmande länder och kulturer. I dag ser vi att en stor grupp ungdomar med otillräckliga baskunskaper avbryter eller lämnar ungdomsskolan. Det bör finnas möjlighet att stödja en metodutveckling och kunskapsöverföring för att stötta lokala, regionala och nationella beslutsfattare på detta område.

55. Att nå ut till studieovana och ekonomiskt eftersatta befolkningsgrupper är mot denna bakgrund en stor utmaning som understryker vikten av att nå ut tidigt i skola och förskola med europeiska projekt. Där når man alla elever och på så sätt kan programmet fungera som en kompensatorisk kraft samt stärka den europeiska dimensionen.

56. Kommittén håller med kommissionen om vikten av att involvera personer med strategiska roller och personer som är i en position att sprida information och goda exempel. Det kan handla om lärare, utbildare, ungdomsledare, vägledare, f.d. deltagare i rörlighetsåtgärder, skolledare eller personer i beslutande ställning. Dessa spelar en avgörande roll för att främja rörlighet, och kommittén vill därför att dessa grupper framhävs på ett tydligt sätt.

([4]) Europaparlamentets och rådets rekommendation av den 18 december 2006 om nyckelkompetenser för livslångt lärande (2006/962/EG).

([5]) Regionkommitténs yttrande om ”Grönbok – Att främja rörlighet i utbildningssyfte”, CdR 246/2009 fin.

57. Kommittén har goda erfarenheter av de delar av tidigare program, t.ex. Comenius Region, som gör det möjligt att involvera andra institutioner än utbildningsinstitutioner och som har som mål att främja det europeiska samarbetet på utbildningsområdet på lokal och regional nivå. Deltagande partner kan samarbeta i frågor av gemensamt intresse, utbyta erfarenheter och utveckla strukturer för samarbete.

Prioriterade målgrupper och inriktning

58. Regionkommittén anser att man på alla nivåer regelbundet bör följa upp programmet för att se att det stöder de övergripande målen. Samtidigt måste man också i den nya programgenerationen kunna stödja insatser där effekterna är svåra att mäta, eller möjliga att mäta först på längre sikt än den tid som programmet pågår, men där andra indikationer kan peka på värdet. Betydelsen av tidiga insatser är känd, t.ex. från annan forskning, och vår bedömning är att detta även gäller när det handlar om att främja den europeiska dimensionen.

59. Kommittén ställer sig tveksam till att budgeten i dag har en för stark slagsida åt mobilitetsprojekt, vilket också återspeglas i programmets namn. Kommittén anser att det framför allt är samarbetsprojekt och institutionell samverkan som tydligast stödjer kvalitetsförbättringar i utbildningarna och ger störst europeiskt mervärde och att detta på ett tydligare sätt bör synas i budgeten. Det ger då möjlighet att stödja även mindre samarbetsprojekt som bättre passar vissa målgrupper eller som kan vara ett första steg inför ett större samarbete.

60. De utmaningar som beskrivs inledningsvis återspeglas väl i den vision som kommissionen presenterar i sitt meddelande om förslaget. De återspeglas dock inte lika tydligt i den föreslagna budgetfördelningen. Där finns i stället ett märkbart fokus på hög finansiering av projekt och mobilitet inom den högre utbildningen. Europeiska program bör utgöra stöd för en önskvärd utveckling och för bättre kvalitet och därmed bör stödet vara högst där behoven och möjligheterna till genomslag är som störst, vilket bör leda till en tydlig omfördelning till projekt som riktar sig till dem som i mindre grad kommer i kontakt med mobilitetsprogram i dag, nämligen skola, ungdomar utanför det formella lärandet samt vuxna i utbildning och fortbildning.

61. Regionkommittén välkomnar planerna på att även i fortsättningen stödja Jean Monnet-aktiviteterna för att främja undervisning och forskning om den europeiska integrationen. Detta specifika stöd får dock inte koncentreras till de båda institutioner som omnämns i kommissionens förslag. Kommittén framhåller att man även i fortsättningen bör ta hänsyn till de sex europeiska högskolor som får stöd genom Jean Monnet-programmet 2007–2013 (Europeiska rättsakademin, Europeiska högskolan, Europeiska universitetsinstitutet, Internationellt centrum för europeisk utbildning, Europeiska institutet för offentlig förvaltning och Europeiska byrån för utveckling av undervisning för elever med behov av särskilt stöd) för att förbättra den geografiska fördelningen och den kulturella mångfalden vid dessa spjutspetsinstitut av europeiskt intresse.

62. Regionkommittén vill peka på den nära kopplingen mellan svaga skolresultat och socioekonomiskt underläge som är den viktigaste faktorn för ett antal unga som varken har jobb eller befinner sig i utbildning. Att bryta den cirkeln är en utmaning för de regionala och lokala myndigheterna i hela Europa och måste ses som en av programmets prioriteringar, som svarar dels mot utbildningsmålen, dels mot sysselsättningsmålet och som också stöds av flera av flaggskeppsinitiativen. Regionkommittén vill att detta perspektiv ges en större tyngd i budgetfördelningen.

63. Regionkommittén stöder fullt ut den ambition som vi kan utläsa i kommissionens meddelande om förslaget om ett nytt program för utbildnings- och ungdomsområdet, viljan att inkludera många grupper av personer som under olika perioder av sitt liv ska kunna utvecklas som individer och få möjlighet till en högkvalitativ utbildning. Det är därför viktigt att kommunikationen om programmets syfte blir tydlig så att samtliga målgrupper känner sig involverade. Programmets namn – Erasmus för alla – ger däremot signalen att huvudfokus ligger på den högre utbildningen. Eftersom detta inte överensstämmer med den höga ambition som presenteras, och för att på bästa sätt möjliggöra måluppfyllelse av Europa 2020-strategins mål, rekommenderar Regionkommittén en justering av budgeten och programmets namn.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

Titel

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om inrättande av ”ERASMUS FÖR ALLA” – Unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott	**Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING** om inrättande av ~~”ERASMUS FÖR ALLA”~~ **”LEARNING EUROPE”** – Unionens program för allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdom och idrott

Motivering

Det redan existerande Erasmus-programmets konnotationer har en mycket stark koppling till högre utbildning och rörlighet. Det nya EU-programmet är mycket mer omfattande och titeln ”Erasmus för alla” kan vara missvisande.

Ändringsrekommendation 2

Skäl 3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Allmänheten i EU:s medlemsstater och i deltagande tredjeländer ser varumärket ”Erasmus” som en synonym för rörlighet på utbildningsområdet inom EU, vilket gör det naturligt att låta de utbildningssektorer som ingår i det nya programmet utnyttja varumärket i större omfattning.	~~Allmänheten i EU:s medlemsstater och i deltagande tredjeländer ser varumärket ”Erasmus” som en synonym för rörlighet på utbildningsområdet inom EU, vilket gör det naturligt att låta de utbildningssektorer som ingår i det nya programmet utnyttja varumärket i större omfattning.~~

Motivering

I överensstämmelse med vår begäran om att programmet ska byta namn.

Ändringsrekommendation 3

Skäl 27

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Behovet av att fastställa vilka resultatkriterier som ska ligga till grund för budgetfördelningen mellan medlemsstaterna för de insatser som förvaltas av de nationella programkontoren bör grundas på de resultatindikatorer som anges i förordningen.	Behovet av att fastställa vilka resultatkriterier som ska ligga till grund för budgetfördelningen mellan och inom medlemsstaterna för de insatser som förvaltas av de nationella programkontoren bör grundas på de resultatindikatorer som anges i förordningen, med vederbörlig hänsyn till de lokala och regionala myndigheternas olika särdrag.

Motivering

Regionala särdrag kan ha betydande effekter när det gäller resultat och bör därför ligga till grund för budgetfördelningen.

Ändringsrekommendation 4

Skäl 30

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
I ett gemensamt meddelande från Europeiska kommissionen och EU:s höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik om en ny strategi för ett grannskapsområde i förändring ([1]) beskrevs bland annat syftet att ytterligare underlätta grannskapsländernas möjligheter att delta i unionens insatser för rörlighet och kapacitetsuppbyggande inom högre utbildning och att det framtida utbildningsprogrammet skulle öppnas för grannländerna.	I ett gemensamt meddelande från Europeiska kommissionen och EU:s höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik om en ny strategi för ett grannskapsområde i förändring ([1]) beskrevs bland annat syftet att ytterligare underlätta grannskapsländernas möjligheter att delta i unionens insatser för rörlighet och kapacitetsuppbyggande i skolorna (e-vänskolekontakter) och inom högre utbildning och att det framtida utbildningsprogrammet skulle öppnas för grannländerna.
_____	_____
([1]) COM(2011)303 final, 25.5.2011.	([1]) COM(2011)303 final, 25.5.2011.

Motivering

I det gemensamma meddelandet föreskrivs samarbete mellan skolor i form av e-vänskolekontakter.

Ändringsrekommendation 5

Skäl 33

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
För att säkra en snabb reaktion på ändrade behov under hela programmets löptid bör behörigheten att anta lagstiftningsakter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen vad gäller bestämmelserna om resultatindikatorer och de insatser som förvaltas av de nationella programkontoren. Det är av särskild vikt att kommissionen under det förberedande arbetet genomför lämpliga samråd, även på expertnivå. Kommissionen bör se till att relevanta dokument samtidigt skickas till Europaparlamentet och rådet i tid och på lämpligt sätt när den utarbetar och upprättar delegerade akter.	För att säkra en snabb reaktion på ändrade behov under hela programmets löptid bör behörigheten att anta lagstiftningsakter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen vad gäller bestämmelserna om resultatindikatorer och de insatser som förvaltas av de nationella programkontoren. Det är av särskild vikt att kommissionen under det förberedande arbetet genomför lämpliga samråd, även på expertnivå. Regionkommittén ska när så är lämpligt också rådfrågas, särskilt i frågor rörande gränsöverskridande samarbete. Kommissionen bör se till att relevanta dokument samtidigt skickas till Europaparlamentet och rådet i tid och på lämpligt sätt när den utarbetar och upprättar delegerade akter.

Motivering

Regionkommittén bör också involveras i samrådsprocessen i enlighet med artikel 307 i EUF-fördraget.

Ändringsrekommendation 6

Artikel 1.1

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Genom denna förordning inrättas ”Erasmus för alla”, ett program för unionens verksamhet inom allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdomsfrågor och idrott (nedan kallat *programmet*).	Genom denna förordning inrättas ~~”Erasmus för alla”~~ ”Learning Europe”, ett program för unionens verksamhet inom allmän utbildning, yrkesutbildning, ungdomsfrågor och idrott (nedan kallat *programmet*).

Motivering

I överensstämmelse med vår begäran om att programmet ska byta namn.

Ändringsrekommendation 7

Artikel 5 c)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Främja utvecklingen av ett europeiskt område för livslångt lärande, stimulera till politiska reformer på nationell nivå, stödja modernisering av utbildningssystem inklusive icke-formellt lärande och stödja det europeiska samarbetet på ungdomsområdet, i första hand genom ett ökat politiskt samarbete, bättre utnyttjande av verktyg för erkännande och tydlighet och spridning av god praxis.	Främja utvecklingen av ett europeiskt område för livslångt lärande, stimulera till politiska reformer på nationell nivå, stödja modernisering av utbildningssystem inklusive informellt och icke-formellt lärande och stödja det europeiska samarbetet på ungdomsområdet, i första hand genom ett ökat politiskt samarbete, bättre utnyttjande av verktyg för erkännande och tydlighet och spridning av god praxis.
Indikator: Antalet medlemsstater som utnyttjar resultaten i de öppna samordningsmetoderna i utvecklingen av sin nationella politik.	Indikator: Antalet medlemsstater som utnyttjar resultaten i de öppna samordningsmetoderna i utvecklingen av sin nationella politik.

Motivering

Detta överensstämmer med definitionen av livslångt lärande (artikel 2.1).

Ändringsrekommendation 8

Artikel 6

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Programområden	**Programområden**
1. Programmets mål ska uppnås genom följande tre typer av insatser inom allmän utbildning, yrkesutbildning och ungdom:	1. Programmets mål ska uppnås genom följande tre typer av insatser inom allmän utbildning, yrkesutbildning och ungdom:
a) Enskilda personers rörlighet i utbildningssyfte.	a) Alla e~~E~~nskilda personers rörlighet i utbildningssyfte så att utbildningen är tillgänglig på lika villkor oavsett bostadsort.
b) Samarbete för innovation och god praxis.	b) Samarbete för innovation och god praxis.
c) Stöd till politiska reformer.	c) Stöd till politiska reformer.

Motivering

EU bör säkerställa möjligheten till rörlighet på lika villkor för alla medborgare oavsett deras ursprungsort. Studerande från EU:s yttersta randområden har mindre möjlighet till rörlighet på grund av det stora avstånd som skiljer dessa områden från kontinenten. Därför vore det i enlighet med artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt nödvändigt att införa åtgärder som främjar rörligheten genom att dessa insatser, som tilldelas 63 % av medlen, är tillgängliga på lika villkor för alla unga oavsett bostadsort. Kommissionsledamot Michel Barnier bad Pedro Solbes Mira, tidigare jordbruks- och finansminister i Spanien och tidigare kommissionsledamot, att utarbeta en rapport om *"Europe's outermost regions and the single market: The EU's influence in the world"* [EU:s yttersta randområden och inre marknaden: EU:s inflytande i världen]. Vi ställer oss bakom åsikten i rapporten att rörligheten för unga och för högskolestuderande bör förbättras: *"Reinforce policies for* ***the mobility of young people and university students*** *by supplementing the funding of the Erasmus programme so as to cover the additional travel costs incurred by students between the OR* [outermost region] *they come from and the capital of their Member State and, for students from other Member States wishing to go on an Erasmus scholarship in one of the higher education establishments of the ORs, between the capital of the Member State concerned and the OR. To create favourable conditions for mobility projects for students from the Ors at more advanced stages of training, encourage and support, at national level, the teaching of languages and exchanges at younger ages* […]".

Ändringsrekommendation 9

Artikel 10 c)

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
c) Stödja följande akademiska institutioner med europeisk målsättning:	c) Stödja följande akademiska institutioner med europeisk målsättning:
i) Europeiska universitetsinstitutet, Florens.	i) Europeiska universitetsinstitutet, Florens.
ii) Europeiska högskolan (Brygge och Natolin).	ii) Europeiska högskolan (Brygge och Natolin).
	iii) Europeiska rättsakademin i Trier.
	iv) Internationellt centrum för europeisk utbildning i Nice.
	v) Europeiska institutet för offentlig förvaltning i Maastricht
	vi) Europeiska byrån för utveckling av undervisning för elever med behov av särskilt stöd i Odense.

Motivering

Man borde även i fortsättningen ta hänsyn till de sex europeiska högskolor som får stöd genom Jean Monnet-programmet 2007–2013 för att förbättra den geografiska fördelningen och den kulturella mångfalden vid dessa spjutspetsinstitut av europeiskt intresse.

Ändringsrekommendation 10

Artikel 16.4

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
De offentliga och privata organen inom de viktigaste utbildningssektorer som omfattas av programmet ska använda varumärkesnamnet "Erasmus" i samband med kommunikations- och spridningsaktiviteter som avser information i samband med programmet. Varumärkets namn ska knytas till de viktigaste utbildningssektorerna som följer:	De offentliga och privata organen inom de viktigaste utbildningssektorer som omfattas av programmet ska använda varumärkesnamnet "Erasmus" i samband med kommunikations- och spridningsaktiviteter som avser information i samband med programmet. Varumärkets namn ska knytas till de viktigaste utbildningssektorerna som följer:
— "Erasmus högre utbildning" ska knytas till alla typer av högre utbildning i Europa och internationellt.	— "~~Erasmus~~ 'Learning Europe' och högre utbildning" ska knytas till alla typer av högre utbildning i Europa och internationellt.
— "Erasmus yrkesutbildning" ska knytas till yrkesutbildning och vuxenutbildning.	— "~~Erasmus~~ 'Learning Europe' och yrkesutbildning" ska knytas till yrkesutbildning och vuxenutbildning.
— "Erasmus skolor" ska knytas till skolutbildning.	— "~~Erasmus~~ skolor" "Learning Europe" och ska knytas till skolutbildning.
— "Erasmus ungdomsdeltagande" ska knytas till icke-formellt lärande för ungdomar.	— "~~Erasmus~~ 'Learning Europe' och ungdomsdeltagande" ska knytas till icke-formellt lärande för ungdomar.

Motivering

I överensstämmelse med vår begäran om att programmet ska byta namn.

Ändringsrekommendation 11

Artikel 18.3

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Programmet ska stödja samarbete med partner från tredjeländer, i första hand partner från grannländerna, i de insatser och aktiviteter som avses i artiklarna 6 och 10.	Programmet ska stödja samarbete med partner från tredjeländer, i första hand partner från grannländerna, i de insatser och aktiviteter som avses i artiklarna 6, ~~och~~ 10 och 12.

Motivering

Syftet är att partner från grannländerna ska kunna delta i idrottsverksamhet.

Bryssel den 4 maj 2012

Regionkommitténs ordförande

Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén om ”Transeuropeiska telekommunikationsnät”

(2012/C 225/16)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

— Kommittén välkomnar Europeiska kommissionens initiativ att utarbeta förslaget till förordning om riktlinjer för transeuropeiska telekommunikationsnät.

— Kommittén understryker att prioriteringarna i detta dokument – höghastighetsnät, gränsöverskridande offentliga tjänster, tillgång till information från den offentliga sektorn och flerspråkiga tjänster, säkerhet och trygghet samt smarta energitjänster – i samtliga fall är områden där kommuner och regioner samtidigt är aktörer, leverantörer och mottagare.

— Kommittén anser att transeuropeiska telekommunikationsnät är mycket betydelsefulla för EU:s internationella konkurrenskraft och hållbara utveckling, och understryker att man bör utöka utbytet av erfarenheter och bästa praxis mellan medlemsstaterna och andra regioner.

— Kommittén noterar den nya budgetramens potential att bidra väsentligt till att överbrygga den digitala klyftan och uppnå målen i Europa 2020-strategin, samtidigt som en del av EU-invånarnas viktiga sociala, kulturella och ekonomiska behov tillgodoses.

— Kommittén understryker att snabba och tillförlitliga kommunikationsförbindelser i kombination med effektiva trådlösa mobila tjänster spelar en nyckelroll när det gäller att främja regional konkurrenskraft, tillgänglighet och jämlikhet mellan människor, och påminner om att i informationssamhället måste alla invånare, oavsett var de bor, garanteras effektiva infrastrukturer.

Föredragande	Alin Adrian NICA (RO–ALDE), borgmästare i Dudeștii Noi
Referensdokument	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om riktlinjer för transeuropeiska telekommunikationsnät och om upphävande av beslut nr 1336/97/EG COM(2011) 657 final

I. **POLITISKA REKOMMENDATIONER**

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Regionkommitténs synpunkter

1. Kommittén välkomnar Europeiska kommissionens initiativ att utarbeta förslaget till förordning om riktlinjer för transeuropeiska telekommunikationsnät.

2. Vi understryker att prioriteringarna i detta dokument – höghastighetsnät, gränsöverskridande offentliga tjänster, tillgång till information från den offentliga sektorn och flerspråkiga tjänster, säkerhet och trygghet samt smarta energitjänster – i samtliga fall är områden där kommuner och regioner samtidigt är aktörer, leverantörer och mottagare.

3. Lokala och regionala myndigheter har en huvudroll att spela när det gäller att främja en väl underbyggd dialog med allmänheten och ta upp offentliga frågor som ligger nära medborgarna samt att underlätta samarbete mellan användare och producenter av IKT-innovationer inom olika myndigheter och förvaltningar.

4. Kommittén framhåller vikten av transeuropeiska telekommunikationsnät för såväl kommersiellt som icke-kommersiellt utnyttjande samt betydelsen av att investera i forskning som stöder specifika verksamheter och utvecklingen av framtida tillämpningar i syfte att öka telekommunikationssektorns värde.

5. Kommittén anser att transeuropeiska telekommunikationsnät är mycket betydelsefulla för EU:s internationella konkurrenskraft och hållbara utveckling, och understryker att man bör utöka utbytet av erfarenheter och bästa praxis mellan medlemsstaterna och andra regioner.

6. Regionkommittén betonar vikten av den infrastruktur som behövs för att hantera den stora mängd data som kommer att passera igenom telekommunikationsnätverken, och efterlyser stimulansåtgärder för offentliga och privata investeringar i landsbygdsområden, glesbefolkade områden och de yttersta randområdena.

7. ReK anser att säkerhetskrav måste fastställas på alla nivåer för att se till att man uppnår bästa möjliga skydd av personlig integritet och personuppgifter samt förhindrar olaglig spårning av personuppgifter och profilanalys, inklusive shoppingpreferenser, hälsotillstånd, patientjournaler etc.

8. Vi välkomnar Europeiska kommissionens idé om att utreda en ny prissättningsmodell, som skulle sänka tillträdespriserna på koppar i syfte att underlätta övergången från koppar till fibernätverk. Det är viktigt att nätverken är öppna för olika aktörer.

9. Vi noterar den nya budgetramens potential att bidra väsentligt till att överbrygga den digitala klyftan och uppnå målen i Europa 2020-strategin, samtidigt som en del av EU-invånarnas viktiga sociala, kulturella och ekonomiska behov tillgodoses.

10. ReK framhåller vikten av samverkan mellan ramprogrammet, strukturfonderna och nationell politik i förhållande till EU:s mer allmänna mål för konkurrenskraft och sammanhållning.

11. ReK anser att det är absolut nödvändigt att identifiera lösningar för lagstiftning och förfaranden för de finansiella och ekonomiska åtgärderna i syfte att stimulera större användning av befintlig infrastruktur som kan integrera bredbandsnät för att minska sociala, ekonomiska och miljömässiga kostnader.

12. Kommittén stöder kommissionens förslag om att inrätta en expertgrupp på hög nivå med uppdraget att utarbeta en strategi för transeuropeiska telekommunikationsnätverk, och ber kommissionen att från ett tidigt skede hålla kommittén informerad om vad som händer i gruppen samt om dess analyser och politiska rekommendationer.

Regionkommitténs rekommendationer

13. Kommittén anser att IKT, som utgör grunden i ett informationssamhälle öppet för alla, bör innefatta alla samhällsmedborgares behov, inklusive personer som hotas av socialt utanförskap.

14. ReK upprepar att kommissionen och medlemsstaterna bör vidta de åtgärder som krävs för att de lokala och regionala myndigheterna fullt ut och på ett effektivt sätt ska vara delaktiga i förvaltningen av IKT-relaterade initiativ ([1]).

([1]) CdR 283/2008 fin.

15. ReK föreslår att man utnyttjar EU:s fulla potential att utveckla IKT-tjänster inom den offentliga och privata sektorn, och att IKT används för att förbättra de lokala och regionala myndigheternas tjänster på områden som hälso- och sjukvård, utbildning, offentlig upphandling, säkerhet samt sociala tjänster.

16. ReK föreslår att man inrättar en observationsgrupp för anläggande och utbyggnad av den nya generationens nät i Europa. Observationsgruppen skulle samla in statistiska uppgifter och data om offentliga arbeten, som skulle kunna utnyttjas helt eller delvis i samband med utvecklingen av nästa generations bredbandsnät (NGN). Den skulle förvalta en databas för övervakning av dessa offentliga arbeten och för upprättandet av ett europeiskt register över telekommunikationsnät, främja teknisk och lagstiftningsmässig verksamhet, genomföra studier och forskning samt ta fram och förmedla teknisk dokumentation och data.

17. EU-stödda offentlig-privata partnerskap mellan lokala och regionala myndigheter och små och medelstora företag som utvecklar IKT på området offentliga IKT-tjänster kan utgöra en utmärkt grund för att bygga upp färdigheter och kunskaper på lokal nivå i hela EU ([2]).

18. Man bör använda sig av offentlig-privata partnerskap för att erbjuda bredbandstjänster, i synnerhet i landsbygdsområden, och undvika att privata investeringar trängs ut.

19. ReK erinrar om att det är synnerligen viktigt att offentliga lokala och regionala organ förfogar över den interna kompetens och de hållbara ekonomiska resurser som behövs för digitalisering. Offentlig-privata partnerskap och utveckling av marknader för e-lärande erbjuder alternativ för finansieringen av digitalisering av innehåll. Information från den offentliga sektorn kan utveckla självbärande inkomstkällor som stöder informationsproduktion och digitaliseringsinsatser. Dessutom är nätverk och interaktiva gemenskaper viktiga eftersom de möjliggör kostnadsminskningar vid utvecklingen av öppen programvara ([3]).

20. Kommittén ber kommissionen att särskilt uppmärksamma utvecklingen av en icke-diskrimineringspolicy och att utjämna klyftan mellan befintliga aktörer och deras nya konkurrenter, i synnerhet när det gäller att förbättra de affärsmässiga förutsättningarna för höghastighetsbredband i Europa.

21. Kommittén påpekar att genomförandet av Fonden för ett sammanlänkat Europa inte får motverka sammanhållningspolitikens mål och att de föreslagna åtgärderna inte får innebära att byråkratin och regelverken ökar, samt att ytterligare information och klargöranden om användningen av de nya finansiella instrumenten och deras hävstångseffekt bör tillhandahållas och att deras effektivitet måste granskas. Kraven på budgetdisciplin, förbudet mot skuldsättning och tydligheten i budgeten får inte kringgås. EU:s ansvar måste begränsas till det ursprungliga beloppet. Eventualförpliktelser får inte uppstå.

22. ReK efterlyser en betydande förändring av inriktningen på strukturfondsmedlen till regionerna, i syfte att stimulera särskilt forskningens och innovationens efterfrågesida och främja den regionala potentialen i form av en användarstyrd och öppen innovation ([4]).

23. De lokala och regionala myndigheterna har en central roll i arbetet med att säkerställa rättvis bredbandstillgång till rimligt pris i områden där marknaden kommer till korta, genom att de genomför pilotprojekt för att överbrygga klyftan i fråga om e-tillgänglighet och utveckla nya arbetssätt som gör det möjligt att utveckla de medborgarinriktade offentliga nättjänsterna ([5]).

24. Kommittén påpekar återigen att finansiering och andra stödåtgärder bör främja införandet av öppna bredbandsnät som baseras på en horisontell nätverksarkitektur, och framhåller behovet av en affärsmodell som skiljer på fysisk tillgång till nätet och tillhandahållande av tjänster ([6]).

25. Vi understryker att snabba och tillförlitliga kommunikationsförbindelser i kombination med effektiva trådlösa mobila tjänster spelar en nyckelroll när det gäller att främja regional konkurrenskraft, tillgänglighet och jämlikhet mellan människor, och påminner om att i informationssamhället måste alla invånare, oavsett var de bor, garanteras effektiva infrastrukturer ([7]).

26. ReK efterlyser en större satsning på information på lokal och regional nivå samt på att främja en uppgradering av infrastrukturer, som båda är nödvändiga led i utvecklingen och tillämpningen av transeuropeiska telekommunikationsnätverk.

27. Vi framhåller behovet av offentliga investeringar i stamnätsinfrastruktur, som erbjuder länkar mellan nätverksknutpunkter i medelstora städer och småstäder eller landsbygdskommuner och som är en katalysator för investeringar i syfte att uppgradera accessnätet.

28. Kommittén noterar att tillgång till högkvalitativa bredbandstjänster till rimliga priser kan öka tillgängligheten och kvaliteten på de tjänster som lokala och regionala myndigheter erbjuder och underlätta saluförandet av produkter ([8]).

([2]) CdR 156/2009 fin.
([3]) CdR 247/2009 fin.
([4]) CdR 263/2007 fin.
([5]) CdR 5/2008 fin.
([6]) CdR 104/2010 fin.
([7]) CdR 104/2010 fin.
([8]) CdR 252/2005 fin.

29. Kommittén erinrar om betydelsen och behovet av gemensamma bestämmelser och praxis som styr återanvändningen och vidareutnyttjandet av information från den offentliga sektorn, för att säkerställa att samma grundläggande villkor gäller för alla aktörer på den europeiska informationsmarknaden, att villkoren för återanvändning av sådan information är mer överskådliga och att snedvridningar av inre marknaden undanröjs ([9]).

30. Kommittén betonar att informationen från den offentliga sektorn skulle kunna vidareutnyttjas till fullo om de lokala och regionala myndigheterna deltog mer aktivt. Dessa skulle i hög grad kunna främja återanvändningen av sådan information i syfte att förbättra konkurrenskraften och skapa arbetstillfällen ([10]).

31. ReK uppmanar de lokala och regionala myndigheterna att delta i ett brett samarbete för att förbättra interoperabiliteten i offentlig förvaltning och effektiviteten i tillhandahållandet av offentliga tjänster ([11]).

32. Regionerna intar en särställning i det internationella samarbetet på grund av de stödjande ramvillkoren för programplanering, struktur och lagstiftning inom deras forskningspolitik.

33. Kommittén konstaterar att de planerade åtgärderna i förslaget till förordning i sin nuvarande form inte tycks ge upphov till några problem vare sig vad gäller subsidiaritets- eller proportionalitetsprincipen.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

Skäl 21

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
För att kunna ta hänsyn till utvecklingen inom området informations- och kommunikationsteknik bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen vad gäller ändringar av bilagan till denna förordning. Det är av särskilt stor vikt att kommissionen genomför lämpliga samråd under det förberedande arbetet, vilket innefattar samråd på expertnivå. Målet med denna delegering är att bemöta nya tekniska utvecklingar och marknadsutvecklingar, nya politiska prioriteringar eller möjligheter att utnyttja synergier mellan olika infrastrukturer, vilket innefattar dem inom områdena transport och energi. Delegeringens omfattning är begränsad till att ändra beskrivningen av projekt av gemensamt intresse, lägga till projekt av gemensamt intresse eller ta bort inaktuella projekt av gemensamt intresse, enligt på förhand bestämda, tydliga och öppna kriterier.	För att kunna ta hänsyn till utvecklingen inom området informations- och kommunikationsteknik bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt delegeras till kommissionen vad gäller ändringar av bilagan till denna förordning. Det är av särskilt stor vikt att kommissionen genomför lämpliga samråd under det förberedande arbetet, vilket innefattar samråd på expertnivå samt på lokal och regional nivå. Målet med denna delegering är att bemöta nya tekniska utvecklingar och marknadsutvecklingar, nya politiska prioriteringar eller möjligheter att utnyttja synergier mellan olika infrastrukturer, vilket innefattar dem inom områdena transport och energi. Delegeringens omfattning är begränsad till att ändra beskrivningen av projekt av gemensamt intresse, lägga till projekt av gemensamt intresse eller ta bort inaktuella projekt av gemensamt intresse, enligt på förhand bestämda, tydliga och öppna kriterier.

Motivering

Det vore till särskilt stor nytta att involvera de lokala och regionala myndigheterna i samrådsförfarandet eftersom de medverkar i styrprocessen och utgör en länk mellan den centrala offentliga förvaltningen, medborgarna och privatföretag.

Ändringsrekommendation 2

Artikel 4 a

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
utbyggnaden av ultrasnabba bredbandsnät för att säkerställa en dataöverföringshastighet på 100 Mbps och uppåt,	utbyggnaden av ultrasnabba bredbandsnät för att säkerställa en dataöverföringshastighet på 100 Mbps och uppåt, med beaktande av efterfrågan på ultrasnabbt internet,

([9]) CdR 247/2009 fin.
([10]) CdR 247/2009 fin.
([11]) CdR 10/2009 fin.

Motivering

Investeringar i ultrasnabba bredbandsnät är ett högriskområde. Statistik visar att höghastighetsinternetanvändningen i hög grad släpar efter den befintliga bredbandstäckningen. I valet av teknik och projekt som ska få finansiering bör man därför beakta den faktiska efterfrågan på bredbandstillgång.

Ändringsrekommendation 3

Artikel 4 b

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
utbyggnaden av bredbandsnät för att förbinda öar, inlandsområden och randområden med unionens centrala områden för att i de områdena säkerställa tillräcklig dataöverföringshastighet som medger bredbandsanslutning på 30 Mbps och uppåt,	utbyggnaden av bredbandsnät för att förbinda öar, inlandsområden och randområden med unionens centrala områden för att i de områdena säkerställa tillräcklig dataöverföringshastighet som medger bredbandsanslutning på 30 Mbps och uppåt, med beaktande av efterfrågan på ultrasnabbt internet,

Motivering

Samma motivering som till föregående ändringsrekommendation.

Ändringsrekommendation 4

Artikel 5.3

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
Medlemsstater och/eller andra enheter som ansvarar för genomförandet av projekt av gemensamt intresse eller bidrar till dessas genomförande ska vidta nödvändiga juridiska, administrativa, tekniska och finansiella åtgärder i enlighet med motsvarande specifikationer i denna förordning.	Medlemsstater och/eller andra enheter, inklusive lokala och regionala myndigheter, som ansvarar för genomförandet av projekt av gemensamt intresse eller bidrar till dessas genomförande ska vidta nödvändiga juridiska, administrativa, tekniska och finansiella åtgärder i enlighet med motsvarande specifikationer i denna förordning.

Motivering

Av samma anledning som ovan vore det bra att nämna de lokala och regionala myndigheterna.

Ändringsrekommendation 5

Artikel 5.8 c

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
Kan uppvisa ett europeiskt mervärde.	Kan uppvisa ett europeiskt mervärde, efter en bedömning av genomförbarheten och en kostnads- och intäktsanalys.

Motivering

En genomförbarhetsbedömning skulle vara det bästa sättet att visa på mervärdet.

Ändringsrekommendation 6

Artikel 7.4

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
I dessa rapporter ska kommissionen även utvärdera om inriktningen för projekten av gemensamt intresse fortfarande återspeglar de politiska prioriteringarna, den tekniska utvecklingen och situationen på relevanta marknader. För större projekt ska dessa rapporter innehålla en miljöpåverkansanalys, som tar hänsyn till behoven av anpassning till klimatförändringar och begränsning av den påverkan som sker, samt en analys av motståndskraften mot katastrofer. En sådan översyn får även utföras vid annat tillfälle, om så bedöms lämpligt.	I dessa rapporter ska kommissionen även utvärdera om inriktningen för projekten av gemensamt intresse fortfarande återspeglar de politiska prioriteringarna, den tekniska utvecklingen och projektets genomförbarhet mot bakgrund av ~~och~~ situationen på relevanta marknader. För större projekt ska dessa rapporter innehålla en miljöpåverkansanalys, som tar hänsyn till behoven av anpassning till klimatförändringar och begränsning av den påverkan som sker, samt en analys av motståndskraften mot katastrofer. En sådan översyn får även utföras vid annat tillfälle, om så bedöms lämpligt. 5) Kommissionen ska också biträdas av en observationsgrupp i arbetet med att anlägga och bygga ut nästa generations bredband i Europa. Observationsgruppen samlar in data och statistiska uppgifter om offentliga arbeten, som kan utnyttjas helt eller delvis i samband med utvecklingen av nästa generations bredbandsnät (NGN). Den förvaltar en databas för övervakning av dessa offentliga arbeten och för upprättandet av ett europeiskt register över telekommunikationsnäten, främjar teknisk och lagstiftningsmässig verksamhet, genomför studier och forskning samt tar fram och förmedlar teknisk dokumentation och data.

Motivering

Samma motivering som till föregående ändringsrekommendation.

Bryssel den 4 maj 2012

Regionkommitténs ordförande

Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén om ”Ett konsumentprogram 2014–2020”

(2012/C 225/17)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

— Kommittén stöder målet att ytterligare stärka och vidareutveckla konsumentskyddet inom EU. Detta är en nödvändig förutsättning för en välfungerande inre marknad.

— De risker som hör samman med den allt mer globaliserade tillverkningskedjan kräver ett effektivare samarbete mellan myndigheterna för att förhindra att farliga produkter kommer ut på inre marknaden och för att se till att lämpliga åtgärder vidtas när detta händer.

— Kommissionens föreslagna budget för konsumentprogrammet 2014–2020 på 197 miljoner euro, vilket motsvarar mindre än fem cent per EU-konsument, är otillräcklig.

— Kommittén understryker att de lokala och regionala myndigheterna bör spela en avgörande roll på området, med tanke på att de befinner sig närmast konsumenterna. Med tanke på de begränsade möjligheter som den nuvarande budgeten erbjuder bör det regionala samarbetet få ökad uppmärksamhet. Kommissionen bör också spela en aktivare roll när det gäller att bidra till inrättandet av ett nätverk som ger de lokala organisationerna möjlighet att lättare utbyta erfarenheter.

— Kommittén anser också att det är viktigt att med hänsyn till befogenhetsfördelningen på EU-nivå betona de logistiska aspekterna i samband med vikten av undervisning som ökar konsumenternas medvetenhet. De olika skolsystemens läroplaner kännetecknas av stora olikheter, i fråga om både innehåll och metoder. Harmoniserat utbildningsmaterial om konsumentskydd kan utarbetas och rekommenderas, med ett innehåll som är anpassat efter de olika undervisningsnivåerna.

— Kommittén ser det som viktigt att stärka stödet till konsumentorganisationer.

— Kommittén noterar med oro att kommissionen redan i sitt konsumentprogram 2007–2013 meddelade att den planerade att vidta åtgärder rörande kollektiva prövningsmöjligheter för konsumenterna vid överträdelser av konsumentskyddsbestämmelserna, men att inget lagstiftningsförslag ännu formulerats.

Föredragande	István SÉRTŐ-RADICS (HU–ALDE), Borgmästare i Uszka (Ungern)
Referensdokument	Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ett konsumentprogram 2014–2020 COM(2011) 707 final

I. ALLMÄNNA KOMMENTARER

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

1. Regionkommittén stöder det politiska målet att fortsätta harmoniseringen av inre marknaden och förbättra dess funktion för konsumenter och företag, särskilt de små och medelstora företagen, som utgör en stor majoritet av de europeiska företagen (mer än 90 %). ReK håller dock samtidigt fast vid målet att ytterligare stärka och vidareutveckla konsumentskyddet inom EU. Detta är en nödvändig förutsättning för en välfungerande inre marknad.

2. Mot den bakgrunden välkomnar ReK förslaget, som ger EU-medborgarna en central roll som medvetna konsumenter på den inre marknaden. Kommittén anser att detta gör det möjligt att se till att EU-medborgarna kan utnyttja inre marknadens potential till fullo. Programmets huvudmål är att garantera den europeiska befolkningens säkerhet och skydda dess ekonomiska intressen. EU:s konsumentpolitik stöder och kompletterar medlemsstaternas. Konsumentutgifternas stora ekonomiska kraft (56 % av EU:s BNP) kan innebära ett stort bidrag till ökad tillväxt, vilket är ett av EU:s mål.

3. ReK anser att de nya programmen måste bygga vidare på det nuvarande programmet. I slutsatserna från halvtidsutvärderingen av strategin och programmet för 2007–2013 betonades att konsumentpolitiken är ett relativt nytt område för EU och att kontinuitet därför är A och O för att man ska nå resultat.

4. Kommittén anser att den budget som tilldelats konsumentskyddprogrammet är otillräcklig. För perioden 2014–2020 rekommenderar kommissionen att 197 miljoner euro ska avsättas, en mycket liten summa som motsvarar mindre än fem cent per EU-konsument.

5. Varje medlemsstat måste tillförsäkras handlingsutrymme att värna sin nationella särart i den offentligt drivna och finansierade verksamheten inom områden som exempelvis hälso- och sjukvårdstjänster samt utbildning.

II. SÄRSKILDA KOMMENTARER

Säkerhet

6. Regionkommittén anser att skillnaderna i tillsynen av produktsäkerhetslagstiftningen i medlemsstaterna samt förekomsten av farliga produkter på inre marknaden och de risker som hör samman med den allt mer globaliserade tillverkningskedjan kräver ett effektivare samarbete mellan de nationella myndigheterna för att förhindra att farliga produkter kommer ut på inre marknaden och för att se till att lämpliga åtgärder vidtas när detta händer.

7. Kommittén anser att de mekanismer för marknadsövervakning som finns, t.ex. Rapex, är effektiva när det gäller att rikta uppmärksamheten mot förteckningen över farliga produkter, men att dessa produkter inte tas bort från marknaden lika effektivt i de olika medlemsstaterna. Man bör dels ekonomiskt stödja förvaltning och funktion i Rapex-nätverket, nätverket för konsumentskyddssamarbete och databaserna om kosmetiska produkter, dels på EU-nivå harmonisera de olika övervakningssystemen, ett område där det har gjorts mycket små framsteg.

8. Kommittén beklagar att den bristande säkerheten har lett till att den gränsöverskridande handeln fortfarande är mindre än önskat. Förtroendet för gränsöverskridande transaktioner – andelen konsumenter som har förtroende för internetköp från företag i andra medlemsländer – var 37 % år 2010. I den aktuella ekonomiska situationen är det av största vikt att utnyttja inre marknadens potential maximalt, och man bör försöka öka den ovannämnda andelen till 50 % under de kommande sju åren.

9. Kommittén är övertygad om att åtgärder på EU-nivå och samarbete genom det nätverk som avses i direktivet om allmän produktsäkerhet ger bättre resultat än en serie enskilda åtgärder i medlemsstaterna, eftersom man kan använda information som samlats in av andra länder (t.ex. Kina) för att åtgärda kunskapsbrister. Därigenom kan man minska skillnaderna på den inre marknaden. ReK anser samtidigt att det är mycket viktigt att rikta uppmärksamheten på tredjeländers deltagande i det europeiska systemet för marknadsövervakning. Den största andelen farliga produkter och produkter av dålig kvalitet på marknaden kommer från tredjeländer, och det är mycket viktigt att samarbeta med deras myndigheter i förebyggande syfte.

Upplysning och utbildning

10. Insamling och analys av jämförbara data kan bara göras på EU-nivå, om man sedan vill göra en övergripande analys av inre marknadens funktion och fastställa referenspunkter. Uppgifterna måste vara tillräckligt tillförlitliga och representativa för att kunna utnyttjas inte bara på EU-nivå utan också på nationell nivå. Studier av beteenden kopplade till politiska åtgärder och lämpliga test är praktiska verktyg som kan göra det möjligt att skapa en smartare lagstiftning.

11. ReK ser det som viktigt att stärka stödet till konsumentorganisationer. ReK anser att dessa organisationer är de enda som kan företräda konsumenterna på ett kraftfullt och enat sätt på europeisk nivå och tillhandahålla de harmoniserade konsumentuppgifter som beslutsfattandet i Europa, EU-institutionerna och dialogen på EU-nivå behöver.

12. Kommittén anser också att det är viktigt att med hänsyn till befogenhetsfördelningen på EU-nivå betona de logistiska aspekterna i samband med vikten av undervisning som ökar konsumenternas medvetenhet. De olika skolsystemens läroplaner kännetecknas av stora olikheter, i fråga om både innehåll och metoder. Harmoniserat utbildningsmaterial om konsumentskydd kan utarbetas och rekommenderas, med ett innehåll som är anpassat efter de olika undervisningsnivåerna. Om konsumentutbildningen stärktes på EU-nivå skulle detta bidra till att undvika bristande enhetlighet på området. Kommittén anser också att det är viktigt att en konsumentutbildning avpassad till de olika undervisningsnivåerna blir en fast del i undervisningsstoffet i alla skolsystem. Enligt befogenhetsfördelningen i EU är detta en uppgift för medlemsstaterna. Om konsumentutbildningens betydelse erkändes i hela EU skulle detta bidra till att ämnet också ägnades tillräckligt med tid i skolans vardag.

13. Konsumentorganisationerna är de aktörer som är bäst lämpade att på ett effektivt sätt informera konsumenterna, i synnerhet när det är fråga om komplicerade avtal med tjänsteleverantörer, och det är därför mycket viktigt att deras medarbetare får fortbildning. I detta fall är det knappast möjligt att centralisera uppgifterna på europeisk nivå. Organisationer på lokal eller regional nivå skulle kunna tilldelas dessa uppgifter genom ett beslut på EU-nivå, varefter de själva skulle ansvara för dem med beaktande av de lokala bestämmelserna.

14. ReK anser samtidigt att man inte får glömma vikten av att utbilda personalen vid de offentliga och kommunala administrativa organ som ansvarar för att övervaka tillämpningen av konsumentskyddslagstiftningen. I detta hänseende vore det lämpligt att främja förutsättningarna för de nationella myndigheternas samarbete kring tillämpning av standarder och riskbedömning genom att stödja utbildning på EU-nivå.

Rättigheter och rättelse

15. De uppgifter som detta mål ger upphov till är praktiskt taget identiska för alla myndigheter som berörs av konsumentskydd. Kommittén beklagar därför att de olika typerna av instanser (civilsamhällsorganisationer, offentliga eller kommunala organ, informations- eller rådgivningskontor) tar sig an uppgifterna var för sig, ofta parallellt och i allmänhet på både EU-nivå och nationell nivå och på ett relativt ineffektivt sätt.

16. Denna problematik är tätt sammanbunden med hanteringen av konsumenternas klagomål, eftersom de flesta av ärendena kommer in till konsumentskyddsmyndigheterna i form av klagomål. Man har inte kunnat öka effektiviteten på detta område och konsumenternas missnöje fortsätter att stiga.

17. ReK vill påpeka att endast 8 % av programmets budget ska ägnas åt utarbetande av nya bestämmelser.

18. Kommittén anser att man bör undersöka vilka inneboende begränsningar som finns i lagstiftningen. Det faktum att konsumentavtal har införlivats i den nationella lagstiftningen har paradoxalt nog gjort det mycket svårare för konsumentskyddsorganisationerna att göra välgrundade anmälningar i samband med reklamationer angående kvalitet, beroende på att det saknas befogenheter. Faktum är att behöriga domstolar har blivit den främsta överprövningsinstansen.

19. Kommittén noterar med oro att kommissionen redan i sitt konsumentprogram 2007–2013 meddelade att den planerade att vidta åtgärder rörande kollektiva prövningsmöjligheter för konsumenterna vid överträdelser av konsumentskyddsbestämmelserna, men att inget lagstiftningsförslag ännu formulerats.

20. ReK skulle därför vilja understryka att kollektiva prövningsmöjligheter i domstol, som för närvarande hanteras på nationell nivå i 14 EU-medlemsstater, ger offren möjlighet att lätt få ersättning då den skada som har vållats är av kollektiv karaktär, t.ex. i samband med inställda flyg, felaktiga produkter och oansvarig finansrådgivning. Vi anser att detta kraftfulla verktyg måste utsträckas till att omfatta de övriga EU-länderna och gälla även gränsöverskridande tvister. Som en följd av att den europeiska kartellagstiftningen inte efterlevs beräknas kostnaden för utebliven ersättning redan uppgå till mer än 20 miljarder euro per år. Vi avvisar dock idén om kollektiv talan av typen ”*opt out*”, som har amerikanska ”*class action*” som förebild. Konsumenterna bör vara tvungna att aktivt ta ställning för eller emot frågan om individuella anspråk ska göras gällande (”*opt in*”).

21. Kommittén betonar att kommissionens förslag borde inskränka sig till en ramlagstiftning. Denna borde i likhet med direktiv 98/27/EG (om förbudsföreläggande för att skydda konsumenternas intressen) under alla omständigheter innehålla riktlinjer om nationella miniminormer och i övrigt överlåta frågan till medlemsstaterna om hur kollektiva prövningsmöjligheter kan omsättas med hänsyn till nationell rättstradition. Om EU gör anspråk på lagstiftningsbefogenheter för ytterligare kollektiva rättsinstrument måste dessa stämmas av mot rättsordningen och det system för att genomdriva rätt som finns i varje medlemsstat.

22. Vi anser att man bör skapa ett online-gränssnitt för tvistlösning. Ett sådant instrument skulle naturligtvis endast kunna tjäna konsumenternas intressen effektivt om det är lätt att använda och finns tillgängligt på alla medlemsstaters officiella språk. Fördelarna med ett online-system är att hinder som härrör från skillnader i lagstiftningen eller tillämpning av den mellan medlemsstaterna inte hämmar funktionen.

23. Internationell tillgång till tvistlösning utanför domstol samt tillämpning av online-lösningar är absolut nödvändigt. Man bör dock undersöka vilka möjligheter och metoder som

finns för att dessa myndigheters beslut i större utsträckning ska accepteras av de olika parterna. Det vore också bra att låta konsumenterna vända sig till den instans bland de behöriga myndigheterna i de olika länderna som ger dem de mest omfattande rättigheterna.

24. ReK anser att icke-statliga konsumentskyddsorganisationer bör få särskilt stöd för att de tillhandahåller juridiska ombud och juridisk rådgivning till konsumenter. Om dessa organisationer fick tillträde till behöriga samhällsorganisationer på EU-nivå med stöd från EU skulle detta leda till att organisationernas bas blev mycket större, och tilliten bland de konsumenter som är knutna till dem skulle öka. Företagen skulle vara mer benägna att följa beslut på deras områden om de kunde räkna med effektiv juridisk hjälp på ett tidigt stadium och på så sätt föregripa resultatet av en eventuell rättsprocess.

Införlivande

25. Regionkommittén vill understryka vikten av att konsumentskyddsbestämmelserna också reglerar gemensamma projekt, gemensamma genomförandeåtgärder och utbyte av tjänstemän. I det avseendet kan man notera att samordnade åtgärder där flera medlemsstater deltar (samfinansiering via programmet och via de berörda medlemsstaterna), t.ex. kontrollåtgärder, utgör ett effektivt sätt.

26. Kommittén anser att det är viktigt att notera att gränsöverskridande klagomål inte kan hanteras effektivt utan samarbete. Det är viktigt att utarbeta initiativ om hanteringen av klagomål och att inrätta en gemensam europeisk databas. Men precis som när det gäller andra stora europeiska system (Rapex) måste man utveckla deras praktiska användbarhet så att de kan användas i större omfattning inom samarbetet mellan olika myndigheter.

27. Nätverket av europeiska konsumentcentrum, som finansieras av kommissionen och medlemsstaterna, är ett nödvändigt och mycket användbart instrument. Det är ett europeiskt nätverk som tillhandahåller information och stöd i rättsliga frågor för konsumenterna, som kan vända sig till nätverket för att väcka talan mot en marknadsoperatör som är etablerad i en annan medlemsstat som en följd av problem som uppstått i samband med gränsöverskridande köp.

28. Kommittén beklagar att de europeiska konsumentcentrumen i många fall inte har tillräcklig koppling till de myndigheter som behandlar klagomålen och tvisterna, beroende på bristande behörighet när det gäller konkreta ersättningsfall. Eftersom de rättsliga instrument med vilkas hjälp de behöriga myndigheterna ska vidta effektiva åtgärder saknas, vilket inte heller överensstämmer med EU:s rättsliga principer, måste man räkna med ett stigande missnöje.

III. POLITISKA REKOMMENDATIONER

29. Regionkommittén understryker att de lokala och regionala myndigheterna bör spela en avgörande roll på området, med tanke på att de befinner sig närmast konsumenterna. Med tanke på de begränsade möjligheter som den nuvarande budgeten erbjuder bör det regionala samarbetet få ökad uppmärksamhet. I det sammanhanget bör Europeiska kommissionen spela en aktivare roll när det gäller att bidra till inrättandet av ett nätverk som ger de lokala organisationerna möjlighet att lättare utbyta erfarenheter.

30. Kommittén vill rikta uppmärksamheten på behovet av att försvara konsumenternas intressen såväl på lokal nivå som i medlemsstaterna. För att säkerställa ett bättre förhållande mellan kostnad och nytta bör man organisera konsumentskyddsutbildning på lokal och regional nivå. Hanteringen av konsumenternas klagomål bör dock ske i olika steg. I en period av ekonomisk kris är konsumenternas betydelse än större.

31. ReK anser att de regionala organen bör integreras i de europeiska organisationernas nätverk så att de kan dra nytta av finansiering från kommissionen. Detta skulle ge konsumenterna möjlighet att ta upp sina problem på en geografiskt närmare nivå. Det skulle vara effektivare att planera verksamheten via lokala organisationer.

32. ReK anser att det skulle vara möjligt att stärka regionernas befogenheter i fråga om konsumentskydd genom att stödja regionala universitetscentrum som bedriver forskning på området. Dessa centrum skulle kunna skapa den kunskapsbas som krävs för att de regionala myndigheterna effektivt skulle kunna genomföra en regional konsumentskyddspolitik.

IV. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

Artikel 5.1 a

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
De är icke-statliga, ideella organisationer som är oberoende av industri, handel och näringsliv eller andra motstridiga intressen och deras huvudsakliga mål och verksamhet består i att främja och skydda konsumenternas hälsa och säkerhet samt deras ekonomiska och rättsliga intressen i unionen.	De är icke-statliga, ideella organisationer som är oberoende av industri, handel och näringsliv eller andra motstridiga intressen och deras huvudsakliga mål och verksamhet består i att främja och skydda konsumenternas hälsa och säkerhet samt deras ekonomiska, sociala och rättsliga intressen i unionen.

Ändringsrekommendation 2

Artikel 5.2 a

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
De är icke-statliga, ideella organisationer som är oberoende av näringsliv eller andra motstridiga intressen och deras huvudsakliga mål och verksamhet består i att främja och skydda konsumenternas hälsa och säkerhet samt deras ekonomiska och rättsliga intressen i unionen.	De är icke-statliga, ideella organisationer som är oberoende av näringsliv eller andra motstridiga intressen och deras huvudsakliga mål och verksamhet består i att främja och skydda konsumenternas hälsa och säkerhet samt deras ekonomiska, sociala och rättsliga intressen i unionen.

Ändringsrekommendation 3

Artikel 5.2 b

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
Deras uppgifter är följande: De fungerar som en formell mekanism genom vilken företrädare för konsumenter från såväl unionen som från tredjeländer kan bidra till den politiska diskussionen och politikens innehåll, anordnar möten med tjänstemän och beslutsfattare i syfte att främja och försvara konsumenternas intressen hos offentliga myndigheter, kartlägger gemensamma problem och utmaningar för konsumenterna, lyfter fram konsumenternas synpunkter i unionens bilaterala relationer med tredjeländer, bidrar till utbytet och spridningen av sakkunskaper och fakta om konsumentfrågor både i unionen och i tredjeländer samt utarbetar gemensamma konsumentpolitiska rekommendationer.	Deras uppgifter är följande: De fungerar som en formell mekanism genom vilken företrädare för konsumenter från såväl unionen som från tredjeländer kan bidra till den politiska diskussionen och politikens innehåll, anordnar möten med tjänstemän och beslutsfattare i syfte att främja och försvara konsumenternas intressen hos offentliga myndigheter på nationell, regional och lokal nivå, kartlägger gemensamma problem och utmaningar för konsumenterna, lyfter fram konsumenternas synpunkter i unionens bilaterala relationer med tredjeländer, bidrar till utbytet och spridningen av sakkunskaper och fakta om konsumentfrågor både i unionen och i tredjeländer samt utarbetar gemensamma konsumentpolitiska rekommendationer.

Motivering

Man bör utvidga stödmöjligheterna till att de omfatta också lokala och regionala myndigheters verksamhet så att dessa kan organisera möten med tjänstemän som arbetar med konsumentskydd.

Ändringsrekommendation 4

Artikel 5.7

Kommissionens förslag	ReK:s ändringsrekommendation
Bidrag för åtgärder kan beviljas ett offentligt organ eller en ideell organisation som väljs genom ett öppet förfarande och utses av en medlemsstat eller ett tredjeland som avses i artikel 7 i denna förordning. Det utsedda organet ska ingå i ett nätverk i unionen som ger konsumenterna information och stöd i syfte att hjälpa dem att utnyttja sina rättigheter och få tillgång till lämplig tvistlösning (nätverket av europeiska konsumentcentrum).	Bidrag för åtgärder kan beviljas ett offentligt organ – på nationell, regional eller lokal nivå – eller en ideell organisation som väljs genom ett öppet förfarande och utses av en medlemsstat eller ett tredjeland som avses i artikel 7 i denna förordning. Det utsedda organet ska ingå i ett nätverk i unionen som ger konsumenterna information och stöd i syfte att hjälpa dem att utnyttja sina rättigheter och få tillgång till lämplig tvistlösning (nätverket av europeiska konsumentcentrum).

Motivering

Lokala och regionala organ och myndigheter bör också kunna få stöd.

Bryssel den 4 maj 2012

Regionkommitténs ordförande

Mercedes BRESSO

Yttrande från Regionkommittén om ”Program för hälsa och tillväxt: Det tredje fleråriga programmet för EU-åtgärder på hälsoområdet för perioden 2014–2020”

(2012/C 225/18)

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

— Regionkommittén anser att det namn som har valts för programmet – ”Program för hälsa och tillväxt” – reducerar hälsan till dess rent samhällsekonomiska nytta utan att människan sätts i centrum.

— Kommittén välkomnar den allmänna målsättningen för programmet.

— Kommittén undrar om det räcker med den planerade budgeten på sammanlagt 446 miljoner euro under perioden 2014–2020, trots att detta innebär en höjning jämfört med tidigare program. Kommittén beklagar att kommissionen inte har fastställt en betydligt större budget med tanke på den samhällsekonomiska nytta som en minskning av utgifterna för sjukdomskostnader och sjukfrånvaro på arbetsplatsen medför.

— Kommittén ställer sig bakom principen att bidrag endast får beviljas om man kan konstatera att det finns ett påtagligt EU-mervärde och påminner om att detta innovativa mervärde bör komma patienterna till nytta och inte enbart definieras utifrån kommersiella hänsyn och minskade hälsokostnader.

— Kommittén anser att samfinansieringen av åtgärder borde ske enligt reglerna för strukturfonderna, så att struktursvaga regioner kan få lämpligt stöd.

— Kommittén förväntar sig att lokala och regionala myndigheter och icke-statliga organisationer involveras i arbetet med att utarbeta, genomföra och utvärdera programmet, enskilda projekt och studier.

Föredragande	Tilman TÖGEL (DE–PSE), ledamot av Sachsen-Anhalts delstatsparlament
Referensdokument	Program för hälsa och tillväxt, det tredje fleråriga programmet för EU-åtgärder på hälsoområdet för perioden 2014–2020 COM(2011) 709 final

1. Regionkommittén stöder ansträngningar och initiativ som syftar till att trygga den offentliga hälsovården för människorna i Europa och grunda den på de senaste vetenskapliga rönen till människornas fromma. Detta måste vara målet för alla aktörer inom hälsopolitik och hälsovård på europeisk, nationell, regional och lokal nivå.

2. Regionkommittén betonar i samband med detta att en hållbar hälsopolitik också alltid måste ta hänsyn till hälsofrämjande och sjukdomsförebyggande faktorer som t.ex. sociala förhållanden, levnadsvanor, kultur utbildning, miljöfaktorer och sociala ramvillkor. Innovationer på alla socialt relevanta områden måste spridas genom nätverk, så att man så tidigt som möjligt kan identifiera riskfaktorer och motverka deras negativa effekter.

3. Regionkommittén ser i programprioriteringarna en risk för att olikheterna på hälsoområdet reduceras till att bara handla om ojämlik tillgång till vissa behandlingsformer. Detta kan leda till att ansträngningarna för att undanröja de sociala skillnader som ligger till grund för olikheterna hamnar i skuggan.

4. I titeln på programmet i fråga hänvisas det till ett tillväxtbegrepp som inte definieras på något sätt. Så länge som detta begrepp inte har diskuterats närmare är det tveksamt att använda det som mål för programmet. Även om programmet i första hand främjar innovationer i mekanismer för kommunikation mellan de olika aktörerna inom hälsovården måste människan och hennes hälsa stå i centrum. Visserligen borde man framhäva sambandet mellan ekonomisk tillväxt och investeringar i hälsovården, men i förslaget är denna fokusering överdriven. Detta innebär att det finns en risk för att investeringar i hälsa endast betraktas ur ett ekonomiskt perspektiv och detta kan ge ett intryck av att man på EU-nivå endast halvhjärtat satsar på att främja fysiskt och psykiskt välbefinnande.

5. Regionkommittén uttrycker i detta sammanhang återigen sin oro över att åtgärder för att konsolidera de statliga finanssystemen för det mesta vidtas på bekostnad av den offentliga sektorns investeringar och på så sätt också går ut över kvaliteten och stabiliteten i hälsosystemen. Regionkommittén ser det därför som en prioritering att trygga hälsovården. Kommittén utgår från att även detta program på samma sätt som offentlig-privata partnerskap kan ge upphov till samverkanseffekter som gör att hälsosystemen kan leva upp till framtidens utmaningar.

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

Allmänna kommentarer

6. Regionkommittén erkänner och stöder kommissionens ansträngningar att med de strategiska målsättningarna i Europa 2020-strategin i åtanke fortsätta med hälsoprogrammen genom det föreliggande EU-handlingsprogrammet ”Program för hälsa och tillväxt”. Vi ställer oss särskilt positiva till fokuseringen på innovativa och hållbara hälsosystem, förbättrad resursanvändning, hälsofrämjande åtgärder, förebyggande av sjukdomar och gränsöverskridande nätverkssamarbete för att förebygga och bekämpa hälsohot.

7. Det namn som har valts för programmet – ”Program för hälsa och tillväxt” – reducerar hälsan till dess rent samhällsekonomiska nytta utan att människan sätts i centrum. Namnet på programmet återspeglar på så sätt inte de målsättningar för programmet som nämns i artikel 4, t.ex. ”öka tillgången till bättre och tryggare vård för medborgarna” (artikel 4.2) och ”skydda medborgarna från gränsöverskridande hälsohot” (artikel 4.4).

8. Kommittén uppmanar kommissionen att tänka på att programmets namn kan verka diskriminerande för sjuka och funktionshindrade, eftersom det antyder att endast friska människor kan bidra till den ekonomiska tillväxten och därmed vara önskvärda ur ett samhällsekonomiskt perspektiv. Här glömmer man att också dessa människor är fullt berättigade att delta i arbetslivet och på så sätt kan lämna ett ekonomiskt värdefullt bidrag förutsatt att man erbjuder dem de stödåtgärder som de behöver.

9. Regionkommittén konstaterar i detta sammanhang att det är svårt att se en innehållsmässig koppling mellan programmet och Världshälsoorganisationens (WHO) strategi ”Hälsa 21 – Hälsa för alla på 2000-talet” och att målen inte är jämförbara. Som mål för en hälsostrategi betonar WHO det absolut nödvändiga i att avlägsna olikheter i fråga om sociala och ekonomiska möjligheter för att förbättra hälsan hos befolkningen som helhet. WHO anser samtidigt att åtgärderna för framför allt särskilt hjälpbehövande och sjuka människor måste samlas under ett tak, att flaskhalsarna i vården måste avvecklas och att hälsorelaterad och social diskriminering måste åtgärdas (punkt II i inledningen till WHO:s förklaring ”Hälsa 21” från 51:a Världshälsoförsamlingen). Dessa aspekter saknas i programmet, som

ensidigt betonar möjligheterna för samhällsekonomins utveckling. Regionkommittén förväntar sig ett nära samarbete mellan kommissionen och WHO:s regionala kommitté vid utarbetandet av den framtida euroepiska hälsopolitiken *"Health 2020"*.

Kapitel I, Allmänna bestämmelser

10. Kommittén ställer sig positiv till det program som kommissionen nu lägger fram som en fortsättning på andra handlingsprogrammet, som pågår till 2013, och första handlingsprogrammet (2003–2007).

11. Kommittén ställer sig i detta sammanhang kritisk till att det inte har gjorts någon utvärdering av dessa program och framhåller att det inte räcker med en "sammanfattning av efterhandsutvärderingen av folkhälsoprogrammet för 2003–2007 och halvtidsutvärderingen av folkhälsoprogrammet för 2008–2013" (punkt 6.5.3 i finansieringsöversikten) för att man ska kunna ta ställning till revisionsrättens rekommendationer och genomförandet av programmets rekommendationer.

12. Kommittén välkomnar den allmänna målsättning för programmet som formuleras i artikel 2,

— samarbete mellan medlemsstaterna för att skapa ett effektivt system för överföring av innovationer inom hälsovården,

— en stärkning av den finansiella hållbarheten i de enskilda staternas hälsosystem med hänsyn tagen till de demografiska och finansiella begränsningarna,

— ökat skydd mot gränsöverskridande hälsohot, och

— därmed en kontinuerlig förbättring av medborgarnas hälsa.

13. Kommittén noterar att det i programmet inte talas om det nödvändiga i att involvera de lokala och regionala myndigheterna, som ofta har ansvaret för att skapa förutsättningar för god hälsa och för att tillhandahålla en hälsovård som motsvarar behoven och organisera hälsovården, eller om samråd på förhand med berörda parter.

14. Kommittén förväntar sig därför att lokala och regionala myndigheter och icke-statliga organisationer involveras i arbetet med att utarbeta, genomföra och utvärdera programmet, enskilda projekt och studier.

15. Kommittén ställer sig kritisk till att det i förslaget till förordning införs nya begrepp och instrument, vilkas innehåll och räckvidd inte helt tydligt framgår. Det är t.ex. inte tillräckligt tydligt vilka av de "verktyg och mekanismer på EU-nivå för att hantera bristen på personal och ekonomiska resurser, och underlätta införandet av innovativa lösningar inom hälso- och sjukvården […]" som nämns under första målet som ska utvecklas. Nya verktyg får inte leda till dubbla strukturer, dubbla kostnader eller en ökad administrativ börda.

Kapitel II, Syfte och tillämpningsområde

16. Kommittén stöder intentionen i programmet att uppmuntra politiska beslutsfattare och anställda inom hälsovården och vid hälsovårdsinstitutioner att använda innovativa och högvärdiga produkter och tjänster med avseende på de verktyg, mekanismer och riktlinjer som har utvecklats inom hälsovården. Därigenom vill man uppnå kostnadsbesparingar på lång sikt och samtidigt öka effektiviteten och hållbarheten i hälsosystemen. Kommittén föreslår att man på medellång sikt överväger ett kompletterande system med incitament till stöd för dessa effekter.

17. Kommittén välkomnar målsättningarna att förbättra tillgången till medicinsk sakkunskap och information om specifika sjukdomar över nationsgränserna samt utarbeta gemensamma lösningar och riktlinjer för att förbättra kvaliteten på vården och patientsäkerheten. Aktörer och beslutsfattare inom hälsopolitiken samt anställda inom hälsovården borde uppmuntras att utnyttja de sakkunskaper som har samlats in genom de europeiska referensnäten och att genomföra de riktlinjer som har utarbetats. I samband med detta bör man också överväga utbytesprogram för olika personalkategorier på hälsoområdet, som läkare, sjuksköterskor, undersköterskor och folkhälsoexperter.

18. Kommittén instämmer i att man därför bör främja samarbetet vid utvärderingen av medicinska metoder och undersöka potentialen med e-hälsotillämpningar, och förutsätter att man i det samarbete som eftersträvas i fråga om elektroniska patientregister respekterar de krav som uppgiftsskyddet, läkarnas tystnadsplikt och patienternas självbestämmande ställer.

19. Kommittén anser att det är rätt att fokusera på identifiering, spridning och främjande av bästa praxis och projekt för att främja hälsan och förebygga sjukdomar som uppstår till följd av bl.a. tobaksrökning, dåliga kost- och motionsvanor, alkoholmissbruk och oskyddade sexuella kontakter. Kommittén förväntar sig dessutom att man tar itu med den allt högre graden av antibiotikaresistens och kopplingen till användningen av antibiotika i djuruppfödningen, framför allt vid intensiv djuruppfödning, samt nödvändigheten av förebyggande hälsovård genom vaccinationer. Frågan om ojämlik hälsa, psykisk hälsa, sociala bestämningsfaktorer för hälsa och välbefinnande, som hittills inte har beaktats, måste också tas med i programmet med tanke på kopplingen till den pågående finansiella och ekonomiska krisen.

20. Kommittén välkomnar de stödberättigande åtgärder som fastställs i artikel 4.1, framför allt när det handlar om att utveckla samarbetet vid utvärdering av medicinska metoder och öka driftskompatibiliteten för e-hälsotillämpningar i syfte att stärka patienternas rättigheter.

21. Kommittén kräver som komplement till samarbete vid utvärderingen av medicinska metoder att det görs hälsokonsekvensbedömningar (*Health Impact Assessments*), särskilt med avseende på aktuella eller framtida strategier, planer och program både inom och utanför hälsoområdet.

22. Kommittén uppmanar kommissionen att undersöka om man inte vid sidan av medlemsstaterna, patientorganisationerna och intressegrupperna också kan involvera självhjälpsgrupper för drabbade i samarbetet för att utarbeta samordnade åtgärder på EU-nivå som gör det möjligt att utnyttja gränsöverskridande behandlingsmöjligheter.

23. Kommittén välkomnar strävan i programmet att ge omfattande stöd till ”tillhandahållande av kunskap”. Ett viktigt mål i detta sammanhang bör vara att lägga grunden för metodologiska färdigheter bland beslutsfattarna och de institutioner som förbereder besluten i syfte att utveckla skräddarsydda temainriktade lösningar på nationell och regional nivå som gör det möjligt att tillämpa lösningar i de strukturer och system som är specifika för länderna och som har vuxit fram historiskt.

24. Kommittén stöder inriktningen på åtgärder som ska motverka bristen på arbetskraft inom hälsovården och på vårdområdet och utgår ifrån att åtgärder som syftar till att stödja hållbar tillgång till arbetskraft inom hälsovården och på vårdområdet inte motverkas av att yrkeskunnig personal lockas över från andra medlemsstater.

25. I detta sammanhang hänvisar kommittén till att utbildningen av vård- och omsorgspersonal måste anpassas till 2000-talets behov, såsom krävs i Lancet-rapporten *”Health professionals for a new century: transforming education to strengthen health systems in an interdependent world”*. Vi uppmanar dessutom till en fortsatt dialog om en omorientering av utbildningen av vårdpersonal i de ansvariga EU-organen.

26. Kommittén välkomnar alla de åtgärder som nämns i artikel 4.2 och 4.3 och som ska vidtas för att öka tillgången till bättre och tryggare vård för medborgarna, men också för att förebygga sjukdomar. Kommittén förväntar sig att man inte bara skapar referensnätverk eller referenscentrum, i synnerhet för studie och forskning, diagnos och behandling beträffande sjukdomar som är sällsynta i Europa, utbyter bästa praxis och skapar kunskapssystem om hälso- och sjukvård utan framför allt också utarbetar riktlinjer som syftar till försiktig användning av antibiotika samt åtgärder som generellt sett stimulerar medborgarna till en försiktig hantering av framför allt icke-receptbelagda läkemedel.

27. Kommittén stöder inriktningen på skyddet för medborgarna mot gränsöverskridande hälsohot, som går ut på att man utvecklar gemensamma strategier för bättre beredskap och samordning i samband med hälsokriser. Utgångspunkten för strategierna bör vara att man tar hänsyn till nationell och regional kompetens, och att mekanismerna för det gränsöverskridande samarbetet fastställs på grundval av denna kompetens.

28. Vi vill i detta sammanhang tydligt framhålla vår förväntan att de lokala och regionala myndigheterna, med tanke på deras befogenheter för hälso- och katastrofskyddet i medlemsstaterna, måste involveras i arbetet med att utarbeta, genomföra och utvärdera dessa åtgärder.

29. Kommittén framhåller också vikten av hälsofrämjande åtgärder på arbetsplatsen. Medlemsstaterna bör därför göra främjande av hälsa inom närings- och arbetslivet till en fast del av sin hälsopolitik.

Kapitel III, Finansiella bestämmelser

Kapitel IV, Genomförande

30. Kommittén undrar om det räcker med den planerade budgeten på sammanlagt 446 miljoner euro under perioden 2014–2020, trots att detta innebär en höjning jämfört med tidigare program. Kommittén beklagar att kommissionen inte har fastställt en betydligt större budget med tanke på den samhällsekonomiska nytta som en minskning av utgifterna för sjukdomskostnader och sjukfrånvaro på arbetsplatsen medför.

31. Kommittén förväntar sig att kommissionen fördelar de egentligen alltför knappa medlen på ett balanserat sätt som medger insyn och att kommittén involveras i god tid när fördelningskriterierna ska fastställas, framför allt i samband med de årliga arbetsprogram som nämns i artikel 11.1.

32. Kommittén anser att man tydligt bör begränsa den del av den totala budgeten som ska användas för tjänstekontrakt och göra resultaten av tjänstekontrakten tillgängliga för medlemsstaterna, regionerna och andra berörda aktörer.

33. Kommittén ställer sig positiv till att programmet också görs tillgängligt för tredjeländer, eftersom framför allt sådana frågor som gränsöverskridande hälsovård, åtgärder för att avhjälpa bristen på sakkunnig personal och katastrofberedskap måste ses i ett gränsöverskridande sammanhang.

34. Kommittén framhåller kopplingen till ”den europeiska grupperingen för territoriellt samarbete” (EGTS) och möjligheten att utnyttja de positiva effekterna och möjligheterna i samband med detta, framför allt i medlemsstaternas gränsregioner.

35. Kommittén ställer sig bakom principen att bidrag enligt artikel 7.2 endast får beviljas om man kan konstatera att det finns ett påtagligt EU-mervärde och påminner om att detta innovativa mervärde bör komma patienterna till nytta och inte enbart definieras utifrån kommersiella hänsyn och minskade hälsokostnader.

36. Kommittén beklagar dock att detta mervärde endast behandlas under punkt 6.5.2 i finansieringsöversikten, där det hänvisas till den samordning, den styrning och det främjande som krävs på EU-nivå för att uppnå programmets mål. Detta är dock i sig tillräckliga argument för att EU ska kunna agera i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 168, dvs. för ett överstatligt agerande.

37. Kommittén noterar att det behövs en verifierbar grund för de aspekter som formuleras under punkt 6.5.2 i finansieringsöversikten som t.ex. ”åtgärder som skulle kunna leda till ett system för riktmärkning, ökning av stordriftsfördelarna genom att dubbelarbete undviks och genom att utnyttjandet av de ekonomiska resurserna optimeras” för att detta mervärde ska kunna fastställas.

38. Kommittén anser att samfinansieringen av åtgärder enligt artikel 7.3 borde ske enligt reglerna för strukturfonderna, så att struktursvaga regioner kan få lämpligt stöd.

39. Kommittén välkomnar den utlovade förenklingen av ansöknings- och förvaltningsförfarandet för åtgärderna och framhåller att den nuvarande administrativa bördan med det nuvarande programmet (2007-2013) har lett till ett lågt deltagande.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsförslag 1

Skäl 14

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(14) Programmet bör fokusera främst på samarbete med behöriga nationella hälso- och sjukvårdsmyndigheter och tillhandahålla incitament som ger ett brett deltagande från alla medlemsstaters sida. Särskilt deltagande från medlemsstater med en bruttonationalinkomst (BNI) under 90 % av genomsnittet för unionen bör uppmuntras aktivt.	(14) Programmet bör fokusera främst på samarbete med behöriga ~~nationella~~ hälso- och sjukvårdsmyndigheter i medlemsstaterna och tillhandahålla incitament som ger ett brett deltagande från alla behöriga myndigheter i medlemsstaternas ~~sida~~. Särskilt deltagande från medlemsstater eller regioner med en ~~bruttonationalinkomst (BNI)~~ bruttonationalprodukt (BNP) under 90 % av genomsnittet för unionen bör uppmuntras aktivt.

Motivering

Behörigheten för hälsovården ligger i medlemsstaterna ofta på regional eller lokal nivå. Man bör inte bara fokusera på ”sammanhållningsstaterna”. Avsikten med programmet är att stimulera struktursvaga regioners medverkan. Frågan om särskilda hänsyn till struktursvaga regioner behandlas mer ingående i ändringsförslaget till artikel 7.3 c.

Ändringsförslag 2

Skäl 16

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
(16) Programmet bör främja samordning och förhindra överlappning med relaterade unionsprogram och unionsåtgärder. Unionens övriga fonder och program bör utnyttjas på lämpligt sätt, särskilt unionens gällande och framtida ramprogram för forskning och innovation och resultaten av dessa program, strukturfonderna, programmet för social förändring och innovation, Europeiska unionens solidaritetsfond, den europeiska strategin för hälsa på arbetsplatsen, programmet för konkurrenskraft och innovation, ramprogrammet för miljö- och klimatåtgärder (Life), programmet för unionsåtgärder på området konsumentpolitik (2014–2020), programmet ”Rättvisa” (2014–2020), det gemensamma programmet för it-stöd i boendet, (programmet utbildning för Europa) och unionens statistiska program inom respektive verksamheter.	(16) Programmet bör främja samordning och förhindra överlappning med relaterade unionsprogram och unionsåtgärder. Unionens övriga fonder, verktyg och program bör utnyttjas på lämpligt sätt, särskilt unionens gällande och framtida ramprogram för forskning och innovation och resultaten av dessa program, strukturfonderna, den europeiska grupperingen för territoriellt samarbete (EGTS), programmet för social förändring och innovation, Europeiska unionens solidaritetsfond, den europeiska strategin för hälsa på arbetsplatsen, programmet för konkurrenskraft och innovation, ramprogrammet för miljö- och klimatåtgärder (Life), programmet för unionsåtgärder på området konsumentpolitik (2014–2020), programmet ”Rättvisa” (2014–2020), det gemensamma programmet för it-stöd i boendet, (programmet utbildning för Europa) och unionens statistiska program inom respektive verksamheter.

Motivering

Jfr punkt 34 i yttrandet.

Ändringsförslag 3

Titel

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
Hälsa för tillväxt	~~Hälsa för tillväxt~~ Bättre hälsa för en hållbar tillväxt

Ändringsförslag 4

Artikel 7.3 c

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsförslag
60 % av de stödberättigande kostnaderna i de fall som avses i punkt 2 a, utom i medlemsstater vars bruttonationalinkomst (BNI) per capita är lägre än 90 % av EU-genomsnittet, vilka ska beviljas bidrag med upp till 80 % av de stödberättigande kostnaderna. I de fall där åtgärden har ett exceptionellt nyttovärde får det ekonomiska bidrag som avses i punkt 2 a uppgå till högst 80 % av de stödberättigande kostnaderna för behöriga myndigheter i alla medlemsstater och tredjeländer som deltar i programmet.	60 % av de stödberättigande kostnaderna i de fall som avses i punkt 2 a, utom i medlemsstater eller regioner vars ~~bruttonationalinkomst (BNI)~~ bruttonationalprodukt (BNP) per capita är lägre än 90 % av EU-genomsnittet, vilka ska beviljas bidrag med upp till 80 % av de stödberättigande kostnaderna. I de fall där åtgärden har ett exceptionellt nyttovärde får det ekonomiska bidrag som avses i punkt 2 a uppgå till högst 80 % av de stödberättigande kostnaderna för behöriga myndigheter i alla medlemsstater och tredjeländer som deltar i programmet.

Bryssel den 4 maj 2012

Regionkommitténs ordförande

Mercedes BRESSO

PRENUMERATIONSPRISER 2012 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

Europeiska unionens officiella tidning, L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
Europeiska unionens officiella tidning, L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 310 euro per år
Europeiska unionens officiella tidning, L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	840 euro per år
Europeiska unionens officiella tidning, L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	100 euro per år
Tillägg till *Europeiska unionens officiella tidning* (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	200 euro per år
Europeiska unionens officiella tidning, C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett ”meddelande till läsarna” i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på http://europa.eu

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV